ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Γκόν Φόμπσ

4
ΔΡΑΧΜΕΣ

Γιά νά μή φεύγη ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ

—Κι' έγώ σ' άγαποῦσα, τοῦ άπάντησε κι' έκεῖνη.

ΟΤΑΝ πρωτογνωρίστηκαν, οἱ συνθῆκες τοῦ καθενός τους ἦταν διαφορετικές ἀπό ὅ,τι εἶναι σήμερα. Στήν ὀγδόη τοῦ ὀκταετίου ὁ ἕνας, στήν τετάρτη ἡ ἄλλη. Ὡραιότατη, πλουσιώτατη καί ἐπιμελέστατη στά μαθήματα. Ἐκεῖνος ὡραῖος δέν ἦταν. Οὔτε καλοδεμένος. Εἶχε ὅμως τήν κάποια ἐλκτική δύναμη, πού κάνει τούς ἄντρες ἐνδιαφέροντες. Μεγάλο ἀθηναϊκό ὄνομα. Τί ὠφελεῖ ὅταν τό ὄνομα αὐτό δέ διατηρῆ καί ἀνάλογο οἰκονομικό βάρος; Φτώχυνε καί ξέπεσε ἡ οἰκογένεια. Ὁ νέος μέ τήν κληρονομιά τοῦ ὀνόματος, κατάλαβε ἐγκαίρως, ὅτι ἔπρεπε νά ἐντείνη τήν προσπάθειά του γιά νά φθάση κάπου, νά γίνη κάποιος. Ἡ φύση τόν προίκισε μέ ἐξυπνάδα. Ἔξυπνος καί ἐργατικός τδρριξε στό διάβασμα. Ἡ φιλοδοξία του ἦταν ν' ἀναδειχτῆ γιά νά τιμήση τό ὄνομα τῆς οἰκογενείας, πού ἔμεινε χωρίς πεσιουσία· ἀλλά καί γιά κάτι ἀκόμα ἔβαλε τά δυνατά του νά προκύψη: Γιά νά γίνη ἄξιος τοῦ πλουσιοκόριτσου! Πρῶτος στό σχολεῖο. Χωρίς χρήματα, ἀλλά πλούσιος σέ ὄνειρα καί σέ θέλησι. Δέν εἶναι μικρό κεφάλαιο κι' αὐτό!

"Ωσπου ν' ἀρχίση ὅμως ν' ἀνεβαίνη τή σκάλα, πού θά τόν ὁδηγοῦσε στά ὕψη τῆς ἐπιτυχίας, καμμιά ἐκδήλωσι πρός τήν ὡραία καί πλούσια. Ὁ θαυμασμός τῶν ἄλλων τήν περιέβαλλε. Ἡ περιζήτητη, ἡ παράκλητη. Κοριτσόπουλο ἀκόμα, προκαλοῦσε τή θύελλα. Στόχος στούς δρόμους ἀπ' ὅπου περνοῦσε. Πόσοι δμήλικοί της ἐρωτευμένοι... Ἀλλά καί πόσοι ἄντρες, πόσοι ὥριμοι καί γερόκολασμένοι, πού ἀναστέναζαν στή θέα της! Ὁ κρυφός καῦμός τῶν καθηγητῶν της. Ἡ ζήλεια τῶν συμμαθητριῶν της. Ἀπό παντοῦ ὁ ὕμνος.

"Ενας μόνο δέν τήν ὕμνησε. Ἐκεῖνος, πού τήν ἀγαποῦσε πιό πολύ ἀπ' ὅλους. «...Ὁ μόνος πού δέν τῆς ἔκαμε λιβάνι, ἤμουν ἐγώ». Συμβαίνει συχνά αὐτό. Ἡ μεγάλη ἀγάπη, πού κάνει τόν ἐρωτευμένο νά φαίνεται τραχύς, καί ἀδιάφορος στό πρόσωπο πού ἀγαπᾶ. Σά νά τό ἀντιπαθῆ, σά νά εἶναι ἐχθρός του.

Σπαταλοῦν τίς φιλοφρονήσεις σέ πρόσωπα, πού ἐλάχιστα τούς συγκινοῦν. Περιποιοῦνται καί πολιορκοῦν τή μιά καί τήν ἄλλη, πού στό βάθος τούς εἶναι ἀδιάφορες. Οὔτε κρύο, οὔτε ζέστη. Βρίσκονται ὅμως ἐμπρός στήν κοπέλλα, πού λατρεύουν καί στυφίζουν, γίνονται ψυχροί, ἀπότομοι, ἐριστικοί.

Βέβαια, μιά γυναῖκα μέ πεῖρα, μπορεῖ νά καταλάβη πότε ἡ παγερότητα εἶναι πραγματική καί πότε φαινομενική. Ξέρει αὐτή νά διακρίνη τό ἡφαίστειο πίσω ἀπό τίς χιονοστιβάδες· τή δειλία πίσω ἀπό τή μάσκα τῆς ἀδιαφορίας. Τέτοια πεῖρα ὅμως μή τή ζητᾶτε ἀπό μιά μικρή μαθήτρια, πού, ὅσο κι' ἄν εἶναι στόχος νέων καί γέρων δέν ἔχει προχωρήσει ἀρκετά στή ζωή, ὥστε νά βυθομετρᾶ τίς ἐκδηλώσεις τοῦ κόσμου, πού τήν περιστοιχίζει.

Στό φιλότιμο καί ὄχι στή δειλία ἀποδίδει ὁ χτεσινός μαθητής τή στάσι του ἀπέναντι στή μαθήτρια. «Αὐτό τό ἄτιμο τό φιλότιμο! Γύρω της ὅλοι τήν κύτταζαν σά θεά. Ἐγώ ὅμως πού τότε δέν ἤμουν ἄξιός της, ἔκανα πώς δέν τήν προσέχω. Κι' ἄς ἔβραζα μέσα μου».

Γνωρίστηκαν σά φίλοι. Ἁπλῆ γνωριμία, χωρίς οἰκειότητες. Βαρύς καί ἀξιοπρεπής ἀπέναντί της. «Κι' ὅμως τήν ἀγαποῦσα, τή σκεπτόμουν κάθε μέρα, κάθε βράδυ, σέ καλές καί σέ κακές στιγμές. Σέ ἀτυχίες, σέ ἐπιτυχίες, σέ διασκεδάσεις, παντοῦ καί πάντα μπροστά μου ἡ εἰκόνα της».

Καί νά πῆτε ὅτι δέν τόν ἐνεθάρρυνε... Πολλές φορές τοῦ ἔδειξε, ὅτι τήν ἐνδιέφερε σάν ἄντρας. «Ἐγώ δέν ἐξωτερικεύτηκα, γιατί ἤθελα πρῶτα νά φτιάξω κάτι καλό στή ζωή μας, κάτι τό μόνιμο. Εἶχα βλέπετε, ἀπό μικρός, μεγάλη ὡριμότητα καί πήγαινα πάντα σύμφωνα μέ τούς κανόνες τῆς λογικῆς».

Ἀξιέπαινος, βέβαια. Μόνο πού ἀγνόησε τό γεγονός ὅτι ὁ ἔρωτας ἔχει τή δική του λογική. "Οταν τῶν ἀποφύγης, σέ ἀποφεύγει κι' αὐτός. Πρέπει νά εἶναι πολύ δυνατό τό ἔνστικτο καί ἡ διαίσθησι στό ἄτομο, γιά ν' ἀντιληφθῆ τί κρύβεις πίσω ἀπό τή βαρύτητα καί τήν ἀδιαφορία σου. Σοῦ δείχνει, ὅτι τῆς εἶσαι ἐνδιαφέρων. Τῆς δείχνεις, ὅτι σοῦ εἶναι ἀδιάφορη. Δέ μπορεῖ νά προσφύγη στή χαρτορίχτρα γιά νά βρῆ τίς ἐσωτερικές σου διαθέσεις. Στούς ἐρωτικούς δρόμους, ἡ φρόνησι, ἡ ἐπιφύλαξι ἡ προσοχή, ἡ ἀναβολή, ὅταν χάνουν τά ὅρια τοῦ μέτρου καί φθάνουν στή σχολαστικότητα καί στήν ὑπερβολή, ἔχουν ἀποτελέσματα ἀντίθετα ἀπό ἐκεῖνα, πού ἐπιδιώκεις. Γίνονται ψυγεῖα. Τά ψυγεῖα ὅμως αὐτά, ἀντί νά σοῦ συντηρήσουν τόν ἔρωτα, γιά νά τόν ἔχης ἕτοιμο τήν ὥρα πού ἐσύ θά κρίνης κατάλληλη, σοῦ τόν καῖνε καί μαραίνουν πάνω στήν ἄνθισί μαραίνουν, ὅπως οἱ παγετῶνες τους τίς ἀμυγδαλιές.

Μέ τίς φλόγες στήν καρδιά, μέ τούς πάγους στή μορφή, κουμπωμένος τόσο σφιχτά ὥστε κανείς νά μή καταλαβαίνη τά αἰσθήματα, πού κρύβει μέσα του, κράτησε τόν ἔρωτα στό ψυγεῖο του, περιμένοντας τήν κατάλληλη στιγμή γιά νά τόν σερβίρη.

Ποιά ὅμως εἶναι αὐτή ἡ στιγμή; 'Η στιγμή τῆς ἐπιτυχίας, θά μᾶς πῆ ὁ νέος. Τότε, πού θά θεωροῦσε τόν ἑαυτό του ἄξιο τῆς κοπέλλας. Κανείς δέν εἶπε, ὅτι δέν ἔρχεται καί μιά τέτοια στιγμή. Κάποτε σημαίνει ὅταν πρέπει. Κάποτε πάλι ὅταν ἔχη πιά πετάξει τό πουλί.

"Αξιο τῆς νέας ἔγινε κάποια φορά τό ἀγόρι. «Ἡ πόοδδός μου ἦρθε ραγδαία. 'Επιτυχίες στά μαθήματα· μόρφωσι ἐκτεταμένη, καρριέρα λαμπρή καί — τό κυριώτερο — ὁ ξαφνικός πλοῦτος τοῦ πατέρα. 'Εγίναμε σέ δυό χρόνια πολύ πλούσιοι».

'Η ὥρα γιά ν' ἀνοίξη τό ψυγεῖο καί νά ἐκδηλωθῆ ὁ ἔρωτας. Σ' αὐτό ὅμως τό μεταξύ μεσολάβησαν ἀνατρεπτικά γεγονότα στήν ἄλλη πλευρά: Διάλυσι τῆς οἰκογένειας τῆς κόρης. «Μιά ντροπή σημάδεψε τήν οἰκογένειά της τό διαζύγιο τῶν γονέων της· ὕστερα ὁ θάνατος τοῦ πατέρα».

Δέ νομίζω, ὅτι τό διαζύγιο εἶναι ντροπή, πού σημαδεύει. 'Απεναντίας, ἡ πίστι μου εἶναι ὅτι κηλίδα ἀποτελεῖ νά συζοῦν δυό ἄτομα πού δέ συνδέονται μεταξύ τους, οὔτε μέ κατανόησι, οὔτε μέ σεβασμό. Σέ τέτοιες περιπτώσεις, ἡ διάλυσι εἶναι καθαρμός καί ὄχι κηλίδα.

'Αλλοῦ εἶναι τό κακό: "Οτι χωρίς ἔλεγχο τό κορίτσι ἔχασε τήν εὐθεῖα του. Γιά ἀποχαλίνωσι μᾶς μιλᾶ ὁ νέος. Πῆρε τό ὄνομα τῆς «κάπως ζωηρῆς». Τί εἴδους, ἄρα γε, ζωηρότητα; Πρόχειρη μήπως στίς προσφορές; Χωρίς ἠθικό ἔρμα; Μέ πολλούς καί μέ κανένα; Μέ τόν ἕνα, τόν ὁποῖο ἀπατᾶ μέ τούς πολλούς; Σέ ἀνεπανόρθωτα κακό δρόμο;

Δέν διευκρινίζει ἡ ἐπιστολή. Περιορίζεται στό «κάπως ζωηρή». "Ισως ὅμως νά μή... ζωήρευε, ἄν τῆς εἶχε ἐκδηλωθῆ ἐγκαίρως. "Ισως νά κρατιόταν, ἄν πάνω στίς οἰκογενειακές της περιπέτειες ἐνοιωθε κοντά της ἕναν, πού νά τήν ἀγαπᾶ καί νά τόν ἀγαπᾶη. Μόνη μέσα στή θύελλα, λύγισε — ἄν λύγισε πραγματικά.

Καί τότε ὁ νέος ξύπνησε. «Ξύπνησα, καί ἀφοῦ ἔκλαψα γιά τόν καιρό, πού ἔχασα, προσπάθησα ν' ἀνακτήσω τό ἔδαφος». "Αν ἦταν τόσο ἁπλό... Τήν πέτυχε ἕνα βράδυ σ' ἕνα χορό. Κι' ἐκεῖ, χωρίς περιστροφές, τῆς εἶπε ὅσα δέν τῆς εἶχε πῆ ἐπί τόσα χρόνια. Τῆς μίλησε γιά τήν ἀγάπη του, πού ἄρχισε ἀπό τόν καιρό τοῦ θρανίου. Τῆς ἐξωλογήθηκε τόν ἔρωτα, πού δέν ἔπαψε νά τόν βασανίζη.

— Κι' ἐγώ σ' ἀγαποῦσα, τοῦ ἀπάντησε κι' ἐκείνη.

Τόν ἀγαποῦσε καί περίμενε τήν ἀγάπη του, μιά νύξι, κάτι πού νά τή ζεστάνη, νά τήν κάνη νά ἐλπίζη. Δέ βρῆκε παρά τήν ψυχρότητα, τήν ἀπάθεια, τήν ἀδιαφορία του. Τόσος, ὥστε νά μή ἀπομένη τίποτα ἀπό τήν ὀμορφιά της. Τῆς ἦρθαν καί τά ἀτυχήματα, πού ἄλλαξαν τό ρυθμό τῆς ζωῆς της.

Τόσος καιρός ἀπό τότε... Τώρα μιλοῦν γιά τούς σημερινούς συνδέσμους της. Ὡμή στίς ὁμολογίες, τού μίλησε γιά τούς σημερινούς συνδέσμους της. "Εχει τούς φίλους της. Τόλεγε ἀλήθεια; Ἀμφιβάλλω. Δύσκολα μιά γυναῖκα νά μιλήση γιά φίλους. Μιλᾶ γιά ἕνα. "Οχι γιά πολλούς μαζί. "Ισως νά τοῦ τά εἶπε γιά νά τόν τιμωρήση, γιά νά τόν βασανίση.

Πόνεσε ἐκεῖνος. «Ζήλεψα, πείσμωσα, ἔγινα κυνικός ἀπέναντί της». Τήν εἶδε κατώτερη τοῦ. 'Ανάξιό της ἔκρινε ἄλλοτε τόν ἑαυτό του. Τώρα τόν βοίσκει ἀνώτερο ἀπ' αὐτήν. Θέλησε νά παίξη μαζί της, ὅπως παίζουν οἱ ἄλλοι. 'Ο ἐρωτευμένος ἄλλαξε ρόλο καί ἐπεχείρησε νά γίνη ἕνας ἀπό τούς πολλούς καί τῆς ἔκανε κάνθικες, τολμηρές» προτάσεις. Εἶχε τήν ἐντύπωσι, ὅτι εὔκολη μέ τούς ἄλλους, εὔκολη θά ἦταν καί μαζί του. Ἐκείνη ὅμως ξαφνιάστηκε, τόν ἀπέκρουσε, τόν ἀπέφυγε. Μέ τούς ἄλλους ἴσως ναί, μ' αὐτόν ἀσφαλῶς ὄχι.

Πῶς ὅλη αὐτή ἡ ἱστορία ὁδηγεῖ τό νέο στό συμπέρασμα, ὅτι ἔφθασε σέ νικηφόρο τέρμα καί, ἀντί νά δεχθῆ, ἔδωσε ραπίσματα; Ποῦ βλέπει τό ράπισμα; "Αν στήν ἱστορία αὐτή ὑπάρχη κάποιος, πού δέχτηκε ράπισμα, ὁ κάποιος αὐτός ἀσφαλῶς δέν εἶναι ἡ κοπέλλα. Οὔτε τό θέμα, ὅπως ἐμφανίζεται, εἶναι ποιός παίρνει καί ποιός δίνει ραπίσματα. Ἀλλοῦ βρίσκεται ἡ οὐσία: στόν κακό χειρισμό, στόν ὑπέρμετρο ὑπολογισμό στήν Ἐλλειψι ἐκδηλώσεων. Μέτρο χρειάζεται σ' ὅλα. Ἀκόμα καί στή φρόνησι. "Οταν τήν τραβᾶς στήν ὑπερβολή, παύει νά εἶναι φρόνησι κι' αὐτή.

Δυό παιδιά ἀγαπιοῦνται. 'Η μιά ἀφίνει νά φανῆ ἡ ἀγάπη της. 'Ο ἄλλος κρατᾶ γιά τόν ἑαυτό του τό μυστικό, περιμένοντας τήν κατάλληλη ὥρα. Καλά κάνει. Πότε ὅμως εἶναι ὥρα κατάλληλη; Ἐδῶ εἶναι ἡ τέχνη. Ζήτημα ταλέντου ἐφυΐας, διαισθήσεως. Λές ποώρα τό «σ' ἀγαπῶ» καί ἀποτυχαίνεις. Τό λές μέ καθυστέρησι καί χάνεις τό τραῖνο σου.

Στή σημερινή δέ περίπτωσι, δέν εἶναι μόνο ὁ νέος πού χάνει μιάν ἀγάπη. Εἶναι καί ἡ κοπέλλα, πού βγαίνει ἀπό τόν ἴσιο δρόμο της.

Ἀλλά κάνουμε καί μιά ἄλλη σκέψι. Δέ θέλουμε μέ τή σκέψι αὐτή νά θίξουμε τό νέο, πού μᾶς ἐκθέτει τήν ἐρωτική του πεοιπέτεια. Λέμε ὅμως μήπως, χωρίς νά τό καταλάβη κι' ὁ ἴδιος, ἄλλαξε διαθέσεις ἀπέναντι τῆς κόρης, ὄχι τόσο ἐπειδή ἐκείνη ἔχει ἀλλάξει ἤθος, ὅσο ἐπειδή αὐτός ἀνέβηκε οἰκονομικά καί πνευματικά πιό ψηλά ἀπ' αὐτήν. "Οταν τή γνώρισε ἦταν ὁ ἐρπεσμένος, κι' ἦταν ἡ πλούσια. Τώρα, πού πέθανε ὁ πατέρας καί διαλύθηκε ἡ οἰκογένειά της, οἱ ὅροι ἀντιστράφηκαν. Πάμπλουτος καί πτυχιοῦχος ὁ νέος, ἄπορη καί στάσιμη στίς σπουδές ἡ κοπέλλα. Μήπως ἡ ἀντιστροφή αὐτή εἶναι ὁ κύριος λόγος, πού κάνει καί τούς δυό τους νά σκέπτωνται καί νά αἰσθάνωνται διαφορετικά; 'Η μιά ἀπό ὑπερηφάνεια, κατηγορεῖ τόν ἑαυτό της καί ἀποφεύγει τό νέο πού τήν πλησιάζει, γιά νά μή τοῦ δώση τήν ἐντύπωσι, ὅτι περιμένει βοήθεια. Ὁ πλούσιος πάλι, ἐπειδή πλούτισε καί στρέφεται σέ ὑψηλότερες σφαῖρες, δέ ζητᾶ παρά μόνο νά ἱκανοποιήση ἕναν πόθο, ὄχι ὅμως καί νά ἑνωθῆ μέ τήν κόρη πού ἀγάπησε. Κάτι πάνω σ' αὐτό λέει κι' ὁ ἴδιος, ὅταν γράφη: «Ἔτσι ὅπως ἤρθαν τά πράγματα, δέν κάνει γιά γυναῖκα μου...».

"Ας ψάξη λίγο βαθύτερα τόν ἑαυτό του ὁ νέος. "Ισως, ψάχνοντας, νά βρῆ τήν πηγή τῆς ἀλλαγῆς.

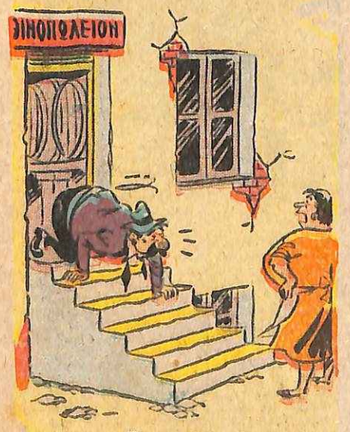
Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

Ψωμί, ἔρωτας καὶ φαντασία!...

— Δίνουμε πάρτυ ἀπόψε, κύριε πόλισμαν καὶ εἴπαμε νὰ λάβουμε μερικὰ προφυλακτικὰ μέτρα γιὰ τὸν τοῖχο τῆς διπλανῆς μας πολυκατοικίας...

— Τί τὶς θές, ἀγρόνιαστε, τὶς ταβέρνες μὲ σκαλοπάτια, ἀφοῦ δὲ μπορεῖς ἔπειτα νὰ κατέβης; (Τοῦ Β. Χριστοδούλου)

ΕΤΟΣ ΚΒ—ΑΘΗΝΑΙ, 4 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1960—ΑΡ. 1106

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ: Ι. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

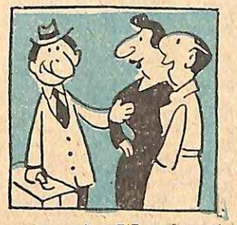
ΓΡΑΦ. ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 4—ΤΗΛ. 36.781 ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 4

Γ ΝΩΣΤΟΣ ἠθοποιός, πού διακρίνεται ἰδιαιτέρως καί γιά τό χιοῦμορ του καί τίς ὡραίες ἀπαντήσεις πού δίνει, ἐπρόκειτο νά ταξιδέψη πρό ἡμερῶν γιά τή Θεσσαλονίκη. Σιδηροδρομικῶς δέ. Μερικοί φίλοι του, μέ τούς ὁποίους βρισκόταν στό καφενεῖο, τοῦ εἶπαν:

— Δέ βαρυέσαι, καϋμένε Γιάννη, τό τραῖνο, ἐντεκα ὧρες ταξίδι; Γιατί δέν πᾶς μέ ἀεροπλάνο, σέ μιά ὡρίτσα;

— Δέ μπαίνω ποτέ σ' ἀεροπλάνο, ἀπάντησε ἐκεῖνος.

— Φοβᾶσαι; ρώτησε ἕνας ἀπό τήν παρέα. Σήμερα τ'

ἀεροπορικά ταξίδια εἶναι τά πιό ἀσφαλῆ. Σπάνια νά γίνη δυστύχημα.

'Εδῶ ἐπενέβη καί δεύτερος, σπαδός τῆς μοίρας αὐτός:

—Κι' ἐξ ἄλλου, ἄμα εἶναι ἡ ὥρα σου, ὁπου καί νἄσαι θάρθη.

Καί ὁ Γιάννης:

— Καλά ἄμα εἶναι ἡ ὥρα ἡ δική μου. Νά πάω. 'Αλλά ἄν εἶναι ἡ ὥρα τοῦ... πιλότου, τί γίνουμαι ἐγώ;

Καί ἡ συζήτησι ἐλήξε.

*

ΩΡΑΙΑ κυρία, καθ' ὅλα. 'Ωραῖο πρόσωπο, ὡραῖο ἀνάστημα, ὡραίες ἀναλογίες, ὡραῖο βάδισμα. 'Εβάδ ζε δέ ἡ ἐν λόγω ὡραία κυρία στήν ὁδόν 'Ακαδημίας, μιά ἀπό τίς τελευταίες βροχερές ἡμέρες — ὅ,τι εἶχε σταματήσει ἡ βροχή. 'Η ὡραία κυρία στό ἕνα χέρι κρατοῦσε μιά μεγάλη τσάντα καί στό ἄλλο... θά τό ἰδοῦμε παρακάτω. Ὅπου ἕνας μάλλον νεαρός τύπος, ἀπό τούς ἐξυπνάκηδες τῶν πεζοδρομίων, ὑπνωτεύθη... κατακτησιν καί ἐτέθη εἰς... καταδίωξιν τῆς ὡραίας κυρίας, ἐπαναλαμβάνων συνεχῶς τήν ἑξῆς εὐφυεστάτην παρατήρησιν:

— Τί ὡραία τσάντα!...

'Η κυρία δέν ἔδωσε σημασία καί ἐξακολουθήσε τό δρόμο της. Τόν συνέχισε ὅμως καί ὁ... κατακτητής, ὁ ὁποῖος κάθε τόσο ἔλεγε:

— Τί ὡραία τσάντα!

Μία, δύο, τρεῖς, πέντε, δέκα. Καί σέ μιά στιγμή ἡ ὡραία κυρία σταματᾶ ἀγριεμένη καί δείχνει τό ἄλλο χέρι της, τό ὁποῖον καί σηκώνει ἐπιθετικῶς:

— Καί ὡραία ὀμπρέλλα!... Κρῦε!

Καί πρό τῆς νέας αὐτῆς... ὡραιότητος, ὁ σαχλάκιας ὑπεχώρησε κανονικῶς, δικαίως φοβηθεῖς ὅτι, ἄν ἐπέμενε, θ' ἀρχίζε νά βρέχη ὡραίες... ὀμπρελλιές.

*

ΓΗΡΑΙΟΣ συμπολίτης, πού δαιμονίζεται μέ κάθε καινούργια μόδα, ἀποθηριώθηκε λόγω τῆς τρέλλας ὡρισμένων 'Αθήδων, οἱ ὁποῖες, προκειμένου νά «ἐκσυγχρονισθοῦν», ἐδέχθησαν νά... περιτυλίγουν τά κάτω ἄκρα τους — ἀνεξαρτήτως σχήματος καί διαστάσεων — μέ κρωματιστές κάλτσες.

Κι' ἐλεεινολογώντας τό «ὡραῖον φύλον» καί τίς παλαβομάρες του, εἶπε σ' ἕνα συνομήλικό του, δείχνοντάς του μιά νεαρή πού φοροῦσε κόκκινες κάλτσες:

— Ὁρίστε, φίλε μου κατάστασις! Στήν ἐποχή μας μᾶς γοήτευε τό παραμύθι τῆς Κοκκινοσκουφίτσας. 'Ενῶ σήμερα μᾶς προκαλεῖ ναυτία τό θέαμα τῶν... κοκκινοτσουραπορφόρων!

'Αλλά ἡ νεαρά, πού ἄκουσε τόν... ἐξαφαλμό του, τοῦ ἔβγαλε τή γλωσσίτσα της.

*

ΕΝΑ ταξί σταματᾶ κοντά στήν 'Ομόνοια, ὥραν 9ην πρωϊνήν, ἕνας κύριος κατεβαίνει, πληρώνει καί ἀποβιβάζεται ἀπό πεζοδρόμιο. Ὅπου τόν σταματᾶ ἕνας ἄλλος κύριος.

— Καλημέρα, Κώστα.

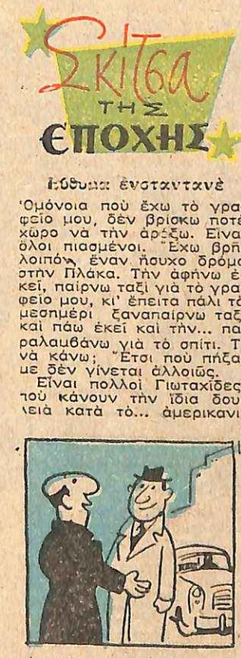
— Γειά σου, Θανάση.

— Μέ ταξί, βλέπω. Δέν ἔρκεσαι πιά ἀπό τό σπίτι μέ τήν κοῦρσα σου;

— Ἄ! Βέβαια. Μέ τήν κοῦρσα μου ἔρχομαι πάντα, ἀπό τό φάληρο. 'Αλλά τήν ἄφησα στήν Πλάκα!

— Γιατί; ἀπορεῖ ὁ ἄλλος.

— Γιατί ἐδῶ κοντά στήν

Ἐδῶ μιλᾶ ἐνσταντανέ

'Ομόνοια πού ἔχω τό γραφεῖο μου, δέν βρίσκω ποτέ χῶρο νά τήν ἀρέξω. Εἶναι ὅλοι πιασμένοι. Ἔχω βρῆ, λοιπόν, ἕναν ἤσυχο δρόμο, στήν Πλάκα. Τήν ἀφήνω ἐκεῖ, παίρνω ταξί γιά τό γραφεῖο μου, κι' ἐπειτα πάλι τό μεσημέρι ξαναπαίρνω ταξί καί πάω ἐκεῖ καί τήν... παραλαμβάνω γιά τό σπίτι. Τί νά κάνω; Ἔτσι πού πήξαμε δέν γίνεται ἀλλοιῶς.

Εἶναι πολλοί Γιωταχίδες, πού κάνουν τήν ἴδια δουλειά κατά τό... ἀμερικανικό σύστημα. 'Εποτε δικαίως ἐρωτᾶται: Τί χρειάζεται ἡ κούρσα;

ΕΛΟΝΤΑΣ καί μή προσεχώρησε καί ἡ ταβέρνα στά νέα μέτρα καί σταθμά. Αντί τῆς ὀκᾶς εἰσήχθη τό

κιλό, τό δέ κατοστάρι ἀντικατεστάθη μέ μικρότερο, τό ὁποῖον εἶναι... δυναμικότητος 100 γραμμαρίων, ἤτοι περίπου 78 δραμίων. Αὐτή τήν καινοτομία ὅμως, πού θίγει παραδόσεις... αἰώνων, μετά δυστροπίας τήν ἐδέχθησαν οἱ ἀκραιφνεῖς κρασοπατέρες.

'Εσημειώθη, λοιπόν, τό ἑξῆς περιστατικό, τό ὁποῖον καί σημειώνεται χάριν τῆς ...ἱστορίας.

Σέ συνοικιακή ταβέρνα εἰσῆλθε ἕνα ἀπό τά τελευταῖα βράδυα μεσήλιξ κρασοπατήρ, τακτικός θαμών τοῦ... ἱδρύματος.

Κάθησε στήν τακτική του θέσι καί κάλεσε ὕστερα τό γκαρσόνι.

— "Ελα δῶ, μωρέ. Πιᾶσε ἕνα κατοστάρι.

— 'Αμέσως!...

— Στάσου. "Οχι γραμμάρια καί σαχλαμάρες. Σ' αὐτό ἐδῶ θά μοῦ βάλης τό κρασί.

Κι' ἔδωσε στό γκαρσόνι ἕνα κατοστάρι παλαιοῦ τύπου, πού τό ξετύλιξε ἀπό μιά ἐφημερίδα. Καί ἐξήγησε:

— Αὐτό εἶναι γιά προσωπική μου χρῆσι. Θά τόχης ἐκεῖ στήν ἄκρη κι' ὅταν παραγγέλνω κρασί, σ' αὐτό τό κατοστάρι θά μοῦ τό φέρνης.

»Εἶναι τό κατοστάρι τοῦ κὺρ-Μιχάλη, ἔχω καί τ' ὄνομά μου ἀπό κάτω. 'Εγώ θέλω νά πίνω δράμια, μέ καταλαβαίνεις; Κ.' ὅσο γιά τά γραμμάρια, κάνε τοῦ λόγου σου τό λογαριασμό. 'Εγώ θά πληρώνω ὁκά. Ἄειντε τώρα, φέρε τό πρῶτο!

Κι' ἔτσι ὁ κὺρ-Μιχάλης ἔμεινε πιστός στάς... ἐθνικάς παραδόσεις.

Ο ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΚΑΜΜΙΑ ΤΑΡΑΧΗ

Ντόρος γίνεται, προσφάτως, φίλτατέ μου, ὅπως εἴδες καί διχάζονται οἱ γνῶμες σχετικῶς μέ τίς λεπίδες, γιατί ἄλλοι θέλουν νέα λαμοδόμπκανία κι' ἀντιτίθεντ' ἄλλοι πάλι στήν λεπιδοαφθονία!

*

Πάντως σ' ὅλες τους ἐκείνες τίς δηλώσεις καί ρε- (κλέμες, ὁ πολύς ὁ κόσμος δείχνει πλήρη ἀδιαφορία καί δέν νοιάζεται καθόλου γιά λεπίδες ἤ γ.ά λάμες γιατί αὐτά τά καψόνια τά κάνουν μόνο οἱ ἐπαγγελματίες τῆς ξυρίσεως!

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ
ΗΜΕΡΟΜ.
ΑΡΙΘ.

Τά δράματα ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΞΑΝΑΒΡΗΚΕ ΤΟΝ ΑΝΤΡΑ ΤΗΣ

Η Λούσυ ἔβλεπε ἀπὸ τὴ βεράντα τὸν ἄντρα της, ποὺ ἔγραφε, καθισμένος στὸ γραφεῖο του. Κάθε ἀπόγεμα, προτοῦ πάη στὴ δουλειά του, ὁ μηχανικὸς Χένρυ Λῶτον γέμιζε τέσσερες μεγάλες σελίδες. Κάποτε, ὅμως ἔτυχε νὰ τὸν φωνάξουν στὸ τηλέφωνο, ὅπου βρισκόταν στὸ χῶλ, κι' ἡ νεαρὴ γυναίκα, γλυστρῶντας ἀθόρυβα μέσα στὸ δωμάτιο, προφτασε νὰ διαβάση μερικὲς ἁράδες. Ὁ ἄντρας της ἔγραφε:

«Ἡ σκέψη πὼς αὐτὸ τὸ πλοῖο σὲ φέρνει ὁλοένα καὶ πιὸ μακρυὰ ἀπ' ἐμ' ἔχει κάμει τρελλό. Ἀ αὐτὴ ἡ ἀπόστασι ἀνάμεσα στὸ ἀγαπημένο σου κορμὶ καὶ τὸ δικό μου...».

Ἡ Λούσυ ἤξερε καλὰ τὸ «ἀγαπημένο κορμί», ποὺ λαχταροῦσε ὁ ἄντρας της. Ἦταν τῆς Γκλάντις, μιᾶς νεαρῆς κι' ὄμορφης χήρας, ποὺ εἶχε φύγει γιὰ τὶς Ἰνδίες, ὅπου ὁ ἄντρας της τῆς εἶχε ἀφίσει μιὰ σημαντικὴ περιουσία.

Τὸ εἰδύλλιο τῆς Γκλάντις καὶ τοῦ Χένρυ Λῶτον εἶχε ἀρχίσει στὸ καλοκαίρι στὴ λουτρόπολι τοῦ Μπάθ. Ἡ χήρα θἄλειπε τώρα κάπου ἑ' μῆνες ἀπὸ τὶς Ἰνδίες γιὰ νὰ κανονίση τὶς ὑποθέσεις της κι' ὁ μηχανικὸς τῆς ἔγραφε κάθε μέρα.

Ἡ Λούσυ εἶχε ὑποπτευθῆ αὐτὸ τὸ εἰδύλλιο, ἀλλὰ τώρα δὲν τῆς ἔμενε πιὰ καμμιὰ ἀμφιβολία. Πόσο μισοῦσε αὐτὴ τὴ Γκλάντις, ποὺ τῆς εἶχε κλέψει τὸν ἄντρα της! Γιατί, μ' ὅλο ποὺ ἦταν παντρεμένη ἀπὸ τρία χρόνια, ἀγαποῦσε πάντα τὸν Χένρυ.

Μιὰ ἰδέα πέρασε, ξαφνικά, ἀπὸ τὰ μυαλὸ της. Ὁ πατέρας τῆς Λούσυ ἦταν φαρμακοποιὸς κι' ἡ ἴδια εἶχε σπουδάσει χημεῖα, προτοῦ παντρευτῆ τὸν Χένρυ... Ἔτρεξε ἀμέσως στὰ βιβλία της κι' ἄρχισε νὰ φάχνη. Μιὰ ὥρα ἀργότερα, εἶχε βρῆ ἐκεῖνο, ποὺ ζητοῦσε. Φόρεσε κατόπιν τὸ καπέλλο της καὶ βγῆκε.

Ὅταν ξαναγύρισε, ἔπειτα ἀπὸ κάμποση ὥρα, ἔτρεξε στὴν κουζίνα κι' ἀράδιασε πάνω σὲ μιὰ ἐταζέρα κάμποσα μπουκαλάκια, ποὺ ἔβγαλε ἀπὸ τὴ τσάντα της. Ἄρχισε κατόπιν ν' ἀνακατεύη τὸ περιεχόμενό τους, προσέχοντας τὶς ἀναλογίες.

Αὐτὴ ἡ δουλειὰ τὴν ἀπασχόλησε πάνω ἀπὸ δυὸ ὧρες. Ἀλλά, στὸ τέλος, πέτυχε τὸ σκοπό της. Χρησιμοποιώντας τὶς γνώσεις της, ἑφτιαξε ἕνα μελάνι ποὺ εἶχε τὸ ἴδιο χρῶμα μ' ἐκεῖνο ποὺ χρησιμοποιοῦσε ὁ ἄντρας της γιὰ τὸ στυλό του, ποὺ μ' αὐτὸ ἔγραφε τὶν ἀλληλογραφία του στὸ σπίτι. Τὸ μελάνι αὐτό, ὅμως, ἔσβυνε ὁλότελα ὕστερα ἀπὸ 4—5 ὧρες.

Εὐχαριστημένη γι' αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα, ἡ Λούσυ ἔτρεξε κατόπιν στὸ γραφεῖο τοῦ συζύγου της καὶ γέμισε τὸ στυλὸ τοῦ σπιτιοῦ μὲ τὸ μελάνι, ποὺ εἶχε φτιάξει. Μὲ τὸ ἴδιο μελάνι γέμισε κι' ἕνα μπουκαλάκι, ποὺ ὁ ἄντρας της εἶχε σ' ἕνα ἀπὸ τὰ συρτάρια.

Ὁ Χένρυ, ἀνύποπτος γιὰ τὴν ἀντικατάστασι, ποὺ εἶχε κάμει ἡ γυναίκα του, ἐξακολούθησε νὰ γράφη τὰ φλογερὰ γράμματά του στὴ Γκλάντις.

Ἀλλὰ τὰ γράμματα αὐτὰ εἶχαν πολὺ μικρὴ ζωή: μόλις μερικὲς ὧρες! Προτοῦ ἀκόμη φύγη τὸ πλοῖο, ποὺ θὰ τὰ πήγαινε στὶς Ἰνδίες ἀπὸ τὸ Λονδῖνο, ἡ ἐπιγραφὴ ποὺ βρισκόταν πάνω στὸ φάκελλο ἔσβυνε καὶ τὸ ἴδιο ἔσβυναν κι' οἱ φράσεις τοῦ γράμματος.

Ἔτσι, ἡ Γκλάντις, ἔπειτα ἀπὸ πέντε ἢ ἕξη γράμματα στὴν ἀρχή, δὲν ξαναπῆρε τίποτ' ἄλλο ἀπὸ τὸν Χένρυ. Ἐξοργισμένη ἀπ' αὐτὴ τὴ σιωπή του, ἔπαψε τότε κι' αὐτὴ νὰ τοῦ γράφη.

Ὁ Χένρυ Λῶτον δὲν ἦταν λιγώτερο ἐκπληκτος γιὰ τὴ σιωπή της. Θὰ εἶχε δώσει σίγουρα τὴν καρδιά της σὲ κάποιον ἄλλο.

Ἐξακολούθησε, ὡστόσο, νὰ τῆς γράφη πάνω ἀπὸ δυὸ μῆνες. Στὸ τέλος, ὅμως, βλέποντας πὼς δὲν ἔπαιρνε ἀπάντησι, σταμάτησε.

Κι' ἄλλωστε, ἀπὸ κάμποσο καιρὸ τώρα, εἶχε ἀρχίσει νὰ βλέπη μὲ διαφορετικὸ μάτι τὴ γυναίκα του. Ἡ Λούσυ ἔλαμπε ἀπὸ ὁμορφιὰ κι' ἦταν ὅσο ποτὲ ἄλλοτε τρυφερὴ μαζί του. Ἀλλὰ γιατί, λοιπόν τὴν εἶχε προδώσει; Τί ἦταν ἐκεῖνο, ποὺ εἶχε βρῆ κοντὰ στὴ Γκλάντις καὶ ποὺ ἔλειπε ἀπὸ τὴ γυναίκα του;

Συνηθισμένος ἀπὸ τὴ δουλειά του ν' ἀναλύη καὶ νὰ λεπτολογῆ τὰ πράγματα, ἔκανε τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὰ αἰσθήματά του. Καί, στὸ τέλος, ἀνακάλυψε πὼς ἐκεῖνο ποὺ τοῦ εἶχε φέρει κοντὰ στὴ κλάντις ἦταν μόνο ὁ ἐρωτικὸς πυρετός. Χωρὶς αὐτόν, ἡ ἀλαζονεία καὶ τὰ καπρίτσια της θὰ τοῦ φαίνονταν ἀνυπόφορα. Τὸν ἔσερνε κοντά της σὰ σκλάκι. Καὶ δὲν ἤξερε νὰ τοῦ δίνη παρὰ μόνο διαταγές...

Πόση διαφορὰ μὲ τὴ Λούσυ! Ἡ ὁμορφιά της δὲ βρισκόταν μόνο στὸ κορμί της, ἀλλὰ καὶ στὴν ψυχή της. Μὲ πόση στοργὴ τοῦ μιλοῦσε! Καὶ μὲ πόση λαχτάρα τὸν κύτταζε!

— Δὲν ξέρω τί μᾶς ἐπιφυλάσσει τὸ μέλλον, τῆς εἶπε μιὰ μέρα. Γιὰ ἕνα μόνο πράγμα, ὅμως, εἶμαι βέβαιος: ὅτι δὲ θ' ἀγαπήσω ποτὲ ἄλλη γυναίκα.

— Καὶ δὲν ἀγάπησες ποτὲ ὡς τώρα καμμιὰ ἄλλη; ρώτησε ἡ Λούσυ.

Ὁ Χένρυ ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους.

— Δὲ θυμᾶμαι, ἀπάντησε.

Ἡ Λούσυ ἔγειρε τὸ κεφάλι στὸν ὦμο του.

— Ἡ ἀπάντησί σου σὲ ἀξίζει πολὺ περισσότερο, παρὰ ἂν μοῦ ἔλεγες ἕνα ἁπλὸ ὄχι, τοῦ εἶπε. Αὐτὸ τὸ ὄχι, ἄλλωστε, δὲ θὰ τὸ πίστευα, ἐνῶ τώρα ξέρω πὼς μοῦ λὲς τὴν ἀλήθεια.

— Μέσα στὴν ἀπάντησί μου βρίσκεται ὅλη ἡ σκέψη μου, τῆς ἀπάντησε, σφίγγοντάς την στὴν ἀγκαλιά του.

Ἡ ζωή τους ξανάρχισε ἀπὸ τότε νὰ κυλάη ὁμορφη κι' εὐτυχισμένη.

Ἀλλὰ τὸ πόσο μεγάλη ἦταν ἡ νίκη της, ἡ Λούσυ τὸ κατάλαβε μόνο ὅταν ἤρθε τὸ καλοκαίρι. Ξαναπῆγαν τότε στὴ λουτρόπολι τοῦ Μπάθ, ὅπου, κατὰ τὰ μέσα τοῦ Αὐγούστου, ἔκανε τὴν ἐμφάνισί της κι' ἡ Γκλάντις. Συνοδευόταν ἀπὸ ἕνα νεαρὸ διπλωμάτη... Μιὰ μέρα, ποὺ ἡ Λούσυ κι' ὁ Χένρυ ἔκαναν τὸν περίπατό τους στὴν πλάζ, εἶδαν τὴ Γκλάντις καὶ τὸ συνοδό της, ποὺ ἐρχόντανε ἀπὸ τὸ ἀντίθετο μέρος. Καὶ τότε νά τί ἔγινε: Ὁ Χένρυ ἄλλαξε ἀμέσως κατεύθυνσι, τραβῶντας μαζί του τὴ Λούσυ. Καί, τὴν ἴδια στιγμή, ἡ Γκλάντις τράβηξε ἐπίσης τὸ συνοδό της πρὸς τὸ ἀντίθετο μέρος. Ἔτσι, τὰ δυὸ ζευγάρια δὲ συναντήθηκαν...

Ἀπὸ κείνη τὴν ἡμέρα, ἡ Λούσυ κατάλαβε πὼς ἡ Γκλάντις δὲν ὑπῆρχε πιὰ γιὰ τὸν ἄντρα της... Ἡ νίκη της πάνω στὴν ἀντίζηλό της ἦταν ἕνας μεγάλος θρίαμβος, ποὺ τὸν χρωστοῦσε στὸ μικρὸ τέχνασμά της.

ΦΟΜΠΕΡΤ ΒΟΡΛΕΥ

ΟΙ ΑΘΛΟΙ ΤΟΥ ΓΕΡΟ-ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΥ

Κυνηγὸς

Σκὼν ἔμπνευσιν νυκτερινὴν τὰς ἄλλας ἐξ ἀπίνης
καὶ γὰρ τυγχάνων Δὸν Ζουὰν μεστὸς δεινῆς ἀγωνίης
εἰς τοῦ Ζαππείου ἔφθασον τὰς σκοτεινὰς παρόδους
ἀναζητῶν ἐν τῇ νυκτὶ ἐρωτικὰς προσόδους.
Τουτέστιν ὢν ὑπέροχος καὶ λαῦρος κυνηγὸς
κι' ἐπιθυμῶν κυνήγιον ὑπέροχον καὶ θεῖον
ἐξῆλθον πρὸς ἀνεύρεσιν θηράματος γοργῶς
ἀναζητῶν μιὰ πέρδικαν, ἢ ἔστω, καὶ στρουθίον.
Καὶ στήσας τὸ καρτέριον, ἐν ἀκαρεῖ, μὲ ὅλον
καὶ μετὰ πόθων φλογερῶν καὶ μέλλον ἀσυπόλλων
ἐκασαδόκουν σκεπτικῶς μὲ σκέψεις μετεώρους
ὦ Ζεῦ! ὀνειρευόμενος λαγοὺς φουστανηφόρους.
Ὅτε γυνὴν εὐρακα λαμπρὰν ἐκ τοῦ μακρόθεν
καὶ ὧν σπουδαίος κυνηγὸς καὶ δὴ ἐκ παλαιόθεν
πρὸς ταύτην ἐπροκώρησον, ὢ ιεγαλεία φίνα,
κράζων: «Εἰς τὰς ἀγκάλας μου ἐλθέ,
(ὦ λαγωΐνα!
Ἐλθέ! τῆς ἐπανέλαβον μὲ χάριν ὡς
(εἰκός)
κι' ἐνῶ σαφῶς ἀπέβλεπον εἰς πλήρη
(ἐπινίκεια
φωνὴν ἀγρίαν ἤκουσον ἐκ ταύτης ζα-
(φνικῶς:
—Ρὲ γέρο, ἄσ' τους ἐρώτες καὶ δός
(μου τὰ ἐνοίκια!
—Θεῦ! ἡ νοικοκυρέα μου! εἶπον γε-
(υνεῖς μθουχρὸς,
τουτέστιν σπεύδων ἔφυγον μὲ κρεμα-
(στὴν μουσούδαν
ἤγουν ἐν συμπεράσματι, ὦ παῖδες, κι'
(ἀτυχῶς
ἐπήναινον διὰ λαγὸν καὶ ἔβγαλον...
(ἀρκούδαν!

Ο ΓΕΡΟ—ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΔΕΣ

Ἡ Πόπη Ὑψηλάντη εἶναι σήμερα ἕνα ἀπὸ τὰ νέα λαμπρὰ καὶ πολυσύνθετα ταλέντα τοῦ θεάτρου μας. Ἀπόφοιτος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὡδείου, ἡ νέα καλλιτέχνις ἀναρριχᾶται γοργὰ καὶ σταθερὰ στὸ καλλιτεχνικὸ στερέωμα τοῦ τόπου μας. Τὸ γεγονὸς καὶ μόνο ὅτι ἀνήκει σήμερα στὸ «Ἐθνικὸ θέατρο» ἀποτελεῖ τὴν καλύτερη ἀναγνώρισι τῆς ἀξίας της.

ΤΟ ΠΙΟ ΜΙΚΡΟ ΣΚΟΥΤΕΡ

Ὁ Λοὺις Ρὶτσαρντ, σπουδαστὴς μιᾶς τεχνικῆς σχολῆς τοῦ Ἰλλινοὶς, κατασκεύασε ἕνα σκοῦτερ, ποὺ μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῆ τὸ πιὸ μικρὸ τοῦ κόσμου. Πρόκειται καθὼς φαίνεται καὶ στὴ φωτογραφία μας, γιὰ ἕνα... πατινι, ποὺ εἶναι ὁλόκληρο φτιαγμένο ἀπὸ ἀλουμίνιο, γιὰ νὰ εἶναι ἐλαφρὸ καὶ νὰ μεταφέρεται εὔκολα, ὅταν ὁ κατοχός του δὲ μπορῆ νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ. Ἐφοδιασμένο μὲ ἕνα βενζινοκινητῆρα δυνάμεως 1½ ἵππου, τὸ σκοῦτερ τοῦ κ. Ρὶτσαρντ τὸν μεταφέρει μὲ ὡριαία ταχύτητα 20 χιλιομέτρων, χωρὶς νὰ καταβάλη καμμιὰ ἀπολύτως προσπάθεια. Ὅταν δὲ χρησιμοποιῆται ἡ κτυσσόμενο αὐτὸ μικροσκοπικὸ σκοῦτερ τοποθετεῖται σὲ μιὰ θήκη, μικρότερη ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴ θήκη ἑνὸς βιολιοῦ.

Στὰ δεύτερα ΑΣΤΕΡΙΑ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ - ΜΑΡΙΑ ΑΛΚΑΙΟΥ

Δ ΕΥΤΕΡΑ μεσημέρι, σ' ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ γραφικὰ σημεῖα τῆς φαληρικῆς ἀκτῆς. Ἡ χειμερινὴ λιακάδα ἔχει κάνει πολλοὺς Ἀθηναίους νὰ κατηφορίσουν πρὸς τὴ θάλασσα, γιὰ νὰ γευματίσουν, ἀπολαμβάνοντας συγχρόνως τὸ διπλὸ γαλάζιο τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς θάλασσας.

Σὲ μιὰ στιγμή, σταματᾶ πλάϊ μας ἕνα αὐτοκίνητο καὶ ξεπετιοῦνται ἀπ' αὐτὸ τρεῖς χαριτωμένες νέες 14—15 χρόνων. Βγαίνουν κατόπιν ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς Ἰάκωβος Καμπανέλης, ἡ Μαρία Ἀλκαίου καὶ τελευταῖος ὁ ὡραῖος τοὺ αὐτοκινήτου, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸ Βασίλη Διαμαντόπουλο. Δὲ θέλησε κι' αὐτὸς νὰ χάση τὴν εὐκαιρία, ποὺ τοῦ ἔδινε τόσο ὡραῖος καιρός, ὅσο καὶ ἡ θεατρικὴ ἀργία τῆς Δευτέρας, γιὰ νὰ βρεθῆ γιὰ λίγο κοντὰ στὴ θάλασσα, ποὺ λατρεύει ἀπὸ μικρὸ παιδί.

Στὸν ἐκλεκτὸ θιασάρχη δὲν κρύβουμε τὴν ἔκπληξί μας, ποὺ τὸν βλέπουμε κοὶ πάλι νὰ ὁδηγῆ αὐτοκίνητο, ὕστερα ἀπὸ τὸ περυσινὸ του αὐτοκινητιστικὸ δυστύχημα, στὴ λεωφόρο Συγγροῦ, ποὺ λίγο ἔλειψε νὰ τοῦ στοίχιση τὴ ζωή. Εἶναι γνωστὸ πὼς τὸ αὐτοκινητὸ του καταστράφηκε τελείως, ἐνῶ τὸν ἴδιο τὸν ἔβγαλαν ἀπ' αὐτὸ ἀναίσθητο. Εἶχε ὑποστῆ διάσεισι τοῦ ἐγκεφάλου, ποὺ τὸν κράτησε μιὰ βδομάδα στὸ νοσοκομεῖο.

— Τὸ ἀτύχημά μου αὐτό, μᾶς λέει ὁ ἴδιος, δὲ μοῦ προκάλεσε κανένα κλονισμό. «Ἀλλωστε, κανένας δὲ μπορεῖ νὰ πῆ πὼς δὲν εἶμαι καλὸς ὁδηγός, γιατὶ ἤμουν σταματημένος ὅταν τὸ λεωφορεῖο ἤρθε κι' ἔπεσε ἐπάνω μου, μεταβάλλοντας τὸ αὐτοκίνητό μου σὲ συντρίμμια. Τὸ μόνο δυσάρεστο εἶναι, ὅτι ἀπὸ τότε δὲν ἔχω πιὰ δικό μου αὐτοκίνητο. Αὐτό, ποὺ μὲ εἶδατε νὰ ὁδηγῶ, εἶναι ξένο...

— Δὲ σᾶς ἀποζημίωσε ἡ ἀσφάλεια;

Ἐδῶ ἐπεμβαίνει ἡ κυρία Ἀλκαίου, ποὺ μὲ τὸ χαμόγελο, ποὺ δὲ σβύνει ποτὲ ἀπὸ τὰ χείλη της, ἀποκαλύπτει ὅτι ἡ ἀσφάλεια πλήρωσε μέν, ἀλλὰ τὰ χρήματα πῆγαν ὅλα στὸ «Νέο Θέατρο».

Εὐτυχῶς γιὰ τοὺς δυὸ ἐκλεκτοὺς καλλιτέχνες, τὸ κοινὸ ἐξετίμησε τὴν προσπάθειά τους καὶ τὸ ἔργο τοῦ Ἀλεξάνδρου Κασόνα, ποὺ ἀνέβασαν ἀπὸ τὸ Δεκέμβριο, σημειώνει τόση ἐπιτυχία, ὥστε νὰ παίζουν κάθε φορὰ μπροστὰ σὲ μιὰ ὑπερπλήρη αἴθουσα (500 θέσεων) καὶ νὰ ἀναγκάζωνται νὰ διώχνουν κάθε μέρα κόσμο, τόσο στὶς ἀπογευματινές, ὅσο καὶ στὶς βραδυνὲς παραστάσεις.

Μιὰ ἰδέα γιὰ τὸ τί ἀντιπροσωπεύει τὸ θέατρο αὐτὸ γιὰ τὴ Μαρία Ἀλκαίου, μᾶς δίνει ὁ φίλος τοῦ ζεύγους, ὁ Ἰάκωβος Καμπανέλης, ποὺ, βλέποντας τὴν ἀμηχανία στὴν ὁποία ἔβαλε τὴν κ. Ἀλκαίου ἡ ἐρώτησι μας «Ποιὰ ἦταν ἡ πιὸ εὐχάριστη στιγμὴ τῆς ζωῆς σας», ἐπεμβαίνει καὶ μᾶς λέει:

— Θά σᾶς τὴν πῶ ἐγώ, γιατὶ τὴν ἔζησα τὴ στιγμὴ αὐτὴ καὶ ἐπίτιζω ἡ Μαρία νὰ μὴ μὲ διαψεύση. Μένω στὴν ἴδια πολυκατοικία καί, σὰν ἐργένης, ποὺ εἶμαι, θεωρῶ τὸ σπίτι τους σὰν ἕνα δεύτερο νοικοκυριό μου. Ἔτσι, λοιπόν, μιὰ μέρα, τὴ βλέπω νὰ καταφθάνη στὸ σπίτι καὶ νὰ φωνάζη, γελῶντας καὶ κλαίοντας συγχρόνως:

»— Τὸ εἶδα!... Τὸ εἶδα!...

»— Τί εἶδες, Μαρία; τὴ ρωτήσαμε ὅλοι μὲ ἀγωνία.

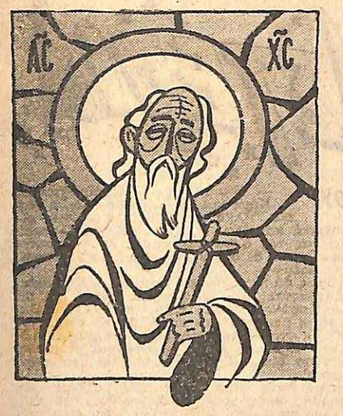
»— Τὸ θέατρό μας!... Τὸ θεατράκι μας!...

»Ἦταν ἡ μέρα, ποὺ εἶχαν τοποθετήσει στὸ οἰκόπεδο τῆς ὁδοῦ Στουρνάρα 53 τὰ καλούπια γιὰ τὶς βασικὲς κολῶνες τῆς πολυκατοικίας καὶ εἶχαν ρίξει τὸ τσιμέντο. Ἡ Μαρία, μὲ τὴ γόνιμη φαντασία της, εἶχε δῆ κιόλας ἀνάμεσα στὶς κολῶνες αὐτὲς ἕνα θέατρο μὲ σκηνὴ καὶ φαντάστηκε τὸν ἑαυτό της πάνω σ' αὐτὴ νὰ παίζη μπροστὰ σὲ ἑκατοντάδες θεατῶν, ποὺ τὴ χειροκροτοῦσαν.

Κι' ὅμως, ὅλα αὐτὰ τὰ ὄνειρα, ἔγιναν πραγματικότης. Ἔτσι, ὁ Βασίλης Διαμαντόπουλος καὶ ἡ Μαρία Ἀλκαίου εἶναι σήμερα εὐτυχισμένοι κι' ὅταν τοὺς ρωτοῦμε ἂν ἔχουν κανένα ὄνειρο, ποὺ θὰ ἤθελαν νὰ πραγματοποιηθῆ μέσα στὸ 1960, ἡ Μαρία δηλώνει:

— Ὅλα τὰ ὄνειρά μας πραγματοποιήθηκαν μέσα στὸ 1959! Δὲν εὐχόμεθα παρὰ ὅλα νὰ συνεχιστοῦν μὲ τὸν ἴδιο ρυθμὸ καὶ κατὰ τὸ 1960.

Ὁ Βασίλης καὶ ἡ Μαρία γνωρίστηκαν τὸ 1950, στὸ «Ἐθνικὸ Θέατρο», παίζοντας γιὰ πρώτη φορὰ μαζὶ στὸ ἔργο τοῦ Ἰσέχωφ «Οἱ τρεῖς ἀδελφές». Παντρεύτηκαν στὸν Πόρο, ὅπου καὶ περάσαν τὸ μῆνα τοῦ μέλιτος, φαρεύοντας λαθρίνια. Τὰ τρία κορίτσια, ποὺ εἶδαμε νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο, εἶναι δικά τους. Τὰ δυὸ τῆς Μαρίας καὶ τὸ ἕνα τοῦ Βασίλη. Προέρχονται ἀπὸ τοὺς πρώτους γάμους

'Η εικόνα παρίστανε ένα γέροντα με κάτασπρη γενειάδα...

Ο ΑΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ

'Απὸ τοὺς 'Αγίους τῆς ἑβδομάδος

ΣΤΑ φιλιατρά, ένα χειμωνιάτικο βράδυ του 1944, είχε πέσει φόβος και τρόμος. Κατά το σούρουπο, λίγο πιο έξω από την όμορφη αυτή πολίχνη της Πελοποννήσου, οι άντάρτες είχαν στήσει ενέδρα σε μιά γερμανική περίπολο κι' είχαν σκοτώσε τέσσερις στρατιώτες. 'Ο διοικητής τής μικρής μονάδας, πού ήταν εγκατεστημένη έκεί, όνόματι Γιόαν Κούνστερ, όταν πληροφορήθηκε τό συμβάν, έγινε έξω φρενών. 'Αμέσως αποτάθηκε στό στρατηγείο, στην Πάτρα, ζητώντας όδηγίες γιά τό ποιά αντίποινα νά έφαρμόση. 'Η άπάντησι, πού έφτασε, ήταν περίπου έκείνη πού περίμενε. Τού παρεχόταν ή έξουσιοδότησι νά πάση είκοσι κατοίκους τής κωμοπόλεως — όποιους ήθελε — καί νά τούς έκτελέση χωρίς καμμιά δ αδικασία. 'Η άπάντησι έλεγε έπίσης ότι μποροΰσε άκόμα νά κάψη όσα σπίτια έκρινε σωστό, ώστε ή τιμωρία νά μουδιάση μιά γιά πάντα κάθε διάθεσι άντιστάσεως έναντίον τών άρχών κατοχής στήν περιοχή αύτή.

'Ο Κούνστερ, χωρίς νά σκεφτή καθόλου, ότι θά ήταν ίσως προτιμότερο νά άντιμετωπίση τό ζήτημα άνθρωπινώτερα — μιά καί τό στρατηγείο άφηνε την πραγματοποίησι τών άντιποίνων στή δική του κρίσι, — ύπέγραψε τή διαταγή τής έκτελέσεώς τους.

'Η είδησι διαδόθηκε άστραπιαία στά φιλιατρά. Σέ όλα τά σπίτια έπικρατοΰσε ή άγωνία. 'Ο καθένας περίμενε νά χτυπήση τή δική του πόρτα ό θάνατος τήν άλλη μέρα, μόλις θά ξημέρωνε.

'Η νύκτα πέρασε χωρίς νά κλείση κανένας μάτι. 'Αλλά οί πρώτες πομπώδεις ώρες κύλησαν ήσυχα. Οί Γερμανοί δέν προβήκαν σέ καμμιά σύλληψι ούτε κινήθηκαν καθόλου σέ τρόπο πού νά προοιωνίζη τό μεγάλο κακό πού έμελλε νά συμβή.

"Ηταν άδύνατο νά φαντασθή κανένας τί είχε μεσολαβήσει. Μερικοί ύπέθεσαν, ότι ό Κούνστερ περίμενε συμπληρωματικές όδηγίες άπό τούς άνωτέρους του. Οί περισσότεροι, όμως, τά είχαν χαμένα καί δέν εύρισκαν καμμιά έξήγησι. 'Η μέρα, έτσι, τελείωσε, χωρίς νά γίνη τίποτε.

Τήν έπομένη τό πρωί οί τέσσερις ιερείς τής πολίχνης είδοποιήθηκαν νά παρουσιασθοΰν στόν διοικητή.

Οί άγαθοί λευίτες μπήκαν στό γραφείο του μέ τήν καρδιά σφιγμένη, βέβαιοι πώς θά τούς έδειχνε τόν κατάλογο τών μελλοθανάτων. Τόν βρήκαν νά τούς περιμένη μέ μιά έκφρασι, πού τούς παραξένεψε. Δέν ύπήρχε πάνω στήν όψι του κανένα ίχνος σκληρότητος. 'Ο άνθρωπος έκείνος, πού στά χέρια του βρίσκονταν ή ζωή κι' ό θάνατος όλων τών φιλιατρινών, τούς υποδέχθηκε μ' έναν ύφος μειλίχιο καί μέ εύγένεια.

— Κάντε μου τή χάρι, τούς είπε, νά έπισκεφθοΰμε μαζί τίς έκκλησιές τής πόλεως. Κάτι θέλω νά διαπιστώσω...

Φυσικά, οί ιερείς συμμερφώθηκαν μέ τήν έπιθυμία του. Σέ κάθε ναό, πού έμπαιναν, ό Κούνστερ κύτταζε προσεχτικά όλες τίς εικόνες τών 'Αγίων, χωρίς νά λέη τίποτα. "Οταν μπήκαν στήν Κοίμησι τής Θεοτόκου, δέν πέρασαν πολλές στιγμές κι' ό Γερμανός στάθηκε ξαφνικά μπροστά σέ μιά εικόνα, πού παρίστανε ένα γέροντα μέ κάτασπρη γενειάδα, ντυμένον ιερατικά άμφια. "Ηταν ό 'Αγιος Χαράλαμπος.

Τήν άτένισε γιά κάμποσο κι' ύστερα είπε μέ μισόσβυστη φωνή:

— Αύτός είναι!...

Κατόπιν γονάτισε, έσκυψε τό κεφάλι καί προσευχήθηκε γιά λίγο.

'Αφοΰ τελείωσε, σηκώθηκε κι' άπευθυνόμενος στούς έκπληκτους ιερείς, τούς είπε:

— 'Ησυχάστε. 'Η συμφορά, πού περιμένατε, δέ θά γίνη. Σάς έσωσε ό 'Αγιος αύτός καί μαζί μέ σάς καί τή δική μου ψυχή, πού θά έπεφτε σέ βαρύ κρίμα.

Τι είχε, λοιπόν, συμβή;

Τό πρώτο βράδυ, άφοΰ ύπέγραψε τή διαταγή τών άντιποίνων, είχε πέσει νά κοιμηθή. 'Οπότε, στόν ύπνο του, τοΰ παρουσιάστηκε ένας γέροντας μέ άρχαϊκή ιερατική στολή, όπως άκριβώς τόν έδε χνε έκείνο τό εικονισμα καί τοΰ είπε:

— Παιδί μου, μήν κάνης τό κακό, πού έβαλες στό νοΰ. "Αν μ' άκούσης καί δέν χύσης άθώο αίμα, θά χης τήν προστασία μου. Σοΰ ύπόσχομαι πώς τόσο έσύ όσο κι' οί στρατιώτες σου θά γυρίσουν στήν πατρίδα σας μέ τό καλό, χωρίς νά πάθη κανένας σας τίποτα...

Τό όνειρο έκείνο έκανε μεγάλη έντύπωσι στόν Κούνστερ, πού κατά βάθος δέν ήταν κακός άνθρωπος. Μή ξέροντας, ώστόσο, άν ήταν πραγματικά κάποια θεϊκή έπέμβασι ή άπόκρυμμα τής συνειδήσεώς του, δέ πήρε καμμιά άλλη απόφασι, παρά νά μήν έκτελέση τά άντίποινα άμέσως. Στό μεταξύ, θά σκεφτόταν π ό ώριμα καί θά κατέληγε σέ μιά όριστική απόφασι.

Τό δεύτερο, λοιπόν, βράδυ είδε πάλι τό ίδιο όνειρο. 'Ο μυστηριώδης γέροντας έμφανίστηκε κι' αύτή τή φορά μπροστά του καί μέ τή γλυκεία φωνή του έπανέλαβε τή σύστασι καί τήν υπόσχεσί του:

— Μή διστάζης, παιδί μου. Μήν όλιγοπιστής. Ματαίωσε τήν πράξι, πού βουλήθηκες νά κάνης. Καί νάσαι βέβαιος, πώς έτσι θά ξαναϊδής τή γυναίκα σου καί τούς δικούς σου! 'Εγώ θά σάς έχω κάτω άπό την προστασία μου...

'Ο Κούνστερ, σπρωγμένος τότε άπό μιά προαίσθησι, κάλεσε τούς ιερείς καί πήγε μαζί τους στίς έκκλησίες τών φιλιατρών, βέβαιος πώς μέσα σέ κάποια άπ' αύτές θ' άντίκρυζε τόν "Αγιο. Κι' όταν τό προαίσθημά του αυτό έκπληρώθηκε, δέν δίστασε πιά καθόλου. 'Η χάρις τοΰ Θεοΰ μαλάκωσε την καρδιά του, την πλημμύρισε άπό κατάνυξι. Καί πιστεύοντας άπόλυτα στή διαβεβαίωσι, πού τοΰ είχε δώσει ό 'Αγιος Χαράλαμπος, γύρισε στό γραφείο του κι' έσκισε τή διαταγή πού είχε υπογράψει.

'Η υπόσχεσι τοΰ 'Αγίου Χαραλάμπους στόν Κούνστερ πραγματοποιήθηκε. "Οταν οί Γερμανοί παράτησαν την 'Ελλάδα, αύτός κι' όλοι οί άντρες του, κάτω άπό την αίγίδα τοΰ 'Αγίου, μπόρεσαν κι' έφτασαν στά σπίτια τους χωρίς νά συμβή σέ κανένα τίποτα τό δυσάρεστο.

'Ο Κούνστερ δέν ξέχασε αύτό τό μεγάλο θαύμα. Τό 1953 μόλις μπήκε ό Φλεβάρης, ταξίδεψε μέ τή γυναίκα του άπό τή Γερμανία κι' ήρθε στά φιλιατρά, γιά νά προσκυνήση την εικόνα τοΰ 'Αγίου, άνήμερα τής γιορτής του, πού γίνεται στίς 10 τοΰ μηνός αύτοΰ.

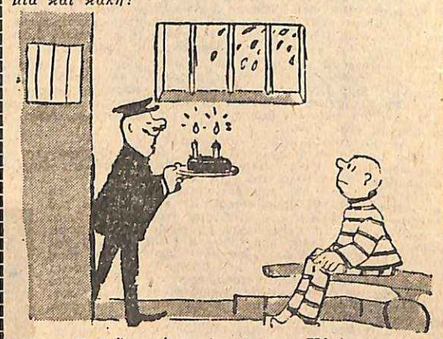
Οί φιλιατρινοί τόν υποδέχτηκαν μέ αγάπη καί έγινε είδ κή λειτουργία στήν έκκλησία τής Κοιμήσεως. Κατόπιν τοΰ παρέθεσαν γεύμα κι' ό Κούσνερ δηγήθηκε σέ όλους τό θαύμα. Προσέθεσε δέ, ότι λίγο πρίν ξεκινήση γιά την 'Ελλάδα, είχε ξαναϊδή τόν "Αγιο στόν ύπνο του, πού τοΰ είπε:

— Σέ περιμένω στά φιλιατρά, όπου έδειξες την πίστι σου. "Ολοι θά σέ δεχτοΰν έκεί μέ πολλή χαρά...

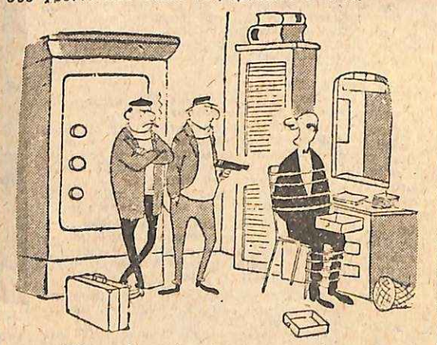
ΒΑΣ. ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ

—'Εν τάξει, κυρία. Τ' άσημικά τά καθαρίσαμε μιά καί καλή!

— Σοΰ έφτιαξα μιά τοΰρτα... Κλείνεις σήμερα δυό χρόνια πού είσαι στή φυλακή μας!...

— Τό συνδυασμό του χρηματοκιβωτίου; "Αμ' άν τόν ήξερα δέ θά ήμουν έδώ τώρα!

— 'Ηρθα γιά τή δοσ τοΰ αύτοκινήτου. Πώς τά πάει ό άντρας σας μ' αύτό;

Συγκινητικό αίσθηματικό μυθιστόρημα ύπό ΙΩΑΝΝΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ—ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑ

"Είσαι τ' εμού ΜΑΝΑ!..."

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

'Η 'Αγγελικούλα μέ τή μητέρα της έπισκέφθηκε την οίκογένεια τοΰ Λάμπρου, πού ήθελε νά της δώση γιά σύζυγο ό πατέρας της καί κέρδισε άμέσως τή συμπάθειά της. 'Η οίκογένεια όμως, τοΰ Μάκη, πού έπισκέφθηκε μόνη της την άλλη ήμέρα, τής φάνηκε κάπως παράξενη. 'Η μητέρα τοΰ άγαπημένου της, μάλιστα, τή συμβούλεψε νά κάνη μιά όπθεν άπόπειρα αύτοκτονίας, παίρνοντας τρείς, τέσσερις άσπρίνες, γιά νά άναγκάση έτσι τόν πατέρα της νά δεχτή τό γάμο της μέ τό Μάκη. 'Η 'Αγγελικούλα άκολούθησε αύτές τίς όδηγίες, πήρε τρείς άσπιρίνες καί προσποιήθηκε πώς δηλητηριάσθηκε! Στό νοσοκομείο, πού τή μεταφέρανε άμέσως, τής έκαναν πλύσι τοΰ στομάχου, ό δέ γιατρός είπε στή μητέρα της ότι μεγαλοποίησε τά πράγματα...

7ον

— "Οπως καί νά είναι, μήν άνησυχήτε διόλου. Είναι ήδη τελείως καλά. 'Αφήστε την ν' άναπαυθή κάνα - δυό ώρες καί μετά μπορεί νά γυρίση σπίτι. Μόνον, φυσικά, νά την έπιβλέπετε. Σ' αύτή την ήλικια, μερικά παιδιά δέν ξέρουν τί κάνουν. Χρειάζεται προσοχή.

— Αχ, βόγγηξε ή μάνα, πήγαμε νά τό χάσουμε τό κοριτσάκι μας, γιατρε μου. Κι' όλα αύτά, γιά ένα πείσμα. Πόσοι πατέρες δέν πήραν στό λαιμό τους τά παιδιά τους μέ τό πείσμα τους... Υπάρχει πιό ώραίο πράγμα στόν κόσμο, άπό την άγάπη; 'Αλλά, όταν στεγνώση ή καρδιά ένός άνθρώπου, δέν καταλαβαίνει, νομίζει πώς κι' οί άλλοι γύρω του είναι έτσι στεγνοί. Δέν σκέπτεται πώς ή κορούλα μας είναι ένα λουλούδι, πού τώρα άνοίγει τά πέταλά του στόν ήλιο, καί θέλει νά χαρή.

Την άκουνε ό γιατρός, καί κουνοΰσε τό κεφάλι του χωρίς ν' άπαντήση.

Οταν έφυγε, ή Θεανώ άγκάλιασε την κόρη της:

— Κοριτσάκι μου, φώναξε μέ λαχτάρα. Τί ήταν αύτό; Τί πήγες νά μάς κάνης; Εμένα τουλάχιστον, δέ μέ συλλογίστηκες; Καί τόν έρημο τόν πατέρα σου! Βάλε στό μυαλό σου τί φωτιά θά τοΰ άναβες μέσα του, νά ξέρη ότι σκότωσε τό παιδί του!

— 'Ο πατέρας δέ θά στενοχωριόταν, δέ μ' άγαπάει, φώναξε ή μικρή πεισματικά.

— Σ' άγαπάει, έκανε χωρίς πεποίθησι ή μάνα. Σ' άγαπάει μέ τό δικό του τρόπο. Αλλά, πότε ήταν ψυχολόγος, γιά νά είναι καί τώρα; Πότε μ' ένοιωσε κι έμένα; Ζητοΰσα άγάπη καί μοΰδινε χρήματα. Ζητοΰσα ένα χάδι, καί μοΰδινε ένα χρυσαφικό. Ζητοΰσα μιά εύχάριστη κουβέντα, κι αύτός μοΰ μιλοΰσε γιά λογαριασμούς. Μ' έφαγε κι' έμένα είκοσι χρόνια, είκοσι ολόκληρα χρόνια.

Γύρισε τή συζήτησι στό δικό της άποτυχημένο γάμο. Έτσι τόκανε πάντα.

Οποια συζήτησι, κατέληγε στό άγαπημένο της θέμα: Στην άπογοήτευσι πού τής είχε φέρει ό γάμος της μ' έναν άντρα χωρίς αΐσθημα καί χωρίς φαντασία.

— Τώρα όμως συνέχισε μέ σθένος, θά πατήσω πόδι κι' έγώ. Θά φθάσω μέχρι διαζυγίου. Δέ θά σέ χάσω έγώ έσένα, παιδί μου, έσένα τή μόνη χαρά τής ζωής μου, έπειδή έτσι τό θέλει ό πατέρας σου.

Τά λόγια αύτά άντιλαλοΰσαν σάν γλυκειά μουσική στ' αύτιά τής έρωτευμένης κοπέλλας. Καί μέσα της θαύμαζε την τεθερά της όπως άποκαλοΰσε κιόλας μέ τή φαντασία της την 'Αλέκα Λίτα.

— "Εξυπνη γυναίκα. Μοΰδωσε μιά συνταγή περίφημη. 'Εγώ δέ θά τό σκεπτόμουν ποτέ νά κάνω άπόπειρα αύτοκτονίας μέ τρείς άσπιρίνες.

Μετά τό μεσημέρι, κατέπλευσε στό νοσοκομείο ό πατέρας. "Ηταν χλωμός, καί φαινόταν ταραγμένος βαθειά.

Πλησίασε τό κρεβάτι τής κόρης του, καί γιά μιά στιγμή όλη ή άγωνία ζωγραφίστηκε στή ματιά του.

— Πώς είσαι; τή ρώτησε μέ φωνή κομένη.

Δέν άποκρίθηκε ή κοπελλίτσα, γύρισε άλλοΰ τό κεφάλι της. Τώρα, μπροστά στην άγωνία τοΰ πατέρα της, ένοιωθε ντροπή, χωρίς όμως θλίψι. Τώρα γιά μιά στιγμή τής πέρασε στή σκέψι ότι θά προτιμοΰσε νά είχε πάρει στ' άλήθεια τίς είκοσι άσπιρίνες, νά είναι βαρειά άρρωστη, νά κινδυνεύη, παρά νά ύπόκειται στόν κίνδυνο ν' άκούση σκληρά λόγια άπό τόν πατέρα της πάλι.

— Γλύτωσε, άποκρίθηκε ή Θεανώ, μάς τή γλύτωσαν. Καλά τά καταφέραμε όμως νά σπρώξουμε στό θάνατο τό παιδί μας.

Κάθησε ό Βρασίδας στην άκρη τοΰ κρεβατιοΰ, κι' άνάσανε, σάν νάφευγε ένας βραχνάς άπό τό στήθος του. Κάμποση ώρα δέ μίλησε, έπειτα πήρε το αύστηρό του ύφος:

— Αύριο φεύγομε γιά τόν τόπο μας.

— Αύριο; διαμαρτυρήθηκε ή Θεανώ. Μά δέν προφθάσαμε νάρθούμε.

— Αύριο φεύγομε, είπε ό Λεοντίου κοφτά. Δέν είμαι τρελλός ν' άφήσω το παιδί μου στή φωτιά. Θά πάμε στη Θεσσαλονίκη κι' ή 'Αγγελικούλα θά ξαναγίνη μαθήτρια. Αύτό ταιριάζει στην ήλικία της. Τά σκέφθηκα πολύ καλά. Καί πού πέρασε άπό τό μυαλό μου νά την άραβωνιάσω μέ τό Λάμπρο, ήταν σφάλμα, τό όμολογώ, κι' ούτε θά έπανέλθουμε σ' αύτό. Θά καταλάβη κι' ό ίδιος πώς δέν είναι δυνατόν νά την παντρέψουμε μέ το στανιό.

— Κι' ό άλλος; ρώτησε ή Θεανώ άνήσυχη.

— Πρέπει νά το καταλάβη κι' έκείνος. "Αν δέν γίνη είκοσιενός έτους ή 'Αγγελικούλα, δέν πρόκειται νά τή δέσουμε. "Οχι, δέ θά τή δέσουμε... Πρέπει νά φθάση σέ ήλικία πού νά είναι ύπεύθυνη γιά τίς πράξεις της.

'Η κοπελλίτσα, πού έκανε πώς δέ μποροΰσε ν' άνοίξη τά μάτια της τόση ώρα, γύρισε καί φώναξε:

— Μά, άφοΰ άγαπιόμαστε; Ξέρω τί θέλω. Τό ξέρω καί τώρα.

Τής έπιασε το γέρι ό Βρασίδας, μέ μιά κίνησι σχεδόν ικετευτική:

— Παιδί μου, σέ παρακαλώ... 'Εγώ Βλέπεις ύποχωρώ σ' αύτό το σημείο. Δέ θά σοΰ ξαναμιλήσω γιά άραβώνα, σοΰ δίνω το λόγο μου. Θέλω όμως νά μού δώσης κι' έσύ το λόγο σου, πώς θ' άφήσης αύτές τίς σκέψεις, πώς θ' άφοσιωθής στά μαθήματά σου το χειμώνα... "Ε, 'Αγγελικούλα μου; Δέν σέ μεγαλώσαμε γιά νά μάς κάνης δυστυχισμένους.

Τά λόγια τοΰ πατέρα της, ό μαλακός τόνος της φωνής του, τής έφεραν πιό πολλή συγκίνησι παρά άν την άρχιζε στά μαλώματα. Κατάπιε ένα κόμπο πού άνέβαινε στό λαιμό της, κι' άποκρίθηκε:

— Καλά, πατέρα. Σ' εύχαριστώ. Είναι κι' αύτό κάτι. 'Αφοΰ δέ μπορώ νά πάρω τόν άντρα πού άγαπώ, νάχω τουλάχιστον την ήσυχία μου.

Σέ λίγο έφυγε ό πατέρας, καί τούς είπε ότι θά τις περίμενε το βράδυ στό ξενοδοχείο.

Την κύτταξε ή μητέρα της, μέ ύφος έρωτηματικό.

— "Ας είναι κι' έτσι, γιά κάμποσον καιρό, άναστέναξε ή κοπελλίτσα. Καί πού δέ θά άναγκάζωμαι νά παίζω διπλό παιχνίδι, είναι γιά μένα κάτι. "Ας είναι κι' έτσι.

ΤΟ ΚΟΥΤΙ ΜΕ ΤΙΣ ΑΣΠΙΡΙΝΕΣ

Τό βράδυ, όταν έφθασαν στό δωμάτιο τοΰ ξενοδοχείου, τίς υποδέχθηκε ό Λεοντίου μ' ένα ύφος είρωνικό.

— Πώς είσαι; ρώτησε την κόρη του.

— "Ε... έκανε αύτή.

— 'Αλήθεια, γύρισε αύτός στή γυναίκα του, θηρίο ή κόρη μας, Θεανώ. Φαντάσου, νά καταπιή είκοσι άσπιρίνες καί νά γίνη την άλλη ώρα καλά! Περίφημος οργανισμός!...

Στό μεταξύ ή 'Αγγελικούλα προχωροΰσε μέσα στο δωμάτιο. "Αξαφνα το μάτι της έπεσε άπάνω στό κομοδίνο. Το κουτί μέ τίς άσπιρίνες. Βρισκόταν έκεί, όπως τό είχε άφήσει, άλλά κλειστό. Παρακολούθησε τή ματιά της ό πατέρας, κι' άξαφνα, ξέσπασε σέ γέλια. Δέν γελοΰσε εύκολα ό Βρασίδας, ούτε κι' έτσι δυνατά. Γι' αύτό, το γέλιο του τρόμαξε τή γυναίκα του.

— Τί έπαθες; τόν ρώτησε.

Πήρε αύτός το κουτί μέ τίς άσπιρίνες, τής τόδωσε.

— Μέτρα, σέ παρακαλώ, πόσες άσπιρίνες βρίσκονται έδώ μέσα;

Τόν κύτταξε άποστομωμένη ή Θεανώ, ένώ ή 'Αγγελικούλα ένοιωθε τά μάγουλά της νά γίνονται φωτιά.

— Λείπουν τρείς, άποκρίθηκε ή μητέρα. 'Αγόρασες άλλο κουτί; Τί συμβαίνει;

— Ξέρεις σέ ποιό στομάχι μπήκαν οί υπόλοιπες άσπιρίνες; γέλασε ό Βρασίδας. Στό στομάχι τοΰ κρεβατιοΰ... "Ηξερα ότι τά κορίτσια είναι πονηρά, όλα τά περίμενα όμως άπό την 'Αγγελικούλα, έκτός άπό μιά τέτοια πονηριά.

— Δέν καταλαβαίνω! έκανε ή μητέρα.

— Κύττα τη καί θά καταλάβης. Τρείς άσπιρίνες πήρε όλες όλες. Τίς υπόλοιπες τίς είχε κρύψει κάτω άπό το στρώμα. Εκανε ή καμαριέρα γ' αέρίση το κρεβάτι, καί τίς άνακάλυψε. 'Ακόμη γελάει όλο το ξενοδοχείο!...

'Η 'Αγγελικούλα είχε το συναίσθημα ότι βούλιαξε, ότι βούλιαξε σέ κάποιο βούρκο. Αύτή ή ντροπή τή θανάτωνε. Καί πάλι σκέφθηκε ότι θά προτιμοΰσε νάχη άρωστήσει βαρειά, νάχη πεθάνει. Είδε τή μάνα της νά στρέφη τά μάτια της έρωτηματικά έπάνω της. Καί στό τέλος, μή ξέροντας πιά τί νά κάνη γιά νά γλυτώση άπό τή ντροπή, άρχισε αύτή την έπίθεσι:

— Το θεωρείς λοιπόν δυστύχημα πατέρα, πού δέν πέθανα; Πολύ καλά. Θά φροντίσω νά σέ ικανοποιήσω. 'Αφοΰ το πήρες προσβολή πού γελάει το ξενοδοχείο...

Φιλανθρωπία

Σ' ένα τραπεζάκι τοΰ καφενείου τοΰ Ζαχαράτου, στό Σύνταγμα, κάθεται μιά συντροφιά άπό βουλευτάς καί συζητάει γιά τή φιλανθρωπία κάποιου γνωστοΰ πολιτικοΰ καί τέως ύπουργοΰ.

Ξαφνικά, ένας άπό τούς βουλευτάς πετιέται καί λέει:

— 'Εγώ ξέρω κι' έναν άλλον πολιτικό, αύτόν έκεί μέ τά γκρίζα ροΰχα, πού κάθεται στό άπέναντι τραπεζί καί πού άξίζει νά τόν άναφέρω γιά τή φιλανθρωπία του...

— Είναι γενναιόδωρος;

— Πάρα πολύ! Φανταθήτε ότι δέν άφήνει κανένα φτωχό νά φύγη άπό το σπίτι του χωρίς νά τοΰ δώση κάτι...

— Αύτό δέν το πολυπιστεύω, είπε ένας άλλος βουλευτής άπό τή Μακεδονία.

— Το βεβαιώνω έγώ, είπε πάλι ό πρώτος. Σέ όρους πού ζητοΰν βοήθημα, τούς δίνει άπό μιά... συστατική έπιστολή γιά μένα!...

Ο ΦΑΚΟΣ

— Μὴν εἶσαι ἀνόητη, τὴ μάλλωσε ὁ πατέρας της σοβαρά. Στὸ εἶπα, γιὰ νὰ ξέρῃς ὅτι δὲν ὑπάρχει μυστικὸ στὸν κόσμο, ὅλα ἀποκαλύπτονται. Πάντως σοῦ δίνω τὸ λόγο μου νὰ μὴ σοῦ ἀναφέρω ξανὰ αὐτὴ τὴ κωμικοτραγικὴ ἱστορία. Μοῦδωσες ὅμως τὸ λόγο σου κι' ἐσύ, νὰ μὴν ἔγης πιὰ σχέσι μ' αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο, τὸ Μάκη Λίτα...

— Τί σχέσι θἄχη; μπῆκε στὴ μέση ἡ μητέρα, ἀναστενάζοντας. Αὐτὸς ἦταν προσωρινὸς στὴ Θεσσαλονίκη. Τώρα εἶναι στὴν Ἀθήνα. Δὲ θὰ μᾶς κυνηγήσῃ ξανὰ στὴ Θεσσαλονίκη.

Κούνησε ὁ πατέρας τὸ κεφάλι του.

— Ἂν πηγαίνης μ' αὐτὲς τὶς ἰδέες, χαθήκαμε. Ἐγὼ σοῦ λέω ὅτι θὰ μᾶς κυνηγήσῃ.

»Πῆρα πάλι πληροφορίες γιὰ τὴν οἰκογένειά του καὶ γι' αὐτὸν τὸν ἴδιον. Βοᾶμα καὶ δυσωδία. Αὐτὸς εἶχε κάποτε ἕνα δεσμὸ μὲ μιὰ πλούσια κοπέλλα. Ἕνα θαυμάσιο κορίτσι, ἀπὸ ἀρχοντικὴ οἰκογένεια. Τὴν ἐξέθεσε, ἔκανε τὸ πᾶν γιὰ νὰ τὴν ἐκθέσῃ, ὥσπου στὸ τέλος ἡ οἰκογένειά τ- ἀποφάσισε νὰ πῇ τὸ ναί. Ἀλλὰ ἡ προῖκα δὲν ἦταν ὅπως τὴν περίμενε ὁ κύριος, καὶ τὴν ἐγκατέλειψε...

»Εἶχε γίνει μεγάλο σκάνδαλο... Κι' ἡ ἀδελφή του εἶναι γνωστὴ ἐλαφρὰ γυναίκα, καὶ γιὰ τὴ μητέρα του φιθυρίζουν πολλά.

— Ψέματα! διαμαρτυρήθηκε ἡ Ἀγγελικούλα! Θέλω νὰ τὶς γνωρίσης, μπαμπᾶ. Νὰ ἰδῆς... ἡ ἀδελφή του εἶναι ἄβαφη, μονάχα τὰ χεῖλη της, καὶ τύπος σοβαρός, πολὺ σοβαρὸς μάλιστα. Ἡ μητέρα του εἶναι ἴσαμε πενῆντα χρόνων γυναίκα, ἴσως καὶ περισσότερο...

— Ἔτσι τὶς βλέπεις ἐσὺ μὲ τὰ μάτια σου. Ἡ κοινωνία ὅμως τὶς κρί-ει ἀλλοιώτικα. Πάντως, τὰ εἴπαμε, εἶσαι ἀνήλικη, φέρω ἐγὼ τὴν εὐθύνη καὶ γιὰ τὶς σκέψεις σου ἀκόμη. Γι' αὐτό, μοῦδωσες τὸ λόγο σου, μὴ τὸ ξεχάσῃς.

— Ἀφοῦ θὰ φύγουμε αὔριο, τελειώνουν ὅλα, εἶπε μὲ θλῖψι μᾶλλον, παρὰ μὲ ἀνακούφισι ἡ μητέρα.

— Ἐγὼ δὲ μπορῶ νὰ φύγω ἔτσι, ἔκανε πεισματικὰ ἡ μικρή. Πρέπει νὰ τοῦ τὸ πῶ τουλάχιστον.

Τότε ὁ πατέρας ἐξαγριώθηκε.

— Εἶσαι κι' ἀναιδής! τῆς φώναξε. Δὲ φθάνουν ὅλα τὰ ρεζιλίκια ποὺ μᾶς ἔκανες δὲ φθάνει ὅτι δὲν ἔχω μοῦτσα νὰ δῶ τὸ Λάμπρο, δὲ φθάνει ἡ γελοιοποίησι μὲ τὴ δῆθεν ἀπόπειρα, τώρα θέλεις καὶ νὰ τὸν δῆς. Μήπως θέλεις νὰ τὸν καλέσω κιόλας, νὰ τοῦ ζητήσω συγγνώμη; Τί λές;

Πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη τοῦ πατέρα της, ἡ Θεανὼ σκούντησε τὴν κόρη της καὶ τῆς ἔκανε νόημα ὅτι μποροῦσε νὰ τοῦ γράψῃ. Κι' ἡ μικρὴ ἀναστέναξε καὶ κατέβασε τὸ κεφάλι της.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΣΙΣΗΣ

Δὲν πρόφθασε νὰ πάῃ στὴ Θεσσαλονίκη, καὶ τοὔγραψε. Ἕνα γράμμα γεμᾶτο σπαραγμὸ μὰ καὶ διαβεβαιώσεις πὼς θὰ τὸν περίμενε ὅλη της τὴ ζωή.

«Κι' ἂν δὲ μοῦ ἐπιτρέψουν νὰ γίνω γυναίκα σου, πρὸν ἐνηλικιωθῶ, τοὔγραφε, σοῦ δίνω τὸ λόγο μου, πὼς μόλις κλείσω τὰ εἰκοσιένα θὰ εἶμαι δική σου».

Ἔγραφε μ' ὅλη τὴ θέρμη τῆς παιδιάτικης ψυχῆς της, ἀδιαφορώντας ὅτι θἄμεναν φλογερὰ λόγια. Καὶ τοὔλεγε νὰ τῆς γράψῃ στὴ διεύθυνσι τῆς Σίσης, τῆς φίλης της.

Τὴν ἴδια κιόλας ἡμέρα πῆγε κι' ηὗρε τὴ Σίση. Τῆς τὰ εἶπε ὅλα, καὶ στὸ τέλος τὴν ἀγκάλιασε:

— Θὰ μοῦ τὸ κάνῃς αὐτό, Σίση, ἔ; τὴν παρακάλεσε. Νὰ λαβαίνῃς ἐσὺ τὰ γράμματα καὶ νὰ μοῦ τὰ δίνῃς.

Τὰ μικρὰ ἄχαρα μάτια τῆς Σίσης Σωράκου, σπίθιζαν πονηρά:

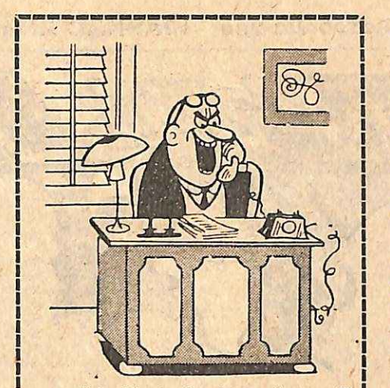
— Εὐχαρίστως, τῆς ἀποκρίθηκε. Εἶναι λόγος; Ἀκοῦς λέει; Φυσικά, θὰ στὰ δίνω τὰ γράμματα. Φθάνει νὰ τὰ λαβαίνω.

Τὴ ρώτησε ἔπειτα μὲ περιέργεια τί ἀπέγινε ὁριστικὰ μὲ τὸ Λάμπρο.

— Πάει, δὲν ὑπάρχει πιὰ Λάμπρος γιὰ μένα, ἀποκρίθηκε ἡ Ἀγγελικούλα.

— Μὰ δὲν ἄξιζε κιόλας, ἔκανε ἡ Σίση στρίβοντας τὰ χεῖλη της. Ὁ σκοπὸς εἶναι νὰ πάρῃς ἄντρα, ὄχι ἕνα ψυγεῖο, κι' ἕνα ἀσχημομούρη, νὰ μὴ θέλης νὰ τὸν βλέπῃς!

Ἀπὸ κεῖνη τὴν ἡμέρα, ἡ Σίση ἦταν ὁριστικὰ ἡ μυστικοσύμβουλος τῆς Ἀγγελικούλας. Μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι τὴν εἶχε ἐπιθυμήσει τόσον καιρό, ἐρχόταν κάθε δυὸ μέρες σπίτι της. Τὸ πρῶτο γράμμα τοῦ Μάκη ἦταν σὰν ἕνα κομμάτι φωτιὰς μέσα στὸ χαστί.

— "Ἂν δὲ μὲ πληρώσῃς σήμερα, θὰ πῶ στοὺς ἄλλους πιστωτές σου, πὼς μέ... πλήρωσες καὶ τότε καλὰ ξεμπερδέματα!

«Γιατί μοῦ τόκανες αὐτό; τῆς ἔγραφε. Γιατί δέχθηκες νὰ φύγῃς ἔτσι χωρὶς νὰ μὲ δῇς; Δὲ μ' ἀγαπᾶς. Τόξω καταλάβει πὼς δὲ μ' ἀγαπᾶς. Ἂν μ' ἀγαποῦσες ἔστω καὶ λιγάκι, δὲ θὰ σοῦ βαστοῦσε ἡ καρδιὰ νὰ μὴ μ' ἀποχαιρετήσῃς, νὰ μὴ μοῦ δώσῃς ἕνα φιλί. Περιμένω γράμμα σου. Θέλω νὰ ξέρω ἂν θὰ ἤσουν εὐχαριστημένη ἢ ὄχι, ἂν μ' ἔβλεπες καμιὰ μέρα στὴ Θεσσαλονίκη».

Τόδειξε τὸ γράμμα στὴ φίλη της ἡ Ἀγγελικούλα. Τὰ μάτια τῆς Σίσης σπίθισαν.

— Γράψε του ὅτι θέλεις νὰ τὸν δῆς, τὴ συμβούλεψε. Πῶς σοῦ βάσταξε ἀλήθεια ἡ καρδιὰ νὰ φύγῃς ἔτσι;

Κάθησε ἐκείνη τὴν ὥρα κιόλας ἡ Ἀγγελικούλα κι' ἔγραψε ἕνα φλογερὸ γράμμα τοῦ ἀγαπημένου της. Τοὔλεγε πὼς ἂν καὶ ὁρκίστηκε στὸν πατέρα της νὰ μὴ τὸν ξαναδῇ, ἐνοιωθε τόσο δυστυχισμένη μακρυά του, ποὺ θὰ ξεχνοῦσε τὸν ὅρκο της.

— Περίφημα, εἶπε ἡ Σίση. Θὰ τὸ ρίξω τὸ γράμμα.

Ἡ ἀπάντησι ἦρθε μ' ἕνα τηλεγράφημα:

«Φθάνω αὔριο. Νὰ μὲ περιμένῃς στὸ Λευκὸ Πύργο στὶς τρεῖς τὸ ἀπόγευμα».

Κι' ἡ Σίση ἔφερε θριαμβευτικὰ τὸ τηλεγράφημα.

ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ

Τὴν ἔλυωσε μὲ τὸ ἀγκάλιασμά του, τὴν ἔκανε νὰ πονέσῃ, τὴν τρόμαξε. Ἡ φωνή του ἀκουγόταν κομμένη ἀπὸ τὸ πάθος:

— Πῶς μοῦ τόκανες αὐτό; Πῶς μοῦ τόκανες;

Κι' ἡ κοπελλίτσα ἀναρριγοῦσε καὶ δὲ μποροῦσε πιὰ οὔτε ἡ ἴδια νὰ καταλάβῃ ποῦ εἶχε βρῇ τὴ δύναμι νὰ φύγῃ χωρὶς νὰ τὸν ἀποχαιρετήσῃ.

Ὅταν πέρασαν οἱ πρῶτες διαχύσεις, καὶ κάθησαν φρόνιμα σ' ἕνα ἀπόμερο πάγκο, τῆς εἶπε ὁ Μάκης σοβαρά:

— Ἀγγελικούλα, αὐτὸ ποὺ μοῦ γράφεις εἶναι ἀπαράδεκτο. Θὰ τρελλαθῶ νὰ περιμένω ἄλλα τέσσερα χρόνια.

— Τί θέλεις νὰ γίνῃ; τὸν ρώτησε ἡ δυστυχισμένη.

— Ν' ἀρχίσης ξανὰ τὴ γκρίνια. Πρῶτα-πρῶτα, ἐγὼ δὲ θὰ τὸ κουνήσω ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη ἂν δὲν ἀρραβωνιαστοῦμε τουλάχιστον. Νὰ τὸ ξέρῃς. Μοῦ κατάστρεψες τὸ μέλλον μου ἐπειδὴ τὸ κανονικὸ εἶναι νὰ πάω τώρα στὴν Ἀθήνα, νὰ πιάσω δουλειά. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κάθωμαι ἄεργος ἐδῶ, καὶ νὰ ζῶ εἰς βάρος τῆς μητέρας μου καὶ τῆς ἀδελφῆς μου, ὁλόκληρος ἄντρας πιά! Κι' ὅμως θὰ τὸ κάνω ὥστου νὰ σὲ κερδίσω. Ἂν μ' ἀγαπᾶς, πρέπει νὰ πατήσῃς πόδι. Ὁπωσδήποτε πρέπει νὰ δώσῃ τὴ συγκατάθεσί του ὁ πατέρας σου.

Ἔκανε μιὰ κίνησι ἀπελπισμένη ἡ κοπελλίτσα.

— Κι' ἂν δὲν τὴ δώσῃ;

— Τότε σὰ σκεφθοῦμε ἀλλοιώτικα! ἀποκρίθηκε αὐτὸς αἰνιγματικά.

Ἔπειτα τῆς εἶπε ζωηρά:

— Πρέπει νὰ στήσῃς τὸ στρατηγεῖο σου στὸ σπίτι τῆς Σίσης, τῆς φίλης σου...

— Μά, δὲν ξέρω...

— Πρέπει νὰ σὲ βοηθήσῃ. Νὰ ἔχουμε σύμμαχο τὴ Σίση καὶ τὴ μητέρα σου. Τί θὰ κάνῃ ὁ πατέρας σου; Θὰ ὑποχωρήσῃ.

Ἡ Σίση βρέθηκε πρόθυμη γιὰ ὅ,τι δήποτε.

— Τί φίλη θὰ ἤμουν ἂν δὲν βοηθοῦσα σὲ μιὰ τέτοια περίστασι; εἶπε ἐγκάρδια στὴν Ἀγγελικούλα.

Ἔτσι ἄρχισε ἡ ἐρωτευμένη κοπελλίτσα νἄχη μυστικὲς συναντήσεις μὲ τὸν ἀγαπημένο της στὸ σπίτι τῆς φίλης της. Πῶς τὸ ἀνεχόταν αὐτὸ ἡ μητέρα τῆς Σίσης, μιὰ γυναικούλα ἁπλῆ, μᾶλλον ἀμόρφωτη, ἀλλὰ ἔξυπνη καὶ πονηρή, δὲ μποροῦσε νὰ τὸ καταλάβῃ ἡ Ἀγγελικούλα. Ἀργότερα τὸ κατάλαβε, ἀργότερα, ὅταν ξεδιαλύθηκαν ὅλα. Γιὰ τὴν ὥρα ἤνοιωσε βαθειὰ ντροπὴ τὴν πρώτη φορὰ ποὺ πῆγε στὸ σπίτι τῆς φίλης της, κι' ἡ κυρία Σωράκου τὴν ὑποδέχθηκε μ' ἕνα χαμόγελο:

— Ἔλα, παιδί μου, μὴ ντρέπεσαι. Τί νὰ γίνῃ; Ὅταν οἱ γονεῖς δὲν ἔχουν καταλάβει, τὰ κάνουν χειρότερα τὰ πράγματα.

Ἔτσι συναντήθηκε κάμποσες φορὲς μὲ τὸ Μάκη στὸ σπίτι τῆς Σίσης ἡ Ἀγγελικούλα. Ἀπορροφημένη ἀπὸ τὴ δική της τὴν περιπέτεια, δὲ θυμόταν νὰ ρωτήσῃ τὴ φίλη της τί εἶχε ἀπογίνει μὲ τὸν Τάκη Δημητρίου. Μιὰ μέρα ὅμως τὸ θυμήθηκε, καὶ τὴ ρώτησε.

Ἡ Σίση σήκωσε ἀδιάφορα τοὺς ὤμους της:

— Ἄ, τίποτε. Δὲ βλεπόμαστε πιά.

Σὰν νἄνοιωσε μιὰ κεντιὰ στὴν καρδιὰ σ' αὐτὰ τὰ λόγια ἡ κοπέλλα. Σὰν νὰ θυμήθηκε κάπως ὀδυνηρὰ τὴν πρώτη της θυσία.

— Γιατί τὰ χαλάσατε; ρώτησε μὲ κάποια πικρία.

— Ἄ... Κατάλαβα πὼς ἦταν παιδιάτικα, ἀποκρίθηκε μὲ ὕφος μεγαλίστικο ἡ ἄλλη. Τί καλὸ νὰ περιμένη κανεὶς ἀπὸ τὸν Τάκη; "Ωσπου νὰ πάρῃ τὸ δίπλωμά του καὶ νὰ βγάλη μιὰ δεκάρα θὰ ἀσπρίσουν τὰ μαλλιά μου. Ἐξ ἄλλου... κάποιος ἄλλος εἶναι ἐρωτευμένος μαζί μου.

— Ποιός; Ποιός; ἔκανε μὲ περιέργεια ἡ Ἀγγελικούλα.

Ἡ Σίση ὅμως ἄλλαξε τὴ συζήτησι. Ἦταν φανερὸ πὼς δὲν ἤθελε νὰ πῇ, κι' ἡ Ἀγγελικούλα, λεπτὰ ἀναθαμμένη, δὲν ἐπέμεινε.

Μετὰ λίγες ἡμέρες ὅμως, θέλεις ἡ τύχη, θέλεις ἡ πονηριὰ τῶν ἀνθρώπων, ἔφερε νὰ ξεδιαλυθοῦνε ὅλα.

Ο ΛΑΜΠΡΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΣΙΣΗΣ

Εἶχε ἔρθει ὁ Μάκης, κι' ἡ μητέρα τῆς Σίσης τοὺς ἄφησε, ὅπως τὸ συνήθιζε, μόνους στὸ δωμάτιο κάμποση ὥρα. Ἐκείνη ἀκριβῶς τὴν ὥρα ἄκουσε σὰν κάποιο θόρυβο ἔξω στὸ διάδρομο ἡ κοπέλλα.

— Ποιὸς ἠλίθιος εἶναι; ἔκανε ὁ Μάκης νευριασμένος, κι' ἄνοιξε τὴν πόρτα ὁρμητικά.

Τὴν ἄλλη στιγμὴ ἡ μικρὴ κοκκάλωσε. Μπροστά της στεκόταν ὁ Λάμπρος, ποὺ τὴν κύτταζε μὲ μάτια πελώρια. Ἡ Ἀγγελικούλα ἐνοιωσε τὴν καρδιά της νὰ σταματᾶ. Κι' ἡ Σίση ἔκλεισε τὴν πόρτα τους βιαστική.

— Τί σημαίνει αὐτό; ἔκανε ὁ Μάκης, ταραγμένος. Τί δουλειὰ ἔχει αὐτὸς ἐδῶ; Δὲν εἶναι ὁ Ἀγγελίδης ὁ μηχανικός, ποὺ θέλει ὁ πατέρας σου;

— Αὐτὸς εἶναι, ἀποκρίθηκε ἡ κοπελλίτσα ἀλαλιασμένη ἀπὸ τὸ φόβο της.

— Καὶ γιατί ἦρθε ἐδῶ; Γιὰ σένα;

— Γιὰ μένα; Πῶς τὸ φαντάστηκες αὐτό, Μάκη μου; Αὐτὸν τὸν θέλει ὁ πατέρας μου. Δὲν εἶχα ἀνάγκη νὰ τὸν συναντήσω στὸ σπίτι τῆς Σίσης.

— Τότε λοιπόν;

— Σὲ βεβαιῶ πὼς δὲ μπορῶ νὰ τὸ ἐξηγήσω.

Ὁ Μάκης φαινόταν θυμωμένος:

— Τί ἀνόητο φέρσιμο ἦταν αὐτὸ τῆς Σίσης; Γιατί νὰ τὸν κουβαλήσῃ ἐδῶ;

— Δὲν καταλαβαίνω τίποτε, ἀναστέναξε ἡ κοπελλίτσα. Φοβᾶμαι μονάχα μὴ γίνη καμμιὰ καταστροφή.

— Πρέπει νὰ τὴ ρωτήσουμε.

Ἄνοιξε ὁ Μάκης τὴν πόρτα νευριασμένος, καὶ φώναξε στὸ διάδρομο μὲ φωνὴ ἀπότομη:

— Σίση...Μπορῶ νὰ σοῦ πῶ μιὰ στιγμή.

Ἡ κοπελλίτσα παρουσιάστηκε μ' ἕνα τονηρὸ κι' ἔνοχο χαμόγελο. Ἔκλεισε ὁ Μάκης τὴν πόρτα, καὶ τὴ ρώτησε ἐχθρικά:

— Τί σημαίνει αὐτό, Γιατί τὸν κουβάλησες ἐδῶ;

Σὰν νὰ δίστασε μιὰ στιγμὴ ν' ἀπαντήσῃ ἡ κοπέλλα. Στὸ τέλος, χωρὶς νὰ κυττάζῃ τὴν Ἀγγελικούλα πρόφεοε σιγανά:

— Ἤρθε γιὰ μένα... ἐνδιαφέρεται γιὰ μένα τώρα ὁ Λάμπρος.

— Πῶς εἶναι δυνατό; ἔκανε δύσπιστα ὁ Μάκης. Ἕως πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἦταν τρελλὰ ἐρωτευμένος μὲ τὴν Ἀγγελικούλα. Πῶς ἔτσι ξαφνικά...

— Τί σὲ νοιάζει; ἀποκρίθηκε αὐθάδικα ἡ μικρή. Περίεργος ἄνθρωπος εἶσαι! Δὲ φθάνει ποὺ σοῦ κάνω τὴν εὐκολία νὰ συναντᾶς ἐδῶ τὴν Ἀγγελικούλα σου θὰ μοῦ βάλῃς καὶ νόμο τί θὰ κάνω στὸ σπίτι μου;

Ἡ Ἀγγελικούλα τὰ εἶχε χαμένα. Ἦταν τόσο σαστισμένη, ποὺ στὸ τέλος τὴν πῆρε ὁ Μάκης κι' ἔφυγαν.

— Ἀναστατώθηκες, τῆς εἶπε, ἀναστατώθηκες κυριολεκτικά. Μοῦδωσες τὴν ἐντύπωσι πὼς εἶσαι τσιμπημένη λιγάκι μαζί του.

— Ἐγώ; Οὔτε νὰ τὸν δῶ στὰ μάτια μου θέλω. Ἀλλὰ ἀπορῶ μὲ τὴ Σίση.

Τὴν ἄλλη μέρα, πῆγε κι' ηὗρε πρωῒ-πρωῒ τὴ φίλη της καὶ τὴ ρώτησε. Ἡ Σίση γέλασε μ' ἕνα ὕφος πονηρό:

— Ζηλεύεις; Μὴ μοῦ πῆς ὅτι ζηλεύεις. Ἐσὺ τὸν ἀπέρριψες...

— Ναί, παραδέχθηκε ἡ Ἀγγελικούλα. Ἀλλὰ κι' ἐσένα σοῦ φαινόταν ἀποκρουστικός.

Σήκωσε τοὺς ὤμους της ἡ Σίση.

— Ἄκουσε, χρυσὴ μου. Δὲν εἶναι τὸ ἴδιο. Ἄλλη ἡ δική σου ἡ θέσι, ἄλλη ἡ δική μου. Ἐγὼ εἶμαι τελείως ἄπροικη, ποιὸς θὰ γυρίσῃ νὰ μὲ κυττάξῃ; Ποιὸς θὰ μὲ ζηλέψῃ, νὰ κάνῃ τὴν πρότασι; Γιὰ σένα, ποὺ ἤσουν πολύφερνη, δὲν ταίριαζε ἕνας τέτοιος ἄντρας. Γιὰ μένα ὅμως, δὲ βαουέσαι... Δὲν εἶναι καὶ κακός.

— Μά, σκέπτεσαι σοβαρά; ρώτησε ἡ Ἀγγελικούλα, κυττάζοντας τὴ φίλη της μὲ κατάπληξι.

— Ἂν ἤσουν ἄπροικη κι' ἐσὺ σὰν κι' ἐμένα, ἀποκρίθηκε μὲ πικρία ἡ Σίση, θὰ καταλάβαινες τὴ διαφορά. Τώρα, μὴ μιλᾶς καὶ δόξασε τὸ Θεὸ ποὺ σοῦ παρουσιάστηκε ἕνας τέτοιος ἄντρας σὰν τὸ Μάκη στὴ ζωή σου. Τί νὰ κάνουμε; Ἀφοῦ εἴμαστε φτωχές, ἀρκούμεθα καὶ μὲ τὰ ἀπομεινάρια.

Χωρὶς νὰ τὸ ξέρῃ στὸν ἑαυτό της, κάτι τῆς φαινόταν ἀφόρητο στὴ σκέψι ὅτι ὁ Λάμπρος ἦταν δυνατὸν νὰ παοηγορηθῇ μὲ τὴν Σίση. Γι' αὐτό, μιὰ δυὸ μέρες, ποὺ ἄρχισε τὸ σχολεῖο, τὴν ξαναρώτησε μόλις τὴν εἶδε:

— Εἶσαι ἐρωτευμένη μὲ τὸ Λάμπρο ἐσύ;

Τὴν κύτταξε ἡ κοπέλλα στὰ μάτια, καὶ τῆς ἀποκρίθηκε:

— Ἐπιμένεις, ἀγαπητή μου, νὰ μὲ ρωτᾶς ἂν εἶμαι ἐρωτευμένη. Δὲν εἶμαι διόλου ἐρωτευμένη μὲ τὸν ἄντρα ποὺ ἀπέρριψες ἐσύ.

— Μὰ κι' ἐσὺ μὲ ἔσπρωξες νὰ τὸν ἀπορρίψω. Καὶ τώρα;

— Δὲ θυμᾶσαι αὐτὰ ποὺ σοῦ λένε τὴ διέκοψε ἡ Σίση. Δὲν ἔχομε ἴδια οἰκονομικὴ κατάστασι. Ἐγὼ κυττάζω νὰ μπλέξω κάποιον, ὁποιοδήποτε νὰ μὲ στεφανωθῇ. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνω δακτυλογράφος, δὲν σἰσθάνομαι καμμιὰ κλίσι γιὰ ἐργασία. Ὁ προορισμός μου εἶναι νὰ παντρευτῶ.

— Καὶ ποῦ σὲ ηὗρε ὁ Λάμπρος νὰ σὲ φλερτάρῃ; ρώτησε μὲ περιέργεια ἡ Ἀγγελικούλα.

— Στὸ δρόμο, ἀποκρίθηκε ἡ κοπέλλα. Ναί, στὸ δρόμο. Μὲ σταμάτησε γιὰ νὰ μοῦ πῇ, πολὺ ἱπποτικὰ ὅτι εἶμαι πολὺ ὁμορφη.

Γυρνώντας, στὸ σπίτι, διηγήθηκε τὸ περιστατικὸ ποὺ τῆς βάραινε τὴν καρδιὰ στὴ μητέρα της. Ἡ Θεανὼ ἦταν ἐν γνώσει ὅτι ἡ κόρη της πήγαινε στῆς φίλης της γιὰ νὰ βλέπῃ τὸ Μάκη. Δὲν τῆς ἄρεσε αὐτὴ ἡ ὑπόθεσι, ἀλλὰ καὶ δὲν τολμοῦσε νὰ ἐναντιωθῇ. Τώρα ἔμεινε μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα κι' αὐτή. Ἔπειτα ὅμως, σιγὰ-σιγὰ ἄρχισε νὰ βάζῃ ὑποψίες στὸ μυαλό της.

— Μήπως τόκανε ἐπίτηδες ἡ Σίση; ψιθύρισε στὸ τέλος. σὰ νὰ μιλοῦσε μονάχη της.

— Τί θέλεις νὰ πῆς, μαμά; ρώτησε ἡ Ἀγγελικούλα.

— Λέω, μὴ τὸν κάλεσε γιὰ νὰ ἰδῇ ὅτι εἶσαι μ' ἕνα ἄλλο νέο.

— Δὲν εἶναι δυνατὸν νἄκανε μιὰ τέτοια προστυχιὰ ἡ Σίση, εἶπε ἡ Ἀγγελικούλα μὲ πάθος. Αὐτὴ κάνει τὸ πᾶν γιὰ νὰ βοηθήσῃ.

— Πάντως μοῦ φαίνεται πολὺ ἀνεξήγητη ἡ ἐπίσκεψι αὐτὴ στὸ σπίτι της, τὴν ὥρα ποὺ βρισκόσουν ἐσὺ ἐκεῖ.

Ἡ Ἀγγελικούλα ἔνοιωσε κάποιο σφίξιμο στὴν καρδιά. Τὴν ἄλλη στιγμὴ ὅμως σήκωσε τὸ κεφάλι της καὶ εἶπε στὴ μητέρα της, μὲ μάτια ἀστραφτερά:

— Μὴ βάζῃς ἰδέες στὸ μυαλό σου. Δὲ μ' ἐνδιαφέρει ὁ Λάμπρος. Γιὰ μιὰ στιγμὴ νόμισα πὼς θὰ μποροῦσα νὰ γίνω εὐτυχισμένη κοντά του. Ἀπὸ τὴν ὥρα ὅμως ποὺ γνώρισα τὸ Μάκη, ὅλα τ' ἄλλα ἔσβυσαν. Στὸ λέω, μαμά. Ἡ θὰ γίνω γυναίκα τοῦ Μάκη, ἢ θὰ μείνω ἀνύπαντρη... Μπορεῖ νὰ γίνω καλόγρια ἢ νὰ σκοτωθῶ.

— Ἄχ, βόγγηξε ἡ Θεανώ, ποῦ θὰ τελειώσουν ὅλα αὐτά;

— Θέλω νὰ πείσης τὸν πατέρα νὰ δώσῃ τὴ συγκατάθεσί του! φώναξε ἡ μικρή, μὲ τὸ αὐταρχικὸ ὕφος τῆς χαϊδεμένης μονάχοκόρης.

ΤΟ ΑΝΤΡΟΓΥΝΟ ΤΣΑΚΩΝΕΤΑΙ

Ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἡ ἀτμόσφαιρα στὸ σπίτι ἔγινε ἀνυπόφορη. Ἡ Θεανὼ τὸ πῆρε ἐπὶ πόνου νὰ πείσῃ τὸν ἄντρα της νὰ δώσῃ τὴ συγκατάθεσί του. Ὁ Λεοντίου γινόταν ἔξω φρενῶν. Δραματικὲς σκηνὲς κάθε βράδυ ἔκαναν τὴν Ἀγγελικούλα νὰ πέφτῃ στὸ κρεβάτι της μὲ ἀναφυλλητά. Κι' ἄκουγε ἀκόμη τοὺς γονεῖς της νὰ συνεχίζουν τὸ μάλωμα, μεταξύ τους ἕως βαθειὰ μετὰ τὰ μεσάνυχτα.

— Τὸ καταλαβαίνω νὰ εἶναι τυφλὴ ἀπὸ τὸν ἔρωτα ἡ μικρή, ἔλεγε ὁ Βρασίδας. Στὴν ἡλικία της κάνουν ὅλες τὶς ἀνοησίες τὰ κορίτσια. Εἶναι μιὰ κρίσις, μιὰ ἀρρώστεια. Ἐσὺ ὅμως; Ἐσύ, ποὺ θἄπρεπε νὰ εἶσαι μυαλωμένη γυναίκα καὶ νὰ τὰ βλέπῃς ὅλα ἑξάστερα, πῶς παίρνεις τὸ μέρος της; Δὲν καταλαβαίνεις ὅτι προετοιμάζεις τὴ δυστυχία της;

Ἡ Θεανὼ ξεσπάθωνε:

— Ἐσὺ προετοιμάζεις τὴ δυστυχία της. Δὲν καήκαμε ἀρκετὰ μὲ τὸ δικό μας γάμο; Γιατί νὰ μὴν ἔχουμε τὸ βάρρος νὰ δοῦμε τὰ πράγματα κατ' εὐθείαν ὅπως εἶναι;

— Τί τῆς προσφέρει ὁ Μάκης Λίτας; φώναξε ὁ πατέρας. Τίποτε, ἀπολύτως τίποτε. Ἕνα ὄνομα μὲ πολλὰ ἐρωτηματικὰ στὴν κοινωνία, μιὰ οἰκογένεια κάθε ἄλλο παρὰ ἀνταξία μας, κι' ἕνα μέλλον ἀβέβαιο ἐντελῶς. Γι' αὐτὸ δούλεψα, γι' αὐτὸ τὴ μεγαλώσαμε σὰν Βασιλοπούλα, γιὰ νὰ ἔρθῃ ἔπειτα ὁ πρῶτος τυχὸν ἀσυνείδητος κι' ἀνάξιος νεαρὸς νὰ μᾶς τὴν ἁρπάξῃ;

— Μιλᾶς σὰν νὰ πρόκειται γιὰ οἰκονομικὰ ζητήματα, ἔλεγε ἡ μητέρα. Ξεχνᾶς ὅτι ἡ κόρη μας εἶναι ἕνα πλάσμα ζωντανὸ μὲ ὅλα τὰ δικαιώματα τῆς εὐτυχίας! Ὁ Μάκης εἶναι ἕνας ἄντρας γοητευτικός. Μπορεῖ νὰ μὴ τὴν ἀνεβάσῃ κοινωνικά, οὔτε καὶ ν' αὐξήσῃ τὴν περιουσία της. Μπορεῖ ἀκόμη νὰ δυσκολευτῇ στὴν ἀρχὴ τῆς σταδιοδρομίας του. Ἀλλά, γι' αὐτὸ μᾶς ἔδωσε ἐμᾶς χρήματα ὁ Θεός, γιὰ νὰ βοηθήσουμε τὸ παιδί μας. Νὰ τοῦ δώσουμε γερὴ προῖκα, νὰ τὸν βοηθήσουμε ν' ἀνοίξῃ τὸ παραγγελιοδοχεῖο ποὺ θέλει...

— Δὲ θέλει τίποτα, φώναζε ὁ πατέρας. Δὲν τοὔχω ἐμπιστοσύνη. Θὰ πάρῃ τὰ λεφτὰ καὶ θὰ τὰ φάῃ.

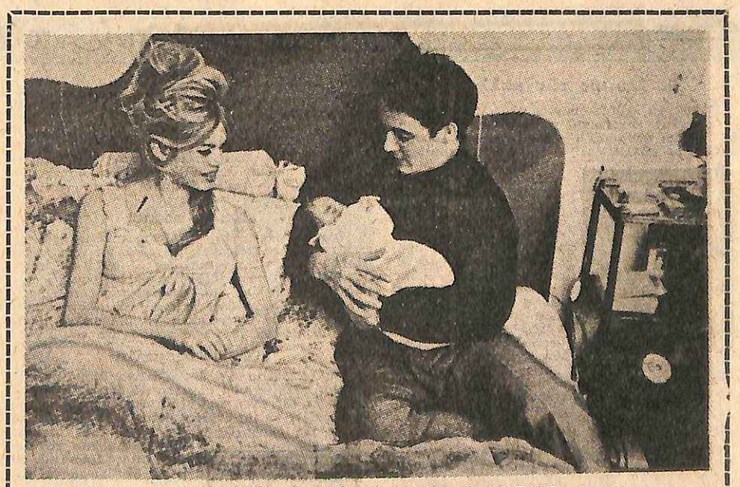
— Νὰ βρῇς τρόπο νὰ τὰ ἐξασφαλίσῃς. Νὰ γίνῃ ἡ ἀρχή. Ἔπειτα μπορεῖ νὰ κερδίσῃ πιὸ πολλὰ ἀπ' ὅ,τι φαντάζεσαι. Κι' ἔπειτα... ἡ εὐτυχία νὰ παντρευτῇ μ' ἕνα τέτοιο παλληκάρι, μ' ἕνα ὡραῖο, λεβέντικο παιδί, ποὺ τὴν ἀγαπάει... αὐτὴ ἡ εὐτυχία, ἀξίζει ὁποια θυσία.

Σὰν κῦμα ἀνέβαινε ἡ ἀγάπη γιὰ τὴ μητέρα της στὸ στῆθος τῆς Ἀγγελικούλας, ὅταν τὴν ἄκουγε νὰ προφέρῃ αὐτὰ τὰ λόγια. Τὸν πατέρα της δὲν τὸν ἀγαποῦσε τόσο. Ἔρχονταν κιόλας στιγμές, ποὺ νόμιζε πὼς τὸν μισοῦσε. Ἔπειτα ὅμως, ἀμέσως καταλάβαινε, πὼς δὲν τὸν μισοῦσε, πὼς θἄδινε πολλὰ γιὰ νὰ τὸν ἀκούσῃ νὰ μιλήσῃ αὐτὸς σὰν τὴ μητέρα της, νὰ τῆς πῇ πὼς πιστεύει ὅτι ὁ Μάκης θὰ τὴν ἔκανε εὐτυχισμένη.

Τὸ σχολεῖο ἦταν ἀληθινὸ μαρτύριο γι' αὐτὴν ἐκεῖνον τὸν καιρό. Στὸ μάθημα δὲν καταλάβαινε λέξι. Κάθε τόσο οἱ καθηγητὲς τὴν τσάκωναν ἀφηρημένη καὶ τὴ ντρόπιαζαν μέσα στὴν τάξι. Στὸ τέλος τὸ συνήθισε κι' αὐτό. Τὸ θεωροῦσε φυσικὸ νὰ μὴ σκέπτεται τίποτε ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Μάκη, ὅλη τὴν ὥρα ὅπου καὶ νὰ βρισκόταν. Τὸ θεωροῦσε φυσικὸ νὰ εἶναι ἀνίκανη γιὰ κάθε ἐργασία. Κι' οἱ ἡμέρες περνοῦσαν βαρειές, δυστυχισμένες. Ἡ Θεανὼ μεταχειριζόταν χίλιες δυὸ πονηριές, γιὰ νὰ τὴν κούβῃ ἀπὸ τὸν πατέρα της, ποὺ ὅλο καὶ ρωτοῦσε δύσπιστα, ἂν τύχαινε κι' ἀργοῦσε καμμιὰ φορὰ νὰ γυρίσῃ ἀπὸ τὸ σχολεῖο.

Ἡ Ἀγγελικούλα ντρεπόταν γιὰ τὰ ψέματα ποὺλεγε στὸν πατέρα της, ἐπειδὴ ἀπὸ μικρὴ ἀποτροπιαζόταν τὸ ψέμα. Γιὰ τὸ Μάκη ὅμως, τὸ καταλάβαινε θὰ μποροῦσε νὰ κάνῃ καὶ τὴν πιὸ μεγάλη θυσία.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΣΣ: Ἡ συνέχεια.

Η ΜΠΑΡΝΤΟ, Ο ΣΑΡΡΙΕ ΚΑΙ ΤΟ ΜΩΡΟ ΤΟΥΣ

Ὁ μικρὸς Νικόλαος, τὸ μωρὸ ποὺ ἔφερε πρὸ

100 χρόνια

για να ανακαλύψετε ΤΗΝ ΕΡΩΤΙΚΗ ΑΠΙΣΤΙΑ

Οι πειρασμοί τῶν αἰσθήσεων

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ εἶναι ἡ ἀπαραίτητη προϋπόθεσι τοῦ ἔρωτα. Αὐτὸς ἐπίσης μᾶς σπρώχνει στὴν ἀπιστία. Χωρὶς τὸν πειρασμό, δὲ θὰ μπορούσαμε ν' ἀγαπήσωμε ἕνα ἄλλο ὄν, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ τὸ προδώσωμε. Τὴ λέξι αὐτὴ τὴ χρησιμοποιοῦμε συνηθέστερα προκειμένου γιὰ τὶς παρορμήσεις ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὶς αἰσθήσεις. Στὶς ἀνώτερες σφαῖρες. μιλοῦμε γιὰ ψυχικὴ ἔλξι ἢ συγγένεια. Ἀλλὰ καὶ στὶς περιπτώσεις αὐτὲς πρόκειται γιὰ ἕναν πειρασμὸ εἰδικῆς μορφῆς. Ἔτσι ἡ ἀλλοιῶς, ὅμως, οἱ περισσότεροι πειρασμοὶ προέρχονται ἀπὸ τὶς αἰσθήσεις. ποὺ μᾶς κάνουν νὰ ἐπικοινωνοῦμε μὲ τὸν ἐξωτερικὸ κόσμο. Κι' οἱ πειρασμοὶ αὐτοὶ εἶναι τρομεροὶ καὶ παντοδύναμοι. Ἡ ἀρετή, τὸ ἠθικὸ συναίσθημα, ἡ ψυχικὴ εὐθύτητα, ἡ συναίσθησι τοῦ καθήκοντος καταρρέουν πολλὲς φορὲς μπροστά τους.

"Ολοι οἱ ἠθικολόγοι καταδικάζουν τὴν ἐπιθυμία. Πρὶν ἀπ' αὐτήν, ὅμως, ὑπάρχει ὁ πειρασμός. Χωρὶς αὐτόν, δὲ θὰ γεννιόταν ἡ ἐπιθυμία. Οἱ αἰσθήσεις μας δὲν κάνουν τίποτα ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ μᾶς θάζουν διαρκῶς σὲ πειρασμό.

Κι' ἂς μιλήσωμε πρῶτα γιὰ τὴν ὄσφρησι. Ὁ ρόλος της εἶναι, περισσότερο σημαντικὸς ἀπὸ ὅσο φανταζόμαστε.

Ἡ μύτη μας ἔχει ἐξαιρετικὴ εὐαισθησία. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ εὐαισθησία της εἶναι πολὺ περιορισμένη. Μιὰ ὀσμὴ ποὺ αἰσθανόμαστε, ἐσφικτὰ, ἐξασθενίζει στὴ δεύτερη εἰσπνοή. Καὶ στὴν τρίτη ἢ τέταρτη καταντάει ἀνύπαρκτη γιὰ μᾶς. "Ολα γίνονται σὰν ἡ μύτη μας νὰ ἦταν πλασμένη γιὰ νὰ μᾶς δίνη τὴν κάθε φορὰ μιὰ μοναδικὴ πληροφορία. Ἀλλὰ πόσο μεγάλη εἶναι ἡ σημασία αὐτῆς τῆς στιγμιαίας πληροφορίας! Ἀρκεῖ κάποτε ἡ ἰδιαίτερη ὀσμὴ ποὺ σκορπίζει γύρω της μιὰ γυναῖκα, γιὰ νὰ αἰσθανθοῦμε ἀμέσως μιὰ ἰσχυρότατη ἔλξι γι' αὐτήν. Μιὰ ὑσάρεστη ὀσμή, ἐξ ἄλλου, μᾶς ἀπομακρύνει ἀμέσως. Κατὰ τὸν δόκτορα Κίνσεϋ, ἡ ὄσφρησι εἶναι ὑπεύθυνη γιὰ τὶς 37% ἀπὸ τὶς προδοσίες τῶν ἀντρῶν καὶ γιὰ τὶς 18% ἀπὸ τὶς προδοσίες τῶν γυναικῶν. Μ' ἁπλούστερα λόγια. οἱ ἄντρες ἐπηρεάζονται περισσότερο ἀπὸ ὡραιωμένες ὀσμὲς τοῦ γυναικείου σώματος.

Ὡραιωμένα ἀρώματα ἀποτελοῦν ἐπίσης ἰσχυρὰ διεγερτικὰ τοῦ ἐρωτικοῦ αἰσθήματος. Στὴν καταγωγία αὐτὴ ἀνήκουν τὸ «ἄμπο». τὸ γαρύφαλλο, ἡ ρεζεντὰ καὶ περισσότερο ἀπὸ ὅλα ὁ μόσχος. Ὁ μόσχος βρίσκεται στὴ θάσι ὅλων σχεδὸν τῶν ἀρωμάτων ποὺ προσφέρονται στὸ ἐμπόριο. Διεγερτικὴ ἐπίδρασι ἔχει ἐπίσης καὶ τὸ ἄρωμα τοῦ τριαντάφυλλου, ἀλλὰ μόνο στὶς ξανθὲς γυναῖκες.

Οἱ μελαχροινὲς γυναῖκες θάπρεπε νὰ διαλέξουν ἕνα ἄρωμα πιὸ βαρύ. Μεγάλη διεγερτικὴ ἐπίδρασι ἔχει καὶ τὸ ἄρωμα τοῦ κρίνου. Ἀλλὰ κατὰ τὸν δόκτορα Σενέπ. ξυπνάει μόνο τὶς αἰσθήσεις, παρὰ τὸ ὅτι ὁ κρῖνος, ὅπως ὅλοι ξέρομε, συμβολίζει τὴν ψυχικὴ ἀγνότητα καὶ τὴν ἀθωότητα.

«Ἀναρίθμητες ἀπιστίες ἀρχισαν ἀπὸ μιὰ ἰδιαίτερη ὀσμὴ ἢ ἕνα ἄρωμα, γράφει ὁ Γάλλος συγγραφεὺς Θεόδωρος ντὺ Μπούργκ. Πολλοὶ ἄντρες ἔφυγαν ἀπὸ τὸ σπίτι τους γιὰ νὰ γυρίσουν τὸ θράδυ κοντὰ στὴ γυναικούλα τους. Ἀλλ' ὁ πειρασμὸς τοὺς περίμενε στὸ δρόμο. Κι' ὁ πειρασμὸς μπῆκε μέσα τους ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀντιαισθητικὴ ἀπόφυσι ποὺ ἔχουμε, στὴ μέση τοῦ προσώπου».

Ἐρωτικὴ ἐπίδρασι ἔχει ἐπίσης κι' ὁ ἦχος: μουσική, φωνὴ κλπ. Μήπως ὁ Σαίξπηρ δὲν ἀποκάλεσε τὴ μουσικὴ «τροφὴ τοῦ ἔρωτα»; Κατὰ τὸν διάσημο Ὀλλανδὸ ἐπιστήμονα Βὰν ντὲ Βέλντες ἐκεῖνο ποὺ ἔχει μεγαλύτερη σημασία εἶναι ὁ ρυθμὸς τῆς μουσικῆς. Ζωϊρυθμοὶ ἀργοὶ καὶ μὲ λίγη τσιγκαλοιφὴ γιὰ νὰ μὴν κολλήση.

Ἰσχυρότατη ἐρωτικὴ ἔλξι ἔχει καὶ ἡ ἀφή. «Πολλὲς γυναῖκες ἔγραψε ὁ δόκτωρ Τιμπό, ἐξέασαν τὰ συζυγικά τους καθήκοντα, ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἕνα ἀντρικὸ χέρι ἔσφιξε τὸ δικό τους».

Ἡ ἀφὴ εἶναι, στ' ἀλήθεια, ἡ δεύτερη ὅρασι μας. Δυὸ χέρια καὶ δέκα δάχτυλα ποὺ ἔσμιξαν τυχαῖα σὲ κάποια στιγμὴ δημιουργοῦν ἀκατάλυτους δεσμοὺς καὶ σπρώχνουν κάποτε σὲ φοβερὰ δράματα καὶ τραγῳδίες.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνο τὰ χέρια. Μιὰ γυναῖκα, ἄλλωστε, δὲ δίγει τὸ χέρι της παρὰ μόνο ὅταν θέλη. Δὲ μπορεῖ, ὅμως, ὅταν βρίσκεται μέσα σ' ἕνα λεωφορεῖο, στὴν αἴθουσα ἑνὸς κινηματογράφου, ἀκόμη καὶ στὸ δρόμο, νὰ ἐμποδίση τὸ πόδι της ἢ τὸ κορμί της ἢ τὰ μαλλιά της νὰ ἔλθουν σ' ἐπαφὴ μ' ἕναν ἄντρα ποὺ βρίσκεται ἢ περνάει πλάϊ της. «Ἡ σημερινὴ ζωή, γράφει καὶ πάλι ὁ δόκτωρ Τιμπό, εἶναι γεμάτη ἀπὸ πειρασμοὺς τόσο γιὰ τοὺς ἄντρες ὅσο καὶ γιὰ τὶς γυναῖκες. Παλαιότερα ἔπρεπε νὰ μεσολαβήσουν ὡρισμένες συνθῆκες γιὰ νὰ ἔρθουν. Ἕνας ἄντρας καὶ μιὰ γυναῖκα σ' ἐπαφή

»Σήμερα, θὰ πρέπει νὰ πάνε στὰ δουνά, γιὰ ν' ἀποφύγουν αὐτὲς τὶς ἐπαφές. (Χρησιμοποιῶ αὐτὴ τὴ λέξι στὴ βασικὴ σημασία της). "Οπου κι' ἂν πάη κανείς. ὅπου κι' ἂν σταθῆ, ἔρχεται ἀναγκαστικὰ σ' ἐπαφὴ μὲ ἄτομα τοῦ ἀντιθέτου φύλου. Στὴν πραγματικότητα, ἐκεῖνα ποὺ ἐφάπτονται, εἶναι τὰ ροῦχα τὰ δικά μας καὶ τῆς γοητευτικῆς κυρίας ἢ δεσποινίδος ποὺ κάθεται πλάϊ μας. Κι' ὡστόσο, αὐτὴ ἡ ἐπαφὴ εἶναι κάποτε ἀρκετή, γιὰ ν' ἀνάψη κι' ἀπὸ τὰ δύο μέρη μεγάλες φλόγες! Τὰ ροῦχα δὲν ἔχουν κανένα μονωτικὸ ρόλο. ὅπως θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ φανταστῆ κι' ὅπως ἴσως θάπρεπε νὰ συμβαίνη».

Φαίνεται, ὡστόσο, ὅτι κάποια ἐρωτικὴ προδιάθεσι εἶναι ἀπαραίτητη. «Ἡ αἴσθησι τῆς ἀφῆς, γράφει ὁ Βὰν ντὲ Βέλντε, προκαλεῖ ἐρωτικὲς συγκινήσεις ἰσχυρὲς καὶ μὲ σαφῆ ἐντύπωσι, ὅταν ἡ ἐπαφὴ γίνεται μὲ ἐρωτικὴ πρόθεσι ἢ ὅταν ὑπάρχη μιὰ εὐνοϊκὴ προδιάθεσι στὸ ὑποσυνείδητο. "Οταν εἴμαστε παρακευασμένοι ψυχικά, κι' ἡ πιὸ μικρὴ ἐπαφὴ μπορεῖ νὰ προκαλέση τὴν ἐρωτικὴ ἔξαψι».

Φτάνομε, τέλος, στὴν ὅρασι. Κανεὶς δὲν ἀγνοεῖ τὴ σημασία της. «Ἡ καρδιὰ βρίσκεται στὰ μάτια», λέει μιὰ παληὰ παροιμία. Ὁ ρόλος τῆς ὁράσεως ὡστόσο, δὲν εἶναι στὶς ἡμέρες μας ὁ ἴδιος ὅπως ἄλλοτε. "Οχι, γιατὶ ἡ ὅρασι ἔχασε τὴν κυρίαρχη σημασία της. Ἀλλά, λόγω τῆς μορφῆς τῆς σημερινῆς ζωῆς, δὲ μπορεῖ νὰ μᾶς προκαλέση παρὰ μόνο φευγαλέες συγκινήσεις. Αὐτὸ ὀφείλεται στὸ πλῆθος τῶν ὀπτικῶν συγκινήσεων ποὺ δοκιμάζομε στὶς ἡμέρες μας. "Αν αὐτὲς οἱ ὀπτικὲς ἐντυπώσεις ἦταν τὸ μόνο ἐρωτικὸ κίνητρο. ἄντρες καὶ γυναῖκες θὰ εἶχαν κάθε λόγο νὰ πετᾶνε ἀπὸ τὴ μιὰ συγκίνησι στὴν ἄλλη, χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ βροῦν ποτὲ ἴσως ἐκείνην. ποὺ θὰ καθήλωνε μὲ τρόπο σταθερὸ καὶ μόνιμο τὴν προσοχή καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τους.

Ἀλλ' εὐτυχῶς, δὲ συμβαίνει αὐτό. Ἡ ὀπτικὴ διέγερσι δὲ μᾶς συγκινεῖ παρὰ μόνο ὅταν συνδυάζεται μὲ ἄλλες παρεμφερεῖς διεγέρσεις. ποὺ εἴτε προέρχονται ἀπὸ τὶς ἄλλες αἰσθήσεις εἴτε ἀνάγονται στὶς ἀνώτερες ψυχικὲς σφαῖρες.

Ἐκεῖνο ποὺ εἴπαμε παραπάνω γιὰ τὴν ἀφή, ἔχει ἀξία καὶ γιὰ ὅλες τὶς αἰσθήσεις. Γιὰ νὰ ἐπενεργήσουν οἱ πειρασμοὶ ποὺ προέρχονται ἀπ' αὐτές. πρέπει νὰ εἴμαστε ψυχικὰ παρασκευασμένοι. Πρέπει, μ' ἁπλούστερα λόγια, νὰ ζητᾶμε τὸν ἔρωτα, γιὰ νὰ τὸν βροῦμε. Αὐτὴ ἡ ἀναζήτησι δὲν ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι συνειδητή. Μπορεῖ νὰ κρύβεται μέσα στὸ ὑποσυνείδητό μας. Ἔτσι, στάσιμοι σ' ἕνα ἄλλο συμπέρασμα. Δὲν εἶναι οἱ περιστάσεις ποὺ σπρώχνουν τὸν ἄντρα ἢ τὴ γυναῖκα στὴν ἀπιστία, ἀλλ' ἡ ἐνδιάθετη — συνειδητὴ ἢ ἀσυνείδητη — ἐπιθυμία του νὰ ἐπωφεληθῆ ἀπ' αὐτές, ὅταν τοῦ παρουσιαστοῦν. Ἡ τάση ποὺ ἔχει ἡ ἀπιστία, μ' ἁπλούστερα λόγια, ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ψυχικὴ σφαῖρα, μ' ὅλο ποὺ φαίνεται ὅτι διεγείρεται ἀπὸ τὶς αἰσθήσεις.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ψυχικοὶ πειρασμοί.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ γιὰ τὶς γυναῖκες

Τὸ λούσιμο τῶν μαλλιῶν

Πρέπει νὰ λούζεστε συχνὰ τὰ μαλλιά σας;

Οἱ γνῶμες διχάζονται πάνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα. "Αλλοι ὑποστηρίζουν ὅτι τὸ συχνὸ λούσιμο ὠφελεῖ τὰ μαλλιὰ κι' ἄλλοι ὅτι τὰ κάνει νὰ πέφτουνε.

Ἡ ἀλήθεια βρίσκεται μάλλον στὴ μέση. Πρέπει δηλαδὴ νὰ μὴ φτάνουμε οὔτε στὸ ἕνα ἄκρο οὔτε στὸ ἄλλο. Δηλαδὴ νὰ λούζωμε τὰ μαλλιά μας κάθε 10—15 μέρες.

Οἱ ξανθὲς ἂς πλένωνται μὲ μιὸ σαπούνι καὶ μιὸ τσουλοῦι κι' ἂς ἐβγάζωνται καλά, γρησιοπιοῦντας στὸ τέλος λίγο γαιωμήλι.

"Οσες ἔχουν μαλλιὰ μαῦρα ἢ καστανά, ἂς γτυπᾶνε «ἕνα κροκὸ αὐγοῦ μὲ 4 γραμμάρια βόρακα. Ρ.ι' ὅσες ἔχουν ἀσπρα, ἂς τὰ ξεθγάζουν μὲ λουλάκι

Γιὰ τὶς νευραλγίες

Οἱ νευραλγίες εἶναι ἀσκετὰ βασανιστικές. Προκαλοῦν δυνατοὺς πόνους στ' αὐτί, στὰ δόντια, στὸ κεφάλι κλπ. "Αν σᾶς παρουσιάζωνται συχνά, πρέπει ν' ἀποταθῆτε στὸ γιατρό σας, γιὰ μιὰ γενικὴ θεραπεία. Στὶς συνηθισμένες ὅμως νευραλγίες ὠφελεῖ πολὺ ἡ ἀσπιρίνη ἢ τὸ κινίνο.

Πάντως, φροντίστε νὰ καταπολεμήσετε τὶς νευραλγίες ἀπ' τὴν ἀρχὴ. πρὶν καταντήσουν νόσοι.

Ἐλαφρὸ κάψιμο

Γιὰ ἕνα ἐλαφρὸ κάψιμο ποὺ ἔγει κοκκινίσει ἁπλῶς τὴν ἐπιδερμίδα, ἀλείφετε τὸ μέρος ἐκεῖνο μὲ διάλυσι πικρικοῦ ὀξέος,

"Αν ὅμως ἔγη σχηματισθῆ φουσκάλα, τὴν τρυπᾶτε μὲ μιὰ καμένη θελόνα, τὴν ἀδειάζετε καὶ τὴ θρέχετε μὲ καθαρὸ οἰνόπνευμα.

Βαζελίνη σὲ πληγή

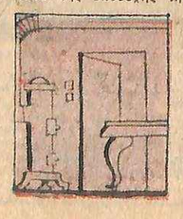
Μὴ θάζετε ποτὲ βαζελίνη πάνω σὲ πληγή. Πλύνετέ την μὲ νερὸ κι' ἀλάτι καὶ θάλτε μιὰ ἀποστειρωμένη γάζα, ἀλειμένη μὲ λίγη τσιγκαλοιφὴ γιὰ νὰ μὴν κολλήση.

Καλοὶ τρόποι

Δὲν ὑπάρχει ἐνογλητικώτερο πρᾶγμα ἀπ' τὸ νὰ τρώη ἕνας ἄνθρωπος κι' οἱ ἄλλοι νάγουν τελειώσει καὶ νὰ τὸν κυττάνε. Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι, οἱ δεύτεροι ὀφείλουν νὰ δείξουν τὴν καλὴ ἀνατροφή τους. μὴ προσέγοντας ἐκεῖνον ποὺ τρώει. Θὰ φροντίζουν ἐπίσης νὰ μιλᾶνε αὐτοί, χωρὶς νὰ τὸν ἀναγκάσουν νὰ μιλήση κι' ἐκεῖνος. ὥσπου νὰ τελειώση τὸ φαγητό του.

Χωρὶς θέρμανσι

Πολλὰ σπίτια δὲν ἔγουν πάντα θέρμανσι, κι' ὅποιος τύγη νὰ πάη σὲ μέρα μὴ ὑποδογῆς, τουρτουρίζει. Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι, ἡ οἰκοδέσποινα ὀφείλει νὰ μὴ δέχεται ἐπισκέπτες ἔξω ἀπ' τὴ μέρα τῆς ὑποδοχῆς της, εἴτε νὰ τοὺς δέχεται

σ' ἕνα δωμάτιο ποὺ ζεσταίνεται, ἔστω κι' ἂν αὐτὸ δὲν εἶναι τὸ σαλόνι.

"Ας προσέξη καὶ κατι ἄλλο ἡ οἰκοδέσποινα: Νὰ μὴ θάζη στὸ σαλόνι της λουλοῦδια με ζαρῦ ἄρωμα, γιατὶ μπορεῖ νὰ φένουν πονοκέφαλο σὲ μερικούς. Θὰ προτιμᾶ λοιπὸν τὰ ἄρωμα ἢ ἐκεῖνα ποὺ ἔγουν ἐλαφρειὰ μυρωδιά.

Τὸ κρῦο καὶ ἡ ἐπιδερμίδα

Τὸ κρῦο κοκκινίζει κι' ἀγριεύει τὶς ἐπιδερμίδες. ἰδίως τὶς λεπτές, καὶ τὸ ξεροθόρι φέρνει ρυτίδες. Προφυλάξετε λοιπὸν τὸ πρόσωπό σας μὲ λίγη ἀγνὴ κολυτκρέμ. Ἀλείψετέ το μ' αὐτήν. κι' ὅταν τὴν πιῆ καλά. σκουπιστῆτε μαλακὰ καὶ πουντραριστῆτε. Θὰ μποῆτε πιὰ ν' ἀντιμετωπίσετε ἄφοβα ἀκόμα καὶ τὸ δυνατώτερο κρῦο.

Τὸ θράδυ πρὶν πλαγιάσετε πλένετε τὸ πρόσωπό σας μὲ ζεστὸ νερό, τὸ δὲ πρωὶ μὲ γλιαρὸ ποὺ τὸ κρυώνετε οἰγασιγά, ὥστε νάσαστε ἕτοιμη ν' ἀντιμετωπίσετε τὸ κρῦο καὶ τὸν ἀγεμο.

Ἡ ζωὴ τῆς παντρεμένης

Πολλὲς φορές, τὸ κορίτσι ποὺ παντρεύεται ἔγαινει ἀπὸ ἕνα σπίτι ὅπου τὰ εἶγε ὅλα ἄθοινα κι' ἀποκτοῦσε στὴ στιγμὴ ὅ,τι ἐπιθυμοῦσε. Εἶναι ὅμως πολὺ πιθανὸ νὰ μὴ θρῆ τὰ ἴδια πράγματα στὴ συζυγικὴ ἑστία. Τί πρέπει νὰ κάνη τότε;

Νὰ μὴ λυπᾶται γιὰ τὰ καλὰ ποὺ τῆς λείψανε, ἀλλὰ νὰ προσπαθῆ νὰ ἱκανοποιῆται μὲ ὅσα ἔχει. Κι' ἂν τῆς τύχουν οἰκονομικὲς δυσγέρειες, νὰ τὶς ἀντιμετωπίση μὲ καλὴ θέλησι καὶ αἰσιοδοξία.

"Ας ἔχη πάντα ὑπ' ὄψι της ὅτι ἡ ζωὴ θὰ τῆς παρουσιάση πολὺ περισσότερες δυσκολίες ἀπ' ὅσες φαντάζεται. Γιατὶ ἡ ζωὴ τῆς παντρεμένης εἶναι αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν δύσκολη, πολύπλοκη, κι' ἀπαιτεῖ μεγάλη φρόνησι γιὰ νὰ πετύχη.

Ιστορίες της ζωής

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑ

ΕΚΕΙΝΟ τὸν κύριο Περικλῆ τὸν γνώρισα σ' ἕνα φιλικὸ σπίτι, ὅπου μὲ εἶχαν καλέσει. "Ηταν δὲ ἕνας σεβαστὸς κύριος, μέχρι 60 ἐτῶν. Εἶχε τὴ σχετικὴ φαλακρίτσα, τὰ δὲ ὑπολειφθέντα μαλλιά του ἄσπρα. ὅπως ἐμπρέπει σὲ τέτοια σοβαρὴ ἡλικία καὶ ἄσπρο κοντὸ μουστάκι ἐπίσης. Μ' ἀρέσει νὰ συσταίνωμαι μὲ ἡλικιωμένους ἀνθρώπους. ὅλο καὶ κάτι ἔγεις νὰ μάθης ἀπ' αὐτούς.

Μᾶς σύστησε ἡ εὐγενὴς οἰκοδέσποινα:

— Ὁ κύριος Κοσμᾶς Ψ. (ἐγὼ) ὁ κύριος Περικλῆς Μ. (αὐτός).

— Πεπές, διόρθωσε ὁ σεβαστὸς κύριος.

— Ἄ! ναί, παρντόν, δικαιολογήθηκε ἡ εὐγενὴς οἰκοδέσποινα. Μὲ συγχωρεῖται κύριε Περικλῆ... Πεπέ, ἤθελα νὰ πῶ.

Ἡ εὐγενὴς οἰκοδέσποινα ἀπεσύρθη. Ὁ κύριος Πεπὲς ἦταν καθισμένος σὲ μιὰ θαθειὰ πολυθρόνα.

— Μὲ συγχωρεῖτε, ἀγαπητέ, ποὺ δὲν σηκώνομαι, μοῦ εἶπε, ἀλλὰ εἶναι αὐτὰ τὰ ἀναθεματισμένα τ' ἀθρητικὰ ποὺ δὲ μοῦ ἐπιτρέπουν πολλὲς κινήσεις.

— Σᾶς παρακαλῶ, κύριε Πεπέ.

— Καθῆστε νὰ τὰ ποῦμε.

Κάθησα κοντά του.

— Μανία νὰ μὲ λένε Περικλῆ! εἶπε μὲ φανερὴ δυσαρέσκεια. Γιατί, δηλαδή, δὲν τοὺς ἀρέσει τὸ Πεπές;

Τὸν κύτταξα. Πεπὲς σὲ τέτοιο γάλι; Σὰν νὰ πήγαινε πολύ. Ἀλλά, πάλι, γιατὶ νὰ τοῦ χαλάσω τὴν καρδιά;

— Ἔτσι μὲ φωνάζουν ἀπὸ μικρό, μοῦ ἐξήγησε. Τώρα θὰ τ' ἀλλάξω;

— Πολὺ σωστά. Δὲν σᾶς πήρανε δὰ καὶ τὰ χρόνια.

— Μὲ πήρανε, δὲν μπορῶ νὰ πῶ. Ξέρετε πόσων χρονῶν εἶμαι;

— Πόσων;

— Ἑξήντα τριῶν!

— Μὴν τὸ λέτε, κύριε Πεπέ. Δὲ φαινόσαστε περισσότερο ἀπὸ ἑξήντα δύο.

— Οὔτε κατάλαβα πῶς τὰ ἔφτασα τὰ 63! Βέβαια, κατὰ τὸ λογαριασμὸ τῆς μαμᾶς μου...

— Ζῆ ἡ μαμᾶ σας;

— Μάλιστα.

— Πόσων χρονῶν εἶναι;

— Ἄμ εἶναι 83. Παντρεύτηκε πολὺ νέα. Θὰ μποροῦσε νὰ παντρευτῆ δέκα χρόνια ἀργότερα, ὁπότε κι' ἐγώ, ἀντὶ νὰ εἶμαι σήμερα 63. θὰ ἤμουνα 53!

— Βέβαια. ἂν ὑποτεθῆ ὅτι τὸ παιδὶ ποὺ θὰ γεννιότανε μετὰ δέκα χρόνια, θὰ ἤσαστε σεῖς.

— Ἐννοεῖται. Ὑπ' αὐτὴ τὴν προϋπόθεσι τὸ λέω. Λοιπόν, κατὰ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς μαμᾶς μου, δὲν εἶμαι 63. ἀλλὰ 61.

— Πῶς τὰ λογαριάζει, δηλαδή;

— Βγάζει τὸ χρόνο ποὺ γεννήθηκα καὶ τὸ χρόνο τὸν τρέχοντα. Αὐτά, λέει, δὲν πιάνονται. Ἐσεῖς τί λέτε;

— Ἀφοῦ τὸ λέει ἡ μαμᾶ, ὀφείλουμε νὰ σεβασθοῦμε τὴ γνώμη της. Οἱ γυναικεῖοι λογαριασμοί, ξέρετε, εἶναι, πιὸ σωστοί. Ἰδίως σὲ τέτοια ζητήματα.

Ἕνα χαμόγελο ἁπλώθηκε στὸ μοῦτρο τοῦ κυρίου Πεπέ. Φανερὸ πὼς εὐχαριστήθηκε ποὺ συμφωνοῦσε μὲ τὶς ἀπόψεις τῆς μαμᾶς. Ἔγινε μιὰ σιωπὴ λίγων δευτερολέπτων. Ἔπειτα ὁ κύριος Πεπὲς μὲ κύτταξε μ' ἕνα ἐξεταστικὸ ὕφος, σὰν νὰ μελετοῦσε μ' ἀκρίβεια τὸ πρόσωπό μου.

Καὶ μοῦ λέει ξαφνικά:

— Σεῖς, κύριε Κοσμᾶ, πόσων ἐτῶν εἶσθε;

— Τριάντα ἕξη. (Τόσων ἤμουνα τότε).

— Τὰ κρύβετε, φίλτατέ μου. Τὰ κρύβετε. Ὄχι κι' ἔτσι... Νὰ μοῦ πῆτε τὰ πραγματικά.

— Τὰ πραγματικὰ σᾶς λέω. Τριάντα ἕξη καὶ χωρὶς τὸ λογαριασμὸ τῆς μαμᾶς σας.

— Ἀδύνατον.

— Δηλαδὴ ἐσεῖς πόσο μὲ κάνετε;

— Τὸ λιγώτερο πενῆντα...

Τινάχτηκα ἀπὸ τὴν καρέκλα μου.

— Πενῆντα; Ἀπὸ ποῦ κι' ὡς ποῦ;

— Ἐγὼ διαθάζω τὴν ἡλικία στὰ πρόσωπα τῶν ἀνθρώπων. Ἂν δὲν εἶστε πενῆντα. τὰ σαράντα ἐννιὰ τάχετε ὁπωσδήποτε πατήσει. Ὁπωσδήποτε... Χά, γά, γά! Σᾶς ἀπεκάλυψα, ἔ; Ἐγετε, φίλτατέ μου, τὸ πρόσωπο τοῦ πενηντάρη!

Ἔβγαλα αὐτόματα ἕνα καθρεφτάκι ἀπὸ τὴν τσέπη μου καὶ κυττάχτηκα. Δὲν εἶναι θυγατρός. Πρόσωπο πενηντάρη, αὐτὸ τὸ πρόσωπο μὲ τὸ Ἰσιο δέρμα. μὲ μιὰ κάποια φρεσκάδα, μὲ τὸ λαμπερὸ μάτι; Κι' ἀπὸ τὸ κεφάλι μὲ τὰ σγουρὰ μαλλιά; Λίγα μαλλιά, ἔτσι, ἀλλὰ σγουρά. Πῶς εἶναι δυνατόν; Νὰ μοῦλεγε σαράντα, ἂς πήγαινε στὴν ὀργή. Ἀλλὰ ὄχι πενῆντα.

— Κύριε Πεπέ, σᾶς λέω τὴν ἀλήθεια. Ὁρίστε καὶ ἡ ταυτότητά μου.

Μοῦ σταυάτησε τὸ γέρι:

— Ὄχι καὶ τέτοια, φίλτατέ μου. Αὐτὰ εἶναι γιὰ τὰ μικρὰ παιδιά. Ταυτότητα, λέει... Ταυτότητα, φίλτατέ μου, μπορῶ νὰ θγάλω κι' ἐγὼ καὶ νὰ μὲ γράφη 20 ἐτῶν...

— Πῶς, κύριε Πεπέ; Πῶς;

— Μὲ τὸ μελανοσθύστη, φίλτατέ μου. Σθύνω τὸ 6 καὶ τὸ κάνω 2. Σᾶς ἀπεκάλυψα, αἴ; Χά. χά, χά... Ἐξ ἄλλου, γιατί νὰ κρύβουμε τὰ χρόνια μας; Μήπως τάγουμε κλεμένα; Δικά μας εἶναι... Χά. γά. χά...

Καὶ μὲ γτύπησε προστατευτικὰ στὴν πλάτη.

Δὲν εἶγα καιμιὰ διάθεσι νὰ γελάσω μαζί του. Αὐτὸς ὁ παλιόγερος μὲ εἶγε συντρίψει ψυχικά. Ἐνῶ ποὺ ἤμουν τριάντα ἕξη —τὸ δοκίζομαι!— καὶ πίστευα. Θλέποντας τὸν ἑαυτό μου στὸν καθρέφτη, ὅτι δὲν ἔβειγνα παρατάνω ἀπὸ τριάντα. ν' ἀκούω τώρα ἕναν ἄνθρωπο καὶ μάλιστα σοβαρό, νὰ μοῦ λέη ὅτι φαίνομαι πενῆντα! Καὶ μὲ κάποιο σκοπό, σαράντα εἶγιά!

Σηκώθηκα κι' ἔτρεμαν τὰ γόνατά μου.

— Ποῦ πᾶτε, φίλτατέ μου;

— Νὰ πιῶ ἕνα νερό κύριε Πεπέ. Θὰ ἐπιστρέψω.

★

Βγῆκα στὴ θεράντα νὰ καπνίσω ἕνα τσιγάρο Αἰσθανόμουν πολὺ ἄσχημα.

— Γιατί τόσο μελαγχολικός, κύριε Κοσμᾶ;

— Ἤταν ἡ κυρία Λιλή. ἡ εὐγενὴς οἰκοδέσποινα. Χαμογελαστὴ καὶ ὑποχρεωτική, ὅπως πάντα.

— Πόσων χρόνων μὲ κάνετε μαντάς; τὴ ρωτῶ ἀπότομα. Τὴν ἀλήθεια νὰ μοῦ πῆτε. παρακαλῶ.

— Μὰ μέχρι τριάντα τεσσάρων...

Καὶ ἔαφνικὰ ἔβαλε τὰ γέλια.

— Γιατί γελᾶτε, κοπτάμ;

— Καταλαβαίνω τί ἔγινε. Θὰ σᾶς ἔβγαλε μεγαλύτερο ὁ κύριος Πεπές.

— Πεγνιτάρη, κυρία μου.

— Πάλι καλὰ ποὺ δὲ σᾶς ἔβγαλε μεγαλύτερο. Ἐγὼ πόσο σᾶς φαίνομαι, κύριε Κοσμᾶ; Τὴν ἀλήθεια. παρακαλῶ, γωρὶς κομπλιμέντα. Βάλτε μὲ τὴν ψυχή σας.

— Κυρία Λιλή, μὲ φέρνετε σὲ δύσκολη θέσι. Ἀλλὰ θὰ εἶμαι εἰλικρινής. Τὸ πολὺ σαράντα.

— Εἶμαι σαράντα δύο. Τὸ λέω σὲ σᾶς ὑπὸ ἐγεμόθειαν. γιατὶ γιὰ τοὺς ἄλλους ἐγὼ σταθῆ στὰ 37. Λοιπόν, ξέρετε πόσο μ' ἔγει θγάλει ὁ κύριος Πεπές: Πενῆντα ἕξη!...

— Μὲ συγγωρεῖτε ἀλλὰ δὲ μπορῶ νὰ καταλάθω αὐτὴ τὴν ἱστορία. Δὲ θλέπει καλὰ ὁ ἄνθρωπος;

Ἡ εὐγενὴς οἰκοδέσποινα μοῦ ἐξήγησε. Αὐτὸς ὁ κύριος Πεπές, λοιπόν, ἐνογλημένος ποὺ τὸν πῆραν τὰ γρόνια, εἶγε τὴ μανία νὰ θγάζη μεγάλους καὶ τοὺς ἄλλους. "Ετσι πίστευε ὁ καθένας ὅτι δὲν εἶγε μπῆ μονάγα ὁ ἴδιος τὴν ἀποστρατεία, ἀλλὰ τοὺς εἶγε ὅλους μαζί του. Κι' ἄλλο στὸ μυαλό του δὲν εἶγε, παρὰ τὴν ἡλικία τοῦ ἑνὸς καὶ τ' ἄλλουνοῦ. Δὲν ἔκανε ἐξαίρεσι οὔτε γιὰ τὶς γυναῖκες. Αὐτὴ ἡ πληροφορία μὲ ἀνακούφισε. Ξαναθρῆκα τὸ κέφι μου.

Γύρισα πάλι κοντά του. Τώρα ποὺ ἤξερα τὴν ἀδυναμία του. θὰ τὸ διασκέθαζα τὸ πρᾶγμα. Στὸ μεταξὺ εἶγαν θάλει δίσκους στὸ πικ-ἀπ καὶ γορεύαν. Ὁ κύριος Πεπὲς παρακολουθοῦσε τὰ ζευγάρια. Κάποια στιγμὴ πέρασε ἀπὸ κοντά μας, γορεύοντας ἕνα θάλς ἐξιτασιόν ἡ εὐγενὶς οἰκοδέσποινα μ' ἕναν κύριο 'Η κυρία μᾶς χαμογέλασε. μὲ τὸ ἀνεξήγητο ἐκεῖνο γαμόγελο ποὺ ἔρχεται στὰ γείλη καθενὸς ποὺ γορεύει, ὅταν τὰ μάτια του συναντηθοῦν μὲ τὰ μάτια κάποιου γνωστοῦ ποὺ κάθεται. "Ενα εἶδος γαιρετισμοῦ, νὰ ποῦμε.

— Καθὼς πρέπει κυρία, μοῦ λέει ὁ κύριος Πεπές.

— Ναί. Καὶ εὐγενεστάτη, ἀπαντῶ. Καὶ γιὰ τὰ γρό

σαι καὶ κρῦβεις τὰ χρήνια σου;

Φανερὰ πειραγμένος ὁ κύριος Ἀλέκος, εἶπε:

— Λοιπὸν οὔτε πενῆντα, οὔτε ἑξῆντα, κύριε Πεπέ. Ὀ γ δ ὀ ν τ α εἶμαι! Ἀλλὰ μὴν τὸ πῆς πουθενά!

Καὶ ἀποσύρθηκε ἀπὸ τὴν παρέα μας.

— Σὰν νὰ τοῦ κακοφάνηκε, πατρατρῶ στὸν κύριο Πεπέ.

— Δὲ μὲ χωνεύουν, γιατὶ τοὺς ἀποκαλύπτω τὴν πραγματικὴ τους ἡλικία, μοῦ ἑξηγεῖ. Πενῆντα χρονῶν, λέει! Ποιός; Ὁ Ἀλέκος. Ἀφοῦ τὸν θυμᾶμαι, Κληρωτὸς τοῦ 18!...

Καὶ μοῦ τοὺς ἀποκάλυψε ὅλους σχεδόν. Ἄντρες καὶ γυναῖκες. Ὅλους τοὺς ἔβγαλε πενηντάρηδες, ἑξηντάρηδες κι' ἀπάνω. Μόνο ἕναν ἔβγαλε τριαντάρη: "Ἕνα νεαρὸ ὡς εἴκοσι δύο χρονῶν.

— Μάλιστα. Τριάντα εἶναι ὁ Τοτός. Ἀλλὰ τὸν κάνει νὰ φαίνεται νεώτερος τὸ παιδικό κούρεμά του.

"Οταν φεύγαμε ἀργά, χαιρετηθήκαμε ἐγκάρδια. Καὶ τότε ἔσκυψα στ' αὐτί του καὶ τοῦ εἶπα σιγά:

— Κύριε Πεπέ, ὀρθῶς ἐμαντεύσατε. Εἶμαι πενῆντα καὶ τριῶν μηνῶν!

Μοῦ ξανάσφιξε τὸ χέρι, δρμητικά.

— Μὰ πέφτω ἐγὼ ἔξω; Διάνα!...

— Χαίρετε, κύριε Πεπέ. Καὶ χαιρετισμοὺς στὴ μαμά!

★

Δὲν ξαναντάμωσα τὸν κύριο Πεπέ, γιὰ κάμποσο καιρό. Κι' ἐκεῖνο τὸ ἀπόγεμα θρισκόμουνα σ' ἕνα ζαχαροπλαστεῖο μὲ τὴν Καίτη. Ἦτανε ἕνα εἰδύλλιο ποὺ εἶχα συνάψει ἐκείνη τὴν ἐποχὴ καὶ ἀπέβλεπα σὲ καλὸ σκοπό. Γιατί, ἐκτὸς ποὺ τὴν ἀγάπησα, εἶχε καὶ τὸν τρόπο της. Κι' ἅμα μιὰ κοπέλλα ἔχη τὸν τρόπο της, ἡ ἀγάπη εἶναι εἰλικρινής. Ἡλικία, 25 πιστοποιημένα. "Ηλιαστε, λοιπόν, σὲ κεῖνο τὸ ζαχαροπλαστεῖο, περιμένοντας νὰ περάση ἡ ὥρα, γιὰ νὰ πᾶμε σινεμά. "Οπου νά 'ὁ κύριος Πεπές, μὲ τὸ μπαστουνάκι του, τὸ χαμόγελό του κι' ἕνα γαιρὺφαλλο στὸ πέτο. Μὲ εἶδε πρῶτος.

— Ὦ! φίλτατέ μου!... Τί μοῦ γίνεστε; Χαθήκαμε...

— Καθῆστε, κύριε Πεπέ. Νὰ σᾶς γνωρίσω τὴ μνηστή μου. Ἡ δεσποινὶς Καίτη... Ὁ σεβαστός μου φίλος, κύριος Πεπές.

— Μπᾶ μπᾶ; "Ωστε ἀποφασίσατε νὰ μπῆτε στὸ χορό; Ἀργὰ λιγάκι, φίλτατέ μου, ἀλλὰ κάλλιο ἀργὰ παρὰ ποτέ... Καὶ πάιρνετε καὶ ὡραία κοπέλλα... Συγχαρητήρια... Δὲν ξέρω μαζέλ, ἂν ὁ μνηστήρ σας σᾶς ἔχη πῆ γιὰ μένα.

— "Οχι, κύριε Πεπέ, λέω ἐγώ. Δὲν ἔτυχε ἡ εὐκαιρία.

— Λοιπόν, μὲ τὸ μνηστῆρα σας εἶχα τὴν τιμὴν νὰ γνωριστῶ σὲ κάποιο φιλικό σπίτι. "Εκτοτε, ὅμως, δὲν ἐπανασυνηντήθημεν. Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀφορμή. Αὐτὰ τὰ ἀναθεματισμένα ἀρθριτικά, μὲ ἐκράτησαν αἰχμάλωτον ἐπὶ μῆνες. Τί τὰ θέλετε μαζέλ. "Οταν ὁ ἄνθρωπος πατήση τὰ πενῆντα, αὐτὰ ἔχει...

Καὶ στὴ λέξι «πενῆντα» μοῦ γτύπησε τὸν ὦμο φιλικά. Σηκώθηκα νὰ κάνω ἕνα τηλεφώνημα. "Οταν γύρισα, εἶδα τὰ μοῦτρα τῆς Καίτης κατεβασμένα, ἀγνωστο γιατί. Ὁ κύριος Πεπὲς μᾶς ζήτησε συγγνώμη. Εἶχε πάρει κάτι σοκολατάκια γιὰ τὴ μαμά κι' ἔπρεπε νὰ φύγη.

— Θὰ ἐπανιδωθοῦμεν. Βέβαια... Ὦρβουάρ.

— Ὦρβουάρ. Τὰ σέβη μου στὴ μαμᾶ.

Καὶ στράφηκα στὴν Καίτη.

— Τί ἔχεις; τὴ ρωτῶ.

"Εμεινε γιὰ λίγο σιωπηλὴ καὶ μουτρωμένη. Κι' ἔπειτα εἶπε:

— Αὐτὸ ποὺ κάνεις ἀπέναντί μου, Κοσμᾶ, δὲν εἶναι οὔτε σωστό, οὔτε τίμιο.

— Ποιο, χρυσῆ μου;

— Μὴν κάνης πὼς δὲν καταλαβαίνεις. Γιὰ τὴν ἡλικία μας πρόκειται. Μοῦ εἶπες πὼς εἶσαι 36. Ἐγὼ εἶμαι 25. Εἶναι μιὰ διαφορὰ 11 ἐτῶν, ἀλλὰ εἶναι ὁπωσδήποτε ἐντὸς τῶν ὁρίων. Ἀλλὰ διαφορὰ 25 ἐτῶν, πάει πολὺ Κοσμᾶ. Μιὰ κοπέλλα 25, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παίρνη ἕναν πενηντάρη. Εἶναι ἔγκλημα.

— Καὶ ποιός εἶναι ὁ πενηντάρης;

— Ἐσύ, Κοσμᾶ.

Κατάλαβα.

— Αὐτὸς ὁ παληόγερος σοῦ τὰ εἶπε:

— Μὴν τὸν βρίζης τὸν ἄνθρωπο. Εἶναι ἀξιοσέβαστος κύριος.

— Κι' ἐσὺ τὸν πίστεψες;

— Ἀφοῦ μοῦ εἶπε πὼς τοῦ τὸ ἔ-

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡΙΘ. 783

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1 Κόρη τοῦ βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α', τὸ ὄνομα τῆς ὁποίας δόθηκε σὲ κεντρικὸ ἀθηναϊκὸ δρόμο. — Πλοῦτος, εὐτυχία.

2 "Ακρα τοῦ σώματός μας. — Κατσικάκια. — Λέξι ποὺ ἐνθουσιάζει τὴ νεολαία.

3 Ποσοτικὸ ἐπίρρημα (δημοτ.).— Δεικτικὴ ἀντωνυμία (δημοτ.).— ... Κίνγκ-Κόνγκ: νέγρος τραγουδιστής. — Ἀρχικὰ ποὺ θὰ σᾶς θυμίσουν κατοχή.

4 Πρόθεσις (μπροστὰ σὲ φωνῆεν). — Μετακινοῦνται δύσκολα. (οὐδέτ.). — Γίγας τῆς μυθολογίας μας. — Ἀρχικὰ γραφικοῦ προαστίου.

5 Μυθολογικὸς ἱδρυτὴς μιᾶς εὐρωπαϊκῆς πρωτευούσης. — Κατηγορία μουσικῶν δργάνων.

6 Θεὸς ἀλλὰ καὶ πλανήτης. — Πρόθεσι (μπροστὰ σὲ φωνῆεν).

— Στὸ σκελετό μας ὑπάρχουν δυό, ἐδῶ μόνο μιά.

7 Εἶναι ἄριστος ὁμιλητής. — Ὁ νέος Ἄγα Χάν. — Μᾶς τὸ δίνει ἡ θάλασσα.

8 Εἶναι νομιμόφρων. — Φροῦτα (καθαρ.).

9 Ἀρχαία παλαιοῦ κόμματος. — Ἥρωὶς τοῦ Ζολᾶ. — Ζῶο μὲ μεγάλη ὑπομονή. — Ποιητικὴ ὀνομασία ζώου.

10 Σημεῖον τῆς ἀριθμητικῆς. — Βυθίστηκε κατὰ τὸ παρθενικό του ταξίδι.

11 Περίσημη ὄπερα. — Ζωοτροφή. — Κάνει μερικοὺς νὰ διασκεδάζουν σὲ βάρος τῶν ἄλλων.

12 Τὸ μικρὸ ὄνομα μεγάλης τραγωδοῦ μας. — Ἡ Φλαβιόπολις τῶν Βυζαντινῶν. — Ἐκδηλώνω τὸ σεβασμό μου.

13 Τοπικὸ ἐπίρρημα (δημοτ.). — Ὄνομα πολλῶν βασιλισσῶν τοῦ οἴκου τῶν Πτολεμαίων.

14 430. — Ἀποτελῶ μέρος συνόλου. — Ὁ οἶνος τῆς Ἁγίας Μεταλήψεως. — Χαρακτηρίζουν μέρος τοῦ 24 ὥρου.

15 Ἀφρικανικὸς φύλαρχος. — Τελικὸς σύνδεσμος. —... Κατσέλη: ἀστέρι τοῦ θεάτρου μας. — Τίτλος εὐγενείας.

16 Πρωτεύουσα νησιοῦ τῆς Ἀμερικῆς. — Ἀφιερώματα. — Χώρα τῆς Εὐρώπης, ποὺ ἀποτελεῖ καὶ πάλιν τιμῆμα τῆς Γερμανίας.

17 Ταραχή. — Ἐορτάζει τὸ Πάσχα.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1 "Εδωσε τὸ ὄνομά του σὲ μιὰ μονάδα τῆς ἠλεκτρολογίας. — Τὰ κάμινο.

6 Μικρὸς στὴν ἡλικία. — Τερματίζει μιὰ παρτίδα σκάκι. — Τέλος προσευχῆς.

7 Δέντρα. — Ἀποτελεῖται ἀπὸ λεπτότατα τεμαχίδια ὕλης. — Θεὰ τῆς μυθολογίας μας.

8 Τὸ μικρὸ ὄνομα μεγάλης στάρ. — Τοποθετῶ διάφορα πράγματα στὴ σειρά τους.

9 Αἰσθήσι. — Πρόθεσι. — Τὴ γεννᾶ ἡ μονοτονία. — Χρονικὸ ἐπίρρημα τῆς ὁμοτικῆς.

10 "Ονομα τριῶν βασιλέων, διαδόχων τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου.— Τὸ μικρὸ ὄνομα δυνασμικοῦ ἀστέρος τοῦ Χόλλυγουντ.

11 Μόρκα σίγαρέττων. — Μεγάλη ὀργή. — Εἶναι καὶ εὐρύχωρα.

12 Ὁ μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. — Νευρικὸς κλονισμός. — Ζῆ ἡ τσιλιάχιστον καπνίζει σὲ βάρος τῶν ἄλλων.

13 Εἶναι δημιούργημα τῆς φαντασίας μας. — Συλλογισμὸς ποὺ ἀποβλέπει σὲ ἐξαπάτησι.

14 Νότα. — Ἐλαχίστη ποσότης ὑγροῦ. — Ἡ κάτοικος ἑνὸς ἑλληνικοῦ νησιοῦ. — Κτητικὴ ἀντωνυμία (πληθ.).

15 Προσφώνησι καθόλου εὐγενική. — Προστακτικὴ μὲ τὴν ὀρθὴ ἀφγίζει μιὰ ἐντολή. — Ὁ Ροδανὸς (στὰ γαλλικά). — Μάρκα φωτοκινήτων.

16 Κοσμικὸς σύνδεσμος. — Πέθησι ποὺ προσβάλλει κόπτοιο αἰσθητήριο. ὄργανο. — Ψημένες (στὴν καθαρ.).

17 Συνέθεσε πολλὲς ὁ Μπετόβεν (καθ.). — Χρονικὸ διόστημα.

Π. Β. ΧΡΙΣΤΑΡΑΣ

Ἡ λύσι τοῦ 782 στὴ σελ. 64

✪✪

Πολυτεχνίτης

Στὸ Πάραλ τοῦ Μεξίκου, τὸ ἴδιο ἄτομο εἶναι γιατρός, κτηνίατρος, γεωπόνος καὶ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας.

χειες ὁμολογήσει ἐμπιστευτικῶς. Ἐπῆρε καὶ ὅρκο στὴ ζωὴ τῆς μαμᾶς του. Ψέμματα θὰ πῆ ὁ ἄνθρωπος:

Τοῦ κάκου προσπάθησα νὰ τῆς ἐξηγήσω τὴν ἰδιοτροπία τοῦ κυρίου Πεπέ, σχετικὰ μὲ τὶς ἡλικίες τῶν ἀνθρώπων.

— Αὐτὰ νὰ τὰ πῆς σὲ κανένα μικρὸ παιδί, Κοσμᾶ. Ἐξ ἄλλου τί συμφέρον εἶχε ὁ ἄνθρωπος νὰ σοῦ ἀνεβάση τὰ χρόνια;

Σὲ λίγες μέρες χωρίσαμε. Κάτι τέτοια τάχουν οἱ γυναῖκες. Πιστεύουν ὅλους τοὺς ἄλλους ἐκτὸς ἀπὸ σένα.

— Ἂμ δὲ θὰ τὸν πετύχω πουθενά; εἶπα μέσα μου.

Ἀλλὰ κι' ἂν τὸν πετύχαινα, τί θὰ κέρδιζα; Τοῦ τὸ εἶχα ὁμολογήσει. Αὐτὸ ἦταν ἀλήθεια.

★

Τὸν πέτυχα στὸ δρόμο ἕξη μῆνες ἀργότερα. "Οχι μόνο του. Συνόδευε μιὰ ξερακιανὴ κυρία, πιὸ ψηλὴ ἀπ' αὐτόν, ποὺ τὸν κρατοῦσε ἀγκαζέ. Μάλλον ἀσηγμούλα.

— Ἄ! Φίλτατέ μου!... Τί εὐτυχὴς συνάντησις. Νίτσα, νὰ σοῦ γνωρίσω ἕναν ἐκλεκτὸ φίλο. Ὁ κύριος Κοσμᾶς. Ἡ κυρία μου!

— Παντρευτήκατε, κύριε Πεπέ;

— Ναί, πρὸ διμήνου. Κάλλιο ἀργὰ παρὰ ποτέ. Σεῖς;

— Ἐμένα ὁ γάμος μου χάλασε λόγω διαφορᾶς ἡλικίας! ἀπάντησα, κυττάζοντάς τον στὰ μάτια.

— Ἄ!... Τί διαφορά, φίλτατέ μου. Αὐτὸ τὸ ζήτημα δὲν παίζει κανένα ρόλο, ὅταν δύο ὑπάρξεις ἀγαπιοῦνται — καὶ γλυκοκύτταξε τὰ φυρὰ μάτια τῆς «κυρίας» του. Τέλος πάντων. Πάρτε τὴν κάρτα μου. Θὰ εὐχαριστηθοῦμε πολὺ νὰ σᾶς δοῦμε κανέναι ἀπόγεμα στὸ σπίτι. Δεχόμεθα ἑκάστην πρώτην καὶ δεκάτην πέμπτην τοῦ μηνός. Ὦρβουάρ, φίλτατέ μου.

"Εκανε πεντέξη βήματα πρὸς τὰ κάτω. "Επειτα ἄφησε τὸ μπράτσο τῆς «κυρίας» του, καὶ ἦρθε πάλι πρὸς ἐμένα.

— Δὲ μοῦ λέτε, φίλτατε. Μεταξύ μας τώρα. "Ὡς πόσων χρονῶν τὴν κάνετε;

Τὴ ζύγισα μὲ τὸ μάτι:

— Ἂμ δὲ θὰ εἶναι σαράντα πέντε, κύριε Πεπέ;

(Τόσο τὴν ἔκανα, πραγματικά).

— Τί λέτε, φίλτατέ μου. Μόνον 29!... Εἶδα καὶ τὴν ταυτότητά της. Μόνον 29! Ὦρβουάρ, φίλτατέ μου.

— Παρντόν. Ἡ μαμά τί κάνει;

— Περιμένει ἐγγόνι!, εἶπε φεύγοντας.

«Ἂς περιμένη», εἶπα μέσα μου. Στάθηκα καὶ θαύμασα ἐκείνη τὴν ξερακιανὴ σαρανταπεντάρα, ποὺ τὸν εἶχε πείσει πὼς ἦταν 29! Κι' ἀκόμα δὲν ἔχω καταλάβει πῶς τὰ κατάφερε!...

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ

Χιούμορ

Συζητοῦν δυὸ πιτσιρίκοι:

— Πόσο θάθελα νὰ ζοῦσα στὴν ἐποχὴ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου!

— Μπᾶ! Γιατί;

— Γιατὶ δὲ θὰ καθόμουν τώρα νὰ μαθαίνω τί γινότανε τότε!...

★

Ὁ συνήγορος: Νὰ ὁρκιστῆς στὸ δικαστήριο πὼς μετανοιώνεις ποὺ σκότωσες τὴ γυναῖκα σου...

Ὁ κατηγορούμενος: Ἀδύνατο! Φτάνει ποὺ ἔγινα φονιᾶς. Δὲ θέλω νὰ γίνω κι' ἐπίορκος!...

★

Ὁ "Αγιος Πέτρος ρωτάει ἕνα νεοφερμένο, στὴν πύλη τοῦ Παραδείσου:

— Τί ἐπάγγελμα εἶχες στὴ γῆ;

— Γιατρός;

— Πέρασε. Ἡ εἴσοδος εἶναι ἐλεύθερη γιὰ τοὺς προμηθευτὲς μας!

★

Στὸ συμβολαιογραφεῖο:

— Ξέρεις νὰ βάζης τὴν ὑπογραφή σου, μπάρμπας;

— "Οχι, παιδάκι μου.

— Τότε κάνε ἕνα σταυρό.

— "Αγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός...

★

Ὁ σύζυγος: "Εχω τὴν ἀντίληψι ὅτι κάθε ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ ντύνεται ἀνάλογα μὲ κεῖνα ποὺ κερδίζει.

Ἡ σύζυγος: Τότε ἐγὼ θὰ πρεπε νὰ βγαίνω στὸ δρόμο... ὀλόγυμνη!

Οἱ θρύλοι τῶν Ἀθηνῶν

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΒΟΓΙΑΤΖΗ: Πῶς περνὰ στὸ σπίτι ἡ σύζυγος τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας

Πρὶν ἐπισκεφθοῦμε στὸ σπίτι της, ἕνα παλαιϊκὸ ἀρχοντικὸ σπίτι τῆς ὁδοῦ Πατησίων, τὴν κ. Ἀντιγόνη Βογιατζῆ, σύζυγο τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Γ. Βογιατζῆ, γνωρίζαμε ἤδη μερικὰ πράγματα γιὰ τὴν προσωπικότητά της: "Οτι κατάγεται ἀπὸ παλιὰ «πολιτικὴ»... οἰκογένεια τῆς Μεσσηνίας, τῶν Περρωτῆσων καὶ ὅτι εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς ὡραιότερες κυρίες τῶν Ἀθηνῶν.

Καὶ —γιατὶ νὰ τὸ κρύψουμε;— εἴχαμε φανταστῆ τὴ συνομιλία μας μὲ τὴν οἰκοδέσποινα τοῦ σπιτιοῦ σὰν ἕνα εἴδος περιπατου σὲ καλλιεργημένη σέρρα θερμοκηπίου, πλημμυρισμένην ἀπὸ τὰ λεπτὰ ἀρώματα τῶν «μικρῶν» καὶ χαριτωμένων κοσμικῶν ἐνασχολήσεων καὶ τὰ ἐπίχρυσα ἄνθη ὅλων ἐκείνων τῶν φροντίδων γιὰ τὶς λεπτομέρειες ποὺ ἀποτελοῦν τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὠμέγα τοῦ 24ώρου τῆς ἀριστοκρατίας μας.

"Η κ. Βογιατζῆ, μᾶς ἔρριξε... ἀπὸ τὰ σύννεφα.

— Πῶς περνῶ τὴ μέρα μου; Μὰ πῶς νὰ σᾶς ἀπαντήσω μὲ μιὰ λέξι; Εἶναι τόσα πολλὰ ὅσα ἔχω νὰ κάνω κάθε μέρα, ποὺ γιὰ νὰ τ' ἀναφέρω, θάπρεπε ἡ συζήτησί μας νὰ μεταδληθῆ σὲ μονόλογο. Ἐξ ἄλλου δὲ νομίζω πῶς ἔχουν καὶ τόσο ἐνδιαφέρον.

— Τότε νὰ διατυπώσουμε ἀλλοιῶς τὴν ἐρώτησι: Τὶς περισσότερες ὧρες εἶστε μέσα ἢ ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι;

Λιγάκι ἀδιάκριτη, ἡ ἐρώτησι, ἀλλά, ὅπως λένε, ἡ ἀδιακρισία ἀποτελεῖ προσόν γιὰ τοὺς δημοσιογράφους.

Ὁ μακρὺς μονόλογος μὲ τὸν ὁποῖον μᾶς ἀπείλησε ἡ εὐγενικὴ οἰκοδέσποινα, καὶ μιὰ ἀπὸ τὶς πρῶτες κυρίες τῶν Ἀθηνῶν ἐξαντλεῖται σὲ δυὸ λέξεις.

— Στὸ σπίτι.

— Ποιὰ ἀκριδῶς ἐνδιαφέροντα σᾶς κρατοῦν μέσα σ' αὐτό;

— Τὸ νοικοκυριό μου. Γεννήθηκα μέσα σ' αὐτὸ τὸ σπίτι καὶ....

★

Ἡ συνομιλήτριά μας θυθίζεται στὶς ἀναμνήσεις, ποὺ δὲν εἶναι καὶ τόσο μακρυνές, ἀφοῦ ἡ ἰδία εἶναι ἀκόμη ἀρκετὰ νέα στὴν ἡλικία.

Καθὼς κάθεται σὲ μιὰ ἀναπαυτικὴ πολυθρόνα τοῦ σαλονιοῦ, ἔχει πάρει ὕφος ὀνειροπόλο. Τὸ ἀπαλὸ φῶς ἔχει δημιουργήσει μιὰ ἀχλύ, μέσα στὴν ὁποία τὰ ὡραῖα χαρακτηριστικὰ της φαντάζουν σὰν πίνακας τοῦ Τισσιανοῦ.

Ἡ κ. Ἀντιγόνη Βογιατζῆ

Ἡ κ. Βογιατζῆ εἶναι πράγματι ὡραία. Τὰ θαθειὰ καστανὰ μαλλιά της, τὰ μάτια της στὸ ἴδιο χρῶμα, τὸ κανονικὸ στρογγυλὸ πρόσωπο, ἡ ὅλη κατατομὴ τοῦ σώματος, ἀποτελοῦν ἕνα σύνολο, ποὺ μπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς ὅτι ἐκφράζει τὸν ἰδεώδη τύπο τῆς σύγχρονης ἑλληνικῆς ὁμορφιᾶς.

Οἱ θόρυβοι τοῦ δρόμου σθύνουν στὰ κλειστὰ παράθυρα, καθὼς ἡ φιλόξενη οἰκοδέσποινα ὁμιλεῖ.

Ναί, μέσα σ' αὐτὸ τὸ σπίτι γεννήθηκε. Ὁ πατέρας της, ὁ Νάσος Περρωτῆς, παλαιὸς βουλευτὴς καὶ ὑπουργός, ἐπὶ Ἐλ. Βενιζέλου καὶ Γονατᾶ, ἦταν ἀναγκασμένος νὰ μένη στὴν Ἀθήνα, "Ετσι ἡ κ. Ἀντιγόνη Βογιατζῆ, εἶναι γέννημα καὶ θρέμμα μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα τρία ἀδέλφια της, τῆς ὡραίας μας πρωτεύουσας.

Τελείωσε ἐδῶ τὶς γυμνασιακὲς σπουδές της. Τ' ὄνειρό της ἦταν νὰ σπουδάση ἱστορία, ἀλλά... ἡ μοῖρα εἶχε διαφορετικὴ γνώμη. Ὁ θάνατος, ὁ σκληρὸς κι' ἀνελέητος θάνατος χτύπησε νωρὶς τὴν πόρτα τοῦ ἀρχοντικοῦ σπιτιοῦ τῆς ὁδοῦ Πατησίων, παίρνοντας, ὅταν ἀκόμη ἡ κ. Βογιατζῆ ἦταν κοριτσάκι, τὴ μητέρα της, τὴ Μαρία Περρωτῆ.

"Ετσι, ἡ μικρούλα Ἀντιγόνη ἀνέλαβε γωρὶς-γωρὶς τὰ καθήκοντα τῆς νοικοκυρᾶς. "Εγινε γιὰ τὰ μικρὰ ἀδέλφια της μητέρα καὶ γιὰ τὸν πατέρα της ἡ ἐλπίδα κι' ἡ παρηγοριά.

Καθὼς πέρασαν τὰ χρόνια, ὡρισμένα πράγματα στὸ σπίτι ἀλλαξαν. Ὁ πατέρας γέρασε, ἡ μικρὴ Ἀντιγόνη, μεγάλωσε καὶ τὸ σπίτι ἀπέκτησε καινούργιο... ἀφέντη: Τὸ σημερινὸ Ὑπουργὸ τῆς Παιδείας κ. Γ. Βογιατζῆ, τὸν ὁποῖο παντρεύτηκε τὸ 1957.

"Ετσι ἡ πρώτη κόρη τοῦ Ἀθ. Περρωτῆ ἔγινε ἀπὸ πρώτη κυρία τοῦ σπιτιοῦ καὶ μιὰ ἀπὸ τὶς πρῶτες κυρίες τῆς γώρας.

— Αὐτὸ ὅμως δὲν ἄλλαξε τὰ πράγματα, μᾶς ἐξομολογεῖται ἡ εὐγενικὴ μας συνομιλήτρια. "Ολα στὸ σπίτι ἔμειναν τὰ ἴδια. Τὰ ἔπιπλα, τὰ κάδρα, τὸ δωμάτιο τοῦ πατέρα, ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ μένη μαζί μας, Ἀκόμη κι' οἱ συνήθειές μου. Μονάχα που...

Διστάζει νὰ μᾶς τὸ πῆ, ἀλλὰ τῆς τὸ ἀποσποῦμε ἐντεγνα.

— Ναί, ὁ ἄντρας της, γιὰ τὸν ὁποῖο αἰσθάνεται ἀπέραντη ἀγάπη καὶ θαυμασμό, μπορεῖ νὰ πῆ κ.ἀνείς, ἕνας νέος καὶ αὐτοδημιούργητος ἄνθρωπος, ἔδωσε μιὰ πληρότητα στὴ ζωὴ της κι' ἄνοιξε καινούργιους ὁρίζοντες στὰ ἐνδιαφέροντά της.

★

Ποιὰ εἶναι τὰ ἐνδιαφέροντά της;

Θὰ σᾶς τὰ ποῦμε. Τὰ μάθαμε, «ψαρεύοντας» τὸν «ὑπουργικὸ» σωφὲρ Ἦταν φεύγαμε — γιατὶ ἡ ἰδία ἡ κ. Βογιατζῆ στάθηκε ἀδύνατο, λόγω τῆς μεγάλης μετριοφροσύνης ποὺ τὴν χαρακτηρίζει, νὰ μᾶς τὰ ἀποκαλύψη—καθὼς καὶ μερικοὺς γειτονες.

Τὸ πάθος ζωῆς, λοιπόν, τῆς κ. Ἀντιγόνης Βογιατζῆ εἶναι νὰ ἀνακουφίση τὸν ἀνθρώπινο πόνο, νὰ πραΰνη τὰ βάσανα τῶν ἀποκλήρων καὶ τῶν δυστυχισμένων, νὰ ρίξη λίγο βάλσαμο παρηγοριᾶς στὶς καρδιὲς τῶν φτωχῶν καὶ τῶν ἀπελπισμένων.

Ὁ πόθος τέτοιας ζωῆς, λοιπόν, τῆς κ. Ἀντιγόνης Βογιατζῆ εἶναι νὰ ἀνακουφίση τὸν ἀνθρώπινο πόνο, νὰ πραΰνη τὰ βάσανα τῶν ἀποκλήρων καὶ τῶν ἀπελπισμένων, νὰ ρίξη λίγο βάλσαμο παρηγοριᾶς στὶς καρδιὲς τῶν φτωχῶν καὶ τῶν ἀπελπισμένων. Ὁ πόθος τέτοιας ζωῆς, λοιπόν, τῆς κ. Ἀντιγόνης Βογιατζῆ εἶναι νὰ ἀνακουφίση τὸν ἀνθρώπινο πόνο, νὰ πραΰνη τὰ βάσανα τῶν ἀποκλήρων καὶ τῶν ἀπελπισμένων, νὰ ρίξη λίγο βάλσαμο παρηγοριᾶς στὶς καρδιὲς τῶν φτωχῶν καὶ τῶν ἀπελπισμένων.

Η Κωμωδούλα μας

ΟΙ ΚΟΥΤΟΙ!

ΠΡΟΣΩΠΑ:
ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ: Κοινὸς τύπος, δημόσιος ὑπάλληλος, ἄνθρωπος σοβαρός, «σώφρων καὶ νουνεχής»!... ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ: Συνάδελφός του καὶ στὴν ὑπηρεσία καὶ στὴ νοοτροπία. ΛΟΥΛΑ: Μιὰ τρισχαριτωμένη δακτυλογράφος. ΛΟΥΚΑΣ ΛΙΝΑΡΗΣ: Μόνιμος... «γραμματεὺς ἄλφα» ἐπὶ εἰκοσιπέντε χρόνια. Πενῆντα δύο χρόνων.

ΣΚΗΝΗ 1η

(Στὸ Ν.Π.Δ.Δ. ποὺ ἐργάζονται. «Ν.Π.Δ.Δ.» σημαίνει —διὰ τοὺς μὴ γνωρίζοντας— «Νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου», δηλαδή... κάτι τὸ ἀκατάληπτον ἀλλὰ ἔτσι λένε τοὺς ἡμικρατικοὺς ὀργανισμούς).

ΓΙΩΡΓΟΣ (συνεχίζει κουβέντα) :...Μάλιστα! 'Ο Καραμπουρδόπουλος εἶν' ἐπικίνδυνος ἀγαπητέ μου! Πολὺ ἐπικίνδυνος! Γιατ' εἶν' ἔξυπνος! Εὐφυέστατος! 'Ατσίδα! Αὐτὸν φοβᾶμαι!

ΧΡΗΣΤΟΣ: Αὐτὸν δὲν πρέπει νὰ φοβᾶσαι!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Δὲν πρέπει; Τί λὲς καλέ;

ΧΡΗΣΤΟΣ: Αὐτὸ ποὺ λέω! Γιατὶ ἀκριβῶς εἶν' ἔξυπνος! Θυμᾶσαι τὴ σοφὴ λαϊκὴ παροιμία «τὸ ἔξυπνο πουλὶ ἀπὸ τὴ μύτη πιάνεται»; "Ε, λοιπόν, εἶναι ἀλάνθαστη. 'Ο ἔξυπνος λέει μέσα του: «Δὲ βαρειέσαι, ἐγὼ θὰ τὰ καταφέρω, ἔστω καὶ τὴν τελευταία στιγμή». Καὶ χάνει τὸ λεωφορεῖο. Δὲν ἐννοῶ τοῦ Παγκρατίου. 'Εννοῶ τὸ λεωφορεῖο τῆς ζωῆς!... Ὕστερα, ὁ ἔξυπνος συζητεῖ μὲ τὸν ἑαυτό του στὸ δρόμο ποὺ περπατάει ἢ στὸ κρεβάτι του: «Ἐμένα θὰ γελάσουνε;» λέει. («Ἀμ' δὲ γενήθηκε ἀκόμη ὁ ἄνθρωπος ποὺ θὰ μὲ γελάσει!») Καὶ τὴν παθαίνει μιὰ χαρά!

ΓΙΩΡΓΟΣ: 'Εγὼ γιατὶ δὲν τὴν ἔπαθα ὡς τώρα;

ΧΡΗΣΤΟΣ: Γιατ' εἶσαι κουτός! 'Η τυχερός! Αὐτὸ εἶναι ἄλλος παράγων. (Καπνίζει).

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ὥστε νὰ μὴν τὸν φοβᾶμαι τὸν Καραμπουρδόπουλο.

ΧΡΗΣΤΟΣ: Ὄχι! (Μὲ πεποίθησι). Νὰ μὴν τὸν φοβᾶσαι! Εἶν' ἔξυπνος! Ἐγὼ μόλις συναντήσω ἔξυπνο στὴ ζωή μου, λέω ἀπὸ μέσα μου «ἐὰν τάξει, ἐσένα σ' ἔχω στὸ χέρι»! (Τινάζει τὸ γιακᾶ του). Τοὺς κουτοὺς τρέμω! Πά, πά, πά, πά!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Μὰ... θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃς νὰ σοῦ πῶ ὅτι κουτὸς εἶσ' ἐσύ!

ΧΡΗΣΤΟΣ: Μακάρι! 'Αλλὰ γιατί; Γιατὶ μὲ βρίσκεις κουτό;

ΓΙΩΡΓΟΣ: 'Επειδὴ σκέπτεσαι κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο! Τί ἔχεις νὰ φοβηθῇς, ἀγαπητέ μου, ἀπὸ ἕναν κουτό; Τίποτε!

ΧΡΗΣΤΟΣ: Λάθος κάνεις! 'Ο ἔξυπνος — στὸ εἶπα — λέει «δὲ βαρειέσαι, θὰ τὰ βγάλω πέρα» κι' ἂν εἶν' ἐχθρός σου, μὲ τὴν ὑπεροχὴ ποὺ πιστεύει πὼς ἔχει σὲ χτυπάει «κατὰ μέτωπο». Τὸν βλέπεις νὰ σηκώνῃ τὴ «βαρειὰ» καὶ φυλάγεσαι. 'Ο κουτὸς δὲν κρατάει σφυρί, κρατάει γυαλόχαρτο! Καὶ σοῦ τρίβει σιγὰ-σιγὰ τὰ «θεμέλια» καὶ γκρεμίζεται ἀζαφνα ἡ πολυθρόνα ποὺ κάθεσαι καὶ χάνεις τὴ θέσι σου. 'Ο ἔξυπνος λέει λιοντάρι. 'Ο κουτός, κουνέλι. 'Αλλὰ τὸ κουνέλι νὰ φοβᾶσαι!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Τ' εἶν' αὐτὸ τώρα; Κοινωνικὴ φιλοσοφία; Δὲ μὲ παρατᾶς μωρὲ Χρῆστο; 'Εγὼ τοὺς κουτοὺς τοὺς ἔχω στὴν τσέπη μου! Πρῶτον, τὸν κουτὸ τὸν κάνεις φίλο.

ΧΡΗΣΤΟΣ: Χειρότερο!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Γιατί;

ΧΡΗΣΤΟΣ: Εἶν' ἐπικίνδυνος! "Αμα ἔχῃς φίλο κουτό, δὲν πρέπει ποτὲ νὰ κοιμᾶσαι ἥσυχος! Μπορεῖ νὰ θελήσῃ νὰ σοῦ κάνῃ καλὸ καὶ νὰ σὲ καταστρέψῃ! Γιατὶ ὁ ἄνθρωπος δὲν ξέρει, δὲν ἀντιλαμβάνεται τί πρέπει νὰ κάνῃ ἢ τί πρέπει νὰ πῇ καὶ τὰ θαλασσώνει! Μιὰ φορὰ ἤμουν κατηγορούμενος. Κι' ἔβαλα μάρτυρα ἕνα φίλο μου κουτό. 'Ο δικηγόρος μου ἤθελε νὰ μὲ βγάλῃ ἀφελῆ, ἀγαθὸ κι' ἐπιπόλαιο. («Εἶν' ἔξυπνος ὁ κατηγορούμενος;») ρωτάει ὁ πρόεδρος. Καὶ τί λέει ὁ φίλος μου; «Εὐφυέστατος, κύριε πρόεδρε! Πουλιὰ στὸν ἀέρα πιάνει! 'Αδύνατο νὰ γελαστῇ σὲ τίποτα»! Καὶ μὲ χαντάκωσε!

ΓΙΩΡΓΟΣ: "Ε, καλά... Αὐτὰ συμβαίνουνε μιὰ φορὰ στὶς χίλιες. Νά, ἐγώ, δὲν ἔχω ἐδῶ μέσα πιστὸ καὶ ἀφοσιωμένο φίλο τὸ Λουκᾶ τὸ Λινάρη; Κουτὸς δὲν εἶναι;

ΧΡΗΣΤΟΣ: Θεόκουτος καὶ ἐπικίνδυνος!

ΓΙΩΡΓΟΣ: "Ε, δὲ μοῦχει κάνει ποτὲ τίποτα.

ΧΡΗΣΤΟΣ: Θὰ σοῦ κάνῃ «γκάφφα» καμμιὰ μέρα ποὺ θὰ τραβᾶς τὶς τρίχες ἀπ' τὸ στῆθος σου, γιατὶ ἀπ' τὸ κεφάλι θὰ τὶς ἔχεις βγάλει ὅλες.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Σῶπα βρὲ ἀδερφέ!

ΧΡΗΣΤΟΣ: "Ακου ποὺ σοῦ λέω. 'Εδῶ εἶσαι κι' ἐδῶ εἶμαι!

ΛΟΥΛΑ (μπαίνει) : Καλημέρα μωρό μου.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Μὰ μὴ μὲ λὲς «μωρό μου» μωρὲ Λοῦλα μέσα στὸ γραφεῖο! 'Εγὼ πάω αὔριο γιὰ διευθυντής!

ΛΟΥΛΑ: "Ε, καλά, ὁ Χρῆστος εἶν' ἐδῶ, δὲν εἶναι κανένας ξένος. "Ελα νὰ σὲ φιλήσω.

ΛΟΥΚΑΣ (μπαίνει ἀπάνω στὴν ὥρα τοῦ φιλιοῦ) : Καλημέρα.

ΓΙΩΡΓΟΣ (νευρικά) : Βρὲ Λουκᾶ, γιατὶ δὲ χτυπᾶς τὴν πόρτα;

ΛΟΥΚΑΣ: "Ε, τί, ξένος εἶμ' ἐγώ; "Αλλως τε... μήπως ἡ Λοῦλα δὲ μοῦχει πῆ ὅτι εἴσαστε... ἀρραβωνιασμένοι;...

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ναί, ἀλλὰ ὄχι νὰ φιλιώμαστε καὶ μέσα στὸ γραφεῖο!

ΛΟΥΚΑΣ: Δὲν πειράζει. Κακὸ εἶναι; 'Ο ἔρως ἔχει δικαιώματα. ('Αφηνει ἕνα «ντοσσιέ»). Κύτταξέ το ὁπότε ἔχεις καιρό... (φεύγει).

ΧΡΗΣΤΟΣ: Δὲν τοῦ λὲς τοῦ βλάκα μὴν πάη καὶ πῆ τίποτα καὶ φτάση στ' αὐτιὰ τοῦ Γενικοῦ;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Σῶπα, βρὲ ἀδερφέ! 'Υπερβολικὸς εἶσαι!

ΧΡΗΣΤΟΣ: Ξέρω γώ; Κουτὸς εἶναι. Κάτι τέτοιο μπορεῖ νὰ σοῦ κόψη τὴν προαγωγή.

ΛΟΥΛΑ: Δὲ λέει τίποτα. Πάω κι' ἐγώ. Γειὰ σας!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Καὶ τὴν προαγωγὴ μπορεῖ νὰ μοῦ κόψη... καὶ τὴν προϊκα! Ξέρεις ὅτι παντρεύομαι μὲ τὴν κόρη τοῦ Γενικοῦ;

ΧΡΗΣΤΟΣ: Μὴν τὸ πῆς αὐτὸ τοῦ Λουκᾶ, γιατὶ κάνει!

ΓΙΩΡΓΟΣ: "Αμ' αὐτὸ δὲν τὸ λέω, καύμένε! Τότε θὰ μουνα κουτὸς ἐγώ!...

ΣΚΗΝΗ 2η

(Στὸ ἴδιο γραφεῖο, σὲ τρεῖς μέρες).

ΧΡΗΣΤΟΣ (μπαίνει) : Καλημέρα. Συγχαρητήρια!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Εὐχαριστῶ. 'Αλλὰ ποιοῦ τόμαθες; Δὲν τὸ ἀνακοινώσαμε ἀκόμα.

ΧΡΗΣΤΟΣ: 'Αφοῦ τὸ γράφει ἡ ἐφημερίδα;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Τὸ γράφει ἡ ἐφημερίδα; "Οτι παντρεύομαι τὴν κόρη τοῦ Γενικοῦ;

ΧΡΗΣΤΟΣ: Ποιὰ κόρη τοῦ Γενικοῦ; Γιὰ διέβασε...

ΓΙΩΡΓΟΣ (διαβάζει) : ... «Εἰς τὸν μνηστευθέντα κύριον Γεώργιον Χρήστου, τμηματάρχην ἄλφα καὶ βέβαιον μέλλοντα διευθυντὴν τοῦ ("Ελληνικοῦ 'Οργανισμοῦ Πλουτοπαραγωγικῶν 'Εκμεταλλεύσεων") καὶ τὴν δεσποινίδα Λοῦλαν Παρασκευοπούλακη, δακτυλογράφον τοῦ αὐτοῦ ὀργανισμοῦ... ἐκφράζομεν τὰ θερμά μας συγχαρητήρια καὶ εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας ταχείαν τὴν στέψιν!... Λουκᾶς Λινάρης»!... Νερό! Λίνο νερό! (Πέφτει λιποθυμος)... Νε... νερό!

(Αὐλαία)

ΕΨΙΛΟΝ

ΣΕ ΠΟΙΟΝ ΑΝΗΚΕΙ... ΤΟ ΧΙΟΝΙ!

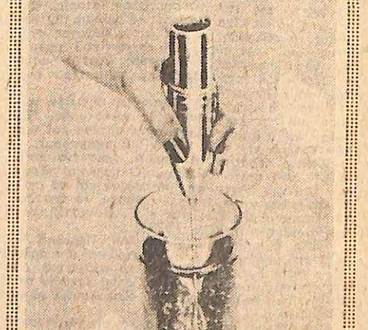
"Επειτα ἀπὸ τὸ δικαστικὸ προηγούμενο, ποὺ δημιουργήθηκε ἐδῶ καὶ μερικὲς μέρες στὴ Βιέννη, κανεὶς δὲ θὰ μπορῇς νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὶς συνέπειες τοῦ νόμου. Τὸ προηγούμενο αὐτὸ δημιουργήθηκε ὑπὸ τὶς ἀκόλουθες συνθῆκες: "Ετημένου αὐτοκινήτου, γιὰ νὰ φτιάξῃ μιὰ μπάλα καὶ νὰ τὴν ἔνας ἀπὸ τοὺς διαπρεπέστερους δικηγόρους τῆς Βιέννης, μιζόρ νος τόσο γιὰ τὶς δικανικὲς ἱκανότητες του ὅσο καὶ γιὰ τὸν δύστροπο χαρακτῆρα του, διαμαρτυρήθηκε μὲ ζωηρότητα στὸν νεαρὸ καὶ, σὰν νὰ μὴν ἔφτανε αὐτό, τὸν ἐμήνυσε γιὰ τὴν πρᾶξι του!

'Η δικαιοσύνη βρέθηκε ἔτσι γιὰ πολλοστὴ φορὰ ὑποχρεωμένη νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα... σὲ ποιὸν ἀνήκει τὸ χιόνι, ὅταν πέφτῃ σὲ ἰδιόκτητο χῶρο. 'Ο δικηγόρος ὑποστήριξε πὼς, ἀφοῦ τὸ χιόνι βρισκόταν στὴν σκέπη τοῦ αὐτοκινήτου του, τοῦ ἀνῆκε καὶ πὼς ὁ νεαρὸς ὠφειλε κατὰ συνέπεια νὰ ζητήσῃ τὴν ἄδειά του νὰ ἀφαιρέσῃ «ἕνα μέρος αὐτοῦ». 'Αντίθετα ἀπ' ὅ,τι θὰ περίμενε κανείς, τὸ δικαστήριο δικαίωσε τὸν δικηγόρο καὶ καταδίκασε σὲ πρόστιμο τὸν νεαρὸ γιὰ ἀδιαθεσία τῆς οἰκογενειακῆς γαλήνης». Στὸ μέλλον —εἶναι τὸ συμπέρασμα, ποὺ προκύπτει ἀπὸ τὴν δικαστικὴ αὐτὴ ἀπόφασι— μόνο ἀπὸ τοὺς δρόμους καὶ τὰ πάρκα θὰ μπορῇ νὰ προμηθεύεται κανεὶς τὸ χιόνι γιὰ τὶς χιονόμπαλες...

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ ΚΑΠΕΛΛΑΚΙ

'Ο Μαγκάρι, ἕνας ἀπὸ τοὺς δημιουργοὺς τῆς ἰταλικῆς μόδας (στὸν τομέα τῶν καπελλῶν) ἀπεκάλυψε πὼς ἕνα νέο ἀνοιξιάτικο καπελλάκι του ἀπὸ ἄσπρο βελοῦδο (κάτω), ποὺ ἔγινε ἐνθουσιωδῶς δεκτὸ ἐκ μέρους τοῦ ὡραίου φύλου, τὸ ἐμπνεύστηκε ἀπὸ ἕνα φύλλο χαστιοῦ, ποὺ ἔβαλε πάνω στὸ κεφάλι της ἕνα ἀπὸ τὰ μανιεκέν του, ἡ Πίνα Τσεράτο. 'Η Πίνα εἶναι ἡ νέα πάνω στὸ κεφάλι τῆς ὁποίας δοκιμάστηκαν ὅλα τὰ καπέλλα, ποὺ κατασκευάστηκαν γιὰ λογαριασμὸ τῆς Φαράχ Ντιμπά.

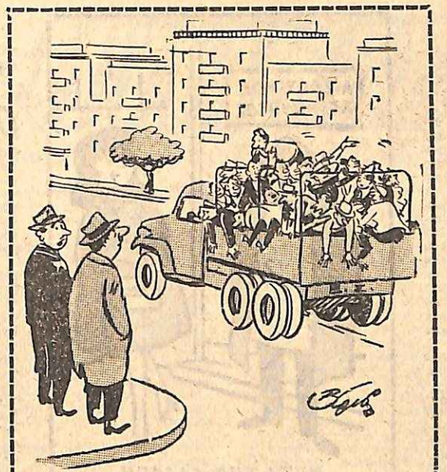

ΑΥΤΟΜΑΤΟ ΑΝΑΚΑΤΩΜΑ

Χάρις στὴ μικρὴ αὐτὴ ἠλεκτρικὴ συσκευή, ποὺ λειτουργεῖ μὲ μιὰ ατήλη κοινοῦ φακοῦ, θὰ ἐχετε στὴ διάθεσί σας, ὁποιαδήποτε στιγμὴ τὸ χρειαστῆτε, ἕνα αὐτόματο μέσον γιὰ νὰ ἀνακατώσετε ὁ,τιδήποτε ἀπὸ ποτὸ ἢ ρόφημα μέχρι σαλάτα ἢ μαγιονέζα. Μόλις πιέσετε τὸ εἰδικὸ κουμπί, τὸ κάτω μέρος ἀρχίζει νὰ περιστρέφεται καὶ μπορεῖτε ἔτσι ν' ἀνακατώσετε ὅ τι θελήσετε χωρὶς νὰ κουνήσετε καὶ νὰ κοπιάσετε καθόλου τὸ χέρι σας.

ΑΛΛΑΞΕ ΤΡΕΙΣ ΜΗΤΕΡΕΣ σὲ τέσσερα χρόνια!

'Η δραματικὴ καὶ παράξενη ἱστορία τῆς μικρῆς "Αντη Λιοῦσετ

—*Ἐπιστράτευσις;*
—*"Οχι, ἀπεργία τῶν λεωφορείων!...*
(Τοῦ Β. Χριστοδούλου)

Η "ΑΝΤΗ ΛΙΟΥΣΕΤ, μιὰ τετράξανθη 'Εγγλεζούλα, μὲ γαλανὰ μάτια καὶ ἐξαιρετικὰ ὄμορφο πρόσωπο, ἡλικίας 4 μόλις χρόνων, ἀπόχτησε, ἐδῶ καὶ μερικὲς ἑβδομάδες, τὴν τρίτη κατὰ σειρὰ μητέρα της!

'Η πρώτη — ἡ πραγματική, δηλαδὴ — μητέρα τῆς "Αντη τὴν παράτησε, ὅταν ἡ κόρη της ἦταν μονάχα ἑνὸς ἔτους, μὲ μιὰ δικαιολογία ἀρκετὰ σπάνια γιὰ μητέρα: 'Επειδὴ ὅπως εἶπε, εἶχε παύσει πιὰ νὰ τὴν ἀγαπᾶ!

Στὴν πραγματικότητα, ἡ λαίδη Ντάϊνα Μίλλερ, ἡ μητέρα τῆς μικρῆς "Αντη καὶ κόρη τῆς κόμησσας τοῦ Γέρμπορω, εἶχε πάψει ν' ἀγαπᾶ τὸν πρῶην σύζυγό της καὶ πατέρα τοῦ παιδιοῦ. Τὸ μίσος της γιὰ ἐκεῖνον διοχετεύτηκε στὸ μικρὸ ἀθῶο πλάσμα καὶ τὴν ἔκανε νὰ πάρῃ τὴν τερατώδη ἀπόφασι νὰ τὸ «ξεφορτωθῇ», βρίσκοντας δυὸ ἀνθρώπους, πρόθυμους νὰ τὸ υἱοθετήσουν. 'Η ἀδελφή της, ἡ λαίδη Γουέντυ, προθυμοποιήθηκε ν' ἀναλάβῃ αὐτὴν τὴν μικρὴ "Αντη μὰ ἡ Ντάϊνα ἀρνήθηκε κατηγορηματικά.

— Τὸ ζήτημα, τῆς εἶπε, εἶναι νὰ φύγῃ ἡ μικρὴ ἀπὸ τὸ σπίτι, γιὰ νὰ πάψω νὰ τὴ βλέπω μπροστά μου! "Αν τὴν κρατήσῃς ἐσύ, δὲν ἀλλάζει τίποτα...

Τότε, ἡ λαίδη Γουέντυ θυμήθηκε ἕναν παιδικό της φίλο, τὸν Μάϊκλ Λιοῦσετ ἐγκατεστημένο στὴ Νότιο 'Αφρική. 'Η γυναίκα του δὲν εἶχε μπορέσει νὰ τοῦ χαρίσῃ παιδιὰ καί, σίγουρα, θὰ δεχόντουσαν μὲ χαρὰ τὸ κοριτσάκι αὐτό, ποὺ τοὺς ἔστελνε ἡ μοῖρα. Τοὺς ἔγραψε, λοιπόν, κι' ἐκεῖνοι δεχτήκανε μ' ἐνθουσιασμὸ τὴν πρότασί της.

Κοντὰ στοὺς καινούργιους γονεῖς της, στὴ Νότιο 'Αμερική, ἡ "Αντη ἔζησε εὐτυχισμένες ἡμέρες, ποὺ δὲν ἔμελλε σᾶς, κράτησουν πολύ. Τὸν περασμένο Δεκέμβριο, ἡ θετὴ μητέρα της, ποὺ τὴν λάτρευε, ἀποφάσισε νὰ τὴν πάσῃ μαζί της στὸ Λονδίνο, σ' ἕνα ταξίδι ποὺ θὰ ἔκανε γιὰ νὰ ταχτοποίηση κάποιες οἰκογενειακὲς ὑποθέσεις της.

Τὸ κοριτσάκι τὴν ἀκολούθησε γεμᾶτο χαρά, χωρὶς νὰ φαντάζεται τὸ δραματικὸ τέλος, ποὺ θὰ εἶχε αὐτὸ τὸ ταξίδι. Τὸ ἀτμόπλοιο, ποὺ μετέφερε τὴν κ. Λιοῦσετ κοὶ τὴν "Αντη, ἔπεσε λίγο ἔξω ἀπὸ τὴ Βεγγάζη. 'Από τὰ φλεγόμενα συντρίμματά του ἀνασυρθήκανε 36 πτώματα. τὰ πέντε ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀνήκανε σὲ παιδιά. 'Η κ. Λιοῦσετ ἦταν ἀνάμεσα στοὺς νεκρούς. "Οσο γιὰ τὴν "Αντη, ποὺ τὴν βγάλανε σὲ κακὴ κατάστασι, μὲ σοβαρὰ ἐγκαύματα στὸ πρόσωπο καὶ στὸ σῶμα, κανεὶς γιατρός, στὸ νοσοκομεῖο τῆς Βεγγάζης, ὅπου τὴν μεταφέρανε, δὲν τολμοῦσε νὰ βεβαιώσῃ πὼς θὰ ἐπιζοῦσε.

'Ωστόσο τὸ θαῦμα ἔγινε καί, ἀφοῦ πάλεψε δυὸ βδομάδες μὲ τὸ θάνατο, ἡ μικρούλα ἄρχισε νὰ καλυτερεύῃ σιγὰ-σιγά. Στὸ μετεξύ, εἶχε τρέξει κοντὰ στὸ προσκέφαλό της, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν τραγικὸ θετὸ πατέρα, ποὺ περνοῦσε τὶς μέρες καὶ τὶς νύχτες στὸ κοντά της, καὶ ἡ λαίδη Γουέντυ, σκλησά μετανοιωμένη, ποὺ δὲν εἶχε ἐπιμείνει περισσότερο νὰ πάσῃ αὐτὴ τὸ παιδὶ τῆς ἀδελφῆς της, ὁπότε θὰ τὸ εἶχε γλυτώσει ἀπὸ τὴν φοβερὴ αὐτὴ δοκιμασία.

Εὐτυχῶς, ἡ "Αντη δὲν ἄργησε νὰ γίνῃ ἐντελῶς καλὰ — ἀκόμη καὶ τὰ ἴχνη ἀπὸ τὰ ἐγκαύματα θὰ φύγουν ἔπειτα ἀπὸ μερικὲς αἰσθητικὲς ἐπεμβάσεις — καὶ ἡ λαίδη Γουέντυ, μὲ τὴν συνείδησι ἡσυχη πιά, ἦταν ἕτοιμη νὰ ξαναφύγῃ γιὰ τὸ Λονδίνο. "Ομως, τὴν ἡμέρα ποὺ πῆγε στὸ νοσοκομεῖο γιὰ νὰ ἀποχαιρετήσῃ τὴν "Αντη καὶ τὸν θετὸ πατέρα της, ἔγινε κάτι τὸ ἀπροσδόκητο.

— Φεύγεις; τῆς εἶπε, μισοκούδοντας ἕνα πονηρὸ χαμόγελο ἡ "Αντη. Κι' ἐγὼ εἶχα φανταστῆ πὼς θὰ ἔμενες γιὰ πάντα κοντά στὸ μπαμπᾶ καὶ σὲ μένα!

'Ο Μάϊκλ Λιοῦσετ καὶ ἡ λαίδη Γουέντυ κυττάχτηκαν καὶ κοκκινίσαν καὶ οἱ δυό!

— Τὴν στιγμὴ ἐκείνη μόνο — εἶπε ἀργότερα ἡ λαίδη — καταλάβαμε πὼς τὸ παλιό νεανικὸ αἴσθημά μας εἶχε ξυπνήσει κοντὰ σ' αὐτὸ τὸ κοριτσάκι, ποὺ τὸ εἴχαμε ἀγαπήσει κι' οἱ δυὸ τὸ ἴδιο.

Λίγες μέρες ἀργότερα, στὴ Νότιο 'Αφρική, γινόντουσαν οἱ γάμοι τοῦ Μάϊκλ Λιοῦσετ μὲ τὴν παλιά του φίλη. Καὶ ἡ μικρὴ "Αντη, ἀφοῦ τὴν παραάτησε ἡ πρώτη μητέρα της κι' ἔχασε τόσο τραγικὰ τὴ δεύτερη, εὑρισκε τώρα μιὰ τρίτη.

— Αὐτήν, μάλιστα, λέει γελώντας ὁ θετὸς πατέρας της, τὴ βοῆκε μόνη της καὶ τὴν πῆρε μὲ τὸ σπαθί της!

ΘΕΑΤΡΙΚΑ παρασκήνια

Μικρὲς σεσῆρες

Τ Ο 'Εθνικὸ Θέατρο, ὕστερα ἀπὸ εἴκοσι ἀκριβῶς χρόνια, ἀνέβασε τὴν τραγωδία τοῦ Σαίξπηρ «Ριχάρδος Γ'».

'Αξίζει νὰ σημειωθῇ, ὅτι καὶ τότε τὸ βασικὸ ρόλο τοῦ ἔργου εἶχε παίξει ὁ 'Αλέκος Μινωτῆς, ἐνῶ τὸ ὁλο τῆς λαίδης "Αννας, ποὺ ἔπαιξε τότε ἡ Κατίνα Παξινοῦ, ὑποδύεται τώρα ἡ Νέλλη 'Αγγελίδου.

✪ Τὸ «Θέατρο Τέχνης», μετὰ τὴν «Εὐρυδίκη» τοῦ 'Ανούϊγ, στὴν ὁποία πρωταγωνίστεί ὁ ἴδιος ὁ θιασάρχης Κάρολος Κουν, θὰ ἀνεβάσῃ τὸ τελευταῖο ἔργο τοῦ Τένεσσυ Οὐίλλιαμς «Τὸ γλυκὸ πουλὶ τῆς νειότης», στὸ ὁποῖο θὰ παίξῃ τὸν πρῶτο γυναικεῖο ρόλο ἡ Μελίνα Μερκούρη.

✪ 'Η Λυρικὴ Σκηνὴ θὰ παρουσιάσῃ, τὸ Μάρτη, ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ δύσκολα καὶ πιὸ πολυπρόσωπα ἔργα τοῦ διεθνοῦς ρεπερτορίου.

Πρόκειται γιὰ τὴν ὄπερα τοῦ Μουσσόργκσκυ «Μπόρις Γκοντούνωφ», ποὺ διασκεύασε ὁ Ρίμσκυ Κορσακώφ, οἱ δοκιμὲς τῆς ὁποίας θὰ κρατήσουν ἕνα μῆνα.

✪ 'Ο θίασος τοῦ Μάνου Κατράκη, ποὺ τερμάτισε τὴν περιοδεία του, θὰ κάνῃ, τὴν ἐρχομένη ἑβδομάδα, τὴν ἐπανεμφάνισί του στὴν 'Αθήνα.

'Ο ἐκλεκτὸς θιασάρχης θὰ ἀνεβάσῃ γιὰ πρώτη φορὰ τὸ τελευταῖο ἀμερικανικὸ δράμα τῶν Τζέρομ Ρόμπινς καὶ Ρόμπερτ Λῆ «Κληρονομήσατε τὸν ἄνεμο».

Τὸ ἔργο θὰ παιχθῇ μὲ τὸν τίτλο «'Η δίκη τῶν πιθήκων», κατὰ σκηνοθεσία τοῦ κ. Μουζενίδη καὶ μὲ τὴν Εἰρήνη Παπᾶ στὸν πρῶτο γυναικεῖο ὁλο.

✪ 'Ο Κώστας Χατζηχρῆστος πῆρε τὴν ἀπόφασι νὰ μεταπηδήσῃ ὁριστικὰ στὴν προζα καὶ νὰ μείνῃ στὸ θέατρο «Διονύσια» τῆς ὁδοῦ 'Αμερικῆς.

"Ετσι, τὸ καλοκαιρινὸ θέατρο «Μετροπόλιταν» παρεχωρήθη στὸ μουσικὸ θίασο Γκιωνάκη - Ρίζου - Μηλιάδη, ποὺ ἐγκατέλειψε τὸ «Περροκέ».

Στὸ μεταξύ, ὁ Χατζηχρῆστος πρόκειται νὰ γυρίσῃ τὸ καλοκαῖρι δυὸ νέες ταινίες στὸ ἐξωτερικό.

'Η πρώτη, μὲ τὸν τίτλο «Μαύση γάτα», θὰ γυρισθῇ στὴν 'Αλεξάνδρεια, μαζὶ μὲ Ἰταλοὺς καὶ Γάλλους ἠθοποιοὺς καὶ ἡ δεύτερη στὸ Παρίσι. Σ' αὐτὴν θὰ παίξῃ καὶ ἡ Ρίκα Διαλυνᾶ, ποὺ εἶναι δὲ ἑλληνικὴ παραγωγὴς τοῦ ὀργανισμοῦ Δαμασκηνός - Μιχαηλίδης.

Πρόκειται γιὰ ἕνα ἰδιότυπο σενάριο τοῦ Γιάννη Μαρῆ, μὲ τὸν τίτλο «'Ο Θύμιος στὸ Παρίσι», σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖο ἕνας 'Αθηναῖος χωριάτης, ὁ Θύμιος (Χατζηχρῆστος), γάνεται καὶ περιπλανᾶται μέσα στὸ Παρίσι, ὅπου γίνεται ἥρως σπαρταριστῶν ἐπεισοδίων.

✪ 'Η Χιλιανὴ βεντέττα τοῦ τραγουδιοῦ Ροζίτα Σερράνο, ὕστερα ἀπὸ ἑπτὰ χρόνια, ξαναδρίσκεται πάλι στὴν 'Αθήνα.

Τὰ τρία τελευταῖα χρόνια, ἡ Σερράνο ἔμεινε στὴν 'Αμερική, ὅπου εἶχε ἰδιαίτερως μεγάλη ἐπιτυχία, τραγουδώντας τὰ δημοτικὰ τραγούδια «Τοῦ Γιάννου ἡ φλογέρα» καὶ «Στὴ Λάρισα βγαίνει ὁ ἀγγελιτζῆς». τοὺς εἶχαν ἰδιαίτερη ἀπήχησι στοὺς ὁμογενεῖς μας.

"Οπως τότε, ἡ Σερράνο ἔχει γιὰ «συσκωτ» ἕνα χαοιτωμένο σκυλάκι τύπου «Ντάκερ», τὴ «Μπαμπίνα», ποὺ τὴν ἀκοῦει ὅταν τραγουδᾶ μὲ πολλή... προσοχή.

Κι' αὐτὴ τὴ φορὰ ἡ Ροζίτα Σερράνο θὰ λανσάρῃ ἕνα καινούργιο τραγοῦδι, ποὺ ἔγραψε ὁ Χρῆστος Χαιρόπουλος, ἀφιερωμένο στὴν 'Αθήνα, μὲ τὸν τίτλο «"Αλλη 'Αθήνα δὲν ὑπάρχει πουθενά».

✪ 'Η «Μὶς Παρίσι 1960» 'Ελίζαμπεθ Μπουργκώ, ποὺ ἦρθε στὴν 'Αθήνα μαζὶ μὲ δυὸ ἄλλες Γαλλίδες μίς, εἶναι καὶ τραγουδίστρια.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἐδῶ ἐμφανίσεών της ἡ «Μὶς Παρίσι» θὰ λανσάρῃ κι' ἕνα χαρακτηριστικὸ ἑλληνικὸ λαϊκὸ τσὰρ ὀδί, ποὺ τῆς μαθαίνει ὁ Στέλιος Καζαντζίδης.

✪ 'Η Λάσαρα λανσάρει τώρα, μετὰ τὸ «Γαρύφαλλο στ' αὐτί», ἕνα καινούργιο τσιγγάνικο τραγοῦδι, μὲ τὸν τίτλο «Τσιγγανέλλα», ποὺ ἔγραψε εἰδικὰ γι' αὐτὴν ὁ Γιῶργος Μουζάκης.

Τὸ τραγοῦδι αὐτὸ ἄσαρε ἰδιαίτερο στὴ Ροζίτα Σερράνο, ποὺ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμία της νὰ τὸ συμπεριλάβῃ στὸ ρεπερτόριό της.

✪ Γύρισε στὴν 'Αθήνα ἡ γνωστὴ χορεύτρια Λώρη, ποὺ σημείωσε ἐπὶ σειρὰ μηνῶν, μεγάλη ἐπιτυχία στὸ Λίβανο καὶ στὸ Πόρτσι, μὲ ἑλληνικοὺς χορούς.

✪ 'Ο "Αγγελος Γρηγιάνης μὲ τὸ νέο μπαλλέτο του καὶ μὲ πρώτη χορεύτρια τὴ Λία Νταλία, ἑτοιμάζει μιὰ μεγάλη περιοδεία στὸ ἐξωτερικό.

✪ 'Ο νέος «ξέν πρεμιὲ» Σπῦρος Φωκᾶς, μετὰ τὴ «Μεσσαλίνα», ὑπέγραψε συμβόλαιο γιὰ νὰ παίξῃ καὶ σὲ τρίτο Ἰταλικὸ φίλμ τοῦ σκηνοθέτου Βισκόντι, μὲ τὸν τίτλο «Οἱ ἀδελφοί του μόνοι».

Ο ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ

ΛΥΡΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΤΟ ΠΗΓΑΔΙ

Εἶναι τὸ μέλλον, ἕνα πηγάδι
γι' ἄλλους ρηχό, γι' ἄλλους βαθύ.
Πάντοτε μαῦρο, σὰν τὸ σκοτάδι
κι' ὅποιος τὸ βλέπει, θὰ φοβηθῇ
νὰ τὸ κυττάξῃ, νὰ προσπαθήσῃ
νὰ ἰδῇ τὸ βάθος του τὸ σκοτεινὸ
νὰ καταλάβῃ πόσο θὰ ζήσῃ,
ἂν εἶναι σύντομο ἢ μακρινό...

★

Κανεὶς δὲν ξέρει τί τάχα κρύβει
ποιά 'ναι τὰ τόσα του τὰ μυστικά.
Κάποιος μιὰ μέρα, κάνει πὼς σκύβει
νὰ τὸ ἀντικρύσῃ προσεκτικά,
ὅμως ζαλίζεται σὰν τὸ κυττάζῃ
τὸ βλέπει ἔτσι, τόσο βαθὺ
κι' ἀνασηκώνεται καὶ δὲν τὸν νοιάζει,
ἂν ἴσως πρέπει νὰ φοβηθῇ.

★

Κι' ἔχει καθένας στὸ ριζικό του
ἕνα πηγάδι μελλοντικό,
ἕνα πηγάδι ποδυνὶ δικό του,
ἕνα πηγάδι προσωπικό.
Κάποιος τὸ σκέπτεται πάντα τὸ θράδυ
ἄλλος τὸ νοιάζεται κάθε πρωΐ
ὅλοι τὸ νοιώθουν αὐτὸ τὸ πηγάδι
κι' ἔτσι κυλάει... ἔτσι ἡ ζωή.

★

Τί τὸ κυττᾶμε; Τί προσπαθοῦμε
νὰ τοῦ ἀποσπάσωμε τὰ μυστικά;
Πάντα στὸ χεῖλος του ἄσκοπα ζοῦμε
μ'

«Υδρογονοβόμβες» ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

Οι επικίνδυνοι γείτονες της Γής

ΗΤΑΝ γνωστό, άπ' τις αρχές άκόμα τοῦ περασμένου αἰῶνος, ὅτι ὑπῆρχαν στὸ ἡλιακὸ σύστημα ἑκατοντάδες μικρὰ οὐράνια σώματα κινούμενα ἀνάμεσα στὸν "Αρη καὶ στὸ Δία. Μάλιστα, οἱ ἀστρονόμοι τὰ εἶχαν ὀνομάσει «ἀστεροειδεῖς».

Γιὰ πρώτη ὅμως φορὰ τὸ 1898, ὁ ἀστρονόμος Γουΐτ ἀνακάλυψε ἕνα ἀστεροειδὴ πολὺ κοντυτότερο στὴ Γῆ καὶ τοῦ ἔδωσε τὴν ὀνομασία "Ερως. Σύμφωνα μὲ τοὺς ὑπολογισμούς του, σ' ἕνα σημεῖο τῆς τροχιᾶς του ὁ "Ερως ἀπείχε ἀπὸ τὴ Γῆ μόνο 21 ἑκατομμύρια χιλιόμετρα.

'Αργότερα, βρέθηκε κι' ἄλλος ἕνας ἀστεροειδής, στὴν ἴδια περιοχὴ τοῦ Διαστήματος, καὶ ὠνομάστηκε 'Αλβέρτος. Αὐτὸς ὅμως δὲν πλησίαζε ποτὲ στὴ Γῆ περισσότερο ἀπὸ 32 ἑκατομμύρια χιλιόμετρα.

Στὰ ἑπόμενα χρόνια, ἀνακαλύπτηκαν κι' ἄλλοι ἀστεροειδεῖς, ποὺ πλησιάζουν στὴ Γῆ ἀκόμη περισσότερο ἀπ' ὅσο ὁ "Ερως.

Μάλιστα τὸ 1937, φωτογραφήθηκε ἕνας ἀπ' αὐτούς, ποὺ ἀπείχε ἀπ' τὴ Γῆ μόνο 460.000 χιλιόμετρα. "Οπως ὑπολογίστηκε δὲ ἀπὸ τοὺς ἀστρονόμους, ἡ ἀπόστασί του ἀπ' τὸν πλανήτη μας γίνεται μόλις 320.000 χιλιόμετρα, σὲ ὡρισμένο σημεῖο τῆς τροχιᾶς του. "Ερχεται, δηλαδή, τότε πιὸ κοντὰ μας ἀπ' ὅσο ἡ Σελήνη. Αὐτὸς ὀνομάστηκε 'Ερμῆς (δὲν πρέπει ὅμως νὰ συγχέεται μὲ τὸν ὁμώνυμο πλανήτη).

Δὲ μποροῦμε νὰ ξέρουμε πόσοι ἀστεροειδεῖς κινοῦνται κοντὰ στὴ Γῆ, σὲ ἀπόστασι μέχρι 40 ἑκατομμυρίων χιλιομέτρων. Γιατὶ οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς εἶναι τόσο μικροί, ὥστε δὲ φαίνονται ἀπὸ μακρυά.

Πῶς ἔχουν σχηματισθῆ; "Οπως καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀστεροειδεῖς. Δηλαδὴ ἀπὸ κάποια πλανητικὴ καταστροφὴ ποὺ συνέβη κάποτε στὸ ἡλιακὸ σύστημα, μεταξὺ "Αρεως καὶ Διός. Φαίνεται πράγματι ὅτι ὑπῆρχε ἄλλοτε ἐκεῖ ἕνας πλανήτης μεγάλος ὅσο ἡ Σελήνη, ποὺ κομματιάστηκε ἀπὸ μιὰ ἔκρηξι, καὶ τὰ συντρίμμια του ἀποτέλεσαν τοὺς ἀστεροειδεῖς.

Ὑπάρχει τώρα πιθανότης νὰ συγκρουσθῆ ἕνας ἀστεροειδὴς μὲ τὴ Γῆ;

"Οχι, ἐφόσον θὰ ἀκολουθοῦν ὅλοι τὶς σημειωτὲς τροχιές τους. 'Αλλά, καθὼς ἔχουν μικρὸ ὄγκο, δὲν ἀποκλείεται, νὰ ἐπηρεασθῆ κάποιος ἀπὸ τὸν "Αρη, τὴν 'Αφροδίτη ἢ καὶ τὴ Γῆ, νὰ ξεφύγη ἀπὸ τὴν τροχιά του καὶ νὰ πέση ἀπάνω στὸν πλανήτη μας. Τὰ ἀποτελέσματα θὰ ἐξαρτηθοῦν τότε ἀπὸ τὶς διαστάσεις του.

'Ο "Ερως, ὁ μεγαλείτερος ἀπ' αὐτοὺς τοὺς «γείτονές» μας, ἔχει περίπου σχῆμα τούβλου, μὲ διαστάσεις 24Χ8Χ8 χιλιομέτρων. Τὸ βάρος του λοιπὸν πρέπει νὰ εἶναι περὶ τὰ 2½ τρισεκατομμύρια τόννοι. 'Απέχει ὅμως πολὺ καὶ εἶναι τελείως ἀπίθανο νὰ ξεφύγη ἀπὸ τὴν τροχιά του.

'Ο 'Ερμῆς, καίτοι πολὺ μικρότερος ἀπ' τὸν "Ερωτα, ἔχει βάρος 7 δισεκατομμυρίων τόννων. "Αν λοιπὸν συγκρουόταν μὲ τὴ Γῆ, θὰ ἔφερνε μιὰ ἀφάνταστη καταστροφή. Θὰ ἄνοιγε ἕνα κρατῆρα μὲ διάμετρο 150 χιλιομέτρων καὶ θὰ προκαλοῦσε ἕνα σεισμὸ χίλιες φορὲς ἰσχυρότερο ἀπ' τὸ μεγαλείτερο ποὺ ἀναφέρει ἡ Ἱστορία. Θὰ ἔσβυνε ἀπ' τὴν ἐπιφάνεια τῆς Γῆς ἕνα ὁλόκληρο κράτος. "Αν ἔπεφτε στὴ θάλασσα, θὰ ἦταν ἀκόμα χειρότερο, γιατὶ θὰ δημιουργοῦσε ἕνα τεράστιο παλιρροιακὸ κῦμα, ποὺ θὰ σάρωνε τὶς ἠπείρους τοῦ κόσμου.

Εὐτυχῶς, εἶναι ἐλάχιστες οἱ πιθανότητες μιᾶς συγκρούσεως τῆς Γῆς μὲ τὸν 'Ερμῆ. 'Αλλ' οἱ ἀστρονόμοι μᾶς βεβαιώνουν ὅτι ὑπάρχουν δεκάδες ἀστεροειδεῖς θάρους μερικῶν ἑκατομμυρίων τόννων, ἑκατοντάδες ἄλλοι χιλιάδων τόννων καὶ δεκάδες χιλιάδων πολὺ πιὸ μικροί, μὲ βάρος μερικῶν ἑκατοντάδων τόννων.

Φαίνεται ὅτι οἱ κρατῆρες τῆς Σελήνης διαμορφώθηκαν ἀπὸ τέτοιους μικροὺς ἀστεροειδεῖς, ποὺ γτύπησαν πάνω στὴν ἐπιφάνειά της. Τέτοια ...ατυχήματα ἔχει ὑποστῆ καὶ ἡ Γῆ. Αὐτὴ ὅμως ἔχει ἀτμόσφαιρα, θάλασσες, βροχὲς καὶ ἀνέμους, ποὺ ἐξαφάνισαν σιγὰ-σιγὰ τοὺς κρατῆρες τῶν συγκρούσεων. 'Ωστόσο, ἀπομένει ἀκόμα ἕνας, στὴν 'Αριζόνα, ποὺ πρέπει νὰ σχηματίστηκε πρὶν ἀπὸ 50.000 χρόνια, διατηρήθηκε δὲ ἀρκετὰ καλὰ γιατὶ σ' αὐτὴ τὴν ἔρημη περιοχὴ βρέχει πολὺ σπάνια. "Εχει διάμετρο 1.300 μέτρων καὶ μοιάζει σὰν μικρὸς κρατῆρας τῆς Σελήνης.

'Ο ἀστεροειδὴς ποὺ τὸν δημιούργησε, θὰ εἶχε βάρος λίγων χιλιάδων τόννων. 'Ωστόσο, ἂν ἔπεφτε πάνω σὲ μιὰ μεγαλούπολι, θὰ τὴν ἐξαφάνιζε, ὅπως μιὰ ὑδρογονοβόμβα!

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν ἀστρονόμων, οἱ πιθανότητες νὰ καταστραφῆ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο μιὰ ἀπὸ τὶς γίλιες μεγαλείτερες πόλεις τῆς Γῆς εἶναι 1 στὶς 33.000. Μ' ἄλλα λόγια, μέσα στὰ ἑπόμενα 33.000 χρόνια, μπορεῖ νὰ ἐξαλειφθῆ μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς πόλεις.

Δὲν ἔπεται ὡστόσο ὅτι αὐτὸ θὰ συμβῆ σὲ 33.000 χρόνια. Μπορεῖ νὰ γίνη ἀποτελσότητα, ξαφνικὰ καὶ ἀπροειδοποίητα!

'Εκτὸς ἂν ἔχη βρεθῆ ὡς τότε ὁ τρόπος νὰ ἐπισημαίνουν τὴν ἐπικίνδυνη προσέγγισι τοῦ ἀστεροειδοῦς καὶ νὰ τὸν καταστρέφουν μὲ ἕνα ὑδρογονικὸ πύραυλο, πρὶν πλησιάση πολὺ στὴ Γῆ μας!

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΛΛΑΓΗ

— Καὶ τώρα θὰ γρειαστῆ νὰ βγάλω καινούργιες φωτογραφίες ταυτότητος!

—"Ηθελα νὰ κλείσω ἕνα ταξειδάκι ἀναψυγῆς γιὰ τὴ γυναῖκα μου... Ποῦ ἀκριβῶς ὑπάρχουν ἀκόμη καννίβαλοι;

— Πῶς σᾶς φαίνεται τὸ νούμερό μου, κύριε διευθυντά;

Τί εἶναι οἱ μασόνοι;

Ἡ παλαιότερη καὶ μεγαλύτερη ἀδελφότης τοῦ κόσμου

Ο μπακάλης σας ἢ ὁ δικηγόρος σας, ὁ γιατρός σας ἢ ὁ ὑδραυλικός σας, δὲν ἀποκλείεται νὰ εἶναι μασόνος, δηλαδὴ ἐλεύθερος τέκτων. Πράγματι, ἡ παλαιότερη καὶ μεγαλείτερη αὐτὴ ἀδελφότης τοῦ κόσμου δὲν κάνει διάκρισι κοινωνικῆς τάξεως, φυλῆς, θρησκείας, ἐθνικότητος...

Καθένας μπορεῖ νὰ γίνη μέλος της, φτάνει μόνο νὰ εἶναι ἔντιμος καὶ σοβαρὸς νὰ πιστεύη βαθειὰ στὴν ἀδελφικὴ ἀγάπη καὶ ἀλληλεγγύη, νὰ ἔχη πίστι στὸ Θεὸ καὶ στὴν ἀθανασία τῆς ψυχῆς.

Πολλοὶ ἄνθρωποι, ἰδίως ἀμόρφωτοι, παρασυρόμενοι ἀπὸ κακόβουλες διαδόσεις, θεωροῦν ἄθεους τοὺς τέκτονες καὶ τὸν τεκτονισμὸ σὰν μιὰ ἰδιαίτερη «θρησκεία», 'Αλλ' ἡ πραγματικότης εἶναι τελείως διαφορετική: 'Ο τεκτονισμὸς δὲν εἶναι ποσὰ ἕνα φιλοσοφικὸ σύστημα ἠθικῆς. Κανεὶς ἄθεος δὲ γίνεται δεκτὸς σ' αὐτὴ τὴν ὀργάνωσι. Καὶ τὰ μέλη της προέρχονται ἀπὸ ὅλες τὶς θρησκεῖες τοῦ κόσμου. Τὰ περισσότερα ὡστόσο εἶναι Χριστιανοὶ — μολονότι ἡ Καθολικὴ 'Εκκλησία ἔχει καταδικάσει τὸν τεκτονισμό, ἀφ' ἑνὸς γιατὶ μερικοὶ ἀοχηγοί του καυτηρίασαν ἄλλοτε τὴ διαφθορὰ ὡρισμένων ἀνωτέρων κληρικῶν κι' ἀφ' ἑτέρου γιατὶ ἡ ὀργάνωσι αὐτὴ προσθέτει ἀνεξιθρησκεία.

Οἱ περισσότεροι τέκτονες βρίσκονται στὶς 'Ηνωμ. Πολιτεῖες. Περίπου ἕνας στοὺς 12 ἐνηλίκους 'Αμερικανοὺς εἶναι μέλος τοῦ τεκτονισμοῦ. Ὑπάρχουν στὴ χώρα αὐτὴ πάνω ἀπὸ 4.000.000 τέκτονες, ὀργανωμένοι σὲ 16.000 «στοές». Οἱ τέκτονες τοῦ ὑπολοίπου κόσμου φτάνουν τὸ 1½ ἑκατομμύριο. Ὑπάρχουν «στοὲς» ποὺ ἀποτελοῦνται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ 'Εβραίους ἢ ἀπὸ νέγρους.

'Ο Χάρρυ Τρούμαν ἔγει φτάσει στὸν 33ο βαθμό, τὸν ἀνώτερο δηλαδὴ τῆς τεκτονικῆς ἱεραρχίας, καὶ ὑπῆρξε «Μέγας Διδάσκαλος» στὴν πολιτεία τοῦ Μισοῦρι. 'Ο Οὐάσιγκτον, ὁ Ροὺζβελτ καὶ 11 ἄλλοι Πρόεδροι τῶν 'Ηνωμ. Πολιτειῶν ἦσαν μασόνοι. 'Ο τεκτονισμὸς προσείλκυσε τὶς πιὸ διαφορετικὲς προσωπικότητες, ἀπ' τὸ Μάρκ Τουαίην ὡς τὸν στρατηγὸ Μὰκ "Αρθουρ καὶ ἀπὸ τὸ Μότσαρτ ἕως τὸ Λίντμπεργκ...

"Οπως τὸ λέει καὶ ἡ ὀνομασία του, ὁ τεκτονισμὸς προῆλθε ἀρχικὰ ἀπὸ τοὺς χτίστες (τέκτονες) τῆς μεσαιωνικῆς ἐποχῆς. Οἱ προνομιοῦχοι αὐτοὶ τεχνίτες ἔχτιζαν ἐπὶ αἰῶνες καθεδρικοὺς ναοὺς καὶ πύργους. Ταξειδευαν ἐδῶ κι' ἐκεῖ, σὰν «ἐλεύθεροι ἄνθρωποι», ξεχωρίζοντας ἀπὸ τοὺς δουλοπάροικους. Γιὰ ν' ἀναγνωρίζωνται δὲ μεταξύ τους, εἶχαν ὀργανωθῆ σὲ συντεχνίες, ὀνομάζονταν «ἀδελφοὶ» καὶ μεταχειρίζονταν μυστικὲς συνθηματικὲς λέξεις.

'Ο σημερινὸς τεκτονισμὸς ἔγει διατηρήσει τὸ μυστήριο καὶ τὸ συμβολισμὸ ποὺ εἶχε ἄλλοτε. Τὰ σύμβολα τοῦ μασόνου εἶναι δυὸ ἐργαλεῖα τοῦ χτίστη: ὁ κανόνας καὶ ὁ διαβήτης.

Τὸ πρῶτο συμβολίζει τὸν ἴσιο χαρακτῆρα καὶ τὸ δεύτερο τὴν ἕνωσι ὅλων τῶν ἀνθρώπων σ' ἕνα κύκλο ἀδελφῶν.

'Επίσης οἱ τέκτονες φορᾶνε στὶς συγκεντρώσεις τους μιὰ ποδιὰ ἀπὸ ἀρνίσιο τομάρι, σύμβολο τῆς ἀγνότητος ποὺ πρέπει κυρίως νὰ τοὺς χαρακτηρίζη.

'Ο τεκτονισμὸς ἔγει βασικὰ τρεῖς βαθμούς: τοῦ «μαθητοῦ», τοῦ «ἑταίρου» καὶ τοῦ «διδασκάλου». 'Υπάρχουν κι' ἄλλοι 30 ἀνώτεροι βαθμοί, αὐτοὶ ὅμως εἶναι μᾶλλον φιλοσοφικοί.

Τὰ περισσότερα μέλη δὲν προχωροῦν πέρα ἀπ' τὸν τρίτο βαθμό. "Αν ὡστόσο θέλουν ν' ἀνεβοῦν πιὸ ψηλά, μποροῦν νὰ τὸ ζητήσουν, κι' ἡ «στοὰ» θὰ τοὺς κρίνη τότε καὶ θ' ἀποφασίση ἂν εἶναι ἄξιοι.

Γιὰ νὰ γίνη κανεὶς μέλος τῆς ὀργανώσεως, πρέπει προπάντων νὰ ἔχη «καλὸ χαρακτῆρα». "Οταν παρουσιάζεται στὴ συνεδρίασι τῆς «στοᾶς», ὡς ὑποψήφιος, τὸν ρωτᾶνε ἂν πιστεύη στὸ Θεὸ καὶ στὴν ἀθανασία τῆς ψυχῆς. Ἂν καταδικάστηκε ποτὲ γιὰ ἔγκλημα καὶ ἂν μπορῆ νὰ συντηρήση τὴν οἰκογένειά του.

Γίνεται ὕστερα ψηφοφορία πάνω στὴν αἴτησί του. "Εστω καὶ μιὰ μαύρη ψῆφος εἶναι ἀρκετὴ γιὰ ν' ἀπορριφθῆ.

"Αν γίνη δεκτὸς τελικά, ἀκολουθεῖ ἡ γραφικὴ καὶ παράξενη τελετὴ τῆς μυήσεώς του. 'Ο «Διδάσκαλος» τὸν «στοᾶς» κάθεται πάνω σ' ἕνα βάθρο, ἔγοντας γύρω του τοὺς ἄλλους «ἀδελφούς», μὲ τὶς πέτσινες ποδιές τους. Ἐτὸ κέντρο τοῦ δωματίου, πάνω σ' ἕνα θωμὸ εἶναι ἀνοιγτὴ ἡ 'Αγία Γραφή, καὶ δίπλα της καῖνε τρεῖς λαμπάδες.

'Ο «νεοφώτιστος» ἀκουμπάει τὸ γέρι του πάνω στὴ Βίβλο κι' ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσι νὰ μὴ φανερώση ποτὲ τὰ μυστικὰ τοῦ τεκτονισμοῦ. "Αν παραβῆ αὐτὴ τὴν ἐπίσημη ὑπόσγεσι, ἢ ὁποιοδήποτε ἄλλο ἀπὸ τὰ ἠθικὰ καθήκοντα τοῦ τέκτονος, διώγνεται ἀπὸ τὴν ὀργάνωσι.

'Ο προβιβασμὸς σὲ ἀνώτερο βαθμὸ γίνεται κι' αὐτὸς μὲ ἀλλόκοτες καὶ συμβολικὲς τελετές.

Οἱ τέκτονες ἀναγνωρίζονται μεταξύ τους μὲ κουφὲς συνθηματικὲς λέξεις καὶ τρόπους χειραψίας (κάθε βαθμὸς ἔγει τὸ δικό του τρόπο). Ὑπάσγουν ἐπίσης ὡρισμένες γειρονομίες, ποὺ τὶς μετατειρίζονται μόνο σὲ ἀπόλυτη ἀνάγκη — π.γ. ἂν τοὺς συμβῆ ἕνα ἀτύγημα, ἂν βρεθοῦν σὲ μιὰ κρίσιμη θέσι καὶ γρειαστοῦν βοήθεια, κλπ.

Οἱ διασημότερες ΓΥΝΑΙΚΕΣ τῆς Ἱστορίας

Ἡ Ἐλοΐζα, ἡ ἀγαπημένη τοῦ Ἀβαιλάρδου

Η Ἐλοΐζα ἦταν μόλις δεκατριῶν χρόνων ὅταν πρωτοείδε τὸν 'Αβαιλάρδο. Κι' ἡ συγκίνησι ποὺ αἰσθάνθηκε ἦταν ὅμοια μὲ τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ, βγαίνοντας ἀπὸ ἕνα σκοτεινὸ κελλί, ἀντικρύζει, ξαφνικά, τὸν ἥλιο...

Πρωτότοκος γυιὸς πλούσιου πυργοδεσπότη, ὁ 'Αβαιλάρδος εἶχε παραιτηθῆ ἀπὸ τὰ κληρονομικὰ δικαιώματά του, γιὰ ν' ἀφοσιωθῆ στὴ μελέτη, ποὺ τὸν ἀνέδειξε σ' ἕναν ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους σοφοὺς τῆς ἐποχῆς του. Σὲ ἡλικία 22 χρόνων ἦταν κι' ὅλας διάσημος. Τὸν ἀποκαλοῦσαν «παγκόσμιο διδάσκαλο» κι' οἱ σπουδαστὲς ἔτρεχαν ἀπὸ τὰ χαράματα νὰ πιάσουν θέσι στὴν ἐκκλησία τῆς Παναγίας τῶν Παρισίων γιὰ ν' ἀκούσουν τὶς παραδόσεις του. Ἀνώτεροι κληρικοὶ κι' ὁ ἴδιος ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Παρισιοῦ τὶς τιμοῦσαν πολλὲς φορὲς μὲ τὴν παρουσία τους κι' ὑποκλίνονταν μὲ σεβασμὸ μπροστὰ στὸ νεαρὸ θεολόγο καὶ φιλόσοφο, ποὺ κατέπλησσε ὅλους μὲ τὶς θεωρίες του. Αὐτὲς οἱ θεωρίες ἦταν ἐξαιρετικὰ πρωτότυπες καὶ τολμηρὲς γιὰ τὴν ἐποχή του. Ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὶς ἰδέες τοῦ 'Αριστοτέλη, δίδασκε ὅτι μόνον ἡ ἔρευνα ὁδηγεῖ στὴν ἀλήθεια καὶ τὴν πίστι καὶ ξένιζε ὄχι λίγο τοὺς συγχρόνους του ὑποστηρίζοντας ὅτι οἱ δῆθεν δαιμονιζόμενοι δὲν ἦταν παρὰ δυστυχισμένοι ψυχοπαθεῖς, ποὺ δὲν ἔπρεπε νὰ ὑποβάλλωνται σὲ βασανιστήρια, ὅπως ἦταν τότε ἡ συνήθεια, ἀλλὰ ποὺ εἶχαν ἀνάγκη ἀπὸ συμπόνοια καὶ στοργὴ γιὰ νὰ γίνουν καλά.

Τὴν ἐποχὴ ποὺ τὸν εἶδε ἡ Ἐλοΐζα ἦταν τριάντα πέντε χρόνων. 'Αλλ' εἶχε ὡραῖο παράστημα, φλογερὰ μάτια καὶ βαθυστόχαστη ἔκφρασι, ποὺ ἀναστάτωσαν τὴν ψυχὴ τῆς νέας. Τὴν ἴδια ἡμέρα, ἔπεσε στὰ πόδια τοῦ θείου της Φολμπέρ.

— Θεῖε μου, τοῦ εἶπε, ἡ φτωχὴ Ἐλοΐζα σοῦ ζητάει μιὰ μονοδικὴ χάρι: Νὰ τὴν ἀφήσης νὰ παρακολουθήση τὰ μαθήματα τοῦ 'Αβαιλάρδου, ποὺ ἀπὸ τὸ στόμα του κυλάει ἡ θεία σοφία.

'Ο Φολμπὲρ ἦταν ἀναπληρωτὴς τοῦ ἐπισκόπου τοῦ Παρισιοῦ. Ἡ Ἐλοΐζα ζοῦσε στὸ σπίτι του καὶ τὴν παρουσίαζε σ' ὅλους σὰν ἀνηψιά του. 'Αλλὰ φαίνεται πιθανότερο πὼς ἦταν κόρη του. Κι' αὐτὸς ἐπίσης εἶχε μεγάλη ὑπόληψι στὸν 'Αβαιλάρδο. Κι' ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος, πεσηφανευόταν γιὰ τὴν πρόοδη ἐξυπνάδα τῆς Ἐλοΐζας καὶ τὸ φλογερὸ πόθο της γιὰ μάθησι. Τῆς ἔδωσε, λοιπόν, τὴν ἄδεια ποὺ τοῦ ζητοῦσε κι' ἔτσι ἡ νέα ἄρχισε νὰ πηγαίνη στὶς παραδόσεις τοῦ «παγκοσμίου διδασκάλου». Φαινόμενο γιὰ τὴν ἐποχή! "Ηταν ἡ μόνη νέα ποὺ παρακολουθοῦσε ἀνώτερα φιλοσοφικὰ καὶ θεολογικὰ μαθήματα.

'Αλλὰ κι' ὁ 'Αβαιλάρδος πρόσεξε τὴν παρουσία της καὶ δὲν ἔμεινε ἀσυγκίνητος μπροστὰ στὴ βροσερὴ ὁμορφιά της. Τὸ εἰδύλλιό τους ἄρχισε κάτω ἀπὸ τοὺς αὐστηροὺς θόλους τῆς Παναγίας τῶν Παρισίων. Ἐκεῖ εἶπαν τὰ πρῶτα δειλὰ ἐρωτόλογά τους...

'Ο 'Αβαιλάρδος, ὅμως, δὲν ἦταν ἱκανοποιημένος ἀπ' αὐτὲς τὶς συναντήσεις. Καὶ χρησιμοποίησε ἕνα τέγνασμα γιὰ νὰ βρίσκεται ὅλες τὶς ὧρες κοντὰ στὴν ἀγαπημένη του Ἐλοΐζα. "Αρχισε νὰ ἐκθειάζη τὶς προδόσεις της—ποὺ ἦταν ἄλλωστε, πραγματικὲς—στὸ θεῖο της καὶ νὰ τοῦ προλέγη ἕνα σπουδαῖο μέλλον γιὰ τὴν ἀνηψιά του. Θὰ μποροῦσε νὰ γίνη ἡγουμένισα ἢ νὰ ἱδρύση δική της φιλοσοφικὴ σγολή... Μήπως στὴν ἀσγαιότητα πολλὲς γυναῖκες δὲν διακοίθηκαν γιὰ τὴ σοφία τους; Χρειαζόταν ὅμως, συνεγὴ καθοδήγησι κι' ὁ θεῖος της, ποὺ ἦταν ἀπασγολημένος ὅλη τὴν ἡμέρα στὴν ἐπισκοπή, δὲ μποροῦσε, βέβαια, νὰ τὴν παρακολουθῆ...

'Ο Φολμπέρ, ὅπως εἴπαμε, ἦταν πολὺ περήφανος γιὰ τὴν Ἐλοΐζα. 'Από τ' ἄλλο μέρος, εἶχε παθολογικὴ ἀδυναμία γιὰ τὸ χρῆμα. "Οταν, λοιπόν, ὁ 'Αβαιλάρδος τὸν παρακάλεσε νὰ τὸν πάρη οἰκότροφο στὸ σπίτι του, δέχτηκε μὲ γαρά. Θὰ κέρδιζε ἔτσι κάμποσα σκοῦδα καὶ ταυτόχρονα θὰ ἐξασφάλιζε γωρὶς πρόσθετη δαπάνη τὸν καλύτερο δάσκαλο γιὰ τὴν ἀνηψιά του. «'Εβούμασα, ἔγραψε ἀργότερα ὁ 'Αβαιλάρδος, τὴν ἀφέλεια αὐτοῦ τοῦ γέρου, ποὺ ἐμπιστεύθηκε ἕνα τρυφερὸ ἀρνάκι σ' ἕναν πεινασμένο λύκο». Καὶ προσθέτει μιλώντας γιὰ τὰ πρῶτα... μαθήματα ποὺ ἔδωκε στὴν Ἐλοΐζα: «'Αγοίγαμε τὰ βιβλία μπροστά μας... 'Αλλὰ τὰ ἐρωτόλογα ποὺ λέγαμε ἦταν περισσότερα ἀπὸ τὶς φράσεις ποὺ διασθάζαμε καὶ τὰ φιλιὰ μας ξεπερνοῦσαν σὲ ἀριθμὸ τὶς λέξεις...».

"Ηταν τώρα μαζὶ ὅλες τὶς ὧρες, ὄχι μόνον τῆς ἡμέρας ἀλλὰ καὶ τῆς νύχτας. 'Ο Φολμπέρ, φυσικά, δὲν ὑποπτεύταν τίποτα...

'Αλλ' ὅλα τὰ ὁμορφα πράγματα ἔχουν ἕνα τέλος. Ἡ Ἐλοΐζα δὲν ἔφριγνε νὰ καταλάβη πῶς ἦταν ἔγκυος... 'Ο 'Αβαιλάρδος τὴν πῆρε τότε κρυφὰ καὶ τὴν πῆγε στὴ Βρετάνη, ὅπου τὴν ἐμπιστεύθηκε στὴν ἀδελφή του. Ξαναγύρισε κατόπιν στὸ Παρίσι καὶ συνέγισε τὶς παραδόσεις του, γιὰ νὰ μὴν δώση ὑποψίες στὸν Φολμπέρ, ποὺ νόμιζε πῶς ἡ ἀνηψιά του εἶγε πάει σὲ κάποιο μοναστήρι.

Ἡ Ἐλοΐζα γέννησε στὴ Βρετάνη ἕνα ἀγόρι, ποὺ τὸ ὠνόμασε 'Αστρολάβο. 'Η γέννησι αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ ἔκσυε τὸν 'Αβαιλάρδο νὰ σκεστολάβο. 'Η γέννησι αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ ἔκσυε τὸν 'Αβαιλάρδο νὰ σκεφτῆ τὸ γάμο, «Τὴν ἕνωσί μας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τὶς ἔγραψε, πρέπει νὰ τὴν νομιμοποιήσωμε κοὶ στὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων». 'Αλλ' ἡ νέα ἀνησύχησε. 'Ο γάμος θὰ ἔκλεινε στὸν ἀγαπημένο της τὴν πόρτα στὰ ἀνώτερα ἐκκλησιαστικὰ ἀξιώματα. Θὰ τὸν ὑποχρέωνε ἀκόμη νὰ διακόψη τὶς παραδόσεις του στὴν ἐκκλησία τῆς Παναγίας. Τὰ γοάμματα ποὺ ἔστειλε αὐτὴ τὴν ἐποχὴ εἶναι πλημμυρισμένα ἀπὸ ἀπεριόριστη λατρεία. Τὰ ἀπευθύνει «πρὸς τὸν κύριό της ἢ καλύτερα τὸν πατέρα της, στὸ σύζυγο ἢ καλύτερα στὸν ἀδελφό της» καὶ τὰ ὑπογράφει «ἡ ὑπηρέτρια του ἢ καλύτερα ἡ κόρη του, ἡ σύζυγός του ἢ καλύτερα ἡ ἀδελφή του».

Σ' ἕνα ἀπ' αὐτὰ τοῦ γράφει:

«"Αν ὁ Αὔγουστος, ὁ κυρίαρχος τοῦ κόσμου, μοῦ ἔκανε τὴν τιμὴ νὰ μοῦ ζητήση νὰ γίνω σύζυγός του, θὰ εὑρισκα πιὸ γλυκὸ καὶ πιὸ ἄξιο γιὰ μένα νὰ εἶμαι ἡ φίλη κι' ἡ ἀγαπημένη τοῦ 'Αβαιλάρδου, παρὰ σύζυγος τοῦ Αὐγούστου καὶ αὐτοκράτειρα».

Καὶ συνεγίζει:

«Δὲν ζήτησα ποτὲ κοντά σου τίποτα ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ σένα τὸν ἴδιο. Ποτὲ δὲν σκέφτηκα νὰ ἱκανοποιήσω τὴ θέλησί μου καὶ τοὺς πόθους μου, ἀλλὰ τὴ δική σου θέλησι καὶ τοὺς δικούς σου πόθους. Δὲ θὰ δίσταζα νὰ σ' ἀκολουθήσω καὶ μάλιστα νὰ προπορευθῶ ἀπὸ σένα στὴν κόλασι, ἀρκεῖ μόνο νὰ μαθαίνες τὴ διαταγή».

"Αν καὶ τελευταῖος ἀπὸ ὅλους, ὁ Φολμπὲρ ἔμαθε κάποτε τὴν ἀλήθεια. Λέἰωσε τότε ἀπὸ τὸν 'Αβαιλάρδο νὰ νομιμοποιήση τὶς σχέσεις του μὲ τὴν ἀνηψιά του.

— Δὲν ζητῶ τίποτα καλύτερο, ἀπάντησε ὁ φιλόσοφος.

"Εβαλε, ὅμως, δυὸ ὅρους. 'Ο πρῶτος ἦταν ὅτι ὁ γάμος του μὲ τὴν Ἐλοΐζα θὰ κρατιότων κουφὸς γιὰ νὰ μὴν τὸν δυσκολέψη στὴ σταδιοδρομία του. 'Ο δεύτερος ὅτι θὰ συνέγιζε ἀνενόγλητος τὶς παραδόσεις του στὴν ἐκκλησία τῆς Παναγίας, ποὺ ὑπαγόταν στὴν ἐπισκοπὴ τῶν Παρισίων. 'Ο Φολμπὲρ τοὺς δέχτηκε καὶ τοὺς δυό. 'Αλλὰ δὲν τήρησε οὔτε τὸν ἕνα οὔτε τὸν ἄλλον. Κοινολόγησε ὅσο μποροῦσε περισσότερο τὸ γάμο τοῦ 'Αβαιλάρδου. Καὶ ταυτόχρονα ἔβαλε μερικοὺς κατώτερους κληρικοὺς νὰ τὸν ἀποδοκιμάσουν, τὴν ὥρα ποὺ παρέδιδε στὴν ἐκκλησία.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ Ἐλοΐζα διέψευδε τὰ λόγια τοῦ θείου της. 'Αλλὰ τὸ σκάνδαλο εἶχε διοδοθῆ σ' ὅλο τὸ Παρίσι. Κι' ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ θαύμαζαν πρὶν τὸν 'Αβαιλάρδο, τὸν κατηγοροῦσαν τώρα ἀνεπιφύλακτα. Τί σοφὸς ἦταν ἀφοῦ δὲν τηροῦσε ἐκεῖνα ποὺ δίδασκε;

Στὸ τέλος ὁ 'Αβαιλάρδος ἀπήγαγε γιὰ δεύτερη φορὰ τὴν Ἐλοΐζα κοὶ τὴν πῆγε σ' ἕνα γυναικεῖο μοναστῆρι, στὸ 'Αργαντέϊγ. Σταμάτησε, ἐξ ἄλλου, τὶς παραδόσεις του καὶ πῆγε νὰ κρυφτῆ σ' ἕνα ἀπόμερο σπίτι, ὅπου δὲν ἔδεχταν κανένα.

'Αλλ' ὁ Φολμπὲρ δὲν τοῦ συγγώρεσε αὐτὴ τὴ δεύτερη ἀπαγωγὴ καὶ κατάστρωσε ἕνα τρομερὸ σγέδιο γιὰ νὰ τὸν ἐκδικηθῆ. Μ' ὅλη τὴν τσιγκουνιά του, διέθεσε ἕνα σεβαστὸ γρηματικὸ ποσόν, γιὰ νὰ ἐξογοράση τὸν ὑπηρέτη τοῦ 'Αβαιλάρδου καὶ νὰ ἐξασφαλίση συνεγόγους. Μιὰ νύγτα, λοιπόν, ὁ θεῖος τῆς Ἐλοΐζας κι' οἱ συνεργάτες του μπῆκαν κρυφὰ στὸ σπίτι τοῦ 'Αβαιλάρδου, τὴν ὥρα ποὺ αὐτὸς κοιμόταν ἀνύποπτος... 'Επακολούθησε τότε μιὰ φρικτὴ σκηνή. Τέσσερις ἀπ' αὐτοὺς τὸν ἔπιασαν γερὰ ἀπο τὰ γέρια καὶ τὰ πόδια σὲ τρόπο ποὺ νὰ μὴν μποροῦ νὰ κινηθῆ κι' ὁ πέμπτος τοῦκοψε μ' ἕνα μαγαίρι τὰ ὄργανα τοῦ φύλου. Τὸν ἄφησαν κατόπιν λιποθυμισμένον ἀπὸ τὸν πόνο καὶ τὴν αἱμορραγία κι' ἔφυγαν...

'Ο 'Αβαιλάρδος δὲν ἦταν πιὰ ἄντρας. Ἡ Ἐλοΐζα φόρεσε τότε τὸ ροῦσο τῆς μοναγῆς. Κι' ὡστόσο, δὲν ἔπαψε νὰ λατρεύη τὸν ἄνθρωπο στὸν ὁποῖον εἶγε δώσει ὅλη φορὰ γιὰ πάντα τὴν καρδιά της. Σ' ἕνα γράμμα της ποὺ τοῦ ἔστειλε α

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Σύντομες είδησούλες

ΣΤΟΝ ἴδιο δρόμο, στὸ ἴδιο ἀκριβῶς σημεῖο, ὅπου κινδύνεψε πρὸ δύο χρόνων νὰ σκοτωθῆ ἡ Γαλλίδα Σαγκάν, ἡ Ντανιὲλ Νταρριέ κινδύνεψε τὴν περασμένη ἑβδομάδα νὰ πέσῃ θύμα ἑνὸς παρομοίου αὐτοκινητιστικοῦ δυστυχήματος. Εὐτυχῶς ὅμως ἡ συμπαθὴς Γαλλίδα στάρ θὰ γλίτωσε ἀπὸ τὸ τελεῖως κατεστραμμένο αὐτοκίνητό της μὲ ἐλαφρὰ μόνο τραύματα. Μέσα στὴν "Αλφα-Ρομέο τῆς Ντανιέλ, βρισκόταν καὶ ἡ ἀμπιγιέ της, ἡ ὁποία τραυματισμένη κάπως πιὸ σοβαρὰ μεταφέρθηκε σ' ἕνα νοσοκομεῖο, ὅ-

Ὁ Κὰρυ Γκράντ

που καὶ θὰ παραμείνῃ μερικὲς μέρες. Ἡ Ντανιέλ, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐπίδεσι τῶν τραυμάτων της, μπόρεσε νὰ ξαναγυρίσῃ στὸ σπίτι της καὶ ζήτησε τὴν ἑπομένη νὰ ἐπαναληφθῆ τὸ γύρισμα τοῦ φίλμ «Δολοφονία σὲ 45 στροφές». Ξέροντας πόσο ἀκριβᾶ στοιχίζει στοὺς παραγωγοὺς κάθε καθυστέρησι.

Στοὺς δημοσιογράφους, ποὺ τῆς ζητοῦσαν λεπτομέρειες σχετικὰ μὲ τὸ ἀτύχημά ἡ Ντανιὲλ ἀπάντησε ἁπλᾶ:

— Ὁμολογῶ πὼς εἶναι ἡ πρώτη φορὰ στὴ ζωή μου, ποὺ τρόμαξα τόσο πολύ!...

★ Ἀνεβλήθη γιὰ τὶς 12 Μαρτίου ἡ δίκη, ποὺ θὰ γίνῃ στὴ Ρώμη γιὰ τὸ γοῦστο τοῦ ζεύγους Ντούν "Αντάμις καὶ πρίγκηπος Μάσσιμο. Σύμφωνα μὲ μιὰ δήλωσι τοῦ δικηγόρου τῆς σταρ, εἶναι πολὺ πιθανὸν μέχρι τότε τὸ ζεῦγος νὰ ἔχῃ συμβιλιωθῆ.

★ Ὕστερα ἀπὸ 500 παραστάσεις τοῦ ἔργου «Ψηλὰ ἀπὸ τὴ γέφυρα» στὸ Παρίσι, ὁ Ράφ Βαλλόνε ἐγκατέλειψε τὴ γαλλικὴ πρωτεύουσα δηλώνοντας πὼς ἔνοιωσε ἐκεῖ τὴ μεγαλύτερη χαρὰ τῆς ζωῆς του.

— Τώρα ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ ἀνάπαυσι καὶ καθαρὸν ἀέρα, εἶπε ὁ Ράφ. Ξαναγυρίζω στὴν Ἰταλία, ὁ ὁποῖος θὰ συναντηθῶ μὲ φίλους, τοῦ Κούρτσιο Μαλαπάρτε, μὲ τοὺς ὁποίους θὰ γυρίσω τὸ καινούργιο μου φίλμ. Τὸ σενάριο τοῦ ἔργου τὸ ἔχει γράψει ὁ ἴδιος ὁ Μαλαπάρτε πρὶν πεθάνῃ, εἰδικὰ γιὰ μένα. Εἶναι ἕνα ἀνέκδοτο ἀριστουργηματικὸ ἔργο, μιὰ πνευματικὴ διαθήκη τοῦ μεγάλου συγγραφέως. Ἴσως δὲ νὰ εἶναι τὸ πιὸ σημαντικό του ἔργο. Ὁ τίτλος του εἶναι ε' Ὁ σύντροφος τοῦ ταξιδιοῦ». Προκειται δὲ γιὰ ἕνα Ἰταλὸ λογίαι, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ τελευταίου πολέμου βλέπει μιὰ ὁπόσγεσι, ποὺ προσπαθεῖ πα. ρὰ τὶς δυσκολίες νὰ κρατήσῃ: Νὰ πάῃ πίσω στὸ γοργιὸ τὸ πτῶμα τοῦ λογαγοῦ του καὶ νὰ τὸ παραδώσῃ στὴ μητέρα του.

★ Ἕνα νέο σύστημα γυρίσματος καὶ προβολῆς ταινιῶν ἔκανε τὴν ἐμφάνισί του στὴν Ἑλβετία. Ὀνομάζεται «Ροτασκόπ» καὶ ὀφείλεται στὸν Ἑλβετὸ μηχανικὸ Βίκτωρ Μπάουμαν καὶ στὸ βοηθό του "Ἐρνστ Στεχνιέσσερ. Πρόκειται γιὰ ἕνα σύστημα, ποὺ θὰ κάνῃ ἀνάγλυφο τὸν κινηματογράφο, χωρὶς τὴ βοήθεια γυαλιῶν.

★ Λίγες ἑβδομάδες πρὶν ἀπολυθῆ ἀπὸ τὸ στρατό, ὁ Ἔλβις Πρίσλεϋ προβιβάστηκε στὸ βαθμὸ τοῦ λοχία. Ὁ Πρίσλεϋ πρόσθεσε ἄλλο ἕνα γαλόνι στὸ μανίκι τῆς στολῆς του, ἀλλὰ δὲ δικαιοῦται αὔξησι τοῦ στρατιωτικοῦ του μισθοῦ, γιατὶ ὁ προβιβασμὸς αὐτὸς θεωρήθηκε προσωρινός.

★ Ἡ Μαρία Κάλλας εἶναι ἄρρωστη καὶ μένει κλεισμένη στὸ διαμέρισμά της στὸ Μιλάνο. «Ἡ ντίβα ὑποφέρει ἀπὸ νευρικὴ ἐξάντλησι», γράφει μιὰ μερίδα τοῦ ἰταλικοῦ τύπου. «Ἡ Μαρία πρόκειται νὰ γίνῃ μητέρα», γράφουν ἄλλες ἐφημερίδες.

★ Ἡ Μυλὲν Ντεμονζὸ μαθαίνει τώρα ἱππασία, γιατὶ ὁ νέος της ρόλος στὸ φίλμ «Τὰ ράσα δὲν κάνουν τὸν παπᾶ», ἀπαιτεῖ νὰ εἶναι μιὰ ἐξαίρετη ἀμαζών. Στὸ φίλμ αὐτὸ θὰ παίξῃ τὸ ρόλο τῆς 16 χρονης κόρης ἑνὸς κτηματία τοῦ Μεξικοῦ, ἡ ὁποία ἐρωτεύεται στὴν ἀρχὴ ἕνα γκάνγκστερ, τὸν Ντὶρκ Μπόγκαρντ καὶ κατόπιν ἕνα παπᾶ. Τὸ φίλμ θὰ γυριστῇ στὴν Ἱσπανία, ἔξω ἀπὸ τὴ Γρανάδα.

★ Φεύγοντας ἀπὸ τὸ παρισινὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Ὀρλύ, ὁ Μωρὶς Σεβαλιέ, ποὺ εἶναι σήμερα 72 χρόνων δήλωσε: «Τὸ 1960 θὰ εἶναι ὁ πιὸ σημαντικὸς χρόνος τῆς ζωῆς μου. Στὴ Νέα Ὑόρκη θὰ γυρίσω δίσκους καὶ θὰ ἐμφανιστῶ στὴν τηλεόρασι. Θὰ δώσω κατόπιν ἕνα ρεσιτὰλ στὸν "Αγιο Φραγκίσκο καὶ θὰ γυρίσω ἕνα φίλμ στὸ Χόλλυγουντ. Ὕστερα θὰ διασχίσω τὸν Εἰρηνικὸ καὶ θὰ πάω στὴν Αὐστραλία. Ἐκεῖ θὰ ἐμφανιστῶ ἐπὶ ἕνα μῆνα στὴ Μελβούρνη καὶ ἕναν μῆνα στὸ Σίδνεϋ. Ὕστερα θὰ γυρίσω στὴ βίλλα μου στὴ Μάρν-Λὰ Κοκέτ γιὰ νὰ ξεκουραστῶ».

★ Λίγες μέρες μετὰ τὴν ἔναρξι, τὸ γύρισμα τοῦ φίλμ «"Ας ἀγαπηθοῦμε» διεκόπη καὶ τὸ στούντιο, στὸ ὁποῖο γυρίζόταν τὸ ἔργο ἐσημώθηκε. Ἡ Μαίριλυν Μονρόε προσεβλήθη ἀπὸ γρίπη βαρείας μορφῆς καὶ οἱ γιατροὶ τῆς ἐπιβάλλουν νὰ μείνῃ γιὰ ἀρκετὲς μέρες στὸ κρεβάτι. Ὁ "Υὲ Μοντὰν ἐπωφελήθηκε τῆς προσωρινῆς αὐτῆς ἐλευθερίας, γιὰ νὰ τελειοποίηση τὰ ἀγγλικά του.

★ Ἡ Ντόρις Νταίη δὲν ξέρει ἂν πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανη γιὰ τὸ γυιό της ἢ ν' ἀνησυχῇ γι' αὐτόν. Εἶναι 17 χρόνων καὶ ἔχει γίνει τόσο ψηλός, ὥστε ἡ Ντόρις φτάνει μόλις στὸν ὦμο του.

★ Ἡ Κιμ Νόβακ λατρεύει τὰ παιδιὰ καὶ μιὰ καὶ δὲν ἔχει δικά της παιδιά, κάνει ὅ,τι μπορεῖ γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς γραμματέως της.

★ Γιὰ νὰ μὴ διασαρτυρηθῆ ἡ Τζάννετ Λῆ, ἐπειδὴ ὁ Τόνυ Κέρτις ἀγόρασε μιὰ Ρὸλ-Ρόυς γιὰ τὸν ἑαυτό του, ὁ Τόνυ τῆς ὥρησε ἕνα μαντὼ ἀπὸ τσιντσίλλα. Ἡ Τζάννετ εἶχε πιὰ βαρεθῆ τὸ θεῖον της.

★ Χωρὶς νὰ κάνῃ καμμιὰ δίαιτα ἡ Ἐλίζαμπετ Ταίηλορ ἐξακολουθεῖ ν' ἀδυνατίζῃ. Κι' ὅμως ὁ ἄντρας της, ὁ "Εντυ Φίσερ τῆς δηλώνει διαρκῶς πὼς τὴν προτιμᾶ παχουλή. Τὸ γεγονὸς κάνει πολλοὺς ν' ἀνησυχοῦν.

★ Ἡ Κόνυ Φρόμπες εἶναι σήμερα γιὰ τοὺς Γερμανοὺς κάτι περισσότερο ἀπ' ὅ,τι εἶναι ἡ Μπαρντὸ γιὰ τοὺς Γάλλους. Ἡ Κόνυ ἐκτὸς ἀπὸ τὸ γοητευτικό προσωπάκι της καὶ τὸ δραματικό της ταλέντο ἔχει καὶ μιὰ ἐξαιρετικὰ γλυκειὰ φωνή.

★ Ὁ Γιούλ Μπρύννερ προσπαθεῖ νὰ πείσῃ τώρα τὴ γυναίκα του Βιρτζίνια Γκίλμορ νὰ τοῦ δώσῃ διαζύγιο.

★ Ὁ Ρίτσαρντ Μπέιζγαρτ, ποὺ χώρισε πρὸ ὀλίγου ἀπὸ τὴν Βαλεντίνα Κορτέζε, βρίσκεται τώρα στὸ Χόλλυγουντ καὶ φαίνεται κάθε βράδυ μὲ τὴ Λάνα Τάρνερ. Δεδομένου ὅμως ὅτι γυρίζουν μαζὶ τὸ φίλμ «Τὸ εἰδύλλιο» δὲν ξέρει κανεὶς ἂν τὶς ἐξόδους αὐτὲς πρέπει νὰ τὶς χαρακτηρίση ὡς διαφημιστικὸ τέχνασμα ἢ ἂν τὸ εἰδύλλιο ἐπεξετάθη καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ στούντιο.

★ Ἡ πριγκήπισσα Γκρέης Κέλλυ, σύμφωνα μὲ τελευταῖες διαδόσεις, περιμένει ἕνα τρίτο παιδί.

★ «Τόσο ὁ Κάρλο Πόντι, ὅσο κι' ἐγώ, δήλωσε ἡ Σοφία Λόρεν, θὰ θέλαμε πολὺ ν' ἀποκτήσωμε ἕνα παιδί. Δυστυχῶς ὅμως αὐτὸ θὰ περιέπλεκε ἀκόμα περισσότερο τὴν ἤδη περίπλοκη οἰκογενειακή μας κατάστασι».

★ Ἡ Ροσσάνα Σκιαφίνο, δήλωσε πὼς εἶναι τόσο διάσημη καὶ δημοφιλής, ὥστε δὲν τῆς ἐπιτρέπεται πιὰ νὰ πληρώνεται κάτω ἀπὸ 50 ἑκατομμύρια λιρέττες γιὰ κάθε της φίλμ. Τὸ πρῶτο ἀποτέλεσμα τῶν ἀξιώσεών της αὐτῶν, ποὺ κρίθηκαν ὑπερβολικές, ἦταν νὰ μὴ τῆς δώσουν τὸ ρόλο ποὺ τῆς προώριζαν στὸ φίλμ «Λούστερλιτς» καὶ νὰ τὸν ἀναθέσουν στὴν Κλαούντια Καρντινάλε.

★ Ὁ Μαουρίτσιο Ἀρένα βρίσκεται σὲ πολὺ δύσκολη οἰκονομικὴ θέσι. Τὸ φίλμ, ποὺ γύριζε ὡς παραγωγός, σκηνοθέτης καὶ πρωταγωνιστὴς σταμάτησε λόγω ἐλλείψεως χρημάτων καὶ τώρα ὁ Μαουρίτσιο παραγωρεῖ ὅλη του τὴν ἐργασία καὶ ὅλα τὰ δικαιώματα ἀντὶ 150 ἑκατομμυρίων λιρεττῶν. Δὲ βρέθηκε ὅμως μέχρι στιγμῆς κανένας ἀγοραστής.

★ Ὁ Κὰρυ Γκράντ δὲν πρόκειται νὰ γυρίσῃ κανένα φίλμ στὸ Χόλλυγουντ κατὰ τὸ 1960. Θὰ εἶναι ὁ παραγωγὸς καὶ πρωταγωνι-

Ἡ Μαρία Πέρου

στὴς τῶν δυὸ φίλμ ποὺ θὰ γυρίσῃ προσεχῶς στὴν Εὐρώπη. Στὸ πρῶτο «Τὸ γορτάρι εἶναι πράσινο» θὰ συμπρωταγωνιστήσῃ μὲ τὴν Ντεμπορα Κὲρρ καὶ τὸ Ρόμπερτ Μίτσαμ. Ὁ Κὰρυ ἀποκάλυψε πὼς ἀνήφθηκε νὰ παίξῃ στὴν «Κλεοπάτρα» μὲ τὴν Ἐλίζαμπετ Ταίηλορ γιατὶ παραδέχεται πὼς δὲν ἔχει καθόλου ὡραῖα πόδια.

★ Ἡ τραγουδίστρια Τζοῦλι Λόντον καὶ ὁ πιανίστας Μπόμπυ Τροὺπ ἀποφάσισαν νὰ παντρευτοῦν ὕστερα ἀπὸ ἕνα εἰδύλλιο τριῶν χρόνων. Ἀμέσως μετὰ τὸ γάμο τους ἔφυγαν γιὰ τὸ Ρίο Ἰανέϊρο, ὅπου θὰ περάσουν τὸ μῆνα τοῦ μέλιτος.

★ Τὸ φίλμ «Ἀλάμο» εἶναι γιὰ τὸν Τζὼν Γουαίην ἕνα ἔργο σχεδὸν οἰκογενειακό. Ἐκτὸς τοῦ γυιοῦ του Πάτ Γουαίην, ποὺ ἔχει ἐμφανιστῆ καὶ σὲ ἄλλα φίλμ παρὰ τὸ πλευρὸ τοῦ πατέρα του, παίζουν σ' αὐτὸ ἡ γυναίκα του Πιλάρ Γουαίην (πρώην Πιλάρ Παλέτ), ἡ μεγάλη κόρη του Ἀντωνία Γουαίην καὶ ἡ μικρούλα Ἀϊσὰ Γουαίην, ποὺ δὲν εἶναι οὔτε 3 χρόνων.

★ Ὁ Λώρενς Ὀλίβιε, ποὺ ἄρχισε κι' αὐτὸς νὰ γράφῃ τ' ἀπομνημονεύματά του, δείχνει τελευταῖα μεγάλο ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ ρόλο, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ παίξῃ ὁ "Ερολ Φλὺνν στὴ «Λολίτα».

«Ἡ ἀλλαγὴ στὴ δουλειά μας παρουσιάζει πάντοτε ἐνδιαφέρον», δήλωσε ὁ μεγάλος ἑρμηνευτὴς τοῦ Σαίξπηρ.

★ Ὁ Ἐφρέμ Τζίμπαλιστ, ποὺ εἶχε φύγει ἀπὸ τὸ σπίτι του τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ξαναγύρισε κρυφὰ στὴ γυναικούλα του. «Ἡ ζωὴ τοῦ ξενοδοχείου, δήλωσε, εἶναι ἀνυπόφορη!»

★ Ἡ Μαρία Πέρου, τὸ νέο λαμπρὸ ἀστέρι τοῦ γερμανικοῦ κινηματογράφου, δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ γιόγια καὶ τ' ἀγαπημένο της σκύλι, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι μιὰ περιουσίνη της πτῶσι λίγο ἔλλειψε νὰ τῆς στοιχίσῃ τὴ ζωή.

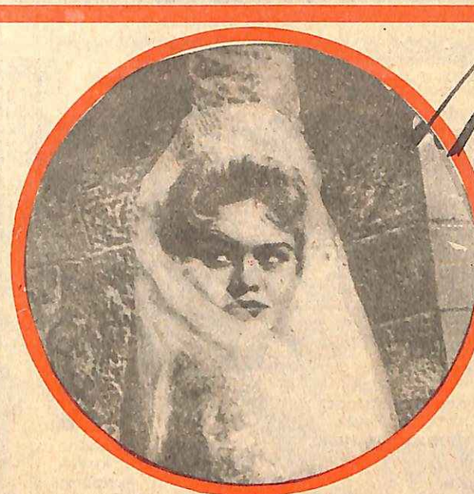
ΠΑΤ ΚΕΝΕΝΤΥ

—Ἄμάν! Ἡ Μερόπη!... Καὶ τῆς ἔχω πῆ ὅτι ἔχω δικιὰ μου ἐμπορικό!...

(Τοῦ Ἀρχέλαου)

Μιὰ ἀνεπανάληπτη ΝΥΦΟΥΛΑ

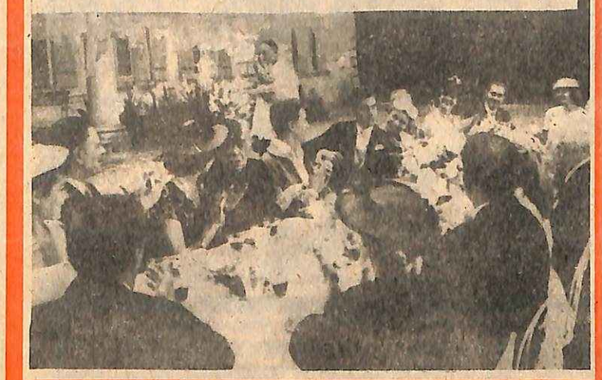
ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΜΠΡΙΖΙΤ ΜΠΑΡΝΤΟ : ΛΟΥΛΟΥ
ΛΟΥ'Ι' ΖΟΥΡΝΤΑΝ : ΜΙΣΕΛ
ΜΙΣΕΛΙΝ ΠΡΕΛ : ΤΖΟΥΝΤΥ
ΜΑΡΣΕΛ ΑΜΟΝ : ΤΟΝΥ

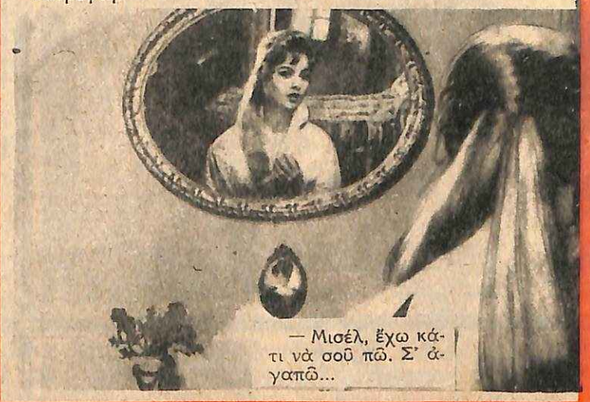
ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ἡ Τζοῦντυ, διευθύντρια τοῦ περιοδικοῦ «Χαρὰ τῆς ζωῆς» ἀνακαλύπτει στὸ Φονταὶν Βιλλάζ, λίγα χιλιόμετρα ἔξω ἀπὸ τὸ Παρίσι μιὰ πολὺ ὡραία νέα, τὴ Λουλού, τὴν ὁποία συγκρίνει μὲ τὴν «Πεντάμορφη τοῦ παραμυθιοῦ». Τὴν παίρνει μαζί της στὸ Παρίσι καὶ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ στενοῦ συνεργάτη της Μισέλ, τὴν κάνει τὸ διασημότερο φωτομοντέλο τῆς Γαλλίας. Ἡ Τζοῦντυ ἀγαπᾶ τὸν Μισέλ, ἐπειδὴ δὲ αὐτὸς δείχνει ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν Λουλού, τῆς βρίσκει ἕνα παρτεναίρ τὸν Πάτρις καὶ ἀποφασίζει νὰ τοὺς παντρέψῃ εἰκονικά. Ὁλόκληρο τὸ ἐπιτελεῖο τοῦ περιοδικοῦ βρίσκεται τώρα στὸ Φονταὶν Βιλλάζ, ὅπου ἔγινε ἡ τελετὴ μὲ ὅλη τὴ δυνατὴ μεγαλοπρέπεια. Ὁ Μισὲλ δέχτηκε τὴν τελευταία στιγμὴ ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν Πάτρις, ποὺ εἶχε ἐξαφανιστῆ.

Ἡ Τζοῦντυ εἶχε πάρει στὸ τραπέζι τὴ θέσι ποὺ προοριζόταν γιὰ τὴ Λουλοῦ. Δὲν ἔμεινε ὅμως γιὰ πολὺ ἐκεῖ. Ὅταν οἱ καλεσμένοι της ἄρχισαν νὰ τρῶνε, ἔφυγε γιὰ νὰ πάῃ νὰ δῇ τί γινόταν ἡ προστατευομένη της.

Ἡ συμβουλὴ τοῦ Πατρὶς δὲν πῆγε χαμένη. Ἡ Λουλοῦ τὴ σκέφτηκε καλὰ καὶ στὸ τέλος σηκώθηκε καὶ πλησίασε τὸν καθρέφτη.

Ἡ Λουλοῦ ἔμενε σιωπηλὴ καὶ αὐτὸ ἔκανε τὴν Τζοῦντυ νὰ νευριάσῃ. Ἤθελε νὰ μάθῃ ποιές σκέψεις γίνονταν μέσα στὸ ὡραῖο ἐκεῖνο ξανθὸ κεφαλάκι.

— Δὲ σοῦ κρύβω πὼς μὲ ἀπογοητεύεις. Ὑπάρχουν στιγμὲς ποὺ... τέλος πάντων θὰ τὸ τελειώσουμε αὐτὸ τὸ ρεπορτὰζ ἢ ὄχι;

— Καὶ βέβαια θὰ τὸ τελειώσω. Ἐγὼ δὲν ἔχω καμμιὰ ἀντίρρησι.

Ἡ ἀπάντησι αὐτὴ καθησύχασε τὴν Τζοῦντυ, μὰ ἡ Λουλοῦ, ὕστερα ἀπὸ λίγο, συνέχισε:

— Εἶναι ἀλήθεια ὅτι θὰ παντρευτῆτε τὸ Μισέλ; Ἐκεῖνος εἶναι σύμφωνος;

— Γιατί νὰ μὴν εἶναι; Ὅταν θέλω κάτι, κανεὶς δὲ μπορεῖ νὰ μ' ἐμποδίσῃ νὰ τὸ πραγματοποιήσω!

Ἡ Τζοῦντυ νόμισε πὼς μὲ τὴ δήλωσί της αὐτὴ εἶχε πιὰ βάλει τὰ πράγματα στὴ θέσι τους καὶ ἔδωσε διαταγὲς νὰ συνεχιστῇ κανονικὰ τὸ φωτογραφικὸ ρεπορτάζ.

— Ἐγὼ παραιτοῦμαι. Δὲ συνεχίζω τὴν κωμωδία. Ἂς ξαναπάρῃ τὴ θέσι του ὁ Πατρίς.

— Μὰ τί λὲς τώρα, Μισέλ; Εἶναι δυνατὸν ἡ Λουλοῦ νὰ παντρευτῇ ἄλλον ἄντρα τὸ πρωῒ καὶ νὰ φωτογραφίζεται μὲ ἄλλο σύζυγο τὸ ἀπόγεμα;

Ἔτσι ὁ Μισὲλ ἀποφάσισε νὰ συνεχίσῃ...

— Καὶ πρὸ παντὸς ἄλλαξε ὕφος. Δὲν πηγαίνεις δὰ στὴν κρεμάλα!...

— Ἡ Τζοῦντυ ἔχει δίκηο Ντύσου λοιπὸν καὶ γρήγορα...

Καὶ ἡ Λουλοῦ ὅμως δὲν φαινόταν καθόλου πιὸ εὐδιάθετη.

— Ἔλα, λοιπόν, χαμογέλασε λιγάκι, Λουλοῦ...

— Ἂς μὴ καθυστεροῦμε γιατὶ εἶναι πολὺ κουρασμένη... Εἶσαι ἕτοιμος, Μισέλ;

Καὶ ξαναγυρίζοντας πρὸς τὴ Λουλοῦ:

— Δὲ θ' ἀργήσωμε. Λίγες φωτογραφίες ἀκόμα καὶ μὲ μιὰ ὥρα θὰ εἶσαι ἐλεύθερη νὰ πᾶς νὰ ξεκουραστῇς.

Γιὰ νὰ μὴ χάνουν πολύτιμο χρόνο, ἡ Τζοῦντυ ἀνέλαβε ἡ ἴδια τὴ «σκηνοθεσία».

— Πάρε μὲ τρυφερότητα τὰ χέρια της μέσα στὰ δικά σου...

Οἱ δυὸ παρτεναὶρ δὲ φαίνονταν καθόλου ἐνθουσιασμένοι γιὰ τὰ ὅσα τοὺς ὑποχρέωναν νὰ κάνουν.

— Χαμογελᾶστε... Χαμογελᾶστε, λοιπόν!

Καλὴ ἦταν. Χρειάζονταν ὅμως καὶ ἄλλες πολλὲς φωτογραφίες.

— Μιὰ στιγμή, Τόνυ, σ' ἀρέσει αὐτὴ ἡ στάσι; Δὲν τὴ βρίσκω τόσο φυσική.

Ἄθελά της ἡ Τζοῦντυ δυνάμωνε τὸν κρυφὸ πόνο τῆς Λουλοῦ. Δὲν ὑποψιαζόταν τὸ δρᾶμα ποὺ ἔκρυβε μέσα στὴν καρδιά της ἡ νέα ἐκείνη, ποὺ προσπαθοῦσε νὰ πάρῃ, παρὰ τὸν πόνο της, ἕνα εὔθυμο ὕφος.

— Τί λὲς Τόνυ, εἶναι καλὴ ἡ πόζα;

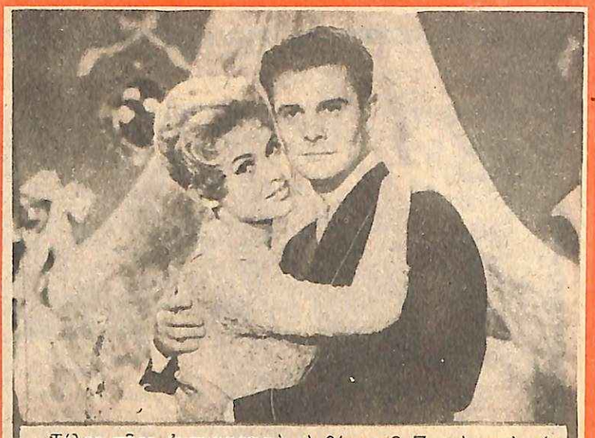
Ὁ Τόνυ, ποὺ ἤξερε καλὰ τί συνέβαινε καὶ μάντευε τί ἔνοιωθε ἡ Λουλοῦ, θὰ ἤθελε πολὺ νὰ σταματήσῃ τὶς βασανιστικὲς αὐτὲς πόζες. Ἡ Τζοῦντυ ὅμως ἤθελε μὲ κάθε τρόπο νὰ γίνῃ ἡ δουλειά της.

Ἤθελε νὰ κλείσῃ τὸ ρεπορτὰζ μὲ μιὰ φωτογραφία περισσότερο ἀπὸ ἐντυπωσιακή... καταπληκτική. Ἡ ἐπιμονὴ καὶ οἱ ἰδιοτροπίες τῆς Τζοῦντυ ἔκαναν τὸν Μισὲλ νὰ νευριάσῃ. Ὁ Πατρὶς ἀνάλαβε νὰ τοῦ δείξῃ τί ἔπρεπε νὰ κάνῃ.

— Εἶναι ἁπλούστατο. Παίρνεις τὴ Λουλοῦ στὴν ἀγκαλιά σου, νὰ ἀκριβῶς ἔτσι.

Καὶ ὁ Πατρὶς ἔδειξε στὸ Μισὲλ ποιά ἀκριβῶς στάσι ἔπρεπε νὰ πάρη γιὰ τὴ φωτογραφία τοῦ φινάλε. Ἐκεῖνος παρακολουθοῦσε μὲ μιὰ ἔκφρασι πικρίας.

Τέλος πῆρε ἀναγκαστικὰ τὴ θέσι τοῦ Πατρὶς καὶ μόλις ὁ Τόνυ κρύφτηκε πίσω ἀπὸ τὴ μηχανή του ἡ Λουλοῦ ξαναβρῆκε τὸ χαμόγελό της... Ἴσως νὰ φαντάστηκε γιὰ μιὰ στιγμὴ πὼς ὅλα αὐτὰ ἦσαν πραγματικά.

"Οταν ὅμως ἡ Τζοῦντυ ζήτησε ἄλλη μιὰ φωτογραφία, ἡ θύελλα ξέσπασε. Ὁ Μισὲλ διαμαρτυρήθηκε πρῶτος. Ὁ Πατρὶς τὸν εἶπε «θεόστραβο...» Ἐπίθετα κάθε ἄλλο παρὰ κολακευτικὰ ἄρχισαν νὰ πέφτουν βροχὴ καὶ στὸ τέλος ἡ Τζοῦντυ, θυμωμένη, ξέσχισε τὰ συμβόλαια τοῦ Πατρὶς καὶ τῆς Λουλοῦ. Ἡ τελευταία αὐτὴ χειρονομία ἔκανε τὴ Λουλοῦ νὰ ξαναλιποθυμήση...

— Εἶστε εὐχαριστημένοι τώρα;

"Ολοι τὰ εἶχαν χαμένα. Ἡ Τζοῦντυ γιατὶ τὸ ρεπορτὰζ δὲν εἶχε γίνει ὅπως τὸ ἤθελε καὶ πρὸ παντὸς ἐπειδὴ ὁ Μισὲλ ἔδειχνε μεγάλο ἐνδιαφέρον γιὰ τὴ Λουλοῦ. "Οσο γιὰ τὸν Πατρὶς ἤξερε πὼς ἔχανε γιὰ πάντα τὴ Λουλοῦ, γιατί, μόλις θὰ ξανάνοιγε τὰ μάτια της, θὰ ὁμολογοῦσε στὸ Μισὲλ πὼς τὸν ἀγαπᾶ.

— Μὴ μένετε ἐδῶ καὶ χαζεύετε... Τρέξετε πάλι νὰ φωνάξετε τὸ γιατρό!...

Μὲ ἀργὰ βήματα καὶ μὲ μεγάλη προσοχὴ ὁ Μισὲλ μετέφερε τὴ Λουλοῦ στὸ δωμάτιό της.

Ἡ λιποθυμία τῆς Λουλοῦ δὲν κράτησε πολύ. Μόλις ὁ Μισὲλ τὴν ξάπλωσε στὸ κρεβάτι της, ἐκείνη ἄνοιξε τὰ μάτια της.

— Ἄκουσε Μισέλ, πρέπει νὰ μὲ ἀκούσης καὶ νὰ μὲ πιστέψης... Σ' ἀγαπῶ... Δὲν ἀγάπησα παρὰ μονάχα ἐσένα...

— Καὶ βέβαια μ' ἀγαπᾶς, Λουλοῦ. Μ' ἀγαπᾶς ὅπως ἀγαπᾶς καὶ τὸν Πατρίς, ὅπως ἀγαπᾶς ὅλο τὸν κόσμο. Τώρα ὅμως ξεκουράσου. Αὐτὸ εἶναι τὸ καλύτερο ποὺ ἔχεις νὰ κάνης.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Συγκλονιστικὸ κοινωνικὸ καὶ δραματικὸ μυθιστόρημα ὑπὸ ΖΥΛ ΜΑΡΙ

Τὸ ἀγέρωτο

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ἡ Ζακελίνα ἐξακριβώνει πὼς ἡ Λιλιὰν ἔλειψε τὴ νύχτα ἀπ' τὴ βίλλα, τὴ ρωτάει, ἀλλ' αὐτὴ δὲν τῆς ἀναφέρει τίποτα γιὰ ὅσα εἶδε κι' ἄκουσε στὸ περίπτερο. Στὸν πρωϊνὸ περίπατό του, ὁ Ζερβουὰς βρίσκει τὸ σκοτωμένο Βιλεντιέ. Ἀναγνωρίζει τὸ δικό του μαχαίρι, ποὺ εἶναι χωμένο στὸ στῆθος τοῦ θύματος, καὶ τὸ παίρνει. Αὐτὸ τὸν κάνει νὰ συμπεράνη πὼς ὁ φονιᾶς ξεκίνησε ἀπ' τὴ βίλλα του. Ὡστόσο μιὰ ἔρευνα τὸν πείθει ὅτι δὲ βγῆκε ἀπ' τὴ βίλλα ἄλλος ἀπ' τὴ Λιλιάν. Τὴ ρωτάει ἐπίμονα, κι' ἐκείνη ὁμολογεῖ πὼς πῆγε στὸ περίπτερο, ἄκουσε τὴ σκηνὴ τοῦ φόνου κι' ὕστερα λιποθύμησε. Δὲν ξέρει ὅμως νὰ τοῦ δώση καμμιὰ ἄλλη πληροφορία. Ἡ Ζακελίνα βεβαιώνεται ἔτσι ὅτι δὲν τὴν εἶδε ἡ κόρη της καὶ λυτρώνεται ἀπ' τὴν ἀγωνία της. "Οταν ἡ Ἐριέτα μαθαίνη τὴ δολοφονία τοῦ πατέρα της, παθαίνει νευρικὴ κρίσι. Ἡ δικαιοσύνη ἀρχίζει τὶς ἐρεύνες.

7ον

Κάποιος εἶχε περάσει ἀπὸ κεῖ τελευταῖα... Οἱ πατημασιὲς εἶχαν γίνει ἀπὸ πόδια μικρά, γυναικεῖα προφανῶς. Ἡ λεπτομέρεια αὐτὴ σημειώθηκε.

Ἐκεῖνο ὅμως, ποὺ ἔμπλεκε ἀκόμα περισσότερο τὸ μυστήριο, ἦταν τὸ ὅτι οἱ πατημασιὲς σταματοῦσαν στὴ στροφὴ τῆς σκάλας, ἀντὶ νὰ συνεχίζωνται ὡς κάτω. Ἀπ' ὅλ' αὐτά, ἔβγαινε τὸ συμπέρασμα πὼς κάποια γυναίκα εἶχε μπῆ στὸ περίπτερο, πὼς εἶχε ἀντιληφθῆ τὸ ἔγκλημα, ἀλλὰ δὲν εἶχε ἀνακατευτῆ σ' αὐτό.

Τὸ πτῶμα τοῦ Βιλεντιὲ μεταφέρθηκε στὴ βίλλα του.

"Οταν τὄμαθε ἡ Ἐριέτα, ξαναλιποθύμησε. Μόλις συνῆλθε, ἄρχισε ἕνα τρομερὸ παραλήρημα.

Ἀφοῦ ἡσύχασε κάπως, ἔμεινε κλεισμένη στὴν κάμαρά της, γιατὶ δὲν ἤθελε νὰ κατεβῆ στὸ δωμάτιο, ὅπου εἶχαν μεταφέρει τὸ πτῶμα τοῦ πατέρα της. Στὸ τέλος ὅμως, κατώρθωσε νὰ ἐπιβληθῆ στὸν ἑαυτό της καὶ νὰ κατεβῆ.

Μπῆκε στὸ νεκρικὸ δωμάτιο, ὅπου ἐκλαιγε γονατιστὴ ἡ κ. Βιλεντιέ. Πλησίασε στὸ κρεβάτι, μὲ τὰ μάτια κλειστά, γιὰ νὰ μὴ βλέπη τὸ κέρινο ἐκεῖνο πρόσωπο μὲ τὴν ἔκφρασι τοῦ τρόμου καὶ τῆς ἀγωνίας. Γονάτισε κι' ἔκρυψε τὸ κεφάλι της στὰ χέρια της...

Ἔμεινε πολλὴ ὥρα ἔτσι.

"Οσοι μπαίνανε στὸ δωμάτιο, πατοῦσαν στὰ νύχια, γιὰ νὰ μὴ ταράξουν τὴν εὐλαβικὴ κατάνυξι τῆς λυπημένης κόρης. Ἂν μποροῦσαν ὡστόσο νὰ διαβάσουν στὴν ψυχή της!... Θὰ βλέπανε τότε πὼς δὲν εἶχε τὴ δύναμι οὔτε νὰ προσευχηθῆ, γεμάτη ἀγωνία καὶ τύψεις...

Πραγματικά, ἀγωνιοῦσε ἡ Ἐριέτα, γιατὶ φοβόταν μήπως ἀνακαλύψουν πὼς βρισκόταν τὴν περασμένη νύχτα στὸ περίπτερο. Καὶ εἶχε τύψεις, γιατὶ μὲ τὴ δειλία της εἶχε γίνει συνένοχος στὸ φόνο τοῦ πατέρα της!

Ἀργὰ τ' ἀπόγεμα, φάνηκε ἠσυχότερη. Βγῆκε τότε καὶ κατέβηκε στὸ πάρκο. "Ολοι σκεφθήκανε πὼς πήγαινε γιὰ εὐλαβικὸ προσκύνημα στὸ μέρος, ποὺ εἶχε γίνει τὸ ἔγκλημα.

Πραγματικά, τράβηξε πρὸς τὸ περίπτερο. Στὸ δρόμο τὴ συνάντησε ἡ Μαρὶ-Ζερεμὶ καὶ τῆς εἶπε:

— Δεσποινίς, καλύτερα νὰ μὴν πᾶτε μόνη σας... Θέλετε νἀρθῶ μαζί σας;

— Ὄχι, εὐχαριστῶ.

Ἡ καμαριέρα δὲν ἐπέμεινε. Τὴν παρακολούθησε ὅμως μὲ τὰ μάτια...

Ἡ Ἐριέτα προχώρησε, μόνη. "Οταν ἀπομακρύνθηκε τόσο, ὥστε νὰ μὴ φαίνεται πιὰ ἀπ' τὴ βίλλα, τάχυνε τὸ βῆμα της καὶ πῆρε ἕνα μονοπάτι, ἀφίνοντας τὸ φαρδὺ δρόμο, ὅπου φοβόταν μήπως τὴ συναντήση κανείς.

Ἡ καρδιά της χτύπησε δυνατά, μόλις ἀντίκρυσε ἀνάμεσα στὶς φυλλωσιὲς τὴ σκεπὴ τοῦ περιπτέρου.

Στάθηκε καὶ βεβαιώθηκε πὼς δὲν ὑπῆρχε κανεὶς ἐκεῖ γύρω. Εἶχαν φύγει ὅλοι οἱ περίεργοι, ποὺ εἶχαν μαζευτῆ τὸ πρωΐ. Τὸ πάρκο εἶχε μείνει ἔρημο.

Ἡ Ἐριέτα προχώρησε ὡς τὸ σταυροδρόμι. Ἡ πόρτα τοῦ περιπτέρου ἦταν κλειστή, ἀλλ' ὄχι κλειδωμένη. Τὴν ἄνοιξε καὶ μπῆκε.

"Ερριξε γύρω της μιὰ ματιὰ τρομαγμένη κι' ἐρευνητική. Ἀλλὰ δὲν εἶδε ἐκεῖνο ποὺ ζητοῦσε. Ἄρχισε τότε νὰ ψάχνη παντοῦ μ' ἀνυπομονησία...

"Οταν, ὕστερα ἀπὸ λίγη ὥρα, ξαναπῆρε τὸ δρόμο πρὸς τὴ βίλλα, χωρὶς νὰ προφυλάγεται αὐτὴ τὴ φορά, ἦταν κατάχλωμη καὶ ψιθύριζε κάθε τόσο:

— Εἶμαι χαμένη!... Εἶμαι χαμένη!...

Ἀνέβηκε, κλείστηκε στὴν κάμαρά της καὶ δὲν ξαναβγῆκε πιά.

*

"Οταν ἔγινε ἡ κηδεία τοῦ Βιλεντιέ, ἡ Ἐριέτα ξαναλιποθύμησε καὶ δὲ βρῆκε τὴ δύναμι νὰ τὴν ἀκολουθήση.

Οὔτε τὶς δυὸ ἑπόμενες μέρες βγῆκε καθόλου ἀπ' τὴν κάμαρά της. Τὴν τρίτη μέρα, κατέβηκε ἐπιτέλους. Ἦταν χλωμὴ πάντα, ἀλλὰ ἠσυχότερη.

Πῆγε στὸ χωριό, γιὰ νὰ ρίξη ἕνα γράμμα στὸ ταχυδρομεῖο. Ἡ Μαρὶ-Ζερεμὶ ἔτυχε νὰ βρίσκεται ἐκεῖ, ἐκείνη τὴν ὥρα. Τὴν εἶδε, ποὺ ταχυδρομοῦσε τὸ γράμμα, ἀλλὰ δὲ φάνηκε πὼς ἔδωσε ἰδιαίτερη σημασία.

Τὴ μεθεπομένη μέρα, ἀνάμεσα στοὺς ἐπισκέπτες, ποὺ πῆγαν νὰ τὴ συλλυπηθοῦν, ἦταν κι' ὁ Ρενὼ Ραιζίς, ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ, ποὺ εἶχε ζητήσει τὸ χέρι της πρὶν ἀπὸ λίγους μῆνες.

Ἀπὸ τότε, ποὺ ὁ Βιλεντιὲ τοῦ τὸ εἶχε ἀρνηθῆ γιατὶ ἦταν φτωχός, ὁ νέος δὲν εἶχε ξαναφανῆ στὸ Μπουὰ-Μυρέ. Σίγουρα, θὰ πήγαινε τώρα μὲ τὴν ἐλπίδα ν' ἀνανεώση τὶς σχέσεις του μὲ τὴν οἰκογένεια καὶ νὰ παντρευτῆ τὴν Ἐριέτα.

Ἦταν μετρίου ἀναστήματος, γεροδεμένος, μὲ μάτια μαῦρα κι' ἔκφραστικά. Γυιὸς φτωχῶν χωρικῶν, εἶχε κατορθώσει, μὲ τὶς οἰκονομικὲς θυσίες τους, νὰ σπουδάση καὶ νὰ γίνη ἀξιωματικός.

Εἶχε γνωρίσει τὴν Ἐριέτα, τὸν περασμένο χειμῶνα, σὲ κάποιο φιλικὸ σπίτι, στὸ Φοντενεμπλώ. Τὴν εἶχε ἀγαπήσει, κι' ἐκείνη εἶχε ἀνταποκριθῆ ἀμέσως στὸ αἴσθημά του.

Ἡ ἄρνησι τοῦ πατέρα της τὸν εἶχε ἀπελπίσει καὶ τὸν ἔκανε νὰ παραμελῆ τὴν ὑπηρεσία του, τόσο ποὺ δὲν τὸν ἀναγνώριζαν πιὰ οἱ συνάδελφοί του. Ξαφνικά, ἐπὶ μερικοὺς μῆνες, φάνηκε ἥσυχος καὶ σχεδὸν εὐχαριστημένος.

Τώρα ὅμως, ἐδῶ καὶ μιὰ βδομάδα, εἶχε ξαναγίνει σκυθρωπός, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά. Φαινότανε σὰ νὰ τὸν εἶχε βρῆ κάποια ἀνεπανόρθωτη συμφορά...

Εἶχε γίνει ἀπότομος στὶς ἐκφράσεις του. Κάποια μέρα μάλιστα, μίλησε ἄσχημα σ' ἕνα ἀνώτερό του καὶ τιμωρήθηκε μὲ ὀκταήμερη φυλάκισι.

Οἱ φίλοι του, ποὺ τὸν ἀγαποῦσαν καὶ τὸν ἐκτιμοῦσαν, προσπάθησαν νὰ μάθουν τὸ μυστικό, ποὺ τὸν βασάνιζε, ἀλλὰ δὲν τὸ κατορθώσανε.

Ἐνῶ πλησίαζε στὸ Μπουὰ-Μυρέ, τὸ αὐγουστιάτικο ἐκεῖνο ἀπόγεμα, ὁ Ρενὼ φαινότανε πολὺ ταραγμένος. Θάλεγε κανεὶς πὼς δίσταζε τὴν τελευταία στιγμὴ νὰ παρουσιαστῆ...

Πλησίασε πολλὲς φορὲς στὴν πόρτα τοῦ κήπου καὶ ξαναγύρισε πίσω...

Κάθε τόσο, ἔβγαζε ἀπ' τὴν τσέπη του ἕνα τσαλακωμένο χαρτάκι καὶ τὸ διάβαζε.

— Τί νὰ μὲ θέλη, ἄρα γε; ψιθύριζε. Τί ἔχει νὰ μοῦ πῆ;

Στὸ τέλος, ἔσκισε τὸ σημείωμα καὶ πέταξε τὰ κομματάκια μέσα στοὺς θάμνους.

— Μὲ χρειάζεται, ψιθύρισε ὕστερα. Ἴσως νὰ κινδυνεύη... Ἴσως νἄχη μετανοιώσει γιὰ τὴ διαγωγή της ἀπέναντί μου καὶ νὰ θέλη νὰ μοῦ ζητήση συγγνώμη...

Ἄνοιξε τὴν πόρτα τοῦ κήπου καὶ προχώρησε πρὸς τὴ βίλλα. Ὁ κηπουρὸς τὸν χαιρέτησε φιλικά. Ἀλλ' αὐτὸς δὲν τὸν πρόσεξε — πρᾶγμα, ποὺ τὸν ἔκανε νὰ κυττάξη παραξενεμένος καὶ κάπως πειραγμένος.

Καθὼς διέσχιζε τὸν κῆπο, ὁ Ρενὼ σήκωσε τὰ μάτια του στὰ παράθυρα τοῦ σπιτιοῦ. Τοῦ φάνηκε πὼς οἱ κουρτίνες μετακινήθηκαν σ' ἕνα ἀπ' αὐτά, στὸ τρίτο πάτωμα, ὅπου βρισκόταν ἡ κάμαρα τῆς Ἐριέτας.

Πρὶν προφτάση νὰ χτυπήση τὸ κουδοῦνι, ἄνοιξε λίγο ἡ ἐξώπορτα καὶ φάνηκε ἡ κοπέλλα.

— Θὰ σὲ περιμένω στὰ Τέσσερα Δέντρα! εἶπε βιαστικά. Μὴ ζητήσης νὰ μὲ δῆς ἐδῶ.

Καὶ ξανάκλεισε ἀμέσως τὴν πόρτα, χωρὶς νὰ περιμένη ἀπάντησι. Τότε ὁ Ρενὼ χτύπησε τὸ κουδοῦνι.

Τοῦ ἄνοιξε ἔπειτα ἀπὸ λίγες στιγμὲς ἡ Μαρὶ Ζερεμὶ καὶ τὸν ὁδήγησε στὸ σαλόνι, ὅπου δεχόταν συλλυπητήρια ἡ κ. Βιλεντιέ.

Λίγα λεπτὰ ἀργότερα, ἡ Ἐριέτα βγῆκε ἀπ' τὸ σπίτι, τυλιγμένη μὲ μιὰ μεγάλη μαύρη σάρπα, ποὺ ἔκρυβε τὸ πρόσωπό της. Ὁ κηπουρός, ποὺ τὴν εἶδε, σκέφθηκε:

«Ἡ καϋμένη! Πηγαίνει στὸ νεκροταφεῖο νὰ προσευχηθῆ...».

Μόλις ἀπομακρύνθηκε ἀπ' τὴ βίλλα, ἡ Ἐριέτα λοξοδρόμησε καὶ προχώρησε σ' ἕνα στενὸ κι' ἀνηφορικὸ μονοπάτι, ποὺ ἔβγαζε σ' ἕνα δασωμένο λόφο. Ἐκεῖ πάνω βρίσκονταν δυὸ πάγκοι, κάτω ἀπὸ τέσσερα αἰωνόβια πεῦκα.

Ἡ κοπέλλα κάθησε στὸν ἕνα καὶ περίμενε.

Τὰ δάχτυλά της τρέμανε νευρικά. Αὐτὴ ἦταν ἡ μόνη ἐκδήλωσι τῆς συγκινήσεώς της.

Πέρασε ἔτσι ἕνα τέταρτο, ποὺ τῆς φάνηκε σὰ νὰ κράτησε ὧρες ὁλόκληρες...

Προσπαθοῦσε νὰ ξεχωρίση κάθε μακρυνὸ θόρυβο κι' ἀνυπομονοῦσε πότε θὰ φτάση ἐκεῖνος ποὺ περίμενε.

ΛΟΓΙΑ ΚΑΤΟΣΤΑΡΑΤΑ

Φύρδην - μίγδην

Μέγας κι' ἀβάσταχτος καϋμός,
πάλι κοντεύει νὰ μὲ πνίξη,
γιατὶ ζητάει ὁ Τουρισμὸς
νέες πληγὲς νὰ μᾶς ἀνοίξη.
Μέσα στῆς Πλάκας τὴν καρδιὰ
φίνα ταβέρνα, λέει, θὰ χτίση
καὶ δίχως ἄλλο, βρὲ παιδιά,
ὄζος ἐμᾶς θὰ μᾶς ποτίση!

*

Ὅλοι, λοιπόν, ἐπὶ ποδὸς
πρέπει ἐγκαίρως νὰ βρεθοῦμε
καὶ στὴν ταβέρνα τῆς μοδὸς
ἡρωϊκῶς ν' ἀντιταχθοῦμε.
Γιατὶ ἀλλοιῶς, παρακαλῶ,
θὰ χάσουμ' ὅλη τὴ γαλήνη
καὶ τὸ «παρφὲν» τὸ παρδαλὸ
τὴν ὁσφρησί μας θὰ... μολύνη!

*

Οἀ καταντήση «σὰν φασὸν»
ἡ κρασικὴ μας κοινωνία
κι' ἡ Πλάκα, λόγω τῶν γλωσσῶν,
θἄναι σωστὴ... βαβυλωνία!
Ἄσε ποὺ ξένοι ἀρκετοὶ
καὶ στὶς ταβέρνες μας θ' ἀράζουν
καὶ τὸ ἀγνό μας τὸ (πιοτὶ
μέρα καὶ νύχτα θὰ (ταράζουν...

*

Ἔτσι, ἐνῶ συχνὰ-πυ(κνὰ
λέμε στὰ χρόνια (μας ἐτοῦτα
νὰ μᾶς τραβήξουν (τὰ καπνὰ
ἢ τὶς σταφίδες καὶ (τὰ φρούτα..
Οἱ Εὐρωπαῖοι θὰ (στραφοῦν
πρὸς στὸ ἀνέρωτο (κρασί μας
καὶ διαρκῶς «θ' ἀ(πορροφοῦν»
τὴ ρετσινούλα τὴ... (χρυσή μας!

ΜΙΛΤΟΣ ΓΙΟΜΑΤΑΡΗΣ

Τέλος, ἄκουσε ἐλαφρὰ βήματα στὸ μονοπάτι. Ἦταν ὁ Ρενώ.

Ἔρριξε γύρω της μιὰ ἐρευνητικὴ ματιά, γιὰ νὰ βεβαιωθῇ πὼς ἦταν τελείως μόνοι. Σηκώθηκε τότε ἀπότομα προχώρησε πρὸς τὸν ἀξιωματικὸ καὶ τοῦ εἶπε, μὲ φωνὴ ἀλλοιωμένη ἀπὸ ἀγωνία:

— Τὰ γράμματά μου; Τάφερες μαζί σου; Ἐκεῖνος τὴν κύτταξε μ' ἀπορία, σὰ νὰ μὴν καταλάβαινε... Ἔμεινε ἀμίλητος, ἐνῶ ἡ Ἐριέτα εἶχε καρφωμένα τὰ μάτια της στὰ δικά του.

— Τὰ γράμματά μου, Ρενώ! Τὰ θέλω! ξαναεῖπε ἡ κοπέλλα μ' ἀγωνία.

— Μὰ δὲ σοῦ τἄδωσα πρὸ ἡμερῶν, στὸ περίπτερο;

— Ὥστε δὲν τἄχεις ἐσύ;

— Μοῦ τὰ εἶχες ζητήσει καὶ σοῦ τἄφερα. Ἐπομένως, δὲν τἄχω πιὰ ἐγώ... Τί τἄκανες;

— Δὲν ξέρω... Θυμᾶμαι πὼς τὰ εἶχα στὰ χέρια μου, ὅταν ἀκούσαμε ξαφνικὰ ἐκεῖνες τὶς φωνὲς ἀπ' ἔξω... Δὲν ξέρω τί τἄκανα τότε... Θὰ πέσανε ἀπ' τὰ χέρια μου. Κι' ὅπως ἤμουν τρομαγμένη, ἔφυγα χωρὶς νὰ σκεφθῶ νὰ τὰ πάρω... Τὰ θυμήθηκα πάλι τὸ βράδυ...

»Ρενώ, θὰ θέλης ἀσφαλῶς νὰ μ' ἐκδικηθῆς γιατὶ σ' ἔκανα νὰ ὑποφέρῃς! Εἶν' ἀδύνατο νὰ μὴν τὰ ἔχῃς ἐσύ, αὐτὰ τὰ γράμματα...

— Ὄχι, Ἐριέτα, σοῦ τ' ὁρκίζομαι!

— Θεέ μου! Τί ἀπογίνανε λοιπόν;

— Πῶς νὰ ξέρω;... Ἔψαξες μέσα στὸ περίπτερο;

— Ναί.

— Καὶ δὲ βρῆκες τίποτα;

— Ὄχι!... Σκέφθηκα τότε πὼς θὰ τὰ εἶχες πάρει ἐσύ... Ἀφοῦ ὅμως δὲν τἄχεις, εἶμαι χαμένη... γιατὶ θὰ βρίσκωνται στὰ χέρια τῆς δικαιοσύνης... Θὰ γίνῃ γνωστὸ τὸ μυστικό μας, θὰ μάθουν πὼς ἤμουν φιλενάδα σου καὶ πὼς συναντιόμαστε σ' ἐκεῖνο τὸ περίπτερο... Εἶμαι χαμένη, ντροπιασμένη!...

Ὁ Ρεντὼ τὴν ἄκουγε, κατάπληκτος.

Ἦταν πολὺ σωστὰ αὐτὰ ποὺ τοὔλεγε. Μὰ δὲν ὑπόφερε μονάχα, βλέποντας τὰ δάκρυά της. Ὑπόφερε ἀκόμα, γιατὶ καταλάβαινε πὼς ἡ Ἐριέτα δὲν τὸν λάβαινε καθόλου ὑπ' ὄψι της καὶ πὼς ἡ λύπη της ἦταν ἀποκλειστικὰ ἐγωϊστική.

Τοῦ εἶχε ζητήσει μιὰ τελευταία συνάντησι, ἐδῶ καὶ λίγες μέρες, μὲ τὸν ἀποκλειστικὸ σκοπὸ νὰ πάρῃ πίσω τὰ γράμματα, ποὺ τοῦ εἶχε στείλει. Στὸ ραντεβοὺ τους ἐκεῖνο, τοῦ εἶχε δηλώσει πὼς διέκοπτε πιὰ τὶς σχέσεις μαζί του. Δὲν τοῦ εἶχε δώσει καμμιὰ ἐξήγησι, παρ' ὅλες τὶς ἐρωτήσεις του.

Ἐκεῖνος ἐπέμεινε, τὴν παρακάλεσε, τὴν ἱκέτεψε. Μὰ αὐτὴ ἔμεινε ἀδιάφορη...

Καὶ σήμερα ἀγωνιοῦσε, γιατὶ τὸ μυστικό τους βρισκόταν σὲ ξένα χέρια...

— Τί νὰ κάνω; ἔλεγε μ' ἀπόγνωσι. Πῶς νὰ μάθω; Σὲ ποιὸν νὰ τὸ πῶ;

— Ἐριέτα, μ' ἀγάπησες κάποτε, κι' ἐγὼ σ' ἀγαπῶ πάντα... τῆς εἶπε μὲ βαθιὰ λύπη ὁ Ρενώ. Ἂν ἤθελες νὰ γίνῃ γυναῖκα μου, δὲ θἄχες πιὰ νὰ φοβηθῇς τίποτα...

Μὰ ἐκείνη δὲν τοὔδωσε καμμιὰ ἀπάντησι. Θἄλεγε κανεὶς πὼς δὲν τὸν εἶχε ἀκούσει...

— Τρομάζεις γιὰ τὴν τιμή σου, πρόσθεσε ὁ νέος. Ἂν παντρευτοῦμε, ταχτοποιοῦνται ὅλα.

»Ἄλλοτε ἤθελες νὰ γίνῃς γυναῖκα μου. Τί σ' ἔκανε νὰ μετανοιώσῃς ἔτσι ἀπότομα καὶ νὰ μὲ βυθίσῃς σ' ἀπελπισία;... Ὅταν ὁ πατέρας σου δὲ μὲ θέλησε γιὰ γαμπρό του ἐπειδὴ ἤμουν φτωχός, ἐσὺ ἔγινες δική μου, σὰ νἄθελες ἔτσι νὰ μὲ κάνῃς νὰ ξεχάσω τὴν προσβολή... Γιατί ἄλλαξες τώρα;...

Ἡ Ἐριέτα δὲ φαινόταν νὰ τὸν ἀκούῃ. Ἐκεῖνος συνέχισε:

— Ἔκανα διάφορες σκέψεις εἰς βάρος σου. Θὰ σοῦ τὶς πῶ, γιὰ ν' ἀνακουφισθῶ λίγο... Σκέφθηκα, Ἐριέτα, πὼς δὲ μ' ἀγάπησες ποτέ, παρ' ὅλα ὅσα εἶχαν συμβῇ μεταξύ μας. Ἡ σκέψι αὐτὴ μοῦ σπαράζει τὴν καρδιά, γιατὶ μὲ κάνει νὰ ὑποθέσω πὼς δὲν ἤμουν γιὰ σένα παρὰ ἕνα περαστικὸ καπρίτσιο, μὲ τὸ ὁποῖο δὲν εἶχε καμμιὰ σχέσι ἡ καρδιά σου... Σ' ἀγάπησα πάρα πολύ, Ἐριέτα, καὶ θὰ μοῦ ἦταν πολὺ σκληρὸ νὰ σὲ περιφρονήσω τώρα...

Ἐκείνη ἐξακολουθοῦσε νὰ μὴ τὸν προσέχῃ, ἀπορροφημένη ἀπ' τὶς σκέψεις της.

— Χόρτασες πιὰ ἀπ' αὐτὸ τὸ καπρίτσιο σου, ἔ; Κι' ἀφοῦ κουράστηκες, μὲ διώχνεις, σὰν ἕνα παιχνίδι, ποὺ δὲν τὸ χρειάζεσαι πιά... Δὲν ἐνδιαφέρεσαι καθόλου γιὰ τὴ λύπη ποὺ μοῦ προξενεῖς, δὲ σὲ νοιάζει ἂν βυθίζῃς τὴν καρδιά μου στὴν ἀπελπισία... Οὔτε σκέφτεσαι κἂν τί θ' ἀπογίνω... Κι' ὅλ' αὐτά, γιατὶ τὸ καπρίτσιο σου θἄχῃ στραφῇ σὲ κάποιον ἄλλο...

»Γιατί μοῦδειξες ἀγάπη, Ἐριέτα; Γιατί μοῦ χάρισες τὰ φιλιά σου, γιατί μοῦ δημιούργησες ἀξέχαστες ἀναμνήσεις; Ἄ, τί σκληρὴ ποὺ εἶσαι!... Λοιπόν, τελείωσαν ὅλα;... Τί ἔκανα γιὰ νὰ προκαλέσω αὐτὴ τὴν ψυχρότητα καὶ τὴν ἀδιαφορία σου; Μίλησε, ἀπάντησέ μου!...

— Εἶμαι χαμένη... χαμένη! ψιθύρισε ἡ κοπέλλα.

— Μήπως μοῦ κρύβεις τίποτα; Μήπως σκοπεύεις νὰ παντρευτῇς κανέναν ἄλλο; Βρῆκες ἴσως κανένα πλούσιο, ποὺ τὰ λεφτά του θὰ μποροῦν νὰ Ἱκανοποιοῦν ὅλες τὶς ἐπιθυμίες καὶ τὶς ἰδιοτροπίες σου;...

»Ἐγὼ εἶμαι φτωχός, βέβαια... Κοντά μου, ἡ ζωή σου θὰ ἦταν πολὺ μετρημένη καὶ μονότονη... Ναί, αὐτὸ θὰ εἶναι! Γι' αὐτὸ τρομάζεις στὴ σκέψι πὼς τὰ γράμματά σου θἄχουν παραπέσει στὰ χέρια τρίτου... Ὅταν φανερωθῇ τὸ μυστικό μας, ναυαγεῖ ὁ γάμος σου... Αὐτὸ σὲ κάνει νὰ τρέμῃς, ἔ;

Τὸν κύτταξε μὲ μοχθηρὴ ματιὰ κι' ἀπάντησε:

— Κάνεις λάθος, Ρενώ. Κι' εἶναι περιττὸ νὰ βασανίζεσαι μὲ τέτοιες σκέψεις...

— Ὑπάρχει ἕνας ἁπλὸς τρόπος νὰ μὲ πείσῃς πὼς κάνω λάθος. Ἐκεῖνος, ποὺ ἀντιδροῦσε στὸ γάμο μας, ἔχει πεθάνει... Ἐριέτα, θέλεις νὰ γίνῃς γυναῖκα μου;

Ἡ κοπέλλα ἔμεινε σκεπτικὴ πολλὴ ὥρα. Ὕστερα ἀπάντησε, μὲ μυστηριώδες ὕφος:

— Ἴσως...

Ἡ καρδιὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ πλημμύρισε ἀπ' τὴ χαρά, ποὺ τοῦφερνε ἡ ἐλπίδα τῆς εὐτυχίας. Γιὰ μερικὲς στιγμές, ξέχασε ὅσα εἶχε ὑποφέρει...

Ὕστερα, τοῦ ἦρθε ξαφνικὰ μιὰ ἄλλη σκέψι:

— Ἐριέτα, τῆς εἶπε, θέλεις νὰ σοῦ πῶ τί σκέφθηκες πρὶν ἀπὸ λίγο καὶ ποιὰ ἀποφασι πῆρες;

— Νὰ δοῦμε ἂν μάντεψες σωστά...

— Ναί, μάντεψα. Καὶ δὲ σὲ πίστευα τόσο ἐγωϊστρια... Τί ἀνόητος, ποὺ ἤμουν νὰ πιστέψω στὴν εἰλικρίνειά σου! Δὲ φανταζόμουν πὼς εἶσαι τόσο ψυχρὴ κι ἀδιάφορη...

»Νά τί σκέφθηκες: «Ἂν αὐτὸς ποὺ βρῆκε τὰ γράμματά μου θελήσῃ νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ ἐναντίον μου, δὲ μοῦ μένει παρὰ ἕνα μέσο σωτηρίας: ὁ γάμος μὲ τὸ φίλο μου. Ἂν ὅμως τὰ γράμματά μου καταστράφηκαν, κατὰ ἕνα ὁποιοδήποτε τρόπο, τότε εἶναι περιττὸ νὰ πάρω γιὰ ἄντρα αὐτὸ τὸ φτωχό...».

»Τόλμησε ν' ἀρνηθῇς πὼς αὐτὴ ἦταν ἡ σκέψι σου!...

— Εἶσαι τρελλός, καὶ δὲν ἔχω νὰ σοῦ ἀπαντήσω τίποτα, εἶπε ἡ κοπέλλα.

— Ἐριέτα! Ἡ ψυχρότης σου μὲ κάνει νὰ τρέμω... Ἀρχίζω νὰ διαβλέπω στὴν ψυχή σου μιὰ ἄβυσσο σκληρότητος καὶ κακίας...

— Δὲ μπορεῖς νὰ παραπονιέσαι ἐναντίον μου, τοῦ ἀπάντησε ἐκείνη κυνικά. Ἔγινα δική σου καὶ μπορεῖς νὰ περηφανεύεσαι γι' αὐτό... Μὰ ἡ εὐτυχία δὲ διαρκεῖ αἰώνια!

— Τὰ λόγια σου αὐτὰ μὲ πληγώνουν βαθειά...

— Λυπᾶμαι, γιατὶ δὲν τόθελα νὰ σὲ πειράξω. Ἁπλῶς καὶ μόνο, ἤθελα νὰ σὲ κάνω νὰ λογικευθῇς... Γιατί μοῦ ἀποδίδεις σκέψεις ποὺ δὲν τὶς ἔκανα; Μὲ ρώτησες ἂν θὰ δεχόμουν νὰ γίνω γυναῖκα σου. Σοῦ ἀπάντησα: «Ἴσως». Γιατὶ δὲν ἀρκεῖσαι σ' αὐτὴ τὴν ἀπάντησι, ποὺ σοῦ ξαναδίνει ἐλπίδες;

— Γιατὶ δὲ σὲ πιστεύω! Γιατὶ καταλαβαίνω πὼς αὐτὴ ἡ ἀόριστη ὑπόσχεσι ὑπαγορεύεται ἀπὸ κάποιο ἐγωϊστικὸ ὑπολογισμό σου...

— Θὰ μποροῦσα νὰ σοῦ πῶ πὼς μὲ προσβάλλεις, Ἀλλὰ σὲ λυπᾶμαι, στὴν κατάστασι ποὺ βρίσκεσαι... Αὐτὸ ποὺ σοῦ εἶπα, σοῦ τὸ ξαναλέω. Δὲ θὰ σοῦ τὸ ἐπαναλάβω πιά... Ἀντίο, Ρενώ!

Δίστασε μιὰ στιγμὴ κι' ὕστερα ρώτησε:

—Γιὰ τελευταία φορά, δὲν ἔχεις ἐσὺ τὰ γράμματά μου;

— Ὄχι, σοῦ τ' ὁρκίζομαι!

Ἡ Ἐριέτα ἀναστέναξε καὶ ψιθύρισε:

— Τί θὰ γίνῃ μ' αὐτὴ τὴν Ἱστορία;...

Ὕστερα σκέπασε μὲ τὴ μαύρη σάρπα τὸ πρόσωπό της κι' ἔφυγε σιγὰ-σιγά, χωρὶς νὰ τοῦ δώσῃ τὸ χέρι της.

Ὁ Ρενὼ τὴν παρακολούθησε μὲ τὰ μάτια, ἐλπίζοντας πὼς θὰ γύριζε νὰ τὸν κυττάξῃ, ἔστω καὶ μιὰ φορά.

Μὰ ἡ Ἐριέτα, χωρὶς νὰ στρέψῃ καθόλου τὸ κεφάλι της, ἀπομακρύνθηκε καὶ χάθηκε στὰ βάθη τοῦ δάσους...

*

Ὁ Ρενὼ κατέβηκε στὸ σταθμὸ καὶ περίμενε τὸ τραῖνο τοῦ Φονταινεμπλώ.

Δὲν πρόσεξε πῶς δυὸ ἄνθρωποι τὸν κύτταζαν μὲ προσοχὴ καὶ τὸν παρακολουθοῦσαν ἀπὸ μικρὴ ἀπόστασι. Οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ἀνέβηκαν στὸ ἴδιο βαγόνι μ' αὐτόν.

Σ' ὅλη τὴ διαδρομή, ὁ Ρενὼ ἔμεινε ἀκίνητος, βυθισμένος στὶς σκέψεις του, μὲ τὰ μάτια μισόκλειστα. Ὅλες οἱ ἐλπίδες του εἶχαν σβύσει, ὅλα τὰ ὄνειρά του εἶχαν χαθῇ. Δὲν περίμενε πιὰ τίποτα, δὲν ἔλπιζε σὲ τίποτα, δὲν πίστευε σὲ τίποτα...

Ἀπ' τὸ γειτονικὸ διαμέρισμα τοῦ βαγονιοῦ, τέσσερα μάτια τὸν παρακολουθοῦσαν ἀδιάκοπα. Σὲ μιὰ στιγμή, ὁ ἕνας ἀπ' τοὺς ἀγνώστους, εἶπε στὸν ἄλλο:

— Κλαίει!

Πραγματικά, ὁ Ρενὼ ἔκλαιγε, νομίζοντας πὼς δὲν τὸν ἔβλεπε κανείς...

Κατέβηκε στὸ Φονταινεμπλὼ καί, μὲ τὸ κεφάλι σκυφτό, βγῆκε ἀπ' τὸ σταθμό, βυθισμένος στὶς σκέψεις του.

Ξαφνικά, σταμάτησε. Κάποιος εἶχε ἀκουμπήσει τὸ χέρι του στὸν ὦμο του.

Στράφηκε κι' εἶδε δυὸ ἀνθρώπους, ποὺ τὸν κύτταζαν χαμογελαστοί.

— Εἴσασταν ὁ κ. Ρενὼ Ραιζίς; τὸν ρώτησε ὁ ἕνας.

— Μάλιστα. Τί μὲ θέλετε;

— Νὰ σᾶς παρακαλέσουμε νὰ μᾶς ἀκολουθήσετε ὡς τὸ γραφεῖο τοῦ ἀνακριτοῦ.

— Γιὰ ποιὸ λόγο; Δὲν ἔχω καμμιὰ δουλειὰ ἐγὼ μὲ τὸν ἀνακριτή...

— Αὐτὸ δὲν ἀφορᾶ ἐμᾶς, κύριε. Ἐκτελοῦμε διαταγές.

— Σίγουρα θὰ πρόκειται γιὰ παρεξήγησι! εἶπε ἐκπληκτος ὁ νέος.

— Ἂν εἶναι παρεξήγησι, ὅπως λέτε, θὰ τὴν ξεκαθαρίσετε στὸ γραφεῖο τοῦ κ. ἀνακριτοῦ. Σᾶς παρακαλοῦμε νὰ μᾶς ἀκολουθήσετε.

Ὁ Ρενὼ δὲ μποροῦσε νὰ καταλάβῃ τί τὸν ἤθελε ὁ ἀνακριτής. Ὡστόσο ὑπάκουσε, χωρὶς ἄλλη ἀντίρρησι.

*

Τὴν ἄλλη μέρα, ἔγινε γνωστὴ στὸ Μπουασὶζ ἡ σύλληψι τοῦ Ρενώ. Ἡ Μαρὶ Ζερεμὶ ἔμαθε τὴν εἴδησι τὸ πρωΐ, στὸ ἐργαστάσιο, καὶ τὴ μετέδωσε στὴν Ἐριέτα.

Ἐνῶ τὴ βοηθοῦσε νὰ ντυθῇ, τῆς εἶπε μὲ τὸ πονηρό της ὕφος καὶ μὲ μιὰ ἔκφρασι οἴκτου στὰ χαιρέκακα μαῦρα μάτια της:

— Μάθατε τὰ νέα;

— Τί τρέχει;... ρώτησε ἐκείνη.

— Ἄ, θὰ χαρῆτε δίχως ἄλλο, γιατὶ θὰ τιμωρηθῇ ὁ φονιάς!...

Ἡ Ἐριέτα ἀνατρίχιασε.

— Τί θέλεις νὰ πῆς;

— Ὅτι πιάσανε χτὲς τὸ βράδυ τὸ δολοφόνο, στὸ Φονταινεμπλώ.

— Ποιὸς εἶναι; Τὸν ξέρουμε;

— Καὶ βέβαια... Κρατηθῆτε καλά, δεσποινίς, γιὰ νὰ μὴν πέσετε ἀπ' τὸ ξαφνικό, ποὺ θὰ μάθετε...

— Μὰ μίλησε, ἐπιτέλους, Μαρί!

— Εἶν' ὁ νέος,ποὺ σᾶς ἀγαποῦσε ἄλλοτε...

— Ὁ Ρενὼ Ραιζίς;

— Ἀκριβῶς. Τὸν πιάσανε χτές, τὴ στιγμή, ποὺ ἔβγαινε ἀπ' τὸ σιδηροδρομικὸ σταθμὸ τοῦ Φονταινεμπλώ... Ποιὸς θὰ φανταζόταν ἕνα τέτοιο πρᾶγμα;

Ἡ Μαρὶ Ζερεμὶ εἶχε διάθεσι νὰ πῇ πολλὰ ἀκόμα. Ἀλλ' ἡ Ἐριέτα, κεραυνοβολημένη ἀπ' τὴν εἴδησι ἐκείνη, ἔπεσε λιπόθυμη...

Πέρασε ἀρκετὴ ὥρα, ὥσπου νὰ συνέλθη. Κι' ἡ Μαρὶ ἄρχισε ν' ἀνησυχῇ.

Ἐπιτέλους, ἄνοιξε τὰ μάτια της. Ἡ Μαρι Ζερεμὶ ἔσκυψε τότε πάνω της καὶ τῆς εἶπε:

— Μὲ συγχωρῆτε, δεσποινίς... Ἂν ἤξερα πὼς θὰ τρομάζατε τόσο πολύ, δὲ θὰ σᾶς ἔλεγα τίποτα...

— Πιάσανε τὸ Ρενώ! μουρμούρισε μὲ τρόμο ἡ Ἐριέτα. Τὸν κατηγοροῦνε γιὰ δολοφόνο!... Μὰ εἶν' ἀδύνατο! Κάνουν λάθος!... Δὲν εἶν' αὐτός, ἀφοῦ...

Σταμάτησε, γιατὶ εἶδε πὼς ἡ καμαριέρα τὴν ἄκουγε μὲ προσοχή.

Ἤθελε νὰ πῇ:

«Δὲν εἶναι δολοφόνος ὁ Ρενώ, ἀφοῦ τὴ στιγμή, ποὺ γινόταν τὸ ἔγκλημα, αὐτὸς βρισκόταν μαζί μου! Θέλησε μάλιστα νὰ τρέξῃ, νὰ βοηθήσῃ τὸ θῦμα, ἀλλὰ τὸν ἐμποδισα... Εἶν' ἀθῶος!».

Ἂν ὅμως τἄλεγε αὐτά, θὰ ἦταν χαμένη. Θὰ γινόταν γνωστὴ ἡ ἐροτικὴ περιπέτειά της, κι' ἐπὶ πλέον θ' ἀποκαλυπτόταν, ὅτι εἶχε ὑποβοηθήσει ἀθέλητα τὸ ἔγκλημα, ἐμποδίζοντας τὸ φίλο της νὰ βοηθήσῃ τὸν πατέρα της, ποὺ τὸν δολοφονοῦσαν δυὸ βήματα πιὸ πέρα...

Μιὰ σκέψι πέρασε ἀπ' τὸ μυαλό της:

«Ὁ Ρενὼ θὰ μπορέσῃ ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀθωότητά του».

Καὶ τὰ χείλη της δὲν πρόφεραν τὴν ἀποκαλυπτικὴ ὁμολογία.

*

Τὴν ἴδια ὥρα περίπου, ἔγινε γνωστὴ καὶ στὴν Πριμεροὺ ἡ εἴδησι τῆς συλλήψεως τοῦ Ρενώ.

Ἡ Ζακελίνα ἔμαθε μ' ἀγωνία πὼς καταγοροῦσαν ἕναν ἄλλο γιὰ τὸ δικό της ἔγκλημα. Δὲν εἶχε δῇ ποτὲ τὸν ἀξιωματικό. Εἶχε ἀκούσει μονάχα δυὸ-τρεῖς φορὲς τ' ὄνομά του, ὅταν εἶχε ζητήσει τὸ χέρι τῆς Ἐριέτας. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἐμπόδιζε τὴ συνείδησί της νὰ ἐπαναστατῇ στὴ σκέψι πὼς εἶχε συλληφθῇ ἕνας ἀθῶος.

Πῆρε ἀμέσως τὴν ἀπόφασι νὰ μὴ τὸν ἀφίσῃ νὰ καταδικασθῇ, ἂν τυχὸν ἡ κατηγορία τὸν ἔφερνε στὸ δικαστήριο. Θὰ παρακολουθοῦσε αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι, κρυφὰ ἀπ' τὸν ἄντρα της, καὶ θὰ κανόνιζε ἀνάλογα τὴ στάσι της.

Μὰ κι' ὁ Ζερβουὰζ εἶχε πάρει μιὰ παρόμοια ἀπόφασι.

«Τὸ ἔγκλημα ξεκίνησε ἀπ' τὸ σπίτι μας — σκέφθηκε. Ἐμεῖς δὲ γνωρίζουμε αὐτὸ τὸ Ρενὼ Ραιζίς, οὔτε εἶχε ἔρθει στὴ γιορτή μας. Συνεπῶς, δὲ μπορεῖ νἀναι αὐτὸς ὁ ἔνοχος, ποὺ πῆρε τὸ μαχαῖρι πάνω ἀπ' τὸ γραφεῖο μου...».

Ἔτσι, ἀποφάσισε κι' ἐκεῖνος νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἐξέλιξι τῆς ὑποθέσεως, ἑτοιμος νὰ ἐπέμβῃ ἂν ὁ Ραιζὶς κινδύνευε νὰ καταδικασθῇ.

Ὅσο γιὰ τὴ Λιλιάν, δὲν τῆς μίλησε κανεὶς γιὰ τὸ φόνο καὶ γιὰ τὴν ἀνάκρισι. Ἐκείνη ὅμως εἶχε ἀνακατευτῇ τόσο πολὺ σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι, ὥστε φρόντισε νὰ μάθῃ κρυφὰ ὅσα δὲν τῆς εἶπαν οἱ δικοί της.

Τ' ὄνομα τοῦ Ρενὼ Ραιζὶς τῆς ἦταν ἄγνωστο. Δὲν εἶχε, ἐξ ἄλλου, κανένα λόγο νὰ πιστεύῃ πὼς δὲν ἦταν αὐτὸς ὁ ἔνοχος.

Ἐκτὸς ἀπ' τὸν ἀξιωματικό, εἶχε συλληφθῇ καὶ κάποιος ἄλλος, ὡς ὕποπτος: Ἕνας ἀλήτης, ὁ Μεσού. Τὸν εἶχαν δῇ νὰ τριγυρίζῃ σ' ἐκεῖνα τὰ μέρη, τὸ βράδυ τοῦ ἐγκλήματος. Ἦταν μεθυσμένος, πλησίαζε τοὺς διαβάτες καὶ μάλωνε μαζί τους χωρὶς λόγο.

Τ' ἄλλο πρωΐ, σὲ μιὰ ταβέρνα, εἶχε πῇ κάτι παράξενα λόγια. Τὸν ἔπιασε τότε ἡ ἀστυνομία.

Τὸν πῆγαν στὸ Μελέν. Παρουσίασε ὅμως ἕνα γερὸ ἄλλοθι: Τὴν ὥρα ποὺ δολοφονήθηκε ὁ Βιλεντιέ, αὐτὸς βρισκότανε σὲ μιὰ ταβέρνα τοῦ Σαὶν-Πὸρ.

Δὲν περιορίσθηκε ὡστόσο στὸ ν' ἀπαντήσῃ στὶς ἐρωτήσεις, ποὺ τοῦ κάνανε. Γιὰ νὰ κερδίσῃ τὴν εὔνοια τοῦ ἀνακριτῆ, κατηγόρησε κάποιον ἄλλο: τὸ Ρενὼ Ραιζίς.

Ἰσχυρίσθηκε πὼς τὸν εἶχε δῆ νὰ κατεβαίνῃ ἀπ' τὸ βραδυνὸ τραῖνο, στὸ σταθμὸ τοῦ Σεσόν, καὶ νὰ διευθύνεται πρὸς τὸ Μπουὰ-Μυρέ. Μιὰ καὶ πήγαινε κι' αὐτὸς πρὸς τὰ ἐκεῖ, τὸν παρακολούθησε καὶ τὸν εἶδε νὰ χάνεται μέσα στὸ πάρκο. Δὲν ἔδωσε ὡστόσο σημασία κι' ἐξακολούθησε τὸ δρόμο του.

Τὸ ἴδιο βράδυ ὅμως, κατὰ τὶς 11, ξανασυνάντησε τὸ Ρενώ. Αὐτὸ ἔγινε λίγα λεπτὰ πρὶν συναντήσῃ τὴ Λιλιάν.

Μ' ὅλο, ποὺ ἦταν μεθυσμένος, πρόσεξε πὼς ὁ ἀξιωματικὸς ἔτρεχε σὰν τρομαγμένος. Βεβαίωσε μάλιστα πὼς τὸν εἶχε ρωτήσει γιὰ τὸ δρόμο, ποὺ ἔβγαζε στὸ Σεσόν.

Αὐτὰ εἶπε στὴν ἀνάκρισι ὁ Μεσού. Ἡ κατάθεσί του δὲ θὰ προκαλοῦσε καμμιὰ προσοχὴ σ' ἄλλη περίπτωσι, ἂν δὲ μάθαινε ἡ ἀνάκρισι καὶ κάτι ἄλλο, ποὺ ἐπιβάρυνε τὸ Ρενώ: Τὴν ἡμέρα τῆς δολοφονίας τοῦ Βιλεντιέ, ὁ νέος ἦταν ἀκόμα τιμωρημένος ἀπ' τὸν ταγματάρχη του μὲ ὀκταήμερη φυλάκισι, γιατὶ τοῦ εἶχε μιλήσει ἄπρεπα. Εἶχαν περάσει δὲ μονάχα οἱ τέσσερες μέρες.

Τὸ βράδυ, λοιπόν, τοῦ ἐγκλήματος, κατὰ τὶς 7, ὁ ταγματάρχης πέρασε ἀπ' τὸ σπίτι τοῦ Ρενώ. Τὸν ἐκτιμοῦσε πολὺ κι' ἤθελε νὰ τοῦ χαρίσῃ τὴν ὑπόλοιπη ποινὴ καὶ νὰ ἐξηγηθῇ φιλικὰ μαζί του. Ἐξακρίβωσε ὅμως πὼς ὁ νέος ἀπουσίαζε, μολονότι ἦταν τιμωρημένος.

Ἄφησε τότε ἕνα στρατιώτη νὰ φυλάῃ τὸ σπίτι. Καί, τὴν ἄλλη μέρα, ἐξακρίβωσε, ὅτι ὁ ὑπολοχαγὸς εἶχε λεῖψει ὅλη τὴ νύχτα κι' εἶχε γυρίσει κατὰ τὶς 5 τὸ πρωΐ.

Ἀνάφερε τὸ γεγονὸς αὐτὸ στὸ συνταγματάρχη, ποὺ διπλασίασε τὴν ποινὴ τοῦ Ρενώ. Ἡ εἴδησι ἔγινε γνωστὴ στὴν πόλι κι' ἔφτασε καὶ στ' αὐτιὰ τῆς ἀστυνομίας.

Ἦταν γνωστὸ πὼς ὁ Ρενὼ εἶχε ζητήσει ἄλλοτε τὸ χέρι τῆς Ἐριέτας καὶ πὼς ὁ Βιλεντιὲ τοῦ τὸ εἶχε ἀρνηθῇ. Ἡ μεταβολὴ δὲ τοῦ χαρακτῆρα του, τὸν τελευταῖο καιρό, ἔδειχνε πὼς δὲ μποροῦσε ν' ἀνεχθῇ τὴν προσβολή, ποὺ τοῦ εἶχαν κάνει.

Ἀπ' ὅλ' αὐτά, λοιπόν, ἔβγαινε τὸ ἑξῆς συμπέρασμα:

Ὁ Ρενὼ εἶχε παραβιάσει τὴν ποινή του, ἄγνωστο γιὰ ποιὸ λόγο. Εἶχε φύγει μὲ τὸ τραῖνο ἀπ' τὸ Φονταινεμπλώ, εἶχε κατεβῇ στὸ Σεσὸν κι' εἶχε ἐμφανισθῇ τὸ βράδυ κοντὰ στὸ Μπουὰ-Μυρέ. Ἀργότερα τὸν εἶχαν δῆ, στὸ πάρκο πάλι τοῦ Μπουὰ-Μυρέ, νὰ τρέχῃ σὰν τρομαγμένος, ἔτσι ποὺ δὲν ἀναγνώριζε κἂν τὸ δρόμο, ποὺ ἔπρεπε νὰ πάρῃ, μολονότι εἶχε περάσει τόσες καὶ τόσες φορὲς ἀπὸ κεῖ.

Πῶς εἶχε διαθέσει τὶς ὧρες, ποὺ μεσολάβησαν ἀπ' τὸ φτάσιμό του στὸ Σεσὸν ὡς τὴν ἀναχώρησί του;

Ὁ ἀνακριτὴς ἔκρινε πὼς κρυβότανε κάποιο μυστήριο κάτω ἀπ' τὴν ὑποπτη στάσι του καὶ διέταξε νὰ τὸν φέρουν μπροστά του.

*

Μετὰ τὴν πρώτη ἔκπληξι, ὁ Ρενὼ εἶχε ξαναβρῇ τὴν ἑτοιμότητά του. Σκέφθηκε πὼς ἦταν θὰ πλάνης καὶ πὼς θὰ κατώρθωνε εὔκολα νὰ τὴ διαλύσῃ.

Μόλις μπῆκε στὸ γραφεῖο τοῦ ἀνακριτῆ, τοῦ εἶπε ζωηρά:

— Ἐπιτέλους, κύριε, θὰ μάθω τὸ λόγο αὐτοῦ τοῦ ἀχαρακτήριστου διαβήματος...

— Ἀμέσως, κύριε, ἀπάντησε ἐκεῖνος μ' εὐγένεια. Καθῆστε, παρακαλῶ.

Ὁ Ρενὼ κάθησε. Κι' ὁ ἀνακριτὴς τὸν ρώτησε:

— Εἴχατε ἰσχυρισθῇ μὲ φυλάκισι καὶ κάνατε αὐτὴ τὴν ποινὴ σας ἐδῶ καὶ τέσσερις μέρες, δηλαδὴ τὴν περασμένη Κυριακή;

Ὁ Ρενὼ παραξενεύτηκε γι' αὐτὴ τὴν ἐρώτησι καὶ διαμαρτυρήθηκε:

— Αὐτό, κύριε, ἀφορᾶ μονάχα τὴν ὑπηρεσία μου τοὺς ἀνωτέρους μου. Δὲ βλέπω γιατί ἐνδιαφέρεσθε σεῖς γι' αὐτὴ τὴν τιμωρία μου.

— Ἐνδιαφέρομαι, καὶ πολὺ μάλιστα! Λοιπόν, ἤσαστε τιμωρημένος;

— Μάλιστα, ἀπὸ τέσσερες μέρες.

— Γιὰ ἄλλες τέσσερες μέρες ἀκόμα;

— Ἀκριβῶς.

— Τὴν Κυριακὴ τὸ βράδυ, ὁ ταγματάρχης σας πέρασε ἀπ' τὸ σπίτι σας. Τοῦ εἴχατε φερθῇ ἄσχημα καὶ σᾶς εἶχε τιμωρήσει. Θέλησε ὅμως νὰ ἐξηγηθῇ φιλικὰ μαζί σας καὶ νὰ σᾶς χαρίσῃ ὕστερα τὴν ὑπόλοιπη ποινή σας. Ἀλλὰ δὲ σᾶς βρῆκε στὸ σπίτι σας — πρᾶγμα, ποὺ ἀποτελεῖ σοβαρὸ πειθαρχικὸ παράπτωμα.

— Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε, κύριε, νὰ σᾶς ξαναπῶ, ὅτι ὅλ' αὐτὰ δὲν ἀφοροῦν τὴν πολιτικὴ δικαιοσύνη.

— Ὑπομονή, παρακαλῶ. Θὰ δῆτε σὲ λίγο πὼς ἔχουμε λόγους νὰ ἐνδιαφερόμαστε γι' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι... Λοιπόν, ὅπως εἴπαμε, εἴχατε παραβιάσει τὴν πειθαρχικὴ ποινή σας.

— Μάλιστα.

— Ἡ τιμωρία σας διπλασιάσθηκε. Θὰ μποροῦσε νὰ σᾶς ἐπιβληθῇ ἀκόμη αὐστηρότερη τιμωρία. Ὡστόσο σεῖς δὲν ἐκτιμήσατε ὅπως ἔπρεπε τὴν ἐπιείκεια τῶν ἀνωτέρων σας, ἀφοῦ ξαναπέσατε γιὰ δεύτερη φορὰ στὸ ἴδιο πειθαρχικὸ παράπτωμα!

»Σήμερα, καίτοι ἤσαστε τιμωρημένος, φύγατε ἀπ' τὸ σπίτι σας καὶ πήγατε στὸ δάσος τοῦ Μπουὰ-Μυρέ. Εἶναι ἀκριβὲς ἢ πληροφορίες μου;

— Δὲ θ' ἀπαντήσω στὶς ἐρωτήσεις σας, παρὰ μόνο ὅταν μοῦ πῆτε ποιὸς εἶν' ὁ σκοπός σας καὶ ποῦ θέλετε νὰ καταλήξετε!

— Θὰ τὸ καταλάβετε μόνος σας, αὐτό. Ποῦ πήγατε τὴ νύχτα τῆς Κυριακῆς;

— Τί σᾶς ἐνδιαφέρει;

— Μ'

έπιτρέπω σὲ κανένα ν' ἀνακατεύεται!

— 'Η ἐργασία μας κύριε, τὸ καθῆκον μας, εἶναι νὰ ἐνδιαφερώμαστε γι' αὐτὰ τὰ ζητήματα. "Αν γινόμαστε ἀδιάκριτοι καὶ ἀπαιτητικοὶ μὲ τὶς ἐρωτήσεις μας, αὐτὸ συμβαίνει ἀναγκαστικά...

— Πάντως, κύριε, δὲν πρόκειται νὰ μάθετε τίποτε ἀπὸ μένα...

'Ο ἀνακοιτὴς χαμογέλασε καὶ εἶπε:

— Θὰ δοῦμε... Πέστε μου πρῶτα, παραδέχεσθε πὼς πήγατε στὸ Μπουὰ-Μυρέ, τὸ βράδυ τῆς περασμένης Κυριακῆς;

— "Οχι στὸ Μπουὰ-Μυρέ.

— Μήπως στὴν Πριμερόζ;

— Οὔτ' ἐκεῖ.

— 'Αλλὰ ποῦ πήγατε λοιπόν;

— Αὐτὸ εἶναι μυστικὸ δικό μου.

— 'Απατᾶσθε. Δὲν ὑπάρχει μυστικό. Σᾶς εἶδαν ποὺ φτάσατε στὸ σταθμὸ τοῦ Σεσον, στὶς 7. Σᾶς εἶδαν ἐπίσης καὶ τὴ νύχτα, ποὺ φεύγατε. Στὸ μεταξύ, κάνατε τὴν ἐμφάνισί σας κοντὰ στὴν Πριμερόζ. Βγαίνατε ἀπ' τὸ Μπουὰ-Μυρέ...

Αὐτὸ δὲν εἶναι σωστό!

— Θὰ σᾶς ἀποδείξω ὅτι δὲ λέτε ἀλήθεια! "Ησαστε μάλιστα τόσο ταραγμένος, ὥστε ζητήσατε ἀπὸ κάποιον νὰ σᾶς δείξη τὸ δρόμο...

'Ο Ρενὼ ἀνατρίχιασε. Αὐτὸ ἦταν ἀλήθεια. Γιατί ὅμως ὅλες ἐκεῖνες οἱ ἐρωτήσεις; Δὲ μποροῦσε νὰ μαντέψη ἀκόμα ποῦ ἤθελε νὰ καταλήξη ὁ ἀνακριτής...

— Τὸ ἀρνεῖσθε, αὐτό;

— "Οχι.

— Ποῦ περάσατε τὶς ὧρες σας, ἀπ' τὶς 7 τὸ βράδυ ὡς τὶς 3 τὸ πρωΐ;

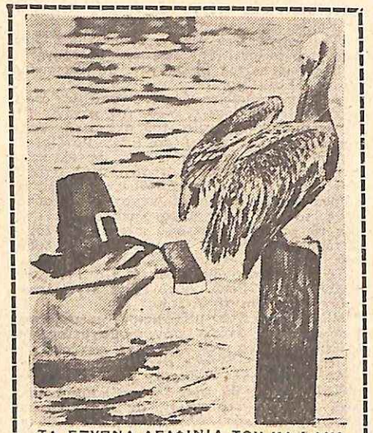
— Δὲ σᾶς ἀναγνωρίζω τὸ δικαίωμα νὰ μὲ ρωτᾶτε.

— Προσέξετε, κύριε! Φτάσαμε στὸ λεπτὸ σημεῖο τῆς ὅλης ὑποθέσεως. "Αν οἱ ἐξηγήσεις σας εἶναι ἀρκετὰ σαφεῖς, θὰ φύγετε ἐλεύθερος ἀπὸ δῶ. "Αν ὅμως εἶναι ἀόριστες καὶ συγκεχυμένες, ἢ ἂν ἀρνηθῆτε νὰ ἐξηγηθῆτε, θὰ βρεθῶ στὴν ἀνάγκη νὰ σᾶς συλλάβω...

— Νὰ μὲ συλλάβετε; φώναξε ὁ νέος, κατάπληκτος. Μὰ γιὰ τί μὲ κατηγορεῖτε;

— Γιὰ τίποτα... πρὸς τὸ παρὸν τούλάχιστον. 'Η ἀρνησί σας ὅμως ν' ἀπαντήσετε στὶς ἐρωτήσεις μου, θὰ δημιουργοῦσε μοιραῖα τρομερὲς ὑπόνοιες ἐναντίον σας...

— 'Υπόνοιες, εἴπατε;... Μιλῆστε καθαρά! Ξέρω πὼς εἶμαι τελείως ἀθῶος καὶ θὰ μπορέσω νὰ τ' ἀποδείξω, ὁποια κι' ἂν εἶναι ἡ

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΔΕΛΦΙΝΙΑ ΤΟΥ ΜΑΪΑΜΙ

"Εχουμε μιλήσει κατ' ἐπανάληψιν γιὰ τὴν ἐξυπνάδα τῶν γυμνασμένων δελφινιῶν τοῦ Μαϊάμι (Η.Π.Α.). Τὴν ἐποχὴ αὐτὴ οἱ πελεκάνοι εἶναι οἱ μεγαλύτεροι ἐχθροί τους, γιατὶ κατεβαίνουν καὶ τοὺς ἁρπάζουν τὰ ψάρια, ποὺ τοὺς ρίχνουν γιὰ νὰ τραφοῦν. "Ετσι τὸ δελφίνι τῆς φωτογραφίας θέλει νὰ δείξη στὸν ἐνοχλητικὸ πελεκάνο πὼς θὰ τοῦ... κόψη τὸ λαιμὸ μὲ τὸ τσεκούρι, ποὺ κρατάει στὰ δόντια του ἂν ἐξακολουθήση νὰ τοῦ τρώη τὰ ψάρια του. Φυσικὰ πρόκειται γιὰ ἕνα ἀκόμα τέχνασμα, ποὺ ἐπέτυχε ὁ ὑπομονετικὸς δαμαστής τους.

ὑποψία σας... Γιὰ ποιὲς ὑπόνοιες μιλήσατε;

— "Οτι δολοφονήσατε τὸν 'Ερρίκο Βιλεντιέ!

— 'Εγώ;

— Ναί, ἐσεῖς!

'Απλώθηκε σιωπὴ γιὰ λίγο.

'Ο Ρενὼ φαινόταν σὰ νὰ ἐπαναλάμβανε μὲ τὸ νοῦ του τὰ λόγια τοῦ ἀνακριτή, γιὰ νὰ πεισθῆ πὼς εἶχε ἀκούσει καλά...

— Καθὼς βλέπω, δὲν ἔχετε ν' ἀπαντήσετε τίποτα... εἶπε ἐκεῖνος, μὲ κάποια εἰρωνεία.

— Μὰ τὴν ἀλήθεια κύριε, ἀπάντησε ὁ Ρενὼ μ' ἕνα νευρικὸ γέλιο, ὅταν σᾶς πέφτη ξαφνικὰ μιὰ κεραμίδα στὸ κεφάλι, δὲν ἔχετε τίποτα νὰ πῆτε... Τὸ μόνο, ποὺ μπορῶ νὰ πῶ, εἶναι πὼς ἡ ὑποψία σας αὐτὴ εἶναι τὸ λιγώτερο ἀστεία!

— Δὲν ἀμφιβάλλω, λοιπόν, ὅτι θὰ τὴ διαλύσετε μὲ μιὰ λέξι σας.

— Τί πρέπει νὰ σᾶς πῶ;

— Ν' ἀπαντήσετε στὴν ἐρώτησί μου: Γιατί τὴν περασμένη Κυριακὴ παραβιάσατε τὴν ποινή σας, γιὰ νὰ πᾶτε στὸ Μπουὰ-Μυρέ; Καὶ πῶς περάσατε τὶς ὧρες σας, ἀπ' τὶς 7 ὡς τὶς 3;

'Ο Ρενὼ εἶχε σοβαρευτῆ. "Εβλεπε πὼς βρισκόταν σὲ κρίσιμη θέσι καὶ πὼς ἔπρεπε ν' ἀπαντήση ξεκάθαρα στὴ σαφὴ ἐκείνη ἐρώτησι τοῦ ἀνακριτῆ. Τρόμαξε, λοιπόν, γιατὶ σκεπτόταν πὼς τοῦ ἦταν ἀδύνατο νὰ δώση αὐτὴ τὴν ἀπάντησι.

'Ο ἀνακριτὴς τὸν κύτταζε μὲ προσοχή. Διέκρινε τὸ δισταγμό μου καὶ τοῦ εἶπε:

— Σκεφθῆτε, κύριε... Καὶ μὴν ξεχνᾶτε, ὅτι ἀπ' τὴν ἀπάντησί σας ἐξαρτᾶται ἡ ἐλευθερία σας!

Τί εἶχε κάνει ἀπ' τὶς 7 ὡς τὶς 3;... "Ω, κάθε στιγμὴ ἀπ' τὶς ὧρες ἐκεῖνες εἶχε ἀποτυπωθῆ στὴ μνήμη του, ἔτσι ποὺ δὲ θὰ τὶς ξεχνοῦσε ποτέ...

"Οταν κατέβηκε ἀπ' τὸ τραῖνο, εἶχε προχωρήσει στὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ, πρὸς τὴν ἔπαυλι. "Εκανε βόλτες ἐδῶ κι' ἐκεῖ, περιμένοντας νὰ φτάσουν οἱ 10 καὶ βυθισμένος σὲ λύπη κι' ἀπελπισία.

Στὶς 10 ἀκριβῶς, πῆγε στὸ περίπτερο, ὅπου τὸν περίμενε ἡ 'Εριέτα — πού, μὲ τὸν ἐγωϊσμό της, δὲ σκεπτότανε παρὰ μονάχα πὼς νὰ πάρη πίσω τὰ γράμματά της, γιὰ νὰ μὴν ἐκτεθῆ. Εἶχε προσπαθήσει ὁ νέος νὰ τὴν μεταπείση μὲ τὰ παρακάλια του. 'Αλλὰ δὲν τοῦ ἔδωσε προσοχή...

Ξαφνικά, ἀκούστηκε ἀπ' ἔξω ἡ φωνὴ τοῦ θύματος, ὁ ρόγχος τῆς ἀγωνίας του... 'Ο Ρενὼ ξέφυγε τότε ἀπ' τὴν 'Εριέτα, ὥρμησε ἔξω καὶ βρῆκε τὸ πτῶμα τοῦ Βιλεντιέ!

Τοῦ ἦρθε τότε κάτι σὰν τρέλλα. "Εφυγε τρέχοντας, περιπλανήθηκε στὸ δάσος καὶ τέλος βγῆκε στὸ δρόμο, χωρὶς νὰ ξέρη ποῦ βρίσκεται.

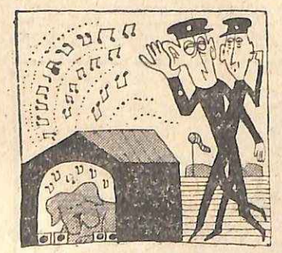
Ρώτησε ἕνα περαστικό κι' ἐκεῖνος τοῦδειξε τὴ διεύθυνσι ποὺ ἔπρεπε νὰ πάρη.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια

Ματιές σὲ ὅλο ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Τὸ σκυλί, ποὺ ἀγαποῦσε τὴ μουσική

Πρὶν ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες, ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἀεροδρομίου τοῦ 'Ορλύ, κοντὰ στὸ Παρίσι, ἀναστατώθηκε, γιατὶ ἕνα δέμα ποὺ περιεῖχε φορητὰ

ραδιόφωνα μὲ μπαταρίες βρέθηκε ἀνοιγμένο. Τὸ δέμα προερχόταν ἀπὸ τὴ Βρέμη κι' ἀπ' αὐτὸ ἔλειπαν τέσσερα ραδιόφωνα. 'Ο διευθυντὴς τοῦ ἀεροδρομίου ἐκινητοποίησε ἀμέσως ὁλόκληρο τὸ προσωπικό, γιὰ νὰ ἐξακριβωθῆ πῶς κι' ἀπὸ ποιούς εἶχε γίνει κλοπή. Λίγη ὥρα ἀργότερα, δυὸ ὑπάλληλοι, περνώντας ἔξω ἀπὸ τὸ σπιτάκι ἑνὸς σκύλου — τὸ ἀεροδρόμιο διαθέτει μερικὰ σκυλιά, τύπου «μπόξερ», γιὰ τοὺς κλέφτες — ἄκουσαν μιὰ γλυκειὰ μουσική. Παραξενεμένοι γι' αὐτό, πῆγαν κοντὰ καὶ τότε ἀντίκρυσαν περίεργο θέαμα. "Ενα μπόξερ καθόταν πλάι σ' ἕνα ἀπὸ τὰ φορητὰ ραδιόφωνα τῆς γερμανικῆς μάρκας ποὺ ζητοῦσαι κι' ἄκουνε μὲ προσοχὴ τὴ μουσικὴ ποὺ ἔβγαινε ἀπ' αὐτό. Τὰ ἄλλα τρία ραδιόφωνα βρέθηκαν ἐπίσης μέσα στὸ σπιτάκι του.

Σταμάτησαν ὅλα τὰ ρολόγια

"Ενα ἀνεξήγητο φαινόμενο σημειώθηκε πρὶν ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες στὴν πόλι Γιοῦμα τῆς 'Αριζόνα. "Ολα τὰ ρολόγια, δημόσια καὶ ἰδιωτικά, τῆς τσέπης, τοῦ χεριοῦ, ξυπνητήρια κλπ. σταμάτησαν ἕνα μεσημέρι στὴ μιὰ κι' ἔπειτα ἀπὸ μερικὰ λεπτὰ ξαναφάργισαν νὰ δουλεύουν.

Στὸ Πῆσσον τοῦ Κάνσας, ἐξ ἄλλου, ἔπεσε πρᾶγμη βροχή, ποὺ κατέστρεψε τὶς περισσότερες φυτείες τῆς περιοχῆς. 'Εκφράζονται φόβοι ὅτι καὶ τὰ δυὸ «στὰ φαινόμενα ὀφείλονται στὰ συνεγίζόμενα θερμοπυρηνικὰ πειράματα.

Τὸν ὑποχρέωσε νὰ ζῆ μέσα στὸ σταῦλο

'Η ἀστυνομία τῆς Κωνστάντζα (Δυτικὴ Γερμανία) ἀνακάλυψε μέσα σ' ἕνα σταῦλο ἕνα γοωικὸ ἡλικίας 54 χρόνων. 'Από τὸ 1950, ἡ γυναῖκα του, ποὺ ἦταν μικρότερή του στὰ χρόνια, τὸν εἶχε διώξει ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ τὸν εἶνε ὑποχρεώσει νὰ ζῆ μαζί με τὰ φῶ:α. "Εκεῖ μέσα, τοῦ πετοῦσε λίγο φαγητό. Στὰ ἐννιὰ αὐτὰ χρόνια τοῦ ἔδωσε ν' ἀλλάξη ροῦχα μόνο μιὰ φορά.

'Απόψεινε ἐλομέναχη στὸ γωριό της

Στὶς δυτικὲς ἀκτὲς τῆς 'Αγγλίας ὑπῆρχε ὡς πρωτὲς ἀκόμη ἕνα χωριουδάκι ἀπὸ ψαράδες ποὺ κοιμοῦσαι τὸ Χάλιταγτ. 'Αλλ' ἡ θάλασσα ζήλεψε τὴν εὐτυχία του κι' ἄρχισε νὰ παίρνη ἕναν-ἕναν τοὺς κατοίκους του. Οἱ ψαράδες ἔφευγαν γιὰ νὰ ρίξουν τὰ δίχτυα τους καὶ δὲν ξαναγύριζαν. Πέθαναν ὕστερα τὰ παιδιά τους κι' οἱ γυναῖκες τους ἀπὸ τὴν πεῖνα καὶ τὶς ἀρρώστιες. Καί, στὸ τέλος, ἀπὸ ὅλους τοὺς κατοίκους του ἀπόμεινε μιὰ γρηά, ἡ 'Ελισάβετ Πρέτιον, ποὺ εἶναι σήμερα 90 χρόνων. 'Η γυναῖκα αὐτὴ εἶδε τὰ παιδιά της, τὰ ἐγγόνια της, τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς γνωστούς της νὰ πεθαίνουν ὅλοι... Καὶ σήμερα εἶναι ἡ μοναδικὴ κάτοικος τοῦ Χάλιζαντ. Ζῆ ἐκεῖ μὲ μερικὲς κότες καὶ δυὸ-τρεῖς γάτες. Στὸ Χάλιζαντ δὲν πηγαίνει πιὰ κανείς. Καὶ μόνο τὸ καλοκαῖρι τὰ τουριστικὰ γραφεῖα στέλνουν ἐκεῖ κανένα καραβάνι περιηγητῶν. 'Η Πρέτιον τοὺς ὑποδέγεται καλόβολα. τοὺς δείχνει τὰ μισογκρεμισμένα σπίτια καὶ τοὺς ἀφηγεῖται τὴν ἱστορία τῶν ἐβοίκων τους ποὺ ἦταν κάποτε εὐτυχισμένοι...

Γατοσκυλεκαυγᾶς

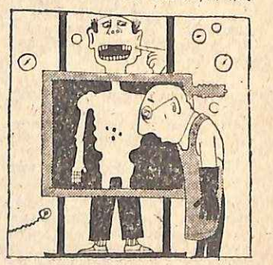
"Ενας γωρικὸς στὴν 'Ιταλία, ἐνῶ ἔτρωγε, πέταξε ἕνα κομμάτι τυρὶ στὸ γάτο του, ποὺ στριφογύριζε ἀνάμεσα στὰ πόδια του νιαουλίζοντας. 'Αλλὰ λίγο πιὸ πέρα στεκόταν ὁ σκύλος του, ποὺ ὥρμησε ἀμέσως γιὰ νὰ πάρη τὸ τυρί. 'Επακολούθησε ἕνας ἄγριος γατοσκυλοκαυγᾶς. Τὰ δυὸ ζῶα ἔτρεγαν δεξιὰ κι' ἀριστερὰ ἀναποδογυρίζοντας τὰ πάντα καὶ σὲ κάποια στιγμὴ ἐορίξαν ἕνα κυγηγετικὸ τουφέκι ποὺ κρεμόταν στὸν τοῖχο. Τὸ τουφέκι, βέβαιος, ἦταν γεμᾶτο κι' ἔξεπυροσκρότησε. Τὰ σκάνια βοῆκαν τὸ γωρικὸ στὸ στῆθος καὶ τὸν τραυμάτισαν σοβαρά.

Λευκὸ κοριτσάκι ἀπὸ νέγρους γονεῖς

Στὸ 'Αννιστὰν τῆς 'Αλαμπάμα ἀπὸ δύο νέγρους γονεῖς γεννήθηκε ἕνα κοριτσάκι ὁλότελα λευκό.

Προσέχετε τὰ ψεύτικα δόντια!

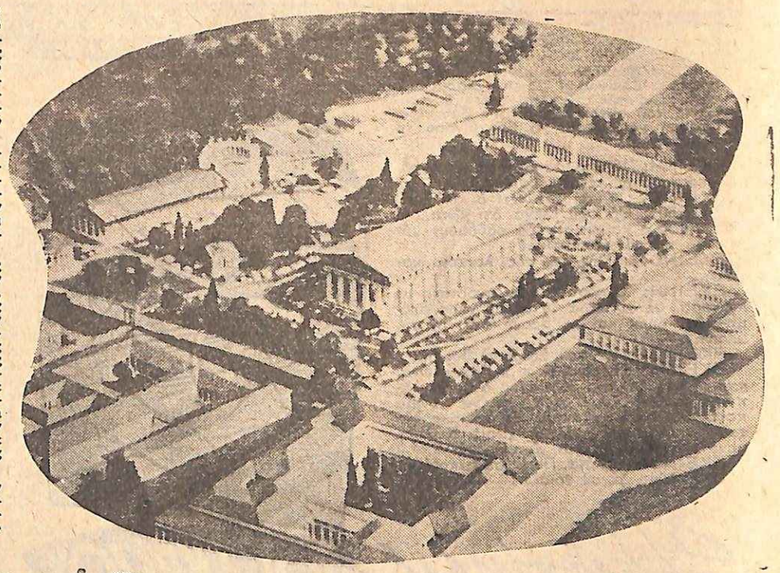
Στὸ Μιλᾶνο ἕνας θιομήχανος, ἐνῶ ἔτρωγε μαζὶ μὲ μερικοὺς φίλους του, κατάπιε τέσσερα χρυσᾶ δόντια,

ποὺ εἶχε θάλει πρὶν ἀπὸ λίγον καιρό. Θὰ ὑποβληθῆ τώρα σὲ ἐγχείρησι, γιὰ νὰ τοῦ τὰ βγάλουν.

'Ο κύριος, ἡ κυρία κι' ὁ σκύλος

Στὸ Καιηπτάουν, ἕνας πλούσιος κτηματίας κατεσκεύασε στὴν ἔπαυλί του τοεῖς πισίνες. 'Η πρώτη ἀπ' αὐτὲς προορίζεται γιὰ τὸν ἴδιο κι' ἔχει στὸν πυθμένα της τὰ ἀρχικὰ τοῦ ὀνόματός του. 'Η δεύτερη δὲν ἔχει κανένα διακριτικὸ καὶ προορίζεται γιὰ τὴ γυναῖκα του. 'Η τρίτη μοιάζει στὸ σχῆμα μὲ κόκκαλο τῆς κνήμης, καὶ προορίζεται γιὰ τὸ ἀγαπημένο σκυλὶ τῶν δύο συζύγων. Τὰ ἄλλα τους σκυλιὰ δὲν ἔχουν δικαίωμα νὰ κολυμπήσουν στὴν πισίνα, ποὺ ἀνήκει ἀποκλειστικὰ στὸ ζευγαρωμένο σύντροφό τους. "Οπως φλέγεται, ὑπάρχουν προνομιοῦχοι κι' ἀπὸ βασίλειο τῶν ζώων.

Μία ἀναπαράστασι τῆς ἀρχαίας 'Ολυμπίας

Πῶς ἀποκαλύφθη ἡ ΟΛΥΜΠΙΑ

'Εκεῖ ὅπου ἀναπαύεται ἡ καρδιὰ τοῦ βαρώνου Πιὲρ ντὲ Κουμπερτέν

Μὲ τὸν παράδοσι τῆς ἀναβιώσεώς τους, ἡ 'Ολυμπιακὴ φλόγα θὰ μεταφερθῆ ἀπὸ τὴν 'Ολυμπία καὶ θὰ φτάση στὸ Λὸς "Αντζελες τὴν 1η Φεβρουαρίου. 'Από ἐκεῖ μιὰ σειρὰ δρομέων θὰ τὴ μεταφέρη μέχρι τοῦ Σκάου Βάλλεϋ, ὅπου θὰ ἀναφθῆ ὁ βωμὸς τοῦ σταδίου...

Ποιὰ ὅμως εἶναι ἡ παράδοσι τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων; Γιατὶ γινόντουσαν στὴν 'Ολυμπία; Κι' ἔπειτα, ποιὸς ἀπεκάλυψε ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἀρχαιολογικοὺς θησαυρούς; 'Επίσης, ποιὸς εἶχε τὴν ἰδέα τῆς ἀναβιώσεως τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων; "Ας δοῦμε μὲ κάποια σειρὰ ὅλη αὐτὴ τὴν τόσο ἐνδιαφέρουσα ἱστορία:

'Η καθιέρωσι τῆς περιοχῆς τῆς 'Ολυμπίας ὡς θρησκευτικοῦ κέντρου καὶ τελέσεως τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων εἶναι πάρα πολὺ παληά. Σύμφωνα μὲ τὴν παράδοσι ἀνάγεται στοὺς 'Ιδαίους Δακτύλους ἢ Κουρῆτες, ποὺ εἶχαν ἔρθει ἀπὸ τὴν Κρήτη. "Αλλη παράδοσι ἀναφέρεται στὸν 'Αέθλιο, τὸν πρῶτο βασιλιὰ τῆς "Ηλιδος, ἀπὸ τὸν ὁποῖο πῆραν τ' ὄνομά τους οἱ ἀθλητές. Κατ' ἄλλους πάλι ἡ παράδοσι ἀναφέρεται ἐπίσης στὸν Πέλοπα, ποὺ νίκησε σ' ἀγῶνα ἁρματοδρομίας τὸ βασιλέα τῆς Πίσης Οἰνόμαο καὶ πῆρε ὡς ἔπαθλο τὴν κόρη του, τὴν 'Ιπποδάμεια. Κι' ἐκείνη, πρὸς τιμὴν τῆς "Ηρας, καθιέρωσε ἕνα ἀγώνα δρόμου μὲ παρθένες. Γι' αὐτό, τὴ διοίκησι τῆς 'Ολυμπίας εἶχαν πρῶτοι οἱ Πισᾶτες.

Μὰ οἱ κυρίως ἱδρυτὲς καὶ ὀργανωτὲς τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ἦταν ὁ βασιλιὰς τῆς 'Ηλείας "Ιφιτος, ὁ νομοθέτης τῆς Σπάρτης Λυκοῦργος κι' ὁ βασιλιὰς τῆς Πίσης Κλεισθένης. 'Από αὐτοὺς καθιερώθηκε ἡ ἐκεχειρία, ποὺ ἐπέβαλλε σ' ὅλους τοὺς "Ελληνες τὸ ἀπαραβίαστο τῆς "Ηλιδος καὶ τὴ γενικὴ ἀνακωχή, τὴν κατάπαυσι τῶν ἐχθροπραξιῶν κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἀγώνων. 'Η ἐκεχειρία κηρυσσόταν ἀπὸ εἰδικοὺς κήρυκες σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα στὴν ἀρχὴ τῶν μηνῶν, ποὺ γινόντουσαν οἱ ἀγῶνες, δηλαδὴ τὸν 'Ιούλιο καὶ τὸ Σεπτέμβριο κάθε πέμπτου ἐτους. Οἱ πρῶτοι διαρκοῦσαν μιὰ ἡμέρα. 'Αργότερα ὅμως κρατοῦσαν τρεῖς καὶ πέντε ἡμέρες. Στοὺς ἀγῶνες λάμβαναν μέρος μόνο ἐλεύθεροι "Ελληνες. 'Αργότερα, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς παρακμῆς, δόθηκε τὸ δικαίωμα συμμετοχῆς σ' αὐτοὺς καὶ στοὺς Ρωμαίους. Κάθε πόλι ἔστελνε στὴν 'Ολυμπία τοὺς θησαυροὺς της καὶ τοὺς ἀπεσταλμένους της.

Στὶς γυναῖκες ἀπαγορευόταν αὐστηρὰ ἡ παρακολούθησι τῶν ἀγώνων. Γινόταν δὲ αὐστηρὸς ἔλεγχος. Μερικὲς ὅμως προσπαθοῦσαν νὰ ξεγελάσουν τοὺς φρουροὺς καὶ μὲ κίλια τεχνάσματα περνοῦσαν τὸν 'Αλφειό. Τότε ὅμως δὲ γλύτωναν τὴν ποινὴ τοῦ θανάτου. Τὶς ὁδηγοῦσαν σ' ἕνα ὕψωμα, στὸ Τυπαῖο, καὶ τὶς σκότωναν δίχως ἔλεος! Μόνο μιὰ γυναῖκα κατάφερε νὰ ξεγλυστρήση ἀπὸ αὐτὸ τὸν ἔλεγχο καὶ νὰ μπῆ στὸ Στάδιο γιὰ νὰ παρακολουθήση τοὺς ἀγῶνες: ἡ κόρη τοῦ Ροδίου ὀλυμπιονίκη Διαγόρα, λουθήση τοὺς ἀγῶνες: ἡ κόρη τοῦ Ροδίου ὀλυμπιονίκη Διαγόρα, ἡ Καλλιπάτειρα, ποὺ ἦταν ἐπίσης ἀδελφὴ καὶ μητέρα ὀλυμπιονικῶν. Ντύθηκε ἀντρικὰ καὶ πέρασε στὸ στίβο, μὰ δὲν ἀργησε ν' ἀνακαλυφθῆ.

Μιὰ γυναῖκα, ὡστόσο, ἦταν ὑποχρεωμένη νὰ παρακολουθῆ τοὺς ἀγῶνες: 'Η "Ηλεία ἱέρεια τῆς Δήμητρας.

Οἱ ἄντρες ὅμως κι' ἐλεύθεροι καὶ δοῦλοι καὶ βάρβαροι μποροῦσαν νὰ τοὺς παρακολουθήσουν ὡς θεατές.

Οἱ ἀπεσταλμένοι τῶν διαφόρων πόλεων, οἱ ἐπίσημοι, ἐμεναν κι' ἔτρωγαν στὸ Πρυτανεῖο. Οἱ ἄλλοι προσκυνητὲς ἔμεναν στὶς ὄχθες τοῦ 'Αλφειοῦ ἢ στὴν κατάφυτη κοιλάδα σὲ σκηνὲς ἢ κάτω ἀπὸ τὰ ἀ.ωνόβια δέντρα.

Οἱ προσκυνητὲς μαζευόντουσαν στὴν 'Ολυμπία ἀπὸ τὴ θάλασσα κι' ἀπὸ ἄλλους ἕξη δρόμους. Δυὸ ἀπὸ τοὺς δρόμους αὐτοὺς περνοῦσαν ἀπὸ τὴν Ἱερὴ "Ηλιδα.

Οἱ ἀθλητές, ποὺ λάμβαναν μέρος στοὺς ἀγῶνες, προερχόντουσαν ἀπὸ τὶς καλύτερες κι' ἐνδοξότερες ἑλληνικὲς οἰκογένειες.

Σ' αὐτοὺς εἶχε λάβει μέρος κι' ὁ βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας 'Αλέξανδρος. 'Η πρώτη ἡμέρα τῶν ἀγώνων ἦταν ἀφιερωμένη στοὺς θεούς. Οἱ τρεῖς ἑπόμενες στοὺς ἀγῶνες. 'Η τελευταία στὴν στέψι τῶν ἀθλητῶν.

Τὰ ὀνόματα τῶν ὀλυμπιονικῶν χαράσσονταν σὲ λίθινες πλάκες κι' οἱ ποιητὲς τοὺς ἐξυμνοῦσαν. Μετὰ τὴν τρίτη νίκη, ὁ ἀθλητὴς μποροῦσε νὰ στήση στὴν 'Ολυμπία τὸν ἀνδριάντα του.

Θὰ χρειαζόταν ὅμως πολὺ χῶρος γιὰ ν' ἀναφέρουμε τί θησαυροὺς τέχνης εἶχε μέσα στοὺς ναοὺς της ἡ 'Ολυμπία, καθὼς καὶ τὶς μεγαλοπρέπειὰ τῆς τελέσεώς τους, ὅπως καὶ τὶς ἀφάνταστες γιορτές, ποὺ ἀκολουθοῦσαν, τὰ ἐπινίκεια.

Ἐπειτα, μὲ τοὺς αἰῶνες ποὺ πέρασαν κι' ἀπὸ ἕνα σωρὸ γεγονότα καὶ καταστροφές, ἡ 'Ολυμπία... ἐξαφανίστηκε.

Δέκα ἐννέα χιλιόμετρα ἀνατολικὰ τοῦ κόλπου τῆς Κυπαρισσίας, μέχρι τὸ 1870, βρισκόταν σ' αὐτὴν τὴν μαγευτικὴ τοποθεσία τῆς ὄμορφης κοιλάδας ἕνας πανάθλιος συνοικισμός, ποὺ λεγόταν 'Αντίχαλο, γιατὶ ἦταν ἀκριβῶς ἀπέναντι ἀπὸ τὸ ὄρος Λάλα. Παλαιότερα, ἐπὶ φραγκοκρατίας, σ' αὐτὴ τὴν περιοχὴ βρισκόταν ὁ συνοικισμὸς Σέρδια ἢ Σερδιανά...

Κανεὶς ὡστόσο, δὲ φανταζόταν ὅτι ἐκεῖ κάτω ἦταν θαμένη ἡ ἀρχαία 'Ολυμπία. "Αλλωστε, εἶχε ἐξαφανιστῆ κάθε σημάδι της. 'Η καταστροφὴ ἄρχισε τὸ 395 μ.Χ. μὲ τὴν ἐπιδρομὴ τῶν Γότθων, ποὺ μὲ τὸν ἀρχηγό τους τὸν 'Αλάριχο ἐρήμωσαν τὴν Πελοπόννησο. Γκρέμισαν τοὺς ἀρχαίους ναούς, ἁρπαξαν ὅ,τι μποροῦσαν καὶ κατάστρεψαν ὅ,τι δὲ μποροῦσαν νὰ πάρουν μαζί τους.

Τὸ 426 μ. Χ. κατὰ διαταγὴ τοῦ αὐτοκράτορα Θεοδοσίου Β' πυρπολήθηκε ὁ ναὸς τοῦ 'Ολυμπίου Διός. Τὸ 522 καὶ τὸ 551 φοβεροὶ σεισμοὶ σώριασαν στὸ ἔδαφος ὅλα τὰ περίφημα οἰκοδομήματα. Κι' ἔπειτα, τὴν καταστροφὴ συμπλήρωσανε οἱ πλημμύρες, κι' οἱ συνεχεῖς ἀλλαγὲς τοῦ ρεύματος τοῦ 'Αλφειοῦ. "Ετσι θάφτηκαν κάτω ἀπὸ τὴν ἄμμο αὐτοὶ οἱ πολύτιμοι ἀρχαιολογικοὶ θησαυροί.

Τὸ 1875, ὅμως, ἡ Γερμανικὴ 'Αρχαιολογικὴ 'Εταιρεία ἄρχισε αυστηματικὲς ἀνασκαφὲς στὴν 'Ολυμπία, ποὺ συνεχίζονται ἀκόμη καὶ σήμερα. Οἱ Γερμανοὶ ἀρχαιολόγοι Κούρτιους, "Αντλερ, Φούρτβαίγκλερ καὶ Δαίρπφελδ ἔφεραν στὸ φῶς τοὺς θησαυροὺς τῆς 'Ολυμπίας.

Στὴ μορφὴ τοῦ Γουλιέλμου Δαίρπφελδ θὰ πρέπει, ὡστόσο, ἰδιαίτερα νὰ σταματήσουμε. 'Ο ἄνθρωπος αὐτὸς ἦταν δεμένος μὲ τὸ πνεῦμα τῆς 'Ολυμπίας κι' ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα δὲν ἔδωσε μόνο τὶς μελέτες του, τὰ καλύτερα χρόνια του, ἀλλὰ κι' αὐτὴν ἀκόμη τὴ ζωή του. 'Ο τάφος του βρίσκεται στὴ Λευκάδα, ἐκεῖ ὅπου ἔψαχνε νὰ βρῆ τὴ Σχνη τοῦ 'Οδυσσέα...

'Ο Γουλιέλμος Δαίρπφελδ εἶχε γεννηθῆ στὸ Μπάρμεν τῆς Γερμανίας τὸ 1853. Σπούδασε ἀρχιτεκτονικὴ στὸ Πολυτεχνεῖο τοῦ Βερολίνου καὶ τὸ 1877 στάλθηκε στὴν Ἑλλάδα γιὰ νὰ λάβη μέρος ὡς ἀρχιτέκτων τῆς ἀποδοῦς τοῦ Μπὼν στὶς ἀνασκαφὲς τῆς 'Ολυμπίας. "Εδειξε τόσο ζῆλο καὶ τόση ἱκανότητα, ὥστε μέσα σ' ἕνα χρόνο κατέκτησε τὴ θέσι τοῦ ἐκτελεστοῦ διευθυντοῦ τοῦ ὅλου ἔργου. Τὸ 1882 ἀνέλαβε, τέλος, τὴ διεύθυνσι τοῦ Γερμανικοῦ 'Αρχαιολογικοῦ 'Ινστιτούτου τῆς 'Αθήνας. Τὸ 1883 παντρεύτηκε τὴν κόρη τοῦ καθηγητοῦ ἀρχιτέκτονος "Αντλερ. Μετὰ τὶς ἀνασκαφὲς τῆς 'Ολυμπίας, τῆς Τροίας καὶ τῶν Μυκηνῶν, ἔκανε ἀναζητήσεις στὴ θέσι Νυτρὶ τῆς Λευκάδας κι' ἐκεῖ βρίσκεται ὁ τάφος του. 'Ο Γουλιέλμος Δαίρπφελδ πέθανε τὸ 1940 στὴν Λευκάδα, ὅπου ἀφιέρωσε εἴκοσι χρόνια τῶν μελετῶν του.

Τί ἔφεραν σὲ φῶς οἱ ἀνασκαφὲς τῶν Γερμανῶν ἀρχαιολόγων; "Ενα πλῆθος ἀπὸ πολύτιμους ἀρχαιολογικοὺς θησαυρούς. 'Εκείνη ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴ τῶν ἐρευνῶν ὁ τότε διάδοχος Κωνσταντίνος εἶχε πρῶτος αὐτὸς τὴν ἰδέα ν' ἀναβιώση τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες. Μιὰ ἡμέρα, τέλος, τοῦ 1894 στὸ ἀμφιθέατρο τῆς Σορβόννης, στὶν 5η ἐπέτειο τῆς ἱδρύσεως τῆς («Ενώσεως τῶν Γαλλικῶν 'Αθλητικῶν Σωματείων») μίλησε ἐπίσης γιὰ τὴν ἀναβίωσι τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ὁ βαρώνος Πιὲρ ντὲ Κουμπερτέν.

'Ο Κουμπερτὲν εἶχε γεννηθῆ τὸ 1862. "Ητανε φίλαθλος καὶ συγγραφεὺς ἔργων μὲ θέμα τὴ φυσικὴ ἀγωγή. Εἶχε ἐπισκεφθῆ τὴν 'Αγγλία καὶ τὶς "Ηνωμ. Πολιτεῖες κι' εἶχε σπουδάσει τὰ διάφορα συστήματα. Στὴν Σορβόννη μίλησε μὲ θέρμη γιὰ τὸ ὀλυμπιακὸ πνεῦμα. "Ετσι ἀποφασίστηκε νὰ συγκληθῆ, μετὰ ἕνα χρόνο, ἕνα διεθνὲς συνέδριο ἐπίσης στὰ Παρίσι, γιὰ νὰ συζητηθῆ αὐτὸ τὸ θέμα. Σ' αὐτὸ τὸ δ ἐθνὲς συνέδριο ἡ Ἑλλάδα ἀντιπροσωπεύτηκε ἀπὸ τὸν Δ. Βικέλα, ποὺ ἐξελέγη καὶ πρόεδρος τῆς Διεθνοῦς 'Επιτροπῆς τῶν 'Ολυμπιακῶν 'Αγώνων, μὲ γενικὸ γραμματέα τὸν Κουμπερτέν.

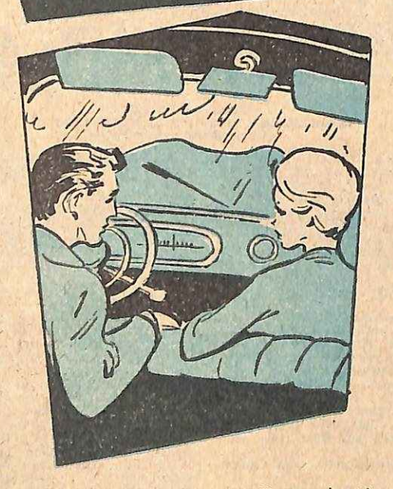
'Ο Κουμπερτὲν κατέθηκε μάλιστα στὴν Ἑλλάδα, γιατὶ εἶχε ληφθῆ ἀπόφασι ν' ἀγίνουν στὴ χώρα μας οἱ πρῶτοι ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες καὶ συνεργάσθηκε μὲ τὸν τότε διάδοχο Κωνσταντῖνο ὡς πρόεδρο τῆς 'Ολυμπιακῆς 'Επιτροπῆς. "Ετσι, τὸ 1896 ἔγιναν οἱ πρῶτοι ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες στὴν 'Αθήνα κι' ὁ Σπῦρος Λούης μὲς χάρισε τότε τὴν πρώτη νίκη στὸ Μαραθώνειο.

'Ο βαρώνος Πιὲρ ντὲ Κουμπερτὲν ἀφησε τὴν καρδιά του στὴν Ἑλλάδα. "Οταν πέθανε τὸ 1

Ημέρες του Γκρίζου

ΧΡ. Κ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

("Ενα βροχερὸ χειμωνιάτικο ἀπομεσήμερο. Ἐκεῖνος κι' Ἐκείνη διασχίζουν τὸ δρόμο τῆς Ἑκάλης ἐνῶ τὸ πάρκιρὶζ τοῦ αὐτοκινήτου τους δὲν προφταίνει νὰ διώχνη τὴ βροχὴ ἀπὸ τὸ κρύσταλλο).

ΕΚΕΙΝΗ: Ἰδέα ὅμως κι' αὐτὴ νὰ βγοῦμε περίπατο μὲ τέτοιον καιρό...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Γιατί; Τί ἔχει ὁ καιρός;

ΕΚΕΙΝΗ: Θὰ σοῦ ἔλεγα ὅτι εἶναι... ὁ κακός μας ὁ καιρός, ἂν δὲ φοβόμουν μήπως τὸ πάρης προσωπικά.

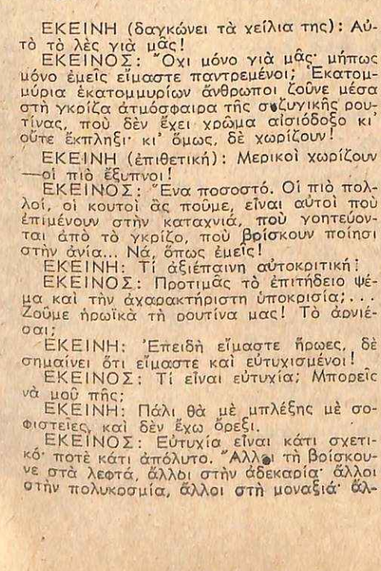
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μὴν τὸ πῆς λοιπόν, καὶ θιγῶ...

ΕΚΕΙΝΗ: Ὁ κόσμος πάει περίπατο μὲ λιακάδα, μὲ συννεφιὰ ἔστω, μὲ χιόνι ἀκόμη—ὄχι ὅμως καὶ μὲ βροχὴ σὰν τὴ σημερινή...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Δὲ σοῦ ἀρέσει ἡ βροχή;

ΕΚΕΙΝΗ: Δὲν εἶναι μόνο ἡ βροχή· εἶναι καὶ τὸ περιβάλλον: Κλειστὸς ὁ ὁρίζων ἀπὸ παντοῦ. Κανένα φῶς, κανένα χρῶμα πουθενά... Γκρίζο παντοῦ. Ἡ ὁμοιομορφία τοῦ γκρίζου μᾶς τυλίγει, χωρὶς ἔκπληξι. μονότονη. Μοῦ ἔρχεται νὰ κλάψω!

ΕΚΕΙΝΟΣ: Κλάψε. Ποιός σὲ ἐμποδίζει; ΕΚΕΙΝΗ: Δὲ σὲ νοιάζει;

ΕΚΕΙΝΟΣ: Τὸ κέφι σου θὰ κάνης. Γιατί νὰ μὲ νοιάξη;

ΕΚΕΙΝΗ: Τὸ κέφι μου; Μιλᾶς γιὰ κέφι μερα;...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Γιὰ τί θὲς νὰ μιλήσω; Γιὰ μελαγχολία;

ΕΚΕΙΝΗ: Μόνο γιὰ μελαγχολία; Γιὰ πλῆξι, γιὰ κατήφεια, γιὰ ἀνία, γιὰ τρέλλο! Δὲ σὲ τσελλαίνει αὐτὸ τὸ ἴδιο χρῶμα ποὺ μπαίνει ἀπὸ τὰ μάτια μας γιὰ νὰ πνώση τὴν ψυχή μας;...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Νὰ σοῦ πῶ· δὲν εἶναι, βέβαια, καὶ πολὺ εὐχάριστο αὐτὸ τὸ ὁμοιόμορφο γκρίζο· ἄμα τὸ συνηθίσης ὅμως, ἔχει κι' αὐτὸ κάποια ποίησι...

ΕΚΕΙΝΗ: Ποίησι;! Ἔ, δὲν εἶσαι καλά. καιρὸς ποὺ μᾶς τυλίγει ἀπὸ παντοῦ χωὶς χαμόγελο. ἔχει κάποια ὁμορφιά.

ΕΚΕΙΝΗ: Ὁμορφιά;! Ἔ, μά, παιδί μου, ἀρχίζω νὰ ἔχω ἀμφιβολίες μεγάλες γιὰ τὸ γούστο σου. Γιὰ τὸ πῶς ἐννοεῖς τὴν ὁμορφιά...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Τὴ βρίσκω παντοῦ. Ἔ. κι' ἂν ἀκόμη δὲν τὴ βρῶ, τὴν ψάχνω...

ΕΚΕΙΝΗ: Καί. ἐπιμένοντας, τὴ βρίσκεις ἐκδιαστικά.

ΕΚΕΙΝΟΣ: Ἀνήκω στὸ καλοπροαίρετο καὶ εὐάλωτο κοινὸν ποὺ πάει στὸ θέατρο γιὰ νὰ χειροκροτήση, κι' ὄχι γιὰ νὰ ἀποκτήση ἀπόψεις. Δὲν' ἀνήκω στὴ συνομοταξία τῶν δυστόπων. Δὲν εἶμαι φτιαγμένος ἀπὸ τὴ στόφφα τῶν κριτικῶν... Ψάχνω νὰ βρῶ πρῶτη. τὸ βρίσκω μὲ τὴ δεύτερη, μὲ τὴν τρίτη. Ἔπὶ τέλους τὸ ἐκδιάζω, καὶ τὸ θαυμάζω!

ΕΚΕΙΝΗ: Ἀνύπαρκτος;

ΕΚΕΙΝΟΣ: Ἔστω ἀκόμη κι' ἀνύπαρκτο. Πίστεψέ με, ἀπὸ τὴ διαρκῆ ἀρνησι ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὸ ἐπίμονο φιλοσκωτίνισμα τῶν πραγμάτων, πιὸ καλὴ εἶναι ἡ θέσις ποὺ δημιουργεῖται ἀπὸ τὴν καλὴ—κι' ἔστω ἀκόμη τὴ λίγο ἀφελῆ—πρόθεσι τῆς ἀγαθῆς εὐδιαθεσίας.

ΕΚΕΙΝΗ: Δὲν ξέρω· μὲ ἔμπλεξες πάλι μὲ μπερδεμένες φράσεις. Πάντως ἐγὼ δὲ βρίσκω καμμιὰ ὁμορφιὰ στὸ σημερινὸ καιρό.

ΕΚΕΙΝΟΣ (πιὸ σιγά, ἐμπιστευτικά): Ξέρεις μὲ τί μοιάζει αὐτὸς ὁ καιρός;

ΕΚΕΙΝΗ: Μὲ τί;

ΕΚΕΙΝΟΣ: Μὲ τὸ γάμο! Ἡ ζωὴ δυὸ ἀνθρώπων παντρεμένων εἶναι γενικὰ συννεφιασμένη, κάπου-κάπου βροχερή, καὶ καμμιὰ φορὰ θυελλώδης.

ΕΚΕΙΝΗ (δαγκώνει τὰ χείλια της): Αὐτὸ τὸ λὲς γιὰ μᾶς!

ΕΚΕΙΝΟΣ: Ὄχι μόνο γιὰ μᾶς· μήπως μόνο ἐμεῖς εἴμαστε παντρεμένοι; Ἑκατομμύρια ἑκατομμυρίων ἄνθρωποι ζοῦνε μέσα στὴ γκρίζα ἀτμόσφαιρα τῆς συζυγικῆς ρουτίνας, ποὺ δὲν ἔχει χρῶμα αἰσιόδοξο κι' οὔτε ἔκπληξι· κι' ὅμως, δὲ χωρίζουν!

ΕΚΕΙΝΗ (ἐπιθετική): Μερικοὶ χωρίζουν —οἱ πιὸ ἔξυπνοι!

ΕΚΕΙΝΟΣ: Ἕνα ποσοστό. Οἱ πιὸ πολλοί, οἱ κουτοὶ ἂς ποῦμε, εἶναι αὐτοὶ ποὺ ἐπιμένουν στὴν καταγνιά, ποὺ γοητεύονται ἀπὸ τὸ γκρίζο, ποὺ βρίσκουν ποίησι στὴν ἀνία... Νά, ὅπως ἐμεῖς!

ΕΚΕΙΝΗ: Τί ἀξιέπαινη αὐτοκριτική!

ΕΚΕΙΝΟΣ: Προτιμᾶς τὸ ἐπιτήδειο ψέμα καὶ τὴν ἀχαρακτήριστη ὑποκρισία;... Ζοῦμε ἠρωϊκὰ τὴ ρουτίνα μας! Τὸ ἀνιέσαι;

ΕΚΕΙΝΗ: Ἐπειδὴ εἴμαστε ἥρωες, δὲ σημαίνει ὅτι εἴμαστε καὶ εὐτυχισμένοι!

ΕΚΕΙΝΟΣ: Τί εἶναι εὐτυχία; Μπορεῖς νὰ μοῦ πῆς;

ΕΚΕΙΝΗ: Πάλι θὰ μὲ μπλέξης μὲ σοφιστείες, καὶ δὲν ἔχω ὄρεξι.

ΕΚΕΙΝΟΣ: Εὐτυχία εἶναι κάτι σχετικό· ποτὲ κάτι ἀπόλυτο. Ἄλλοι τὴ βρίσκουνε στὰ λεφτά, ἄλλοι στὴν ἀδεκαρία· ἄλλοι στὴν πολυκοσμία, ἄλλοι στὴ μοναξιά· ἄλλοι στὸ κρασὶ κι' ἄλλοι στὸν ἔρωτα...

ΕΚΕΙΝΗ: Κανεὶς ὅμως δὲν τὴ βρίσκει στὴ βροχή!

ΕΚΕΙΝΟΣ: Πῶς.... Τὰ σαλιγκάρια!

ΕΚΕΙΝΗ: Βρίσκεις ὅτι εἴμαστε σαλιγκάρια;

ΕΚΕΙΝΟΣ: Ὄχι ἐντελῶς· πάντως, ἐγώ, γιὰ λογαριασμό μου, νομίζω ὅτι ἡ σημερινὴ ἀτμόσφαιρα εἶναι ἀρκετὰ κλίμα μου.

ΕΚΕΙΝΗ: Βρίσκεις ὅτι ἡ βροχὴ ἐπηρεάζει αἰσιόδοξα τὴ διάθεσί σου; Εἶσαι ἰδιότροπος; Ἐκκεντρικός; Μαζοχιστής:

ΕΚΕΙΝΟΣ: Κι' ἂν δὲν τὴν ἐπηρεάζη αἰσιόδοξα, δὲν τῆς δημιουργεῖ ὅμως καὶ καταστρεπτικὰ ἐπακόλουθα... Τὸ ἴδιο ὅπως δὲ δημιουργεῖ καταστρεπτικὰ ἐπακόλουθα καὶ ἡ ρουτίνα σὲ ἕνα ζευγάρι ποὺ συνήθισε νὰ ζῆ χωρὶς πολύχρωμες ἐκπλήξεις...

ΕΚΕΙΝΗ: Οἱ ἀλυσίδες σκουριάζουν μὲ τὴ βροχή...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Σκουριάζουν, ἀλλὰ δὲ σπᾶνε! Καὶ σκουριασμένες ἀκόμη, δένουν ἀσπαστὰ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ζοῦνε μέσα στὴν ἀσταμάτητη βροχὴ τῆς συζυγικῆς ρουτίνας...

ΕΚΕΙΝΗ: Διαφωνῶ ριζικά!

ΕΚΕΙΝΟΣ: Γιατὶ εἶσαι ἐπίμονη καὶ πεισματάρα... Δὲν ἐννοεῖς νὰ δῆς πίσω ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα τὴν αἰτία ποὺ τὸ προκαλεῖ. Δὲν κάθησες νὰ σκεφτῆς πῶς καὶ γιατὶ ἐμεῖς οἱ δυό, παρ' ὅλο ποὺ καυγαδίζουμε, διαφωνοῦμε καὶ σκοτωνόμαστε, βρισκόμαστε πάντα ἀμετανόητα, μαζί!

ΕΚΕΙΝΗ: Γιατὶ βαριόμαστε νὰ χωρίσουμε...

ΕΚΕΙΝΟΣ (σοβαρά): Δὲ βαουέται κανεὶς νὰ ζητήση καὶ νὰ βρῆ τὴν εὐτυχία... Ἂν πιστεύαμε ὅτι ἡ εὐτυχία μας εἶναι στὸ χωρισμό, νὰ εἴσαι σίγουρη ὅτι θὰ εἴχαμε φτάσει ὡς ἐκεῖ... Κάτι μέσα μας ὅμως μᾶς λέει ὅτι καὶ ἡ ζωὴ αὐτὴ ποὺ ζοῦμε ἀξίζει— ὅπως ἀξίζει κι' αὐτὴ ἡ βροχερὴ μέρα ποὺ μᾶς ἀγκαλιάζει ἀπὸ παντοῦ μὲ γκρίζα...

ΕΚΕΙΝΗ (ἀρκετὰ κλονισμένη): Ἔχει γοῦστο νὰ ἀξίζη πιὸ πολὺ ἀπὸ τὴ λιακάδα!

ΕΚΕΙΝΟΣ: Ἔχει, δὲ λέω, καὶ ἡ λιακάδα τὴν ὁμορφιάζει... ἂν καὶ μπορεῖ νὰ καταλήξη σὲ ἡλίαση! Ἔχει ὅμως κι' ἡ ἀνία τὴν ποίησί της. Μιὰ ποίησι ποὺ ἀργοσταλάζει στὴν καρδιά, ὅπως οἱ σταλες τῆς βροχῆς...

ΕΚΕΙΝΗ:... Καὶ προκαλεῖ ψυχικοὺς ρευματισμούς!

ΕΚΕΙΝΟΣ: Νὰ τώρα ποὺ τὸ ἔρριξες στὴν παραδοξολογία!

ΕΚΕΙΝΗ: Ἐσὺ μὲ ἔχεις ταράξει τόση ὥρα στὶς παραδοξολογίες... ποὺ πᾶς νὰ μὲ πείσης. οὔτε λίγο, οὔτε πολύ, ὅτι ἡ ἀσκήμια εἶναι ὁμορφιά!

ΕΚΕΙΝΟΣ: Ὑπάρχει ὁμορφιὰ ἄσκημη, τὸ ἴδιο ὅπως ὑπάρχει καὶ ἀσκήμια ὁμορφη... Ἡ ὁμορφιὰ ποὺ θαμπώνει τὰ μάτια δὲν εἶναι πάντα ἡ πραγματικὴ κι' ἀδιάβλητη ὁμορφιά· ἐνῶ, καμμιὰ φορά, αὐτὸ ποὺ ὀνομάζουμε ἀσκήμια μᾶς δίνει πιὸ πολλὴ—καὶ πιὸ σίγουρη—χαρά. (Ἔχουν ἀφίσει δεξιὰ τὸ Μπογιάτι καὶ προχωροῦν πρὸς τὰ Κιούρκα. Ἡ βροχὴ ἔχει δυναμώσει. Τὸ γκρίζο ἔχει πυκνώσει πρὸς τὸ μαῦρο. Τὰ νερὰ πλημμυρίζουν τὸ δρόμο).

ΕΚΕΙΝΗ: Δὲ γυρίζουμε;

ΕΚΕΙΝΟΣ: Γιατί; Δὲν πιστεύω νὰ κρυώνης... Νά, κάτσε νὰ σοῦ ἀνάψω τὸ καλοριφέρ...

ΕΚΕΙΝΗ: Καλά, μπορεῖ νὰ μὴν κρυώνω, ἀλλά, νά... ἀνησυχῶ λίγο.

ΕΚΕΙΝΟΣ: Γιατί ἀνησυχεῖς;

ΕΚΕΙΝΗ: Ξέρω κι' ἐγώ; Ἔτσι ποὺ περνάει μέσα ἀπὸ τὰ νερὰ τὸ αὐτοκίνητο σὰ γόνδολα, μπορεῖ νὰ βραχοῦνε τὰ μπουζί...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Φάε τὴ γλώσσα σου! (Καὶ ἡ πρόβλεψί της ἐπαληθεύει: Τὸ αὐτοκίνητο, ἐκεῖ ποὺ διασχίζει ἕναν ποταμό, σταματάει!) Νάτο! Τὸ εἶπες καὶ ἔγινε. Βραχήκανε τὰ μπουζί. (Προσπαθεῖ μάταια νὰ βάλη ἐμπρός. Ἡ μίζα νυρίζει χωρὶς ἀποτέλεσμα). Πρέπει νὰ περιμένουμε νὰ στεγνώσουνε γιὰ νὰ ξεκινήσουμε...

ΕΚΕΙΝΗ (εἰρωνικά): Δὲν πειράζει. Θὰ χαρῆς πιὸ πολὺ καὶ πιὸ ἄνετα τὴν ποίησι τοῦ γκρίζου...

ΕΚΕΙΝΟΣ (ὑποτακτικά): Τοῦ καιροῦ καὶ τῆς συντροφιᾶς σου...

ΧΡ. Κ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

Γυναῖκες ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΣΑΝ ΓΕΝΕΣ ΑΡΧΟΝΤΙΣΣΕΣ

Η ΛΑΙΔΗ ΚΙ' Ο ΑΡΧΙΛΗΣΤΗΣ

Η Λαΐδη Σίμονς ζοῦσε τὴ δεύτερη νεότητα τῆς ζωῆς της. Εἶχε ἔρθει στὴν Ἀθήνα πρὶν ἀπὸ τρία χρόνια, ἔπειτα ἀπὸ συμβουλὴ τοῦ γιατροῦ της, γιὰ νὰ ξεφύγη ἀπὸ τὸ ὑγρὸ κλίμα τῆς πατρίδος της. Ἐγκαταστάθηκε στὸ «Ξενοδοχεῖο τῶν Ξένων» μὲ τὴ συνοδό της, μιὰ γυναίκα περίπου στὴν ἡλικία της.

Ἡ Λεπτὴ αὐτὴ κυρία ἦταν βαθύπλουτη χήρα κι' εἶχε γυρίσει ὡς τότε, τὸν περισσότερο κόσμο. Γαντζώθηκε ὅμως κυριολεκτικὰ στὴν Ἑλλάδα, ὅταν διαπίστωσε, ὅτι ὁ ἥλιος κι' ὁ ἀέρας της εἶχαν εὐεργετικὴ ἐπίδρασι στὴν ὑγεία της. Ἦταν σαράντα πέντε ἐτῶν κι' ὡστόσο διατηροῦσε ἀκόμη ἀκέραια τὴν παλιὰ εὐγενικὴ ὁμορφιά της. Οἱ Ἀθηναῖοι τὴ σέβονταν καὶ τὴν ἐκτιμοῦσαν. Γιατὶ ἡ ξένη αὐτή, ποὺ μιλοῦσε μ' εὐχέρεια τὴ γλῶσσα μας, ἦταν ἁπλὴ καὶ καταδεχτική. Σὲ κάθε γιορτή, σὲ κάθε πανηγύρι ἦταν ἀπ' τὶς πρῶτες. Γι' αὐτό, ἄλλωστε, γύριζε στὰ χωριά, μ' ἕνα ἀμάξι ποὺ εἶχε ἀγοράσει χάριν τῶν μακρυνῶν περιπάτων της.

Ὁ ἀμαξᾶς της ἦταν ἕνα συμπαθητικὸ παλληκάρι. Ἡ Λαΐδη Σίμονς τοὶ κρατοῦσε μόνιμα κοντά της, μ' ἕνα γερὸ μισθό. Ἔτσι ὁ Θανάσης Ντάβος, τὸ ἴδιο ὅπως ὑπάρχει καὶ ἀσκήμια ὁμορφη... Ἡ ὁμορφιὰ ποὺ θαμπώνει τὰ μάτια δὲν εἶναι πάντα ἡ πραγματικὴ κι' ἀδιάβλητη ὁμορφιά· ἐνῶ, καμμιὰ φορά, αὐτὸ ποὺ ὀνομάζουμε ἀσκήμια μᾶς δίνει πιὸ πολλὴ—καὶ πιὸ σίγουρη—χαρά. (Ἔχουν ἀφίσει δεξιὰ τὸ Μπογιάτι καὶ προχωροῦν πρὸς τὰ Κιούρκα. Ἡ βροχὴ ἔχει δυναμώσει. Τὸ γκρίζο ἔχει πυκνώσει πρὸς τὸ μαῦρο. Τὰ νερὰ πλημμυρίζουν τὸ δρόμο).

ΕΚΕΙΝΗ: Δὲ γυρίζουμε;

ΕΚΕΙΝΟΣ: Γιατί; Δὲν πιστεύω νὰ κρυώνης... Νά, κάτσε νὰ σοῦ ἀνάψω τὸ καλοριφέρ...

ΕΚΕΙΝΗ: Καλά, μπορεῖ νὰ μὴν κρυώνω, ἀλλά, νά... ἀνησυχῶ λίγο.

ΕΚΕΙΝΟΣ: Γιατί ἀνησυχεῖς;

ΕΚΕΙΝΗ: Ξέρω κι' ἐγώ; Ἔτσι ποὺ περνάει μέσα ἀπὸ τὰ νερὰ τὸ αὐτοκίνητο σὰ γόνδολα, μπορεῖ νὰ βραχοῦνε τὰ μπουζί...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Φάε τὴ γλώσσα σου! (Καὶ ἡ πρόβλεψί της ἐπαληθεύει: Τὸ αὐτοκίνητο, ἐκεῖ ποὺ διασχίζει ἕναν ποταμό, σταματάει!) Νάτο! Τὸ εἶπες καὶ ἔγινε. Βραχήκανε τὰ μπουζί. (Προσπαθεῖ μάταια νὰ βάλη ἐμπρός. Ἡ μίζα νυρίζει χωρὶς ἀποτέλεσμα). Πρέπει νὰ περιμένουμε νὰ στεγνώσουνε γιὰ νὰ ξεκινήσουμε...

ΕΚΕΙΝΗ (εἰρωνικά): Δὲν πειράζει. Θὰ χαρῆς πιὸ πολὺ καὶ πιὸ ἄνετα τὴν ποίησι τοῦ γκρίζου...

ΕΚΕΙΝΟΣ (ὑποτακτικά): Τοῦ καιροῦ καὶ τῆς συντροφιᾶς σου...

ΧΡ. Κ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ Λεπτὴ αὐτὴ κυρία ἦταν βαθύπλουτη χήρα κι' εἶχε γυρίσει ὡς τότε, τὸν περισσότερο κόσμο. Γαντζώθηκε ὅμως κυριολεκτικὰ στὴν Ἑλλάδα, ὅταν διαπίστωσε, ὅτι ὁ ἥλιος κι' ὁ ἀέρας της εἶχαν εὐεργετικὴ ἐπίδρασι στὴν ὑγεία της. Ἦταν σαράντα πέντε ἐτῶν κι' ὡστόσο διατηροῦσε ἀκόμη ἀκέραια τὴν παλιὰ εὐγενικὴ ὁμορφιά της. Οἱ Ἀθηναῖοι τὴ σέβονταν καὶ τὴν ἐκτιμοῦσαν. Γιατὶ ἡ ξένη αὐτή, ποὺ μιλοῦσε μ' εὐχέρεια τὴ γλῶσσα μας, ἦταν ἁπλὴ καὶ καταδεχτική. Σὲ κάθε γιορτή, σὲ κάθε πανηγύρι ἦταν ἀπ' τὶς πρῶτες. Γι' αὐτό, ἄλλωστε, γύριζε στὰ χωριά, μ' ἕνα ἀμάξι ποὺ εἶχε ἀγοράσει χάριν τῶν μακρυνῶν περιπάτων της.

Ὁ ἀμαξᾶς της ἦταν ἕνα συμπαθητικὸ παλληκάρι. Ἡ Λαΐδη Σίμονς τοὶ κρατοῦσε μόνιμα κοντά της, μ' ἕνα γερὸ μισθό. Ἔτσι ὁ Θανάσης Ντάβος, τὸ ἴδιο ὅπως ὑπάρχει καὶ ἀσκήμια ὁμορφη... Ἡ ὁμορφιὰ ποὺ θαμπώνει τὰ μάτια δὲν εἶναι πάντα ἡ πραγματικὴ κι' ἀδιάβλητη ὁμορφιά· ἐνῶ, καμμιὰ φορά, αὐτὸ ποὺ ὀνομάζουμε ἀσκήμια μᾶς δίνει πιὸ πολλὴ—καὶ πιὸ σίγουρη—χαρά. (Ἔχουν ἀφίσει δεξιὰ τὸ Μπογιάτι καὶ προχωροῦν πρὸς τὰ Κιούρκα. Ἡ βροχὴ ἔχει δυναμώσει. Τὸ γκρίζο ἔχει πυκνώσει πρὸς τὸ μαῦρο. Τὰ νερὰ πλημμυρίζουν τὸ δρόμο).

ΕΚΕΙΝΗ: Δὲ γυρίζουμε;

ΕΚΕΙΝΟΣ: Γιατί; Δὲν πιστεύω νὰ κρυώνης... Νά, κάτσε νὰ σοῦ ἀνάψω τὸ καλοριφέρ...

ΕΚΕΙΝΗ: Καλά, μπορεῖ νὰ μὴν κρυώνω, ἀλλά, νά... ἀνησυχῶ λίγο.

ΕΚΕΙΝΟΣ: Γιατί ἀνησυχεῖς;

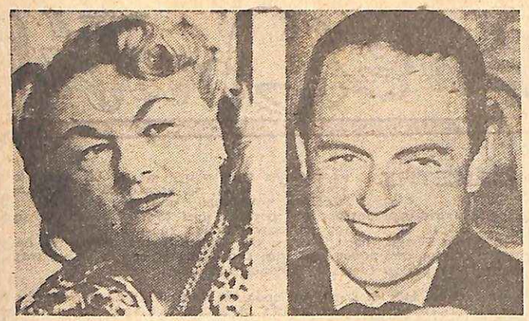
ΕΚΕΙΝΗ: Ξέρω κι' ἐγώ; Ἔτσι ποὺ περνάει μέσα ἀπὸ τὰ νερὰ τὸ αὐτοκίνητο σὰ γόνδολα, μπορεῖ νὰ βραχοῦνε τὰ μπουζί...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Φάε τὴ γλώσσα σου! (Καὶ ἡ πρόβλεψί της ἐπαληθεύει: Τὸ αὐτοκίνητο, ἐκεῖ ποὺ διασχίζει ἕναν ποταμό, σταματάει!) Νάτο! Τὸ εἶπες καὶ ἔγινε. Βραχήκανε τὰ μπουζί. (Προσπαθεῖ μάταια νὰ βάλη ἐμπρός. Ἡ μίζα νυρίζει χωρὶς ἀποτέλεσμα). Πρέπει νὰ περιμένουμε νὰ στεγνώσουνε γιὰ νὰ ξεκινήσουμε...

ΕΚΕΙΝΗ (εἰρωνικά): Δὲν πειράζει. Θὰ χαρῆς πιὸ πολὺ καὶ πιὸ ἄνετα τὴν ποίησι τοῦ γκρίζου...

ΕΚΕΙΝΟΣ (ὑποτακτικά): Τοῦ καιροῦ καὶ τῆς συντροφιᾶς σου...

ΧΡ. Κ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ μητέρα τῆς Σοράγια κ. Ἐσφαντιαρί καὶ ὁ εὐνοούμενος της Χάραλντ Κροῦπ

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΟΥ ΣΑΧΗ στὴν καρδιὰ τῆς Σοράγια

Γιατί ὁ Χάραλντ Κροῦπ πρόκειται, κατὰ τὰ φαινόμενα, νὰ ἐκτοπίση τὸν ἀντίζηλό του πρίγκηπα Ὀρσίνι

ΟΠΩΣ θὰ διεπίστωσαν οἱ ἀναγνῶστες μας ἀπὸ τὰ δημοσιεύματα, ποὺ εἶδαν τὸ φῶς, τὸν τελευταῖο καιρό, στὸν ἠμερήσιο τύπο,ὁ Χάραλντ Κροῦπ φὸν Μπόλεν σῦντ Χάλμπαχ, ὁ Γερμανὸς ἀντίζηλος τοῦ Ραϋμόντο Ὀρσίνι στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν κατάκτησι τῆς καρδιας τῆς Σοράγια, κερδίζει ὁλοένα ἔδαφος σ' αὐτὸ τὸν ἀγῶνα καὶ φαίνεται τώρα σὰν ὁ πιθανώτερος, ἂν ὄχι ὁ βέβαιος, διάδοχος τοῦ Σάχη στὸ πλευρὸ τῆς πρώην αὐτοκράτειρας.

Ἡ ἀπροσδόκητη αὐτὴ ἐξέλιξι εἶναι μιὰ ἐκπληκτὴ πρώτης γραμμῆς γιὰ ἐκείνους ποὺ εἶχαν πιστέψει πὼς ἡ Σοράγια ἦταν τρελλὰ ἐρωτευμένη μὲ τὸν γοητευτικὸ Ἰταλὸ πρίγκηπα καὶ ποὺ νόμιζαν πὼς δὲν περίμενε παρὰ τὸς ἀραιὲς ἀνακοινώσεις τοῦ Σάχη μὲ τὴν Φαράχ, γιὰ νὰ ἀναγγείλη τοὺς δικούς της μὲ τὴν Ὀρσίνι. Ὡστόσο, ἡ ἐξέλιξι αὐτὴ ἔχει τὴν ἐξήγησί της, ὅπως μᾶς δείχνει τὸ ντοκουμενταρισμένο ρεπορτάζ, ποὺ δημοσιεύει σχετικὰ μὲ τὸν ἀνταγωνισμὸ Κροῦπ—Ὀρσίνι ἡ γερμανικὴ «Μύνχνερ Ἰλλουστρίστε».

Κατὰ τὴν γερμανικὴ ἐπιθεώρησι, οἱ παράγοντες αὐτοὶ μποροῦν νὰ συνοψιστοῦν στὰ ἑξῆς τρία στοιχεῖα: 1) στὸ ὅτι ὁ Χάραλντ Κροῦπ ἐμφανίζεται, γιὰ τοὺς λόγους ποὺ θὰ ἐξηγήσωμε παρακάτω, σὰν ὁ ἀντικειμενικὰ καλύτερος γαμπρὸς γιὰ τὴν πρώην αὐτοκράτειρα. 2) στὸ ὅτι ἀκολούθησε πιὸ σοφὴ τακτικὴ ἀπέναντι τῆς ἀπὸ ἐκείνην ποὺ ἀκολούθησε ὁ πρίγκηπας Ὀρσίνι καὶ 3) στὸ ὅτι, ἂν παρουσιαστῆ περίπτωσι νὰ ἀμφιταλαντευτῆ ἡ Σοράγια, θὰ συντείνη στὴν κατεύθυνσι, ὅπου θὰ κλίνη ἡ πλάστιγγα, ἡ γνώμη τῆς μητέρας της, τῆς κ. Ἐσφαντιαρί, ποὺ ἔχει ἀναφανδὸν κηρυχτῆ ὑπὲρ τοῦ Χάραλντ Κροῦπ.

"Ας δοῦμε, ὅμως, πὼς ἀναλύει, στὸ ρεπορτάζ της, ἕνα πρὸς ἕνα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα ἡ «Μύχνερ Ἰλλουστρίτε». Τὸ πρῶτο, ὅτι ὁ Κροῦπ παρουσιάζεται σὰν «καταλληλότερος» γιὰ γαμπρός, δὲ θὰ εἶχε φυσικὰ—τονίζει τὸ γερμανικὸ περιοδικὸ—καμμιὰ σημασία, ἂν ἡ Σοράγια ἦταν ἀληθινὰ ἐρωτευμένη μὲ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο. Αὐτό, ὅμως, δὲ συμβαίνει! Ἡ Σοράγια ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἐρωτευμένη μὲ τὸν Σάχη καὶ μόνο μὲ τὸν Σάχη, καὶ τὴν ἐκλογὴ ποὺ θὰ κάνη τώρα, θὰ τὴν κάνη «ἐν ψυχρῷ»! Ἔτσι, λοιπόν, ἐξετάζοντας τοὺς δυὸ ὑποψηφίους μνηστῆρες, εἶναι ἐπόμενο νὰ προτιμήση τὸν Γερμανό, κυρίως γιατὶ ἔχει τὸ πλεονέκτημα τῆς ἀσύγκριτα πιὸ μεγάλης περιουσίας. Ὁ Ὀρσίνι, σὰν καθαρόαιμος ἀριστοκράτης—ἡ οἰκογένειά του ἔχει ἀναδείξει 21 Ἁγίους, 5 Πάπες καὶ 40 καρδιναλίους!—βρίσκεται πολὺ ψηλότερα στὴν σκάλα τῆς διεθνοῦς κοινωνικῆς ἱεραρχίας, ἀποτελεῖ, ὅμως, κοινὸ μυστικὸ πὼς ἡ περιουσία του ἔχει σχεδὸν ἐξανεμιστῆ καὶ πὼς δύσκολα θὰ μποροῦσε νὰ ἀνταπεξέλθη στὶς μεγάλες δαπάνες, ποὺ ἀπαιτεῖ ἡ συντήρησι μιᾶς πρώην αὐτοκρατείρας!

Ἀλλὰ ὁ Κροῦπ παρουσιάζεται ὡς ὁ «ἀντικειμενικὰ καλύτερος γαμπρὸς» καὶ γιὰ ἕναν ἀκόμη λόγο: Ἐπειδὴ εἶναι πιὸ «σοβαρὸς», πιὸ θετικὸς χαρακτῆρας ἀπὸ τὸν Ὀρσίνι, ποὺ τὸν βαραίνει, ἄλλωστε καὶ μιὰ μακραίωνη οἰκογενειακὴ παράδοσι ἀπιστιῶν μὲ αἰθιοπικὲς καταλήξεις καὶ διαζυγίων. Θὰ μποροῦσαμε νὰ ποῦμε πὼς ὁ Ὀρσίνι ἔχει τὰ χαρίσματα τοῦ εἰδανικοῦ ἐραστοῦ», ἐνῶ ὁ Κροῦπ τοῦ «ἰδανικοῦ συζύγου». Ἡ Σοράγια, ὅμως ζητάει σύζυγο—καὶ ὄχι ἐραστή!

Ἐξ ἴσου σημαντικὸς εἶναι ὁ παράγοντας τῆς σοφῆς τακτικῆς, ποὺ ἀκολούθησε ὁ Κροῦπ, σὲ σύγκρισι, μάλιστα, μὲ τὴν ἐπιπόλαιη τοῦ Ὀρσίνι. Ἐνῶ ὁ δεύτερος ἐπιδίωξε τὴν δημοσιότητα, ποὺ δόθηκε στὸ εἰδύλλιό τους, ἐκθέτοντας ἔτσι τὴν Σοράγια, μὲ τὴν ἐλπίδα, ἴσως, νὰ τὴν κάνη νὰ ἐπισπεύση τὴν ἀπόφασί της, ὁ πρῶτος φέρθηκε μὲ ἐξαιρετικὴ διακριτικότητα, ποὺ κολάκευσε τὴν πρώην ἐστεμμένη καὶ τῆς ἔδωσε ἕνα συναίσθημα ἀσφάλειας καὶ ἐμπιστοσύνης στὸ πλευρό του.

Ἐξ ἄλλου, ὁ Κροῦπ δὲν παρασύρθηκε ἀπὸ ὑπερβολικὴ αὐτοπεποίθησι καὶ, ἀντίθετα ἀπὸ τὸν Ὀρσίνι, ποὺ πίστευε πὼς ἡ Σοράγια εἶχε ὑποκύψει στὴν γοητεία του, δὲν ἀμφέβαλλε πὼς ἐκείνη ἐξακολουθοῦσε νὰ μένη ἀφοσιωμένη στὴν ἀνάμνησι τοῦ Σάχη καὶ νὰ ζῆ μὲ τὴν παράλογη ἐλπίδα πὼς θὰ τὴν ξανακαλοῦσε κοντά του. Ἡ σωστὴ αὐτὴ πεποίθησι τὸν ἔκανε, ὄχι μόνο νὰ κρατήση ἐφεκτικὴ στάσι ὡς τὴν ἡμέρα ποὺ ἀναγγέλθηκαν οἱ ἀραβῶνες τοῦ Σάχη μὲ τὴν Φαράχ, μὰ καὶ νὰ στείλη, αὐτὴ τὴν ἡμέρα, ἕνα ὑπέροχο κολλιὲ ἀπὸ διαμάντια γιὰ δῶρο στὴν πληγωμένη αὐτοκράτειρα.

Τὸ δῶρο αὐτὸ—ὑποστηρίζει ἡ «Μύνχνερ Ἰλλουστρίρτε» —ἔπαιξε, ἀσφαλῶς, μεγάλο ρόλο γιὰ τὴν ὁριστικὴ μεταστροφὴ τῶν διαθέσεων τῆς Σοράγια ἀπέναντι στοὺς δυὸ ὑποψήφιους. Ἡ λεπτότητα τοῦ Κροῦπ νὰ τὴν συλλογιστῆ τὴν στιγμὴ ποὺ ἔχανε τὶς τελευταῖες ἐλπίδες της, καὶ νὰ ἐπιχειρήση, μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, νὰ τὴν παρηγορήση, τὴν συγκίνησε, ἐνῶ τὴν ἐψύχρανε ἡ ἀπουσία κάθε ἀνάλογης ἐκδηλώσεως ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Ὀρσίνι, πού, καθὼς φαίνεται, οὔτε ὑποπτεύόταν τὶς μυστικὲς ἐλπίδες τῆς ἐκλεκτῆς του οὔτε ἀναλογιζόταν τὸ μέγεθος τῆς θλίψεώς της!

Ἂν, ὅμως τὰ προσόντα τοῦ Κροῦπ καὶ ἡ σοφὴ τακτικὴ του ἦταν ἐπόμενο νὰ ἐπηρεάσουν τὴν Σοράγια, ἀκόμη πιὸ πολὺ ἦταν φυσικὸ νὰ ἐπηρεάσουν τὴν μητέρα της. Πρῶτον, γιατὶ αὐτὰ εἶναι κυρίως ἐκεῖνα, ποὺ ἐπηρεάζουν τὴν κρίσι μιᾶς μέλλουσας πεθερᾶς, καὶ δεύτερον γιατὶ ἡ κ. Ἐσφαντιαρί, Γερμανίδα καθὼς ξέρομε, ξεκινοῦσε κιόλας ἀπὸ μιὰ εὐνοϊκὴ προκατάληψι γιὰ τὸν συμπατριώτη της μεγαλοβιομήχανο.

Σὰν σίγουρο μπορεῖ νὰ θεωρηθῆ πὼς ἡ κ. Ἐσφαντιαρὶ δὲν περιορίστηκε σὲ μιὰ πλατωνικὴ ἐκδήλωσι τῆς προτιμήσεώς της γιὰ τὸν Κροῦπ, μὰ προσπάθησε μὲ κάθε τρόπο νὰ παρασύρη πρὸς τὴν δική της προτίμησι καὶ τὴν κόρη της. Ἐνδεικτικὸ γι' αὐτὸ εἶναι πὼς, ἐνῶ ἡ Σοράγια τήρησε ἀπόλυτη σιωπὴ σχετικὰ μὲ τὶς φημολογούμενες προθέσεις της νὰ παντρευτῆ τὸν Ὀρσίνι, ἡ μητέρα της ἔσπευσε νὰ τὶς διαψεύση κατηγορηματικὰ σὲ συνέντευξί της πρὸς μιὰ γερμανικὴ ἐφημερίδα:

«Ὁ Ραϋμόντο Ὀρσίνι—εἶπε —εἶναι ἕνας γοητευτικὸς πρίγκηπας μὲ ὡραῖο ἑλληνικὸ προφίλ καὶ, πρὶν ἀπὸ μερικοὺς μῆνες, ἡ κόρη μου ἦταν ἐλαφρὰ ἐρωτευμένη μαζί του. Σήμερα, ὅμως, δὲν αἰσθάνεται πιὰ τίποτε γι' αὐτὸν καί, ἀλλωστε, ποτὲ δὲν εἶχε σκεφθῆ στὰ σοβαρὰ νὰ τὸν παντρευτῆ!»

Ἀντίθετα, ἡ κ. Ἐσφαντιαρὶ ἔδειξε ὁλοφάνερη ἱκανοποίησι, ὅταν εἶδε τὸν Κροῦπ νὰ φτάνη στὸ Σαὶν-Μόριτς, ὅπου εἶχε πάει γιὰ νὰ περάση τὶς γιορτὲς μαζὶ μὲ τὴν κόρη της. Καὶ ἡ ἱκανοποίησί της ἔγινε ἀκόμη μεγαλύτερη, ὅταν, ἔπειτα ἀπὸ ἕνα θυελλώδες τηλεφώνημα, διαρκείας 38 λεπτῶν ποὺ εἶχε μὲ τὴν Σοράγια, ματαίωσε τὸν δικό του ἐρχομὸ ὁ πρίγκηπας Ραϋμόντο Ὀρσίνι!

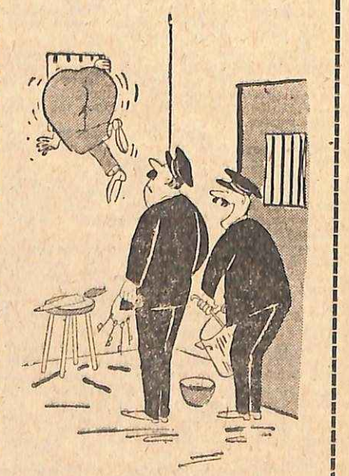
Σ' ὅλα αὐτά,ποὺ ἐνισχύουν τὴν πεποίθησι πὼς ὁ Κροῦπ συγκεντρώνει τώρα πολὺ μεγαλύτερες πιθανότητες ἀπὸ τὸν Ἰταλὸ ἀντίζηλό του γιὰ νὰ κερδίση τὸ παιχνίδι, πρέπει νὰ προστεθῆ ἀκόμη ἕνα στοιχεῖο—ἀποκαλύπτει ἡ γερμανικὴ ἐπιθεώρησι: "Ὅτι ἡ οἰκογένεια Ὀρσινι ἔχει θέσει ὡς ὅρο γιὰ τὸν γάμο της μὲ τὸν πρίγκηπα νὰ ἀσπαστῆ ἡ μωαμεθανὴ Σοράγια τὸν καθολικισμό. πρᾶγμα ποὺ ἡ ἴδια δὲ φαίνεται καθόλου νὰ τὸ ἐπιθυμῆ. Ἀντίθετα, ὁ Κροῦπ εἶναι πρόθυμος νὰ κάνη πολιτικὸ γάμο μαζί της, ποὺ δὲ θὰ συνεπάγεται ἀλλαγὴ τῆς θρησκείας τῆς.

— Αὐτὸ μόνο ξέρεις γιὰ τὶς κατακτήσεις τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος;

—Ὦ, μὲ συγχωρεῖς!...

— Κάτι ἤξερα ἐγὼ ποὺ τὸν τάϊζα καλὰ αὐτόν, τόσο καιρό!...

Ὁ πρίγκηπας Ραϋμόντο Ὀρσίνι, ποὺ φαίνεται ὅτι κάνει ὁριστικὰ τὴν Σοράγια

ΚΑΘΕ ΑΣΘΕΝΕΙΑ θέλει τὴ δίαιτά της

Τὶ πρέπει νὰ ξέρη κάθε ἀσθενὴς

Ἡ θεραπευτικὴ ἀγωγὴ γιὰ κάθε ἀσθένεια ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δίαιτα. Ὑπάρχουν, δηλαδή, γιὰ κάθε ἀσθένεια ὡρισμένες τροφές, ποὺ ἐπιτρέπονται ἢ ἐνδείκνυται, ἄλλες ποὺ ἐπιτρέπονται, ἀλλὰ ποὺ ἡ χρῆσι τους πρέπει νὰ εἶναι περιωρισμένη κι' ἄλλες, ποὺ ἀπαγορεύονται ἀπόλυτα.

Νὰ ποιὲς εἶναι οἱ διαιτητικὲς ἐνδείξεις γιὰ μερικὲς ἀσθένειες:

Ἀεροφαγία. — Ἐπιτρέπονται: μπισκότα, ταπιόκα, ἀλεῦρι ἀπὸ βρώμη, κομπόστες, ζελέδες, γάλα χωρὶς κρέμα, σκληρὰ τυριά, χορταρικά, αὐγὰ βραστά, ἀδύνατα ψάρια, κρέατα κόκκινα ἢ λευκά. Μετρία χρῆσι: ζυμαρικά, ρύζι, καρόττα, σαλάτες (ἐλάχιστες), αὐγὰ μάτια, ζαμπόν, μίδια, στρείδια. Ἀπαγορεύονται: πλῆρες ψωμί, γλυκίσματα, ξηροὶ καρποί, κάστανα, μπανάνες, γιαοῦρτι, μαλακὰ τυριά, σπαράγγια, λάχανο, μελιτζάνες, φασολικά, ὀμελέττες, παχειὰ ψάρια, κυνήγι, ἀλλαντικά, ἐντόσθια.

Ἀναιμία.— Ἐνδείκνυνται: σιταρένιο ψωμί, δύσμος, σκόρδο, χυμοὶ φρούτων, ξηροὶ καρποί, παχειὰ τυριά, φακές, αὐγά, ἀδύνατα ψάρια, θαλασσινά, ἀχινοί, σηκότι, κρέατα λευκὰ ἢ κόκκινα, ζαμπόν. Μετρία χρῆσις: ζυμαρικά, ρύζι, καρότται, ὠμὲς σαλάτες, τομάτες, ξυνὰ φρούτα, φασόλια, φακές, κουκιά, τηγανητὰ αὐγά, πατάτες. Ἀπαγορεύονται: κυνήγι, πολύπλοκα παρασκευάσματα, σάλτσες.

Διαβήτης. — Ἐπιτρέπονται: μπισκότα, χυμοὶ φρούτων, σαλάτες, μανταρίνια, πεπόνι, πορτοκάλια, γιαοῦρτι, λευκὰ τυριά, ἀντίδια, λάχανο, κουνουπίδι, ἀδύνατα ψάρια, ἀδύνατα κρέατα. Μετρία χρῆσις: ζυμαρικά, ραδίκια, ἀγγούρια, μαρούλι, κεράσια, μῆλα, ἀχλάδια, καρύδια, γάλα, παχειὰ τυριά, κοκκινογούλια, καρόττα, μπιζέλια, αὐγά, θαλασσινά, πατάτες, ζαμπόν. Ἀπαγορεύονται: ρύζι, φρέσκα κρεμμύδια, μπανάνες, σταφύλια, κάστανα, ξηροὶ καρποί, συμπεπυκνωμένο γάλα, φασολικά, παχειὰ ψάρια, πατάτες τηγανητὲς ἢ μὲ σάλτσα, κυνήγι, ἐντόσθια, ἀλλαντικά, χοιρινὸ κρέας.

Δυσκοιλιότης. — Ἐνδείκνυνται: ψωμὶ ἀπὸ σίκαλι, σαλάτες χωρὶς ξύδι, χυμοὶ χορταρικῶν, χυμοὶ φρούτων, κομπόστες, γάλα χωρὶς κρέμα, ὅλα τὰ φρέσκα χορταρικά, ἀδύνατα ψάρια, πατάτες πουρὲ ἢ στὸ φοῦρνο, ψητὰ ἢ βραστὰ κρέατα. Μετρία χρῆσις: ζυμαρικά, φροῦτα νωπά, φασολάκια (μόνο μὲ τὴ μορφὴ πουρέ), αὐγά, σολωμός, τηγανητὰ ψάρια, πουλερικά, ζαμπόν. Ἀπαγορεύονται: λευκὸ ψωμί, γλυκίσματα, ξηροὶ καρποί, κάστανα, συμπεπυκνωμένο γάλα, ὀμελέττες, τόνος, σαοδέλλες, ἀντζούγες, τηγανητὲς πατάτες ἢ μὲ σάλτσα, θηράματα, ἀλλαντικά, ἐντόσθια.

Ἐγκυμοσύνη, γαλούχηση.— Ἐνδείκνυνται: σιταρίσιο ψωμί, χυμοὶ ἀπὸ χορταρικὰ καὶ φροῦτα, γάλα πλήρες, σκληρὰ τυριά, φακές, ψάρια, θαλασσινά, κρέατα, ἐντόσθια, πουλερικά, ζαμπόν. Μετρία χρῆσις: ψωμί, ζυμαρικά, ρύζι, γλυκίσματα, χορταρικά, φροῦτα νωπὰ ἢ ξηρά, φασολικά, αὐγὰ τηγανητά, παχειὰ ἢ καπνιστὰ ψάρια, πατάτες, ἀλλαντικά, σάλτσες. Ἀπαγορεύονται: ταπιόκα, θηράματα.

Ἔκζεμα.— Ἐπιτρέπονται: ψωμὶ ἀπὸ σίκαλι, χυμοὶ ἀπὸ χορταρικὰ καὶ φροῦτα, κομπόστες, λευκὰ τυριὰ μὲ ἐλάχιστο λίπος, χορταρικά, ἀδύνατα ψάρια, πατάτες βραστὲς ἢ πουρέ, κρέας μοσχαρίσιο ἢ βωδινό, μόνο ψητό. Μετρία χρῆσι: ζυμαρικά, ταπιόκα, σιμιγδάλι, σαλάτες χωρὶς ξύδι, φρέσκα φροῦτα, σκληρὰ τυριά, γιαοῦρτι σπανάκια, φρέσκα φασόλια, ξερὰ φασόλια μόνο πουρὲ καὶ σὲ ἐλάχιστες ποσότητες, αὐγὰ βραστὰ (ἂν δὲν ὑπάρχουν ἀντιδράσεις), θαλασσινά, τηγανητά, πουλερικά. ζαμπόν. Ἀπαγορεύονται: λευκὸ ψωμί, γλυκίσματα, ἀγγοῦρι, ξηροὶ καρποί, κάστανα, παλιὰ τυριά, ὀμελέττα, τόνος, ἀντζοῦγες, τηγανητὲς πατάτες ἢ μὲ σάλτσα, θηράματα, ἀλλαντικά.

Ἕλκος τοῦ στομάχου.— Ἐπιτρέπονται: ταπιόκα, σοῦπες ἀπὸ δημητριακά, γάλα πλῆρες, σκληρὰ τυριά, ἀγκινάρες, ἀντίδια, σέλινο, καρόττα, αὐγὰ βραστὰ ψάρια ψητά, πατάτες, ψητὰ κρέατα. Μετρία χρῆσι: Ρύζι, ζυμαρικά, ξηρὰ γλυκίσματα, καρόττα, σαλάτες (ἐλάχιστες), ζελέδες, μῆλα, ἀχλάδια, ροδάκινα, γιαοῦρτι, τηγανητὰ αὐγά, φασολικά (μόνο πουρέδες), ζαμπόν. Ἀπαγορεύονται: γλυκίσματα, σαλάτες, πορτοκάλια, κάστανα, ξηροὶ καρποί, τομάτες, ὀμελέττες, τόνος, σαρδέλλες, ἀντζοῦγες, τηγανητά, κυνήγι, ἀλλαντικά.

Ἐντερίτιδες.— Ἐνδείκνυνται: ψωμὶ ἀπὸ σίκαλι, ριζόνερο, ψιλοκομμένα μῆλα, κυδώνια, γάλα χωρὶς κρέμα, καρόττα, ψητὰ ψάρια, πατάτες πουρέ, ψητὰ κρέατα. Μετρία χρῆσις: ζυμαρικά, ταπιόκα, σαλάτες χωρὶς ξύδι, χουρμάδες, σῦκα, μπανάνες, ζελέδες, ροδάκινα, ἀχλάδια, γιαοῦρτι, ἀγκινάρες, τηγανητὲς πατάτες, πουλερικά, ζαμπόν. Ἀπαγορεύονται: λευκὸ ψωμί, γλυκίσματα, ἀγγοῦρι, χυμοὶ ἀπὸ φροῦτα, μαλακὰ τυριά, μελιτζάνες, λάχανο, τομάτες, σπαράγγια, φασόλια φρέσκα ἢ ξηρά, ὀμελέττες, σαρδέλλες, ἀντζοῦγες, τόνος, τηγανητὰ ψάρια, θαλασσινά, θηράματα, ἀλλαντικά, ἐντόσθια.

Ἡπατίτιδες.— Ἐνδείκνυνται: μπισκότα, ταπιόκα, χυμοὶ χορταρικῶν καὶ φρούτων, κομπόστες, σκληρὰ τυριά, γάλα χωρὶς κρέμα, χορταρικά, ψητὰ ψάρια, πατάτες βραστές, ψητὰ κρέατα, πουλερικά. Μετρία χρῆσις: ζυμαρικά, ρύζι, σαλάτες χωρὶς ξύδι, φρέσκα φροῦτα, γιαοῦρτι, μπιζέλια, φρέσκα φασόλια, αὐγά, στρείδια, μύδια, ζαμπόν, χοιρινὸ κρέας. Ἀπαγορεύονται: Γλυκίσματα, ἀγγοῦρι, ξηροὶ καρποί, κάστανα, ξηρὰ φασόλια, τόνος, τηγανητὰ ψάρια, τηγανητὲς πατάτες, θηράματα, ἀλλαντικά, σάλτσες.

Καρδιοπάθειες.— Ἐνδείκνυνται: σιταρένιο ψωμί, σκόρδο, δύσμος, ὅλα τὰ φροῦτα ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ξερά, σαλάτες, σπανάκια, φασόλια (πουρέ), αὐγά, ψάρια, πατάτες (ἀφθονες), κρέατα. Μετρία χρῆσις: ζυμαρικά, ρύζι, καρόττα, σαλάτες, τομάτες, μαλακὰ τυριά, φακές, μπιζέλια, στρείδια, μύδια, χοιρινὸ κρέας. Ἀπαγορεύονται: πλῆρες ψωμί, ξηροὶ καρποί, σκληρὰ τυριά, λάχανο, μελιτζάνες, μανιτάρια, μπιζέλια, φασόλια, ὀμελέττες, ἀντζοῦγες, θαλασσινά, τηγανητά, ἐντόσθια, κυνήγι, ἀλλαντικά, ζαμπόν, σάλτσες.

Νεφρίτιδες.— Ἐνδείκνυνται: σοῦπες ἀπὸ δημητριακά, ζυμαρικά, ψωμὶ καὶ μπισκότα χωρὶς ἁλάτι, ρύζι, σκόρδο, χυμοὶ ἀπὸ χορταρικὰ καὶ φροῦτα, κομπόστες, γάλα, γιαοῦρτι, χορταρικά, αὐγά, ψάρια, πατάτες (ἄφθονες), κρέατα. Μετρία χρῆσις: ζυμαρικά, ρύζι, καρόττα, σαλάτες, τομάτες, μαλακὰ τυριά, φακές, μπιζέλια, στρείδια, μύδια, χοιρινὸ κρέας. Ἀπαγορεύονται: πλῆρες ψωμί, ξηροὶ καρποί, σκληρὰ τυριά, λάχανο, μελιτζάνες, μανιτάρια, μπιζέλια, φασόλια, ὀμελέττες, ἀντζοῦγες, θαλασσινά, τηγανητά, ἐντόσθια, κυνήγι, ἀλλαντικά, ζαμπόν, σάλτσες.

Νεφρίτιδες.— Ἐνδείκνυνται: ψωμὶ ἀπὸ σίκαλι, ριζόνερο, ψιλοκομμένα μῆλα, κυδώνια, γάλα χωρὶς κρέμα, καρόττα, ψητὰ ψάρια, πατάτες πουρέ, ψητὰ κρέατα. Μετρία χρῆσις: ζυμαρικά, ταπιόκα, σαλάτες χωρὶς κρέμα, χουρμάδες, σῦκα, μπανάνες, ζελέδες, ροδάκινα, ἀχλάδια, γιαοῦρτι, ἀγκινάρες, τηγανητὲς πατάτες, πουλερικά, ζαμπόν. Ἀπαγορεύονται: λευκὸ ψωμί, γλυκίσματα, ἀγγοῦρι, χυμοὶ ἀπὸ φροῦτα, μαλακὰ τυριά, μελιτζάνες, λάχανο, τομάτες, σπαράγγια, φασόλια φρέσκα ἢ ξηρά, ὀμελέττες, σαρδέλλες, ἀντζοῦγες, τόνος, τηγανητὰ ψάρια, θαλασσινά, θηράματα, ἀλλαντικά, ἐντόσθια.

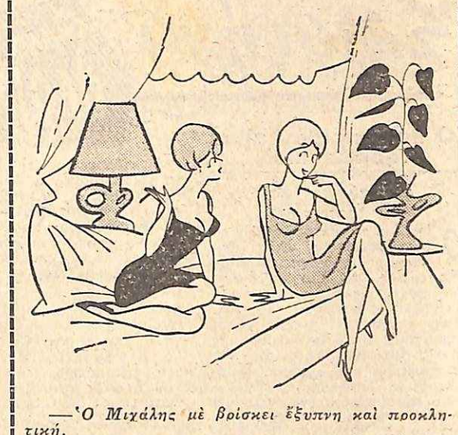
Ἠπατίτιδες.— Ἐνδείκνυνται: μπισκότα, ταπιόκα, χυμοὶ χορταρικῶν καὶ φρούτων, κομπόστες, σκληρὰ τυριά, γάλα χωρὶς κρέμα, χορταρικά, ψητὰ ψάρια, πατάτες βραστές, ψητὰ κρέατα, πουλερικά. Μετρία χρῆσις: ζυμαρικά, ρύζι, σαλάτες χωρὶς ξύδι, φρέσκα φροῦτα, γιαοῦρτι, μπιζέλια, φρέσκα φασόλια, αὐγά, στρείδια, μύδια, ζαμπόν, χοιρινὸ κρέας. Ἀπαγορεύονται: Γλυκίσματα, ἀγγοῦρι, ξηροὶ καρποί, κάστανα, ξηρὰ φασόλια, τόνος, τηγανητὰ ψάρια, τηγανητὲς πατάτες, θηράματα, ἀλλαντικά, σάλτσες.

Καρδιοπάθειες.— Ἐνδείκνυνται: σιταρένιο ψωμί, σκόρδο, δύσμος, ὅλα τὰ φροῦτα ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ξερά, σαλάτες, σπανάκια, φασόλια (πουρέ), αὐγά, ψάρια, πατάτες (ἄφθονες), κρέατα. Μετρία χρῆσις: ζυμαρικά, ρύζι, καρόττα, σαλάτες, τομάτες, κομπόστες, γάλα, γιαοῦρτι, χορταρικά, αὐγά, ψάρια, πατάτες (ἄφθονες), κρέατα ψητὰ (ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἀντένδειξις). Μετρία χρῆσις: ταπιόκα, φρέσκα φροῦτα, φασολικὰ (πουρές), πουλερικά. Ἀπαγορεύονται: ψωμὶ μὲ ἁλάτι, γλυκίσματα, ξηροὶ καρποί, κάστανα, σκληρὰ τυριά, σπανάκια, αὐγά, θαλασσινά, κυνήγι, ἀλλαντικά, ζαμπόν, ἐντόσθια.

Παχυσαρκία.— Ἐνδείκνυνται: μπισκότα χωρὶς ἁλάτι (λίγα), χυμοὶ ἀπὸ χορταρικὰ καὶ φροῦτα, σαλάτες ἀπὸ χορταρικὰ καὶ φροῦτα, γάλα πλήρες, σκληρὰ τυριὰ ἀποβουτυρωχωρὶς ξύδι, λευκὰ τυριὰ ἀποβουτυρωμένα, χορταρικά, φρέσκα φασόλια, αὐγὰ βραστά, πατάτες (λίγες), ψάρια, κρέατα. Ἀπαγορεύονται: Μπανάνες, κάστανα, ξηροὶ καρποί, ξερὰ φασόλια, ὀμελέττες, κυνήγι, ἀλλαντικά.

Ὑπέρτασις.— Ἐνδείκνυνται: ψωμὶ ἢ μπισκότα χωρὶς ἁλάτι, σκόρδο, χυμοὶ ἀπὸ χορταρικὰ καὶ φροῦτα, γάλα, φρέσκα χορταρικὰ καὶ φασόλια, αὐγὰ βραστά, πατάτες, ψάρια καὶ κρέατα (2—3 φορὲς τὴν ἑβδομάδα). Ἀπαγορεύονται: ψωμὶ μὲ ἁλάτι, ξηροὶ καποί, μελιτζάνες, λάχανο, ξηρὰ φασόλια, ὀμελέττες, κυνήγι, χοιρινό, ἀλλαντικά.

Ρευματισμοί.— Ἐνδείκνυνται: ψωμὶ καὶ μπισκότα χωρὶς ἁλάτι, χυμοὶ ἀπὸ χορταρικὰ καὶ φροῦτα, σαλάτες χωρὶς ξύδι, γιαοῦρτι, λευκὰ τυριά, φρέσκα φασολικὰ καὶ χορταρικά, αὐγὰ (λίγα), ψάρια (1—2 φορὲς τὴν ἑβδομάδα), κρέατα (2—3 φορὲς τὴν ἑβδομάδα). Ἀπαγορεύονται: ψωμὶ μὲ ἁλάτι, γλυκίσματα, μπανάνες, κάστανα, ξηροὶ καρποί, μελιτζάνες, λάχανο, ξερὰ φασόλια, ὀμελέττες, παχειὰ ψάρια. πασπά. κυνῆγι ἐντόσθια, ἀλλαντικά, ζαμπόν, σάλτσες.

—Ὁ Μιχάλης μὲ βρίσκει ἔξυπνη καὶ προκλητική.

— Σοῦ συνιστῶ νὰ μὴ παντρευτῆς ἕναν ἄνθρωπο, ποὺ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ σοῦ λέει ψέματα!

Ἐπίκαιροι στίχοι

ΜΕΛΛΟΝ ΑΝΘΟΣΠΑΡΤΟΝ

Οἱ ἁρμόδιοι δουλεύουν μὲ ρυθμὸν πολὺ γοργόν,
γιὰ νὰ μᾶς καθιερώσουν κι' ἐκπαιδεύσεις γεωργῶν.
οἱ ὁποῖες, ὡς εἰκάζουν θὰ στεφθοῦν μ' ἐπιτυχία
καὶ οἱ πλεῖστοι γεωργοί μας θ' ἀποκτήσουνε... πτυ-(χία!

*

Μέτρα, ἤγουν, θὰ ληφθοῦνε σοβαρὰ ὅσο ποτὲ
καὶ μεγάλη εὐτυχία τοὺς ἀγρότες ἀναμένει,
ἀφοῦ καὶ οἱ γεωργοί μας καὶ οἱ... καλλιεργηταί,
στὸ ἐγγύτατο τὸ μέλλον θἄναι... καλλιεργημένοι!

ΑΛΤΡΟΥΙΣΜΟΣ

Τῆς Βορείου πρωτευούσης μᾶς ἀνέφεραν τὰ νέα,
ὅτι ἀνώτερος Ἐπόπτης Ἐργασίας ποὺ ἔτυχε,
συνελήφθη αὐτὲς τὶς μέρες, γιὰ κατάχρησι γενναία,
ποὺ τὴν κλαίει τὸ ταμεῖον τῶν φορτοεκφορτωτῶν!

*

Μ' ὅλ' αὐτὰ θὰ πῆ, νομίζω, στοὺς πολλοὺς τον ἐπι-(κοιτάς,
πὼς λυπήθηκε ἡ ψυχή του τοὺς φορτοεκφορτωτάς.
ποὖναι πάντα οἱ καϋμένοι
ὡς τὰ μπούνια... φορτωμένοι
καὶ ζητώντας ἀπ' τὰ βά-η τὰ πολλὰ νὰ τοὺς λυ-(τρώση,
τὸ ταμεῖον τους ἐπῆγε αἰσθητῶς νά... ξαλαφρώση!

ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΝ

Γιὰ πρωτάθλημα μπιλλιάρδου λόγος γίνεται συχνά,
ποὖναι ἐξάσκησι ὡραία κι' εἶναι σπὸρο ἀπ' τὰ τε-(πνὰ
καὶ θὰ μείνουν, ὅπως λένε, ὑπερενθουσιασμένοι
πλεῖστοι νέοι 'Αθηναῖοι, μὰ καὶ ἡλικιωμένοι...

*

Κι' ὅμως θλίβεσαι στὸ βάθος καὶ λυπᾶσαι τέτοιες (ὥρες,
γιατὶ οἱ ἀγῶνες τοῦ μπιλλιάρδου κάνουν θραῦσι σ' (ἄλλες νῶρες
κι' ἔχει μείνει τόσο πίσω στὴν πεντάμοιρη μας (πόλι,
ὅπου ζοῦμε μὲ στερήσεις κι' ὅπου... στέκες γίναμ (ὅλοι!

ΤΡΑΒΑ ΚΟΡΔΕΛΛΑ

Οἱ πυροπαθεῖς Κεκούρας συνεχεῖς αἰτήσεις κάνουν
καὶ τ' αὐτὰ αἰτήματά τους ὅλο κι' ἐπαναλαμβά-(νουν,
ὅμως οἱ προσπάθειές τους διαρκῶς καὶ τζίφος βγαί-(νουν
κι' ὅλα τὰ παράπονά τους εἰς τὸν... κάλαθον πη-(γαίνουν!

*

*'Από χρόνια, μ

Ιατρική στήλη

Ο ίκτερος δεν είναι αρρώστεια

Προκαλείται από διάφορες αιτίες

Ο ΠΩΣ ο πονοκέφαλος δεν είναι αρρώστεια, αλλά σύμπτωμα, με διάφορες πιθανές αιτίες, το ίδιο συμβαίνει και με τον ίκτερο.

Γενικά, ο ίκτερος συνίσταται στην παρουσία πολλής χολοχρωστικής μέσα στο αίμα. Η ουσία αυτή παράγεται από την καταστροφή των ερυθρών αιμοσφαιρίων. Κανονικά, κάθε τέτοιο αιμοσφαίριο έχει «ζωή» 4 μηνών περίπου. Ύστερα «πεθαίνει» και διαλύεται. Η αίμοσφαιρίνη του—το κόκκινο συστατικό του—διασπάται σε δυό ουσίες. Η μιά απ' αυτές περιέχει σίδηρο και αποταμιεύεται στον οργανισμό, για να χρησιμεύση για την παραγωγή καινούργιων ερυθρών αιμοσφαιρίων. Η δεύτερη είναι η χολοχρωστική, που συγκρατείται απ' το ήπαρ και γίνεται συστατικό της χολής.

Όταν όμως τα ερυθρά αιμοσφαίρια καταστρέφωνται με πολύ γρήγορο ρυθμό, παράγεται συνεχώς μεγάλη ποσότης χολοχρωστικής. Δεν προφτάνει τότε να την απορροφήση το ήπαρ, μένει στο αίμα και δίνει μιά κιτρινωπή απόχρωσι στο δέρμα.

Ποιό οφείλεται αυτή η άθρόα καταστροφή των αιμοσφαιρίων; Η συνηθέστερη αιτία της είναι η εξής: Για τον κανονικό σχηματισμό των ερυθρών αιμοσφαιρίων στο μυελό των όστών, πρέπει να υπάρχη μιά μικρή ποσότης βιταμίνης B12. Η βιταμίνη αυτή παράγεται από την επίδρασι του γαστρικού υγρού σε διάφορες τροφές, όπως το κρέας, η μαγιά της μπύρας, κλπ. Αλλά σε ωρισμένα άτομα το γαστρικό υγρό δεν έχει αυτή την ικανότητα. Δεν υπάρχει λοιπόν στον οργανισμό τους βιταμίνη B12, κι' η έλλειψί της κάνει να παράγωνται αίμοσφαίρια άνωμάλου σχήματος και μεγέθους, που «πεθαίνουν» πολύ γρήγορα.

Έτσι, το αίμα τους έχει πολύ λίγα ερυθρά αίμοσφαίρια και άφθονη χολοχρωστική. Συνυπάρχουν δηλαδή άναιμία και ίκτερος.

Η παθολογική αυτή κατάστασι θεραπεύεται με ένέσεις βιταμίνης B12, συχνές στην αρχή και αργότερα όλοένα αραιότερες.

Άλλοτε πάλι, η άθρόα καταστροφή, η «αίμόλυσις» των ερυθρών αίμοσφαιρίων, οφείλεται στη σπλήνα και θεραπεύεται — στις σοβαρές περιπτώσεις — με την αφαίρεσι αυτού του όργάνου.

Σ' αυτές τις μορφές του «αίμολυτικού» ίκτέρου, τα κόπρανα έχουν φυσιολογικό χρώμα, ή και λίγο πιό σκούρο, γιατί η χολή φτάνει στο έντερο σε κανονική ή σε πολύ μεγάλη ποσότητα.

Όταν όμως ο ίκτερος είναι «άποφρακτικός», ή χολή εμποδίζεται από κάποια μηχανική αιτία να φτάση στο έντερο, και τότε τα κόπρανα είναι πολύ άνοιχτόχρωμα. Η μορφή αυτή του ίκτέρου άρχίζει με μιά γενική κακοδιαθεσία, έμετούς και μικρό πυρετό. Ύστερα ύποχωρούν τα συμπτώματα αυτά κι' έμφανίζεται το χαρακτηριστικό κίτρινο χρώμα του ίκτέρου, που διαρκεί 2—3 βδομάδες.

Ο αποφρακτικός ίκτερος μπορεί να οφείλεται σε μικρούς χολολίθους, που φράζουν τους άγωγούς, άπ' όπου περνάει η χολή για να κατεβή στα έντερα. Συνηθέστερα όμως πρόκειται για βλάβη των κυττάρων του ήπατος από ένα ιόν (μολυσματικός ίκτερος).

Σ' αυτές τις περιπτώσεις, έφόσον δεν ύπάρχει χολή στα έντερα, ο πάσχων δε μπορεί να χωνέψη τα λίπη. Πρέπει λοιπόν να διατρέφεται με ύδατάνθρακες και πρωτεΐνες. Συνέπεια όμως της έλλείψεως λιπαρών τροφών είναι η άπουσία των βιταμινών A, D και K. Η έλλειψι βιταμίνης K έλαττώνει την πηκτικότητα του αίματος, κι' έτσι προκαλούνται άκατάσχετες αίμορραγίες από τον παραμικρό τραυματισμό, ή και χωρίς άφορμή.

Εύτυχώς, οι βιταμίνες αυτές μπορεί να χορηγηθούν με ένέσεις.

Επίσης, ο αποφρακτικός ίκτερος μπορεί να προκαλέση έντονη φαγούρα, που ύποχωρεί συνήθως με άλκαλικά λουτρά.

Μερικά φάρμακα—όπως π.χ. το ηρεμιστικό «χλωροπρομαζίνη»—μπορεί να βλάψουν το ήπαρ ή να φράξουν τους άγωγούς της χολής και να προκαλέσουν ίκτερο.

Τα νεογέννητα βρέφη παρουσιάζουν πολλές φορές ίκτερο, τη δεύτερη βδομάδα της ζωής τους, πιθανόν γιατί το ήπαρ τους δε συνήθισε άκόμη ν' άπορροφά τη χολοχρωστική άπ' το αίμα τους.

Ο έλαφρός αυτός ίκτερος δεν έχει σημασία και ύποχωρεί γρήγορα.

Δεν έχει σχέσι με το σοβαρώτερο ίκτερο που έμφανίζεται όταν το βρέφος έχει μητέρα με «ρνητικό ρέζους» και πατέρα με «θετικό». Τα άντισώματα που σχηματίζονται τότε στον όρρο του αίματος της μητέρας, καταστρέφουν τα έρυθρά αίμοσφαίρια του παιδιού και του προκαλούν ίκτερο.

Ε ναι λοιπόν διάφορες οι μορφές και οι αιτίες του ικτέρου. Εύτυχώς όμως, στις περισσότερες περιπτώσεις, το σύμπτωμα αυτό ύποχωρεί έπειτα από μερικές βδομάδες.

ꕥ

Ένα φάρμακο κατά της χοληστερόλης

Η χοληστερόλη, που η σχέσι της με την άοτηριοσκλήρωσι είναι άναμφισβήτητη, παράγεται μέσα στο ήπαρ άπό τα λίπη και το σάκχαρο που εισάγομε με τις τροφές. Ο βάκτωρ "Ωκς, λοιπόν, άντι για τον περιορισμό των σακχαρούχων και λιπαρών ουσιών, σκέφτηκε πώς ήταν προτιμώτερο γι' αυτόν άδύνατο το μετασχηματισμό τους σε χοληστερόλη. Αυτό το έπέτυχε μ' ένα γνωστικό παρασκεύασμα, που το άποκάλεσε «Μέρ 29». Το προϊόν αυτό έξουδετερώνει τα ήπατικά ένζυμα, που είναι άπαραίτητα για το σχηματισμό της χοληστερόλης.

Η καρδιά άργεί να πεθάνη

Ένας έπιστήμων είχε την περιέργεια να έξετάση με τον ήλεκτροκαρδιογράφο άτομα που είχαν πεθάνει κλινικώς, δηλαδή που ή καρδιά τους είχε πάψει να χτυπάη. Παρατήρησε, λοιπόν, ότι και κατά το στάδιο αυτό ή καρδιά παρουσίαζε κάποια ήλεκτρική δραστηριότητα, που συνεχιζόταν έπι 1—40 λεπτά μετά το σταμάτημα κάθε παλμού. Σε μιά περίπτωσι, που μπορεί να θεωρηθή σάν ρεκόρ, ή καρδιά ένός νεκροΰ έξακολούθησε να παρουσιάζη μιά μικρή ήλεκτρική δραστηριότητα έπι πέντε συνεχείς ώρες μετά τον κλινικό θάνατο. Η «νεκρανάστασι», ώστόσο, δεν είναι δυνατή παρά μόνο στά 4—5 πρώτα λεπτά. Γιατί, έπειτα άπ' αυτό το διάστημα, έπέρχονται τόσο σημαντικές άλλοιώσεις των κυττάρων, ώστε κάθε προσπάθεια άναζωογονήσεώς τους άποβαίνει μάταιη.

Τα κουνούπια συνήθισαν στα έντομοκτόνα

Ο Παγκόσμιος Όργανισμός Υγείας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου που μπορεί να προέλθη σε πρσεχές μέλλον άπό τα κουνούπια. Το D.D.T. και τα διάφορα παράγωγά του δεν έχουν πιά την ίδια άξία δπως άλλοτε. Τα κουνούπια, άπό τη μιά γενεά στην άλλη, άποκτοΰν όλοένα και μεγαλύτερη άνθεκτικότητα στα διάφορα έντομοκτόνα. Το άξιοσημείωτο, όμως, είναι το έξής: Πρίν άπό μερικά χρόνια, τα κουνούπια, πλησίαζαν άλλοτε στό μέρος δπου θρισκόταν ένα έντομοκτόνο. Τα σημερινά κουνούπια, όμως, φεύγουν μακρυά. Πράγμα που δείχνει ότι, στό μεταξύ, με τη βοήθεια της φυσικής έπιλογής, άπόχτησαν μιά είδική αίσθηση, που τους έπιτρέπει ν' άναγνωρίζουν την παρουσία ένός έντομοκτόνου και να το άποφεύγουν.

Το σάλιο και η σχιζοφρένεια

Οι Γάλλοι έπιστήμονες παρετήρησαν ότι οι πάσχοντες άπό σχιζοφρένεια βγάζουν περισσότερο σάλιο άπό τα κανονικά άτομα. Οι μελαγχολικοί κι' οι πάσχοντες άπό νευρασθένεια, άντίθετα, βγάζουν λιγάτερο σάλιο άπό ένα ύγιές και κανονικό άτομο.

Το σύμπλεγμα της Νεμέσεως

Οι ψυχίατροι άποκάλεσαν σύμπλεγμα της Νεμέσεως μιά πολύ δυσάρεστη νεύρωσι, που συνίσταται στό ότι το άτομο νομίζει πώς πρέπει να ζήση και να πεθάνη δπως ένα άλλο που είχε τραγικό τέλος. Μιά γυναίκα π.χ. σχηματίζει την πεποίθησι ότι ή ζωή της είναι δμοια στις γενικές γραμμές με της 'Ιωάννας ντ' "Αρκ κι' ότι πρέπει να πεθάνη στη φωτιά, δπως ή έθνική ηρωΐδα των Γάλλων. Άρχίζει τότε να ζή σάν έκείνη και προπαρασκευάζει ένα τέλος δμοιο με το δικό της. Οι έπιστήμονες παρατηροΰν ότι αυτό το σύμπλεγμα έμφανίζεται συχνότερα σε άτομα πού, κατά την παιδική τους ήλικία, προκάλεσαν άπό άπροσεξία ή έπιπολαιότητα το θάνατο ή την τρέλλα ένός άνθρώπου άπό το στενό περιβάλλον τους.

Τα ύπνωτικά

Οι 'Αμερικανοί κατανάλωσαν κατά το περασμένο έτος 450 τόννους ήρεμιστικών φαρμάκων και 350 τόννους ύπνωτικών.

Μην τρώτε όταν είσαστε κουρασμένοι

«Μην τρώτε δταν είσαστε κουρασμένοι συμβουλεύει ο Γάλλος δόκτωρ Τικό, Ξεκουραστήτε πρώτα και κατόπιν καθήστε στο τραπέζι». "Οταν είμαστε κουρασμένοι, το ½ τού λάχιστον της τροφής περνάει άγώνευτο στά έντερα. Κατά το Γάλλο έπιστήμονα, ή καταπληκτική αύξησι των παθήσεων του στομάχου και του έντερικοΰ σωλήνος στις ήμέρες μας όφείλεται στο ότι οι περισσότεροι άνθρωποι τρώνε στο πόδι, ίδίως το μεσημέρι ή κάθονται στο τραπέζι κατάκοποι. Το ίδιο ισχύει και για τα παιδιά. Οι μητέρες που άναγκάζουν τα παιδιά τους να φάνε μέ τη βία δταν είναι κουρασμένα, άντι για καλό, τους κάνουν κακό. Ο δόκτωρ Τικό συμβουλεύει έπίσης στα άτομα, που έχουν εύαίσθητο στομάχι να κοιμοΰνται το μεσημέρι, μετά το φαγητό, 45—90 λεπτά.

ΔΕΚΤΗΣ ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΩΣ ΜΕ ΤΡΑΝΖΙΣΤΟΡ

Στην Ίαπωνία κατασκευάστηκε ο πρώτος δέκτης τηλεοράσεως μέ τρανζίστορς. Πρόκειται για μιά συσκευή περιορισμένων διαστάσεων, για το μέγεθος της δποίας μπορείτε να σχηματίσετε μιά ιδέα, συγκρίνοντάς την μέ τη συσκευή τηλεφώνου, που βρίσκεται πλάϊ της. Ο φορητός αύτός δέκτης τηλεοράσεως είναι συγχρόνως ο πρώτος στον κόσμο, που μπορεί να λειτουργήση μέ ύπερηχητικά κύματα. Πρόκειται για μιά έξαιρετικής σημασίας τεχνική άνακάλυψη, ή δποία έξέπληξε όχι μόνο τους Εύρωπαίους, άλλά κι' αύτούς τους 'Αμερικανούς. Η Ίαπωνική βιομηχανία, ή δποία άνέλαβε να κατασκευάση τους νέους δέκτες σε μεγάλη κλίμακα, σχεδιάζει να τους διαθέση συντόμως στο έμπόριο στην τιμή των 17.000 δραχμών.

ΠΩΣ ΘΑ ΠΡΟΦΥΛΑΧΘΗΤΕ από τη γρίπη

Η πιό έπικίνδυνη περίοδος είναι η άνάρρωσι

Η ΓΡΙΠΠΗ είναι μιά έποχική άσθένεια, που κάνει κάθε χειμώνα την έμφάνισί της με τη μορφή έπιδημίας κι' έξαπλώνεται με μεγάλη ταχύτητα.

Μόνη της ή γρίπη είναι μιά άσθένεια πολύ ένοχλητική, άλλά και ταύτόχρονα έξαιρετικά καλοήθης. Δυστυχώς, όμως, παρουσιάζει σε πολλές περιπτώσεις, δυσάρεστες έπιπλοκές.

Οι έπιπλοκές της γρίππης δεν έμφανίζονται ταύτόχρονα με την είσοδή της άσθενείας, άλλά την τέταρτη ή πέμπτη ήμέρα. Οι έπιπλοκές μπορεί έπίσης να έμφανισθοΰν έπειτα από μιά ύποτροπή, ένώ ή πρώτη προσβολή ήταν έξαιρετικά καλοήθης. Οι κυριώτερες άπ' αυτές είναι:

α) Οι παθήσεις των άναπνευστικών οργάνων, άπό την άπλή βρογχίτιδα ως τη βρογχοπνευμονία και την πλευρίτιδα.

β) Οι πεπτικές διαταραχές: διάρροιες, έμετοί, κλπ.

γ) Οι ίγμορίτιδες, που είναι κάποτε έξαιρετικά έπίμονες.

δ) Οι ώτίτιδες, που παρατηροΰνται πολύ συχνά στά παιδιά.

ε) Οι καρδιακές και νευσικές διαταραχές.

Γι' αύτό, δεν πρέπει να παίρνωμε ποτέ τη γρίπη στά έλαφρά. Παραμελώντας την στην άρχή, δπότε θά ήταν πολύ εύκολο να την θεραπεύσωμε, διατρέχομε τον κίνδυνο των έπιπλοκών, που δέν άργοΰν να έμφανισθοΰν.

Μπορούμε ν' άποφύγωμε τη γρίπη; Στην 'Αγγλία, έγιναν τελευταία σε έθελοντές πειράματα για την πρόληψι της γρίππης. Τα πειράματα αύτά δδήγησαν στά άκόλουθα συμπεράσματα:

1) Κατά τη διάρκεια μιάς έπιδημίας γρίππης, πρέπει να διατηροΰμε σε καλή κατάστασι τον οργανισμό μας. Η τροφή πρέπει να είναι πλούσια σε πρωτεΐνες (κρέατα, ψάρια, γάλα, αύγά, τυρί) και σε βιταμίνες, ίδίως C (πορτοκάλια, λεμόνια).

2) Αποφύγετε τα κρυώματα. Πρέπει να είσαστε καλά ντυμένος, άλλά χωρίς ύπερβολές.

3) Η ύπερθέρμανσι των διαμερισμάτων είναι βλαβερή. Γιατί μάς έκθέτει σε διαφορές θερμοκρασίας, που είναι κάποτε πολύ μεγάλες. Η θέρμανσι πρέπει να είναι ή ίδια σ' δλα τα δωμάτια ένός διαμερίσματος.

4) Θ' άποφύγετε τους κλειστούς χώρους δπου βρίσκονται πολλά άτομα (κινηματογράφους, κέντρα, μεγάλα καταστήματα, λεωφορεία, κλπ.).

5) Μην κάνετε έπισκέψεις σε άτομα, που έχουν προσβληθή άπό γρίππη. Είναι πολύ εύκολο να μεταδοθή και σε σάς.

6) Καθαρίζετε προσεχτικά πρίν άπό το φαγητό τα ρουθούνια το στόμα και τα χέρια σας.

7) Η παραμονή στό κρεβάτι είναι άπαραίτητη. Μη δέχεσθε έπισκέψεις και άποφύγετε τις πολλές συζητήσεις.

8) Η θερμοκρασία του δωματίου του άσθενοΰς πρέπει να είναι σταθερή. Η παραμικρή ψΰξι, μπορεί να προκαλέση δυσάρεστες έπιπλοκές.

9) Λύστηρή δίαιτα. Πίνετε άφθονα ροφήματα και ύγρά. Ο χυμός του πορτοκαλιού είναι έξαίρετος για τη γρίππη.

10) Μπορείτε να κάνετε είσπνοές μέ εύκάλυπτο ή μαντόλ. Άν δυσχεραίνεστε στην άναπνοή.

11) Πρωΐ και βράδυ, έπαλείψεις του λαιμοΰ μέ φαινικούχο γλυκερίνη.

12) Η άπολύμανσι της μύτης μπορεί να γίνεται μέ φαινικούχο γλυκερίνη ή μέ ένα άπό τα παρασκευάσματα, που προσφέρονται στό έμπόριο. Μην το παρακάνετε, δμως! Γιατί μέ τον τρόπο αύτό μπορείτε να διευκολύνετε την κάθοδο του ιού στην τραχεία και τους βρόγχους. Όταν δέν ύπάρχη συνάχι, οι σταγόνες στη μύτη μπορεί να λείψουν.

13) Όχι άντιβιοτικά έκτός στην περίπτωσι έπιπλοκών.

14) Εναντίον του πυρετοΰ: άσπιρίνη, κινίνη, βιταμίνη C. Υπάρχουν στό έμπόριο παρασκευάσματα, που συνδυάζουν την άσπιρίνη μέ τη βιταμίνη C.

15) Άν ό βήχας είναι πολύ ένοχλητικός, μπορείτε να πάρετε ένα καταπραϋντικό φάρμακο μέ θάσι το άκόνιτο, τη μπελλαντόνα ή την κωδεΐνη. Μην κάνετε, δμως, κατάχρησι. Τα φάρμακα αύτά προκαλοΰν συνήθως δυσκοιλιότητα. Γι' αύτό είναι καλό να τα συνδυάζετε μ' ένα έλαφρό καθαρτικό.

16) Η δυσκολώτερη περίοδος της γρίπης είναι ή άνάρρωσι. Οι περισσότερες ύποτροπές άφείλονται στό ότι οι άσθενείς βιάζονται να σηκωθοΰν άπό το κρεβάτι και να έπαναλάβουν τις συνήθεις άσχολίες τους. Η έπάνοδος στην κανονική ζωή πρέπει να γίνη προοδευτικά.

Η ΑΝΔΡΙΚΗ ανικανότης

Είναι περισσότερο άσθένεια της ψυχής παρά του σώματος

Η ανικανότης στον άνδρα δεν είναι περισσότερο συχνή παρ' ότι ή ψυχρότης στη γυναίκα. Αύτή ή ανικανότης μπορεί να όφείλεται σε όργανικούς λόγους ή σε ψυχολογικούς. Οι γιατροί άποκαλοΰν γνησία άνικανότητα μόνο την πρώτη.

Διάφορες όργανικές ή φυσιολογικές διαταραχές μπορούν να προκαλέσουν άνικανότητα. Οι κυριώτερες αίτίες είναι:

1) Ο διαβήτης. Πολλοί άσθενείς άπό διαβήτη, που άγνοοΰν την πάθησί τους, πηγαίνουν στό γιατρό για το λόγο, ότι παρατηροΰν μιά πτώσι της ίκανότητός τους. Η αίτία αύτής της πτώσεως είναι ο διαβήτης, άπό τον δποίο πάσχουν.

2) Προσωρινή άνικανότητα μπορεί να προκαλέση μιά διαταραχή της ήπατικής λειτουργίας δπως είναι ή αύξησι της άναλογίας της χοληστερόλης, πολύ συχνή γύρω στά 50. Το ίδιο άποτέλεσμα μπορεί να έπιφέρη μιά άφθονώτερη έκκρισι χολής, ή μιά διαταραχή της ίσορροπίας μεταξύ της λειτουργίας του ήπατος και των νεφρών.

3) Η παρατεινομένη χρήσι σουλφαμιδών, άντιβιοτικών και κορτιζόνης, μπορεί να δδηγήση σε προσωρινή άκόμη και σε άριστη άνικανότητα.

4) Η άρτηριοσκλήρωσι, λόγω των πολυπλόκων έπιδράσεών της στο σύνολο του δργανισμοΰ.

5) Οι στερήσεις και ή ύπερβολική κούρασι.

6) Οι βίαιες συγκινήσεις.

7) Υπάρχουν δρισμένα άτομα που έχουν προδιάθεσι στην άνικανότητα. Πρόκειται για τα καλούμενα ύποτονικά, στά δποία ύπερισχύει το παρασυμπαθητικό σύστημα. Τα άτομα, τουναντίον, στά δποία ύπερισχύει το συμπαθητικό σύστημα, έχουν μεγαλύτερη και διαρκέστερη σεξουαλική ζωτικότητα.

Αλλά κι' οι καταχρήσεις, δπως κι' ή παρατεινομένη άποχή μπορεί να δδηγήσουν στό ίδιο άποτέλεσμα.

Οι νεώτερες έρευνες, έξ άλλου, έδειξαν δτι σημαντικό ρόλο στη διατήρησι των άνδρικών ίκανοτήτων παίζει το άσθέστιο. Η άδυναμία του δργανισμοΰ για άφομοίωση αύτού του στοιχείου δδηγεί πολλές φορές σε άνικανότητα.

Κατά το Γάλλο ειδικό, δόκτορα Ντυγκάστ - Ρουϊγιέ, ο κολύτερος τρόπος για να προλάβουμε την άνικανότητα είναι μιά δίαιτα πλούσια σε θερμίδες, σε άσθέστιο και σε βιταμίνες A και E. Η δίαιτα αύτή, λοιπόν, πρέπει να περιλαμβάνη:

α) Τροφές πλούσιες σε θερμίδες: βούτυρο, γάλα, τυρί, βρώμη κριθή ρύζι, βωδινή γλώσσα, χοιρινό κρέας, τόνο, άντζούγες, βωδινό κρέας, κουνέλι, καρδιά, έντόσθια, ζωϊκά λίπη, λάδι, σοκολάτα, μπισκότα ζάχαρη, βλαστημένο σιτάρι, ζυμαρικά, κουκιά, φασόλια, φακές, μέλι.

β) Τροφές πλοΰσιες σε άσβέστιο: γάλα τυρί, άμύγδαλα, καρύδια, φουντούκια, σύκα, γιαοΰρτι, βλαστημένο σιτάρι, θαλασσινά, βρώμη.

γ) Τροφές πλούσιες σε βιταμίνη A: μαϊντανός, σέλινο, μουρουνέλαιο, άντζούγες, κάρδαμο, σπανάκια, άντίδια, μαρούλι, κοκκινογούλια, βερύκοκα, μοσχαρίσιο σηκώτι.

δ) Τροφές πλούσιες σε βιταμίνη E: βλαστημένο σιτάρι, νωπό άραχιδέλαιο, βωδινό σηκώτι, χοιρινό κρέας, μοσχάρι, μαρούλι.

Όπως φαίνεται άπό τους άνωτέρω πίνακες πολλές άπ' αύτές τις τροφές συνδάζουν πολλαπλές ίδιότητες. Έτσι, το βλαστημένο σιτάρι π. χ. μάς δίνει άφθονες θερμίδες και ταύτόχρονα είναι πλούσιο σε άσβέστιο και βιταμίνες E. Πολλαπλές ίδιότητες έχουν έπίσης οι άντζούγες, ωρισμένα τυριά, το γάλα, ή βρώμη, το μοσχαρίσιο σηκώτι, κλπ.

Τα φάρμακα ένδείκνυνται μόνο στις περιπτώσεις, που ή άνικανότης όφείλεται σε κάποια όργανική έλλειψι (π.χ. έλαττωμένη έκκρισι σεξουαλικών δρμονών). Σε δλες τις άλλες περιπτώσεις κάνουν περισσότερο κακό παρά καλό και γι' αύτό πρέπει να τ' άποφεύγωμε. Μην ταρασσόμεθε άπό τις διαφημίσεις διαφόρων προϊόντων. Το πιθανότερο είναι, δτι θά βλάψετε τον δργανισμό σας, χωρίς να δήτε καμμιά ώφέλεια.

Το καλύτερο φάρμακο κατά της άνικανότητος είναι ή ήρεμη και δγιεινή ζωή: κανονική δίαιτα, καλός και έπαρκής ύπνος — 8—9 ώρες — και άποφυγή κάθε καταχρήσεως.

Σημαντική είναι, έξ άλλου, ή έπίδρασι του ψυχικού παράγοντος. Οι περισσότερες άνικανότητες όφείλονται σε ψυχολογικές αίτίες. Ο άσθενής, δηλαδή δέν είναι άνίκανος, άλλά νομίζει, δτι είναι. Κι' έπειδή το νομίζει, γίνεται άνίκανος.

Ἡ Γιαννακίνα διάβασε πρῶτα τὸ πρόγραμμα...

Ἀνκόγνιτο

Ἡ γκουβερνάντα ἦτανε περισσότερο λυπημένη ἀπὸ αὐστηρή. Χαμογελοῦσε σπάνια καὶ δὲ γελοῦσε ποτέ. Ἦταν ὅμως πάντα ἀξιοπρεπὴς καὶ συγκρατημένη. Μέσα στὸ ἀρχοντόσπιτο τοῦ Λευτέρη Γιαννακῆ ζοῦσε χωρὶς νὰ ἀνακατεύεται πολὺ μὲ τὸ ὑπόλοιπο προσωπικὸ—τὶς ὑπηρέτριες, τὸ σωφένρ, τὸν κηπουρό.

— Εἶναι στριμμένη! ἔλεγε ἡ Γιαννακίνα.

— Μιὰ φορὰ δὲ μᾶς κάνει τὴ δουλειά μας; ἀποκρινόταν ὁ ἄντρας της. Τί μᾶς νοιάζει τὶ κρύβει μέσα της, ἂν εἶναι στριμμένη ἢ ἄστοιφτη!

Κι' ἔτσι τὴν ἀφίνανε ἥσυχη τὴν γκουβερνάντα νὰ μένη ἀγέλαστη καὶ ἀμίλητη καὶ νὰ κάνη εὐσυνείδητα τὴ δουλειά της—δηλαδὴ νὰ μαθαίνη ἀνατροφὴ στὸ μοναχογυιὸ τῆς οἰκογενείας, τὸ Σπῦρο. Ἦταν ἕνα διαβολόπαιδο χαριτωμένο κι' ἀεικίνητο ποὺ δὲν ἔμενε οὔτε στιγμὴ ἥσυχο. Καὶ οἱ σκανταλιές του ἐνοχλοῦσανε πρῶτα - πρῶτα τὴ γκουβερνάντα του. Αὐτὴ ὅμως δὲ θύμωνε ποτέ. Τὸν μάλλωνε εὐγενικὰ καὶ προσπαθοῦσε μὲ τὸ καλὸ νὰ τὸν φέρη στὸ φιλότιμο...

Δὲν τὸ πέτυχαινε πάντα. Ὅμως δὲν ἀπογοητευότανε καὶ προσπαθοῦσε πάλι μὲ τὴν ἴδια ἀνεξάντλητη ὑπομονή της.

— Ἔχει σύστημα! ἔλεγε μὲ θαυμασμὸ ἡ Γιαννακίνα.

— Ἔχει πολιτισμὸ πρὶν ἀπὸ ὅλα... συμπλήρωνε ὁ Γιαννακῆς. Φαίνεται γυναῖκα μὲ ἀνατροφή. Γιὰ νὰ μὴ θυμώνη μὲ τὸ διαολόπαιδο ποὺ τῆς ἔχουμε φορτώσει...

*

Μιὰ μέρα ὅμως θύμωσε! Καὶ θύμωσε γιὰ τὰ καλά... Καὶ νὰ γιατί: Εἶχε βγῆ—ἦταν ἡ μέρα τῆς ἐξόδου της. Κι' ὁ Σπῦρος τὸ ρά της...

Ἀπὸ καιρὸ τὸ εἶχε σχεδιάσει. Τὴν ἔβλεπε νὰ μπαίνη ἐκεῖ μέσα, νὰ κλειδώνεται καὶ νὰ βγαίνη ὕστερα ἀπὸ λίγο ἀνέκφραστη, ἀνεκδήλωτη.

Τὸ παιδικὸ ἔνστικτο, ἡ διαίσθησι τοῦ παιδιοῦ ποὺ σπανίως γελιέται, εἶχανε μαντέψει ὅτι κάποιο μυστήριο κρυβότανε σὲ αὐτὰ τὰ κλειδώματα. Καὶ δὲν ὑπάρχει τίποτα τὸ γοητευτικό, μαγνήτης πιὸ ἀκατανίκητος γιὰ ἕνα παιδί, ἀπὸ τὸ μυστήριο. Ὁ Σπῦρος ἀποφάσισε νὰ τὸ λύση!

Μπῆκε στὸ δωμάτιο τῆς γκουβερνάντας του πατῶντας στὰ νύχια κι' ἔκλεισε πίσω του τὴν πόρτα. Τὸ δωμάτιο ἦτανε μικρό, ἁπλό, παστρικό. Ποῦ νὰ ψάξη;

Ἕνα ἐπιπλο ὑπῆρχε σὲ μιὰ γωνιά. Ἕνα ἔπιπλο μὲ συρτάρι! Ἐκεῖ, μέσα στὸ συρτάρι αὐτὸ βρισκότανε τὸ κλειδὶ τοῦ μυστηρίου χωρὶς ἄλλο.

Πλησίασε μὲ συγκίνησι καὶ τὸ τράβηξε τὸ συρτάρι—ἡ δεσποινὶς Ἐλπὶς εἶχε ξεχάσει ἀπάνω τὸ κλειδί. Καὶ βούλιαξε περίεργα ματάκια του ἐκεῖ μέσα.

Δὲν εἶδε καὶ σπουδαῖα πράματα, ἀξιοπερίεργα κι' ἐνδιαφέροντα — ὅπως περίμενε: Κάτι χαρτιὰ ταχτοποιημένα — ἄλλα δεμένα μὲ κορδελλίτσες κι' ἄλλα διπλωμένα — μερικὲς φωτογραφίες, κάμποσα κουτάκια.

Ὁ μικρὸς βάνδαλος δὲν κατάλαβε ὅτι βρισκότανε μπροστὰ σὲ ἕνα συρτάρι μὲ ἀναμνήσεις. Βούτηξε μὲ αὐθάδεια τὸ χέρι του κι' ἔβγαλε μερικὰ ἀπὸ τὰ περιεχόμενα. Κι' ὕστερα, θριαμβευτής, ἔτρεξε νὰ ἀναγγείλη τὸ κατόρθωμά του στὴ μητέρα του:

— Μαννοῦλα... τῆς εἶπε λαχανιασμένος ἀπὸ τὸ τρέξιμο. Κύττα τὶ βρῆκα μέσα στὸ συρτάρι τῆς δεσποινίδος μου...

— Τί εἶναι αὐτά;... ἀπόρησε ἡ μητέρα.

Τὰ πῆρε στὰ χέρια της. Ἦταν ἕνα θεατρικὸ πρόγραμμα κιτρινισμένο στὶς γωνιὲς ἀπὸ τὴν πολυκαιρία, ἕνα κουτάκι τυλιγμένο μὲ μιὰ ρὸζ μεταξωτὴ κορδελλίτσα, ἕνα ἀπόκομμα ἀπὸ ἐφημερίδα. Ἡ Γιαννακίνα διάβασε πρῶτα τὸ πρόγραμμα. Ἦτανε γραμμένο γαλλικά: «Θέατρο Ἀλκαζάρ. Ἀπόψε μιὰ μοναδικὴ ἐμφάνισι τῆς διάσημης Ἑλληνίδας πριμαντόνας Ἀλίκης Πετρῆ μὲ τὴ «Μανὸν» τοῦ Μασσνέ». Κι' ἀπὸ κάτω ἡ φωτογραφία μιᾶς γλυκύτατης γυναίκας μὲ φλογερὰ βλέμμα.

— Μα... εἶν' αὐτή! εἶπε ἡ Γιαννακίνα ἔκπληκτη.

— Ποιὰ «αὐτή», μαννοῦλα;...

— Ἡ δεσποινὶς Ἐλπίς!...

Ἂν πραγματικά, προσπαθοῦσε κανεὶς νὰ παραμερίση τὶς ρυτίδες τῆς σημερινῆς γκουβερνάντας, θὰ κατάφερνε νὰ ἀνακαλύψη τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς Ἀλίκης Πετρῆ, τῆς διάσημης πριμαντόνας!

Μὲ περιέργεια ὅλο καὶ πιὸ μεγάλη, ἡ Γιαννακίνα συνέχισε τὴν ἀπρέπεια ποὺ εἶχε ἀρχίσει ὁ γυιός της: Διάβασε τὸ ἀπόκομμα τῆς ἐφημερίδας. Ἦτανε μιὰ κριτικὴ διθυραμβικὴ γιὰ τὴν Ἀλίκη Πετρῆ, πού, ὕστερα ἀπὸ ἕνα θριαμβευτικὸ τουρνὲ στὴν Αἴγυπτο, εἶχε γυρίσει στὴν Ἀθήνα. Ὁ ἐνθουσιασμὸς αὐτοῦ ποὺ εἶχε γράψει τὴν κριτικὴ ἦτανε κυριολεκτικὰ ἀσυγκράτητος! Ἔγραφε ὅτι ἦταν ἡ πιὸ μεγάλη δόξα τῆς λυρικῆς σκηνῆς μας· μιὰ δόξα ποὺ ταξίδευε τὸ ἑλληνικὸ ὄνομα στὰ πιὸ μεγάλα θέατρα τοῦ ἐξωτερικοῦ γιὰ νὰ τὸ δοξάση κι' αὐτό!...

Τρίτο ἔμενε τὸ κουτάκι ποὺ ἦτανε δεμένο μὲ τὴ ρὸζ κορδελλίτσα. Τὸ ἄνοιξε κι' αὐτὸ ἡ Γιαννακίνα καὶ βοήκε ἀπάνω σὲ ἕνα φόντο ἀπὸ γκρενὰ βελοῦδο τὸ ἀπολίθωμα ἑνὸς λουλουδιοῦ. Ἀπὸ χρόνια τώρα εἶχε χάσει κάθε δροσιὰ καὶ κάθε ἄρωμα... Ποιός νὰ τὸ εἶχε στείλει;...

Κάποιος θαυμαστὴς χωρὶς ἄλλο... Δόξες ὅπως ἡ Ἀλίκη Πετρῆ δὲν παύουνε νὰ δέχωνται λουλούδια. Αὐτὸ ὅμως γιατί εἶχε φυλαχτῆ: Ποιὸς ξέρει...

Καθόταν σκεπτικὴ καὶ λιγάκι συγκινημένη ἡ Γιαννακίνα ἀπὸ τὴν ἀποκάλυψη, ὅταν μέσα στὸ δωμάτιο μπῆκε ἡ γκουβερνάντα! Ἦτανε χλωμὴ κι' ἐξαιρετικὰ ταραγμένη.

Προχώρησε πρὸς τὴν κυρία τοῦ σπιτιοῦ καὶ ἅρπαξε αὐτὰ ποὺ κρατοῦσε...

— Ποιός τὸ ἔκανε αὐτό;... ρώτησε μὲ φωνὴ ποὺ ἔτρεμε ἀπὸ ταραχὴ καὶ θυμό.

— Ὄχι, βέβαια, ἐγώ... ἀποκρίθηκε ἡ Γιαννακίνα. Ὁ Σπῦρος, τὸ παλιόπαιδο, εἶχε τὴν αὐθάδεια νὰ ἀνοίξη τὸ συρτάρι σας... Παιδικὴ ἀνοησία...

Ἡ Δεσποινὶς Ἐλπίς, κρατῶντας μὲ δυσκολία τοὺς λυγμούς της, γύρισε στὸ δωμάτιό της κλείστηκε ἐκεῖ μέσα, ἑτοίμασε τὰ πράγματά της—κι' ἔφυγε...

Δὲν ἦτανε δυνατὸν νὰ μείνη σὰ «δεσποινὶς Ἐλπὶς» αὐτὴ ποὺ εἶχε ἀποκαλυφτῆ ὅτι κάποτε μεσουρανοῦσε σὰν «Ἀλίκη Πετρῆ»... Τὸ κουρελιασμένο ἰνκόγνιτό της τὴν εἶχε ἀναγκάσει νὰ φύγη ντροπιασμένη γιὰ τὴ σημερινή της ἐξέλιξι, ποὺ ἔμοιαζε πολὺ μὲ κατάντια...

ΒΕΡΘΕΡΟΣ

Ο ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΟΥ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕ 10 ΛΙΟΝΤΑΡΙΑ

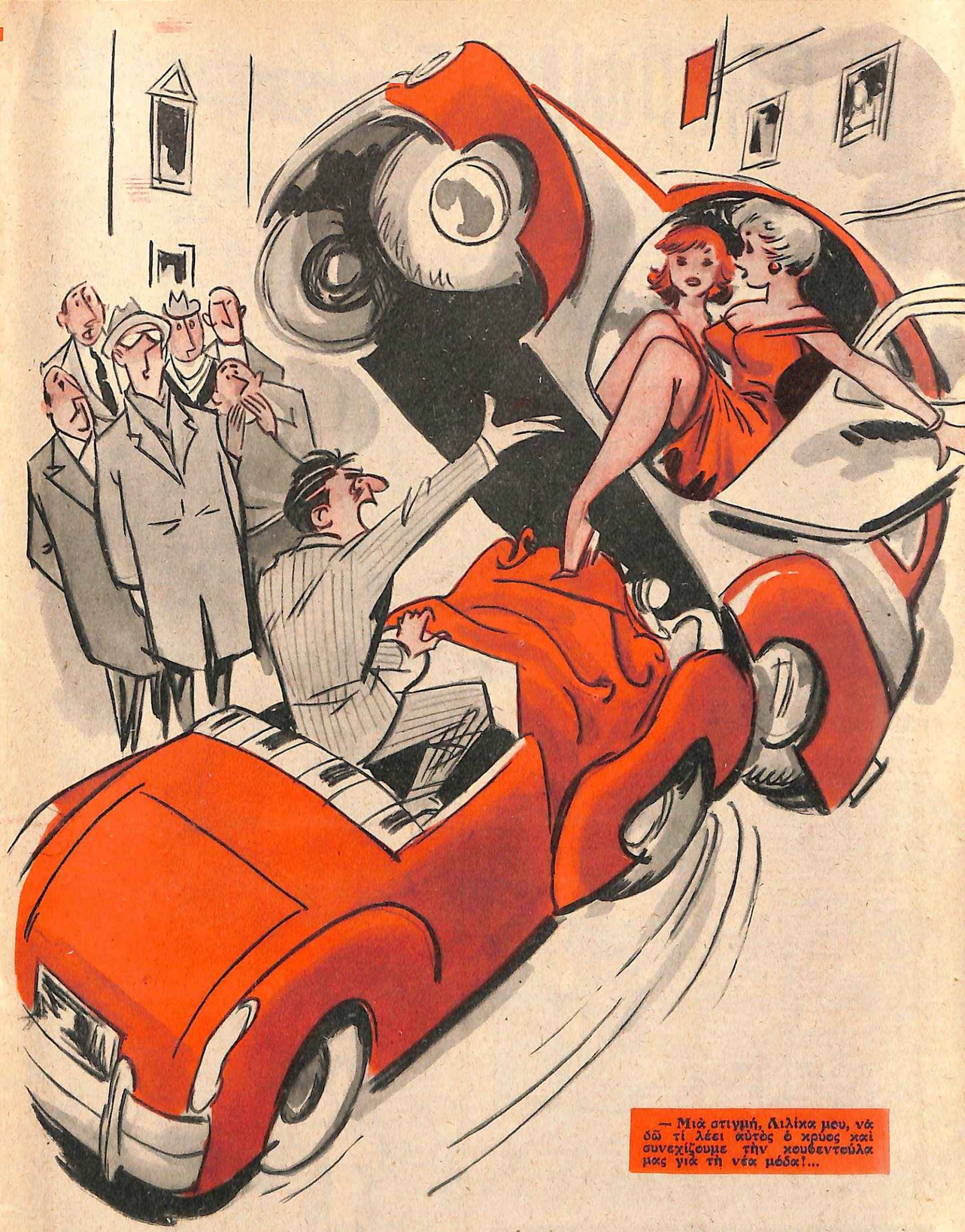
Στὶς κρίσιμες περιστάσεις, ἀκόμη κι' ὁ πιὸ συνηθισμένος ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ δείξη ἀπίστευτη ἑτοιμότητα, ἐξυπνάδα κι' ἐνεργητικότητα. Αὐτὸ συνέβη τελευταίως καὶ μὲ τὸ Χέντρικ Κοέτζερ, ἕνα Νοτιοαφρικανὸ δικηγόρο. Εἶχε κατασκηνώσει μὲ τὴν ὁμορφη γυναῖκα του, τοὺς δυὸ γυιούς τους κι' ἄλλα ἕξη παιδιὰ στὴν ἄκρη τοῦ Ἐθνικοῦ Πάρκου Κρούγκερ. Κατὰ τὶς 2 τὴ νύχτα, ἐνῶ κοιμόνταν ὅλοι γύρω ἀπ' τὴ φωτιά, ὁ δικηγόρος ξύπνησε ἔξαφνα κι' εἶδε δυὸ μάτια ποὺ γυαλίζανε στὰ σκοτεινά. Σκούντησε τότε τὴ γυναῖκα του καὶ τῆς εἶπε:

— Μιὰ ὕαινα τριγυρίζει ἐδῶ κοντά!

Ἄναψε ὕστερα τὸ ἠλεκτρικὸ φανάρι του... κι' εἶδε ὅτι δὲν ἦταν ὕαινα, ἀλλὰ δέκα λιοντάρια, ποὺ φαίνονταν ἕτοιμα νὰ τοὺς ἐπιτεθοῦνε!

Ὡστόσο δὲν πανικοβλήθηκε. Φώναξε στὴ γυναῖκα του νὰ ξυπνήση τὰ παιδιὰ καὶ νὰ μπῆ μαζί τους στ' αὐτοκίνητο. Στὸ μεταξύ, ἔρριχνε τὸ φῶς τοῦ φαναριοῦ του πότε στὸ ἕνα καὶ πότε στ' ἄλλο θηρίο, γιὰ νὰ τὰ κρατάη ὅλα σ' ἀπόστασι.

Ὅταν ἡ γυναῖκα του τοῦ φώναξε: «Ἐν τάξει!», ὀπισθοχώρησε κι' αὐτὸς σιγὰ - σιγὰ πρὸς τ' αὐτοκίνητο, ἐξακολουθῶντας νὰ κουνάη τὸ φανάρι του, πήδησε μέσα κι' ἔκλεισε τὴν πόρτα. Ἀμέσως ἔβαλε μπροστὰ τὴ μηχανὴ καὶ πέρασε μὲ τ' αὐτοκίνητο ἀνάμεσα στὰ λιοντάρια ποὺ διασκορπίσθηκαν μουγκρίζοντας θυμωμένα!

— Μιὰ στιγμή, Λιλίκα μου, νὰ δῶ τί λέει αὐτὸς ὁ κρύος καὶ συνεχίζουμε τὴν κουβεντούλα μας γιὰ τὴ νέα μόδα!...

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ τὸν χειμῶνα

Πῶς θ' ἀντιμετωπίσετε τὶς συνέπειες τοῦ κρύου

ΩΡΙΣΜΕΝΟΙ ἄνθρωποι νοιώθουν τὸ κρῦο περισσότερο ἀπ' τοὺς ἄλλους —ἔγνωστο γιατί. "Αν λοιπὸν ἀνήκετε καὶ σεῖς σ' αὐτὴ τὴν κατηγορία, ἂν εἴσαστε δηλαδὴ «κρυατσούλα», μπορεῖτε νὰ κάμετε πολλὰ πράγματα γιὰ ν' ἀντιμετωπίσετε τὸ χειμῶνα χωρὶς δυσάρεστες συνέπειες γιὰ τὴν ὁμορφιά σας.

Πρῶτα ἀπ' ὅλα λοιπόν, πρέπει νὰ μὴ λέτε κάθε ὥρα καὶ στιγμὴ ὅτι κρυώνετε, ὅτι ξεπαγιάσατε, ὅτι χτυπᾶμε τὰ δόντια σας, κλπ. Δεχθῆτε τὸ χειμῶνα σὰν κάτι τὸ ἀναπόφευκτο, ποὺ ἔχει καὶ τὰ καλά του.

"Η αὐθυποβολὴ θὰ βοηθήση στὸ νὰ χαλαρωθοῦν οἱ σφιγμένοι μῦς σας, νὰ κυκλοφορήση ζωηρότερα τὸ αἷμα σας καὶ νὰ σᾶς ζεστάνη. 'Αυτὶ νὰ φοβάσαστε τὸν κρῦο ἀέρα, ἀφῆστε τον νὰ σᾶς μεθύση ἐλαφρά, σὰν σαμπάνια, καὶ νὰ δώση λάμψη στὰ μάτια σας καὶ τὸ χρῶμα τῆς ὑγείας στὰ μάγουλά σας.

"Εχοντας τὴν ἄνοιξη στὸ θῆμα σας καὶ τὸ καλοκαίρι στὸ χαμόγελό σας, θὰ εἴσαστε πάντα ὁμορφη, στὴν καρδιὰ τοῦ χειμῶνα...

Ο τρόπος ποὺ ἀρχίζετε τὴν ἡμέρα σας, παίζει σπουδαῖο ρόλο. "Αν χρειαστῆ, βάλτε τὸ ξυπνητῆρι σας δέκα λεπτὰ νωρίτερα. Πάντως, εἶναι ἀπαραίτητο νὰ σᾶς μείνη καιρὸς νὰ πάρετε ἕνα χλιαρὸ μπάνιο — ἢ τοὐλάχιστον νὰ πλύνετε ὅλο τὸ σῶμα σας μὲ χλιαρὸ νερὸ καὶ μ' ἕνα σφουγγάρι.

"Αν σκάζη τὸ δέρμα σας ἀπ' τὸ κρῦο, προσθέστε στὸ νερὸ τοῦ μπάνιου σας λίγες σταγόνες ἐλαιόλαδο.

"Αν τὸ δέρμα σας εἶναι ἀνώμαλο, σὰν τῆς κόττας, τρῖψτε το μὲ μιὰ βούρτσα. Μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε γι' αὐτὸ μιὰ πάστα ἀπὸ σκόνη ἐλαφρόπετρας ἀνακατεμένη μὲ νερό. Τὸ τρίψιμο αὐτὸ πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνεται κάθε μέρα, πρωῒ καὶ βράδυ, ἰδίως στὰ μπράτσα σας.

Μετὰ τὸ μπάνιο σας, σκουπιστῆτε καλὰ καὶ τρίψετε ὕστερα γερὰ ὅλο τὸ σῶμα σας, ἀπ' τὸ κεφάλι ὡς τὰ πόδια, μὲ μιὰ μαλακὴ βούρτσα ἢ μὲ μιὰ φλοκάτη πετσέτα, (τὴν ὁποία μπορεῖτε νὰ ζεστάνετε προηγουμένως, κρεμῶντας την μπροστὰ στὴ θερμάστρα). "Επειτα ἀπὸ ἕνα-δυὸ λεπτά, θὰ νοιώσετε μιὰ εὐχάριστη ζέστη σ' ὁλόκληρο τὸ σῶμα, ἀπ' τὴ ζωηρὴ κυκλοφορία τοῦ αἵματος.

Κάνετε ἔπειτα μερικὲς ἁπλὲς καὶ ζωηρὲς γυμναστικὲς ἀσκήσεις, μὲ τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια.

Καὶ τώρα ἔφτασε ἡ ὥρα νὰ πάρετε τὸ πρωϊνό σας. Πιῆτε ἕνα μεγάλο ποτῆρι ζεστὸ γάλα, μὲ φρυγανιά, βουτυρωμένο ψωμὶ ἢ ὅ,τι ἄλλο σᾶς ἀρέσει. 'Ακόμα καλύτερο θὰ εἶναι νὰ προγευματίσετε σὰν τοὺς "Αγγλους, μὲ αὐγά, σοῦπα κουάκερ, κλπ. "Εχετε ὑπ' ὄψη σας πάντως ὅτι δὲν παίζει τόσο ρόλο ἡ ποσότης τῆς τροφῆς. Ὅσο ἡ ποιότης της. Γιὰ νὰ κρατήση ζεστὸ τὸ σῶμα σας, πρέπει νὰ εἶναι πλούσια σὲ πρωτεῖνες. Γι' αὐτὸ ἡ δίαιτα τῶν 'Εσκιμώων βασίζεται κυρίως στὸ κρέας, στὰ ψάρια, στὸ γάλα καὶ στὸ τυρί. Πᾶρτε καὶ σεῖς μάθημα ἀπ' αὐτούς.

Τὸ ντύσιμό σας πρέπει νὰ εἶναι πραγματικὰ χειμωνιάτικο. "Αν ζῆτε σὲ κρύο κλίμα, μεταχειρίζεστε μάλλινα ἐσώρουχα. 'Η εὐχαρίστησι ποὺ θὰ νοιώθετε ἀπ' τὴ ζεστασιά τους κατάσαρκα, θ' ἀντανακλᾶ στὴν ἔκφρασί σας καὶ θὰ σᾶς δείχνη πιὸ ὄμορφη.

Τέλος δὲν πρέπει νὰ σφίγγη τὸ σῶμα σας. Μανίκια, γάντια, παπούτσια, κλπ., ὅταν εἶναι φαρδειά, «μπόλικα», ζεσταίνουν περισσότερο, γιὰ δυὸ λόγους: Πρῶτον, γιατὶ δὲν ἐμποδίζουν τὴν κυκλοφορία τοῦ αἵματος καὶ τὶς κινήσεις. Καὶ δεύτερον, γιατὶ συγκρατοῦν ἕνα θερμοαπομονωτικὸ στρῶμα ἀέρος γύρω ἀπ' τὸ σῶμα, ποὺ δὲν τὸ ἀφήνει νὰ χάση τὴ θερμότητά του.

'Ερχόμαστε τώρα στὸ χειμωνιάτικο μακιγιάζ σας. Θὰ ἐπικρατοῦν γενικὰ σ' αὐτὸ τὰ ζωηρὰ χρώματα. Τὸ κραγιόνι καὶ τὸ βερνίκι τῶν νυχιῶν σας θὰ ἔχουν ἀποχρώσεις κόκκινου τῆς φωτιᾶς. Τὰ «παστέλ» καὶ τὰ σκοῦρα κόκκινα ταιριάζουν μόνο γιὰ τὴν ἄνοιξι καὶ τὸ καλοκαῖρι.

"Αν σκοπεύατε νὰ δώσετε μιὰ ἀπόχρωσι «ἀκαζοὺ» στὰ μαλλιά σας, τώρα εἶναι ὁ καταλληλότερος καιρός.

Τὸ χρῶμα τοῦ φὰν - ντὲ - τέν σας θὰ ἐξαρτηθῆ ἀπ' τὴν ἐπίδρασι ποὺ ἔχει τὸ κρῦο στὴν ἀπόχρωσι τοῦ δέρματός σας. "Αλλες γυναῖκες γίνονται ὠχρότερες τὸ χειμῶνα κι' ἄλλες κοκκινίζουν.

Στὴν πρώτη λοιπὸν περίπτωσι, θὰ διαλέξετε ἕνα ροὺζ φὰν - ντὲ - τέν. Μπορεῖτε ὡστόσο, γιὰ λόγους οἰκονομίας, νὰ μεταχειριστῆτε αὐτὸ ποὺ ἔχετε, βάφοντάς του ὅμως μιὰ ροὺζ ἀπόχρωσι, μὲ λίγο ροὺζ (κρέμα) ποὺ τὸ ἀνακατεύετε μέσα στὴ φούχτα σας μὲ τὸ φὰν - ντὲ - τέν. 'Η πούντρα σας πρέπει νὰναι κι' αὐτὴ ροζ.

"Αν ἀντίθετα τὸ κρῦο κοκκινίζη τὸ δέρμα σας, τὸ φὰν - ντὲ - τὲν κι' ἡ πούντρα σας θὰ ἔχουν μιὰ ἀπόχρωσι πρὸς τὸ μπέζ. Στὴν περίπτωσι ποὺ τὸ δέρμα σας εἶναι πάρα πολὺ κόκκινο, δοκιμᾶστε μιὰ ἀνοιχτοπράσινη πούντρα κάτω ἀπ' τὸ συνηθισμένο σας μακιγιάζ.

Πρέπει ὅμως ν' ἀσχοληθοῦμε τώρα καὶ μὲ μερικὰ εἰδικὰ προβλήματα τοῦ χειμῶνα.

"Αν τὰ χείλια σας σκάζουν ἀπ' τὸ κρῦο, μεταχειρισθῆτε κραγιόνι κάπως πιὸ λιπαρὸ καὶ ἀνανεώνετέ το συχνά, πολλὲς φορὲς τὴν ἡμέρα, ὥστε νὰ ὑπάρχη διαρκῶς ἕνα προστατευτικὸ λιπαρὸ στρῶμα. Προσπαθῆτε νὰ μὴ σαλιώνετε καθόλου τὰ χείλια σας.

Τὸ σκάσιμο τῶν χεριῶν ὀφείλεται σὲ ὑπερβολικὸ στέγνωμα τοῦ δέρματος, ποὺ χάνει τότε τὴν ὑγρασία του καὶ τὴν ἐλαστικότητά του. Οἱ «βαρεῖες» δουλειὲς τοῦ νοικοκυριοῦ χειροτερεύουν τὴν κατάστασι.

Τὸ συχνὸ βούτηγμα τῶν χεριῶν στὸ νερὸ δὲν ὠφελεῖ. Γιατὶ ἡ ὑγρασία αὐτὴ δὲν ἀπορροφᾶται ἀπ' τὰ κύτταρα, ἀλλὰ λιμνάζει μέσα στὰ σκασίματα καὶ τὰ μεγαλώνει ἀκόμα πιὸ πολύ.

"Αν λοιπὸν σκάζουν εὔκολα τὰ χέρια σας ἀπ' τὸ κρῦο, προστατεύετε τα μὲ γάντια ὅταν ἐργάζεστε στὸ νοικοκυριό σας ἢ στὸν κῆπο σας. Μετὰ τὸ πλύσιμο, σκουπίζετέ τα πολὺ καλὰ κι' ἀλείφετέ τα μὲ μιὰ καλὴ κρέμα. Πολὺ ὠφέλιμο εἶναι ἕνα μίγμα ἀπὸ ἴσα μέρη ἀλοιφῆς σαλικυλικοῦ ὀξέος καὶ γλυσερολάτ ντ' ἀμιντόν.

Γιὰ τὸ πρόσωπό σας, χρησιμοποιῆτε ἄφθονη θρεπτικὴ κρέμα, ποὺ θὰ τὸ προφυλάξη ἀπ' τὸ σκάσιμο.

'Ιδιαιτέρως δύσκολα εἶναι τὰ βαθειὰ σκασίματα ποὺ δημιουργοῦνται κάποτε στὶς ἄκρες τῶν δαχτύλων.

'Ο καλλίτερος τρόπος θεραπείας τους εἶναι νὰ τὰ προφυλάξετε μερικὲς μέρες ἀπ' τὸ νερό, ἀλείφοντάς τα μὲ λυωμένο κερὶ μελισσῶν. Θὰ τοὺς δώσετε ἔτσι τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπουλωθοῦν τελείως.

"Αν βγάζετε γιανίστρες, προσπαθῆστε νἄχετε τὰ χέρια σας διαρκῶς στεγνὰ καὶ ζεστά, προφυλαγμένα ἀπ' τὶς ἀλλαγὲς θερμοκρασίας. Δυὸ ζευγάρια λεπτὰ γάντια ζεσταίνουν καλλίτερα ἀπὸ ἕνα χοντρό. Γιὰ δουλειὲς στὸ ὑπαίθρο, φορᾶτε λεπτὰ βαμπακερὰ γάντια, κι' ἀπὸ πάνω φαρδειὰ λαστιχένια. Κάνετε καθημερινὸ μασάζ ἀπὸ τὰ δάχτυλα πρὸς τοὺς καρποὺς, τσιμπῶντας τῶν χεριῶν σας μὲ κρέμα, γιὰ νὰ συγχρόνως τὸ δέρμα τους κοντά-κοντά. 'Υπάρχουν καὶ ἐσωτερικὰ φάρμακα γιὰ τὶς χιονίστρες, αὐτὰ ὅμως θὰ σᾶς τὰ ὑποδείξη ὁ γιατρός σας.

Μουδιάζουν συχνὰ τὰ χέρια σας ἀπ' τὸ κρῦο; Σηκῶστε τα ψηλὰ γιὰ ἕνα λεπτό, πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι σας, κι' ὕστερα χαμηλῶστε τα μὲ ὁρμή, γιὰ νὰ κυκλοφορήση ζωηρότερα τὸ αἷμα. Κάνετε μασάζ, ἀπ' τὰ δάχτυλα πρὸς τὸν καρπό. Καὶ φοράτε φαρδειὰ γάντια.

Τέλος, γιὰ νὰ ζεστάνετε καὶ νὰ ξεκουράσετε τὰ πόδια σας, κάνετε τὸ βράδυ ἕνα ζεστὸ ποδόλουτρο, διαλύοντας μέσα στὸ νερὸ δυὸ φούχτες ἅλας "Εψομι (ἀπ' τὸ φαρμακεῖο). Τὸ νερὸ πρέπει νὰ σκεπάζη τοὺς ἀστραγάλους σας. 'Αφίνετε μέσα τὰ πόδια σας ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας τὸ λιγώτερο. "Επειτα τὰ μισοσκουπίζετε, τρίβετε τοὺς κάλους μὲ ἐλαφρόπετρα καὶ τὰ περνᾶτε μὲ οἰνόπνευμα.

Μὲ τὴ λάμψη τῶν ματιῶν σας καὶ τὸ κατάλληλο μακιγιάζ, θὰ εἴσαστε πάντα ὄμορφη, στὴν καρδιὰ τοῦ χειμῶνα.

1) "Οταν ἀλείφετε τὰ χέρια σας μὲ προστατευτικὴ κρέμα, μὴ ξεχνᾶτε καὶ τοὺς καρποὺς. 2) Μετὰ τὸ πρωϊνὸ λουτρό σας, κάνετε μερικὲς ἁπλὲς καὶ ζωηρὲς γυμναστικὲς ἀσκήσεις. 3) Οταν σκουπίζετε τὰ πόδια σας, τοὺς κάνετε συγχρόνως ἕνα περιστροφικὸ μασάζ πρὸς τὴν κατεύθυνσι ποὺ δείχνουν τὰ βέλη.

ΕΝΑΣ ΑΤΕΛΕΙΩΤΟΣ ΜΗΝΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΙΤΟΣ

Μιὰ ἀσυνήθιστη δίκη ἔγινε πρὸ ἡμερῶν στὸ Λονδῖνο. 'Ο ἰδιοκτήτης μιᾶς ἐξοχικῆς ἐπαύλεως εἶχε ὑποβάλει ἀγωγὴ ἐξώσεως ἐναντίον τῶν ἐνοικιαστῶν του, ἐνὸς ἀντρόγυνου.

"Οπως κατέθεσε στὸ δικαστήριο, οἱ δυὸ αὐτοὶ σύζυγοι εἶχαν ζητήσει νὰ νοικιάσουν τὴν ἔπαυλί του πρὶν ἀπὸ 14 χρόνια, γιὰ νὰ περάσουν ἐκεῖ τὸ μῆνα τοῦ μέλιτος καὶ δὲν ἐννοοῦσαν ἀκόμη νὰ τὴν ἀφήσουν, παρὰ τὰ ἐπανειλημμένα φιλικά του διαβήματα.

Τὸ ἀντρόγυνο παραδέχτηκε πὼς πραγματικὰ αὐτὴ ἦταν ἡ συμφωνία μὲ τὸν ἰδιοκτήτη τῆς ἐπαύλεως, ἰσχυρίστηκε, ὅμως, πὼς ἡ συμφωνία δὲν εἶχε παραβιαστῆ, γιατί, ἁπλούστατα, ὁ μήνας τοῦ μέλιτος δὲν εἶχε ἀκόμη τελειώσει!

«"Οταν μιλοῦμε γιὰ μῆνα τοῦ μέλιτος — εἶπε ὁ σύζυγος, ποὺ εἶναι καὶ λαμπρὸς δικηγόρος — δὲν ἐννοοῦμε μιὰ χρονικὴ περίοδο τριάντα ἡμερῶν, ἀλλὰ ὁρίζομε ἔτσι, χωρὶς χρονικὴ δέσμευσι, τὴν περίοδο, ποὺ βρίσκονται στὴν πλήρη ἀκμή τους οἱ ἐρωτικὲς διαγύσεις μεταξὺ τοῦ ἀντρόγυνου. 'Υπὸ τὴν ἔννοια αὐτή, ποὺ εἶναι, ἄλλωστε, καὶ ἡ μόνη ὀρθή, ὁ δικός μας μήνας τοῦ μέλιτος διαρκεῖ ἀκόμη καί, ἂν θέλετε μιὰ συγκεκριμένη ἀπόδειξι γι' αὐτὸ σᾶς πληροφορῶ πὼς πρὶν ἀπὸ δυὸ μῆνες μόλις ἀποκτήσαμε τὸ ὄγδοο παιδί μας!»

Τὸ δικαστήριο ἀνέβαλε τὴν ἔκδοσι τῆς ἀποφάσεώς του, θεωρεῖται βέβαιο, ὅμως, ὅτι, παρὰ τὰ συντριπτικὰ ἐπιχειρήματα τοῦ συζύγου, δὲν πρόκειται νὰ ἀπορρίψη τὴν ἀγωγὴ ἐξώσεως, στηριζόμενο στὴν διαβεβαίωσι τοῦ ἐνάγοντος πὼς, ἂν ἤξερε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ πόσο ἐρωτευμένο ἦταν τὸ ζευγάρι τῶν ἐνοικιαστῶν του, δὲ θὰ τοῦ παραχωροῦσε βέβαια ποτὲ τὴν ἔπαυλι!

Πίσω ἀπὸ τὰ βάμματα...

Π ΙΣΩ ἀπ' τὰ κλειστὰ τὰ τζάμια,
ποὺ τὰ θάμπωσεν ἡ πάχνη,
ὧρες μὲ τὸ βλέμμα ψάχνει
κάτι, κάποιον νὰ φανῆ.
Κι' εἶν' ἡ ὥρα περασμένη
κι' οἱ ὁρίζοντες κλεισμένοι,
βουρκωμέν' οἱ οὐρανοί.

*

Π ίσω ἀπ' τὰ θαμπὰ τὰ τζάμια,
ποὺ ἡ βροχὴ τὰ μαστιγώνει,
ὅπως πάντα, στέκει μόνη
μὲ τὴν ἴδια ἐκείνη λύπη,
ποὺ ἀπ' τὰ μάτια της δὲ λείπει,
μὲς στὶς σκέψεις της κλεισμένη
κι' ἴσως λίγο κουρασμένη,
ἀλλ' ἀσάλευτη κι' ὀρθή,
λὲς καὶ κάτι περιμένει,
π' ἄργησε πολὺ νάρθῆ.

*

Τ σακισμένη, γερασμένη,
μὰ ὁλότελα δοσμένη
στὸ μεγάλο τ' ὄνειρό της,
πίσω ἀπ' τὸ παράθυρό της
στέκεται κι' ἀπόψε πάλι
καὶ σὰν φάντασμα προβάλλει
κάποιας ἄλλης ἐποχῆς.
Κι' ὅλα θλίβονται καὶ κλαῖνε,
κι' ὅλο τρέχει τὸ ρολόϊ
—μάρτυς τῆς ἀπαντοχῆς.
Κι' ὅλο λὲν καὶ ξαναλένε
τὸ πικρό τους μοιρολόϊ
οἱ σταγόνες τῆς βροχῆς.

*

Σ τὸν καλό της, πρὶν νὰ φύγη,
γιὰ νὰ πάη σὲ τόπο ξένο,
ἕναν ὅρκο τοὔχε κάνει:
—«Πάντα θὰ σὲ περιμένω,
στὸ παράθυρο θὰ ἀγαίνω
καὶ θὰ βλέπω τὸ λιμάνι.
Στὴν εὐχή μου τώρα σῦρε,
μόνο σὲ Βοριᾶ καὶ Νότο
νὰ μὲ σκέπτεσαι πολύ».
Κι' ἔσκυψε καὶ τῆς ἐπῆρε
τὸ ἀτίμητο, τὸ πρῶτο,
τὸ παρθενικὸ φιλί...

*

Τ ί κι' ἂν πέρασαν τὰ χρόνια,
τί κι' ἂν ἔχουνε μὲ χιόνια
τὰ μαλλιά της στολιστῆ;
Μὲ λιακάδες καὶ μὲ μπόρες,
δίχως νὰ μετρᾶ τὶς ὧρες
καὶ χωρὶς νὰ κουραστῆ,
μὲ τὸ ξέσπασμα ἑνὸς θρήνου,
τὴ δροσιὰ πενθεῖ τοῦ κρίνου,
στὴν ἀνάμνησι 'Εκείνου
καὶ στὸν ὅρκο της πιστή...

Ἐπιστρέφουσα
Μα Γάλλα Ξυκοφάγιου Γ

Η πειρατέρα

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Τὸ γήπεδο τοῦ γκόλφ τῆς λέσχης Ὄκχαρτ θὰ ἦταν ἕνα ἀπ' τὰ ὡραιότερα τοῦ κόσμου, ἂν δὲν ὑπῆρχε ἡ μὶς Κόουαν... Ἡ δεσποινὶς αὐτὴ εἶχε ἕνα μικρό, σαραβαλιασμένο σπιτάκι, τριγυρισμένο ἀπὸ ἕνα ἄμορφο κῆπο, ἀκριβῶς στὰ σύνορα τοῦ γηπέδου.

Ὁ συνταγματάρχης, ποὺ ἦταν πρόεδρος τῆς λέσχης, καὶ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου—ὅλα ἐξέχουσες προσωπικότητες—εἶχαν ζητήσει ἐπανειλημμένως ἀπ' τὴ μὶς Κόουαν νὰ τοὺς πουλήσῃ τὴν ἰδιοκτησία της, γιὰ νὰ μεγαλώσουν τὸ γήπεδο. Τῆς πρόσφεραν τιμὲς πολὺ ἀνώτερες ἀπ' τὴν πραγματικὴ ἀξία τοῦ οἰκοπέδου καὶ τοῦ σπιτιοῦ, ἀλλ' ἐκείνη ἀρνιότανε κατηγορηματικὰ καὶ φερνόταν ἐχθρικὰ στὴν ἐπιτροπή.

Στὸ τέλος, ὁ συνταγματάρχης σκέφθηκε πώς, ἀφοῦ τὸ φρούριο δὲν ἔπεφτε μὲ κατὰ μέτωπον ἐπίθεσι, ἔπρεπε νὰ βρῇ κάποιο στρατηγικὸ κόλπο... Κάλεσε λοιπὸν τὸ Μπὶλ Στάντερ, ἕνα ἀπ' τὰ γοητευτικώτερα μέλη τῆς λέσχης, καὶ τοῦ ἀνάθεσε νὰ χρησιμοποιήσῃ ὅλη τὴν ἀντρικὴ ὁμορφιά του γιὰ νὰ πείσῃ τὴ μὶς Κόουαν.

Ὁ νέος δέχθηκε, γιατὶ ἀγαποῦσε πολὺ τὸ γκόλφ καὶ θάκανε τὸ πᾶν γιὰ γ' ἀποκτήσῃ ἡ λέσχη του μεγαλείτερο γήπεδο.

Τὸ πρωῒ τῆς Κυριακῆς λοιπόν, πῆγε νὰ παίξῃ κοντὰ στὸ σπίτι τῆς «ἐχθρᾶς» καὶ φρόντισε νὰ ρίξῃ τὴ μπάλα του μέσα στὸν κῆπο, τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ μὶς Κόουαν μάζευε λουλούδια. Τῆς ζήτησε τότε τὴν ἄδεια νὰ μπῇ καὶ νὰ ψάξῃ γιὰ νὰ τὴ βρῇ.

Ἡ κοπέλλα τὸν κύτταξε, δυσαρεστημένη, ἀλλὰ δὲν ἔφερε ἀντίρρησι. Ὁ Μπὶλ πρόσεξε πὼς ἦταν χαριτωμένη, μὲ τὶς ξανθές της μπουκλες, τὰ ἀποφασιστικὰ γκριζογάλανα μάτια της καὶ τὸ πεισματάρικο σαγόνι της.

—Ἔμαθα πὼς τὸ συμβούλιο τῆς λέσχης σᾶς πιέζει νὰ πουλήσετε τὴν ἰδιοκτησία σας, τῆς εἶπε φιλικά.

—Νομίζουν πώς, ἐπειδὴ εἶμαι μιὰ ἀνυπεράσπιστη κοπέλλα, μποροῦν νὰ μὲ κάνουν ὅ,τι θέλουν! φώναξε θυμωμένη ἐκείνη. Μὰ δὲ θὰ τοὺς περάσῃ!... Καὶ τώρα, καλὰ θὰ κάνετε νὰ φύγετε.

—Γιὰ νὰ εἶμαι εἰλικρινής, πέταξα ἐπίτηδες τὴ μπάλα μου στὸν κῆπο σας, γιὰ νὰ βρῶ εὐκαιρία νὰ σᾶς γνωρίσω, ὁμολόγησε ὁ νέος. Ἐλπίζα πὼς θὰ δεχόσαστε νὰ φᾶμε μαζὶ ἀπόψε.

Ἡ μὶς Κόουαν τοὔρριξε μιὰ ἐρευνητικὴ ματιὰ καὶ δήλωσε πὼς δὲ συμπαθοῦσε καθόλου τοὺς παίχτες τοῦ γκόλφ.

—Ὁ πατέρας μου εἶχε μανία μ' αὐτὸ τὸ παιγνίδι, πρόσθεσε. Τὸ χαλὶ τῆς τραπεζαρίας μας ἦταν πάντα τρύπιο καὶ τὰ τζάμια σπασμένα, γιατὶ συνήθιζε νὰ ἐξασκῆται μέσα στὸ σπίτι ὅταν ἔκανε κρύο. Ποτὲ δὲ μᾶς πῆγε μιὰ ἐκδρομὴ τὸ καλοκαίρι, γιατὶ ἔτρεχε ἀπὸ γήπεδο σὲ γήπεδο. Ἡ μητέρα μου κι' ἐγὼ ἤμαστε πολὺ δυστυχισμένες. Κι' ὅλ' αὐτά, γιατὶ τοῦ ἄρεσε νὰ χτυπάῃ μιὰ ἄκακη μπαλλίτσα!

»Ἐκτὸς αὐτοῦ ὅμως, εἶμαι ὑπάλληλος στὸ Μουσεῖο Τέχνης καὶ δὲν ἐνδιαφέρομαι παρὰ γιὰ τὴν καλλιτεχνία. Τὰ σπὸρ μ' ἀφίνουν ἀδιάφορη... Ἀπόψε θὰ πάω σὲ μιὰ διάλεξι.

—Μποροῦμε νὰ φᾶμε καὶ νὰ πᾶμε ὕστερα μαζί, πρότεινε ὁ Μπίλ.

Ἡ κοπέλλα δίστασε γιὰ λίγο, ἀλλὰ δέχθηκε τελικά.

Ὁ Μπὶλ εἶχε τὴν ἔμπνευσι νὰ τὴν πάῃ στὸ ἐστιατόριο τῆς λέσχης. Ἡ Ἄννα—αὐτὸ ἦταν τὸ μικρὸ ὄνομα τῆς μὶς Κόουαν—βρῆκε ἀστεῖο τὸ ὅτι βρισκόταν στὴ μέση τοῦ... ἐχθρικοῦ στρατοπέδου! Τώρα φερνότανε στὸ Μπὶλ μὲ φιλία κι' ἐμπιστοσύνη.

Κουβέντιασαν ὥρα πολλή. Ξαφνικά, ὁ Μπὶλ εἶπε:

—Ἀφοῦ ὑπάρχουν τόσοι νέοι ζωγράφοι, ποὺ τὰ ἔργα τους δὲ χωρᾶνε στὸ μουσεῖο, τί θάλεγες ἂν ὁ πρόεδρος τῆς λέσχης ἐπέτρεπε νὰ κρεμαστοῦν ἐδῶ μερικοὶ πίνακες; Αὐτὸ θὰ βοηθήσῃ τοὺς παίχτες τοῦ γκόλφ νὰ πλησιάσουν στὴν Τέχνη, καὶ τοὺς ζωγράφους νὰ πουλήσουν μερικὰ ἔργα τους.

—Τί θάλεγα; φώναξε ἐνθουσιασμένη ἡ Ἄννα. Ἁπλῶς θὰ σὲ φιλοῦσα, ἂν δὲν ὑπῆρχε γύρω μας τόσος κόσμος!

Ὁ Μπὶλ ἔνοιωσε μιὰ περίεργη συγκίνησι. Ἀλλὰ βιάστηκε νὰ τὴν πνίξῃ, λέγοντας στὸν ἑαυτό του ὅτι ἡ μὶς Κόουαν δὲν ἦταν παρὰ μιὰ ξεροκέφαλη, ποὺπρεπε νὰ πέσῃ στὰ δίχτυα του...

Τὸ βράδυ, μετὰ τὴ διάλεξι, τὴ συνόδεψε ὡς τὸ σπίτι της. Καὶ μπροστὰ στὴν πόρτα της ἡ Ἄννα τοὔδωσε τὸ φιλὶ ποὺ τοῦ εἶχε ὑποσχεθῆ τ' ἀπόγεμα...

Ἀπὸ τ' ἄλλο πρωῒ κι' ὅλας, ὁ Μπὶλ κι' ἡ Ἄννα ἄρχισαν νὰ κρεμᾶνε τοὺς πίνακες στὸ ἐστιατόριο τῆς λέσχης. Περνοῦσαν μαζὶ ὅλη τὴν ἡμέρα κι' ἔκαναν καλὴ παρέα.

Ἡ κοπέλλα ἔδειχνε ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὸ νέο. Συχνά, τὴν ἔπιανε ἐκεῖνος νὰ τὸν κυττάζῃ τρυφερά...

Ἓν' ἀπόγεμα, τὸν κάλεσε γιὰ τσάϊ στὸ σπίτι της. Ἔξω ἔβρεχε—μὰ ἔβρεχε καὶ μέσα, γιατὶ πολλὰ κεραμίδια λείπανε ἀπ' τὴ σκεπή!

—Ἄννα, γιατί δὲν πουλᾶς αὐτὸ τὸ παληόσπιτο καὶ ν' ἀγοράσῃς ἕνα διαμέρισμα; ρώτησε ὁ Μπίλ.

—Αὐτὸ σκέπτομαι νὰ κάνω, τὸν βεβαίωσε ἡ κοπέλλα. Μόνο ποὺ μὲ πείσμωσαν μὲ τὴν ἐπιμονή τους. Ἀλλὰ γιὰ πές μου, γιατί θέλουν σώνει καὶ καλὰ τὸ κτῆμα μου;

Ὁ Μπὶλ πῆρε φωτιά. Θυμήθηκε τὸ σχέδιο τῆς προεκτάσεως, ὅπως ἦταν ζωγραφισμένο καὶ κολλημένο στὸν τοῖχο τῆς λέσχης, κι' ἄρχισε νὰ ἐξηγῇ στὴν Ἄννα τί ὡραῖο ποὺ θὰ γινόταν τὸ γήπεδο ἂν «γκρέμιζαν τὸ σαράβαλό της καὶ ξερρίζωναν τὰ παληαλούλουδα τοῦ κήπου».

Δὲ χρειάζονταν περισσότερα, γιὰ νὰ καταλάβῃ ἡ Ἄννα γιατὶ τὴν εἶχε πλησιάσει. Γεμάτη πίκρα καὶ θυμό, τὸν ἔδιωξε ἀπότομα, χωρὶς ἕνα τελευταῖο ἀντίο.

Ὁ Μπὶλ ἔφυγε μὲ σκυμμένο κεφάλι, ἀφοῦ προσπάθησε τοῦ κάκου νὰ τῆς ἐξηγήσῃ πὼς τὴ συμπαθοῦσε εἰλικρινά...

Ὅταν ὁ συνταγματάρχης ἔμαθε τὴν ἀποτυχία του, ἀποφάσισε νὰ χρησιμοποιήσῃ ἓν' ἄλλο μέσον γιὰ νὰ νικήσῃ τὴ μὶς Κόουαν: Νὰ ἐκδιάσῃ τὸ διευθυντὴ τοῦ Μουσείου, ζητῶντας του νὰ τὴν ἀπολύσῃ, ἂν ἤθελε νὰ συνεχίσουν νὰ κρεμοῦν πίνακες στὸ ἐστιατόριο τῆς λέσχης.

Μὰ ὁ Μπὶλ τοῦ χάλασε τὰ σχέδια, γιατὶ πῆγε καὶ προειδοποίησε τὸ διευθυντή, λέγοντάς του πὼς δὲν ἔπρεπε νὰ ὑποκύψῃ στὸν ἐκβιασμό. Ἔτσι κι' ἔγινε.

Ἔξω φρενῶν, ὁ συνταγματάρχης πῆρε στὸ τηλέφωνο τὸ Μπὶλ γιὰ νὰ τὸν βρίσῃ. Τοῦ εἶπαν ὅμως πὼς δὲν ἐργαζόταν πιὰ στὴν ἐπιχείρησι ἐκείνη καὶ πὼς εἶχε ζητήσει νὰ τὸν μεταθέσουν σὲ κάποιο μακρυνὸ μέρος.

Τότε πιὰ ὁ συνταγματάρχης κατάλαβε ὅτι τὰ εἶχε κάνει σαλάτα κι' ὅτι ἔπρεπε ν' ἀναλάβῃ ὁ ἴδιος νὰ διορθώσῃ τὴν κατάσταση.

Παραφύλαξε λοιπὸν ἕνα πρωῒ ἔξω ἀπ' τὸ σπίτι τῆς μὶς Κόουαν κι' ὅταν τὴν εἶδε νὰ βγαίνῃ τῆς ἔπιασε κουβέντα.

—Ἤθελα νὰ σᾶς ζητήσω νὰ μὲ συγχωρέσετε γιὰ τὸ ἄσχημο παιγνίδι ποὺ θὰ σᾶς ἐπαιζα, ἂν ὁ κ. Στάντερ δὲν εἰδοποιοῦσε τὸ διευθυντή σας, τῆς εἶπε μαλακά.

—Ὁ Μπίλ; φώναξε ἔκπληκτη ἡ κοπέλλα.

—Μάλιστα. Τὸν γοητέψατε τόσο, ὥστε πρόδωσε τὴ λέσχη μας καὶ τὸ γκόλφ.

—Μὰ τί βρίσκετε ἐπιτέλους σ' αὐτὸ τὸ γκόλφ; ξέσπασε ἡ Ἄννα. Τόσο σπουδαῖο εἶναι νὰ ρίξῃς μιὰ μπάλλα μέσα σὲ μιὰ τρύπα;

—Μπορεῖτε νὰ δοκιμάσετε, παρατήρησε πονηρὰ ὁ συνταγματάρχης.

Μιὰ ὥρα ἀργότερα, ὁ Μπὶλ βρῆκε τὴν Ἄννα νὰ προσπαθῇ νὰ χτυπήσῃ μιὰ μπαλίτσα μὲ τὸ μπαστοῦνι τοῦ γκόλφ.

Χωρὶς νὰ δώσῃ σημασία στὸ συνταγματάρχη, ποὺ στεκόταν δίπλα της ἱκανοποιημένος, τὴ ρώτησε:

—Ἄννα, θέλεις νὰ γίνῃς γυναῖκα μου, ἢ θὰ μ' ἀφίσῃς νὰ φύγω ἀπελπισμένος μακρυὰ ἀπ' τὴν πόλι κι' ἀπ' τὸν κόσμο ὅλο, ἂν εἶναι δυνατόν; Σοῦ ὑπόσχομαι πώς, ἂν δεχτῇς, δὲ θὰ ξαναπαίξω γκόλφ καί... θ' ἀρχίσω νὰ ζωγραφίζω!

Παρ' ὅλη τὴ συγκίνησί της, ἡ κοπέλλα ἔβαλε τὰ γέλια.

—Δὲ χρειάζεται νὰ κάνῃς τόσο τρομερὰ πράγματα, ἀγάπη μου! ἔβλωσε. Ἀρκεῖ νὰ μὲ μάθῃς νὰ παίζω γκόλφ!... Ξέρεις, μόλις ποὺ ὁλίγου ὑποσχέθηκα στὸ συνταγματάρχη πὼς θὰ τοῦ πουλήσω τὸ σπίτι μου. Κι' ἐκτὸς ἀπ' τὰ λεφτὰ ποὺ θὰ πάρω, συμφωνήσαμε νὰ μὲ γράψῃ δωρεὰν γιὰ ἕνα χρόνο... μέλος τῆς λέσχης σας!

ΓΟΥΙΛΛΑΡΝΤ ΤΕΜΠΛ

Φρανσουάζ ΑΡΝΟΥΛ

'Η φρανσουάζ 'Αρνοὺλ στοὺς πρώτους ρόλους τῆς κινηματογραφικῆς καρριέρας της.

Ἡ διάσημη Γαλλίδα στὰρ ἀπαντᾶ σὲ μερικὲς «ἀδιάκριτες» ἐρωτήσεις...

ΥΣΤΕΡΑ ἀπὸ 10 χρόνων καὶ πλέον λαμπρὴ κινηματογραφικὴ καρριέρα στὰ γαλλικὰ στούντιο ἀποκλειστικῶς, ἡ γνωστὴ καὶ συμπαθὴς στὰρ Φρανσουὰζ 'Αρνοὺλ φέρει ἐπαξίως σήμερα τὸν ἐπίζηλο τίτλο τῆς «στὰρ» καὶ συγκαταλέγεται ἀνάμεσα στὶς ἐλάχιστες «πρώτης κλάσεως» βεντέττες τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου, ποὺ σημειώνουν διεθνῆ ἐπιτυχία. 'Η Φρανσουὰζ εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς πρῶτες Γαλλίδες καλλιτέχνιδες, ποὺ δέχθηκαν νὰ ἐμφανισθοῦν μισόγυμνες καὶ γυμνὲς ἀκόμη ἐμπρὸς στὸν κινηματογραφικὸ φακό. Τὶς «γυμνικὲς ἐμφανίσεις» αὐτὲς τὶς διατήρησε μέχρι τὸ 1957 καὶ μετὰ τὶς κατάργησε, ἀφοῦ πρῶτα ἔγινε πασίγνωστη καὶ δημοφιλής, δίνοντας τὴ θέσι της καὶ τὴν πρωτοβουλία στὶς ἐμφανίσεις τοῦ εἴδους αὐτοῦ σὲ ἄλλες νεώτερες. Σήμερα εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἀκριβοπληρωμένες Γαλλίδες στὰρ καὶ συνεχίζει νὰ γυρίζη ταινίες μὲ τὴν ἴδια ἐπιτυχία, ἀλλὰ χωρὶς «γυμνά». Ἐπωφελούμεθα, λοιπόν, μιᾶς ἐπισκέψεώς μας στὰ στούντιο Μπιλλανκοὺρ τοῦ Παρισιοῦ, σ' ἕνα ἀπὸ τὰ «πλατὼ» τοῦ ὁποίου γυρίζονται οἱ τελευταῖες σκηνὲς τῆς ταινίας «'Η γάτα βγάζει τὰ νύχια της», γιὰ νὰ κάνουμε στὴ Φρανσουὰζ μερικὲς ἐρωτήσεις:

— Τί γυρίζετε τὶς ἡμέρες αὐτές, Φρανσουάζ;

— Τὶς τελευταῖες καὶ πιὸ ἐντυπωσιακὲς σκηνὲς ἀπὸ τὸ φίλμ «'Η γάτα βγάζει τὰ νύχια της», ποὺ εἶναι συνέχεια καὶ τέλος τοῦ προηγούμενου μὲ τὸν τίτλο «'Η γάτα» καὶ ἀναφέρεται στὴ δράσι μιᾶς κατασκόπου κατὰ τὸν τελευταῖο πόλεμο.

— Θὰ περιέχη καὶ «γυμνικὲς» σκηνὲς τὸ φίλμ αὐτό;

— Οὔτε αὐτὸ ποὺ γυρίζω τώρα περιέχει τέτοιες σκηνές, οὔτε κανένα ἀπ' ὅσα ἐγύρισα μετὰ τὸ 1957. Οἱ «γυμνικὲς ἐμφανίσεις» γιὰ μένα ἀνήκουν πιὰ στὸ παρελθόν. Παρεχώρησα τὴ θέσι μου σὲ ἄλλες πιὸ νεώτερες καὶ πιὸ «προκλητικές»...

— Ἂν δὲ μᾶς ἀπατᾶ ἡ μνήμη, μὲ ταινίες τοῦ εἴδους αὐτοῦ ἀρχίσατε τὴν κινηματογραφικὴ καρριέρα σας καὶ σταθεροποιήσατε τὴ θέσι σας στὸν γαλλικὸ κινηματογράφο. Μπορεῖτε νὰ μᾶς πῆτε μὲ ποιὰ ταινία ἀκριβῶς καὶ πότε κάνατε τὴν ἐμφάνισί σας στὴν ὀθόνη;

— Τὴν πρώτη ἐμφάνισί μου στὴν ὀθόνη τὴν ἔκανα τὸ 1948 μὲ τὸ φίλμ «Τὸ ναυάγιο» καὶ μὲ συμπρωταγωνιστὴ τὸν 'Αντρὲ Λεγκάλ, ποὺ σήμερα ἔχει ἀποσυρθῆ. Ἦταν μιὰ ρεαλιστικὴ αἰσθηματικὴ περιπέτεια ἀπὸ τὴ δράσι τῶν δυτῶν στὰ βάθη τῶν θαλασσῶν καὶ περιεῖχε πολλὲς «γυμνικὲς σκηνές», ποὺ ἐμήνευα, φυσικά, ἐγώ.. 'Η ψυχική μου κατάστασι βρέθηκε πολλὲς φορὲς τότε σὲ πολὺ δραματικὸ δίλημμα: 'Από τὴ μιὰ ἤθελα μὲ κάθε τρόπο νὰ γίνω στὰρ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη δίσταζα, ὅταν μοῦ ζητοῦσαν διαρκῶς νὰ ἐρμηνεύω σκηνὲς «γυμνοῦ»... Ἔχω πολὺ ζωηρὰ στὴ μνήμη μου ἀκόμη τὴ σκηνὴ ποὺ μοῦ ζήτησαν νὰ παίξω στὸ πρῶτο μου φίλμ, ἀνάμεσα σὲ πολλὲς ἄλλες, φυσικά. Κατὰ τὸ σενάριο τῆς ταινίας, ἤμουν μιὰ νέα καὶ ἄμορφη τραγουδίστρια καὶ χορεύτρια ποὺ ζητοῦσε δουλειά. Παρουσιάσθηκα σὲ πολλοὺς διευθυντὰς νυκτερινῶν κέντρων καὶ κάποιος ἀπ' αὐτοὺς δέχθηκε νὰ μὲ προσλάβη. 'Αλλὰ ἀμέσως μόλις μὲ εἶδε μοῦ εἶπε μὲ ἀπότομο τρόπο: «Γδύσου καὶ μεῖνε ἐκεῖ στὴ γωνιὰ νὰ σὲ δῶ καλά...» Φυσικά, τελικὰ τὴν ἔπαιξα τὴ σκηνὴ αὐτὴ καὶ ἔκανα ὅπως μοῦ εἶπαν. 'Αλλὰ ὅταν τελείωσα τὸ γύρισμά της, ἤμουν πραγματικὰ ἀναστατωμένη ἀπὸ ντροπὴ καὶ τύψεις... 'Από τότε συνήθισα καὶ πῆρα μέρος σὲ πάμπολλες ἄλλες τέτοιες σκηνές. Τίποτα, βλέπετε, δὲν γίνεται χωρὶς θυσίες καὶ χωρὶς βάσανα καὶ στενοχώριες.

— 'Απὸ τότε μέχρι σήμερα πόσες ταινίες συνολικὰ ἔχετε γυρίσει;

— Δὲν κρατῶ ἀκριβῆ ἀριθμό, ἀλλὰ ὑπολογίζω ὅτι εἶναι περισσότερες ἀπὸ τριάντα. 'Απ' αὐτὲς οἱ 20 καὶ πλέον περιέχουν «γυμνικὲς σκηνὲς»καὶ οἱ ὑπόλοιπες εἴτε ἔχουν ἐλάχιστες, εἴτε καθόλου.

— Τί σᾶς ἔκανε νὰ διαγράψετε τελείως τὶς «γυμνικὲς σκηνὲς» ἀπὸ τὶς νεώτερες ταινίες σας;

— Μά, ὁ γάμος μου, ἀναμφισβήτητα. Ὅπως γνωρίζετε παντρεύτηκα ἀπὸ κεραυνοβόλο ἀμοιβαῖο ἔρωτα τὸ καλοκαίρι τοῦ 1957 ἕναν γνωστὸ Γάλλο διανοούμενο, τὸν Ζὼρζ Κραβέν, μὲ τὸν ὁποῖον ζοῦμε σήμερα μιὰ πολὺ εὐτυχισμένη καὶ ἤρεμη ζωή. "Αν συνεχίζω νὰ παίζω σήμερα στὸν κινηματογράφο, αὐτὸ ὀφείλεται στὴ συμφωνία μας μὲ τὸν Ζώρζ, ὁ ὁποῖος δέχθηκε νὰ μὴ διακόψω τὴν καρριέρα μου ὑπὸ τὸν ὅρο ὅτι θὰ σταματοῦσα πιὰ τὶς «γυμνικὲς ἐμφανίσεις». Πρᾶγμα ποὺ ἐφάρμοσα ἤδη...

— Πῶς σᾶς φάνηκαν οἱ ἀλλεπάλληλες ξαφνικὲς ἀπώλειες ποὺ ἔπληξαν τὴν οἰκογένεια τῶν Γάλλων ἠθοποιῶν καὶ τὸν γαλλικὸ κινηματογράφο;

— Πραγματικά, τὸ κενὸ ποὺ δημιούργησαν οἱ θάνατοι τοῦ Ζεὰρ Φιλὶπ καὶ τοῦ 'Ανρὺ Βιντὰλ ἰδίως εἶναι δυσαναπλήρωτο... Μὲ τὸ Ζεὰρ δὲν εἶχα ποτὲ τὴ τιμὴ νὰ συνεργασθῶ σὲ ταινία, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν σημαίνει πὼς δὲν τὸν ἀγαποῦσα καὶ δὲν ἐκτιμοῦσα τὴ μεγάλη ἀξία του. "Οσο γιὰ τὸν Βιντάλ, μ' αὐτὸν εἶχα συνεργασθῆ κατ' ἐπανάληψι καὶ σᾶς βεβαιῶ ὅτι ἡ ξαφνικὴ ἀπώλειά του μοῦ κόστισε, ὅσο καὶ τῆς ἄτυχης χήρας του, τῆς καλῆς μου φίλης Μισὲλ Μοργκάν. 'Ηταν μιὰ ἀπώλεια ποὺ μὲ ἐξουθένωσε.

— Ποῦ καὶ πότε γεννηθήκατε, Φρανσουάζ, ἂν ἐπιτρέπετε;

— Γεννήθηκα στὴ γαλλικὴ Βόρειο 'Αφρικὴ στὶς 9 'Ιουνίου τοῦ 1931, ἀπὸ πατέρα στρατηγό, σὲ ἀποστρατεία τώρα καὶ μητέρα, ποὺ εἶχε ἀρκετὰ μεγάλους δεσμοὺς μὲ τὸ θέατρο. 'Απ' αὐτὴν κληρονόμησα τὴν κλίσι μαζὶ μὲ τὸ ταλέντο γιὰ τὸ θέατρο. Φυσικά, στὴν ἀρχὴ ἀντιμετώπισα μεγάλες δυσκολίες ἐξ αἰτίας τοῦ πείσματος τοῦ πατέρα μου, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνο δὲ μοῦ ἐπέτρεπε, ἀλλὰ καὶ γιὰ ἕνα μικρὸ διάστημα, ἐπειδὴ ἐγὼ ἐπέμενα, μὲ εἶχε σχεδὸν φυλακισμένη! 'Αλλὰ μὲ τὴν πολύτιμη βοήθεια τῆς μητέρας μου, ποὺ δέχθηκε νὰ ἀντιμετωπίση μόνη τὴν πατρικὴ θύελλα, δραπέτευσα μιὰ ἡμέρα καὶ ταξιδεύοντας κρυφὰ ἤρθα στὸ Παρίσι καὶ ἐγκαταστάθηκα στὸ σπίτι μιᾶς θείας μου. 'Ηταν τὸ 1948... 'Ο δρόμος γιὰ τὴν πραγματοποίησι τῶν ὀνείρων μου ἦταν τώρα ἀνοιχτός... 'Αλλὰ ἡ Φρανσουὰζ δείχνει πὼς βιάζεται πολύ. Τὰ μάτια της εἶναι διαρκῶς στὸ ρολόϊ της. Τὴν ἀφήνουμε, λοιπόν, ἢ μᾶλλον μᾶς ἀφήνει, ἀφοῦ τῆς ὑποβάλλουμε τὴν τελευταία ἐρώτησι:

— Ἔχετε συχνὰ στενοχώριες, Φρανσουάζ;

— Ὅπως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἔχω κι' ἐγὼ πολλὲς καὶ διάφορες, ἐκτὸς ἀπὸ οἰκονομικές. 'Αλλὰ τὸ κωμικὸ εἶναι ὅτι, ὅταν συμβῆ νὰ εἶμαι στενοχωρημένη, ἀκούω γύρω μου ἀπὸ φίλους καὶ γνωστοὺς τὴ στερεότυπη συμβουλή τους: «Καλύτερα νὰ ἔχῃς τύψεις γιὰ κάτι, παρὰ ἔγνοιες...» Πρέπει νὰ τὴν ἀκολουθήσω αὐτὴ τὴ συμβουλή;

ΣΤΗΒ ΜΩΡΦΥ

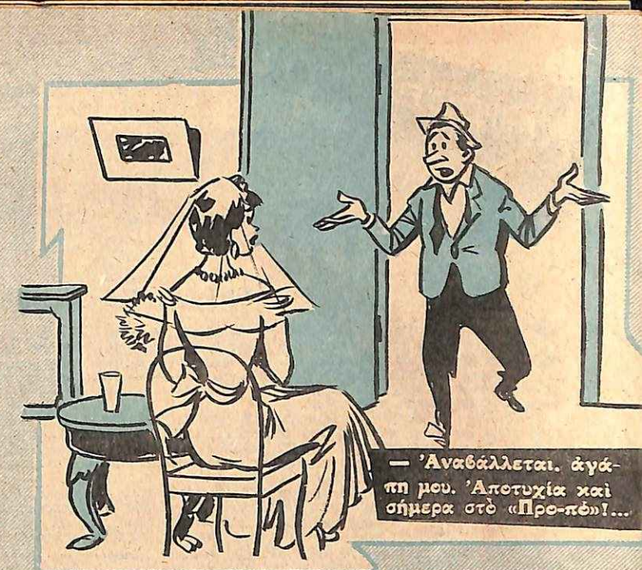
'Η ἴδια ὅπως εἶναι σήμερα: Μυστηριώδης καὶ «μοιραία»...

ΠΡΟ·ΠΟ

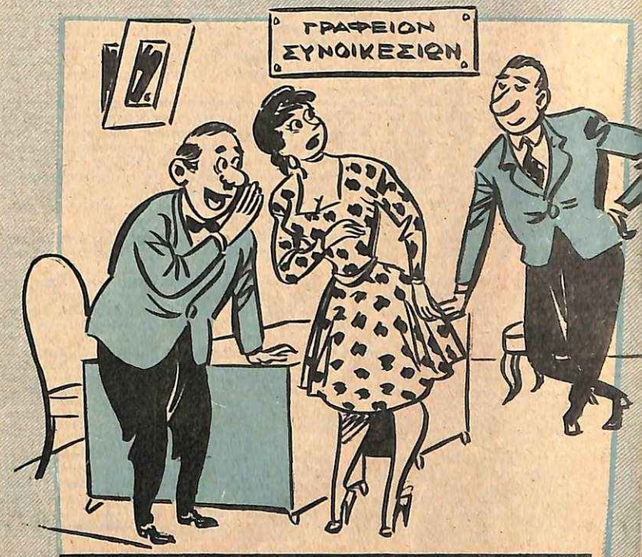
του Β. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

— "Αν δὲν πιάσω κι' αὐτὴ τὴ φορὰ τὴν καλή, κὺρ-Σταμάτη μου, εἶμαι χαμένος ἄνθρωπος!...

— 'Αναβάλλεται, ἀγάπη μου. 'Αποτυχία καὶ σήμερα στὸ «Προ-πὸ»!...

— "Εχει πρώτης τάξεως μέλλον. Μέχρι σήμερα ἔχει πιάσει ἑφτὰ δωδεκάρια καὶ ἕνα δεκατριάρι στὸ «Προ-πό»!...

— "Ορσε, ποὺ μεῦφαγες, τὸ Σάββατο, τζάμπα τὸ κατοστάρικο!

— Τρελλὸς εἶσαι, ἀφεντικό; 'Αμ' ἂν ἤξερα ποιὲς ὁμάδες θὰ κερδίσουν, σὲ σένα θὰ τὸ 'λεγα;

Η ΑΡΡΩΣΤΕΙΑ ΠΟΥ ΚΑΝΕΙ

Ηλίθια τά παιδιά

Θεραπεύεται τώρα μὲ μιὰ εἰδικὴ δίαιτα

Σε πολλοὺς βρεφικοὺς σταθμοὺς τῆς Ἀμερικῆς, ἡ νοσοκόμα ποὺ ζυγίζει τὰ μωρὰ στάζει ἐπίσης μιὰ σταγόνα κάποιας χημικῆς διαλύσεως στὰ «φρεγμένα» σπαργανά τους. Ἡ καινούργια αὐτὴ ἐξέτασι οὔρων διαρκεῖ λιγώτερο ἀπὸ 10 δευτερόλεπτα καὶ δὲν κοστίζει σχεδὸν τίποτα. Ὅμως, μπορεῖ νὰ βοηθήσῃ στὸ νὰ σωθῇ ὁ ἐγκέφαλος τοῦ βρέφους ἀπὸ μιὰ μόνιμη καταστροφή.

Ἡ διάλυσι περιέχει 10% χλωριοῦχο σίδηρο. Ἂν τὰρα τὰ οὖρα τοῦ παιδιοῦ εἶναι κανονικά, σχηματίζεται στὸ σημεῖο ἐκεῖνο μιὰ κίτρινη κηλίδα. Κάποτε ὅμως —μιὰ φορὰ στὶς 20.000 περίπου— ἡ κηλίδα εἶναι πράσινη. Κι' αὐτὸ δείχνει ὅτι τὸ μωρὸ πάσχει ἀπὸ φαινυλκετονουρία», μιὰ κληρονομικὴ ἀσθένεια τοῦ ἐγκεφάλου.

Ὡς τώρα, τὰ περισσότερα θύματα αὐτῆς τῆς ἀρρώστιας ἦταν καταδικασμένη σὲ «ἠλιθιότητα» (τὶς βαρύτερες μορφὲς τῆς διανοητικῆς καθυστερήσεως). Πολλὰ ἀπ' αὐτὰ περνοῦσαν ὅλη τὴ ζωή τους σὲ εἰδικὰ ἀσυλα καὶ δὲ μάθαιναν ποτὲ νὰ μιλᾶνε, νὰ ντύνωνται ἢ νὰ τρῶνε μόνα τους.

Σήμερα ὅμως, χάρις στὶς προόδους τῆς Ἰατρικῆς, μποροῦν νὰ γίνουν φυσιολογικὰ ἀνθρώπινα πλάσματα, μὲ κανονικὴ νοημοσύνη — ἄρκεῖ μόνο νὰ γίνῃ ἐγκαίρως τῆς παθήσεώς τους, προτοῦ προκαλέσῃ ἀνεπανόρθωτη βλάβη στὸν ἐγκέφαλο. Κι' αὐτὴ ἡ σπουδαιότατη διάγνωσι ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴν ἁπλὴ χημικὴ δοκιμὴ τοῦ χλωριούχου σιδήρου. «Ἂν ἡ ἐξέτασι αὐτὴ ἐφαρμοστῇ σὲ κάθε βρέφος, ποὺ θὰ γεννηθῇ στὶς Ἡνωμ. Πολιτεῖες, πολλὲς χιλιάδες παιδιὰ κάθε γενεᾶς θὰ σώζωνται ἀπὸ τὴ διανοητικὴ καθυστέρησι», εἶπε ἕνας εἰδικὸς γιατρὸς ποὺ πρωτοεφάρμοσε αὐτὴ τὴ μέθοδο στὸ Λὸς Ἄντζελες.

Οἱ κληρονομικὲς ἀσθένειες τοῦ τύπου τῆς φαινυλκετονουρίας ἔμεναν ἐπὶ αἰῶνες αἰνιγματικὲς καὶ μυστηριώδεις. Ἡ λατὴχ προκατάληψι τὶς ἀπέδιδε σὲ «γαλασμένο αἷμα» κι' ἔκανε νὰ ντρέπωνται οἱ γονεῖς ποὺ φέρναν στὸν κόσμο τέτοια παιδιά. Κι' οἱ περισσότεροι γιατροὶ τὶς θεωροῦσανε ἀνίατες.

Πρὶν ὅμως ἀπ' τὸ δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, ὁ Νορβηγὸς δόκτωρ Ἀσμπιορν Φόλινγκ ἀπεδόθηκε συστηματικὰ στὴ μελέτη τῆς φαινυλκετονουρίας καὶ τὴν ἀπέδωσε πρῶτος σὲ ἐλαττωματικὸ μεταβολισμό.

Αὐτὸς ἐπινόησε μάλιστα τὴ μέθοδο τῆς ἐξετάσεως τῶν οὔρων μὲ χλωριοῦχο σίδηρο, ποὺ πῆρε τὴν ὀνομασία «δοντίδρασις Φόλινγκ».

Ὕστερα συνέχισαν τὶς ἐρευνές του ἄλλοι ἐπιστήμονες, Εὐρωπαῖοι καὶ Ἀμερικανοί. Καὶ τὸ μυστήριο τῆς φαινυλκετονουρίας διαφωτίστηκε ἐπιτέλους.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι, ἡ κανονικὴ λειτουργία τοῦ ὀργανισμοῦ μας ἐξαρτᾶται ἀπ' τὴν παρουσία διαφόρων ἐνζύμων, ἀπαραίτητων γιὰ τὶς χημικὲς ἀντιδράσεις του. Κάθε ἔνζυμο ἔχει τὴ δική του δράσι. Ἕνα ἀπ' αὐτὰ λοιπὸν χρειάζονται γιὰ νὰ χωνευτῇ ἡ «φαινυλαλανίνη». Ἕνα συστατικὸ ὅλων τῶν πρωτεινούχων τροφῶν.

Ἂν τώρα τὸ ἔνζυμο αὐτὸ συμβῇ νὰ μὴν ὑπάρχη στὸ σηκώτι ἑνὸς βρέφους, ἡ φαινυλαλανίνη μένει ἀχώνευτη, συγκεντρώνεται σιγὰ-σιγὰ μέσα στὸ αἷμα του (σὲ ποσότητες 30 ἢ 40 φορὲς μεγαλύτερες ἀπὸ τὴν κανονική) καὶ τοῦ προκαλεῖ διάφορες ἀνωμαλίες: Τὰ μαλλιὰ καὶ τὰ μάτια του μένουν ὑπερβολικὰ ἀνοιχτόχρωμα, ἀπὸ ἔλλειψι τῆς χημικῆς οὐσίας ποὺ τὰ σκουραίνει. Βγάζει ἕνα ἐπίμονο ἐκζέμα. Τὰ οὖρα του περιέχουν μιὰ οὐσία ποὺ γίνεται πράσινη μὲ τὸ χλωριοῦχο σίδηρο. Καὶ —τὸ φοβερώτερο— ὁ ἐγκέφαλός του παθαίνει ἀνεπανόρθωτες βλάβες.

Ἡ προνοητικὴ Φύσις ἔχει προβλέψει ὥστε τὰ παιδιὰ νὰ παίρνουν δυὸ δόσεις αὐτοῦ τοῦ ἀπαραίτητου ἐνζύμου, μιὰ δηλαδὴ ἀπ' τὸν πατέρα τους καὶ μιὰ ἀπ' τὴ μητέρα τους. Ὅμως, ἡ μιὰ δόσι μονάχα εἶναι ἀρκετή. Καὶ πραγματικά, ἕνα ἄτομο στὰ 70 ἔχει στὸν ὀργανισμό του μόνο μιὰ δόσι. Ἂν ὅμως συμβῇ νὰ παντρευτοῦν ἕνας ἄντρας καὶ μιὰ γυναῖκα, ποὺ ὁ καθένας τους ἔχει μονάχα μιὰ δόσι τοῦ ἐνζύμου, ὑπάρχουν πιθανότητες 25% νὰ κάνουν ἕνα παιδὶ ποὺ δὲ θὰ ἔχῃ καθόλου αὐτὸ τὸ ἔνζυμο, ποὺ θὰ πάσχῃ δηλαδὴ ἀπὸ φαινυλκετονουρία.

Εἴπαμε πιὸ πάνω πῶς γίνεται σήμερα ἡ ἔγκαιρη διάγνωσι τῆς κληρονομικῆς αὐτῆς παθήσεως. Ἔπειτα πρέπει πιὰ νὰ ἀντιμετωπιστῇ ἡ ἀσθένεια μὲ μιὰ εἰδικὴ δίαιτα, ποὺ ἐπινοήθηκε ἀπὸ τὸν Ἀμερικανὸ βιοχημικὸ Ρίτσαρντ Μπίλοκ. Μὲ τὸ φιλτράρισμα πρωτεϊνούχων παρασκευασμάτων μέσα ἀπὸ ἐνεργὸ ἄνθρακα, ἀπομακρύνεται σχεδὸν ὅλη ἡ φαινυλαλανίνη τους. Ἔτσι, μποροῦν ἀκίνδυνα νὰ τραφῇ μὲ τὰ παρασκευάσματα αὐτὰ ἕνα παιδὶ ποὺ πάσχει ἀπὸ φαινυλκετονουρία.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ μέθοδος αὐτὴ τοῦ δόκτορος Μπίλοκ εἶχε ἐπινοηθῇ πρὶν ἀπὸ 20 χρόνια. Ἀλλὰ ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος τὴν εἰρωνεύτηκε τότε, τὴν κατέκρινε, κι' ἔτσι παραμερίστηκε καὶ ξεχάστηκε.

Τὸ 1951, ξαναγύνε λόγος γι' αὐτήν, χάρις στὸν Ἄγγλο βιοχημικὸ Γούλφ, ποὺ τὴ μελέτησε πάλι. Αὐτὴ τὴ φορὰ ὅμως, ἀποφάσισε νὰ τὴ δοκιμάσῃ ἔνας φημισμένος Γερμανὸς παιδίατρος, ὁ δόκτωρ Χάρστ Μπίκελ.

Εἶχε στὸ νοσοκομεῖο του ἕνα δυστυχισμένο κοριτσάκι 2 χρονῶν, ποὺ ἔπασχε ἀπὸ φαινυλκετονουρία. Ἡ μικρούλα αὐτὴ δὲν εἶχε μάθει ἀκόμα νὰ στέκεται, νὰ περπατᾶῃ, ἢ νὰ μιλᾶῃ. Δὲν ἔβλεπε κανένα ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ περιβάλλον, οὔτε καὶ γιὰ τὴν τροφὴ της κάν. Ἔμενε διαρκῶς στὴν κούνια της, φωνάζοντας καὶ κλαίγοντας ὧρες ἀλόκληρες.

Ὁ δόκτωρ Μπίκελ ἄρχισε νὰ δοκιμάζῃ πάνω της τὴ δίαιτα Μπλόκ. Ὡστόσο, ὅταν ἀφαιροῦσε ἀπ' τὴν τροφὴ της ὅλη τὴ φαινυλαλανίνη, ἡ μικρὴ πάθαινε ἐμετοὺς καὶ ἔχανε βάρος. Ἀφοῦ λοιπὸν πειραματίστηκε ἐπὶ μῆνες, ὁ δόκτωρ Μπίκελ κατέληξε σ' ἕνα μέσον ὅρο: Ἄφινε δηλαδὴ στὴν τροφὴ της λίγη φαινυλαλανίνη, ὅση μποροῦσε ν' ἀνεχθῇ ὁ ὀργανισμός της.

Στοὺς ἑπόμενους 6 μῆνες, τὸ παιδὶ ἄρχισε νὰ παρουσιάζῃ μιὰ ἐκπληκτικὴ καλλιτέρεψι. Τὰ μάτια του λάμπανε. Ἐνδιαφερόταν γιὰ τὸ περιβάλλον καὶ γιὰ τὴν τροφή του. Ἔμαθε νὰ στέκεται, νὰ περπατᾶῃ, νὰ σπρώχνῃ καρέκλες, νὰ σκαρφαλώνῃ ἀπάνω τους.... Τὰ μαλλιὰ του ἔγιναν πυκνότερα καὶ σκουρότερα καὶ χάθηκε τὸ ἔκζεμα ἀπ' τὸ δέρμα του.

Γιὰ νὰ βεβαιωθῇ ὅτι ἡ καλλιτέρεψι αὐτὴ ὀφειλόταν στὴ δίαιτα, ὁ γιατρὸς ξαναἄρχισε νὰ δίνῃ φαινυλαλανίνη στὴ μικρή. Σὲ 24 ὧρες λοιπόν, αὐτὴ ἄρχισε νὰ χειροτερεύῃ πάλι, καὶ μετὰ 6 μέρες ἡ κατάστασί της εἶχε ξαναγίνει σὰν πρίν. Ὁ δόκτωρ Μπίκελ σταμάτησε τότε τὴν πρόσθετη φαινυλαλανίνη.

Τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα δὲν ἦταν ἁπόλυτα ἱκανοποιητικά, γιατὶ τὸ κοριτσάκι αὐτὸ ἦταν 2 χρονῶν ὅταν ἄρχισαν νὰ τὸ ὑποβάλλουν στὴν εἰδικὴ δίαιτα, κι' ἑπομένως ὁ ἐγκέφαλός του εἶχε πάθει πιὰ ὡρισμένες μόνιμες βλάβες. Ὡστόσο, ἐξακολούθησε στὰ ἑπόμενα χρόνια νὰ παρουσιάζῃ μιὰ συνεχῆ καλλιτέρεψι, καὶ σήμερα ὑπερτερεῖ πολὺ σωματικὰ καὶ πνευματικὰ ἀπὸ ἄλλα παιδιὰ πάσχοντα ἀπὸ φαινυλκετονουρία ποὺ δὲν ὑποβλήθησαν σὲ δίαιτα.

Ἔπειτα ἀπ' τὴν ἐπιτυχία αὐτὴ τοῦ δόκτορος Μπίκελ, ἀκολούθησαν τὴν ἴδια μέθοδο διάφοροι Ἀμερικανοὶ γιατροί, φροντίζοντας νὰ τὴ συνδυάσουν μὲ τὴν ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ ἔγκαιρη, διάγνωσι τῆς φαινυλκετονουρίας.

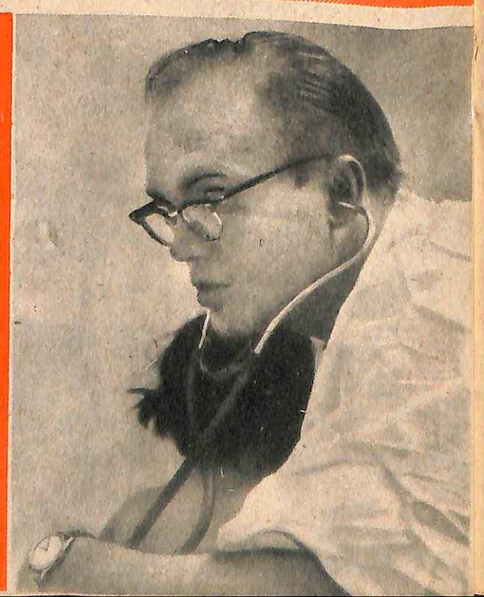
Στὰ παιδιὰ ποὺ πάσχουν ἀπ' αὐτὴ τὴν κληρονομικὴ ἀσθένεια, τὰ ρεύονται τὸ κρέας, τὸ ψάρι καὶ τὰ αὐγά. Τοὺς ἐπιτρέπεται μόνο τὸ γάλα, γιὰ νὰ τοὺς προσφέρῃ μιὰ μικρὴ ποσότητα φαινυλαλανίνης — τὴν ἀπολύτως ἀπαραίτητη. Οἱ ὑπόλοιπες πρωτεῖνες ποὺ χρειάζεται ὁ ὀργανισμός τους, τοὺς παρέχονται μὲ τὴ μορφὴ μιᾶς εἰδικῆς σκόνης, ἀπ' τὴν ὁποία ἔχει ἀφαιρεθῇ ἡ φαινυλαλανίνη. Ἡ σκόνη αὐτὴ εἶναι ἀρκετὰ νόστιμη.

Οἱ εἰδικοὶ γιατροὶ φρονοῦν ὅτι ἡ δίαιτα αὐτὴ πρέπει νὰ συνεχίζεται στὰ 3 πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς τοῦ παιδιοῦ.

Ἀλλὰ ἡ νίκη κατὰ τῆς φαινυλκετονουρίας ἀποτελεῖ μόνο ἕνα μικρὸ παράδειγμα τῶν καινούργιων μεθόδων, γιὰ νὰ προλαμβάνεται ἡ διανοητικὴ καθυστέρησι τῶν παιδιῶν. Θ' ἀσχοληθοῦμε προσεχῶς μὲ τὶς ἄλλες φάσεις τοῦ πολυπλεύρου αὐτοῦ ἀγῶνος τῆς Ἐπιστήμης.

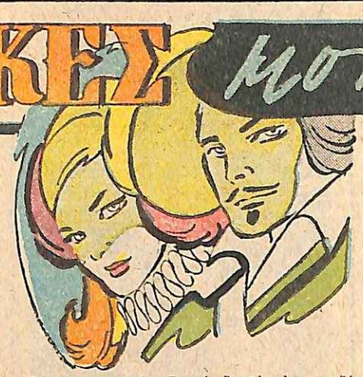
Ἀριστερά: Μιὰ νοσοκόμα ἑνὸς βρεφικοῦ σταθμοῦ δοκιμάζει τὰ σπάργανα τῶν βρεφῶν μὲ διάλυσι χλωριούχου σιδήρου. «Ἂν τὸ παιδὶ εἶναι φυσιολογικό, σχηματίζεται μιὰ κίτρινη κηλίδα. Ἂν πάσχη ἀπὸ φαινυλκετονουρία, ἡ κηλίδα εἶναι πράσινη. **Δεξιά:** Ὁ δόκτωρ Ταέντεργουωλ εἶναι ὁ γιατρὸς ποὺ πρωτοεφάρμοσε στὸ Λὸς Ἄντζελες τὴ νέα μέθοδο τῆς εὐκολης καὶ γρήγορης διαγνώσεως τῆς φαινυλκετονουρίας.

Ἱστορικὸ περιπετειῶδες μυθιστόρημα ὑπὸ ΜΙΣΕΛ ΖΕΒΑΚΟ

ΕΡΩΤΙΚΕΣ μονομαχίες

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ὁ Μαρινὺ συλλαμβάνεται μέσα στὸ μέγαρό του κι' ὁ Κάρολος τοῦ Βαλουὰ τὸν ὁδηγεῖ στὸ Τέμπλο. Ὁ πιστὸς ὑπηρέτης τοῦ Μαρινὺ Τριστὰν βρίσκει τὰ χειρόγραφα τῆς Ἄννας ντὲ Ντραμὰν καὶ, βέβαιος ὅτι μέσα σ' αὐτὰ βρίσκεται ἡ σωτηρία τοῦ κυρίου του κατορθώνει νὰ φτάσῃ στὴν Αὐλὴ τῶν θαυμάτων. Ὁ Μπουριντόν, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ δραματικὴ συνομιλία μαζί του, ἀποφασίζει νὰ χρησιμοποιήσῃ αὐτὰ τὰ χειρόγραφα ὡς ὅπλο γιὰ νὰ σώσῃ τὸν πατέρα τῆς ἀγαπημένης του Μυρτίλλης. Μὲ τὸ ἴδιο βράδυ ὁ Μπουριντὰν κι' οἱ σύντροφοί του ἀποκαιροτεῦν τὸ βασιλιᾶ τῆς Τούν, προκειμένου νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν Αὐλὴ τῶν θαυμάτων.

6ον

— Ὅποια κι' ἂν εἶναι ἡ τύχη, ποὺ σὲ περιμένει, μὴν ξεχνᾶς, ὅτι θὰ βρῇς πάντα ἐδῶ ἕνα σίγουρο καταφύγιο.

Μερικὰ λεπτὰ ἀργότερα, οἱ τέσσερις σύντροφοι βγῆκαν ἀπὸ τὴν Αὐλὴ τῶν Θαυμάτων. Ὅταν ἔφτασαν στὴν ὁδὸ τῶν Ἐλευθέρων Τοξοτῶν, ἄρχισαν νὰ προχωροῦν μὲ μεγαλύτερες προφυλάξεις. Ὁ Μπουριντὰν προπορευόταν. Ὁ Μπουρδὰσκ κι' ὁ Ὠρτρυὼ ἀκολουθοῦσαν μερικὰ βήματα πίσω. Ὁ Μπιγκὸρν ἐρχόταν τελευταῖος, σὰν ὀπισθοφυλακή.

— Προσοχή! φώναξε ξαφνικὰ ὁ Μπουριντάν.

Σ' ἀπόστασι τριάντα περίπου μέτρων, σὲ μιὰ μικρὴ καμπή, ποὺ σχημάτιζε ὁ δρόμος, καμμιὰ δεκαριὰ τοξότες κοιμόνταν γύρω ἀπὸ μιὰ μεγάλη φωτιά. Ἀλλὰ τρεῖς ἀπ' αὐτούς, ἀγρυπνοῦσαν μὲ τὶς μακρειὲς λόγχες τους στὸ χέρι.

Ὁ Μπουριντὰν περίμενε γιὰ νὰ πλησιάσουν οἱ σύντροφοί του καὶ τοὺς εἶπε ποιὸ ἦταν τὸ σχέδιό του.

— Ἐμπρός! φώναξε ἔπειτα.

— Στὰ ὅπλα! ἀκούστηκε τὴν ἴδια στιγμὴ ἡ φωνὴ ἑνὸς ἀπὸ τοὺς τοξότες.

Οἱ στρατιῶτες τινάχτηκαν ἀπὸ τὸν ὕπνο τους. Ἀλλὰ δὲν πρόφτασαν νὰ φάξουν τὸ δρόμο. Ὁ Μπουριντὰν κι' οἱ σύντροφοί του πέρασαν σὰ δαίμονες ἀνάμεσά τους, χτυπῶντας μὲ τὰ ξίφη τους δεξιὰ κι' ἀριστερά. Οἱ τοξότες τοὺς κυνήγησαν τότε γιὰ ἕνα διάστημα κι' ἔρριξαν πολλὰ βέλη πρὸς τὸ μέρος τους. Ἀλλά, σὲ λίγο, τοὺς ἔχασαν ἀπὸ τὰ μάτια τους.

— Ἀλλοίμονό μου! εἶπε τότε ὁ ὑπαξιωματικός, ποὺ διοικοῦσε τὸ μικρὸ ἀπόσπασμα. Ὁ ἄνθρωπος, ποὺ πέρασε ἀπὸ δῶ, ἦταν σίγουρα ὁ Μπουριντάν.

Δυὸ ἀπὸ τοὺς στρατιῶτες του εἶχαν τραυματισθῇ, ἀλλὰ τὰ τραύματά τους δὲν ἦταν σοβαρά.

Μισὴ ὥρα ἀργότερα, ὁ Μπουριντὰν κι' οἱ σύντροφοί του ἔφτασαν στὴν ὁδὸ Φρομαντέλ. Κανεῖς τους δὲν εἶχε τραυματισθῇ.

— Εἴμαστε τυχεροί, εἶπε ὁ Μπουριντάν. Ἐμπρός!

Προχώρησαν καμμιὰ ἑκατοστὴ μέτρα καὶ σταμάτησαν μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ θηριοτροφείου. Ὁ Μπουριντὰν χτύπησε τὸ μετάλλινο ρόπτρο.

Ἔπειτα ἀπὸ λίγο, κάποιος ἄνοιξε ἀπὸ μέσα ἕνα μικρὸ φεγγίτη.

— Ποιὸς εἶναι; ρώτησε.

— Πήγαινε νὰ πῇς στὸ Στραγκίλντο, ὅτι τὸν ζητάει ὁ Μπουριντάν, ἦταν ἡ ἀπάντησι ποὺ πῆρε.

Ὁ ἄνθρωπος, ποὺ εἶχε ἀνοίξει τὸ φεγγίτη, ἔφυγε τρέχοντας.

Μερικὰ λεπτὰ ἀργότερα, ἕνα καινούργιο πρόσωπο φάνηκε στὸ φεγγίτη.

— Καλημέρα, ἀφέντη Μπουριντάν, εἶπε μιὰ εἰρωνικὴ φωνή. Τί μπορῶ νὰ κάμω γιὰ σᾶς;

Ὁ Μπουριντὰν ἀναγνώρισε τὸν Στραγκίλντο.

— Στὶς διαταγές σας, ἀφέντη, συνέχισε ὁ θηριοδαμαστὴς στὸν ἴδιο εἰρωνικὸ τόνο. Ἔχω ἐδῶ κάμποσα σακκιὰ κι' ἐλπίζω νὰ μοῦ δώσετε τὴν εὐκαιρία νὰ σᾶς κλείσω κάποτε σ' ἕνα ἀπ' αὐτά, γιὰ νὰ σᾶς στείλω νὰ κάμετε τὸ λουτρό σας στὸ Σηκουάνα.

— Πάψε, ἄθλιε, ἂν θέλῃς τὴ ζωή σου, φώναξε ὁ Μπουριντάν. Γιατί, ἂν δὲ σὲ χρειαζόμουν, ἡ πόρτα αὐτὴ δὲ θὰ μποροῦσε νὰ σὲ προστατέψῃ ἀπὸ τὴν ὀργή μου... Ἤρθα γιὰ νὰ σοῦ ἐμπιστευθῶ ἕνα σημείωμα, ποὺ πρέπει νὰ τὸ δώσῃς στὴ βασίλισσα. Εἶσαι πρόθυμος νὰ μ' ἐξυπηρετήσῃς;

— Ἕνα σημείωμα γιὰ τὴ βασίλισσα; εἶπε ὁ Στραγκίλντο. Μήπως παράκουσα;

— Ὄχι, ἀκούσες σωστά.

— Δῶστε μου τότε αὐτὸ τὸ σημείωμα καὶ μὴν ἀνησυχῆτε. Θὰ τὸ δώσω στὴ βασίλισσα, μόλις μπορέσω νὰ μπῶ στὸ Λούβρο.

Ὁ Μπουριντὰν τοῦ ἔδωσε τὸ σημείωμα κι' ἔπειτα ἀπομακρύνθηκε.

Ὁ Στραγκίλντο ἔτρεξε ἀμέσως στὸ δωμάτιό του κι' ἔσκυψε στὸ παράθυρο. Καὶ τότε εἶδε πὼς ὁ Μπουριντὰν δὲν ἦταν μόνος. Τρεῖς ἄλλοι ἄνθρωποι τὸν περίμεναν λίγο πιὸ κάτω. Ὁ θηριοδαμαστὴς τοὺς ἀναγνώρισε ἀμέσως.

— Ὅλη ἡ συντροφιὰ εἶναι ἐδῶ! εἶπε. Τί ὡραῖο θὰ ἦταν ἂν μποροῦσαμε νὰ τοὺς πιάσωμε ὅλους μαζί! "Ας δοῦμε τώρα τί γράφει ὁ Μπουριντὰν στὴ βασίλισσα.

Ξεδίπλωσε ἀμέσως τὸ χαρτὶ καὶ τὸ διάβασε. Τὸ περιεχόμενό του τὸν παραξένεψε.

— Μοῦ φαίνεται πὼς θὰ χάσω τὸ μυαλό μου, ψιθύρισε. Ὁ Μπουριντὰν ἔρχεται μόνος του νὰ πέσῃ στὰ πόδια τῆς βασίλισσας; Καί, φυσικά, ἡ Μαργαρίτα θὰ τὸν σηκώσῃ ἀμέσως καὶ θὰ πέσῃ στὴν ἀγκαλιά του. Ἀλλ' αὐτὸ δὲ μοῦ ἀρέσει καθόλου.... Τί θ' ἀπογίνω ἐγὼ τότε;

Μήπως δὲν ἔπρεπε νὰ δώσῃ τὸ σημείωμα στὴ βασίλισσα; Ἀλλ' ὄχι, αὐτὸ ἦταν πολὺ ἐπικίνδυνο. Ἡ Μαργαρίτα μπορεῖ νὰ μάθαινε μιὰ μέρα τὴν ἀλήθεια... Ἡ μήπως θὰ ἦταν προτιμότερο νὰ παρασύρῃ τὸ Μπουριντὰν σ' ἐνέδρα καὶ νὰ τὸν σκοτώσῃ; Ἀλλὰ κι' αὐτὸ ἦταν ἐπίσης ἐπικίνδυνο.

— Τὸ ἥξερα πὼς κάποτε τὰ πράγματα θὰ μπερδεύονταν, εἶπε, ἀφοῦ σκέφτηκε κάμποση ὥρα. Καὶ φαίνεται πὼς αὐτὴ ἡ στιγμὴ ἔφτασε. Τὸ κυριώτερο γιὰ μένα εἶναι νὰ γλυτώσω... "Ας γίνῃ κατόπιν ὅ,τι γίνῃ. Πρὶν ἀπ' ὅλα, ὅμως, ἂς πᾶμε τὸ σημείωμα στὴ Μαργαρίτα. Ἀπὸ τὴ στάσι της θὰ καταλάβω τί πρέπει νὰ κάμω.

Ντύθηκε τότε καὶ πῆγε στὸ Λούβρο.

Ὅπως εἴδαμε, ἡ βασίλισσα τὸν δέχτηκε ἔπειτα ἀπὸ τὴ συνομιλία της μὲ τὸ βασιλιᾶ. Ἡ Μαργαρίτα ἦταν βέβαιη, ὅτι ὁ Μπουριντὰν ἐρχόταν γιὰ νὰ πέσῃ στὰ πόδια της. Εἶπε, λοιπόν, στὸ Στραγκίλντο:

— Ἐπίθυμῶ νὰ εἶμαι ὁλότελα μόνη στὸν πύργο. Καὶ σὺ ἐπίσης θὰ μὲ περιμένῃς ἀπ' ἔξω. Ἡ ἀπορία περιπέτεια δὲν εἶναι σὰν τὶς ἄλλες... Ἀπὸ αὐτὴ τὴ στιγμή, ὁ Μπουριντὰν θὰ εἶναι ἱερὸς γιὰ σένα. Ἀλλοίμονό σου, ἂν ἀγγίξῃς ἔστω καὶ μιὰ τρίχα τοῦ κεφαλιοῦ του!

Ὁ Στραγκίλντο ἔφυγε.

— Νὰ ποῦ φτάσαμε! ψιθύρισε, καθὼς ἀπομακρυνόταν ἀπὸ τὸ Λούβρο. Ὁ Μπουριντὰν θὰ εἶναι αὔριο ὁ ἰσχυρότερος ἄνθρωπος τῆς Γαλλίας, πιὸ ἰσχυρὸς κι' ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸ βασιλιᾶ!... Φίλε μου Στραγκίλντο, μοῦ φαίνεται πὼς τὸ κεφάλι σου δὲ στέκει καλὰ πάνω στοὺς ὤμους σου! Εἶναι, ὅμως, ἀκόμη καιρὸς νὰ σωθῇς.

Γιὰ νὰ ποῦμε τὴν ἀλήθεια, ὁ Στραγκίλντο εἶχε προβλέψει ἀπὸ καιρό, ὅτι μιὰ μέρα θ' ἀναγκαζόταν, μὲ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπο, νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν αὐλὴ τῆς Γαλλίας. Μόνον, ὅτι δὲν περίμενε πὼς τὰ πράγματα θὰ ἔπαιρναν αὐτὴ τὴν ἐξέλιξι. Μισοῦσε τώρα τὴ Μαργαρίτα καὶ τὸν Μπουριντάν.

— Ἡ εὐτυχία τους βρίσκεται στὰ χέρια μου, εἶπε ὅταν ἔφτασε στὸ θηριοτροφεῖο. Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι μπορῶ ἐπίσης καὶ νὰ τοὺς καταστρέψω. Καὶ νομίζω πὼς αὐτὸ θὰ εἶναι τὸ καλύτερο. Ἀλλὰ μὲ ποιὸ τρόπο;

Ὁ Στραγκίλντο σκέφτηκε κάμποση ὥρα κι' ἔπειτα πῆρε τὴν ἀπόφασί του.

— Θὰ τὰ φανερώσω ὅλα στὸ βασιλιά, εἶπε. Καλύτερη ἐκδίκησι δὲ μπορεῖ νὰ γίνῃ... Μόνο ὅτι, ὅταν θὰ πέσῃ ὁ κεραυνός, πρέπει νὰ βρίσκωμαι μακρυά.

Στὸ διάστημα, ποὺ ὑπηρετοῦσε τὴ βασίλισσα, ὁ Στραγκίλντο εἶχε συγκεντρώσει ἄφθονο χρυσάφι, ποὺ τὸ εἶχε κρυμμένο στὸ ὑπόγειο τοῦ σπιτιοῦ. Κατέβηκε ἀμέσως ἐκεῖ, γέμισε μὲ πίτουρα τέσσερα βερμάτινα σακκιὰ κι' ἔπειτα ἔρριξε μέσα σ' αὐτὰ τὰ χρυσᾶ νομίσματα, ποὺ εἶχε μαζέψει. Ἔτσι, κανεὶς δὲ θὰ μποροῦσε νὰ μαντέψῃ τὸ ἀληθινὸ περιεχόμενο αὐτῶν τῶν σακκιῶν. Ἐτοίμασε κατόπιν ἕνα καλὸ ἄλογο.

— Ἔτσι μπορῶ νὰ φύγω ὅποτε θελήσω, ψιθύρισε ὅταν τέλειωσε αὐτὲς τὶς προετοιμασίες. Ἔχω, εὐτυχῶς, ἀρκετὰ χρήματα γιὰ νὰ περάσω τὴν ὑπόλοιπη ζωή μου, χωρὶς νὰ χρειαστῇ νὰ προσφέρω τὶς ὑπηρεσίες μου σὲ καμμιὰ καινούργια Μαργαρίτα.

Λίγη ὥρα ἀργότερα, ὁ Στραγκίλντο ξαναπῆρε τὸ δρόμο τοῦ Λούβρου. Ἀλλ' αὐτὴ τὴ φορὰ διευθύνθηκε στὰ διαμερίσματα τοῦ Βασιλιᾶ.

— Πρέπει νὰ μιλήσω ἀμέσως κι' ὁλότελα μόνος στὸ Μεγαλειότατο, εἶπε στὸν Οὔγκο ντὲ Τρανκαβέλ, ποὺ βρισκόταν στὸν προθάλαμο.

Ὁ Οὔγκος ντὲ Τρανκαβὲλ κύτταξε τὸ θηριοδαμαστὴ μὲ περιφρόνησι, ποὺ δὲν προσπάθησε νὰ κρύψῃ. Ἐπειδὴ ἤξερε, ὅμως, πὼς εἶχε τὴν εὔνοια τοῦ Βασιλιᾶ, ἀποφάσισε νὰ τοῦ ἀναγγείλῃ.

Μερικὲς στιγμὲς ἀργότερα, ὁ Στραγκίλντο ἐμπαινε στὸ βασιλικὸ γραφεῖο.

— Μήπως ἀρρώστησε κανένα ἀπὸ τὰ λιονταράκια μου; ρώτησε ὁ Λουδοβίκος 10ος μὲ ὁλοφάνερη ἀνησυχία.

— Ὅλα τὰ λιονταράκια σας εἶναι ἄριστα στὴν ὑγεία τους, Μεγαλειότατε, ἀπάντησε ὁ Στραγκίλντο. Ἔφαγαν μὲ ὄρεξι καὶ ἡσυχάζουν τώρα μέσα στὰ κλουβιά τους.

Ὁ Βασιλιὰς ἀπόρησε.

ΤΟ ΛΑΚΡΙΝΤΙ ΤΟΥ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΑ

Σπὸρ

Πάλι, ρὲ Θρόσω, ψηλομύ—
δουλεύει ἡ γλῶσσα σου γραμμή,
σὰν νάχη μοτεράκι
κι' ὅλο μοῦ λὲς ξανά, μανά,
ὅτι γιὰ «σπὸρ» χειμερινὰ
σφοδρὸ ἔχεις μεράκι!

*

Στὶς χιονισμένες κορυφές,
ζητᾶς χωρὶς περιστροφὲς
κι' ἐσὺ νὰ μοντερνίζῃς
καὶ στὸ βουνὸ ψηλὰ ἐκεῖ
νὰ συνηθίσῃς μὲ τὸ σκὶ
τὰ χιόνια νὰ... σβαρνίζῃς!

*

Πρὶν τὸ λοιπόν, νὰ τσαντιστῶ,
μιὰ καὶ καλὴ σοῦ συνιστῶ
τὸ στόμα σου νὰ κλείσῃς
καὶ μὴ μοῦ πῇς ἀλλη φορά,
πὼς θὲς σὲ χιόνια γλυ-
(στερὰ
καὶ πάγους νὰ τσουλή-
(σῃς...

*

Κι' ἂν θὲς νὰ διώξῃς τὴ
(μανί—
τράβα ντουγροῦ στῆς
('Ομονοί—
τὶς κάτω διαβάσεις
καὶ δίχως ἔξοδα στα-
(λιὰ
στὰ κυλιόμενα σκαλιὰ
τσουλήθρες νὰ χορτά-
(σῃς!

Ο ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΑΣ

— Τότε; ρώτησε, σουφρώνοντας τὰ φρύδια.

Αὐτὸ σήμαινε: «Πῶς τόλμησες νὰ ἐμφανισθῆς μπροστά μου;».

Ὁ Στραγκίλντο λύγισε τὸ κορμί του στὰ δύο καὶ τὸ ὕφος του ἔγινε ταπεινό.

— Μεγαλειότατε, ἀπάντησε, εἶναι, βέβαια, μεγάλη ἀναίδεια γιὰ ἕνα θηριοδαμαστὴ σὰν καὶ μένα νὰ σηκώνη τὰ μάτια του καὶ νὰ κυττάξη τί γίνεται γύρω του. Ἀλλ' ἔκαμα αὐτὴ τὴν ἀναίδεια: κύτταξα καὶ εἶδα. Ἔρχομαι, λοιπόν, τώρα, γιὰ νὰ προειδοποιήσω τὸ Βασιλιά μου.

— Γιὰ ποιὸ πρᾶγμα μιλᾶς; ρώτησε ὁ βασιλιᾶς, ποὺ τὸ πρόσωπό του σκυθρώπασε.

— Τὰ πράγματα, γιὰ τὰ ὁποῖα θὰ σᾶς μιλήσω δὲ μ' ἀφοροῦν, Μεγαλειότατε, ἀπάντησε ὁ Στραγκίλντο. Τὸ ξέρω πὼς εἶμαι ἡλίθιος... Γιατὶ θὰ μπορούσα νὰ σᾶς δείξω τὴν ἀφοσίωσί μου μὲ πολλοὺς τρόπους, χωρὶς νὰ σᾶς φανερώσω ἐγὼ τὴν προδοσία...

Εἶχε πῆ τὴ μεγάλη λέξι. Ὁ Βασιλιᾶς γύρισε ζωηρὰ πρὸς τὸ μέρος του.

— Μίλησες γιὰ προδοσία; φώναξε.

— Εἶπα αὐτὴ τὴ λέξι, Μεγαλειότατε; ἀπάντησε ὁ Στραγκίλντο. Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς δὲν ξέρω τίποτα γιὰ προδοσία... Ἡ γυναῖκα, ποὺ πρόκειται νὰ πάη ἀπόψε στὸν πύργο τοῦ Νέλ, μπορεῖ, τὸ κάτω-κάτω, νὰ μὴ σᾶς προδίδη.

Ὁ Λουδοβίκος προχώρησε ἕνα βῆμα πρὸς τὸ μέρος του.

— Εἶπες, ὅτι μιὰ γυναῖκα πρόκειται νὰ πάη ἀπόψε στὸν πύργο τοῦ Νέλ; ρώτησε.

— Τὸ εἶπα, Μεγαλειότατε, ἀπάντησε ὁ Στραγκίλντο μ' ἕνα ἀπαίσιο χαμόγελο. Κι' εἶναι τὸ μόνο, ποὺ μπορῶ νὰ πῶ... Ἀλλὰ νομίζω πὼς εἶναι ἀρκετό.

— Ποιὰ εἶναι αὐτὴ ἡ γυναῖκα;

— Ὁ Βασιλιᾶς θὰ τὴ δῆ. Ἐγὼ δὲν τὴν εἶδα.

— Κι' ἡ γυναῖκα αὐτὴ μὲ προδίδει;

— Ὁ Βασιλιᾶς θὰ τὴν ἀκούση. Ἐγὼ δὲν ξέρω ἂν τὸν προδίδη.

— Τί ξέρεις τότε;

— Τὸ μόνο ποὺ ξέρω εἶναι, ὅτι μιὰ γυναῖκα θὰ βρίσκεται ἀπόψε στὸν πύργο τοῦ Νέλ. Ἂν ὁ Βασιλιᾶς θελήση νὰ πάη στὸν πύργο, θὰ δῆ καὶ θ' ἀκούση. Ὁ Βασιλιᾶς εἶναι ἀπαραίτητο νὰ συνοδεύεται ἀπὸ κάμποσους ἐμπίστους του, ποὺ θὰ πρέπει νὰ εἶναι γερὰ ὁπλισμένοι. Ὁ Βασιλιᾶς κι' οἱ ἄνθρωποί του, μόλις νυχτώση καλά, θὰ πάνε νὰ κρυφτοῦν στὸ βόρειο μέρος τοῦ πύργου, ὅπου τὰ τείχη σχηματίζουν μιὰ μικρὴ ἐσοχή. Μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἐσοχὴ μπορεῖ νὰ χωρέσουν καμμιὰ δεκαπενταριὰ ἄνθρωποι... Στὴν καταλληλη στιγμή, θάρθῃ νὰ εἰδοποιήσω τὸ Βασιλιά. Ἕνα λεπτὸ πρωτύτερα, θὰ ἤταν πολὺ ἐνωρὶς κι' ὁ Βασιλιᾶς δὲ θἄβλεπε τίποτα. Ἕνα λεπτὸ ἀργότερα, θὰ ἤταν πολὺ ἀργά... Νά τί ἤθελα νὰ σᾶς πῶ. Ἂν ἔκαμα ἄσχημα, ὁ βασιλιᾶς μπορεῖ νὰ μὲ παραδώση στὸ δήμιο. Ἔτσι ἢ ἀλλοιῶς, θὰ ἔχω τὴ συνείδησί μου ἥσυχη, ὅτι ἔκαμα τὸ καθῆκον μου.

Ὁ Βασιλιᾶς ἔμεινε κάμποσες στιγμὲς συλλογισμένος. Ἔβγαλε κατόπιν ἕνα βαθὺ ἀναστεναγμὸ καὶ εἶπε:

— Τὴν ὡρισμένη ὥρα θὰ εἶμαι στὸ μέρος ποὺ μοῦ ὑπόδειξες. Πήγαινε.

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΕ ΤΙΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΕΣ

Ὁ Μπουρυντὰν κι' οἱ τρεῖς σύντροφοί του ἀπομακρύνθηκαν μὲ γρήγορα βήματα ἀπὸ τὸ θηριοτροφεῖο τῆς ὁδοῦ Φρομαντέλ.

Ὁ Ρικὲ Ὠντρυώ, ὁ Γκυγιὼμ Μπουρρὰσκ κι' ὁ Λανσελὼ Μπιγκὸρν ἤταν πολὺ ἀνήσυχοι. Ἡ καινούργια περιπέτεια στὴν ὁποία θὰ ρίχνονταν, ἤταν πολὺ ἐπικίνδυνη. Θ' ἄφηναν σίσο, δὲ σκέφτηκαν οὐτε στιγμὴ νὰ ὑποχωρήσουν.

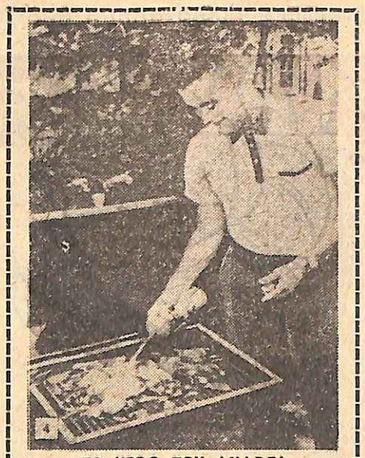
Ποῦ, ὅμως, τοὺς πήγαινε ὁ Μπουρυντάν; Τέμπλο. Ἀλλὰ δὲν προχώρησε ὡς ἐκεῖ. Σταμάτησε λίγο πρωτήτερα στὸ σπιτάκι μὲ τὶς τριανταφυλλιές.

— Ἡ ἰδέα δὲν εἶναι ἄσχημη, μουρμούρισε ὁ Μπιγκόρν. Ἀπορῶ, μάλιστα, πῶς δὲ μοῦ πέρασε ἀπὸ τὸ μυαλό... Καὶ βέβαια, κανεὶς δὲ μπορεῖ νάρθῃ νὰ μᾶς βρῇ ἐδῶ.

Ὁ Μπουρυντὰν προσπάθησε ν' ἀνοίξη τὴν πόρτα τοῦ κήπου, ἀλλ' ἤταν κλειδωμένη. Διάτὸν μιμήθηκαν.

Ἡ πόρτα τοῦ σπιτιοῦ ἤταν κλεισμένη μόνο μὲ τὸ ζεμπερέκι. Μπόρεσαν, λοιπόν, νὰ μποῦν χωρὶς νὰ χρειαστῆ νὰ τὴ σπάσουν.

Ὁ Μπουρυντὰν ἐνοιωθε τὴν καρδιά του νὰ χτυπᾷ πολὺ δυνατά, ὅταν μπῆκε στὸ μικρὸ σαλόνι, ὅπου εἶχε περάσει ἄλλοτε τόσες εὐχάριστες στιγμές. Ἡ σκέψη του ξαναπέρεξε στὴ Μυρτίλλη. Ἀλλ' ἡ νέα βοισκόταν στὴ Μονμάρτρη, κάτω ἀπὸ τὴν προστασία τῆς μητέρας του. Ἔτσι, δὲν ὑπῆρχε λόγος ν' ἀνησυχῇ γι' αὐτήν.

ΤΟ ΥΓΡΟ ΠΟΥ ΑΝΑΒΕΙ ΤΑ ΚΑΡΒΟΥΝΑ

Τὸ ἀφρῶδες αὐτὸ ὑγρὸ ἀνάβει στὴ στιγμὴ τὰ κάρβουνα ἢ τὰ ξύλα, μόλις ἐκτοξευτῇ ἀπὸ τὸ κουτί του καὶ πέσῃ πάνω σ' αὐτά. Πρόκειται γιὰ μιὰ νέα χημικὴ ἀνακάλυψη, ποὺ θὰ ἀποδειχτῇ ἰδιαίτερα χρήσιμη σ' ὅσους θέλουν νὰ μαγειρέψουν στὸ ὕπαιθρο, κατὰ τὴ διάρκεια μιᾶς ἐκδρομῆς. Τὸ δοχεῖο κλείνει μ' ἕνα βιδωτὸ καλυμμα, ποὺ δὲν ἀφίνει νὰ διαφύγη οὔτε στατγόνα ἀπὸ τὸ εὐφλεκτο ὑγρό, κατὰ τὶς ὧρες ποὺ δὲ χρησιμοποιεῖται.

Ὁ Μπουρυντὰν δὲν ἤξερε ἀπὸ τὸ σπίτι μὲ τὶς τριανταφυλλιὲς παρὰ μόνο αὐτὸ τὸ σαλόνι, ὅπου τὸν ὁδηγοῦσε ἡ Ζιλμπέρτη. Ἀλλ' ὁ Μπιγκόρν, χωρὶς νὰ χάνη καιρό, ἄρχισε νὰ πηγαίνη ἀπὸ τὸ ἕνα δωμάτιο στὸ ἄλλο. Τὸ σπίτι φαινόταν ἀκατοίκητο.

Ὁ Μπιγκόρν, ἀφοῦ ἐπιθεώρησε ὅλα τὰ δωμάτια, ἔφτασε καὶ στὸ κελλάρι. Αὐτὸ τὸ κελλάρι ἤταν ἕνα μεγάλο δωμάτιο μὲ δυὸ φεγγίτες. Ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἔβλεπε στὸ δρόμο κι' ὁ ἄλλος στὸν κῆπο. Ἤταν, λοιπόν, ἕνα θαυμάσιο παρατηρητήριο κι' ὁ Μπιγκόρν ἔκρινε, ὅτι θἄπρεπε νὰ ἐγκατασταθοῦν ἐκεῖ, γιὰ νὰ εἶναι περισσότερο ἀσφαλισμένοι. Κατέβηκε, λοιπόν, στὰ δωμάτια, πῆρε τὰ στρώματα, ποὺ βρῆκε στὰ κρεβάτια καὶ τἄβαλε τὸ ἕνα πλάϊ στὸ ἄλλο, μέσα στὸ κελλάρι. Ἀνέβασε κατόπιν μερικὰ καθίσματα κι' ἕνα τραπέζι. Ἔτσι, τὸ κελλάρι ἐπιπλώθηκε στὴν ἐντέλεια.

Στὸ μεταξύ, ὁ Μπουρυντὰν εἶχε καθήσει σὲ μιὰ πολυθρόνα μέσα στὸ σαλόνι κι' ἄρχισε καὶ πάλι νὰ διαβάζη τὰ χειρόγραφα, ποὺ τοῦ εἶχε παραδώσει ὁ Τριστάν.

— Θάρθῃ; ψιθύρισε σὲ κάποια στιγμή. Ἂν ἔρθῃ, ἔχοντας αὐτὰ τὰ χειρόγραφα, θὰ τὴν ἀναγκάσω νὰ ὑποταχθῇ στὶς θελήσεις μου. Ἔτσι, ὁ Μαρινὺ θὰ σωθῇ... Νομίζω, ὅτι τὸ καλύτερο, ποὺ εἶχα νὰ κάμω, ἤταν νὰ τὴν προσκαλέσω στὸν πύργο τοῦ Νέλ. Ἀλλὰ θάρθῃ;... Ὅλο τὸ πρόβλημα βρίσκεται ἐδῶ.

Ὁ Μπιγκὸρν μπῆκε σὲ λίγο.

— Πῆγα τὰ στρώματα στὸ κελλάρι, εἶπε. Θἀ μείνωμε ἐκεῖ.

— Καὶ γιατί νὰ κοιμηθοῦμε στὸ κελλάρι, ἀφοῦ ὑπάρχουν ἔτοιμα κρεβάτια; ρώτησε ὁ Γκυγιὼμ Μπουρράσκ, ποὺ πρόβαλε στὴν πόρτα.

— Γιατὶ στὸ κελλάρι θὰ εἴμαστε ὅλοι μαζί καὶ γιατὶ ἀπὸ κεῖ θὰ μποροῦμε νὰ βλέπωμε στὸ δρόμο καὶ τὸν κῆπο, ἀπάντησε ὁ Μπιγκόρν.

Ἐκείνη τὴ στιγμή, ὁ Ρικὲ Ὠντρυὼ ἔβγαλε μιὰ φωνή. Εἶχε βρῆ μέσα σ' ἕνα ντουλάπι, στὸ διπλανὸ δωμάτιο, ἕνα κομμάτι ζαμπόν, ψωμί, τυρὶ καὶ μερικὰ μπουκάλια κρασί. Τὰ τρόφιμα αὐτὰ ἤταν νωπά, πρᾶγμα ποὺ ἔδειχνε, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ τὰ εἶχαν βάλει ἐκεῖ πρὶν ἀπὸ πολλὴ ὥρα.

— Τί σημαίνει αὐτό; ρώτησε ἔκπληκτος ὁ Μπουρράσκ.

— Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι κάποιος μένει ἢ ὅτι κάποιος ἔρχεται ἐδῶ, ἀπάντησε ὁ Μπιγκόρν. Πρέπει, λοιπόν, νὰ προσέχωμε... Ἔμπρός, μὴ χάνωμε καιρό, πᾶμε στὸ κελλάρι!

— Ἔχει δίκιο ὁ Μπιγκόρν, παρατήρησε ὁ Ὠντρυώ, Ἀλλ' ἂς πάσωμε μαζὶ μας αὐτὰ τὰ τρόφιμα. Ἔτσι, τουλάχιστον, θὰ μποῦμε νὰ φᾶμε σήμερα.

Ἀνέβηκαν ἀμέσως στὸ κελλάρι, παίρνοντας μαζί τους καὶ τὰ τρόφιμα, ποὺ εἶναι περιττὸ νὰ ποῦμε, ὅτι ἐξαφανίστηκαν ἔπειτα ἀπὸ μερικὰ λεπτά. Οἱ τέσσερες σύντροφοι, ποὺ ἡ νυχτερινὴ πορεία εἶχε κεντρίσει τὴν ὄρεξί τους, τὰ καταβρόχθισαν μὲ βρυλιμία. Ἔπειτα, ὅπως δὲν εἶχαν τίποτα καλύτερο νὰ κάμουν, ξαπλώθηκαν πάνω στὰ στρώματα καὶ δὲν ἄργησαν ν' ἀποκοιμηθοῦν.

Τὰ τρόφιμα, ποὺ εἶχε βρῆ ὁ Ὠντρυὼ δὲν τοὺς εἶχαν πέσει ἀπὸ τὸν οὐρανό. Κάποιος τὰ εἶχε πάει ἐκεῖ κι' οἱ ἀναγνῶστες μας δὲ θ' ἀργήσουν νὰ μάθουν ποιος ἤταν.

Κατὰ τὸ σούρουπο, οἱ τέσσερες σύντροφοι ξύπνησαν. Αὐτὸς ὁ ὕπνος τοὺς εἶχε ἀποζημιώσει γιὰ τὴν νυχτερινὴ ἀγρυπνία. Τὸ δυσάρεστο ἤταν, ὅμως, ὅτι δὲν εἶχαν τίποτα γιὰ νὰ ξαναφάνε.

Ὅταν, τέλος, ὁ Μπουρυντὰν νόμισε πὼς ἡ ὥρα ἤταν κατάλληλη, ἔβωσε τὸ σύνθημα γιὰ τὸ ξεκίνημα. Στὸ δρόμο, ἐξήγησε στοὺς συντρόφους του, ὅτι θὰ ἔμπαινε μόνος στὸν πύργο τοῦ Νέλ. Ὁ Μπουρράσκ, ὁ Ὠντρυὼ κι' ὁ Μπιγκὸρν θὰ τὸν περίμεναν κοντὰ στὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ καὶ θἄρπαζαν κοντὰ τοῦ μόνον ἂν παρουσιαζόταν ἀνάγκη.

Ἡ νύχτα ἤταν σκοτεινή. Πέρασαν μὲ μιὰ βάρκα τὸ Σηκουάνα κι' ἔφτασαν μπροστὰ στὸν πύργο. Ἀλλ' ὅπως εἶχε συμφωνηθῆ, μόνον ὁ Μπουρυντὰν μπῆκε σ' αὐτόν. Οἱ ἄλλοι τρεῖς κρύφτηκαν ἀνάμεσα στοὺς θάμνους, ποὺ βρίσκονταν στὴν ὄχθη.

Σὲ λίγο, ὁ Μπουρυντὰν τοὺς ἔκαμε γνωστὸ μ' ἕνα συνθηματικὸ σφύριγμα, ὅτι δὲν εἶχε βρῆ κανένα κι' ὅτι ὅλα πήγαιναν καλά.

Οἱ τρεῖς σύντροφοι εἶχαν συγκεντρώσει τώρα τὴν προσοχή τους στὸ ποτάμι.

— Ἂν ἔρθῃ μόνη της, δὲν ἔχουμε λόγο ν' ἀνησυχοῦμε, μουρμούρισε ὁ Μπιγκόρν.

— Θἀ δῆς, ὅτι δὲ θάρθῃ, ἀπάντησε ὁ Μπουρράσκ.

Πέρασε ἔτσι ὡς μιὰ ὥρα.

Καμμιὰ δεκαπενταριὰ ἄνθρωποι ἐμφανίστηκαν, ξαφνικά, στὴν ὄχθη. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ποὺ περπατοῦσαν χωρὶς νὰ κάνουν θόρυβο, πέρασαν μπροστὰ ἀπὸ τοὺς τρεῖς συντρόφους, χωρὶς νὰ τοὺς καταλάβουν, καὶ πῆγαν νὰ κρυφτοῦν κάτω ἀπὸ μιὰ ἐσοχή, ποὺ σχημάτιζαν τὰ βαρειὰ τείχη τοῦ φρουρίου. Τὸ πυκνὸ σκοτάδι τοὺς ἔκανε ἀθέατους. Ἕνας ἀπ' αὐτοὺς μόνο ἔμεινε λίγο μπροστά.; Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἤταν ὁ Βασιλιᾶς. Κι' αὐτὸς ἐπίσης κύτταζε μὲ ἀγωνία πρὸς τὸ μέρος τοῦ ποταμοῦ.

«Θάρθῃ;», ἀναρωτιόταν. Κι' ἐνῶ ἔκανε αὐτὴ τὴν ἐρώτησι, τὸ μυαλό του ἔτρεχε στὴ Βασίλισσα. Ἤταν σχεδὸν βέβαιος, ὅτι γι' αὐτὴν ἤθελε νὰ τοῦ μιλήση ὁ Στραγκίλντο.

— Νάτην! εἶπε ξαφνικὰ ὁ Μπιγκόρν.

Δὲν ἔβλεπαν ἀκόμη τίποτα, ἀλλὰ ἄκουγαν τὸ θόρυβο, ποὺ ἔκαναν τὰ κουπιά, καθὼς χτυποῦσαν ρυθμικὰ τὸ νερό...Σὲ λίγο, ἡ βάρκα πλεύρισε στὴν ὄχθη καὶ δυὸ ὁλόμαυρες σιλουέττες πήδησαν ἀπ' αὐτήν: ἡ Βασίλισσα κι' ὁ Στραγκίλντο.

Ἡ Μαργαρίτα προχώρησε πρὸς τὸν πύργο καὶ πέρασε μόνη της τὴν πόρτα. Ὁ συνοδός της, ποὺ τὴν εἶχε ἀκολουθήσει ὡς ἐκεῖ, γύρισε τότε στὰ βήματά του.

— Ὁ Στραγκίλντο! εἶπε ὁ Μπιγκὸρν στοὺς δυὸ συντρόφους του. Μείνετε ἐδῶ...Θἐλω νὰ δῶ τί θὰ κάμη.

Ἄρχισε ἀμέσως νὰ σέρνεται ἀνάμεσα στοὺς θάμνους κι' ἔφτασε ταὐτόχρονα μὲ τὸν Στραγκίλντο στὴν ἐσοχή, ποὺ σχημάτιζε ὁ πύργος στὸ βόρειο μέρος... Ὁ θηριοδαμαστὴς ἀπὸ τοὺς ἄλλους κι' ὁ Μπιγκὸρν τοὺς ἄκουσε νὰ τοῦ λέη:

— Καὶ τώρα, Μεγαλειότατε, μπορεῖτε νὰ μπῆτε στὸν πύργο.

«Ὁ Βασιλιᾶς!· σκέφτηκε ὁ Μπιγκὸρν ἀναστριάζοντας. Ὁ Στραγκίλντο εἰδοποίησε τὸ σύζυγο τῆς Μαργαρίτας... Νά κάτι ποὺ δὲ θἄ μποροῦσα νὰ τὸ φανταστῶ».

Ὁ Λουδοβίκος 10ος φώναξε τὸν Οὐγκο ντὲ Τρανκαβέλ, ποὺ διοικοῦσε τὸ μικρὸ ἀπόσπασμα καὶ τοῦδωσε σιγὰ μερικὲς διαταγές. Ἔπειτα, ἀκολούθησε τὸ Στραγκίλντο καὶ μπῆκαν μαζὶ στὸν πύργο. Ὁ θηριοδαμαστὴς βάθος βρισκόταν μιὰ πόρτα ἢ καλύτερα, αὐτὸ τὸ μέρος μιὰ πόρτα, ἀπὸ μιὰ φωτεινὴ λουρίδα, ποὺ ξεχώριζε στὸ κάτω μέρος.

Ὁ Στραγκίλντο ἔδειξε στὸ Βασιλιὰ μιὰ τὰ θυρόφυλλα. Ἀπὸ κεῖ μποροῦσε νὰ δῆ καὶ ν' ἀκούση τὰ πάντα.

Ὁ θηριοδαμαστὴς ἔφυγε κατόπιν καὶ σὲ λίγο βγῆκε ἀπὸ τὸν πύργο.

«Ὁ Βασιλιᾶς εἶναι μόνος του κι' ὁ Μπουρυντὰν δὲ χρειάζεται βοήθεια γιὰ νὰ τὸν ἀντιμετωπίση, ψιθύρισε ὁ Μπιγκόρν. Κι' ἔπειτα, ἂν παρουσιαστῆ ἀνάγκη, ὁ Μπουρράσκ κι' ὁ Ὠντρυὼ θὰ τρέξουν κοντά του... Νομίζω, λοιπόν, ὅτι μποσῶ ν' ἀσχοληθῶ μὲ τὸν Στραγκίλντο. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι καιρὸς νὰ πληρώση τὰ ἐγκλήματά του».

Ἔπειτα ἀπ' αὐτὲς τὶς σκέψεις, ἄρχισε νὰ προχωρῇ πίσω ἀπὸ τὸν Στραγκίλντο, ποὺ διευθυνόταν τώρα πρὸς τὸ μέρος τῆς γεφύρας.

Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ

Ἡ Μαργαρίτα ἀνέβηκε ἀργὰ τὴ μεγάλη σκάλα τοῦ πύργου τοῦ Νέλ. Κρατοῦσε μὲ τὸ χέρι της τὴν καρδιά της, ποὺ χτυποῦσε πολὺ δυνατὰ μέσα στὸ στῆθος της. Ἡ συγκίνησι τὴν ἔπνιγε καὶ τῆς φαινόταν πὼς αὐτὰ τὰ σκαλοπάτια ἤταν ἀτέλειωτα.

Ἔφτασε, τέλος, στὸ πρῶτο πάτωμα, πέρασε τὸν προθάλαμο κι' ἔσπρωξε τὴν πόρτα, ποὺ ὁδηγοῦσε στὴ μεγάλη αἴθουσα... Εἶδε τότε, σὰ σὲ ὄνειρο, τὸν Μπουρυντάν, ποὺ ἔκανε μιὰ βαθειὰ ὑπόκλισι μπροστά της... Ἡ βασίλισσα προχώρησε ἀργά, γιὰ νὰ τοῦ δώση τὸν καιρὸ νὰ πέση στὰ πόδια της, ὅπως φανταζόταν ὅτι θἄκανε. Ἀλλ' ὁ Μπουρυντὰν σήκωσε τὸ κορμί του καὶ τὸ βλέμμα του στηλώθηκε πάνω της, πλημμυρισμένο ἀπὸ λύπη.

— Λοιπόν, Μπουρυντάν, ἀπὸ τὸ ὅτι ἤρθα ἐδῶ, ὑπακούοντας στὴν πρόσκλησί σου, μπορεῖς νὰ καταλάβῃς πόση δύναμι ἔχεις πάνω μου, εἶπε ἡ Μαργαρίτα, μὲ φωνή, ποὺ ἔτρεμε ἐλαφρὰ ἀπὸ τὴ συγκίνησι, ἀλλὰ ποὺ ἤταν ταὐτόχρονα γλυκειὰ καὶ τρυφερή. Μὲ περιφρόνησες καὶ μὲ πρόσβαλες τόσες φορὲς κι' ὅμως ἐγὼ δὲν ἔπαψα νὰ σ' ἀγαπάω. Σήκωσες τὰ ὅπλα σου ἐναντίον τοῦ Βασιλιᾶ κι' ἔγινες ἀντάρτης... Κι' ὡστόσο, ἡ βασίλισσα ἦρθε μόλις τῆς ἔγραψες... Ἡ βασίλισσα; Ὄχι, Μπουρυντάν. Ἐδῶ μπροστά σου βρίσκεται ἡ Μαργαρίτα, ποὺ σὲ λατρεύει... Θυμάσαι τί σοῦ εἶπα ἐδῶ ἕνα βράδυ; Σοῦ εἶπα, Μπουρυντάν, ὅτι σοῦ προσφέρω τὴ δύναμι, τὸν πλοῦτο καὶ τὸν ἔρωτα... Τί ἔχεις νὰ μοῦ ἀπαντήσῃς;

Ὁ Μπουρυντὰν δὲν ἀπάντησε ἀμέσως. Λυπόταν, στ' ἀλήθεια, αὐτὴ τὴ γυναῖκα, ποὺ ἐξακολουθοῦσε νὰ εἶναι πάντα ὑποδουλωμένη στὰ πάθη της καὶ ποὺ ὁ κίνδυνος δὲν τὴν εἶχε συνετίσει;

— Κυρία ἀπάντησε τέλος, εἶναι μεγάλο ἀτύχημα γιὰ μένα τὸ ὅτι ἡ βασίλισσα ἔκαμε γιὰ λογαριασμό μου παρόμοιες σκέψεις. Εἶναι ἀλήθεια πὼς σᾶς προσκάλεσα νάρθῆτε ἐδῶ. Ἀλλὰ δὲ σᾶς ἔγραψα γιὰ νὰ σᾶς δώσω διαφορετικὴ ἀπάντησι ἀπὸ κείνη ποὺ σᾶς εἶχα δώσει ἄλλοτε... Τὸ καλύτερο εἶναι, κυρία, νὰ ὑποθέσετε πὼς δὲ μοῦ κάνατε ποτὲ αὐτὲς τὶς προτάσεις. Ἐγώ, τούλάχιστον, δὲν τὶς ἄκουσα... Ἂν σᾶς παρακάλεσα νάρθῆτε ἐδῶ, ἦταν γιατὶ εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ κάμω τὰ πάντα, γιὰ νὰ σώσω τὴ ζωὴ ἑνὸς ἀνθρώπου. Κι' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο μόνο σεῖς μπορεῖτε νὰ τὸν σώσετε.

Τὰ μάτια τῆς Μαργαρίτας Ἐλαψαν ἀπὸ ὀργή. Προσπάθησε, ὡστόσο, νὰ συγκρατηθῇ.

— Καὶ τί μπορῶ νὰ κάμω γιὰ τὸν ἄνθρωπο ποὺ σᾶς ἐνδιαφέρει; ρώτησε.

— Ὁ ἄνθρωπος αὐτός, κυρία, εἶναι ἕνας κατάδικος ἢ, καλύτερα, ἕνας ὑπόδικος, ἀπάντησε ὁ Μπουρυντάν. Μπορεῖτε νὰ πετύχετε τὴ χάρι του ἀπὸ τὸ βασιλιά. Ἀρκεῖ νὰ τὸ θελήσετε..., Ἂν τὸ ζητήσετε ἀπὸ τὸ Βασιλιά σύζυγό σας, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς θὰ σωθῇ.

— Ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος; ρώτησε ἡ Βασίλισσα.

— Ὁ πατέρας τῆς Μυρτίλλης, ἀπάντησε ὁ Μπουρυντάν.

— Ὁ Ἀνγκερρὰν ντὲ Μαρινύ! εἶπε ἡ Μαργαρίτα. Ἤρθατε, λοιπόν, ἐδῶ, γιὰ νὰ μοῦ ζητήσετε τὴ χάρι τοῦ Μαρινύ;... Πῶς γίνεται νὰ θέλετε νὰ σώσετε τὸν ἄνθρωπο ποὺ σᾶς κυνήγησε μὲ τὸ μῖσος του καὶ ποὺ σεῖς τὸν προσβάλατε τόσες φορές;... Ὁμολογῶ πὼς αὐτὸ δὲν τὸ περίμενα. Ὁ Μπουρυντὰν.νὰ θέλη νὰ σώση τὸ Μαρινύ!

— Γι' αὐτὸ ἤρθα ἐδῶ, κυρία, ἀπάντησε ὁ Μπουρυντάν.

Ἡ Μαργαρίτα ξέσπασε σ' ἕνα νευρικὸ γέλιο.

— Ἄ, τὸν ἄθλιο! εἶπε. Ἤρθε γιὰ νὰ σώση τὸ Μαρινύ!... Ἤθελα νὰ ξέρω ποιὸς σ' ἔστειλε ἐδῶ... Σίγουρα ὁ Μαρινύ... Νομίζει ἴσως, ὅτι μπορεῖ νὰ μ' ἐκδίαση, ἐπειδὴ ἄλλοτε τοῦ ἄνοιξα τὴν ἀγκαλιά μου...

— Κυρία, δὲν εἶδα τὸ Μαρινὺ καὶ δὲ μ' ἔστειλε αὐτὸς ἐδῶ, ἀπάντησε ὁ Μπουρυντάν. Θέλω νὰ σώσω τὸ Μαρινύ, ἐπειδὴ εἶναι ὁ πατέρας τῆς Μυρτίλλης. Κι' ἡ Μυρτίλλη εἶναι κόρη σας, κυρία.

— Ἔ, κι' ὕστερα; εἶπε ἡ Βασίλισσα. Ναί, ἀγάπησα ἄλλοτε τὸ Μαρινύ... Ναί, ἀπὸ τὶς σχέσεις μου μαζί του ἀπόχτησα μιὰ κόρη. Ἀλλὰ τί σημασία ἔχει τὸ ὅτι ἡ Μυρτίλλη εἶναι κόρη μου;... Καὶ μήπως τὴν ξέρω αὐτὴ τὴν κόρη; Μάθε, ὅτι τὴ Μυρτίλλη τὴ μισῶ κι' αὐτὸ εἶναι δικαίωμά μου.

— Αὐτὸ ποὺ λέτε εἶναι τρομερό, ψιθύρισε σαστισμένος ὁ Μπουρυντάν. Σᾶς παρακαλῶ, συνέλθετε, κυρία!

— Ναί, τὴν μισῶ! συνέχισε ἡ Βασίλισσα. Εἶναι ἡ ἀντίπαλός μου, μιὰ εὐτυχισμένη ἀντίπαλος, ἀφοῦ ἔχει τὴν ἀγάπη σου. Κι' ὡστόσο, αὐτὴ τὴν ἀντίπαλο θὰ τὴ συντρίψω, μὴν ἀμφιβάλλης γι' αὐτό... Ἔκαμες ἄσχημα, Μπουρυντάν, θυμίζοντάς μου, ὅτι ὁ Ἀνγκερρὰν ντὲ Μαρινὺ εἶναι πατέρας τῆς κόρης μου. Γιατὶ αὐτὸ καὶ μόνο θὰ ἤταν ἀρκετὸ γιὰ νὰ τὸν μισῶ... Ἀντὶ γιὰ τὴ χάρι του, θὰ ζητήσω τώρα ἀπὸ τὸ βασιλιὰ νὰ τὸν παραδώση τὸ συντομώτερο στὸ δήμιο... Χαίρε, Μπουρυντάν! Κι' αὐτὴ τὴ φορὰ γιὰ πάντα!... Μιὰ μέρα, ἀργὰ ἢ γρήγορα, θὰ πέσης στὴν ἐξουσία μου καὶ τότε θὰ σὲ κάμω νὰ πληρώσης μὲ τὸ αἷμα σου ὅλες τὶς προσβολές, ποὺ μοῦ ἔκαμες ὣς σήμερα.

Κι' ἑτοιμάστηκε νὰ φύγη. Ἀλλ' ὁ Μπουρυντὰν βρέθηκε μ' ἕνα πήδημα μπροστά της.

— Μ' ἀναγκάζετε νὰ σᾶς ἀπειλήσω, ἐνῶ ἤρθα μόνο γιὰ νὰ σᾶς παρακαλέσω, εἶπε. Εἴσαστε ἡ ἀκαρδη μητέρα, ἡ ἀναίσχυντη ἑταίρα, ἡ αἱματοβαμμένη Μεσσαλίνα, ποὺ τὰ ἐγκλήματά σας... Ἀκοῦστε με τώρα τί ἔχω νὰ σᾶς πῶ. Ἂν, σὲ δυὸ ἡμέρες, ὁ Ἀνγκερρὰν ντὲ Μαρινὺ δὲν ξαναβρῇ τὴν ἐλευθερία του, σᾶς ὁρκίζομαι στὴν ψυχή μου ὅτι, ἀψηφώντας κάθε κίνδυνο, θὰ πάω στὸ Λούβρο καὶ θὰ παραδώσω αὐτὰ τὰ ἔγγραφα στὰ χέρια τοῦ Βασιλιᾶ... Καὶ τώρα ἀποφασίστε!

Ἡ Βασίλισσα σκέπασε τὸ πρόσωπο μὲ τὰ χέρια της.

— Ὤ, πόσο εἶμαι δυστυχισμένη! ψιθύρισε.

Τὴν ἴδια στιγμή, μιὰ σπαρακτικὴ κραυγὴ βγῆκε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Μπουρυντάν.

Ἡ Μαργαρίτα κατέβασε τὰ χέρια ἀπὸ τὸ πρόσωπό της. Καὶ τότε κατάλαβε γιατί ὁ Μπουρυντὰν εἶχε φωνάξει μ' αὐτὸ τὸν τρόπο... Ἡ πόρτα, στὸ βάθος, εἶχε ἀνοίξει. Καὶ στὸ ἄνοιγμα στεκόταν ὁ Βασιλιᾶς.

Η ΤΡΟΜΕΡΗ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙ

Ὁ Λουδοβίκος 10ος προχώρησε ἀργὰ μέσα στὴν αἴθουσα. Τὸ πρόσωπό του ἤταν κατακίτρινο καὶ τὸ βλέμμα του λυπημένο... Δὲν περπατοῦσε, σερνόταν. Χωρὶς νὰ κυττάξη καθόλου τὴ Βασίλισσα, διευθύνεται πρὸς τὸ μέρος τοῦ Μπουρυντὰν μ' ἁπλωμένο τὸ χέρι. Τὰ χείλη του ἔτρεμαν. Προσπαθοῦσε κάτι νὰ πῇ, ἀλλὰ δὲν τὸ κατάφερνε. Ἡ ἔκφρασί του κι' ἡ κίνησι τοῦ χεριοῦ του, ὅμως, ἔδειχναν, ὅτι ἐκεῖνο, ποὺ ἤθελε, ἤταν νὰ πάρη τὴ μικρὴ δέσμη μὲ τὰ χειρόγραφα. Ἀλλά, τὴ στιγμὴ ποὺ ἔφτασε μπροστὰ στὸ Μπουρυντάν, τὰ γόνατά του λύγισαν καὶ σωριάστηκε στὸ πάτωμα, σὰ νὰ τὸν εἶχε χτυπήσει κεραυνός.

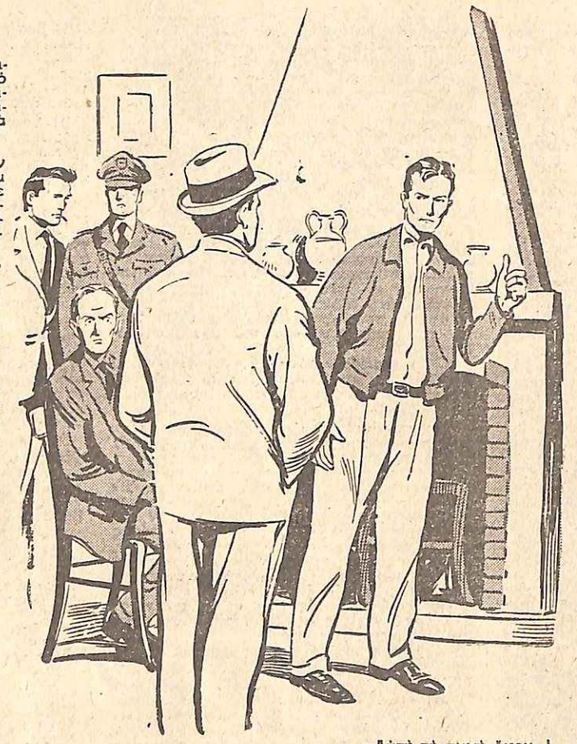
Ὁ Μπουρυντὰν εἶχε μείνει σὰν ἀπολιθωμένος καὶ χρειάστηκε κάμποσα λεπτὰ γιὰ νὰ μπορέση νὰ συνέλθη. Ξανάβαλε τότε τὰ χειρόγραφα κάτω ἀπὸ τὸ μανδύα του καί, κυττάζοντας τὴ Βασίλισσα, ποὺ ἔστεκε μερικὰ βήματα πιὸ πέρα, ψιθύρισε:

— Ἦταν μοιραῖο!

Ἡ Μαργαρίτα ἔμοιαζε μὲ νεκρή, ποὺ ποιὸς ξέρει ἀπὸ ποιὸ φαινόμενο νευρικῆς ἰσορροπίας, κατάφερνε νὰ στέκεται ἀκόμη ὄρθια. Τ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η φωνή ΤΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥ

—Αὐτὴ τὴ φωνὴ ἄκουσα, κύριε ἐπιθεωρητά... τοῦ εἶπε ὁ Λάστερ.

ΗΤΑΝ ἀκόμα σκοτάδι κι' ἐρημιά, ὅταν ἔπιασε δουλειὰ ὁ Τὸμ Λάστερ, ὁ ὀδοκαθαριστὴς τῆς Λίνκολν Στρήτ. Ξαφνικά, ἄκουσε μέσα στὴ βαθειὰ σιωπὴ μιὰ σπαραχτικὴ φωνή:

—Βοήθεια!... Βοήθεια!...

Οἱ φωνὲς προέρχονταν ἀπ' τὴν ἀντικρυνὴ πολυκατοικία. Ὁ Τὸμ ἔτρεξε πρὸς τὰ ἐκεῖ, ἀνέβηκε στὸ πρῶτο πάτωμα καὶ βρῆκε ἕναν ἄντρα ἀδύνατο καὶ μελαχροινό, ποὺ προσπαθοῦσε ν' ἀνοίξη μιὰ πόρτα.

—Τί συμβαίνει; τὸν ρώτησε, λαχανιασμένος.

—Σκοτώνουν τὴ γυναῖκα μου! τοῦ ἀπάντησε ἐκεῖνος μ' ἕνα λυγμό. Δὲν ἀκοῦτε; Τὴ σκοτώνουν!... Καὶ δὲ μπορῶ ν' ἀνοίξω τὴν πόρτα, γιατὶ δὲν ἔχω τὰ κλειδιά!... Μὰ δὲν ἀκοῦτε λοιπόν;

Ὁ Τὸμ κόλλησε τ' αὐτί του στὴν πόρτα κι' ἄκουσε καθαρὰ μιὰ ἀντρικὴ φωνὴ ποὺ φοβέριζε καὶ μιὰ γυναικεία ποὺ ζητοῦσε οἶκτο. Κάποιος δολοφονοῦσε ἐκεῖ μέσα μιὰ γυναῖκα!

Ὁ Τὸμ ξανακατέβηκε γρήγορα τὴ σκάλα καὶ γύρισε πάλι σὲ λίγο μαζὶ μ' ἕνα γεροδεμένο πόλισμαν. Οἱ τρεῖς μαζὶ μπόρεσαν νὰ σπάσουν τὴν πόρτα.

Μὰ ἦταν ἀργὰ πιά! Πάνω στὸ κρεβάτι βρισκόταν τὸ πτῶμα μιᾶς στραγγαλισμένης γυναίκας. Ὁ δολοφόνος εἶχε ψάξει παντοῦ, εἶχε ἀναστατώσει τὸ κάθε τι.

Ὁ ἄντρας τοῦ θύματος λιποθύμησε.

Ὁ πόλισμαν ἄρχισε νὰ ἐξετάζη τὸ πτῶμα. Ὁ Λάστερ ἔκανε μερικὰ βήματα πρὸς τὸ παράθυρο. Ἔσκυψε καὶ πῆρε κάτι ποὺ γυάλιζε μπροστὰ στὸ τζάκι. Κύτταξε μὲ περιέργεια μιὰ ἀναποδογυρισμένη καρέκλα. Ὕστερα πλησίασε τὸν ἄγνωστο ποὺ εἶχε συνέλθει στὸ μεταξύ, καὶ τὸν βοήθησε νὰ ξαναβρῆ τὸ ἠθικό του.

—Τὴ στραγγάλισαν γιὰ νὰ τὴ ληστέψουν! μουρμούρισε ἐκεῖνος μ' ἕνα λυγμό, κυττάζοντας τὴ νεκρὴ γυναίκα του.

*

Τ' ἄλλο μεσημέρι, ὁ Λάστερ ἀναπαύοταν ἀκόμα, μετὰ τὴ δουλειά του, ὅταν τὸν εἰδοποίησε ἕνας πόλισμαν πὼς τὸν περίμεναν στὸ σπίτι τοῦ ἐγκλήματος. Ὁ ἀστυνομικὸς ἐπιθεωρητὴς Ντρά ἴολερ εἶχε ἀρχίσει τὴν ἀνάκρισι κι' ἤθελε τὴν κατάθεσί του.

Ὅταν ἔφτασε ἐκεῖ, ὁ Τὸμ βρῆκε μερικοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ δημοσιογράφους, τὸν ἄντρα τῆς νεκρῆς καὶ τὸν ἐπιθεωρητή. Χαιρέτησε δειλὰ καὶ στάθηκε κοντὰ στὴν πόρτα.

Ὁ Ντράϊσλερ τοῦ ἔρριξε μιὰ ἀδιάφορη ματιὰ κι' ὕστερα εἶπε μὲ στόμφο στοὺς δημοσιογράφους:

—Κύριοι, θὰ σᾶς περιγράψω πῶς ἔγινε τὸ ἔγκλημα. Ὁ Ἄλφ Ντρήν, ὁ σύζυγος τοῦ θύματος, δουλεύει σ' ἕνα ἐργοστάσιο ποὺ ἀπέχει ἕξη μίλια ἀπὸ δῶ. Χτὲς τὴ νύχτα, στὶ 1½, ὅταν τελείωσε τὴ δουλειά του, γύρισε μὲ τὸ ποδήλατο στὸ σπίτι του. Στὸ δρόμο ὅμως τοῦ τρύπησε ἕνα λάστιχο, κι' ἔτσι ἀναγκάστηκε νὰ κάνη ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ δρόμου μὲ τὰ πόδια. Ἔφτασε λοιπὸν ἐδῶ κατὰ τὶς 3½. Ὅταν ἀνέβηκε στὸ πρῶτο πάτωμα, ἄκουσε θόρυβο πάλης καὶ τὴ φωνὴ τῆς γυναίκας του ποὺ ζητοῦσε βοήθεια.

»Δὲν εἶχε μαζί του τὰ κλειδιά, γιατὶ τοῦ ἄνοιγε πάντα ἡ γυναῖκα του. Προσπάθησε νὰ σπάση τὴν πόρτα, ἀλλὰ δὲ μπόρεσε. Ἔβαλε τότε τὶς φωνές. Τρέξανε ἀμέσως ὁ ὀδοκαθαριστὴς Τὸμ Λάστερ κι' ὁ πόλισμαν Ὁκονερ. Μπῆκαν στὸ δωμάτιο καὶ βρῆκαν τὸ παράθυρο ποὺ βλέπει στὴν αὐλή, χρησιμοποιῶντας ἕνα σεντόνι γιὰ σκοινί.

»Τὴν προηγούμενη μέρα, ὁ Ἄλφ Ντρὴν εἶχε ἀποσύρει ἀπ' τὴν Τράπεζα 1.000 δολλάρια, ὅ,τι ἀπόμενε δηλαδὴ ἀπ' τὴν προῖκα τῆς γυναίκας του, γιὰ ν' ἀγοράσουν ἕνα σπιτάκι. Ἡ Μαίρη Ντρὴν εἶχε κρύψει τὰ λεφτὰ αὐτὰ σ' ἕνα συρτάρι. Περιττὸ νὰ σᾶς πῶ ὅτι ἐξαφανίστηκαν! Ὁ δολοφόνος ἔπνιξε τὴ Μαίρη Ντρήν, γιὰ νὰ τῆς πάρη τὰ 1.000 δολλάρια.

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη, ἄνοιξε ἡ πόρτα καὶ μπῆκε ἕνας πόλισμαν. Ἔφερνε μαζί του ἕναν ἄντρα μεσόκοπο, μὲ χειροπέδες.

—Πάνω στὴν ὥρα ἤρθες! εἶπε ὁ Ντράϊσλερ στὸ δεύτερο, σαρκαστικά.

—Δὲν ξέρω τίποτα γι' αὐτὸ τὸ ἔγκλημα! φώναξε ἐκεῖνος.

'Αλλ' ὁ ἐπιθεωρητής, ἀδιαφορῶντας γιὰ τὶς διαμαρτυρίες του, τοῦ εἶπε:

—Σᾶς παρουσιάζω, κύριοι, τὸ Σὰμ Γκόρντον, γνωστὸ ἀλήτη καὶ ἄνεργο. Χτὲς τ' ἀπόγεμα, κτύπησε τὴν πόρτα τῆς Μαίρης Ντρήν καὶ ζήτησε ἐλεημοσύνη. Ἐκείνη, καλόκαρδη πάντα, τοῦ ἔδωσε λίγα λεπτὰ κι' ἕνα πιάτο φαγητό. Φαίνεται ὅμως πὼς ἔκανε τὸ λάθος νὰ κουβεντιάση μαζί του καὶ νὰ τοῦ μιλήση γιὰ τὸ σπίτι ποὺ σκόπευε ν' ἀγοράση μὲ τὰ 1000 δολλάρια της. Ἀπὸ τότε, ὁ Γκόρντον τριγύριζε ἔξω ἀπ' τὴν πολυκατοικία. Τὸν εἶδαν πολλὰ πρόσωπα... Ὅταν τὸν πιάσαμε καὶ τὸν ρωτήσαμε ποῦ εἶχε περάσει τὴ νύχτα του, μᾶς εἶπε πὼς εἶχε κοιμηθῆ σ' ἕνα παγκάκι τοῦ πάρκου. Ποιὸς μπορεῖ ὅμως νὰ τὸν πιστέψη, ἀφοῦ δὲν τὸν εἶδε κανεὶς γιὰ νὰ τὸ βεβαιώση;...

—Εἶμαι ἀθῶος! φώναξε ὁ Γκόρντον.

—Εἶσαι ἔνοχος, τοῦ ἀπάντησε ὁ Ντράϊσλερ. Ὁ Τὸμ Λάστερ ἄκουσε τὴ φωνή σου, τὴν ὥρα ποὺ στραγγάλιζες τὴ Μαίρη Ντρήν. Δὲν εἶν' ἀλήθεια, Λάστερ;

Ὁ Τὸμ προχώρησε τότε καὶ δήλωσε σταθερά:

—Ὄχι, κύριε ἐπιθεωρητά. Ἡ φωνὴ ποὺ ἄκουσα, δὲν ἔμοιαζε διόλου μὲ τοῦ Σὰμ Γκόρντον.

—Πῶς! Δὲν ἔμοιαζε; ἀπόρησε ὁ Ντράϊσλερ. Πρόσεξε, γιατὶ ἀναλαμβάνεις μεγάλη εὐθύνη!

—Δέκα ὧρες τώρα, κύριε ἐπιθεωρητά, βασάνιζα τὸ κεφάλι μου γιὰ νὰ βρῶ τὴ λύσι αὐτοῦ τοῦ μυστηρίου... Πρὶν σᾶς ἐξηγήσω, ἐπιτρέψτε μου νὰ ἐξετάσω κάτι!

Κι' ὁ Τὸμ πῆρε μιὰ καρέκλα, τὴν ἔστησε μέσα στὸ τζάκι, πάνω στὴ στάχτη, κι' ἀνέβηκε σ' αὐτήν... Σὲ λίγο, ἀκούστηκε μέσα ἀπ' τὸ τζάκι ὁ θόρυβος μιᾶς ἀπεγνωσμένης πάλης καὶ μιὰ γυναικεία φωνὴ ποὺ ἔλεγε:

—Δὲν ξέρω ποῦ εἶναι τὰ λεφτά! Δὲν ξέρω!... Μὴ μὲ σκοτώστε! Λυπηθῆτε με!...

—Μίλησε, ἀλλοιῶς θὰ σὲ πνίξω!... ἀπάντησε μιὰ ἄλλη φωνή, βραχνή.

Ὕστερα σώπασαν κι' οἱ δυό. Ὁ Λάστερ βγῆκε ἀπ' τὸ τζάκι καὶ εἶπε:

—Αὐτὴ τὴ φωνὴ ἄκουσα, κύριε ἐπιθεωρητά... Προσέχτε ὅμως τὸν Ἄλφ Ντρήν, γιατὶ μοῦ φαίνεται ἕτοιμος νὰ τὸ σκάση!

Ἕνας πόλισμαν ἅρπαξε τὸ Ντρὴν ἀπ' τὸ γιακᾶ καὶ τὸν ἀνάγκασε νὰ ξανακαθήση στὴ θέσι του. Ἐκεῖνος ἔτρεμε ἀπ' τὸ φόβο του καὶ κύτταζε μ' ἀγωνία τὴν κλειστὴ πόρτα.

Ὁ Τὸμ Λάστερ τὸν ἔδειξε μὲ τὸ δάχτυλό του καὶ πρόσθεσε:

—Αὐτὸς στραγγάλισε τὴ γυναῖκα του, γιὰ νὰ τῆς πάρη τὰ 1000 δολλάρια. Εἶχε προμελετήσει τὸ ἔγκλημά του μὲ σατανικὴ πονηρία. Ἔσκαψε μιὰ τρύπα στὸν τοῖχο, μέσα στὸ τζάκι, κι' ἔκρυψε ἐκεῖ ἕνα μικρὸ γραμμόφωνο. Μαζὶ μ' αὐτὸ εἶχε ἀγοράσει κι' ἕνα δίσκο, μὲ μιὰ σκηνὴ δολοφονίας ἀπὸ ἕνα θεατρικὸ ἔργο («γκραν γκινιόλ»).

»Ὕστερα ὑπολόγισε μὲ ἀκρίβεια ἐπὶ πόσα λεπτὰ θὰ γύριζε ἡ πλάκα. Αὐτὸ ἦταν τὸ σπουδαιότερο, ὅπως θὰ καταλάβετε ἀμέσως...

»Χτὲς τὸ βράδυ, ποὺ γύρισε ἀπ' τὸ ἐργοστάσιο, δολοφόνησε τὴ γυναῖκα του, τῆς πῆρε τὰ λεφτά, ἀναστάτωσε ὅλη τὴν κάμαρα καὶ περίμενε. Ὅταν, στὶς 3½, ἄκουσε τὰ βήματά μου καὶ τὴ σκοῦπα μου ἔξω στὸ δρόμο, ἔστησε μιὰ καρέκλα μέσα στὸ τζάκι — ὅπως ἐγὼ τώρα — ἔβαλε μπροστὰ τὸ γραμμόφωνο, βγῆκε ὕστερα ἔξω, κλείδωσε τὴν πόρτα κι' ἄρχισε νὰ ζητάη βοήθεια, γιὰ νὰ τραβήξη τὴν προσοχή μου.

»Ἔτσι, ὅταν ἔφτασα ἐγώ, ἄκουσα τὸ θόρυβο τῆς πάλης καὶ τὶς φωνὲς τοῦ δολοφόνου καὶ τοῦ θύματος... δηλαδὴ τὸ δίσκο τοῦ γραμμοφώνου!

»Ὅπως βλέπετε, τὸ κόλπο ἦταν ἐξυπνο... Πῶς τὸ κατάλαβα; Ἁπλούστατα, ὅταν μπῆκα στὸ δωμάτιο, ἀφοῦ εἶχε πιὰ σταματήσει ὁ δίσκος, βρῆκα κοντὰ στὸ τζάκι δυὸ βελόνες γραμμοφώνου. Εἶδα ἐπίσης ἀρκετὴ στάχτη στὰ πόδια μιᾶς ἀναποδογυρισμένης καρέκλας. Τέλος, στὰ μανίκια τοῦ Ντρὴν εἶδα φανερὰ ἴχνη ἀπ' τὴν καπνιὰ τοῦ τζακιοῦ.

»Ἔτσι, ἔκανα τὴν ὑπόθεσι πὼς αὐτὸς ἦταν ὁ δολοφόνος. Ἀλλ' ἔπρεπε νὰ πεισθῶ ἂν ὑπῆρχε κανένα γραμμόφωνο μέσα στὸ τζάκι. Τώρα βεβαιώθηκα γι' αὐτό. Μπορεῖτε ἀλλωστε νὰ τὸ δῆτε καὶ σεῖς...

Ὁ Ἄλφ Ντρὴν ἦταν κατάχλωμος.

—Ναί, εἶμαι ἕνας κακοῦργος! τραύλισε, Ἐγὼ στραγγάλισα τὴ γυναῖκα μου.

Ἕνας πόλισμαν τοῦ φόρεσε χειροπέδες. Ὁ Ντράϊσλερ στράφηκε τότε στὸ Λάστερ.

—Εἶσαι θαυμάσιος! τοῦ εἶπε. Ἐσὺ κάνεις γιὰ ἀστυνομικός!

—Ἤμουν ἄλλοτε! ἀπάντησε ἐκεῖνος μὲ λύπη. Ἔκανα ὅμως κάποια τρέλλα καὶ μὲ διώξανε. Μὰ ἐμεινα πάντα ἕνας καλὸς ντέτεκτιβ...

ΚΕΝΕΝΤΥ ΡΟΣ

Ο ΚΩΜΙΚΟΣ ΓΚΑΝΓΚΣΤΕΡ

Ὅταν ἕνας γκάνγκστερ τὴ φοβέρισε μὲ τὸ πιστόλι του, διατέξοντάς την νὰ τοῦ δώση ὅσα λεφτὰ ὑπῆρχαν στὴν κάσσα της, ἡ Χίλντα Μπουντρώ — ταμίας σὲ μιὰ Τράπεζα τοῦ Καναδᾶ — σήκωσε τὰ μάτια της, τὸν κύτταξε... καὶ ξέσπασε σὲ ἀκράτητα γέλια! Ἐκεῖνος τάχασε τότε ἀπ' τὴν ἀπρόβλεπτη αὐτὴ ἀντίδρασί της, σὲ τέτοιο σημεῖο ὥστε παραιτήθηκε ἀπ' τὰ ληστεῖα καὶ τόβαλε στὰ πόδια!

Σὲ λίγα λεπτὰ ἔφτασε ἡ ἀστυνομία. Ἡ Χίλντα γελοῦσε ἀκόμα... Τέλος, ἐξήγησε στοὺς ἀστυνομικοὺς ὅτι τὴν πιάσανε τὰ γέλια, γιατὶ ὁ γκάνγκστερ ἦταν κωμικώτατος, μὲ τὰ μεγάλα σκοῦρα γυαλιά του κι' ἕνα μεγάλο τσιρότο ποὺ εἶχε κολλήσει πάνω ἀπ' τὴ μύτη του, γιὰ νὰ μὴν ἀναγνωρίζεται!

Οἱ ἰωλάδες ΤΗΣ ΦΩΛΙΑΔΑΣ

Ἡ διάγνωσι

Ο ΝΙΚΟΛΑΚΗΣ ξαφνικὰ ἤγιασε τὸ κέφι καὶ τὸ κουδέτι του. Εἶχε ἀνορεξίες, ζαλάδες, κομμένα τὰ ἤπατά του.

—Ἠθοί, μοῦ τὸν ματιάσανε! — φώναξε ἀναφυρφουλιασμένη ἡ Ἐφταλία.

Καὶ τοὔκανε ἁγιοτικά, χίλια ρεμέντια. Τοὔδεσε στὴν τσέπη του τὴν Ἅγια Ἐπιστολή, ἕνα καλαμένιο σταυρό, δίχτυ ἀπὸ σαράντα κύματα, ἁγιολούλουδα, κι' ἕνα σκόρδο γιὰ τὸ μάτι.

Δυστυχῶς μέρα μὲ τὴν ἡμέρα χειροτέρευε, τὸ κολόρι του ἤτανε σὰν τὸ σούρφανο, γι' αὐτὸ κι' ἡ Ἐφταλία τοῦ φώναξε:

—Αἴντε νὰ πᾶμε σ' ἕνα γιατρό.

Καὶ μιὰ καὶ δυὸ τὸν πῆγε στὸ κουράντε τους, ἕνα φαμόζο γιατρό, ποὺ ἐχε θγάλει νάμι, κι' ἡ διάγνωσί του ἦτανε διάνα!

—Κύριε γιατρέ, φώναξε ἡ Ἐφταλία ἀνήσυχη, ἔχει ζαλάδες, κομάδες, ἀνορεξίες, φαγοῦρες...

Εὐτὺς ὁ γιατρὸς τοῦπε:

—Νικολάκη, γδύσου!

Ὕστερα μὲ προσοχὴ ἄρχισε νὰ τὸν ἐξετάζη.

—Νικολάκη, ἀνάπνευσε!... Μὴν ἀναπνέης!...

Βῆξε!... Μὴ βήχης!...

Ἄσε μπόσικη τὴν κοιλιά σου... Πονᾶς μπρός... Πονᾶς ἀπὸ πίσω;

—Τί ἔχει γιατρέ μου; ρώτησε ἀνήσυχη ἡ Ἐφταλία.

—Ἀκόμα δὲ μπορῶ νὰ πῶ τίποτα. Χρειάζεται μιὰ μικροβιολογικὴ ἐξέτασι...

Κι' εὐθὺς τσ' ἤγραψε μιὰ ρετσέτα καὶ τ' ἔδωσε κι' ἕνα σημείωμα γιὰ τὴν ἐξέτασι τῶν ὁδρῶν.

Τὴν ἄλλη μέρα μὲ τὸ μπουκάλι τὰ οὖρα ἡ Ἐφταλία πῆγε ντογροῦ στὸ μικροβιολόγο. Κι' ὅταν τ' ἀπόγεμα γύρισε γιὰ τὴν ἀπάντησι, ὁ γιατρὸς τῆς εἶπε:

—Εἶμαστε ἐν τάξει ἀπ' τὰ οὖρα, ἀλλὰ τώρα χρειάζεται καὶ μιὰ πλάκα.

Κι' ἔτσι ἰστὲ ἰστεμὲς πῆρε πάλι τὸ Νικολάκη τση καὶ τραβήξανε γιὰ τὸν ἀκτινολόγο. Εὐθὺς τὸν ἔγδυσε ἡ Ἐφταλία, τὸν ἔβαλε πίσω ἀπὸ κάτι τζάμια, σβύσανε φῶσια, ἀνάψανε φῶσια, καὶ τέλος τσ' εἶπανε:

—Αὔριο περᾶστε σεῖς, γιὰ ὁ ἄντρας σας, νὰ πάρετε τὸ ραδιογραφήμα.

Τὴν ἄλλη μέρα ξανὰ ἀρριβάρανε, πήρανε τὴν πλάκα στὰ χέρια καὶ πίσω στὸν κουράντε τους καὶ γκιζτισμένη ἡ Ἐφταλία τοῦπε:

—Σοῦ φέραμε, γιατρέ, τὸ πολιτρὲ ποὺ κάναμε στὰ ἐσωτερικά του. Λοιπὸν πές μου τί ἔχει, γιατὶ δὲ νταγιαντῶ, πιά!

—Ἀκόμα δὲ μπορῶ νὰ σᾶς πῶ κερὰ Φταλία μου τί ἔχει. Μ' ὅλο ποὺ ἡ ἐπιστήμη ἔχει προοδέψει, πρέπει ἐγὼ νάχω μιὰ ὑπεύθυνη γνώμη. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ πάη καὶ σ' ἕνα ὀδοντογιατρό...

—Καλὲ γιατρέ μου, τὰ δόντια του εἶναι θεόγερα! 'Απ' τὸ πρωῒ ὣς τὸ βράδυ τὰ τρίζει καὶ μὲ φοβερίζει!

Μὰ ὁ γιατρὸς τὸ θιολί του:

—Ἐφ' ὅσον τὰ οὖρα, ἡ πλάκα καὶ τὰ ρέστα εἶναι καθαρά, ἀλλοῦ θὰ στρέψουμε τὴν ἐξέτασι, θὰ τὸν πᾶς σ' ἕνα στομαχολόγο.

Ζὰρ-ζορινὰ τὸν πῆγε καὶ στὸ στομαχολόγο κι' ἀφοῦ τὸν πασπάτεψε καὶ τὸν γαργάλεψε ἀρκετὴ ὥρα, τῆς εἶπε:

—Κερὰ Φταλία μου, πὲς στὸν κουράντε σας πὼς τὸ στομάχι του καὶ πέτρες χωνεύει!

Τὰ μπρὸς πίσω ἡ Ἐφταλία πῆγε στὸ γιατρό τους μὲ τσ' εὐγάριστοι μουτζέδες κι' ἀπ' αὐτοῦ. Ὁ γιατρὸς ὅμως στεναχωρημένος καὶ φοβισμένος τῆς εἶπε:

—Δὲ θὰ περιοριστοῦμε κι' αὐτοῦ. Θὰ τὸν πᾶς σ' ἕνα σεξολόγο, γιὰ τὶς φαγοῦρες.

—Καλέ, μὴ χειρότερα! Τί σοῦ γιατρὸς εἶν' αὐτὸς πάλι; ρώτησε ἡ Ἐφταλία.

—Αὐτὸς θὰ τὸν ἐξετάση μὲ τρόπο, θὰ τὸν ρωτήση ἂν τρέμουν τὰ γόνατά του, ἄμα βλέπη κοριτσόπουλο, θὰ μάθη πότε ἐρωτεύτηκε καὶ τὰ ρέστα.

Κι' ἔτσι ἀπὸ ἀγταρμᾶ σ' ἀγταρμᾶ μπαλντισμένη, ἀπελπισμένη, ἤλεγε στὴ γυναικογειτονιὰ ἡ Ἐφταλία:

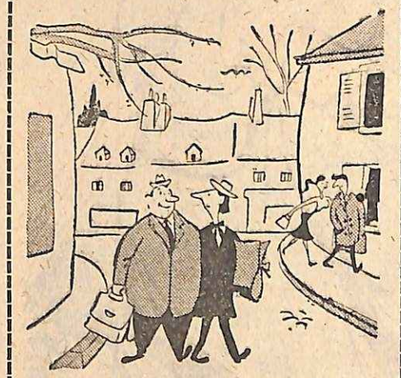
—Δὲν πᾶμε νὰ στεπσαρία σπιτάλιο, στεσιολίστας, προφέσορας, ποὺ νὰ μὴν τὸν πάω, νὰ τὸν βιζιτάρη κι' ὅμως δὲν ἔγω ἀκόμη τὴ διάγνωσι οὔτε οἱ φαγοῦρες, οὔτε οἱ ζαλάδες τσ περάσανε.

Καὶ ἡ κασσινὴ τση γέλασε καὶ φώναξε:

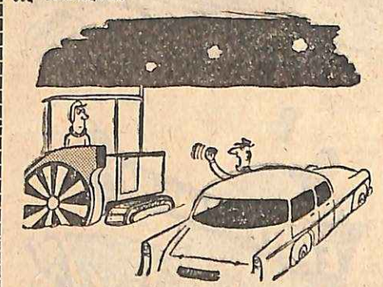
—Καλὲ Φταλία, τὸ καλὸ ποὺ σοῦ θέλω, νὰ τὸν πᾶς στ' «Ἐλεγκς» νὰ τὸν δῆ κι' ἐκεῖ κρμέκιασε νιατούς!...

ΣΩΚΡ. ΡΩΝΑΣ

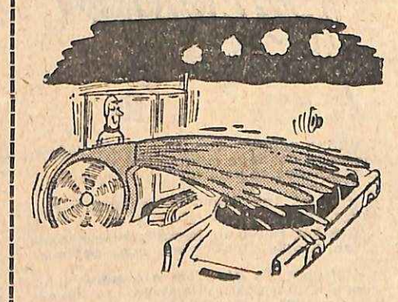
ΤΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΣΕ ΕΙΚΟΝΕΣ

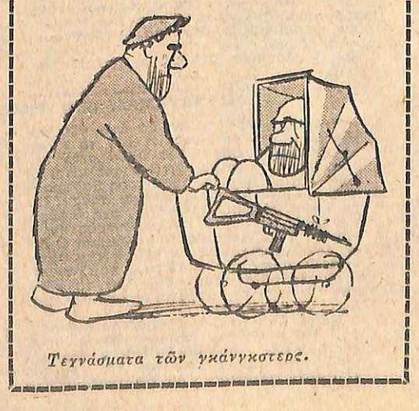
— Δὲν ξέρεις τί οἰκονόμα ποὺ εἶναι ἡ γυναῖκα μου... Μοῦ γύρισε ὁλόκληρο παλτό!... — Μπράβο!... Ἐμένα μοῦ γυρίζει μόνο τὶς τσέπες!...

— Κατέβα νὰ σοῦ δείξω ἐγὼ ποιὸς εἶμαι!

— !!!...

Τεγνάσματα τῶν γκάνγκστερς.

Οἱ ἰδιοτροπίες ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΙΔΑ

Ὁ Ζόρικος

Τί φωνάζεις, κύριε καὶ κοντεύεις νὰ κηρύξης ἐπανάστασι στὸ λεωφορεῖο; Μόνο ποὺ δὲν ἔρριξες κεροβομβίδα ἀκόμα. Δὲν μαζεύεις λίγο τὴ γλῶσσα σου καὶ τὰ νεῦρα σου, λέω ἐγώ; Ποὺ ἀντὶ νὰ κάνης μόκο καὶ νὰ τὸ περάσης τὸ ζήτημα στὰ μαλακά, ἐκεῖς ἐξαπολύσει ἕναν κεραυνὸ ὑβρεολογίου ἐναντίον τοῦ ταλαιπώρου εἰσπράκτορος. Ἢ δὲν καταλαβαίνεις, δηλαδή, ὅτι βρίσκεσαι ἐν ἀδίκω κι' ἐπιχειρεῖς, διὰ τῆς εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῆς, νὰ μᾶς πείσης ὅτι αὐτὸς ἔχει ἄδικο κι' ἐσὺ τὸ δίκηο;

Πῶς; Γιατί ἔχεις ἄδικο; Διότι, κύριε, τὸ εἰσιτήριο ἔχει δραχμὴν μί αν καὶ λεπτὰ εἴκοσι. Καὶ τοῦ λόγου σου ἀνοῦρεις ἕνα κατοστάρικο καὶ τὸ πετᾶς στὸν εἰσπράκτορα, ἀξιῶν νὰ σοῦ δώση ρέστα, ἤτοι δραχμὰς 98 καὶ λεπτὰ ὀγδοήκοντα. Καὶ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει.

Τί εἶπες; Εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἔχη; Ἀπὸ ποῦ κι' ὡς ποῦ καὶ σύμφωνα μὲ ποῖον νόμον καὶ ἀστυνομικὴν διαταγὴν εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἔχη; Ἐπειδή, τὸ λέει ἡ ἀφεντιά σου; Καὶ ἂν συγχρόνως πέντε ἐπιβάται τοῦ δώσουν κατοστάρικο, πάλι εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἔχη καὶ νὰ δώση εἰς πέντε ἰσαρίθμους ἀνθρώπους ἀπὸ δραχμὲς 98 καὶ λεπτὰ ὀγδοήκοντα; Ποῦ νὰ τὰ βρῆ, γιὰ νὰ τὰ ἔχη; Δραχμὲς καὶ δεκάρες εἰσπράττε. Κι' ἔρχεται ὁ ἕνας καὶ τοῦ δίνει πενηντάρι, ὁ ἄλλος εἰκοσάρι, ὁ ἄλλος δεκάρικο. Καὶ τὸ ἀπόθεμά του ἐξαντλεῖται. Ὁριστε τί σοῦ λέει ὁ ἄνθρωπος. Πρὸ ὀλίγου ἄλλος ἐπιβάτης, στὸ προηγούμενο δρομολόγιο, τοῦ ἔδωσε κατοστάρικο καὶ τοῦ πῆρε ὅλα τὰ ψιλά.

Καὶ γιατί νὰ ἔχη αὐτὸς δραχμὰς 98 καὶ λεπτὰ ὀγδοήκοντα καὶ νὰ μὴν ἔχης ἐσὺ δραχμὴν μίαν καὶ λεπτὰ εἴκοσι, νὰ τὰ δώσης, νὰ πάρης τὸ εἰσιτήριό σου ὁμορφα-ὁμορφα καὶ χωρὶς φασαρία καὶ νὰ πᾶς στὴ δουλειά σου;

Πῶς; Ἔτυχε νὰ μὴν ἔχης; Νὰ ἔχης, κύριε. Ἐγώ, πρὶν μπῶ στὸ λεωφορεῖο πάντα κυττάζω στὴν τσέπη μου, ἂν ἔχω ψιλά. Κι' ἂν δὲν ἔχω, πάω στὸ περίπτερο καὶ κάνω. Δὲ μπαίνω μὲ κατοστάρικα μέσα, γιὰ νὰ σπκώσω τὸν κόσμο στὸ πόδι. Διότι ἐγώ, κύριε, ἀξιῶ νὰ ταξιδέψω ἐν ἡρεμία κι' ὄχι ἐν μέσῳ φωνῶν, ἐπεισοδίων καὶ ἀντεγκλίσεων. Καὶ βλέπεις ὅτι ὅλοι οἱ ἐπιβάτα: σὲ κυττάζουν μετ' ἀγανακτήσεως κα: μὲ βλέμματα ἀποδοκιμασίας. Ἀλλὰ ἐσὺ ἐπιμένεις νὰ κάνης ἐπεισόδιο.

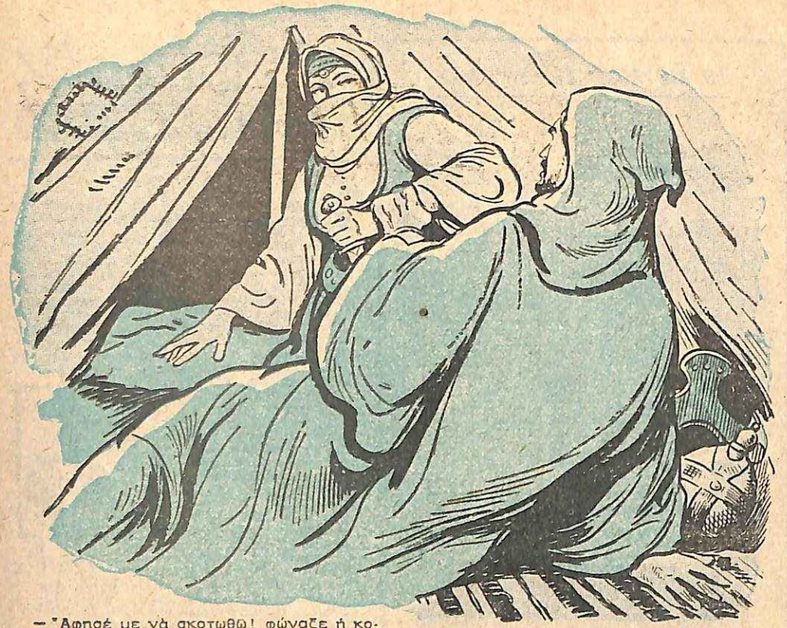
Καὶ ὁρίστε, κύριε. Ὁ εἰσπράκτωρ σοῦ λέει νὰ πάρη τὸ κατοστάρικο καὶ νὰ σοῦ μονογράψη τὸ εἰσιτήριο, καὶ νὰ πᾶς αὖριο στὸ ΚΤΕΛ νὰ πάρης τὰ ρέστα σου. Αὐτὸ ποὺ ὁρίζει ὁ κανονισμός. Οὔτε αὐτὸ σ' ἀρέσει. Μπᾶ; Δὲν τὸν ἀναγνωρίζεις τὸν κανονισμό; Καὶ τί θέλεις, λοιπόν; Νὰ κατέβη ὁ εἰσπράκτωρ καὶ νὰ τρέχη στὰ μπακάλικα καὶ στὰ περίπτερα γιὰ νὰ χαλάση; Ἢ νὰ χτυπήση τὴ μαγικὴ του ράβδο καὶ ν' ἀναπηδήσουν διὰ θαύματος τὰ ρέστα σου;

Τί εἶπες; Νὰ μὴν ἐπεμβαίνω σὲ ξένες διαφορές;

Θὰ ἐπέμβω, κύριε. Θὰ ἐπέμβω, πρῶτον διότι ἡ διαφορὰ δὲν εἶναι ξένη. Τὸ ζήτημα ἀφορᾷ ὅλους, διότι ἐδῶ ἔχεις ἀναστατώσει ὁλόκληρο τὸ λεωφορεῖο καὶ δὲν σοῦ χρωστᾶμε τίποτα νὰ κάνουμε τὴν ἡσυχία μας, ἐπειδὴ τοῦ λόγου σου θέλεις νὰ κάνης σαματά. Καὶ δεύτερον διότι βγαίνω ἀπ' τὰ ροῦχα μου ὅταν βλέπω ἀνθρώπους νὰ κάνουν φασαρίες ὅταν εὑρίσκωνται ἐν ἀδίκῳ. Ἔλα δῶ εἰσπράκτωρ. Πάρε μιὰ καὶ εἴκοσι καὶ δῶσε ἕνα εἰσιτήριο στὸν ἐν λόγῳ κύριο νὰ σταματήση ἡ κουβέντα.

Τί εἶπες, κύριε; Δὲν δέχεσαι καὶ ἐπιμένεις νὰ λάβης ρέστα ἀπὸ κατοστάρικο; Ἄ! μὰ εἶσαι καὶ στραδόξυλο, βλέπω. Μπράβο, κύριε εἰσπράκτωρ. Καλὰ ἔκανες. Νὰ σταματήση τὸ λεωφορεῖο νὰ κατέβη αὐτὸς ὁ τζαναμπέτης. Ἐν ἀνάγκη θὰ σποῦξω κι' ἐγώ, ἂν δὲν θέλη νὰ κατέβη μὲ τὸ καλό. Ἔτσι μπράβο. Ἔ-ξω! Ἔξω κάθαρμα!...

ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ

— "Αφησέ με νὰ σκοτωθῶ! φώναζε ἡ κοπέλλα.

ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΗ μ' ἕνα λιοντάρι

Ο καραβάνι προχωροῦσε μὲ πολλὴ δυσκολία. Οἱ γκαμῆλες ὁσμίζονταν τὸν ἀέρα μὲ τὰ ὀρθάνοιχτα ρουθούνια τους, στήλωναν τὰ πόδια τους κι' ἀρνιόταν νὰ κένουν βῆμα.

— "Αν δὲ φτάσουμε σ' ἐκείνους ἐκεῖ τοὺς βράχους, θὰ μᾶς παρασύρη ἡ ἀμμοθύελλα ποὺ ἔρχεται! εἶπε ἕνας γέρος μὲ κατάσπρα γένια. Ζαΐρα, βοήθησέ με νὰ τραβήξουμε τὰ ζῶα!

Ἡ κοπελλίτσα πήδησε ἀπ' τὴν πλάτη τῆς δεύτερης γκαμήλας κ' ἔτρεξε νὰ βοηθήση τὸν πατέρα της. Ὁ «σιμοὺν» ἀνακάτευε τὰ μακρυὰ κατάμαυρα μαλλιά της καὶ μαστίγωνε μὲ ἄμμο τὸ λεπτό της πρόσωπο.

Μὲ χίλιους κόπους κατάφεραν νὰ χωθοῦνε πίσω ἀπ' τὸ βράχο, ποὺ τοὺς προστάτευε κάπως.

Δέσανε τὰ πόδια τῶν ζώων καὶ κουβαριάστηκαν δίπλα τους, προσπαθῶντας νὰ δίνουν ὅσο τὸ δυνατὸν μικρότερο στόχο στὰ χτυπήματα τῆς ἀμμοθύελλας...

Ὁ ἀέρας σταματήσε τὸ σούρουπο.

— Ἂς μείνουμε νὰ κοιμηθοῦμε ἐδῶ, πρότεινε τότε ἡ Ζαΐρα.

— "Οχι, εἶπε ὁ πατέρας της, ἀρκετὰ καθυστερήσαμε. Ὁ γυιὸς τοῦ φίλου μου σὲ περιμένει. Βιάζεται νὰ σὲ κάνη γυναίκα του! Θὰ προχωρήσουμε ἀκόμα, μέχρι ποὺ νὰ πέση τὸ σκοτάδι.

— Πατέρα, δὲν ξέρεις πόσο χαρούμενη εἶμαι ποὺ θὰ μείνω κοντὰ στὶς δυό μου ἀδελφές! . . . Ἀλήθεια, πῶς ἔτυχε νὰ μᾶς ἀπαντρέψης ὅλες σ' αὐτὴ τὴ μακρυνὴ πολιτεία;

Ὁ γέρος ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους του.

— Δὲν εἶναι δουλειὰ σου νὰ ρωτᾶς! εἶπε κι' ἀκολούθα με.

Δὲν εἶχαν κάνει οὔτε ἑκατὸ μέτρα, ὅταν ἀντίκρισαν ποδοβολητά. Σχεδὸν ἀμέσως,

— Ληστές! φώναξε ὁ γέρος.

Κι' ἔκανε γ' ἀσπάση τὸ ντουφέκι ποὺ κρεμότανε στὸ πλευρὸ τῆς γκαμήλας του. Μὰ αὐτὴ ἡ κίνησι ἦταν ἡ τελευταία του, γιατὶ μιὰ σφαῖρα τὸν χτύπησε κατάστηθα καὶ τὸν ἔρριξε νεκρό.

Ἡ κοπέλλα ἔβγαλε μιὰ κραυγὴ φρίκης καὶ φωριάστηκε λιπόθυμη πλάι του...

"Οταν συνῆλθε, ἦταν νύχτα. Τ' ἀστέρια λάμπανε πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι της.

Ἀνασηκώθηκε καὶ διέκρινε μερικὲς σκιές, καθισμένες γύρω ἀπὸ μιὰ φωτιά. Διάνα σέρνεται κάμω, προσπαθῶντας ν' ἀποκρυνθῆ. Τὴν ἴδια στιγμή, ὅμως, βγῆκε κάποιος ἀπὸ μιὰ σκηνή, πίσω της, καὶ τὴν ἅρπαξε ἀπ' τὸν ὦμο.

— Εἶσαι πολὺ βιαστική! τῆς εἶπε εὐθυμα. Ἡ Ζαΐρα τοὐαρ ξε μιὰ φαρμακερὴ ματιά. Ἦταν ἕνας νέος ψηλόκορμος, μὲ μπρούτζινο δέρμα κι' ἀστραφτερὰ μάτια.

— Δὲν ξεφεύγει κανεὶς τόσο εὔκολα ἀπ' τὸ Μασούντ! πρόσθεσε.

Τὴν τράβηξε ἀπ' τὸ μπράτσο, τὴ σήκωσε καὶ τὴν πῆγε κοντὰ στὴ φωτιά.

πλώθηκε στὸ στρῶμα ποὺ τῆς ἔδειξε ἐκεῖνος.

Σὲ λίγο ὁ Μασούντ, ποὺ εἶχε πέσει λιγο πιὸ κεῖ, αποκοιμήθηκε.

Ἡ Ζαΐρα θὰ μποροῦσε τώρα νὰ ξαναδοκιμάση νὰ δραπετεύση. Μὰ δὲν τόθελε πιά! Θἄμενε ἐκεῖ καὶ θὰ περίμενε νὰ βρῆ εὐκαιρία νὰ ἐκδικηθῆ τὸ θάνατο τοῦ πατέρα της!...

*

Πέρασαν μερικὲς μέρες. Οἱ ληστὲς ἔβαζαν τὴν κοπέλλα νὰ τοὺς μαγερεύη. Καί, κάθε βράδυ, καθισμένη δίπλα τους, στὴ φωτιά, τοὺς ἄκουγε νὰ διηγοῦνται ἱστορίες ἀπ' τὴ ζωή τους.

Οἱ περισσότεροι ἦταν φτωχοὶ νομάδες, ποὺ εἶχαν βαρεθῆ τὴ σκυλίσια ζωὴ τοῦ βοσκοῦ κι' εἶχαν πάρει τὸ ντουφέκι.

Ὁ ἴδιος ὁ Μασούντ εἶχε καταφύγει στὴν ἔρημο, γιατὶ εἶχε ἀντισταθῆ στοὺς στρατιῶτες τοῦ σουλτάνου τοῦ Μαρόκου, ὅταν εἶχαν προσπαθήσει νὰ σφάξουνε τὰ λιγοστὰ πρόβατα τοῦ κοπαδιοῦ του.

Ἡ Ζαΐρα ἤνοιωθε τὴν καρδιά της νὰ μαλακώνη σιγὰ-σιγά... "Εβλεπε πῶς δὲν εἶχε νὰ κάνη μὲ κτήνη, ἀλλὰ μὲ κυνηγημένους ἀνθρώπους, ποὺ ἡ ζωὴ τοὺς εἶχε ἀναγκάσει νὰ γίνουν ληστές.

Προπαντὸς ὁ Μασούντ, μὲ τὸ εὐγενικό του παρουσιαστικὸ καὶ τὰ γλυκά του μάτια, τῆς ἔφερνε μιὰ γλυκειὰ ταραχή...

Πίεζε τὸν ἑαυτό της γιὰ νὰ μὴν ἀλλάξη ἀπόφασι, καὶ ξανάφερνε κάθε τόσο στὸ νοῦ της τὴ σκηνὴ τοῦ σκοτωμοῦ τοῦ πατέρα της. Στὸ τέλος ὅμως, ἀνακάλυψε μὲ φρίκη πῶς δὲν ὑπῆρχε πιὰ μίσος στὴν καρδιά της, ἀλλὰ μόνο ἐρωτας!... ἐρωτας γιὰ τὸ Μασούντ!

Ἡ Ζαΐρα κατάρασταν τὸν ἑαυτό της γιατὶ εἶχε ἀγαπήσει τὸ φονιᾶ καὶ σκέφτηκε ὅτι, μιὰ καὶ δὲ μποροῦσε πιὰ νὰ σηκώση χέρι πάνω στὸ νέο, θἄπρεπε νὰ τιμωρηθῆ γιὰ τὴν ἀδυναμία της!

Μιὰ νύχτα, κατάφερε νὰ κρύψη στὸν κόρφο της τὸ μαχαίρι ποὺ εἶχε ξεχάσει μέσα στὴ σκηνὴ ὁ Μασούντ.

Ἦταν περασμένα μεσάνυχτα. Ἡ ἤρεμη ἀναπνοὴ τοῦ Μασοὺντ ἔπεισε τὴ Ζαΐρα πὼς ἦταν βυθισμένος στὸν ὕπνο. Σηκώθηκε τότε, τὸν πλησίασε ἀθόρυβα καὶ γονάτισε δίπλα του.

— Ἀγαπημένε μου, ψιθύρισε, δὲ θὰ μάθης ποτὲ πῶς πρόδωσα τὸ αἷμα τοῦ πατέρα μου! Τὸ πρωὶ, ὅταν θὰ μὲ βρῆς νεκρή, ποιὸς ξέρει τί θὰ σκεφθῆς!... Ἀντίο, κι' ὁ Ἄλλαχ μαζί σου!

"Εσφιξε τὸ μαχαίρι στὴ χοῦφτα της καὶ τὸ χέρι της κατέβηκε μὲ ὁρμὴ πρὸς τὸ στῆθος της.

Μά, ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ λεπίδα θὰ χωνόταν στὴ σάρκα της, ὁ Μασούντ τινάχτηκε πάνω καὶ τῆς ἅρπαξε τὸ χέρι.

— "Αφισέ με νὰ σκοτωθῶ! βόγγησε ἡ κοπέλλα. Δὲν εἶμαι ἄξια νὰ ζῶ, ἀφοῦ δὲ μποροῦ νὰ ἐκδικηθῶ γιὰ τὸ θάνατο τοῦ πατέρα μου.

— Ὁ πατέρας σου σὲ πήγαινε νὰ σὲ πουλήση σ' ἕναν ἔμπορο σκλάβων, ὅπως εἶχε πουλήσει καὶ τὶς δυὸ ἄλλες κόρες του! εἶπε ἥσυχα ὁ νέος. Νὰ ἕνα γράμμα ποὺ βρῆκα πάνω του καὶ ποὺ ἀποδεικνύει ὅσα σοῦ εἶπα... Ἡ τύχη τόφερε νἄναι πατέρας σου, ἀλλὰ ἡ καρδιά του δὲν ἐνοιωθε τίποτα γιὰ σένα...

»Μείνε μαζί μου, Ζαΐρα! "Ακουσα ὅσα μουρμούριζες πρὶν ἀπὸ λίγο, καὶ ξέρω πὼς μ' ἀγαπᾶς. Ἐπίτηδες εἶχα ἀφίσει τὸ μαχαῖοι, γιατὶ ἤθελα νὰ δῶ ἂν μὲ μισοῦσες ἀκόμα κι' ἂν θὰ προσπαθοῦσες νὰ μὲ σκοτώσης... "Αν δεχτῆς νὰ γίνης γυναίκα μου, θὰ πᾶμε σὲ κάποια μακρυνὴ πόλ', ὅπου δὲ μᾶς γνωρίζη κανείς, κι' ἐκεῖ θὰ ζήσω σὰν τίμιος ἄνθρωπος.

"Αγκάλιασε τὴ λυγερὴ μέση τῆς κοπέλλας καὶ τὴν τράβηξε ἀπάνω του. Ἡ Ζαΐρα ἔκρυψε τὸ πρόσωπό της στὸ στῆθος του καὶ ξέσπασε σὲ δάκρυα εὐτυχίας.

Α. ΣΩΛΚ

— Καλὸ πρᾶμα πιάσαμε! εἶπε καγχάζοντας ἕνας ἀπ' τοὺς συντρόφους του.

Κι' ἅπλωσε τὸ χέρι του γιὰ ν' ἁγκαλιάση τὴ Ζαΐρα.

— "Αφισέ την ἥσυχη! εἶπε ζερὰ ὁ Μασούντ. Ἐγὼ διατάζω ἐδῶ!

Ὁ ἄλλος ἔκανε μιὰ δυσαρεστημένη γκριμάτσα. Ὡστόσο τραβήχτηκε πίσω, φοβισμένος.

— Ἡ κοπέλλα θὰ μείνη στὴ σκηνή μου, ὥσπου ν' ἀποφασίσουμε τί θὰ τὴν κάνουμε, συνέχισε ὁ νέος. Ἀλλοίμονο σ' ὁποιον τὴν ἀγγίξη!

Σ' ἄλλη περίπτωσι, ἡ Ζαΐρα θὰ ἔνοιωθε εὐγνωμοσύνη γιὰ τὸν προστάτη της. Μὰ θυμόταν καλὰ πῶς ἦταν αὐτὸς ποὺ εἶχε πυροβολήσει τὸν πατέρα της. Καὶ τὸν μισοῦσε περισσότερο ἀπ' ὅσο συχαινότανε τοὺς ἄλλους...

Τὸν ἀκολούθησε στὴ σκηνή του καὶ ξαπλώθηκε κατὰ τὸ στρῶμα ποὺ τῆς ἔδειξε ἐκεῖνος.

Σὲ λίγο ὁ Μασούντ, ποὺ εἶχε πέσει λιγο πιὸ κεῖ, αποκοιμήθηκε.

Ἡ Ζαΐρα θὰ μποροῦσε τώρα νὰ ξαναδοκιμάση νὰ δραπετεύση. Μὰ δὲν τόθελε πιά! Θἄμενε ἐκεῖ καὶ θὰ περίμενε νὰ βρῆ εὐκαιρία νὰ ἐκδικηθῆ τὸ θάνατο τοῦ πατέρα της!...

*

Πέρασαν μερικὲς μέρες. Οἱ ληστὲς ἔβαζαν τὴν κοπέλλα νὰ τοὺς μαγερεύη. Καί, κάθε βράδυ, καθισμένη δίπλα τους, στὴ φωτιά, τοὺς ἄκουγε νὰ διηγοῦνται ἱστορίες ἀπ' τὴ ζωή τους.

Οἱ περισσότεροι ἦταν φτωχοὶ νομάδες, ποὺ εἶχαν βαρεθῆ τὴ σκυλίσια ζωὴ τοῦ βοσκοῦ κι' εἶχαν πάρει τὸ ντουφέκι.

Ὁ ἴδιος ὁ Μασούντ εἶχε καταφύγει στὴν ἔρημο, γιατὶ εἶχε ἀντισταθῆ στοὺς στρατιῶτες τοῦ σουλτάνου τοῦ Μαρόκου, ὅταν εἶχαν προσπαθήσει νὰ σφάξουνε τὰ λιγοστὰ πρόβατα τοῦ κοπαδιοῦ του.

Ἡ Ζαΐρα ἤνοιωθε τὴν καρδιά της νὰ μαλακώνη σιγὰ-σιγά... "Εβλεπε πῶς δὲν εἶχε νὰ κάνη μὲ κτήνη, ἀλλὰ μὲ κυνηγημένους ἀνθρώπους, ποὺ ἡ ζωὴ τοὺς εἶχε ἀναγκάσει νὰ γίνουν ληστές.

Προπαντὸς ὁ Μασούντ, μὲ τὸ εὐγενικό του παρουσιαστικὸ καὶ τὰ γλυκά του μάτια, τῆς ἔφερνε μιὰ γλυκειὰ ταραχή...

Πίεζε τὸν ἑαυτό της γιὰ νὰ μὴν ἀλλάξη ἀπόφασι, καὶ ξανάφερνε κάθε τόσο στὸ νοῦ της τὴ σκηνὴ τοῦ σκοτωμοῦ τοῦ πατέρα της. Στὸ τέλος ὅμως, ἀνακάλυψε μὲ φρίκη πῶς δὲν ὑπῆρχε πιὰ μίσος στὴν καρδιά της, ἀλλὰ μόνο ἐρωτας!... ἐρωτας γιὰ τὸ Μασούντ!

Ἡ Ζαΐρα κατάρασταν τὸν ἑαυτό της γιατὶ εἶχε ἀγαπήσει τὸ φονιᾶ καὶ σκέφτηκε ὅτι, μιὰ καὶ δὲ μποροῦσε πιὰ νὰ σηκώση χέρι πάνω στὸ νέο, θἄπρεπε νὰ τιμωρηθῆ γιὰ τὴν ἀδυναμία της!

Μιὰ νύχτα, κατάφερε νὰ κρύψη στὸν κόρφο της τὸ μαχαίρι ποὺ εἶχε ξεχάσει μέσα στὴ σκηνὴ ὁ Μασούντ.

Ἦταν περασμένα μεσάνυχτα. Ἡ ἤρεμη ἀναπνοὴ τοῦ Μασοὺντ ἔπεισε τὴ Ζαΐρα πὼς ἦταν βυθισμένος στὸν ὕπνο. Σηκώθηκε τότε, τὸν πλησίασε ἀθόρυβα καὶ γονάτισε δίπλα του.

— Ἀγαπημένε μου, ψιθύρισε, δὲ θὰ μάθης ποτὲ πῶς πρόδωσα τὸ αἷμα τοῦ πατέρα μου! Τὸ πρωὶ, ὅταν θὰ μὲ βρῆς νεκρή, ποιὸς ξέρει τί θὰ σκεφθῆς!... Ἀντίο, κι' ὁ Ἄλλαχ μαζί σου!

"Εσφιξε τὸ μαχαίρι στὴ χοῦφτα της καὶ τὸ χέρι της κατέβηκε μὲ ὁρμὴ πρὸς τὸ στῆθος της.

Μά, ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ λεπίδα θὰ χωνόταν στὴ σάρκα της, ὁ Μασούντ τινάχτηκε πάνω καὶ τῆς ἅρπαξε τὸ χέρι.

— "Αφισέ με νὰ σκοτωθῶ! βόγγησε ἡ κοπέλλα. Δὲν εἶμαι ἄξια νὰ ζῶ, ἀφοῦ δὲ μποροῦ νὰ ἐκδικηθῶ γιὰ τὸ θάνατο τοῦ πατέρα μου.

— Ὁ πατέρας σου σὲ πήγαινε νὰ σὲ πουλήση σ' ἕναν ἔμπορο σκλάβων, ὅπως εἶχε πουλήσει καὶ τὶς δυὸ ἄλλες κόρες του! εἶπε ἥσυχα ὁ νέος. Νὰ ἕνα γράμμα ποὺ βρῆκα πάνω του καὶ ποὺ ἀποδεικνύει ὅσα σοῦ εἶπα... Ἡ τύχη τόφερε νἄναι πατέρας σου, ἀλλὰ ἡ καρδιά του δὲν ἐνοιωθε τίποτα γιὰ σένα...

»Μείνε μαζί μου, Ζαΐρα! "Ακουσα ὅσα μουρμούριζες πρὶν ἀπὸ λίγο, καὶ ξέρω πὼς μ' ἀγαπᾶς. Ἐπίτηδες εἶχα ἀφίσει τὸ μαχαῖοι, γιατὶ ἤθελα νὰ δῶ ἂν μὲ μισοῦσες ἀκόμα κι' ἂν θὰ προσπαθοῦσες νὰ μὲ σκοτώσης... "Αν δεχτῆς νὰ γίνης γυναίκα μου, θὰ πᾶμε σὲ κάποια μακρυνὴ πόλ', ὅπου δὲ μᾶς γνωρίζη κανείς, κι' ἐκεῖ θὰ ζήσω σὰν τίμιος ἄνθρωπος.

"Αγκάλιασε τὴ λυγερὴ μέση τῆς κοπέλλας καὶ τὴν τράβηξε ἀπάνω του. Ἡ Ζαΐρα ἔκρυψε τὸ πρόσωπό της στὸ στῆθος του καὶ ξέσπασε σὲ δάκρυα εὐτυχίας.

Α. ΣΩΛΚ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ... ΑΠΟ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟΥΣ ΘΑΛΑΜΟΥΣ!

Στὴ Νέα Ὑόρκη, ἄνοιξε ἕνα νέο κατάστημα, ποὺ ἡ ἐμφάνισί του τὸ κάνει νὰ ξεχωρίζη ἀπὸ κάθε ἄλλο στὸν κόσμο. Τὸ κατάστημα αὐτὸ ἀποτελεῖται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τηλεφωνικοὺς θαλάμους ποὺ τὸ σύνολό τους φτάνει τοὺς 300! Σὲ κάθε θάλαμο βρίσκεται, στὴ διάθεσι τῶν πελατῶν, ἀπὸ ἕνας κοντρὸς κατάλογος, σ' ἐξαιρετικὰ ἐπιμελημένη ἔκδοσι, ὅπου περιλαμβάνονται, μὲ τὴν φωτογραφία τους, τὴν τιμή τους καὶ τὴν λεπτομερῆ περιγραφή τους ὅλα τὰ εἴδη, ποὺ διαθέτει τὸ κατάστημα, ἀπὸ βελόνες ὡς... ἑλικόπτερα!

Μόλις βρῆ τὸ εἶδος ποὺ τὸν ἐνδιαφέρει, καὶ κάνη τὴν ἐκλογή του, ὁ πελάτης δὲν ἔχει παρὰ νὰ δ ιαβάσῃ τηλεφωνικῶς τὴν παραγγελία του στὰ γραφεῖα τοῦ καταστήματος, ποὺ τὴν διαβιβάζουν ἀμέσως μὲ τὸ «τελετάϋπ» στὴν ἕδρα τῆς ἐπιχειρήσεως, ποὺ βρίσκεται στὴ Φιλαδέλφεια. Καί, σὲ 24 ὥρες τὸ ἀργότερο, ὁ πελάτης παραλαβαίνει στὸ σπίτι του τὸ εἶδος, ποὺ ζήτησε, ἐκτὸς ἂν ποόκειται γιὰ κάτι δυσμετακόμο στο, ὁπότε εἰδοποιεῖται νὰ πάη νὰ τὸ παραλάβη ἀπ' τὸ κατάστημα.

Φυσικὰ—παρατηρεῖ ὁ ἀμερικανικὸς τύπος—τὸ πρωτότυπο αὐτὸ σύστημα ἐξυπηρετήσεως δὲν εἶναι καὶ τόσο πρακτικό, γιατὶ στερεῖ τὸν πελάτη ἀπὸ τὴν ἱκανοποίησι νὰ δῆ ὁ ἴδιος αὐτό, ποὺ τὸν ἐνδιαφέρει, καὶ νὰ τὸ παραλάβη ἀμέσως. Εἶναι, ὅμως, ἐκκεντρικὸ κι' ἀσυνήθιστο, καί, καθὼς οἱ Ἀμερικανοὶ ἔχουν ἀδυναμία στοὺς ἐκκεντρισμούς, τὸ κατάστημα μὲ τοὺς 300 τηλεφωνικοὺς θαλάμους κάνει, πρὸς τὸ παρόν, χρυσὲς δουλειές!

ΠΥΡΓΟΔΕΣΠΟΙΝΕΣ ΚΑΙ ΤΡΟΥΒΑΔΟΥΡΟΙ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΓΙΟΥΤΙΛΔΗΣ

Ἡ Σιμόνη ἦταν θυγατέρα τοῦ ἰνφάντη Ἀλφόνσου τοῦ Ἀραγωνικοῦ, γενικοῦ ἐπιτρόπου τοῦ δουκάτου τῶν Ἀθηνῶν. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, γύρω στὰ 1331, οἱ Καταλανοὶ εἶχαν ἀνοιχτὸ πόλεμο μὲ τοὺς Ἐνετούς. Ὁ Ἀλφόνσος ὅμως, ἄνθρωπος λογικός, προσπαθοῦσε νὰ κλείση τὴν πληγὴ αὐτὴ μὲ κάθε τρόπο. Δὲν ἤθελε νὰ βασανίζη τοὺς ὑπηκόους του μὲ συνεχεῖς ἐκστρατεῖες καὶ μάχες. «Οὕτως ἐπροτείνε εἰς τὴν Ἐνετίαν τὴν σύναψιν πολυετοὺς εἰρήνης, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως διατηρήση οὗτος τὴν κτῆσιν τῆς Καρύστου, ἡ ὁποία εἶχε περιέλθει ὑπὸ τὴν κατοχήν του μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πενθεροῦ του Βονιφατίου». Οἱ Ἐνετοὶ μελέτησαν τὶς προτάσεις του, ἡ ἀπάντησί τους ὅμως ἀργοῦσε νὰ δοθῆ. Στὸ διάστημα αὐτὸ ἡ Σιμόνη ἐνοιωθε σὰ φυλακισμένη στὸν πύργο τοῦ πατέρα της. Κι' αὐτὸ ἐπειδὴ ἦταν ἐρωτευμένη. Ἀγαποῦσε κρυφὰ ἕναν ὡραῖο τροβαδοῦρο, ποὺ εἶχε παρουσιασθῆ ἕνα βράδυ στὸ συμπόσιο, ποὺ ἔδινε ὁ Ἀλφόνσος γιὰ νὰ τιμήση μερικοὺς ξένους του.

Κανεὶς δὲν ἤξερε ἀπὸ ποῦ εἶχε ἔρθει, κι' ὁ ἰνφάντης ζήτησε νὰ πληροφορηθῆ ποιὸς εἶναι. Ὁ τροβαδοῦρος χαμογέλασε παράξενα.

— Εἶμαι ἕνας περιπλανώμενος ἱππότης, ἀποκρίθηκε. Γυρίζω ἀπὸ τόπο σὲ τόπο, κερδίζοντας τὴ ζωή μου μὲ τὸ σπαθὶ καὶ τὸ τραγούδι μου. Γιὰ τοὺς Καταλανούς, εἶμαι Καταλανός. Γιὰ τοὺς Ἐνετούς, Ἐνετός. Τὸ ὄνομά μου εἶναι Κονράδος. Θὰ μποροῦσαν ὅμως νὰ μ' ἐλεγαν Ἐρρίκο ἢ Ριχάρδο.

Ὁ Ἀλφόνσος ἀπόρησε.

— Εἶσαι λοιπόν, τυχοδιώκτης; τὸν ρώτησε. Τότε νὰ μᾶς πῆς πῶς μπῆκες στὸ δοὺκάτο; Γιατί, ὅσο ξέρω τοὐλάχιστο, οἱ φύλακες δὲν ἐπιτρέπουν εὔκολα στοὺς ξένους νὰ εἰσχωρήσουν στὴν πόλι μου.

— Ἔχεις δίκιο, ἀπάντησε ἐκεῖνος. Ἀλλὰ γιὰ μένα ὅλες οἱ πόρτες εἶναι ἀνοιχτές. "Εχω ἕνα ἀλάνθαστο κλειδί: Τὸ τραγούδι μου! Ἂν ἀμφιβάλλης, μπορῶ νὰ σοῦ τραγουδήσω κάτι, ποὺ δὲν τόχεις ξανακούσει. Εἶναι ἕνας σκοπὸς ποὺ τὸν ἔφερα μαζί μου ἀπὸ μιὰ μακρυνὴ χώρα. Μιλεῖ γιὰ τὴ Ροζαμούντη, τὴν πεντάμορφη θυγατέρα τοῦ βασιλιὰ Ροτράου.

Ὁ ἰνφάντης ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους του.

— Εἶναι μιὰ ἱστορία, ποὺ δὲν ἐνδιαφέρει κανένα, ἀποκρίθηκε. Δὲν ἔχεις νὰ μᾶς πῆς τίποτ' ἄλλο;

— Τότε θά σᾶς τραγουδήσω τὸν ἔρωτα τῆς Γιουτίλδης, τῆς ἀθάνατης βασιλοπούλας...

Ἡ Σιμόνη, ποὺ παρευρισκόταν στὸ συμπόσιο, ἀνασηκώθηκε.

— "Αφησέ τον, πατέρα, νὰ πῆ ὅ,τι θέλει, τὸν παρακάλεσε. "Η γιὰ τὴ Ροζαμούντη μᾶς τραγουδήση ἢ γιὰ τὴ Γιουτίλδη, τὸ ἴδιο κάνει. Φτάνει νὰ εἶναι ὡραία ἱστορία...

Ὁ τροβαδοῦρος ἔκανε μιὰ βαθειὰ ὑπόκλισι μὲ τὸ χέρι στὸ στῆθος. Τὸ βλέμμα του καρφώθηκε στὸ ὑπέροχο πρόσωπο τῆς ἰνφάντης, ποὺ κοκκίνισε ἐλαφρὰ ἀπὸ μιὰ ἀόγνωστη ταραχή. Ὁ γεαρὸς ἱππότης πῆρε τὸ μουσικὸ ὄργανό του καὶ χτύπησε μεσικὲς χορδές. Κι' ἀξαφνα, ἡ φωνή του ὑψώθηκε μέσα στὴν ἀπέραντη αἴθουσα, γεμάτη παλιὸ καὶ θέρμη:

— Πέρ' ἀπὸ τὰ χιονισμένα βουνά, πέρα ἀπὸ τὶς παγωμένες θάλασσες, ἡ Γιουτίλδη περιμένει τὸν καλό της. Μὰ ὁ καλός της δὲ φαίνεται καὶ οἱ μῆνες περνοῦν, περνοῦν τὰ χρόνια, κι' ἡ μικρὴ βασιλοπούλα ὁλοένα πιὸ ὁμορφη γίνεται. «Δὲ θἀρθῆ», τῆς λένε οἱ δικοί της. «Θἀρθῆ» ἀπαντάει ἐκείνη καὶ στολίζει τὰ μαλλιά της μὲ χιονολούλουδα. Περνοῦν πάλι οἱ μῆνες, τὰ χρόνια περνοῦν κι' ἡ γλυκειὰ βασιλοπούλα, ἀντὶ νὰ γεράση ὁλοένα καὶ πιὸ ὁμορφη γίνεται. Γιατί, ὅταν ἀγαπᾶη κανεὶς ἀληθινά, τὰ γηρατειὰ κι' ὁ θάνατος δὲν τὸν ἀγγίζουν ποτέ...

Ὁ Κονράδος σταμάτησε ἀπότομα. Μέσα στὴν αἴθουσα, ἁπλώθηκε γιὰ λίγο μιὰ βαθειὰ παράξενη σιγή. Ἡ Σιμόνη σηκώθηκε τότε ἀπ' τὴ θέσι της καὶ μὲ βῆμα ἁπαλὸ πλησίασε τὸν τροβαδοῦρο.

— Σ' εὐχαριστῶ, τοῦ εἶπε μὲ τὴ γλυκειά φωνή της. Τὸ τραγοῦδι τῆς Γιουτίλδης μὲ συγκίνησε πολύ. Ἀλλὰ δὲ μᾶς εἶπες τὸ τέλος του. Τί ἀπέγινε ἡ πενταμορφη βασιλοπούλα;

— Δὲν ξέρω, ἀποκρίθηκε ἐκεῖνος. Ἀπὸ τότε ποὺ ἔμαθα γιὰ τὴ Γιουτίλδη, γυρίζω τὸν κόσμο γιὰ νὰ τὴ βρῶ. Κι' ἀπόψε, κάτι μοῦ λέει πὼς τὴ βρῆκα, ἐπὶ τέλους...

— Τὴ βρῆκες ἐδῶ, στὴν Ἀθήνα;

Κάτι πῆγε νὰ πῆ ὁ νεαρὸς ἱππότης, μὰ τὸν σταμάτησε ὁ Ἀλφόνσος.

— Βλέπω, ὅτι ἡ θυγατέρα μου ἐνθουσιάστηκε μαζί σου, τραγουδιστή! τοῦ εἶπε. Εἶναι ἡ πρώτη φορά, ποὺ τὴν εἶδα τόσο εὐδιάθετη. Γι' αὐτό, θὰ χαρῶ πολὺ ἂν ἐκτὸς νὰ μείνης στὸν πύργο μου, γιὰ συντροφιά της. "Ετσι δὲ θὰ παρασπονέθηκα ποτὲ γι' αὐτό, ἀπάντησε ἡ Σιμόνη. Ὡστόσο σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὴ χαρά, ποὺ μοῦ δίνεις. Ἀπὸ αὔριο κιόλας, ὁ τροβαδοῦρος θἀ μοῦ μάθη ὅλα τὰ τραγούδια του καὶ θὰ ξεχάσω τὴ μοναξιά μου.

Πραγματικά, ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἐκείνη, ἡ ζωὴ τῆς μικρῆς ἰνφάντης ἄλλαξε. Δὲν ἦταν πιὰ τὸ λυπημένο λουλοῦδι, ποὺ μαράζωνε πίσω ἀπὸ τὰ τείχη τοῦ σκοτεινοῦ πύργου. Τώρα ἔμοιαζε ἀληθινὰ εὐτυχισμένη. Γιατὶ στὴν ἀθῶα ψυχή της, μεγάλωνε σιγὰ-σιγὰ ἕνα πρωτόγνωρο αἴσθημα: Τὸ αἴσθημα τῆς ἀγάπης. Ἀγαποῦσε τὸν τραγουδιστή. Τὸ κατάλαβε αὐτὸ ὁ Κονράδος καὶ προσπάθησε νὰ τὴν ἀποτρέψη.

— Κι' ἐγὼ σ' ἀγαπῶ, τῆς εἶπε. Σ' ἀγάπησα ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ σὲ εἶδα στὸ συμπόσιο. Τὸ τραγοῦδι τῆς Γιουτίλδης, ποὺ τραγούδησα τότε, τὸ εἶπα μόνο γιὰ σένα. Ἀλλὰ πρέπει νὰ χωρίσουμε Σιμόνη. Εἶμαι ἕνας φτωχός, ἕνας ἀσήμαντος ἱππότης. Ἐνῶ ἐσ' εἶσαι ἡ πλούσια καὶ ὁμορφη θυγατέρα τοῦ Ἀλφόνσου τοῦ Ἀραγωνικοῦ. Ποτὲ δὲ θὰ συμφωνήση ὁ πατέρας σου σ' ἕναν τέτοιο γάμο.

Ἡ ἰνφάντη ἔπεσε τρέμοντας στὴν ἀγκαλιά του.

— Κι' ἂν ἀκόμη ὁ πατέρας μου ἀρνηθῆ, ἐγὼ δὲ θὰ πάψω ποτὲ νὰ σ' ἀγαπῶ, ἀποκρίθηκε. Γιατὶ χωρὶς ἐσένα, ἡ ζωή μου θὰ εἶναι ἄδεια!

— "Οχι, Σιμόνη, τὴ συμβούλεψε. Δὲν εἶναι σωστὸ ν' ἀρνηθῆς στὸν πατέρα σου. Αὔριο κιόλας θὰ φύγω, παίρνοντας μαζί μου τὴν ἀνάμνησί σου. Αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρα τῶν τραγουδιστῶν, ποὺ δὲν ἔχουν στέγη καὶ περιουσία. Νὰ γυρίζουν ἀδιάκοπα τὸν κόσμο, χωρὶς νὰ σταματοῦν πουθενά...

Ἡ μικρὴ πυργοδέσποινα πλημμύρισε δάκρυα.

— Τότε θὰ σὲ περιμένω νὰ γυρίσης, ἀποκρίθηκε. Θὰ σὲ περιμένω περισσότερους μῆνες καὶ χρόνια, ἀπ' ὅσα περίμενε τὸν καλό της ἡ Γιουτίλδη. Ἐπήγαινε στὸ καλό, Κονράδε! Κι' ὅταν μὲ νοσταλγήσης καμμιὰ φορά, γύρισε νὰ μὲ ξαναβρῆς. Γύρισε, ἔστω κι' ἂν στὰ μαλλιά σου πέσανε τὰ χιόνια...

"Εφυγε ὁ τροβαδοῦρος τὸ ἄλλο πρωΐ κι' ἡ ἰνφάντη ἔμεινε πάλι ἔρημη καὶ μόνη. Ὁ πατέρας της οὔτε κατάλαβε σχεδὸν τὴν ἀπουσία τοῦ Κονράδου, γιατὶ ἦταν ἀπασχολημένος μὲ τοὺς Ἐνετούς. Οἱ τελευταῖοι εἶχαν ἀπαντήσει, ἐπὶ τέλους, στὶς προτάσεις του καὶ δεχόντουσαν τοὺς ὅρους, ποὺ τοὺς ἔθετε. Μὲ τὴ διαφορὰ πὼς, γιὰ νὰ ἐδραιωθῆ ἡ εἰρήνη, ζητοῦσαν τὸ χέρι τῆς Σιμόνης γιὰ τὸ γυιὸ τοῦ Βαρθολομαίου τοῦ Α' — δυνάστη τῆς Ἰήνου — Γεώργιο. Ὁ Ἀλφόνσος φυσικά, δὲν εἶχε ἀντίρρησι. "Οταν ὅμως μίλησε τῆς θυγατέρας του, ἡ νέα χλώμιασε.

— Δὲν πρόκειται νὰ παντρευτῶ, πατέρα, τοῦ εἶπε μὲ εἰλικρίνεια. Ὁ Γεώργιος εἶναι γιὰ μένα ἕνας ξένος καὶ δὲ μπορῶ νὰ γίνω γυναῖκα του.

Ὁ ἰνφάντης τὴν κύτταξε ἔκπληκτος.

— Ἐγὼ ὅμως ἔδωσα τὸ λόγο μου καὶ δὲ μπορῶ νὰ τὸν πάρω πίσω, ἀποκρίθηκε. "Αν ὁ Γεώργιος εἶναι ξένος, θὰ τὸν ἀγαπήσης μὲ τὸν καιρο. — Δὲ θὰ τὸν ἀγαπήσω ποτέ, γιατὶ ἀγαπ

Η ΑΓΑΠΗ ΣΑΣ
εἶναι πάντα ἡ ἴδια;

Οἱ ἀμοιβαῖες ἀπαιτήσεις τῶν δύο συζύγων

Ο ΚΑΙΡΟΣ ἐξασθενίζει ὡρισμένα αἰσθήματα. Σ' ἄλλες περιπτώσεις, ὅμως, τὰ κάνει πιὸ βαθειὰ καὶ πιὸ μόνιμα. Τί συμβαίνει στὴ δική σας περίπτωσι; Ἡ ἀγάπη σας εἶναι ἄραγε ἡ ἴδια ὅπως καὶ τὸν πρῶτο καιρὸ τοῦ γάμου σας;

Ἀλλ' ἂς προσπαθήσωμε νὰ βροῦμε μιὰ ἀπάντησι στὸ ἐρώτημα, ποὺ σᾶς ἀπασχολεῖ κι' ἂς ἀρχίσωμε ἀπὸ τὸν ἄνδρα σας. Μπορεῖτε νὰ εἶσαστε βέβαιη ὅτι ἡ ἀγάπη του εἶναι ἡ ἴδια, ἂν ἀνταποκρίνεται στὶς κάτωθι ἀπαιτήσεις:

Α) ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

1) Ὁ ἄντρας, ποὺ ἀγαπάει τὴ γυναῖκα του, γυρίζοντας στὸ σπίτι, τῆς ἀφηγεῖται πῶς πέρασε τὴν ἡμέρα του.

2) Εἶναι εὐχαριστημένος ὅταν μπορῆ νὰ περάσῃ μιὰ βραδυὰ μαζί σας, χωρὶς νὰ βρίσκωνται ἄλλοι γύρω σας.

3) Κάπου-κάπου προθυμοποιεῖται νὰ σᾶς κάνῃ κάποια δουλειὰ στὸ σπίτι, ὅταν ὑπάρχῃ ἀνάγκη. (Εἶπαμε κάπου-κάπου κι' ὄχι πάντοτε καὶ συστηματικά).

4) Πρέπει νὰ σᾶς κάνῃ κάπου-κάπου ἕνα «ἄχρηστο» δῶρο.

5) Θυμᾶται πάντα τὴ γιορτὴ καὶ τὰ γενέθλιά σας.

Β) ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

1) Παραμερίζει πάντα γιὰ νὰ σᾶς ἀφήσῃ νὰ περάσετε πρῶτη.

2) Δείχνετε περιποιητικὸς μαζί σας στὸ ἐστιατόριο, στὸ θέατρο κτλ.

3) Ὑποχωρεῖ κάπου-κάπου στὶς ἀπαιτήσεις σας, ἔστω κι' ἂν εἶναι λιγάκι παράλογες.

4) Ὅταν μιὰ μικρὴ ἀνθοπώλιδα σᾶς πλησιάζῃ, δὲν τὴν διώχνει βάναυσα, ἀλλ' ἐπωφελεῖται ἀπὸ τὴν εὐκαιρία γιὰ νὰ σᾶς προσφέρῃ μερικὰ ἄνθη.

5) Θυμᾶται μὲ νοσταλγία τὰ μέρη ἀπὸ ὅπου περάσατε ἀὰν ἀρραβωνιασμένοι καὶ τοῦ ἀρέσει νὰ σᾶς ὁδηγῇ κάπου-κάπου ἐκεῖ.

Γ) ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ

1) Προτιμάει νὰ βγῇ μαζί σας παρὰ μὲ τοὺς φίλους του.

2) Ἀποφεύγει νὰ σᾶς κ'μπ ἔστω καὶ τὴν πιὸ μικρὴ παρατήρησι ὅταν βρισκόσαστε μπροστὰ σὲ ἄλλους.

3) Ἡ παρουσία τῶν ἄλλων δὲν τὸν ἐμποδίζει νὰ σᾶς δείξῃ τὸ ἐνδιαφέρον, τὴ στοργὴ καὶ τὴν τρυφερότητά του.

4) Πλέκει πάντα μπροστὰ στοὺς ἄλλους τὸ ἐγκώμιό σας, ἔστω καὶ μὲ μερικὲς ὑπερβολές.

5) Δὲ σᾶς παραμελεῖ ποτέ, γιὰ νὰ δείξῃ ἐνδιαφέρον γιὰ ἄλλες γυναῖκες ποὺ βρίσκονται τυχὸν στὴ συντροφιά.

Ἂς ἔρθωμε τώρα σὲ σᾶς. Νὰ ποιὲς πρέπει νὰ εἶναι οἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ἄντρα σας;

Α) ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

1) Ἡ γυναῖκα ποὺ ἀγαπάει τὸν ἄντρα της φροντίζει νὰ τὸν ὑποδέχεται πάντα, ὅταν γυρίζῃ ἀπὸ τὴ δουλειά του, μὲ τὸ χαμόγελο στὰ χείλη.

2) Προσπαθεῖ νὰ μαντεύῃ τὰ γούστα του σὲ ὅλα γιὰ νὰ τὰ ἱκανοποιῇ.

3) Ἀκούει πάντα μ' ἐνδιαφέρον τὶς ἀφηγήσεις ποὺ τῆς κάνει ὁ ἄντρας της.

4) Προσπαθεῖ νὰ μὴν βίγῃ ποτὲ τὸν ἐνταὶρό του.

5) Ἐνδιαφέρεται γιὰ νὰ εἶναι πάντα ἡ ἐμφάνισί του πεῤ ποιημένη.

6) Σέβεται τὴν ἐργασία του κι' ἀποφεύγει τὶς ἀδίκαιρτες ἐρωτήσεις.

7) Προσπαθεῖ νὰ ζῇ μέσα στὰ περιθώρια τοῦ προϋπολογισμοῦ του.

8) Στὶς δύσκολες ἡμέρες προσπαθεῖ νὰ τὸν ἐνθαρρύνῃ.

Β) ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

1) Πρέπει νὰ εἶναι πρόθυμη νὰ βγῇ μαζὶ μὲ τὸν ἄντρα της, ὅταν τῆς τὸ ζητήσῃ κι' ἂν ἀκόμη εἶναι κατόκοπη ἀπὸ τὶς δουλειές.

2) Δὲν ἔχει μάτια παρὰ μόνον γιὰ τὸν ἄντρα της.

3) Προσπαθεῖ νὰ τὸν εὐχαριστῆσῃ, κι' ἂν ἀκόμη εἶναι στενοχωρημένη.

4) Ἀποφεύγει νὰ τοῦ κάνῃ παράπονα μπροστὰ στοὺς ἄλλους.

5) Προσπαθεῖ νὰ τοῦ δείχνῃ τὴ χαρά της, κάθε φορὰ ποὺ βγαίνουν ἔξω μαζί.

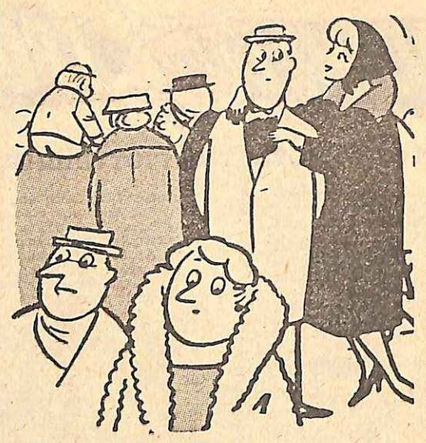
Γ) ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ

1) Πρέπει νὰ εἶναι ἕτοιμη ν' ἀφήσῃ τὶς φίλες της, ὅταν ὁ ἄντρας της τῆς ζητήσῃ νὰ πᾶνε κάπου μαζί.

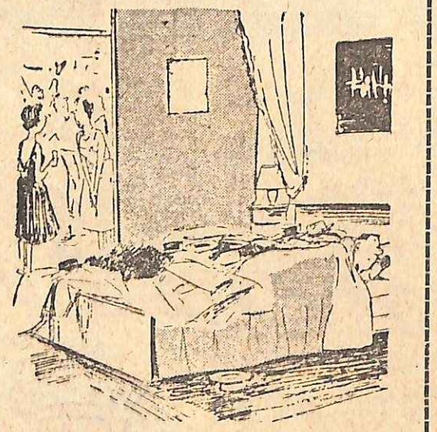
2) Ἀποφεύγει ν' ἀφηγῆται στοὺς ἄλλους τὶς μικρὲς ἀδυναμίες ἢ ἰδιοτροπίες τοῦ συζύγου της.

3) Ὑπερασπίζεται πάντοτε καὶ σὲ ὁποιαδήποτε περίστασι τὸν ἄντρα της.

4) Πιστεύει πάντοτε πὼς, ἀπ' ὅλους τοὺς ἄντρες, διάλεξε τὸν καλύτερο.

— Δῶσε μου καλύτερα τὸ πορτοφόλι σου, μήπως καὶ χαθοῦμε μέσα σὲ τόσο κόσμο!...

ΣΤΟ ΠΑΡΤΥ

—Μήπως εἴδατε πουθενὰ τὸν ἄντρα μου;

— Τί εἶναι αὐτὰ τὰ μοῦτρα, Μιχαλάκη; Δὲν εἶσαι εὐχαριστημένος ποὺ ἔγινες καλὰ καὶ μποεῖς νὰ φύγῃς ἀπὸ τὴν κλινική;

ΟΙ... ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ
φυλακὲς τοῦ κόσμου!

Βρίσκονται στὴν ἐξωτικὴ Τόνγκα. Ὅπου οἱ φυλακισμένοι ζοῦν σὰν μαχαραγιάδες

"ΟΠΟΙΟΣ μπῆ μιὰ φορὰ στὶς φυλακὲς τῆς Τόνγκα, δὲ θέλει πιὰ νὰ ξαναβγῇ!» Οἱ ξένοι, ποὺ ἀκοῦνε συχνὰ αὐτὴ τὴ φράσι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς τῆς Τόνγκα, ἑνὸς γραφικοῦ νησιοῦ στὸν Νότιο Εἰρηνικό, πιστεύουν πὼς πρόκειται γι' ἀστεῖο — καί, μάλιστα, ἀρκετὰ χοντροκομμένο. Γιατὶ καμιὰ φυλακὴ δὲν ἀφήνει τόσο θελκτικὲς ἐντυπώσεις στοὺς κρατουμένους, ὥστε νὰ μὴ θέλουν νὰ φύγουν.

Ὡστόσο, αὐτὸ ποὺ ἰσχύει γιὰ ὅλες τὶς φυλακὲς τοῦ κόσμου, δὲν ἰσχύει καὶ γιὰ τὶς μοναδικὲς στὸ εἶδος τους φυλακὲς τῆς Νουκουαλόφα, τῆς πρωτεύουσας τῆς Τόνγκα. Στὶς φυλακὲς αὐτές, οἱ φτωχοὶ ἰθαγενεῖς βρίσκουν ὅ,τι μποροῦν νὰ ποθήσουν: Ἕνα μαλακὸ καὶ ἄνετο κρεβάτι, ἐξαιρετικὰ καλὸ φαγητὸ μεσημέρι καὶ βράδυ — ὁ μάγειρος τῶν φυλακῶν φημίζεται σὰν ἕνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους τοῦ νησιοῦ — εὐχάριστη συντροφιὰ μὲ τοὺς ἄλλους φυλακισμένους, καὶ ὅλα αὐτὰ χωρὶς τὴν παραμικρὴ... οἰκονομικὴ ἐπιβάρυνσι! Ἐξ ἄλλου, ὁ κανονισμὸς τῶν περίεργων αὐτῶν φυλακῶν δὲν εἶναι πολὺ αὐστηρότερος ἀπὸ τὸν κανονισμὸ μιᾶς αὐτοδιὸς μου. Κάθομαι καὶ περιμένω ἔξω ἀπὸ κανένα μεγάλο ἀτελιέ. Ὅταν βγαίνουν τὰ μοδιστράκια, τὰ κυττάζω ἕνα-ἕνα, κι' ἂν μ' ἀρέσῃ κάποιο ἀπ' αὐτά, τὸ παρακολουθῶ ἀπὸ μακρυά. Περιμένω νὰ φτάσῃ σὲ κάποιο σκοτεινὸ δρομάκι. Τὸ πλησιάζω τότε καὶ τοῦ λέω μὲ ἰκετευτικὸ τόνο αὐτὲς τὶς τέσσερες λέξεις:

»—Τί κάνει ἡ Μαρία;

»Ἡ μοδιστρούλα σταματάει καὶ μὲ κυττάζει, κατάπληκτη. Παίρνω τότε ἕνα ὕφος ἀκόμη πιὸ εὐγενικὸ καὶ ἱπποτικὸ καὶ τὴν ξαναρωτάω:

»—Ἐργάζεσθε στὸν Οἶκο Σνέρερ. Δὲν εἶν' ἔτσι, δεσποινίς;

»—Μάλιστα, κύριε.

»—Συχωρέστε με γιὰ τὸ θάρρος μου... Ξέρετε ὅμως, ἀγαπῶ μιὰ συνάδελφό σας. Κι' ἐπειδὴ δὲν τὴν εἶδα ἀπόψε—μόλις γύρισα, ξέρετε, ἀπὸ κάποιο ταξίδι — πῆρα τὸ θάρρος νὰ σᾶς ἐνοχλήσω, γιὰ νὰ σᾶς ρωτήσω τί κάνει ἡ Μαρία...

»Πρέπει νὰ ξέρῃς, ἀγαπητέ μου, ὅτι σ' ὅλα τὰ ἀτελιὲ ὑπάρχει ὁπωσδήποτε μιὰ Μαρία, ἴσως καὶ δυό... Μὲ ρωτάει λοιπὸν ἡ γλυκειὰ συνομιλήτριά μου:

»—Ποιὰ Μαρία; Θέλετε νὰ πῆτε γιὰ τὴ Μαρία Σλούμπ ἢ γιὰ τὴ Μαρία Ρατέ;

»—Δὲν ξέρω τὸ ἐπίθετό της, ἀπαντάω τότε δίχως νὰ τὰ κόσω. Δέ μοῦχε φανερώσει παρὰ τὸ μικρό της ὄνομα... Μὰ μπορῶ νὰ σᾶς τὴν περιγράψω: Εἶναι μετρίου ἀναστήματος, καστανή, μὲ μικρὴ μυτίτσα...

»—Ἄ, κατάλαβα! Θᾶναι ἡ Μαρία Ρατέ... Καὶ τὴν ἀγαπᾶτε;

»Ἐ, τέλειωσε, φίλε μου! Τὸ κόλπο πέτυχε. Τὸ φαράκι πιάστηκε στὸ δόλωμα. Πιάστηκε, ἀπ' τὴν περιέργειά του! Σέρεις τί θὰ πῆ νάχη ἔτσι τοῦ χεριοῦ της τὸ φίλο τῆς Μαρίας, αὐτὴς τῆς σ'γανοπαπαδιᾶς ποὺ δὲν ἔχει πῆ ποτὲ τίποτα στ' ἄλλα κορίτσια;... Πρέπει νὰ τὰ μάθῃ ὅλα, μὲ τὸ νἰ καὶ μὲ τὸ σίγμα, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ διαδώσῃ στὸ ἀτελιὲ πὼς ἡ Μαρία ἀπατάει τὸ φίλο της μὲ κάποιον ἄλλον...

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ — ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Ἀχαρνῶν 98 — Ἀμφιλοχίας 1

Δέχεται καθ' ἑκάστην 10—12 καὶ 5—7 ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.

Τηλέφωνον 810.760

Σύντομη ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ

ΤΙ ΚΑΝΕΙ Η ΜΑΡΙΑ;

ΚΑΘΩΣ περνοῦσε ὁ κ. Μπίλλυ Σὰρπ ἀπ' τὸ δρόμο ὅπου βρίσκονταν τὰ γνωστότερα μοδιστράδικα, εἶδε στὸ ἀντικρυνὸ πεζοδρόμιο τὸν ταγματάρχη Χάϊντερ, ποὺ στεκότανε σὰν νὰ περίμενε κάποιον.

—Τί κάνεις ἐδῶ, φίλε μου; τὸν ρώτησε μ' ἐκπληξι, πηγαίνοντας κοντά του.

—Ὅπως βλέπεις, περιμένω νὰ σκολάσουν οἱ μοδιστροῦλες, ἀπάντησε ἐκεῖνος πονηρά.

—Ἄ, ἔχεις καμμιὰ φιλενάδιτσα, ποὺ δουλεύει ἐδῶ πουθενά;

—Ὄχι, πρὸς τὸ παρόν. Σὲ δυὸ ὧρες ὅμως, θἄχω ἀποκτήσει.

Καί, βλέποντας πὼς ὁ φίλος του τὸν κύτταζε μ' ἀπορία, ὁ κομψὸς ταγματάρχης ἄρχισε νὰ τοῦ ἐξηγῇ:

—Ὅπως καταλαβαίνεις, ἕνας ἄνθρωπος σὰν καὶ μένα, ποὺ ταξιδεύει διαρκῶς, δὲ μπορεῖ νἄχη μιὰ μόνιμη φιλενάδα... Ἀλλωστε, εἶμαι ἐκ φύσεως αἰσθηματίας. Ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ τρυφερότητα, ἀπὸ ἀγάπη ρωμαντική.

»Σ' ἕνα ἐρωτικὸ σύνδεσμο, ὅπως τὸν καταλαβαίνω ἐγώ, ἡ ἀρχὴ τοῦ εἰδυλλίου θὰ ἔπιανε τὸν περισσότερο καιρό, ἂν δὲ συντόμευα τὰ πράγματα μὲ μιὰ «μηχανὴ» ποὺ σοφίστηκα... Νὰ ἡ μέθοδός μου: Κάθομαι καὶ περιμένω ἔξω ἀπὸ κανένα μεγάλο ἀτελιέ. Ὅταν βγαίνουν τὰ μοδιστράκια, τὰ κυττάζω ἕνα-ἕνα, κι' ἂν μ' ἀρέσῃ κάποιο ἀπ' αὐτά, τὸ παρακολουθῶ ἀπὸ μακρυά. Περιμένω νὰ φτάσῃ σὲ κάποιο σκοτεινὸ δρομάκι. Τὸ πλησιάζω τότε καὶ τοῦ λέω μὲ ἱκετευτικὸ τόνο αὐτὲς τὶς τέσσερες λέξεις:

»—Τί κάνει ἡ Μαρία;

»Ἡ μοδιστρούλα σταματάει καὶ μὲ κυττάζει, κατάπληκτη. Παίρνω τότε ἕνα ὕφος ἀκόμη πιὸ εὐγενικὸ καὶ ἱπποτικὸ καὶ τὴν ξαναρωτάω:

»—Ἐργάζεσθε στὸν Οἶκο Σνέρερ. Δὲν εἶν' ἔτσι, δεσποινίς;

»—Μάλιστα, κύριε.

»—Συχωρέστε με γιὰ τὸ θάρρος μου... Ξέρετε ὅμως, ἀγαπῶ μιὰ συνάδελφό σας. Κι' ἐπειδὴ δὲν τὴν εἶδα ἀπόψε—μόλις γύρισα, ξέρετε, ἀπὸ κάποιο ταξίδι — πῆρα τὸ θάρρος νὰ σᾶς ἐνοχλήσω, γιὰ νὰ σᾶς ρωτήσω τί κάνει ἡ Μαρία...

»Πρέπει νὰ ξέρῃς, ἀγαπητέ μου, ὅτι σ' ὅλα τὰ ἀτελιὲ ὑπάρχει ὁπωσδήποτε μιὰ Μαρία, ἴσως καὶ δυό... Μὲ ρωτάει λοιπὸν ἡ γλυκειὰ συνομιλήτριά μου:

»—Ποιὰ Μαρία; Θέλετε νὰ πῆτε γιὰ τὴ Μαρία Σλούμπ ἢ γιὰ τὴ Μαρία Ρατέ;

»—Δὲν ξέρω τὸ ἐπίθετό της, ἀπαντάω τότε δίχως νὰ τὰ κόσω. Δέ μοῦχε φανερώσει παρὰ τὸ μικρό της ὄνομα... Μὰ μπορῶ νὰ σᾶς τὴν περιγράψω: Εἶναι μετρίου ἀναστήματος, καστανή, μὲ μικρὴ μυτίτσα...

»—Ἄ, κατάλαβα! Θᾶναι ἡ Μαρία Ρατέ... Καὶ τὴν ἀγαπᾶτε;

»Ἐ, τέλειωσε, φίλε μου! Τὸ κόλπο πέτυχε. Τὸ φαράκι πιάστηκε στὸ δόλωμα. Πιάστηκε, ἀπ' τὴν περιέργειά του! Σέρεις τί θὰ πῆ νάχη ἔτσι τοῦ χεριοῦ της τὸ φίλο τῆς Μαρίας, αὐτὴς τῆς σ'γανοπαπαδιᾶς ποὺ δὲν ἔχει πῆ ποτὲ τίποτα στ' ἄλλα κορίτσια;... Πρέπει νὰ τὰ μάθῃ ὅλα, μὲ τὸ νἰ καὶ μὲ τὸ σίγμα, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ διαδώσῃ στὸ ἀτελιὲ πὼς ἡ Μαρία ἀπατάει τὸ φίλο της μὲ κάποιον ἄλλον...

Π. ΒΕΜΠΕΡ

«ΓΗ ΠΟΤΙ ΣΜΕΝΗ ΜΕ ΙΔΡΩΤΑ»

Ὅπως ἔχουμε γράψει καὶ ἄλλοτε οἱ Ἰνδίες ἔχουν μιὰ ἀξιόλογη κινηματογραφικὴ παραγωγή, ἡ ὁποία ξεπερνᾶ κατὰ πολὺ ἀριθμητικῶς κι' αὐτὴν ἀκόμα τὴν παραγωγὴ τοῦ Χολλυγουντ. Ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ δυναμικὰ ἔργα ποὺ βγῆκαν τελευταῖα ἀπὸ τὰ στούντιο τῆς χώρας αὐτῆς εἶναι τὸ «Ἡ ποτισμένη μὲ ἱδρῶτα» (Μητέρα Ἰνδία), τὸ ὁποῖο κέρδισε τὸ «Μέγα Βραβεῖο» στὸ περυσινὸ φεστιβὰλ Ἐτῶν Κάρλοβυ Βάρυ. Στὸ ἔγχρωμο αὐτὸ κοινωνικὸ ἔπος πρωταγωνιστοῦν οἱ μεγαλύτεροι ἠθοποιοὶ τοῦ ἰνδικοῦ κινηματογράφου: ἡ Ναργκίς, ποὺ ρόλο μιᾶς μητέρας ποὺ τρέφει τὰ παιδιά της μὲ ρίζες, γιὰ νὰ μὴ πουλήσῃ τὸ κορμί της, ὁ Σανὲλ Ντὰτ ὁ Καναλιλάλ, στὸ ρόλο ἑνὸς τοκογλύφου, ὁ Ραγκέντρα Κουμὰρ κ.ἄ. Σκηνοθέτης τοῦ φίλμ εἶναι ὁ Μαχμπούμπ Κάν, ποὺ μᾶς ἔδωσε πρὸ χρόνων καὶ τὴν περίφημη «Μαγκάλα».

Η ΒΟΤΚΑ
κατακτᾶ τὴ Δύσι

Πῶς τὴν πίνουν οἱ Ρῶσοι μπεκρῆδες

ΝΑ ἕνα ἀκόμα ἀπὸ τὰ παράξενα τῆς ἐποχῆς μας: Ἐνῶ ὁ Κροῦστσεφ συνέστησε ἐπίσημα στοὺς Ρώσους νὰ πίνουν λιγώτερη βότκα, στὴν Ἀγγλία καὶ σὲ πολλὲς ἄλλες χῶρες τοῦ δυτικοῦ κόσμου ἡ κατανάλωσι αὐτοῦ τοῦ ποτοῦ ἔχει αὐξηθῆ καταπληκτικά.

Τεράστιες ποσότητες βότκας πίνονται σήμερα σὲ χῶρες ποὺ τὴν ἀγνοοῦσαν πρὶν ἀπ' τὸ 1939. Ἡ διάδοσί της αὐτὴ ἄρχισε μετὰ τὸ 1945, κυρίως χάρις στὶς δεξιώσεις ποὺ δίνανε οἱ Ρῶσοι ἀντιπρόσωποι στὶς διεθνεῖς διασκέψεις.

Τί ἀκριβῶς εἶναι ἡ βότκα; Ἡ ὀνομασία τὲ εἶναι ὑποκοριστικὸ τῆς ρωσικῆς λέξεως «βόντα», ποὺ σημαίνει «νερό». Βότκα λοιπὸν θὰ πῆ «νεράκι». Κι' ὅμως, κάθε ἄλλο παρά,, νεράκι εἶναι τὸ δυνατὸ αὐτὸ ποτό!

Ἡ βότκα παράγεται εὔκολα, ἀπὸ φτηνὲς πρῶτες ὕλες. Στὴν ἀρχή, τὴν ἀποστάζανε σχεδὸν δὶς ἀπὸ σήκαλι, προσθέτοντας 15—20 κριθάρι γιὰ νὰ τῆς δίνουν λίγη γλύκα. Τώρα τὴν παρασκευάζουν κυρίως ἀπὸ πατάτες καὶ καλαμπόκι, μὲ τὴν προσθήκη πράσινης σικάλεως γιὰ γλυκαντικό.

Ὑπάρχουν διάφορες συνταγὲς παρασκευῆς τῆς βότκας, ἄλλες κοινὲς κι' ἄλλες μυστικές. Πάντως, στὶς γενικὲς τους γραμμὲς εἶναι ὅλες ἴδιες:

Ἀφοῦ ὑποστοῦν ζύμωσι οἱ ἀμυλώδεις πρῶτες ὕλες, ἀποστάζεται τὸ ἀλκοὸλ ποὺ σχηματίστηκε. Φιλτράρεται καὶ καθαρίζεται.

Ἡ πρώτη «τυποποιημένη» βότκα ἐμφανίστηκε στὴ Ρωσία κατὰ τὰ τέλη τοῦ 18ου αἰῶνος. Ἕνας ἀπ' τοὺς κυριώτερους κατασκευαστὲς της ἦταν ὁ Πέτρος Σμυρνώφ. Ἄρχισε τὴ δουλειὰ αὐτὴ τὸ 1818, σ' ἕνα μικρὸ ξύλινο σπιτάκι τῆς Μόσχας — ποὺ εἶχε ἀρχίσει τότε νὰ ξαναδημιουργῆται μετὰ τὴ μεγάλη πυρκαγιὰ ποὺ τὴν κατέστρεψε. Ὕστερα ἀπὸ λίγα χρόνια, τὸ ἐργοστασιό του εἶχε ἁπλωθῆ σὲ τέσσερα οἰκοδομικὰ τετράγωνα.

Τὸ 1886, οἱ διάδοχοί του πῆραν τὸν τίτλο τοῦ ἀποκλειστικοῦ προμηθευτοῦ τῆς τσαρικῆς Αὐλῆς.

Μετὰ τὴν Ἐπανάστασι, μετέφεραν τὴν ἐπιχείρησί τους στὴν Πολωνία, κι' ὕστερα στὸ Παρίσι.

Ἡ πολωνικὴ βότκα συναγωνίζεται τὴ ρωσική. Εἶναι δυνατώτερη ἀπ' αὐτὴν κι' ἔχει ἐλαφρειὰ γεῦσι ἀνηθου. Ὑπάρχουν δὲ στὴν Πολωνία κι' ἄλλοι, εἰδικοὶ τύποι βότκας, ἀρωματισμένοι μὲ κεράσια, ἢ μ' ἕνα χόρτο ποὺ βρίσκεται μόνο σὲ ὡρισμένα δάση.

Οἱ Ρῶσοι δὲν ἀρωματίζουν τὴ βότκα τους, παρὰ μονάχα μὲ ψιλοκομμένες φλοῦδες ἀπὸ λεμόνι ἢ πορτοκάλι. Τὴ βάφουν ὅμως συχνὰ μὲ διάφορα περίεργα χρώματα: πράσινο, κίτρινο, κόκκινο, μώβ, μπλέ, κλπ.

Ἡ παράδοσι ἀπαιτεῖ νὰ πίνεται ἡ βότκα μονορροῦφι. Γι' αὐτὸ ἄλλωστε σερβίρεται σὲ μικρὰ ποτήρια. Τὴν πίνουν δὲ μαζὶ μὲ κάθε εἶδους φαγητό, ἐκτὸς ἀπὸ γλυκά.

Ὑπάρχουν ὡστόσο καὶ οἱ... μπεκρῆδες, ποὺ τὴ ρουφᾶνε «ξεροσφύρι», χωρὶς νὰ ζαλιστοῦνε καθόλου, οἱ ἀθεόφοβοι!

Τὴ θέλουν «μὲ δάκρυα», δηλαδὴ τόσο παγωμένη, ὥστε νὰ βολώνῃ ἀπ' ἔξω τὸ ποτῆρι, ἀπὸ τὴ συμπύκνωσι ὑδρατμῶν.

Ἡ δημοτικότης τῆς βότκας ἔξω ἀπὸ τὴ Ρωσία ὀφείλεται ἴδίως στὸ ὅτι εἶναι, πολὺ κατάλληλη γιὰ κοκταίηλ. Ἀνακατεύεται στὴν ἐντέλεια μὲ κάθε χυμὸ φρούτων ἢ μὲ ἄλλα ποτά.

Στὴν Ἀμερική, εἶναι τώρα τῆς μόδας δυὸ κοκταίηλ μὲ βότκα. Τὸ ἕνα ἀποτελεῖται μόνο ἀπὸ βότκα καὶ χυμὸ λεμονιοῦ κι' ἔχει ὀνομαστῆ... «Μουλάρι τῆς Μόσχας»! Τὸ δεύτερο περιέχει βότκα, χυμὸ ἀνανᾶ, ζάχαρη καὶ σόδα.

Ὁπωσδήποτε, ἡ βότκα ἀποδείχτηκε ἕνα νέο ἐσημεῖο «πορφῆς» μεταξὺ τῶν Ρώσων καὶ τοῦ ὑπολοίπου κόσμου.

ΜΑΘΕΤΕ ΟΤΙ...

Το τακτικό καθάρισμα των δοντιών αποτρέπει πολλές παθήσεις των δοντιών και του στόματος.

Κανονικά τα δόντια θα πρέπει να καθαρίζωνται άμεσως μετά από κάθε γεύμα.

Πρέπει να γίνη με προσοχή η έκλογή της οδοντόβουρτσας για να μη γδέρνη τα ούλα.

Χρειάζεται προσοχή και στην έκλογή της οδοντόπαστας που πρέπει να είναι αποτελεσματική, αλλά και συγχρόνως να μη έρεθίζη τα ούλα και την στοματική κοιλότητα.

Ένα άριστο προϊόν ειδικά παρεσκευασμένο γι' αυτήν την περίπτωση είναι η Οδοντόπαστα Νιβέα.

Η Οδοντόπαστα Νιβέα έχει ένα λεπτό άρωμα και κάνει την άναπνοή δροσερή κι' ευχάριστη.

Ποτέ η Οδοντόπαστα Νιβέα δεν ερεθίζει και μπορεί να χρησιμοποιηθή άφοβα από μικρούς και μεγάλους.

Η Οδοντόπαστα Νιβέα πωλείται παντού σε σωληνάρια μικρά των 30 γρ. και μεγάλα των 65 γρ. που είναι και οικονομικώτερα.

ΤΗΛ. 612-010

100% ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ

ΑΠΑΛΛΑΓΗΤΕ από τις περιττές τρίχες προσώπου, σώματος ΤΑΧΥΤΑΤΑ ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ
ΡΙΖΙΚΑ ΑΝΩΔΥΝΑ ΥΠΕΥΘΥΝΑ
Είμαστε ΔΙΕΘΝΩΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΙ
Η ΥΠΕΡΤΡΙΧΩΣΙΣ ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ ΜΟΝΟΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ 6 ΚΟΛΩΝΑΚΙ
ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΚΟ
ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΑΤΕ ΡΥΤΙΔΕΣ - ΛΕΚΕΔΕΣ ΠΟΡΟΥΣ - ΠΛΑΔΑΡΩΣΗ - ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΗ ΠΑΝΑΔΕΣ-ΑΚΜΕΣ με PLACENTA

Μ^me KASTRIOTIS

ΙΑΤΡΕΙΟΝ
ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ — ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ
ΑΝ. & ΕΛ. ΙΓΝΑΤΙΑΔΗ
Έγγυάται την άρτιωτέραν και ταχυτέραν ριζικήν άποτρίχωσιν προσώπου. ΣΟΛΩΝΟΣ 130 Τηλ. 614-402. ΩΡΑΙ 5 — 8.30.

ΑΛΕΚΤΟΡ

Ένα 2ον εισόδημα μέσα στο σπίτι!

ΕΛΒΕΤΙΚΑΙ ΠΛΕΚΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

PASSAP

Εύκολο πλέξιμο... Όμορφο πλεκτό!

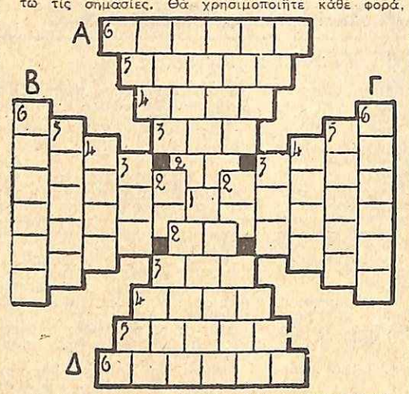
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 15 - ΑΘΗΝΑΙ
ΕΓΝΑΤΙΑ 130 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΜΕΝΤΙΟΥΜ
ΕΛ. ΚΙΚΙΔΟΥ
Της Εταιρίας Ψυχικών Ερευνών. Βραβείων Τηλεπαθείας μακράς αποστάσεως. Δέχεται οδός Μετσόβου 25 Α' όροφος (στάσις Μουσείου) 9—1 π. μ. και 5—6 μ. μ. Τηλ. 810-975.

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

Τετραπλή πυραμίδα

Ξεκινώντας από το κέντρο του σχεδίου μας, όπου θα τοποθετήσετε ένα φωνήεν, θα συμπληρώσετε ακολούθως το σχέδιο προς τις 4 κατευθύνσεις Α, Β, Γ και Δ, με λέξεις των οποίων σας δίνομε πιό κάτω τις σημασίες. Θα χρησιμοποιήτε κάθε φορά,

για το σχηματισμό μιάς νέας λέξεως, όλα τα γράμματα της προηγουμένης, σύν ένα καινούργιο.

ΠΡΟΣ ΤΟ Α'

2) Αρχή όρκου.
3) Χρονικό διάστημα.
4) Απαραίτητο στην κατασκευή ύφασμάτων.
5) Τελευταία κατοικία.
6) Είδησι, άγγελία.

ΠΡΟΣ ΤΟ Β'

2) Αναφορική άντωνυμία.
3) Γυιός του Νώε.
4) Κάνει τα προϊόντα δυό έργοστασίων να ξεχωρίζουν μεταξύ τους.
5) Ένδυμα κληρικού.
6) Δέν ενθουσιάζουν τις αισθήσεις.

ΠΡΟΣ ΤΟ Γ'

2) Αρχή απαγορεύσεως.
3) Κτητική άντωνυμία.
4) Όλα μαζί αποτελούν ένα σύνολο.
5) Δέν παρουσιάζουν καμμιά κίνησι.
6) Δηλώνει το παρόν.

ΠΡΟΣ ΤΟ Δ'

2) Άρθρο.
3) Φωνήεν του άλφαβήτου.
4) Λεπτό κόσκινο.
5) Δέ λείπει την εποχή αυτή από κανένα σαλόνι.
6) Ιστορική πόλις της Πελοποννήσου.

Δ.

Σωστό — Λάθος

Από τις δυό λέξεις ΣΩΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ, που συνοδεύουν καθεμιά από τις κάτωθι φράσεις διαγράφετε εκείνη που δέν ταιριάζει:

1) Η μοτοσυκλέττα έκανε την έμφάνισί της στά τέλη του 19ου αιώνος: ΣΩΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ.
2) Ο Ρασπούτιν πέθανε έξόριστος, άλλ' από φυσικό θάνατο: ΣΩΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ.
3) Ο πορθμός του Σκαγερράκη βρίσκεται μεταξύ Νορβηγίας και Δανίας: ΣΩΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ.
4) Η Ποππαία ήταν η πρώτη γυναίκα του Νέρωνος: ΣΩΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ.
5) Η Βόρειος και η Νότιος Αμερική είναι συνολικά σέ έκτασι μεγαλύτερες από την Ασία: ΣΩΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ.
6) Ο Μαζαρίνος διαδέχτηκε τον Ρισελιέ ώς πρωθυπουργός της Γαλλίας: ΣΩΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ.
7) Το σίδερο χάνει βάρος όταν σκουριάζη: ΣΩΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ.
8) Σ' ένα φυτό καπνού, τά φύλλα περιέχουν όλα την ίδια ποσότητα νικοτίνης: ΣΩΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ.
9) Η πνευμονία, που παρουσιάζεται ύστερα από πολλές έγχειρήσεις όφείλεται στή νάρκωσι: ΣΩΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ.
10) Η νέα άμεσοκαινία σημαία θά έχη 48 άστέρια: ΣΩΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ.
11) Η Άκτή των Δούλων βρίσκεται στην Ανατολική Αφρική: ΣΩΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ.
12) Το καμπριολέ ήταν ένα άμαξάκι με τέσσερις ρόδες: ΣΩΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ.

Μικρά προβλήματα

1) Ένας έξερευνητής φτάνει στην όχθη ενός ποταμού, που έχει πλάτος 900 μέτρων και μή έχοντας κανένα πλωτό μέσον στή διάθεσί του αποφασίζει νά τον διασχίση κολυμπώντας. Δεδομένου ότι είναι δεινός κολυμβητής, ό έξερευνητής διανύει κάθε 10 λεπτά 300 μέτρα, δυστυχώς όμως γι' αυτόν το ίσχυρό ρεύμα του ποταμού τον παρασύρει κατά 1600 μέτρα την ώρα. Πόσην ώρα θά χρειασθή ό έξερευνητής μας, γιά νά φτάση στην άπέναντι όχθη;

2) Ποιός άριθμός πρέπει νά τοποθετηθή στή θέσι των στιγμών στην άκόλουθη σειρά, γιά νά διατηρηθή ή ύπάρχουσα ήδη μεταξύ των άναφερομένων άριθμών σχετικότης:

3 — 7 — 15 — 31 — ...

★

3) Ο θείος Άνδρέας λέει στον άνηψιό του Γιαννάκη:

— Θά μπορούσες νά μού πής μέσα σέ δέκα δευτερόλεπτα ποιό άποτέλεσμα μάς δίνει ό άκόλουθος πολλαπλασιασμός:

1 X 2 X 3 X 4 X 5 X 0

Ο Γιαννάκης του έδωσε μιά άπάντησι, που έκανε το θείο Άνδρέα νά γελάση με την καρδιά του.

Μπορείτε νά βρήτε ποιά άπάντησι έδωσε ό Γιαννάκης και ποιά είναι ή άπάντησι που έπρεπε να δώση;

★

4) Ένα θέατρο έχει είσιτήρια των 25 δραχμών γιά την πλατεία και των 18 δραχμών γιά τον έξώστη. Σέ μιά παράστασι, την οποία παρακολούθησαν 450 θεατές, οι είσπράξεις άνήλθαν σέ 8982 δραχμές. Μπορείτε νά βρήτε πόσοι ήσαν οι θεατές της πλατείας και πόσοι του έξώστη;

Ἐλλιποσύμφωνον

Ποιά παροιμία κρύβεται κάτω από τά φωνήεντα αυτά;

οαα — οαου — αι — ε — αει

Έχουν άφαιρεθή όλα τα σύμφωνα, άλλα ή κάθε λέξι χωρίζεται από την άλλη με μιά γραμμή.

Μεταγραμματισμὸς

Λίμνη έγώ 'μαι καθαυτό,
μά γιά θάλασσα περνῶ.
Τό κεφάλι μου άν θ'γάλης
κι' άλλο πέδι άν μού βάλης,
γίνομαι ὅπλο άμυντικό.

Διπλῆ ἀκροστιχὶς

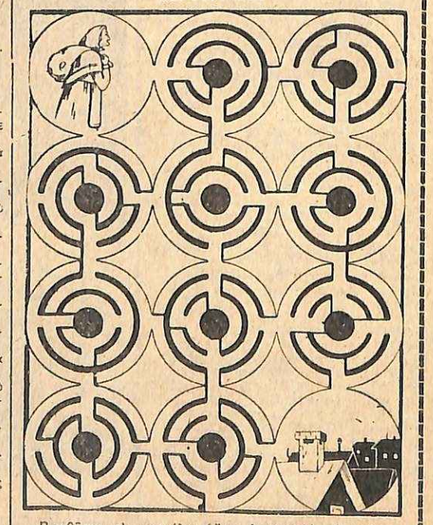
Τά άρχικά των κάτωθι ζητουμένων λέξεων καθώς και τά τρίτα γράμματά τους θά σχηματίσουν διαβαζόμενα στη σειρά από ένα χρώμα:

1) Παιγνίδι της τράπουλας.
2) Δέντρο καρποφόρο.
3) Όργανο γυμναστικής.
4) Πόλις της Μακεδονίας.
5) Ποταμός της Αττικής.
6) Αρχαίος θασιλεύς.
7) Υπάρχει σ' όλα τά φρέσκα φρούτα.
8) Ανθρωπάκος.

Μανικὴ εἰκὼν

— Κική, Κώστα, Νίκο, τά μάτια σας τέσσερα νά μή σάς φύγη!
— Ποιό πρᾶγμα, μαμᾶ;
— Νομίζω πώς σάς το είπα!

Λαβύρινθος

Βοηθήστε τη γρηούλα (άνω άριστερά) νά φτάση στό σπιτάκι της (κάτω δεξιά), άκολουθώντας τον πιό σύντομο δρόμο. Πρέπει νά το έπιτύχετε αυτό, χωρίς νά ύπορεωθήτε νά ξαναπεράσετε γιά δεύτερη φορά άπό το ίδιο σημείο. Καλόν είναι νά γαράξετε το δρόμο άπαλά και μέ μολύβι, γιά νά μπορέσετε νά σβύσετε τη γραμμή, που χαράξατε και νά ξαναοργανισμοποιήσετε το σχέδιο, δοκιμάζοντας τις ίκανότητες και των φίλων σας.

Οἱ λύσεις στή σελ. 64

ΠΑΘΟΛΟΓΟΥ

Θέμος 3.: Εύχαρίστως θά σάς έξυπηρετούσα, άλλά το περιστατικό σας είναι άποκλειστικά της ειδικότητος του όρθοπεδικού γιατρού που πρέπει και νά σάς έξετάση προσωπικά.

Άτυχον νέο: Δέ βλέπω ότι αυτά που μού άνοφέρετε στην επιστολή σας είναι τόσο σοβαρά ώστε νά φθάνετε στό σημείο νά σκέπτεστε αυτοκτονίες και τά σχετικά όπως μού λέτε. Βεβαίως έχετε άνάγκη νά σάς δή ένας νευρολόγος, ό οποίος και θά σάς κάμη άσφαλώς καλά και στόν όποιο πρέπει όπωσδήποτε νά πάτε. Στην περίπτωσι, που δέ θά κατορθώσετε νά πάτε γρήγορα, θά κάμετε 15 — 20 ένέσεις Calc brom ne και θά παίρνετε 3 κουταλάκια την ήμέρα Passineurol ή A arax.

Ξ. Ο.: Έφόσον τά ένοχλήματα επανέρχονται τόσο συχνά και είναι και έπίμονα δέν πρόκειται άπλώς γιά την κοινή κυνάγχη. Υπάρχει κάποια άλλη άφορμή, πού την προκαλεί π.χ. μία πάθησι της ρινοφαρυγγικής κοιλότητος ή το φαινόμενο της άναφυλαξίας. Γιά μέν την πρώτη περίπτωσι θά σάς καθοδηγήση ό άρμόδιος ώτορινολαρυγγολόγος, γιά δέ τη δεύτερη θά κάμετε χρήσι δοσιμετρικώς των φαρμάκων Longiflen ή An.a.m.ne L.q, ένα κοχλιάριο γλυκού.

Σ. 15: Το κυνήγι και γενικά όλα τά σπόρ είναι άφέλιμα και άξιοσυστατα, έφόσον βέβαια ό έπιδιδόμενος λαμβάνει και τά κατάλληλα μέτρα, ώστε νά μη γίνωνται αυτά άφορμή βλάβης του άοργανισμού άντί γιά ώφέλειας, όπως στην προκειμένη περίπτωσι. Τώρα λοιπόν άφού έγκαταλείψετε γιά λίγο το κυνήγι θά κάμετε ένα - δυό κουτιά ένέσεις Torficylate ένδοφλεβίως μία κάθε μέρα και έντριβές μέ το φάρμακο Expon.

Α. Π., Έντα ῦθα: Έφόσον πρόκειται γιά άπλη άμυγδαλίτιδα ή φαρυγγοαμυγδαλίτιδα, θά σάς ώφελήση ή χρήσι της Bi·ragine. Το καλύτερο όμως θά ήταν νά σάς έβλεπε έ νας ειδικός ώτορινολαρυγγολόγος, του όποίου ή γνώμη θά ήταν προτιμώτερη, γιατί καμμιά φορά τά πράγματα δέν είναι άπλά, όπως τά νομίζομε.

Ξ. 16: Λυπούμαι γιατί το περιστατικό πού μού περιγράφετε έχει άνάγκη όπωσδήποτε έξετάσεως γιατρού παθολόγου. Η γνώμη μου μέ την άλληλογραφία πιθανώς νά είναι και έσφαλμένη.

Άδικημένη Κα: Έπισκεφθήτε ένα γιατρό νά σάς διαφωτίση, γιατί όμολογουμένως ύπάρχει μέθοδος έπανορθώσεως της άνωμαλίας.

Έπαρχιώτη Κ., 3: Τά ένοχλήματα, πού μού άναφέρετε, είναι έπακόλουθα της παροξυνθείσης χρονίας παθήσεώς σας, λόγω του χειμώνος. Θά λάβετε τά γνωστά σας προφυλακτικά μέτρα και θά κάμετε 1 — 2 κουτιά ένέσεις N. Multi B. forte ή B. Complex.

Μικρὴ ἀνήσυχη: Θά ήταν προτιμότερο έφόσον μένετε έδώ νά σάς έβλεπε ένας γιατρός. Πάντως άπό την περιγραφή των συμπωμάτων, που μού κάνετε συμπεραίνω ότι πρόκειται γιά αίμορροΐδες, έξωτερικές ή έσωτερικές. Θά διατηρήτε τοπικώς άπόλυτη καθαριότητα με ψυχρό ή χλιαρό νερό και θά κάνετε χρήσι της άλοιφής Hemoro·i'dale, άν είναι έσωτερικές με το ύπάρχον ρύγχος του σωληναρίου άν δέ έξωτερικές με άπλή έπάλειψι. Θά φροντίζετε νά είστε πάντοτε έλαφρώς εύκοιλία, άποφεύγοντας τις πολλές κενώσεις.

Ἀφροδίτη — Χ.: Είμαι ικανοποιημένος γιατί ή ύπόδειξί μου νά κάμετε χρήσι της Creme Phyllis, σέ συνδυασμό μέ τη Mousse Phyllis, συνετέλεσε στη βελτίωσι της καταστάσεώς σας. Έπαναλαμβάνω τη σύστασί μου γιά τις άπότομες καιρικές μεταβολές. Όσον άφορά τη φίλη σας, έφόσο νομίζει ότι το δέρμα της έχει τη σύστασι του δικού σας θά κάμη δ τι και σείς. Άν πρόκειται γιά λιπαρό, τότε θά χρησιμοποιήση τη Nerge Phyllis, σέ συνδυασμό μέ την Per'e Phyllis. Και μού ξαναγράφετε.

Α. Λ.

ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΥ

Ματίλντα Έντα ῦθα: Έχετε άνάγκη συνεχούς λήψεως όρμονών μέχρις ότου έγκατασταθή καί τακτοποιηθή ό ριστικά ή περίοδος. Νά πάρετε τά χάπια Primolut N και νά μή τά διακόψετε τουλάχιστον επί τρίμηνο. Συγχρόνως καθ' όλο το μήνα νά παίρνετε τρία χάπια την ήμέρα άπό το φάρμακο Tabl. EVIT.

Μία δυστυχισμένη άρρωστη Έντα ῦθα: Η καθ' αυτό πάθησι έχει έξαφανισθή, άλλά λόγω άνεπαρκούς θεραπείας παρέμεινε ένας χρόνιος έρεθισμός του κόλπου και της κύστεως. Γιά τη βελτίωσι της καταστάσεως θά κάνετε κάθε μέρα και έπί ένα μήνα κολπική πλύσι μ' ένα κουτάλι της κομπόστας άπό το φάρμακο Nylmera.e So·ution μέσα σ' ένα κιλό νερό ζεστό. Σέ συνέχεια θά τοποθετήτε βαθειά ένδοκολπικώς δυό χάπια άπό το φάρμακο Tabl. Gynop'x έπί δέκα πέντε ήμέρες. Η όλη θεραπεία θά έπαναληφθή και τον έπόμενο μήνα.

Κυρία Στέλλα: Τά άποτελέσματα της θεραπείας είναι πολύ ικανοποιητικά. Γιά την πλήρη έσι θά συνεχίσετε έπί δυό μήνες άκόμη τη θεραπεία σας μέ τά φάρμακα Tab., Gynop'ex και Solut·on Nyme·a·e.

Β. Ρ. Π. 27, Ρόδος: Διατρέχετε τον τέταρτο μήνα της κυήσεως. Μέ τη συμπλήρωσί του ό άργανισμός θά έχη άνάγκη συμπληρωματικής τροφής και διατροφής γιά νά άντεπεξέλθη στίς αύξημένες άνάγκες πού άπαιτεί ή διατροφή του έμβρύου. Πρός το σκοπό αύτό θά παίρνετε έξη χάπια την ήμέρα — ένα χάπι άπό κάθε χρώμα — άπό το φάρμακο Tabl. Pregnavit. Η λήψι του φαρμάκου θά συνεχιστή μέχρι του τοκετού. Νά άποφεύγετε την πολύωρη όρθοστασία, τά πικάντικα και λιπαρά φαγητά και τά πολλά ζυμαρικά και γλυκά. Κάθε μήνα θά κάνετε γενική έξέτασι των ούρων και θά έπισκέπτεστε το γιατρό σας.

Άνησυχῶ Χ. Α. Δ., Κρήτη: Όλα όφείλονται όπως σάς είπε και ό γιατρός σας σέ βλεννώδη πολύποδα του τραχήλου της μήτρας. Γιά νά άπαλλαγήτε άπό τη δυσάρεστη αύτή κατάστασι, πρέπει το συντομότερο νά προβήτε στή χειρουργική άφαίρεσι του πολύποδος.

Alba R., Cairo: Λόγω του θέματος, γράφω λεπτομερώς στη διεύθυνσι που μού γράφετε.

Συνεφιά Ζ. Κ., Κέρκυρα: Διατρέχετε την περίοδο της έμμηνοπαύσεως. Έκει όφείλονται οί έξάψεις, ίδρώτες και τά λοιπά νευροψυχικά συμπτώματα που μού περιγράφετε. Γιά τη βελτίωσι της καταστάσεως θά παίρνετε έπί δεκαήμερο

ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ

Έχει διαπιστωθή άπό έπιστημονικές έρευνες, ότι άπόφασιστικός παράγων γιά την νεανική φρεσκάδα και δροσερότητα του δέρματος είναι ή περιεκτικότης του είς ύγρόν.

Μέ την πάροδο όμως του χρόνου το δέρμα δέν κατορθώνει μόνο του νά συγκρατή την ποσότητα του ύγροῦ που χρειάζεται, και άρχίζει νά δίψά. Πρώτη ένδειξι είναι οί μικρές ρυτίδες γύρω άπό τά μάτια και το στόμα.

Μοναδική λύσις ...

.... είναι ή κρέμα NIVEA που σάς παρέχει την δυνατότητα νά έξουδετερώσετε αύτό το μειονέκτημα.

Τά ύγρο-δημιουργά συστατικά της κρέμας NIVEA δίνουν στό δέρμα νά πιή και άποκαθιστούν την ίσορροπία του ύγροῦ, ξαναδίνοντας έτσι στό δέρμα την φρεσκάδα και την όμορφιά του.

Δοκιμάστε και σείς

Μέ την τακτική χρήσι της κρέμας NIVEA έχετε την δυνατότητα γιά μιά εύκολη και άποτελεσματική κούρα όμορφιάς.

Κρέμα NIVEA

Όταν μεταχειρίζεσθε συστηματικά κάθε θράδυ κρέμα NIVEA, παρέχετε στό δέρμα σας μιά πραγματική εύεργεσία.

Το διψασμένο δέρμα άπορροφά μέ άπληστία τά θρεπτικά και ύγρο-δημιουργά συστατικά πού του δίνει ή κρέμα NIVEA.

Έτσι, ξαναπαίρνει τό χαμένο ύγρό του, τρέφεται και γίνεται πάλι φρέσκο και άνθηρό μέ ώραίο ροδαλό χρώμα.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ο γιατρός σας

Ἀπαντήσεις ἐπιστολῶν

Μ Ι Κ Ρ Ο Σ

Ν. Μ., Νεάπολι — Θεσσαλονίκη: Μού γράφετε μόνο γιά το σύμπτωμα, πού σάς άποσχολεί, χωρίς νά μού περιγράφετε λεπτομερώς την όλη κατάστασι του γευρικού σας συστήματος. Το βούϊσμα σ' αύτιά και ό τρόμος των χειρών συμβαδίζουν μέ την κατάχρησι οίνοπνευματωδών και καπνού. Πρώτη ένέργειά σας πρέπει νά είναι ή διακοπή του καπνίσματος και της οίνοποσίας. Νά γίνουν Amp. Ascorb'ne 2 c.c. No 10 και Amp. S.P.A. set·e II No 10, έναλλάξ καθε ήμέρα ένδομυϊκώς. Έσωτερικώς νά πάρετε Tabl. Praol 400 mg. No 100, άπό τρία ήμερησίως μετά το φαγητό.

Ἀντιγόνη — Χίο: Η λοίμωξι και κυρίως ή παρατεταμένη θεραπεία μέ δυνατά άντιβιωτικά κούρασαν τα νεύρα σας και έπανήλθε ή κατάστασι των πόνου, του άγχους και κυρίως των φοβιών. Λόγω των πόνων και ένοχλημάτων της κοιλιάς οί φοβίες έχουν άλλάξει τώρα περιεχόμενο. Πρόκειται όμως γιά την ίδια κατάστασι. Δέ μού γράφετε τίποτε σχετικά μέ την περίοδό σας και την ήλικία. Είναι στοιχεία άπαραίτητα γιά τη διάγνωσι και ύπόδειξι της σωστής θεραπείας. Πρέπει νά γίνη ύπνοθεραπεία σέ κλινική τουλάχιστο δυο μηνών. Έφόσον αύτό δέ σάς είναι δυνατό, νά πάρετε Tabl. Progyl 50 mg. No 100, άπό τρία ήμερησίως μετά το φαγητό, άφού άρχίσετε μικρές δόσεις και συνεχίσετε σύμφωνα μέ τις όδηγίες μου. Άπιθρομπολ ξάνετε. Νά γίνουν Amp. Arhromol No 10 και Amp. Neo - Superbee - B12, No 12 έναλλάξ ένδομυϊκως καθ' έκάστην.

Ζωντανὴ νεκρή 20: Οί σκέψεις και ίδέες σας είναι πολύ έπηρεασμένες και έχουν πάρει στραβό δρόμο. Μιλάτε μέ τις χειρότερες λέξεις και τον πιό περιφρονητικό τρόπο γιά ό,τι ώραιότερο και άνώτερο χάρισε ή φύσι στή γυναίκα. Έχετε άπόλυτο άνάγκη ψυχαναλύσεως και ψυχοθεραπείας. Όλα τά ένοχλήματά σας θεραπεύονται και πολύ χλήματά σας θεραπεύονται και πολύ σύντομα θά γίνετε έντελώς καλά. Τά φάρμακα δέν είναι άναγκαία. Χωρίς φάρμακα θά γίνετε ό έμπόδιο, που μού γράφετε, νά έλθετε γιά έξέτασί. Ετσι και έγκλημα γιά τον έαυτό σας νά ύποφέρετε τόσο πολύ και νά μήν κάνετε τίποτε άπολύτως, ένώ είναι τόσο εύκολο νά θεραπευθήτε άσφαλώς και σύντομα.

Θλιμμένη κοπέλλα, Σπάρτη: Πάσχετε άπό μελαγχολία. Έχετε άνάγκη έπείγουσα νά νοσηλευθήτε σέ κλινική και άσφαλώς θά γίνετε καλά. Η άρρώστια σας δέν περιμένει ούτε είναι δυνατό μόνη σας νά σηκώσετε το βαρύτατο φορτίο της άρρώστιας. Μέ τίς δυό λέξεις σας που βγαίνουν άπό την ψυχή σας, μπαίνει άσφαλώς ή διάγνωσι. Μέ λίγα «σάκ» θά γίνετε έντελώς καλά. Θά βρήτε και πάλι τη χαρά και εύχαρίστησι της ζωής. Θά φυσήση θυελλώδες άνεμος άποσαθρώσεως, που θά σαρώση τις μαύρες σκέψεις, που σάς σκεπάζουν.

Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

και άμέσως μετά τη λήξι της περιόδου τρία χάπια την ήμέρα άπό το φάρμακο Tabl. Lynoral του ½ mg. Στή συνέχεια και μέχρι της έμφανίσεως της περιόδου, όπότε θά διακόπτετε, θά παίρνετε τρία χάπια την ήμέρα άπό το φάρμακο Tabl. EVIT. Η θεραπεία θά συνεχιστή έπί τετράμηνο.

Λαχτάρα 23 + 2 Δράμα: Η άπουσία της περιόδου, ένώ πρίν ήταν πολύ τακτική, όπως μού γράφετε, ή διαστροφή της όρέξεως και τ' άλλα νευροψυχικά συμπτώματα πιθανώτατα νά όφείλονται σέ έγκυμοσύνη. Όλα αύτά όμως δέν άρκούν. Το γεγονός πρέπει νά έξακριβωθή μέ πιστοποιητή μόνο κατόπιν γυναικολογικής έξετάσεως, την οποία και σάς συμβουλεύω νά πραγματοποιήσετε το ταχύτερο.

Μικρὴ στὰ βάσανα, Λάρισα: Η άκατανόητα όφείλεται σέ δευτεροπαθή άνεπάρκεια των άδρηνικών και άδένων έσω εκκρίσεως. Γιά τη βελτίωσι της καταστάσεως, μετά τη λήξι της περιόδου θά κάνετε πέντε ένέσεις — μιά κάθε δυο ήμέρες — άπό το φάρμακο Amp. Feminorm των 5 mg. Όκτώ δέ ήμέρες πρό της άναμενομένης περιόδου θά κάνετε δυό ένέσεις — μιά άνά δυό ήμέρες — άπό το φάρμακο Amp. Luorm των 25 mg. Κατά το μεσοδιάστημα του μηνός θά παίρνετε τρία χάπια την ήμέρα άπό το φάρμακο Tabl. EVIT. Η θεραπεία θά συνεχιστή έπί τρίμηνο.

Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΨΥΧΙΑΤΡΟΥ . ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΥ

N. M., Νεάπολι — Θεσσαλονίκη: Μού γράφετε μόνο γιά το σύμπτωμα, πού σάς άποσχολεί, χωρίς νά μού περιγράφετε λεπτομερώς την όλη κατάστασι του γευρικού σας συστήματος. Το βούϊσμα σ' αύτιά και ό τρόμος των χειρών συμβαδίζουν μέ την κατάχρησι οίνοπνευματωδών και καπνού. Πρώτη ένέργειά σας πρέπει νά είναι ή διακοπή του καπνίσματος και της οίνοποσίας. Νά γίνουν Amp. Ascorb'ne 2 c.c. No 10 και Amp. S.P.A. set·e II No 10, έναλλάξ καθε ήμέρα ένδομυϊκώς. Έσωτερικώς νά πάρετε Tabl. Praol 400 mg. No 100, άπό τρία ήμερησίως μετά το φαγητό.

Ἀντιγόνη — Χίο: Η λοίμωξι και κυρίως ή παρατεταμένη θεραπεία μέ δυνατά άντιβιωτικά κούρασαν τα νεύρα σας και έπανήλθε ή κατάστασι των πόνου, του άγχους και κυρίως των φοβιών. Λόγω των πόνων και ένοχλημάτων της κοιλιάς οί φοβίες έχουν άλλάξει τώρα περιεχόμενο. Πρόκειται όμως γιά την ίδια κατάστασι. Δέ μού γράφετε τίποτε σχετικά μέ την περίοδό σας και την ήλικία. Είναι στοιχεία άπαραίτητα γιά τη διάγνωσι και ύπόδειξι της σωστής θεραπείας. Πρέπει νά γίνη ύπνοθεραπεία σέ κλινική τουλάχιστο δυο μηνών. Έφόσον αύτό δέ σάς είναι δυνατό, νά πάρετε Tabl. Progyl 50 mg. No 100, άπό τρία ήμερησίως μετά το φαγητό, άφού άρχίσετε μικρές δόσεις και συνεχίσετε σύμφωνα μέ τις όδηγίες μου. Άπιθρομπολ ξάνετε. Νά γίνουν Amp. Arhromol No 10 και Amp. Neo - Superbee - B12, No 12 έναλλάξ ένδομυϊκως καθ' έκάστην.

Ζωντανὴ νεκρή 20: Οί σκέψεις και ίδέες σας είναι πολύ έπηρεασμένες και έχουν πάρει στραβό δρόμο. Μιλάτε μέ τις χειρότερες λέξεις και τον πιό περιφρονητικό τρόπο γιά ό,τι ώραιότερο και άνώτερο χάρισε ή φύσι στή γυναίκα. Έχετε άπόλυτο άνάγκη ψυχαναλύσεως και ψυχοθεραπείας. Όλα τά ένοχλήματά σας θεραπεύονται και πολύ χλήματά σας θεραπεύονται και πολύ σύντομα θά γίνετε έντελώς καλά. Τά φάρμακα δέν είναι άναγκαία. Χωρίς φάρμακα θά γίνετε ό έμπόδιο, που μού γράφετε, νά έλθετε γιά έξέτασί. Ετσι και έγκλημα γιά τον έαυτό σας νά ύποφέρετε τόσο πολύ και νά μήν κάνετε τίποτε άπολύτως, ένώ είναι τόσο εύκολο νά θεραπευθήτε άσφαλώς και σύντομα.

Θλιμμένη κοπέλλα, Σπάρτη: Πάσχετε άπό μελαγχολία. Έχετε άνάγκη έπείγουσα νά νοσηλευθήτε σέ κλινική και άσφαλώς θά γίνετε καλά. Η άρρώστια σας δέν περιμένει ούτε είναι δυνατό μόνη σας νά σηκώσετε το βαρύτατο φορτίο της άρρώστιας. Μέ τίς δυό λέξεις σας που βγαίνουν άπό την ψυχή σας, μπαίνει άσφαλώς ή διάγνωσι. Μέ λίγα «σάκ» θά γίνετε έντελώς καλά. Θά βρήτε και πάλι τη χαρά και εύχαρίστησι της ζωής. Θά φυσήση θυελλώδες άνεμος άποσαθρώσεως, που θά σαρώση τις μαύρες σκέψεις, που σάς σκεπάζουν.

Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ τοῦ ὑπνωτισμοῦ

Τοκετοὶ χωρὶς πόνους

Ο ΥΠΝΩΤΙΣΜΟΣ ἔχει χρησιμοποιηθῆ μὲ ἀξιόλογη ἐπιτυχία στὶς λεγόμενες «ψυχοσωματικὲς» ἀσθένειες — αὐτὲς δηλαδὴ ποὺ ὀφείλονται στὴν ἐπίδρασι τοῦ συναισθηματικοῦ παράγοντος.

Πράγματι, ὅπως ἔχομε γράψει κι' ἄλλοτε, ἡ συνεχὴς ἀγωνία, ἡ ὑπερκόπωσι, οἱ οἰκογενειακὲς στενοχώριες κλπ. εἶναι δυνατὸ νὰ προκαλέσουν παθήσεις, ὅπως τὸ ἔκζεμα, ἡ κνίδωσι, ἡ ἡμικρανία ἢ καὶ ἡ ἕλεννώδης κολίτις, σὲ ἄτομα στὰ ὁποῖα ὑπῆρχε ἤδη μιὰ σχετικὴ προδιάθεσι. Ὁ ὑπνωτισμὸς λοιπὸν μπορεῖ νὰ τὰ θεραπεύσῃ.

Ὑπάρχουν ἐπίσης περιπτώσεις θελτιώσεως πασχόντων ἀπὸ πίεσι ἢ ἀπὸ ἕλκος τοῦ στομάχου. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ παθήσεις αὐτὲς παρουσιάζουν μεγάλη ποικιλία στὰ ἀρχικά τους στάδια, εἶναι δύσκολο νὰ διαπιστωθῆ μὲ βεβαιότητα μέχρι ποιοῦ σημείου ὠφέλησε ὁ ὑπνωτισμὸς γιὰ τὴ θεραπεία τους.

Ἡ σύστασι τοῦ ἐγκεφάλου ἢ τῶν νεύρων δὲ μπορεῖ νὰ ἐπηρεαστῆ καθόλου ἀπ' τὸν ὑπνωτισμό. Δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ ἀναδημιουργηθοῦν τμήματα ποὺ καταστράφηκαν ἀπὸ ὄγκους ἢ ἐρεθισμούς. Μπορεῖ ὅμως νὰ βοηθηθῆ τὸ ἄτομο, ὥστε νὰ κάνη τὴν καλλίτερη χρῆσι ἐκείνων ποὺ ἀπομένουν. Αὐτὸ τὸ νόημα ἔχει ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ὑπνωτισμοῦ στὴ θεραπεία ἀσθενειῶν ὅπως ὁ παρκινσονισμὸς ἢ ἡ προϊοῦσα μυϊκὴ σκλήρωσι. Δὲ θεραπεύονται δηλαδὴ πραγματικὰ αὐτὲς οἱ ἀσθένειες, ἀλλ' ὁ πάσχων κατορθώνει ν' ἀντιμετωπίσῃ ἀποτελεσματικώτερα τὴν ἀναπηρία του.

Πάντως, εἶναι γεγονὸς ὅτι ὁ ὑπνωτισμὸς ἐπηρεάζει τὶς λειτουργίες τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἐπιταχύνει ἢ ἐπιβραδύνει τοὺς παλμοὺς τῆς καρδιᾶς, αὐξάνει ἢ ἐλαττώνει τὴ θερμοκρασία τοῦ σώματος, ἐπηρεάζει ἀκόμα καὶ τὴ χώνευσι.

Φέρνει τελεία ἀναισθησία στὸν πόνο — καὶ μάλιστα τὸν χρησιμοποιοῦσαν ὡς ἀναισθητικό, πρὶν βρεθῆ τὸ χλωροφόρμιο. Κατὰ τὴ γνώμη δὲ πολλῶν εἰδικῶν, θὰ μποροῦσε νὰ χρησιμέψῃ σὲ ὡρισμένες ἐγχειρήσεις, στὶς ὁποῖες δὲ μπορεῖ νὰ χορηγηθῆ ἀναισθητικό, γιὰ ἕνα ἢ ἄλλο λόγο.

"Ενα ἀπ' τὰ ἄλυτα μυστήρια εἶναι τὸ γιατί, ὅταν μᾶς ὑπνωτίσουν καὶ μᾶς βγάλουν ἕνα δόντι, ὄχι μονάχα δὲν πονᾶμε καθόλου, ἀλλὰ κι' ἔχομε πολὺ λιγώτερη αἱμορραγία.

Πολὺς λόγος ἔχει γίνει γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ ὑπνωτισμοῦ στοὺς τοκετούς. Ἔχει παρατηρηθῆ ὅτι οἱ ἔγκυες γυναῖκες ὑπνωτίζονται εὔκολα, κι' ἀκόμα περισσότερο οἱ ἐτοιμόγεννες. Ὁ ὑπνωτισμὸς τοὺς φέρνει μιὰ γενικὴ χαλάρωσι κι' ἐξαφανίζει τοὺς φόβους τους, χωρὶς ὅμως νὰ ἐπηρέαση καθόλου τὸ φυσιολογικὸ μηχανισμὸ τοῦ τοκετοῦ. Ἔτσι, χαίρονται ὁλοκληρωτικὰ τὸ μεγάλο αὐτὸ γεγονὸς κι' εἶναι γεμᾶτες εὐτυχία ὅταν πρωτοαντικρύζουν τὸ παιδί τους.

Ἡ μόνη δυσκολία εἶναι ὅτι πρέπει νὰ βρίσκεται συνεχῶς ἐκεῖ ὁ ὑπνωτιστής, σ' ὅλο τὸ διάστημα τοῦ τοκετοῦ. Ἂν δὲν ἦταν αὐτό, ἢ ἄν μποροῦσε ὁ ὑπνωτιστὴς νὰ διδάξη σὲ κάποιον ἄλλον πῶς νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ, αὐτὸς ὁ τρόπος τοῦ τοκετοῦ θὰ ἦταν ὁ ἰδεώδης.

Ἀλλὰ καὶ οἱ γυναῖκες ποὺ ἔπαθαν ἐπανειλημμένες ἀποβολές, μπορεῖ νὰ βοηθηθοῦν ἀπὸ τὸν ὑπνωτισμό, ὥστε νὰ γίνουν ἐπιτέλους μητέρες. Μιὰ ἀπὸ τὶς χαρακτηριστικώτερες περιπτώσεις εἶναι ἡ ἑξῆς:

Ἀνάμεσα στὶς χιλιάδες Ρώσσους αἰχμαλώτους ποὺ συνελήφθησαν ἀπὸ τοὺς Ναζῆδες κατὰ τὴν πολιορκία τοῦ Λένινγκραντ (1941), ἦταν καὶ μιὰ κοπέλλα 17 χρονῶν, ἡ Σόνια. Τὴν ἔστειλαν σ' ἕνα στρατόπεδο συγκεντρώσεως, στὴ Γερμανία, ὅπου γνώρισε καὶ παντρεύτηκε ἕναν Πολωνὸ 19 χρονῶν.

Οἱ Ναζῆδες ἐπιτρέπανε στοὺς αἰχμαλώτους νὰ παντρεύωνται, τοὺς ἀπαγόρευαν ὅμως τὴν τεκνοποίησι. Ὅταν λοιπὸν ἡ Σόνια ἔμεινε ἔγκυος, τὴν ὑπέβαλαν σὲ ἔκτρωσι, ποὺ τὴν ἔβλαψε σωματικὰ καὶ ψυχικά.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τὸ 1950, τὸ ἀντρόγυνο πῆγε στὸ Σὰν Φραντσίσκο. Ἀπ' τὸν καιρὸ τῆς πρώτης ἐγκυμοσύνης της, ἡ Σόνια εἶχε συλλάβει ἄλλες 9 φορές, καὶ πάντα πάθαινε ἀποβολή. Πρὸ 2 ἐτῶν, πῆγε σ' ἕνα μαιευτῆρα, ποὺ διώρθωσε μὲ χειρουργικὴ ἐπέμβασι τὴ βλάβη ποὺ εἶχε πάθει ἀπὸ τὴν ἔκτρωσι. "Οταν κατόπιν ἔμεινε καὶ πάλι ἔγκυος, ἡ ὑπνοθεραπεία τὴ βοήθησε νὰ κρατήση τὸ παιδί της, τὸ ἔφερε δὲ στὸν κόσμο μὲ καισαρικὴ τομή. Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο γέννησε ἀργότερα κι' ἕνα δεύτερο παιδί. Καὶ στὶς δυὸ περιπτώσεις, ὁ τοκετὸς ἔγινε μὲ ὑπνωτισμὸ καὶ ἦταν τελείως ἀνώδυνος.

Ἡ σημασία τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ ὑπνωτισμοῦ ὡς ἀναισθητικοῦ κατὰ τὸν τοκετὸ ἴσως νὰ εἶναι ἀκόμα μεγαλείτερη ἀπ' ὅ,τι φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως. Πράγματι, ἕνας εἰδικός, ὁ Ἀμερικανὸς δόκτωρ Κλάϊν, ὑποπτεύεται ὅτι ἡ βαθεία ὕπνωσι τῶν ἐπιτόκων μὲ φάρμακα φέρνει σὲ πολλὲς περιπτώσεις σοβαρὲς καὶ μόνιμες ὀργανικὲς βλάβες τοῦ ἐγκεφάλου. Ἀντίθετα, ὁ ὑπνωτισμὸς εἶναι τελείως ἀκίνδυνος ἀπ' αὐτὴ τὴν ἄποψι, ἐνῶ συγχρόνως ἐξασφαλίζει τὸν ἀνώδυνο τοκετό.

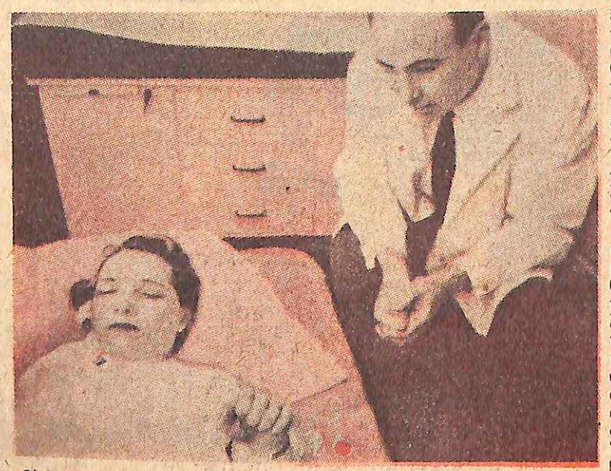
Ἐξ ἄλλου, ὁ ὑπνωτισμὸς ἔχει ἀποδειχθῆ ἀληθινὰ σωτήριος γιὰ ἀνθρώπους ποὺ βρίσκονται στὰ πρόθυρα τοῦ θανάτου, ἀπὸ ὀδυνηρὲς ἀσθένειες, ὅπως π.χ. τὸν καρκῖνο. Τοὺς ἐπιτρέπει νὰ περάσουν ὑποφερτὰ τὴ λίγη ζωὴ ποὺ τοὺς ἀπομένει.

Ἐπίσης ὁ ὑπνωτισμὸς ἔχει χρησιμοποιηθῆ μὲ ἐπιτυχία σὲ ἄτομα ποὺ ὑποφέρουν ἀπὸ ὑπερκόπωσι.

Τόσο στὴν Ἀμερικὴ ὅσο καὶ στὴν Εὐρώπη, ἔχει ἐφαρμοστῆ ἡ ἑξῆς πρωτότυπη μέθοδος σ' ἐκείνους ποὺ ἔχουν κουραστῆ πολὺ ἀπὸ τὴ δουλειά τους, ἀλλὰ δὲ μποροῦν νὰ τὴ διακόψουν γιὰ λίγο καὶ νὰ πάρουν ἄδεια γιὰ ν' ἀναπαυτοῦνε: Ὁ ὑπνωτιστὴς τοὺς κάνει νὰ φαντασθοῦν ὅτι πᾶνε ἕνα ταξίδι στὸ βουνὸ ἢ στὴ θάλασσα. "Οταν ξυπνᾶνε κατόπιν, δὲ θυμοῦνται πιὰ τίποτε ἀπ' τὸ φανταστικὸ αὐτὸ ταξίδι τους. Νοιώθουν ὅμως σὰν νἄφυγε ἕνα μεγάλο βάρος ἀπ' τὸ κουρασμένο πνεῦμα τους, καὶ ξαναγυρίζουν στὴ δουλειά τους μὲ ἀνανεωμένες δυνάμεις.

Σὲ πολλὲς περιπτώσεις μάλιστα, ἡ μέθοδος αὐτὴ τοῦ εὔκολου καὶ ἀνέξοδου «ταξιδιοῦ ἀναψυχῆς» πρόλαβε μιὰ νευρικὴ κατάρρευσι μὲ ἀνυπολόγιστες συνέπειες.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Οἱ ἐρασιτέχνες εἶναι ἐπικίνδυνοι.

Οἱ ἔγκυες γυναῖκες ὑπνωτίζονται εὔκολα κι' ἀκόμη περισσότερο οἱ ἐτοιμόγεννες.

ΤΟ Σ.Ο.Σ. ΤΟΥ ΔΙΑΡΡΗΚΤΗ

Γιὰ πρώτη φορὰ στὰ χρονικὰ τῆς ἀμερικανικῆς ἀστυνομίας, μιὰ διάρρηξι καταγγέλθηκε... ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸ διαρρήκτη! Φυσικά, αὐτὸ δὲν ἔγινε ἀπὸ μεταμέλεια, ἀλλὰ γιατὶ ὁ διαρρήκτης βρῆκε πολὺ προτιμώτερο νὰ συλληφθῆ παρὰ νὰ βρῆ τὸ θάνατο ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ θύματός του.

Πρὸ ἡμερῶν, στὸ Ντένβερ τοῦ Κολοράντο, ὁ ἀστυνομικὸς τῆς ὑπηρεσίας ἔλαβε τὸ ἀκόλουθο τηλεφώνημα ἀπὸ ἕναν ἄνθρωπο, ποὺ ἡ φωνή του πρόδιδε τὴν ἀγωνία του: «Ἐδῶ Ἀλφόνσο Βάϊτζι. Ἐλᾶτε ἀμέσως, σᾶς παρακαλῶ, στὸ μπακάλικο τῆς κύριας Οὐίλλιαμς. Τὸ διέρρηξα, μὰ ἡ κυρία Οὐίλλιαμς μ' ἔπιασε ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ μὲ ἀπειλεῖ τώρα μὲ τὸ περίστροφό της. Φαίνεται πολὺ θυμωμένη καὶ μόλις ποὺ κατάφερα νὰ τὴν πείσω νὰ μὲ ἀφήση νὰ σᾶς τηλεφωνήσω! Προτιμάει, λέει, νὰ μὲ σκοτώση καὶ θὰ τὸ κάνη, ἂν ἀργήσετε νἄρθετε, γιατὶ ἐρεθίζεται, λέει, ὅσο μὲ βλέπει μπροστά της. Σᾶς ἐκλιπαρῶ, κάντε γρήγορα, γιατὶ θὰ μὲ σκοτώση...»

Πραγματικά, μόλις ἔφτασαν, οἱ ἀστυνομικοὶ εἶδαν τὸν δυστυχισμένο διαρρήκτη ἄσπρο σὰν τὸ πανί καὶ τὴν ἡλικιωμένη κυρία Οὐίλλιαμς, ἐξαλλη ἀπὸ τὴν ὀργή της, νὰ ἔχη τὸ περίστροφο νυρισμένο καταπάνω του καὶ νὰ τὸν φρίζη.

Στὸ ἀντίκρυσμα τῶν ἀστυνομικῶν, ἡ γέρα κατέβασε τὸ ὅπλο της, ἐνῶ ὁ διαρρήκτης ἀναλύθηκε σὲ λυγμοὺς καὶ μόνο ποὺ δὲ φίλησε... τοὺς σωτῆρες του ἀπὸ εὐγνωμοσύνη!

ΠΟΝΕΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Δυό τρυφερὰ λόγια

Ὁ γιατρὸς εἶχε ναρθῆ τρεῖς μέρες στὸ χωριό, γιατὶ τὸν εἶχαν ἀποκλείσει τὰ χιόνια, σὲ μιὰ ὀρεινὴ περιοχή.

Οἱ ἄρρωστοι ἔστελναν κάθε τόσο κανένα δικό τους στὴν πλατεῖα, νὰ μάθη καμμιὰ εἴδησι γιὰ τὸ γιατρό. Ἡ ἀπελπισία εἶχε πληκτρίσει τὴν καρδιά τους...

Πέντε φορὲς εἶχε γυρίσει πίσω ἡ Μυρτώ, χωρὶς κανένα νέο. Τὰ δάκρυα βούρκωναν τὰ μάτια της σὰν ἔβλεπε τὸ ἀγοράκι της νὰ καίη ἀπὸ τὸν πυρετό.

— Δὲ θὰ τὸ προφτάσῃ ὁ γιατρός... ψιθύριζε ἡ ἄμοιρη κι' ἔσκυβε ν' ἀνασκαλέψῃ τὴ φωτιὰ στὸ τζάκι, γιὰ νὰ ζεσταθῆ λίγο τὸ δωμάτιο.

Τί μποροῦσε νὰ κάνη; Τί νὰ τοῦ δώσῃ; Ἄλλο ἀπὸ κρύες κομπρέσσες μὲ ξύδι στὸ μέτωπό του, δὲν ἤξερε νὰ κάνη. Τὸ παιδί, ὡστόσο, παραμιλοῦσε διαρκῶς. Πότε ζητοῦσε τὸν πατέρα του, πότε τοῦ φαινόταν πὼς βρισκόταν στὸ σχολεῖο κι' ἔλεγε τὸ μάθημά του.

Ὁ πατέρας! Ἔλειπε κι' αὐτός! Ὅλη τὴν εὐθύνη τὴν εἶχε τώρα ἡ Μυρτώ. Ἔλειπε ἐκεῖνος, γιατ' εἶχε πάει ἐργάτης στὴν Ἀθήνα καὶ δούλευε σὲ πολυκατοικίες.

Δὲ μποροῦσε ὅμως ν' ἀφίση τὸ παιδί της νὰ πεθάνη, ἐπειδὴ ἄργοῦσε ὁ γιατρός. Κάτι ἔπρεπε νὰ κάνη, κάτι, γιὰ νὰ τὸ σώσῃ! Θὰ τὸ τύλιγε καλὰ μὲ μιὰ κουβέρτα καὶ θἄπαιρνε τὸ πρωϊνὸ λεωφορεῖο νὰ τὸ πάη στὴν Ἀθήνα, στὸν πατέρα του.

Ἰὸ κρύο ἔτσουζε τὸ δωμάτιο εἶχε παγώσει, γιατὶ τὸ τζάκι δὲ βοηθοῦσε καθόλου, καὶ τὸ ἄρρωστο παιδὶ τουρτούριζε.

Ἡ Μυρτὼ ἔρριξε μιὰ ματιὰ ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο κι' ἀπελπίστηκε πάλι. Ἄρχισε νὰ χιονίζῃ καὶ στὸ χωριό. Ἂν συνεχίζόταν ἔτσι ὁ καιρός, ἦταν ζήτημα ἂν θἀρχόταν καὶ τὸ λεωφορεῖο.

Μὰ τόξε πάρει ἀπόφασι. Δὲ θ' ἄφηνε τὸ ἀγοράκι της νὰ πεθάνη. Πρωῒ πρωῒ θἄφευγε. Μισὴ ὥρα μακρυὰ ἦταν ὁ δημόσιος δρόμος ἀπὸ τὸ χωριό. Θὰ κατηφόριζε μὲ τὸ παιδὶ στὴν ἀγκαλιὰ καὶ ἀπὸ κεῖ θαὔρισκε κανένα μέσο γιὰ νὰ φθάση στὴν Ἀθήνα.

Ἡ πόστα χτύπησε ξαφνικὰ κι' ἡ Μυρτὼ ἔτρεξε ν' ἀνοίξη. Ἦταν ἡ γειτόνισσά της, ἡ κυρὰ Καλή.

— Σοῦφερα ἕνα πιάτο ζεστὸ τραχανᾶ, τῆς εἶπε. Βρῆκα καὶ μιὰ ἀσπιρίνη, ποὺ μοῦ τὴν ἔδωσε ὁ παπᾶς.

— Εὐχαριστῶ, κυρὰ Καλή μου. Ἔμαθες κανένα νέο γιὰ τὸ γιατρό;

— Τίποτα, Μυρτώ. Δὲ βλέπεις τί βαρυχειμωνιὰ μᾶς πλάκωσε; Ὁ γέρο-Βαγγέλης τὴ βγάζει δὲν τὴ βγάζει τὴ νύχτα, ὅλο καὶ βογγάει. Ἀλλοίμονο σὲ μᾶς!...

Ἡ γειτόνισσα πλησίασε στὸ κρεβατάκι τοῦ παιδιοῦ, ἄγγισε τὸ μέτωπό του καὶ κούνησε τὸ κεφάλι της.

— Φτιάξ' του ἕνα χαμομηλάκι, δῶσε του καὶ τὴ μισὴ ἀσπιρίνη...

Οἱ δυὸ γυναῖκες σὰ σαστισμένες, στριφογύριζαν μέσα στὸ δωμάτιο. Τὰ χέρια τους ἄρχισαν νὰ τρέμουν ἀπὸ τὴν παγωνιά.

Ἡ κυρὰ Καλὴ κάθησε λίγο, ὥσπου νὰ φάη ἡ Μυρτὼ τὸν τραχανᾶ καὶ νὰ δώσουν στὸ παιδὶ τὸ χαμομήλι μὲ τὴν ἀσπιρίνη. Ἔπειτα, τῆς εὐχήθηκε περαστικὰ γιὰ τὸ παιδί της, τὴν καληνύχτισε κι ἔφυγε.

"Ολη ἐκείνη τὴ νύχτα, ἡ Μυρτὼ δὲν κοιμήθηκε.

Εἶχε στρώσει δίπλα στὸ κρεβατάκι τοῦ παιδιοῦ της κι' ὅλο ξεπεταγόταν γιὰ νὰ δῆ πῶς ἀνασαίνει τὸ παιδί, ἄγγιζε τὸ πεσε ὁ πυρετὸς τοῦ παιδιοῦ, καὶ ξανάπεφτε νὰ κοιμηθῆ ἐνῶ ἡ ἀγωνία τῆς ἔτρωγε τὴν καρδιά.

Ἔκλαιγε ἡ Μυρτώ, ὄχι μόνο ἀπὸ τὴν ἀπελπισία της γιὰ τὸ παιδί· ἔκλαιγε καὶ γιὰ τὴν τύχη της.

Ἡ Μυρτὼ δὲν ἦταν χωριάτισσα, δὲν ἦταν ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ χωριό. Γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα κι' οἱ γονεῖς της δὲν ἦταν πλούσιοι, ἀλλὰ τὰ κατάφερναν νὰ ζοῦν καλὰ μὲ τὸ ψηλὸ μεροκάματο τοῦ πατέρα της, ποὺ ἤξερε νὰ ρίχνη τσιμέντα σὲ πολυκατοικίες.

Μὰ κι' ἡ Μυρτὼ δούλευε. Εἶχε μάθει νὰ φτιάνη μοδιστρίτσικα κι' ἔργα ζόταν στὸ σπίτι, μὲ τὸ κομμάτι, γιὰ λογαριασμὸ ἑνὸς μαγαζιοῦ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ.

Ἤθελε νὰ τῆς τόλεγε, ὅτι θὰ καταντοῦσε νὰ ζήση σ' ἕνα χωριό, κι' ὅτι θὰ δυσκολευόταν, τώρα, νὰ βρῆ μιὰ ἀσπιρίνη γιὰ τὸ ἄρρωστο παιδί της!

Αὐτὰ συλλογιζόταν ἡ Μυρτὼ καὶ τὴν ἔπιανε τὸ παράπονο. Καταριόταν τὴν τύχη της. Ὄχι πὼς δὲν ἀγαποῦσε τὸ Μῆτσο, τὸν ἄντρα της. Τὸν ἀγαποῦσε! Καὶ γι' αὐτὸ ὑπόφερε.

Ὁ Μῆτσος ἦταν ἕνας νέος καμμιὰ εἰκοσιπενταριὰ χρόνων, ὅταν πρωτογνώρισε τὴ Μυρτώ. Δούλευε σὰν ἐργάτης τοῦ πατέρα της σὲ μιὰ πολυκατοικία καί, κάποια γιορτινὴ μέρα, τὸν κάλεσε ὁ προϊστάμενός του νὰ φᾶνε στὸ σπίτι.

Ἔτσι, γνώρισε ὁ Μῆτσος τὴ Μυρτώ. Καὶ τὴν ἐρωτεύθηκε, ὅπως κι' ἡ Μυρτώ, βλέποντας τὴ λεβεντιά του, τὸν ἀγάπησε.

Δὲν ἦταν μικρή, τότε. Ἦταν εἰκοσιδύο χρόνων. Κι' ἀρκετὰ γόστιμη. Ἱολλοὶ νέοι τὴν εἶχαν ζητήσει γιὰ γυναῖκα τους. Μὰ ἡ Μυρτὼ ἦταν φρόνιμη καὶ λογικὴ καὶ δὲ βιαζόταν. Οἱ νέοι, ποὺ τὴ ζητοῦσαν, ἦταν μικροὶ ὁπάλληλοι καὶ μικρέμποροι.

Προτιμοῦσε, λοιπόν, νὰ μὴν παντρευτῆ, ἀφοῦ περνοῦσε τόσο καλὰ στὸ σπίτι της.

Μὰ γιὰ τὸ Μῆτσο εἶχε ἄλλη ἰδέα. Ὁ Μῆτσος ἦταν λεβέντης. Γι' αὐτὸν δὲ σκέφτηκε πὼς ἦταν χωριάτης, πὼς ἦταν ἐργάτης, χτίστης καὶ φτωχός. Αὐτὸν τὸν ἀγάπησε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή.

Κι' ὅταν ὁ Μῆτσος τὴ ρώτησε ἂν ἤθελε νὰ γίνη γυναῖκα του, ἐκείνη δέχτηκε. Ἀλλὰ δὲ δέχτηκαν οἱ γονεῖς της γιὰ κάμουν γαμπρὸ ἕνα χωριάτη, ἕνα τόσο φτωχὸ νέο, ποὺ δὲν εἶχε τίποτα στὸ χωριό του καὶ ποὺ πήγαινε στὴν Ἀθήνα, γιὰ νὰ δουλέψη σὰν ἐργάτης.

Ἡ Μυρτώ, ὅμως, πεισμάτωσε, ποὺ δὲν τῆς τὸν ἔδιναν γιὰ ἄντρα. Μὰ κι' ὁ πατέρας της θύμωσε καὶ τὸν ἔδιωξε ἀπὸ τὴ δουλειά του.

Ὑπόφερε πολὺ ὁ Μῆτσος, τότε, ὡς ποὺ νὰ ξαναβρῆ δουλειά. Ἡ Μυρτὼ πάλι εἶχε καθημερινὲς γκρίνιες στὸ σπίτι της. Δὲν ὁποχωροῦσε ὅμως κι' ἐπέμενε καὶ φοβέριζε, μάλιστα. Ἦταν ἐνήλικη κοπέλλα, κι' ἔπαιρνε ὅλες τὶς εὐθύνες πάνω της.

— Ἀφοῦ εἶναι ἔτσι, πάρ' τον, μὰ θὰ φύγης ἀπὸ τὸ σπίτι! τῆς εἶπε ὁ πατέρας της.

— Θὰ φύγω! τόλμησε νὰ πῆ στοὺς γονεῖς της ἡ Μυρτώ.

Καὶ πῆγε κοντὰ στὸ Μῆτσο. Δὲν εἶχαν ὅμως νὰ πάνε πουθενὰ ἀλλοῦ καὶ ἀνέβηκαν στὸ χωριό.

Ἡ Μυρτὼ ἔστειλε ἕνα γράμμα στοὺς γονεῖς της καὶ ζητοῦσε τὴν εὐχή τους. Τοὺς καλοῦσε στὸ γάμο της. Μὰ ἐκεῖνοι δὲν τῆς ἀπάντησαν.

Ἡ Μυρτὼ ξεπετιόταν κάθε τόσο γιὰ νὰ δῆ τὸ παιδί της...

Δέκα χρόνια, λοιπόν, τώρα, μ' ἕνα παιδάκι ὀχτὼ χρόνων, ζοῦσε ἡ Μυρτὼ στὸ χωριό. Ὁ ἄντρας της ἔφευγε γιὰ τὴν Ἀθήνα, δούλευε σὲ οἰκοδομὲς κι' ἐρχόταν ποῦ καὶ ποῦ νὰ τοὺς δῆ κανένα Σαββατοκύριακο, ἢ νὰ καθήση κανένα μῆνα, ὅταν δὲν εἶχε δουλειὰ στὴν Ἀθήνα. Ἔβγαζε καλὸ μεροκάματο ὁ Μῆτσος 70—80 δραχμές, μὰ εἶχε καὶ οἰκογένεια καθὼς καὶ τὰ δικά του ἔξοδα στὴν Ἀθήνα.

Δυὸ-τρεῖς φορὲς πῆγε κι' ἡ Μυρτὼ στὴν Ἀθήνα μὲ τὸ παιδὶ καὶ τὸν βρῆκε. Μὰ στὸ σπίτι τῶν γονιῶν της δὲν τολμοῦσε νὰ πάη. Ὅλο καὶ δίσταζε.

Ἔτσι κυλοῦσε ἡ ζωή, ὅταν ἀρρώστησε, ἐκεῖνο τὸ βαρὺ χειμῶνα, ὁ Λάκης. Κι' ἦταν ἡ πρώτη φορά, ποὺ φοβήθηκε ἡ Μυρτώ, γιατὶ κινδύνευε ἡ ζωὴ τοῦ παιδιοῦ της.

Ὅλη τὴ νύχτα συλλογιζόταν πῶς θὰ τὸ σήκωνε ὁλόκληρο παιδὶ στὴν ἀγκαλιά της γιὰ νὰ τὸ πάη, ἄρρωστο, μισὴ ὥρα δρόμο μὲ τὰ πόδια, ἂν δὲν ἐρχόταν τὸ λεωφορεῖο τὸ πρωΐ. Ἔπρεπε ὁπωσδήποτε νὰ τὸ πάη στὴν Ἀθήνα, νὰ τὸ δείξη σ' ἕνα γιατρό.

Ἡ κυρὰ Καλή, ποὺ ἤξερε τὴν ἀπόφασί της, ἦρθε τὰ χαράματα μὲ τὸν ἄντρα της, γιὰ νὰ τὴ βοηθήσῃ νὰ σηκώσουν τὸ παιδί.

Ἔφτασε ὅμως τὸ λεωφορεῖο στὶς 7. Ὅλα ἦταν ἕτοιμα ἐκείνη τὴν ὥρα: τὸ παιδὶ ντυμένο κι' ἡ βαλίτσα μὲ τὰ ροῦχα της καὶ τὰ ροῦχα τοῦ παιδιοῦ ποιήθηκε σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ λεωφορείου. Εὐτυχῶς, ἦταν καλύτερα, ὁ πυρετός εἶχε πέσει λίγο.

Δυὸ ὧρες ἦταν τὸ χωριὸ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα.

"Οταν ἔφτασαν ἐκεῖ κι' ἡ Μυρτὼ μπῆκε σ' ἕνα ταξὶ μὲ τὸ παιδί, τότε μόνο συλλογίστηκε πὼς δὲν ἤξερε ποῦ νὰ πάη, γιὰ νὰ βρῆ τὸν ἄντρα της, γιατὶ ἐκεῖνος θὰ ἦταν στὴ δουλειά του καὶ θἄχε μαζί του τὸ κλειδὶ τῆς κάμαράς του.

— Ποῦ θὰ πᾶμε; τὴ ρώτησε ὁ σωφέρ.

Μὰ ἐκείνη δὲν ἤξερε τί νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ.

Καὶ τότε, χωρὶς νὰ τὸ θέλη, ἔδωσε τὴ διεύθυνσι τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν, ἐκεῖ ὅπου καθόντουσαν οἱ γονεῖς της.

Μόνο ὅταν ξεκίνησε τὸ ταξί, συλλογίστηκε τί ἔκανε! Ἀλλὰ καὶ πάλι, θὰ τοὺς εὕρισκε ἐκεῖ; Δέκα χρόνια εἶχε νὰ μάθη ἂν ζοῦσαν ἢ ἂν ἔμεναν στὸ ἴδιο σπίτι!

Μὲ πόση λαχτάρα περίμενε μέσα στὸ ταξί, ὅταν ὁ σωφὲρ κατέβηκε νὰ χτυπήση τὸ κουδοῦνι τῆς πόρτας! Τὰ μάτια της, θολὰ ἀπὸ τὰ δάκρυα, κύτταζαν πρὸς τὴν πόρτα. Κι' εἶδε τὴ μητέρα της πολὺ γερασμένη, νὰ κυττάζῃ γεμάτη ἀπορία τὸ ταξί. Τὴν εἶδε ν' ἀνοίγη τὰ χέρια της, νὰ κατεβαίνῃ τὰ τρία σκαλοπάτια καὶ νὰ τὴν ὑποδέχεται μ' ἀνοιχτὴ ἀγκαλιά...

Τὸ μεσημέρι ἦρθε καὶ ὁ πατέρας της καὶ βρῆκε τὸ γιατρὸ πάνω ἀπὸ τὸ προσκέφαλο τοῦ ἐγγονοῦ του. Δὲ μίλησε. Βγῆκε καὶ πῆγε σ' ἄλλο δωμάτιο. Ἐκεῖ ἄρχισε νὰ κλαίη ἀπὸ τὴ συγκίνησι. Ἔπειτα, πῆγε νὰ ἐκτελέση τὴ συνταγὴ τοῦ γιατροῦ κι' ἔτρεξε νὰ φέρη τὰ γιατρικά.

Μὰ δὲ γύρισε μόνος. Μαζί του ἔφερε καὶ τὸ Μῆτσο. "Ηξερε ποῦ δούλευε καὶ πῆγε νὰ τὸν πάρη.

"Ολη ἡ οἰκογένεια εἶχε μαζευτῆ τώρα στὸ ζεστὸ σπίτι. Ἔφαγαν ἀμίλητοι στὸ τραπέζι, μὰ ὁ πάγος ἔσπασε τὸ βράδυ, στὴν καμαρούλα, ποὺ βρισκόταν ἀφορμὴ τὸ παιδί.

— Μπαμπᾶ! πρόφερε ἐκεῖνο κι' ἄπλωσε τὸ χέρι του. Μαμᾶ!

Μά, σὲ λίγο, ὁ Λάκης ἔμαθε ποιοὶ ἦταν οἱ δυὸ γέροι, ποὺ ἔστεκαν παράμερα μὲ δάκρυα στὰ μάτια. Καὶ πρόφερε, μ' ἕνα χαμόγελο:

— Παππού!... Γιαγιά!...

Αὐτὰ τὰ δυὸ τρυφερὰ λόγια ἦταν ἀρκετὰ γιὰ νὰ ξεχαστοῦν τὰ παλιὰ καὶ νὰ μείνουν γιὰ πάντα στὴν Ἀθήνα ὁ Μῆτσος κι' ἡ Μυρτὼ μὲ τὸ παιδί τους, ποὺ βρῆκε γρήγορα, μὲ τὴ μεγάλη περιποίησι καὶ μὲ τοὺς γιατροὺς, τὴν ὑγεία του.

ΜΙΡΑΝΤΑ

Η ώρα της γυναίκας

ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΑΜΠΙΓΙΕ

ΜΙΛΗΣΑΜΕ άλλοτε γιά τή μεγάλη μόδα τοῦ ἀμπιγιέ φορέματος, ποὺ δέν εἶναι ἄλλο παρά ἕνα ὁλόϊσιο φουρῶ ἀπό πολυτελές ὑλικό, ὅπως π.χ. τό λαμέ ἤ τό βελοῦδο. Σήμερα θά σᾶς παρουσιάσωμε μιά ἄλλη ἄποψη τῆς ἀμπιγιέ τουαλέττας. Αὐτή συνδυάζει τό φουρῶ μέ τήν τουνίκ καί τό σύνολο εἶναι ἐξαιρετικά κομψό καί χαριτωμένο.

Τό σατέν εἶναι συνήθως τό ὕφασμα, ποὺ θεωρεῖται τό πιό κατάλληλο γιά τό συνδυασμό, ποὺ ἀναφέραμε.

Φυσικά, τό φουρῶ ἐδῶ εἶναι ἰδιαιτέρως εὐθύγραμμο καί στενό μέ τό γνωστό μάκρος, ἀπό τό ὁποῖο δέν ξεφεύγει σήμερα κανένα φόρεμα καί ποὺ σταματᾶ ἀμέσως κάτω ἀπό τά γόνατα.

Τό φουρῶ σταματᾶ σέ μιά ὁριζόντια γραμμή στό ντεκολτέ, ποὺ περνώντας κάτω ἀπό τίς μασχάλες, στηρίζεται στούς ὤμους μέ πολύ στενές μπρετέλλες.

Πάνω ἀπό τό φουρῶ ἔχομε τήν τουνίκ, ἀρκετά πιό κοντή —πάνω ἀπό τά γόνατα— ὥστε νά φαίνεται κάτω ἀρκετό μέρος τοῦ φουρῶ. Τό κορσάζ τῆς τουνίκ σχηματίζει συχνά ἕνα στρογγυλό ντεκολτέ ἤ σέ σχῆμα μπατώ, ἐνῶ μιά ἐλαφρά κόψι κιμονό σχηματίζει πολύ κοντά μανίκια.

Τό κορσάζ συνεχίζεται ἀνετο ὡς τή μέση, ὅπου διαγράφονται ἐλαφρές σοῦρες. Τίς ἴδιες σοῦρες ἤ ἐλεύθερες πιέτες σχηματίζει καί ἡ φούστα τῆς τουνίκ, ποὺ ἔχει γενικῶς μιά ἄνετη γραμμή.

Μιά φαρδειά ζώνη ἀπό τό ἴδιο σατέν, ἄλλοτε ντραπαριστή κι' ἄλλοτε ἴσια, συμπληρώνει τήν κομψή τουαλέττα, ἄν μάλιστα προσθέσωμε καί ἕνα ἄνθος στό πλάϊ.

Γιά μιά τέτοια τουαλέττα προτιμῆστε τό μαῦρο χρῶμα ἤ ἄν εἶστε νέα, ἕνα ὁποιοδήποτε ζωηρό χρῶμα.

Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΤΟΥΑΛΕΤΤΑ

Ὅλα τά μεταξωτά ὑφάσματα εἶναι κατάλληλα γιά φραδυνές τουαλέττες. Οἱ ἀπογευματινές ὅμως γίνονται ἀπό διάφορα λαινάζ. Φυσικά, εἶναι πολύ σοῦπλ καί ἀρίστης ποιότητος. Μή ξεχνοῦμε ὅστόσο καί τά ζέρσεϋ, ἰδίως τήν τελευταία ἐπινόησι τῆς μόδας, ποὺ εἶναι τά ζέρσεϋ σινέ.

Παρουσιάζουν μεγάλη ποικιλία χρωμάτων καί πολλές φορές συνδυασμούς διαφορετικῶν τόνων τοῦ ἰδίου χρώματος.

Τό ζέρσεϋ εἶναι κατ' ἐξοχήν τό ὕφασμα ποὺ ὑποτάσσεται θαυμάσια στή μιά ἤ τήν ἄλλη κόψι, λόγω τῆς μεγάλης του ἁπαλότητος.

Σπά ἀπογευματινά φορέματα ἀκολουθοῦμε τήν εὐθύγραμμη κόψι μέ κιμονό κορσάζ. Αὐτό τό τελευταῖο προσδίδει μεγάλη ἄνεσι, στό σύνολο, χωρίς νά τό ἀπομακρύνη ἀπό τήν ἴσια γραμμή.

Ἕνα τέτοιο φόρεμα ἀπό σινέ ζέρσεϋ σέ βαθύχρωμο τόνο ζωηρεύει κάπως μ' ἕνα λευκό μεταξωτό πλαστρόν πλισσεδωτό.

Συγχρόνως μιά φαρδειά ζώνη ἀπό δέρμα λουστρίνι ἤ σουέντ συμπληρώνει τήν κομψή ἐμφάνισι.

Βραδυνή τουαλέτα φουρῶ καί τουνίκ.

Ἐπανωφόρι ἀπό λαινάζ ντούμπλ-φάς.

ΤΑ ΓΟΥΝΙΝΑ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ

Ἡ γούνα φέτος εἶναι ἰδιαιτέρως τῆς μόδας. Γι' αὐτό θά μᾶς δοθῆ ἡ εὐκαιρία νά θαυμάσωμε καί ἴσως ν' ἀποκτήσωμε ἕνα γούνινο ἐπανωφόρι, ἄν ἡ ἀξία του δέν ὑπερβαίνη τόν προϋπολογισμό μας.

Γιά ἕνα τέτοιο ἐπανωφόρι κάθε γούνα εἶναι κατάλληλη. Ἔτσι μποροῦμε νά διαλέξωμε τί μᾶς ἀρέσει: Γούνα στρωτή, λεία ἤ μέ πλούσιο τρίχωμα στό ἕνα ἤ τό ἄλλο χρῶμα.

Τά γούνινα ἐπανωφόρια ἀκολουθοῦν τίς δυό γραμμές τῆς μόδας: τήν ἴσια καί τήν ἐβαζέ.

Μερικά ἀκολουθοῦν μάλιστα τήν ἰδιοτροπία, ποὺ τά παρουσιάζει εὐθύγραμμα μπροστά καί πίσω μέ γκοντέ, ποὺ σχηματίζουν τήν ἐβαζέ γραμμή.

Αὐτά ὅμως δέν ἀποκλείουν καί τήν ἐντελῶς ἴσια γραμμή, μπροστά καί πίσω, ποὺ κι' αὐτή κολακεύει τή σιλουέττα.

Τό μαῦρο γούνινο ἐπανωφόρι εἶναι ἰδιαιτέρως εὐκολοφόρετο καί πιό κατάλληλο γιά τήν κάθε περίστασι. Ἔτσι τό ἀστρακάν ἔχει τίς προτιμήσεις μας, γιατί εἶναι ἡ κατ' ἐξοχήν γούνα πάντα τῆς μόδας.

Η ΦΑΝΕΛΑ ΣΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Ἀνάμεσα στά διάφορα μάλλινα ὑφάσματα ποὺ θά χρησιμοποιήσωμε γιά τά καθημερινά μας φορέματα εἶναι καί ἡ φανέλλα. Εἶναι πρακτική καί δίνει στό φόρεμα μιά ξεχωριστή χάρι.

Τά ἁπλᾶ φορέματα ἀπό φανέλλα ἀκολουθοῦν καθώς εἶναι ἑπόμενο τήν πιό ἁπλή γραμμή. Εἶναι εὐθύγραμμα μέ τή φούστα μόνο ἐλαφρά ἐβαζέ πρός τά κάτω. Τό κούμπωμα ἀρχίζει ἀπό τό κορσάζ καί συνεχίζεται ὡς τό τέλος τῆς φούστας. Ἄλλοτε πάλι σταματᾶ λίγο κάτω ἀπό τή μέση.

Τό κορσάζ μπορεῖ ἐνίοτε νά εἶναι κιμονό μέ μανίκια τρουά κάρ.

Τό κλείσιμο τοῦ λαιμοῦ εἶναι μάλλον στρογγυλό καί ὡς τή ρίζα. Τά κουμπιά παίζουν σημαντικό ρόλο, καθώς καί ἡ ζώνη.

Τά χρώματα ποὺ ἰδιαιτέρως ταιριάζουν στή φανέλλα τῶν φορεμάτων εἶναι οἱ διάφορες ἀποχρώσεις τοῦ γκρί ἀπό τήν πιό ἀνοικτή ὡς τήν πιό σκούρα δηλαδή οἱ ἀποχρώσεις τοῦ μπέζ καί τοῦ μαρόν.

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ «ΝΤΟΥΜΠΛ-ΦΑΣ»

Τά ντούμπλ-φάς ὑφάσματα εἶναι πολύ τῆς μόδας φέτος γιά ἐπανωφόρια. Παρουσιάζουν δέ πολύ χτυπητές ἀντιθέσεις στίς δυό τους ὄψεις. Κάποτε ἔχουν χρώματα ἐντελῶς διαφορετικά.

Θέλουν ἰδιαίτερο ράψιμο. Δέ φοβοῦνται καί εἶναι ἐντελῶς περιποιημένα ἐσωτερικῶς, γιά νά μποροῦν νά φοριοῦνται κι' ἀπό τήν ἴσια κι' ἀπό τήν ἀνάποδη.

Ἡ πιό σκούρα ὄψι χρησιμοποιεῖται συνήθως γιά τό ἐξωτερικό τοῦ ἐπανωφοριοῦ, ἐνῶ ἡ ἀνοιχτότερη ἀποτελεῖ τό ἐσωτερικό.

Εἶναι πολύ τῆς μόδας ὁ συνδυασμός μέ ἕνα παρόμοιο ἐπανωφόρι ἑνός φορέματος, ποὺ νάχη τό χρῶμα τῆς ἐσωτερικῆς πλευρᾶς τοῦ ἐπανωφοριοῦ.

Ἔτσι ἔχετε ἕνα ὁμορφο σύνολο, ποὺ δέν παύει νά εἶναι ἁρμονικό μέ ὁποιαδήποτε ὄψι τοῦ ἐπανωφοριοῦ καί ἂν τό φορέσετε.

Αὐτό, βέβαια, δέ θά πῆ ὅτι δέ μπορεῖτε νά φορέσετε τό ἴδιο αὐτό ἐπανωφόρι καί μέ ἄλλα φορέματα.

ΛΕΥΚΟ, ΤΟ ΧΡΩΜΑ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Εἶναι ἴσως ἡ πρώτη φορά στά χρονικά τῆς μόδας, ποὺ τό λευκό χρῶμα διατηρεῖ τήν ἐπικαιρότητά του καί μέσα στήν καρδιά τοῦ χειμῶνα. Αὐτό ἀκριβῶς συμβαίνει ρέτος καί σ' αὐτό συμφωνοῦν οἱ κυριώτεροι οἶκοι μόδας τοῦ Παρισιοῦ.

Τά ὁλόλευκα λαινάζ εἶναι ἡ μεγάλη μόδα τῆς ἐποχῆς. Παντοῦ στίς παρισινές βιτρίνες βλέπομε ὁλόκληρη σειρά ἀπογευματινῶν φορεμάτων ἀπό ὁλόλευκα λαινάζ.

Ἀκολουθοῦν ὅλα σχεδόν τήν εὐθυγραμμία, γιατί τό λευκό χρῶμα θά προσέδιδε σέ μιά ἐβαζέ γραμμή περισσότερο φάρδος ἀπ' ὅ,τι θά θέλαμε.

Ἕνα μοντέλο τοῦ παρισινοῦ οἴκου Μάγκυ Ρούφ μᾶς παρουσιάζει ἕνα πολύ κομψό ἀπογευματινό φόρεμα ἀπό λευκό λαινάζ.

Ἔχει τό κορσάζ μᾶλλον ἐφαρμοστό, τά μανίκια ὡς κάτω ἀπό τούς ἀγκώνας μέ γυριστά ρεβέρ καί τή φούστα ἐντελῶς εὐθύγραμμη μέ τό σκέρτσο νά στολίζεται στά μισά τοῦ μάκρους της μέ μιά ὁριζόντια φάσα ὁλοτρίγυρα σάν πιέτα, ποὺ δίνει τήν ἐντύπωσι πώς τό φόρεμα ἀποτελεῖται ἀπό τή φούστα καί μιά μακρειά καζάκα.

Ἡ ὅλη γραμμή εἶναι κομψή καί ταιριάζει ἰδιαιτέρως σέ μιά λεπτή σιλουέττα.

Σύμφωνα μέ τόν ἐπιτυχῆ συνδυασμό τοῦ λευκοῦ μέ τό μαῦρο, μπορεῖτε νά συνδυάσετε μιά τέτοια τουαλέττα μέ μαῦρο καπέλλο, μαῦρα γοβάκια κι' ἕνα κολλιέ ἀπό ζαί.

ΟΙ ΒΕΣΤΕΣ ΤΩΝ ΤΑΓΙΕΡ

Οἱ βέστες τῶν ταγιὲρ ταιριάζουν φέτος μέ ὅλα τά γοῦστα. Μιλήσαμε πολλές φορές γιά τή μεγάλη μόδα τῆς βέστας, ποὺ εἶναι μακρειά καί προσλαμβάνει ἕνα σπορτίφ τύπο μέ τή φαρδειά ζώνη, ἄλλοτε δερμάτινη καί ἄλλοτε ἀπό τό ἴδιο ὕφασμα τοῦ ταγιέρ.

Κοντά σ' αὐτή τή βέστα ἔχομε καί ἕνα ἐντελῶς διαφορετικό τύπο: τήν κοντή βέστα καί τή ριχτή συγχρόνως ποὺ εἶναι εὐθύγραμμη χωρίς περιττό φάρδος.

Αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἡ βέστα γίνεται ἀπό μονόχρωμο λαινάζ καί μπορεῖ νά ἔχη ἐμφάνισι λουσάτη ἤ σπορτίφ ὅταν χρησιμοποιήσωμε λαινάζ φαντασί: πρέγκ-ντέ-γκολ ἤ καντριγιέ.

Μή ξεχνοῦμε ὅμως καί τά ταγιὲρ σέ κλασσική γραμμή ποὺ ἔχουν βέστα σέ περιωρισμένο μάκρος, ριχτή, ποὺ ἐφάπτεται στό σῶμα. Ἔχει ἕνα πάρσιμο στίς πλαϊνές ραφές καί αὐτό τήν κάνει νά σχηματίζη λίγη μέση.

Τά ρεβέρ εἶναι κλασσικά, ὁ γιακᾶς ἐπίσης καί οἱ τσέπες κοφτὲς ὁριζόντιες συμπληρούμενες μέ καπάκια. Τό κούμπωμα εἶναι εὐθύγραμμο ἤ σταυρωτό, γιατί καί τά δυό συνηθίζονται.

Χρησιμοποιοῦμε κι' ἐδῶ μονόχρωμα ἤ φαντασί λαινάζ, ἀναλόγως τοῦ τύπου ποὺ θέλομε νά δώσωμε στό ταγιέρ μας.

Τά φαντασί ταγιέρ, ποὺ εἶναι σπορτίφ ἔχουν καί τό συμπλήρωμά τους, ἕνα πλεχτό πουλόβερ ἤ μπλούζα. Γιά χρῶμα τοῦ πλεχτοῦ συνδυάζομε τό χρῶμα ποὺ κυριαρχεῖ στό φανταζί ὕφασμα.

Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΜΟΔΑ

Στά σημερινά καλοθερμασμένα σπίτια τά παιδάκια, ποὺ ἔχουν συγκέντρωσι, μποροῦν καί στήν καρδιά τοῦ χειμώνα νά ντυθοῦν ἐλαφρά, χωρίς φόβο νά κρυολογήσουν.

Θά φορέσουν μεταξωτά φουστανάκια πότε στόν ἕνα καί πότε στόν ἄλλο ἁπαλό χρωματισμό. Βλέπομε σ' αὐτά ὅλη τήν γκάμα τῶν παστὲλ καί πολλά λευκά.

Ἡ γραμμή, ποὺ ἀκολουθοῦν τά λουσᾶτα παιδικά φορέματα, εἶναι πάντα πολύ ἄνετη: φουστίτσα μέ μπουστάκι ἐφαρμοστό, ποὺ ἀποτελεῖ ἀντίθεσι μέ τή φούστα. Δέν ἀποκλείεται ὅμως καί τό μπουφάν μπουστάκι.

Συνηθίζονται πολύ οἱ μεγάλοι γιακάδες, ποὺ μοιάζουν μέ μικρὲς μπέρτες καί ποὺ σκεπάζουν ἀκόμη καί τά μισά μπράτσα, ποὺ καμμιά φορά εἶναι γυμνά ὡς ἐπάνω.

Βλέπομε ὅστόσο καί πολλά μανικάκια φοῦσκες καί μικρότερους γιακάδες.

Ὅλες οἱ παιδικὲς τουαλεττίτσες συμπληρώνονται μέ ζῶνες ἀπό τό ἴδιο ὕφασμα τοῦ φορέματος σέ διάφορους τύπους: στενές, φαρδειὲς ἤ ντραπαριστὲς μέ κατάληξι πάντα ἕνα φιόγκο.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΛΕΧΤΑ

Τά πλεχτά πουλόβερ ἤ σουέτερ ἀρέσουν στά μικρά γιά κάθε μέρα.

Ἀγοράκια ἤ κοριτσάκια μὲ πλισσεδωτὲς φουστίτσες ἤ παντελονάκια βρίσκουν σ' αὐτά ἕνα πρακτικό καί κομψό συμπλήρωμα τῆς ἐμφανίσεώς τους.

Τά πλεξίματα, ποὺ σχηματίζουν διάφορα σχέδια, εἶναι πολύ τῆς μόδας, καθώς καί αὐτά ποὺ σχηματίζουν ἀζουρὲ πλέξι.

Οἱ μεγάλοι φοροῦν πλεχτά τῆς μηχανῆς, τά παιδιά ὅμως παραμένουν πιστά στά πλεχτά τοῦ χεριοῦ, — γιατί ποιά μητέρα δέν προθυμοποιεῖται νά πλέξη κάτι γιά τό ἀγοράκι της ἤ τήν κορούλα της;

Προτιμοῦνται γιά τά παιδιά τά πλεχτά, ποὺ φοριοῦνται πάνω ἀπό μπλουζίτσες. γιατί οἱ μπλουζίτσες πλένονται ὅσο συχνά θέλομε.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

Ἀριστερά: Καθημερινό ἀπογευματινό φόρεμα ἀπό φανέλα. Δεξιά: Γούνινο εὐθύγραμμο ἐπανωφόρι ἀπό ἀστρακάν

Τὸ μελάνιασμα

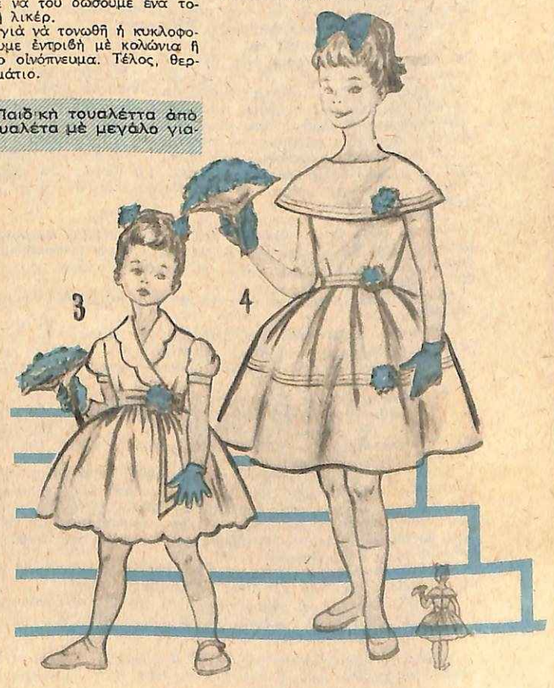
Μὲ τά δυνατά κρῦα τοῦ χειμώνα, συμβαίνει συχνά νά πάθη ψῦξι ἕνα ἄτομο ἀδύνατο κι' ἐξαντλημένο, μόλις ἐκτεθῆ στό κρῦο. Μελανιάζουν τότε τό πρόσωπο, τά χέρια καί τά πόδια του. Πρέπει νά τόν μεταφέρουμε ἀμέσως σέ μέρος κρύο —κι' ὄχι σέ θερμαινόμενο δωμάτιο— νά τόν γδύσουμε μέ προσοχή καί νά τόν τρίψουμε μέ κρύο νερό, γιά ν' ἀποκατασταθῆ σιγά σιγά ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος καί νά χαθῆ τό μελάνιασμα. Στό διάστημα αὐτό μποροῦμε νά τοῦ δώσουμε ἕνα τονωτικό, καφὲ ἤ λικέρ.

Ἀργότερα, γιά νά τονωθῆ ἡ κυκλοφορία, τοῦ κάνουμε ἐντριβὴ μὲ κολώνια ἤ μὲ καμφοροῦχο οἰνόπνευμα. Τέλος, θερμαίνομε τό δωμάτιο.

1) Σουέτερ μέ πλέξι ἀζουρέ. 2) Ἀγορίστικη μπλούζα μὲ μυτερὸ ἀνοιγμα. 3) Παιδικὴ τουαλέττα ἀπό ταφτᾶ ρὸζ μὲ σουρωτὴ φουστίτσα καὶ μπουστάκι μὲ γιακὰ σομόκιν. 4) Παιδικὴ τουαλέτα μὲ μεγάλο γιακὰ—μπέρτα

'Αγανακτισμένος άπ' την τόση σκληρότητά της, έκωσε το σπαθί του στην πλάτη της.

Η Εκδίκηση της Κριμχίλδης

ΠΕΣΜΕΝΗ πάνω στο άψυχο κορμί τοῦ άντρα της, ἡ Κριμχίλδη ἔκλαιγε μὲ λυγμοὺς καὶ σκούπιζε μὲ τὰ μακρυὰ ξανθὰ μαλλιά της τὸ αἷμα ποὺ εἶχε τρέξει ἀπ' τὴν πληγὴ τοῦ στήθους του.

— Ζίγκφριντ, ἀγαπημένε μου Ζίγκφριντ, μίλησέ μου!...

Οἱ σπαραχτικὲς φωνές της ἀντηχοῦσαν στοὺς διαδρόμους τοῦ παλατιοῦ, κάνοντας ν' ἀνατριχιάζουν ὅσοι τὴν ἄκουγαν.

— Σήκω, ἀγαπημένε μου! Ἔλεγε μ' ἀπελπισία. Σήκω νὰ μοῦ δείξῃς τὸ δολοφονικὸ χέρι ποὺ μοῦ στέρησε τὸ φῶς τῆς ζωῆς μου! Ὀρκίζουμαι νὰ πάρω ἐκδίκησι, Ζίγκφριντ!

— Τί εἶν' αὐτὰ ποὺ λές, ἀδελφή μου; ρώτησε τρομαγμένος ὁ Γκοῦντερ. Σοῦ ἐξήγησα πὼς ἦταν ἕνα ἀτύχημα. Καθὼς κυνηγούσαμε μέσα στὸ δάσος ὁ Χάγκεν εἶδε τοὺς θάμνους νὰ κουνιοῦνται. Νόμισε πὼς κρυβόταν πίσω τους κάποιο ἀγρίμι καὶ πέταξε τὸ κοντάρι του. Μόνον ὅταν ἀκούσαμε τὴν κραυγὴ τοῦ Ζίγκφριντ, καταλάβαμε τὸ λάθος ποὺ εἶχε κάνει... Μὰ ἦταν πιὰ ἀργά! Ὁ ἄντρας σου εἶχε πεθάνει, μὲ τρυπημένη τὴν καρδιά.

Ἡ Κριμχίλδη ἀνασήκωσε τὸ κεφάλι της καὶ κύτταξε τὸ Γκοῦντερ μὲ μάτια θολὰ ἀπ' τὰ δάκρυα. Τὰ λόγια του φαίνονταν πιστευτά... μὰ κάτι μέσα της τῆς ἔλεγε πὼς δὲν ἦταν αὐτὴ ἡ ἀλήθεια!

Ξαφνικὰ μίλησε ἡ νύφη της, ἡ Βρουνχίλδη:

— Κι' ἔτσι δὲ θὰ μπορῆς πιὰ νὰ λὲς πὼς ὁ ἄντρας σου εἶναι μεγαλύτερος ἥρωας ἀπ' τὸ δικό μου! Ὅσα κατορθώματα κι' ἂν ἔκανε, εἶναι πιὰ νεκρός! Κι' οἱ νεκροὶ δὲν εἶναι ποτὲ καλύτεροι ταλάβει!

Ἡ Βρουνχίλδη ἦταν βασίλισσα τῆς Ἰσλανδίας. Ὁ Ζίγκφριντ τὴν εἶχε νικήσει μὲ τόλμη κι' ἐξυπνάδα καὶ τὴν εἶχε χαρίσει στὸ Γκοῦντερ, παίρνοντας γι' ἀντάλλαγμα γυναίκα του τὴν ἀδελφή του, τὴν Κριμχίλδη.

Ἡ Βρουνχίλδη δὲν εἶχε συχωρέσει ποτὲ τὸ Ζίγκφριντ ὄχι μόνο γιὰ τὴν ἧττα της, ἀλλὰ καὶ γιατί ἦταν πιὸ δυνατὸς καὶ πιὸ γενναῖος ἀπ' τὸν ἄντρα της, κι' ἡ φήμη του εἶχε ξαπλωθῆ σ' ὅλη τὴ Βουργουνδία. Προσπαθοῦσε νὰ κρύψῃ τὸ μῖσος της μὰ ἡ Κριμχίλδη τὸ εἶχε μαντέψει.

Τώρα πιὰ καταλάβαινε τί εἶχε συμβῆ: Ἡ Βρουνχίλδη εἶχε συνεννοηθῆ μὲ τὸ Χάγκεν φὸν Τρόγιε, ἕνα ἀπ' τοὺς μεγαλύτερους ἡγεμόνες τῆς χώρας, ποὺ μισοῦσε κι' αὐτὸς τὸ Ζίγκφριντ γιατὶ τὸν φοβόταν. Εἶχαν συμφωνήσει νὰ τὸν σκοτώσουν μὲ δόλο. Καθόλου ἀπίθανο μάλιστα νὰ ἤξερε τὸ ἐγκληματικὸ σχέδιο κι' ὁ ἀδελφός της ὁ Γκοῦντερ...

Ἡ νέα γυναῖκα ἄπλωσε τὸ χέρι της, τ' ἀκούμπησε στὴν πληγὴ τοῦ ἀγαπημένου της κι' εἶπε μὲ σταθερὴ φωνή:

— Ὀρκίζουμαι νὰ πάρω πίσω τὸ αἷμα σου, Ζίγκφριντ! Τῆς ἀπάντησε τὸ εἰρωνικὸ γέλιο τῆς νύφης της...

★

Πέρασαν μῆνες ἀπὸ τότε. Ἡ Κριμχίλδη φαινόταν ἤρεμη καὶ φερνόταν σχεδὸν φιλικὰ στὴ Βρουνχίλδη, στὸ Γκοῦντερ, ἀκόμα καὶ στὸ Χάγκεν... Ὅλοι πίστευαν πὼς εἶχε ξεχάσει τὸν ὅρκο της.

Μὰ ἡ νέα γυναῖκα δὲν περίμενε παρὰ τὴν εὐκαιρία γιὰ νὰ τὸν πραγματοποίηση.

Μιὰ μέρα, ἔφτασε στὸ παλάτι ὁ Ρίντεγκερ φὸν Μπλεχάριν. Ὑποκλίθηκε μπροστὰ στὸ θρόνο τοῦ Γκοῦντερ καὶ εἶπε:

— Ἔρχομαι σὰν ἀπεσταλμένος τοῦ ἀήττητου Ἀττίλα. Ὁ μεγάλος βασιλιὰς τῶν Οὔννων ζητάει γιὰ γυναῖκα του τὴν ὡραία Κριμχίλδη.

— Νὰ δώσω τὴν ἀδελφή μου σ' ἕνα βάρβαρο; φώναξε ὁ Γκοῦντερ. Ποτέ!

Μὰ ἡ Κριμχίλδη, ποὺ στεκόταν δίπλα του τὸν διέκοψε:

— Μὴ βιάζεσαι ν' ἀπαντήσῃς, χωρὶς νὰ μάθῃς τὴ γνώμη μου, ἀδελφέ μου. Ἀπὸ τότε ποὺ ἔχασα τὸν ἀγαπημένο μου Ζίγκφριντ, ἡ ζωὴ εἶναι δύσκολη γιὰ μένα σ' αὐτὸ τὸ παλάτι, ὅπου ὅλα μοῦ τὸν θυμίζουν! Ὁ Ἀττίλας εἶναι μεγάλος βασιλιὰς κι' ἡ πρότασί του μὲ τιμάει. Δέχομαι νὰ γίνω γυναῖκα του!

Ὁ Γκοῦντερ τὴν κύτταξε μὲ μάτια γουρλωμένα ἀπ' τὴν ἔκπληξι. Μά, μιὰ κι' ἡ ἴδια εἶχε δεχτῆ, δὲ μποροῦσε ν' ἀρνηθῆ αὐτὸς τὸ χέρι της στὸν Ἀττίλα. Γιατὶ θἀβλεπε τότε νὰ ξεχύνωνται στοὺς κάμπους τῆς Βουργουνδίας οἱ ἄγριες ὀρδὲς τῶν Οὔννων.

— Κάνε ὅ,τι θέλεις, ἀδελφή μου, εἶπε ἀναστενάζοντας. Εὔχομαι νὰ μὴν τὸ μετανοιώσῃς!

Κι' ἔτσι ἡ Κριμχίλδη παντρεύτηκε τὸν Ἀττίλα.

Ὁ καινούργιος της ἄντρας ἦταν ἀπαίσιος στὴν ὄψι, βρωμερὸς κι' ἀμόρφωτος, σωστὸ κτῆνος.

Ἡ νέα γυναῖκα ἀνατρίχιαζε ἀπὸ ἀηδία κάθε φορὰ ποὺ τὴν ἀγκάλιαζε. Μὰ ἔκρυβε τὰ αἰσθήματά της καί, ὅταν ὁ Ἀττίλας χορτασμένος ἀπὸ ἔρωτα ἔγερνε στὸ πλευρό της, τοῦ ἔλεγε:

— Ἄντρα μου καὶ βασιλιά μου, γιατὶ δὲ μπαίνεις μὲ τὸ στρατό σου στὴ Βουργουνδία; Εἶναι πλούσια χώρα, καὶ τὸ παλάτι της ξεχειλίζει ἀπὸ χρυσάφι καὶ πολύτιμα πετράδια.

Ὁ Ἀττίλας δίστασε, γιατὶ οἱ ἀδελφοὶ τῆς Κριμχίλδης, ὁ Γκοῦντερ, ὁ Γκέρνετ κι' ὁ Γκίφελχερ, ἦταν γενναῖοι πολεμιστές. Τότε ἡ Κριμχίλδη τοῦ πρότεινε:

— Νὰ ὀργανώσῃς μεγάλες γιορτὲς καὶ νὰ καλέσῃς τ' ἀδέλφια μου καὶ τοὺς ἡγεμόνες τῆς χώρας. Θὰ τοὺς μεθύσουμε κι' ἔτσι θὰ τοὺς ἐξοντώσουφε εὔκολα.

Τὸ σχέδιο ἄρεσε στὸν Ἀττίλα καὶ τὸ πραγματοποίησε.

Μὰ τ' ἀδέλφια τῆς Κριμχίλδης, μόλις φτάσανε στὸ στρατόπεδο τοῦ Ἀττίλα κι' εἶδαν μὲ πόση ψυχρότητα τοὺς ὑποδέχτηκε ἡ ἀδελφή τους καὶ πόσο μῖσος φανέρωνε ἡ ματιά της, κατάλαβαν ποιὰ τύχη τοὺς περίμενε... Στὸ συμπόσιο κάνανε πὼς ἔπιναν πολύ, ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα ἄδειαζαν τὶς κοῦπες τους στὸ χῶμα. Καί, τὴ νύχτα, κατόρθωσαν νὰ δραπετεύσουνε.

Ἡ Κριμχίλδη μάνιασε γιὰ τὴν ἀποτυχία τῆς ἐκδικήσεώς της. Μὰ κι' ὁ Ἀττίλας εἶχε θυμώσει ποὺ τοῦ ξέφυγαν μέσ' ἀπ' τὰ χέρια του οἱ πρίγκηπες κι' οἱ ἄρχοντες. Ἀποφάσισε λοιπὸν νὰ ἐπιτεθῆ στὴ Βουργουνδία.

★

Γιὰ πρώτη φορὰ μιὰ γυναῖκα κάλπαζε στὸ πλευρὸ τοῦ Ἀττίλα, ἐπικεφαλῆς τῆς ἐπιθέσεως. Ἦταν ἡ Κριμχίλδη.

Οἱ Βουργούνδιοι πολέμησαν γενναῖα, μὰ τὰ στίφη τῶν Οὔννων τοὺς σάρωσαν κυριολεκτικά. Ὁ Γκοῦντερ, ὁ Γκέρνετ κι' ὁ Γκίφελχερ ἔπεσαν στὴ μάχη.

Ἐνῶ οἱ Οὖνοι λεληλατοῦσαν κι' ἔκαιγαν, ἡ Κριμχίλδη ἔτρεξε στὸ παλάτι, ψάχνοντας γιὰ τὴ Βρουνχίλδη καὶ τὸ Χάγκεν.

Μὰ ἡ νύφη της μαθαίνοντας τὴν καταστροφὴ τοῦ στρατοῦ καὶ τὸ θάνατο τοῦ ἄντρα της, κατάλαβε πὼς ἦταν προτιμώτερο νὰ τερματίσῃ τὴ ζωή της, παρὰ νὰ πέσῃ στὰ χέρια τῆς κουνιάδας της.

Ὅταν μπῆκε στὸ δωμάτιό της, ἡ Κριμχίλδη τὴ βρῆκε νεκρή, μ' ἕνα μαχαῖρι χωμένο στὸ στῆθος της.

Ὁ Χάγκεν προσπάθησε νὰ ξεφύγῃ ἀλλὰ δὲν πρόλαβε. Ἡ Κριμχίλδη τὸν βρῆκε κρυμμένο σ' ἕνα μικρὸ δωμάτιο τοῦ παλατιοῦ, νὰ τρέμῃ ἀπ' τὸ φόβο του.

— Ζίγκφριντ, παίρνω τὸ αἷμα σου πίσω! φώναξε.

Τὴν ἴδια στιγμή, μπῆκε στὸ δωμάτιο ἕνας γερο-σύμβουλος ὁ Χίλντεμπραντ. Ἀντίκρυσε τὴ νέα γυναῖκα, ἀφρισμένη ἀπὸ λύσσα, νὰ πισοδπατάη τὸ πτῶμα τοῦ Χάγκεν. Καί, ἀγανακτισμένος ἀπ' τὴν τόση σκληρότητά της, ἔχωσε τὸ σπαθί του στὴν πλάτη της.

Ἡ Κριμχίλδη κυλίστηκε στὸ πάτωμα, μέσα σὲ μιὰ λίμνη αἵματος.

Ξεψυχοῦσε, ὅμως, ἀλλ' ἡ σκέψι πὼς εἶχε κρατήσει τὸν ὅρκο της κι' εἶχε ἐκδικηθῆ τὸ φονιὰ τοῦ ἀγαπημένου της, τὴν ἔκανε νὰ γελάσῃ εὐτυχισμένη...

— Ζίγκφριντ, ἔρχομαι νὰ σὲ συναντήσω! μουρμούρισε.

Κι' ἄφισε τὴν τελευταία της πνοή...

ΑΣΩΛΚ

62 ΧΡΟΝΙΑ ΔΗΜΑΡΧΟΣ!

Πρὶν ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες ὁ Ἔρνεστ Μαίηζον, ἡλικίας 88 ἐτῶν, παραιτήθηκε ἀπὸ τὸ ἀξίωμα τοῦ δημάρχου τοῦ Νιούπορτ (Ἀγγλία). Ὁ Μαίηζον κατεῖχε αὐτὸ τὸ ἀξίωμα χωρὶς τὴν παραμικρὴ διακοπὴ ἀπὸ 62 χρόνια. Ὅταν ἐξελέγη γιὰ πρώτη φορὰ δήμαρχος, ἦταν 26 χρόνων.

Συγκλονιστικὸ ἀστυνομικὸ μυθιστόρημα ὑπὸ ΓΟΥΕΪΝΤ ΜΙΛΛΕΡ

Τὸ κυνήγι τοῦ δολοφόνου

ΔΙΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓ. ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ἀφοῦ φιλάει διὰ τῆς βίας τὴ Μάρτζετ, ὁ Φάρουου φεύγει, παρακολουθώντας τὰ ἴχνη τοῦ Ὄγκυστιν καὶ τῆς Τερέζας, μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς θὰ τὸν ὁδηγήσουν στὸ Μπόκοκ. Ἡ Μάρτζετ καταφεύγει τότε σ' ἕνα τέχνασμα, γιὰ νὰ τὸν σταματήσῃ: Εἰδοποιεῖ μ' ἕνα ἀνώνυμο τηλεγράφημα τὸ σερίφη μιᾶς πόλεως ἀπ' ὅπου πρόκειται νὰ περάσῃ ὁ Φάρουου, παρουσιάζοντάς τον ὡς συμμορίτη τοῦ Μπόκοκ. Ἐκεῖνος τὸν πιάνει τότε, τὸν κλείνει στὴ φυλακὴ καὶ τὸν βασανίζει, γιὰ νὰ τοῦ ἀποσπάσῃ ὁμολογίες. Στὸ τέλος, ὁ Φάρουου καταφέρνει νὰ δραπετεύσῃ, σὲ κακὴ κατάστασι καὶ ἄρωστος ἀπὸ ἐλονοσία. Στὸ μεταξὺ ἡ Μάρτζετ ἔχει μετανοιώσει γιὰ τὴν πρᾶξι της καὶ πηγαίνει μὲ τ' αὐτοκίνητό της νὰ τὸν βρῇ. Ὁ Φάρουου χάνει ὀχεδὸν τὶς αἰσθήσεις του, ὅταν τ' αὐτοκίνητό του ἐχη φτάσει σ' ἕνα βουνό, καὶ καταφέρνει νὰ συρθῇ ὡς μιὰ ἐρημικὴ καλύβα. Ὅταν συνέρχεται, ἐπειτα ἀπὸ δυὸ μέρες, βρίσκεται μαζί του ἡ Μάρτζετ καὶ τὸν περιποιεῖται μ' ἀφοσίωσι.

7ον

— Ἤμουν πολὺ ἄσχημα; ρώτησε.

Ἡ Μάρτζετ φοροῦσε ἕνα πλεχτὸ μπλὲ φουστάνι κάτω ἀπ' τὸ ἀδιάβροχό της.

Εἶχε καθήσει τώρα καταγῆς, δίπλα στὸ κρεβάτι, κι' ἀσχολεῖτο μὲ τὸ γδάρσιμο τοῦ λαγοῦ. Τὰ κατάφερνε περίφημα...

— Εἴχατε ἀρρωστήσει γιὰ καλά, ἀπάντησε. Ἐλονοσία, ἔ; Ἀναγνώρισα τὰ συμπτώματα... Βρῆκα τότε τὶς ταμπλέτες τῆς ἀτεμπρίνης στὴ βαλίτσα σας, τὶς διέλυσα σὲ νερὸ καὶ σᾶς ἔδωσα νὰ πιῆτε λίγη ἀπ' αὐτὴ τὴ διάλυσι. Τελοσπάντων, ἔκανα ὅ,τι μποροῦσα...

Ὁ Φάρουου χαμογέλασε ἀδύνατα.

— Εὐτυχῶς ποὺ μένατε σ' ἕνα τόπο ὅλο βάλτους! εἶπε.

—Μὴ μιλᾶτε! τὸν μάλωσε. Ναί, ἔχομε πολλὰ κουνούπια στὸ Ὀκεφενόκ, ὄχι ὅμως ἀνωφελεῖς. Αὐτὰ ποὺ ξέρω γιὰ τὴν ἐλονοσία, τἄμαθα ὅταν παρακολούθησα μαθήματα νοσοκόμας στὸ Πανεπιστήμιο.

Ὁ Φάρουου ἔμενε ξαπλωμένος ἡσυχα, θαυμάζοντάς την ποὺ ἔκοβε μὲ τέχνη τὸ λαγὸ σὲ κομμάτια. Κάθε τόσο, ἡ Μάρτζετ ἀνασήκωνε τὰ μαλλιά της, ποὺ πέφτανε στὸ πρόσωπό της.

— Εὐτυχῶς ποὺ βρήκατε αὐτὴν ἐδῶ τὴν καλύβα, πρόσθεσε. Μᾶς ἔχουν ἀποκλείσει τὰ χιόνια. Ὁ δρόμος εἶναι σὲ κακὸ χάλια... Βρῆκα στ' αὐτοκίνητό σας ἁλυσίδες γιὰ τοὺς τροχούς, ἀλλὰ δὲν τὶς τοποθέτησα... Ἔξοτε, εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ βλέπω χιόνι. Καὶ τὸ βρίσκω πολὺ διασκεδαστικό!

Ἡ ἐπίμονη ματιὰ τοῦ Φάρουου τὴν ἔκανε νὰ σκύψῃ λίγο τὸ κεφάλι της μ' ἀμηχανία. Ἐκεῖνος ἐξακολούθησε νὰ τὴ θαυμάζῃ.

Εἶχε γίνει τώρα ἕνα ἄλλο πρόσωπο, ἕνα εἶδος ξένης φίλης. Δὲν ἦταν πιὰ ἡ γυναῖκα ποὺ τὴν εἶχε πσθήσει τόσο βίαια καὶ ποὺ τὴν εἶχε φιλήσει στὸ διαμέρισμα μιᾶς κοινῆς γυναίκας τοῦ Σικάγου. Τὸν περιποιοτάνε στοργικά... ἀλλὰ τίποτα παραπάνω.

Αὐτὴ ἦταν τουλάχιστον ἡ τακτικὴ ποὺ εἶχε υἱοθετήσει ἡ Μάρτζετ, κι' ὁ Φάρουου δὲν εἶχε τὴ δύναμι νὰ τῆς φέρῃ ἀντίρρησι.

— Ἂν κρίνω ἀπ' τὴ διεύθυνσι ποὺ ἀκολουθήσαμε, τοῦ εἶπε, πρέπει νὰ βρισκόμαστε κάπου στὸ Οὐϊσκονσιν. Πάντως, παίρνω μονάχα σταθμοὺς τοῦ Οὐϊσκονσιν στὸ ραδιόφωνο.

Σηκώθηκε, σκούπισε τὰ χέρια της κι' ἐξακολούθησε, χωρὶς νὰ τὸν κυττάζῃ:

— Δὲν κάνουν καθόλου λόγο γιὰ σᾶς, οὔτε γιὰ μένα. Μιὰ φωτογραφία μου δέ, ποὺ δημοσιεύτηκε στὶς ἐφημερίδες τοῦ Σικάγου, μὲ παρουσιάζει ἐντελῶς ἀγνώριστη...

Πλησίασε ὕστερα στὴ θερμάστρα, σιγοτραγουδώντας, γιὰ νὰ φτιάξῃ τὸ φαγητό.

Ὁ Φάρουου ἀναρωτήθηκε πῶς τὸν εἶχε βρῆ. Δὲ μποροῦσε νὰ καταλάβῃ...

"Ακουγε τὸ τραγούδι της καὶ τὸ βράσιμο τοῦ νεροῦ. Σὲ λίγο, γαργάλισε τὰ ρουθούνια του μιὰ ὀρεχτικὴ μυρωδιά.

Ἀποκοιμήθηκε πάλι...

Ὅταν ξανάνοιξε τὰ μάτια του, εἶχε νυχτώσει. Δὲν ὑπῆρχε μέσα στὴν καλύβα ἄλλο φῶς ἀπ' τὶς ἀνταύγειες τῆς φωτιᾶς τῆς θερμάστρας. Ὁ ἄνεμος ἔμπαινε στὴν καμινάδα, κι' ἔκανε τὶς φλόγες νὰ χορεύουνε, σχεδιάζοντας πελώριες κι' ἀλλόκοτες σκιὲς πάνω στοὺς τοίχους.

Ὁ Φάρουου κύτταξε γιὰ λίγο αὐτὴ τὴν πάλη τοῦ κόκκινου μὲ τὸ μαῦρο. Ἔνοιωθε τώρα πὼς εἶχε συνέλθει, πὼς εἶχε ξαναγίνει ἕνα ἀνθρώπινο ὄν...

Στράφηκε ξαφνικὰ καὶ φώναξε τὴ Μάρτζετ, ποὺ καθότανε χάμω, δίπλα στὴ θερμάστρα. Ἐκείνη γύρισε καὶ τὸν κύτταξε. Τὰ μάτια της λάμπανε, πελώρια, στὸ μισοσκόταδο.

— Τὸ βράδυ ποὺ φτάσαμε ἐδῶ, σᾶς προβόλησα... τῆς εἶπε.

— Ναί, ἀπάντησε ἐκείνη ἁπλά.

Σηκώθηκε καὶ τεντώθηκε γιὰ νὰ ξεμουδιάσῃ. Ὁ Φάρουου πρόσεξε πὼς εἶχε ξαναφορέσει τὰ δικά της παπούτσια.

— Θέλετε τώρα ζουμί; τὸν ρώτησε. Δὲν ἤθελα νὰ σᾶς ξυπνήσω γιὰ νὰ φᾶτε...

— Κι' ὅμως δὲ φαίνεσθε γιὰ πληγωμένη, ἐπέμεινε ἐκεῖνος.

— Ἡ σφαῖρα πέρασε ἕνα μίλι μακρυά μου! τοῦ εἶπε γελῶντας, ἐνῶ ἔβαζε τὴν κατσαρόλα πάνω στὴ θερμάστρα γιὰ νὰ ζεσταθῇ. Εὐτυχῶς γιὰ μένα ποὺ ἤσαστε ἄρωστος! Μολονότι ὑποθέτω πὼς, ἂν ἤσαστε καλά, σὲ φυσιολογικὴ κατάστασι, δὲ θὰ μὲ πυροβολούσατε!

Ὁ Φάρουου προσπόθησε νὰ θυμηθῇ τὶς ἐντυπώσεις ποὺ εἶχε δοκιμάσει, ἀλλὰ δὲν τὸ κατόρθωσε. Τοῦ φαίνονταν σὰν ἀόριστοι ἐφιάλτες...

Κύτταζε τὴ Μάρτζετ, τὴ λεπτὴ σιλουέτα της ποὺ διαγραφότανε μπροστὰ στὴ φωτιά, καὶ δὲ μποροῦσε νὰ πεισθῇ πὼς τὴν εἶχε πυροβολήσει, πάνω σὲ μιὰ κρίσι μίσους ἢ φόβου... Τοῦ ξαναῆρθαν ὅμως ἀνεπιθύμητες ἀναμνήσεις, σχετικὰ μὲ τὴν πραγματικότητα ποὺ τοὺς χώριζε.

Ἦταν ἡ γυναῖκα τοῦ Κλὲλ Μπόκοκ! Ἡ καλύτερα, μιὰ γυναίκα ποὺ τὴν εἶχε μεταχειριστῇ ὁ Μπόκοκ γιὰ ἀσφάλεια καὶ εὐχαριστήσῃ τοὺς...

Ζάρωσε τὰ φρύδια του. Ἡ Μάρτζετ δὲν ἤξερε βέβαια τὴν ἀλήθεια, ἤξερε ὅμως πὼς αὐτός, ὁ Φάρουου, τὸ εἶχε βάλει σκοπὸ νὰ ἐξοντώσῃ τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἀγαποῦσε αὐτὴ σὰν σύζυγό της.

Ἐνοιωσε εὐγνωμοσύνη καὶ ταπείνωσι συγχρόνως, στὴ σκέψι πὼς τὸν περιποιοταν καὶ τὸν φροντιζε ἡ γυναίκα τοῦ Μπόκοκ. Ἤξερε καλὰ ὅτι, δίχως ἐκείνη, δὲ θὰ ζοῦσε τώρα. Ὁ πυρετὸς καὶ τὸ κρύο θὰ τὸν εἶχαν ξεκάνει.

Ἡ Μάρτζετ ἔφερε κοντὰ στὸ κρεβάτι του τὴν ἀχυστὴ κατσαρόλα μὲ τὸ ζουμί, τὸν βοήθησε νὰ μισοκαθήσῃ καὶ τοῦδωσε νὰ πιῇ μὲ τὸ κουτάλι. Ἡ ἐπίμονη ματιά του τὴν τάραξε, Ἔχυσε λίγο ζουμὶ πάνω στὸ γυμνὸ στῆθος του, καὶ καθὼς τὸ σκούπιζε ψιθύρισε:

— Γιατί μὲ κυττᾶτε ἔτσι, Τζάκομπ;

— Ἀπορῶ... γιατί κάνετε τόσο κόπο γιὰ μένα!

— Δὲν ξέρω...

Ταραγμένη, ἡ Μάρτζετ κύτταζε ἀφηρημένα τὸ ζουμί, ἀνακατεύοντας το μὲ τὸ κουτάλι.

— Ἡ μάλλον, ξέρω! πρόσθεσε. Σᾶς τὸ χρωστούσα. Γιατὶ ἐγὼ σᾶς ἔρριξα σ' ἐκείνη τὴν κόλασι, στὸ Χάργκαρθ, χωρὶς νὰ τὸ θέλω. Σᾶς ὁρκίζομαι, Τζάκομπ, ποτὲ δὲν πίστευα πὼς μποροῦσαν νὰ γίνωνται τέτοια πράγματα!

— Πῶς ξέρετε τί ἔγινε στὸ Χάργκαρθ; τὴ διεκόπε ὁ Φάρουου.

Ἐκείνη κοκκίνισε λίγο περισσότερο καὶ τοῦ ἐξήγησε:

— Ὅταν... ὅταν σᾶς ξάπλωσα στὸ κρεβάτι, εἶδα τὰ σημάδια. Σᾶς χτυπήσανε. Καὶ τὸ πρόσωπό σας... Τώρα ἔχει σχεδὸν γιατρευτῇ, ἦταν ὅμως γεμάτο μελανιές.

Σώπασαν κι' οἱ δυὸ μ' ἀμηχανία. Ὁ Φάρουου φανταζότανε τὴ Μάρτζετ νὰ τὸν τραβᾶη στὸ κρεβάτι, νὰ τὸν γδύνῃ, νὰ τὸν περιποιῆται μὲ συμπόνια... Τὸ ἴδιο εἶχε κάνει κι' αὐτὸς γιὰ κείνη, στὴν κάμαρα τοῦ ξενοδοχείου τοῦ Γουέϊκρος. Εἶχαν περάσει μόνο ἑφτὰ νύχτες ἀπὸ τότε, κι' ὅμως τοῦ φαινότανε τόσο μακρυνὴ ἀνάμνησι!...

Ἡ νέα γυναῖκα ἀνασήκωσε τὰ μάτια της, τὸν κύτταξε καὶ πρόσθεσε:

— Εἶχα στείλει ἕνα τηλεγράφημα... Θὰ σᾶς τὸ εἶπε ἴσως ὁ ἀστυνόμος... Ἕνα τηλεγράφημα γεμάτο ψευτιές. Λογάριαζα νὰ σᾶς συγκρατήσω λιγάκι μ' αὐτό, ἴσα-ἴσα ὅσο χρειαζόταν γιὰ νὰ μὴ μπορέσετε νὰ ξαναβρῆτε τὸν Κλέλ. Ἐλπίζα πὼς θὰ σᾶς χαλοῦσα ἔτσι τὰ σχέδια.

»Μὰ ὕστερα μετάνοιωσα τόσο ποὺ δὲ μποροῦσα νὰ κλείσω μάτι. Δὲν εἶμαι συνηθισμένη νὰ φέρνωμαι ἔτσι ὕπουλα... Ξεκίνησα λοιπόν, κι' ἔφτασα ἐκεῖ τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ φεύγατε.

Ἔτσι λοιπὸν ἐξηγεῖτο ὁ ἄνεμος ποὺ φώναζε τ' ὄνομά του, καὶ τὰ μάτια ποὺ τὸν παρακολουθοῦσανε...

Ἡ Μάρτζετ ξανάγινε ἀπότομα ἡ πονετικὴ ξένη. Καὶ κατόρθωσε νὰ τοῦ χαμογελάσῃ μ' ἕνα τρόπο σχεδὸν ἀπροσωπο, κυττάζοντάς τον στὰ μάτια.

— Κρύωσε τὸ ζουμί... παρατήρησε.

Ἐκεῖνος κούνησε τὸ κεφάλι του, δυσαρεστημένος. Δὲν τοῦ ἀρεσανε στὴ Μάρτζετ αὐτὰ τὰ φερσίματα τῆς νοσοκόμας ἐξ ἐπαγγέλματος. Τὴν προτιμοῦσε δίχως μάσκα, ἐξθρικὴ μάλλον παρὰ ἀδιάφορη.

— Δὲ μοῦ ἀπαντήσατε ἀκόμα, τῆς εἶπε ἐπιθετικά. Γιατί κάνετε τόσο κόπο γιὰ μένα; Δὲν πρόκειται, νὰ σώσετε ἔτσι τὸ σπουδαῖο σας Κλέλ!

Μιὰ παοόξενη συγκίνησι τὸν ἔκανε νὰ βρίσκη πικρὴ τὴ γεῦσι τοῦ ζουμιοῦ. Παραμέρισε τὸ γεμᾶτο κουτάλι ποὺ τοῦ πρόσφερε ἡ νέα γυναίκα, καὶ τὴν κύτταξε ἀπειλητικά.

"Ηθελε νὰ τῆς μιλήσῃ μὲ κακία — μ' ὅλο ποὺ τὸν εἶχε βοηθήσει, ἢ μᾶλλον ἀκριβῶς γι' αὐτό. Καὶ παραξενεύοτανε ποὺ αἰσθανόταν συγχρόνως τὸ μαρτύριο τῆς ζήλειας. Ποτὲ ὡς τότε δὲν εἶχε ζηλέψει...

— Δὲν ὑπάρχει λόγος ὡστόσο νὰ στενοχωριόσαστε γι' αὐτόν, πρόσθεσε. Δὲν εἶσαστε γυναίκα του. Δὲν εἶναι ἄντρας σας. Ἔχει μιὰν ἄλλη σύζυγο, νόμιμη, ποὺ τὴν παντρεύτηκε ἐδῶ καὶ τρία χρόνια. Εἶναι ἐκείνη ποὺ εἴδατε μαζί μου στὸ Σικάγο...

»Ὅταν σᾶς παντρεύτηκε ὁ

Μικρὴ ἱστορία

Εἶχε καὶ παράπονα!

Ἕνα χιονισμένο βουνὸ τῆς Ἑλβετίας γίνονται χιονοδρομίες γιὰ τὸ παγκόσμιο πρωτάθλημα!...

Ὁ ὑποψήφιος πρωταθλητής, μόλις ἔχει ξεκινήσει γιὰ νὰ κατέβῃ τὴν πλαγιά, ὅταν βλέπῃ ξαφνικὰ νὰ τὸν ξεπερνᾶ ἕνας ἄλλος σκιέρ, ποὺ τρέχει μὲ καταπληκτικὴ ταχύτητα. Ὁ πρωταθλητὴς κάνει τὸ πᾶν γιὰ νὰ τὸν φτάσῃ, ὅμως ἄδικα...

— Δὲν πειράζει τοῦ χρόνου πάλι, ἂν προπονηθῶ ἐντατικά, ἴσως τὰ καταφέρω καλύτερα... λέει μόνος του στενοχωρημένος καὶ παραδέχεται τὴν ἥττα του.

Στὸ μεταξύ, ὁ ἄγνωστος ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ τρέχη σὰν βολίδα, φτάνει πρῶτος στὸ τέρμα, ἐνῶ ὁ ἐπίδοξος πρωταθλητὴς ἀκολουθεῖ ὕστερ' ἀπὸ λίγα δευτερόλεπτα κακόκεφος καὶ λυπημένος γιὰ τὴν ἀποτυχία του.

Μόλις κατόπιν ἀντικρίζει τὸν καινούργιο πρωταθλητή, σπεύδει γεμάτος θαυμασμὸ νὰ τὸν ρωτήσῃ:

— Δὲ μοῦ λές, συνάδελφε, σὲ ποιὰ ἀθλητικὴ ὁμάδα ἀνήκεις;

— Ἐγώ; Μὰ δὲν εἶμαι ἀθλητής!

— Δὲν εἶσαι ἀθλητής; Μὰ τὸ ξέρεις ὅτι ἤρθες πρῶτος στὸ παγκόσμιο πρωτάθλημα;

Κι' ὁ ἄλλος ἀδιάφορα:

— Δὲ μὲ νοιάζει διόλου... Ἐκεῖνο μονάχα ποὺ θέλω νὰ ξέρω εἶναι ποιὸς παλιάνθρωπος μ' ἔσπρωξε τὴν ὥρα ποὺ παρακολουθοῦσα τοὺς ἀγῶνες!

Κλέλ, τὸν κυνηγοῦσε ἡ ἀστυνομία, ἀκριβῶς ὅπως καὶ σήμερα. Γύρισε λοιπὸν στὴν πατρίδα του καὶ βρῆκε γιὰ κρυψώνα... τὸ κρεβάτι σας! Ναί, σᾶς χρησιμοποίησε γιὰ νὰ κρυφτῆ!

Σώπασε ἀπότομα καὶ ξανάπεσε στὸ κρεβάτι, τρομαγμένος ἀπ' ὅ,τι εἶχε πῆ. Ντρεπότανε γιὰ τὰ λόγια του.

Ἡ Μάρτζετ, γονατισμένη πάντα δίπλα στὸ μαξιλάρι του, μὲ πρόσωπο χλωμὸ καὶ ἀνέκφραστο, τὸν κύτταζε κι' ἐξακολουθοῦσε ν' ἀνακατεύῃ μηχανικὰ τὸ ζουμί, σὰν νὰ μὴν εἶχε ἀκούσει...

— Τελειώστε τὸ φαγητό σας, Τζάκομπ, εἶπε ἁπλά.

— Λυπᾶμαι, Μάρτζετ... τραύλισε ἐκεῖνος.

Δὲν τοῦ ἀπάντησε καὶ ξανάρχισε νὰ τὸν ταΐζῃ.

Τὸ κουτάλι ἀνεβοκατέβαινε μὲ ἀργὸ καὶ κανονικὸ ρυθμό, ὥσπου ἀδειασε πιὰ ἡ κατσαρόλα.

Ὕστερα ἡ Μάρτζετ σηκώθηκε, ἄνοιξε τὴν πόρτα καὶ κύτταξε ἔξω.

— Μοῦ φαίνεται πὼς στρώνει ὁ καιρός, εἶπε.

Τυλίχτηκε μὲ τὸ τρέντς-κότ της, βγῆκε καὶ ξανάκλεισε πίσω της τὴν πόρτα.

Ἐξαντλημένος ἀπ' τὸ ξέσπασμα τοῦ θυμοῦ του, ὁ Φάροου κύτταξε τὴν πόρτα καὶ περίμενε ν' ἀκούσῃ ἐν' αὐτοκίνητο νὰ ξεκινάῃ. Δὲ θἄχε ἄδικο ἡ Μάρτζετ, ἂν ἔφευγε...

Ἀλλὰ στ' ἦταν τώρα σὲ κατάστασι νὰ τὰ βγάλῃ πέρα μονάχος του.

— Μάρτζετ... εἶπε μὲ λαχτάρα.

Ἡ πόρτα ἄνοιξε καὶ ξαναμπῆκε ἡ νέα γυναίκα.

— Χρειαζόσαστε τίποτα; ρώτησε, σταματώντας στὸ κατώφλι.

— Ὄχι, εὐχαριστῶ.

— Μοῦ φάνηκε πὼς μὲ φωνάξατε.

Κύτταξε γύρω της. Πῆρε ἀπὸ μιὰ ἄκρη τὸ βαλιτσάκι της κι' ἔβγαλε ἀπὸ μέσα ἕνα μπλὲ παντελόνι κι' ἕνα σκωτσέζικο πουκάμισο.

— Ἔφυγα τόσο γρήγορα ἀπ' τὸ Γουέϋκρος, εἶπε, ὥστε ξέχασα τὰ νυχτικά μου... Ξέρετε, πρέπει νὰ πλαγιάσουμε στὸ ἴδιο κρεβάτι. Δὲν ἔχουμε ἀρκετὰ σκεπάσματα γιὰ δυό.

— Δὲν πειράζει... ἀπάντησε ἀδέξια ὁ Φάροου. Τί κάνατε ὅμως χτὲς τὴ νύχτα;

Ἡ νέα γυναίκα στεκότανε πίσω ἀπ' τὴ θερμάστρα, ἔξω ἀπ' τὶς ἀνταυγειές της.

— Ὦ, δὲν κοιμήθηκα πολὺ τὴν περασμένη νύχτα, ἀπάντησε.

Ὁ Φάροου γύρισε ἀλλοῦ τὸ πρόσωπό του. "Ἀκουσε τὸ θρόϊσμα ποὺ κάνανε τὰ ροῦχα της, καθὼς φοροῦσε τὸ παντελόνι καὶ τὸ σκωτσέζικο πουκάμισο... Ὕστερα βήματα ξυπόλητων ποδιῶν στὸ πάτωμα. Τραβήχτηκε ὅσο μποροῦσε στὴν ἄκρη τοῦ κρεβατιοῦ κι' ἔμεινε ἀκίνητος.

Ἡ Μάρτζετ χώθηκε κάτω ἀπ' τὰ σκεπάσματα, ἀμίλητη ὅπως κι' αὐτός.

Ὁ Φάροου ἔνοιωθε τὸ ἀγγίγμα τοῦ παντελονιοῦ πάνω στὸ γυμνὸ πόδι του καὶ τὸ ἄρωμα τῶν μαλλιῶν της πολὺ κοντὰ στὸ μάγουλό του.

Οἱ κοκκινωπὲς λάμψεις ἐξακολουθοῦσαν νὰ χορεύουνε πάνω στοὺς τοίχους καὶ στὸ ταβάνι.

Ὁ Φάροου θέλησε νὰ σφίξῃ τὸ χέρι τῆς Μάρτζετ, γιὰ νὰ τῆς ἐκδηλώσῃ ἔτσι τὴν εὐγνωμοσύνη του. Ἔνοιωσε τὴ σάρκα της ν' ἀνατριχιάζῃ στὸ ἄγγιγμά του καὶ τράβηξε τὸ χέρι του.

Ὁ ὕπνος ἦρθε ἐπιτέλους νὰ τὸν λυτρώσῃ ἀπ' τὴν ἐσωτερικὴ πάλη του...

ΙΣΤ'

Τετάρτη 9 Μαΐου. 8 τὸ πρωΐ

"Οταν ξύπνησε τ' ἄλλο πρωΐ, ὁ Φάροου ἔσφιγγε τὴ Μάρτζετ στὴν ἀγκαλιά του. Ἐκείνη τὸ δεχότανε παθητικά, κυττάζοντας τὸ ταβάνι.

Ὁ ἄντρας τὴν ἄφισε ἀμέσως. Ἐκείνη σηκώθηκε ἀπ' τὸ κρεβάτι καὶ φόρεσε τὰ παπούτσια της. ἀμίλητη.

— Δὲν ἤθελα νὰ σᾶς χαλάσω τὸν ὕπνο, εἶπε ὁ Φάροου μὲ στεναχώρια.

— Μὰ δὲ μοῦ τὸν χαλάσατε καθόλου.

— Ἔπρεπε νὰ μὲ ξυπνήσετε.

— Ὄχι δά! Εἴχατε ἀνάγκη ἀπὸ ἀνάπαυσι... Πῶς αἰσθάνεσθε τώρα;

— Πολὺ καλύτερα. Εὐχαριστῶ, ἀπάντησε ὁ Φάροου.

Ἀληθινά, εἶχαν περάσει τελείως οἱ συνέπειες τοῦ πυρετοῦ του κι' ἔνοιωθε νάχῃ ξαναβρῇ τὴ ζωτικότητά του. Εἶχε ἐπιτέλους τὴν ἐντύπωσι πὼς ἦταν φτιαγμένος ἀπὸ μῦς, κι' ὄχι ἀπὸ ζελατίνα.

Πεινοῦσε σὰν λύκος. Μπόρεσε νὰ καθήσῃ καὶ νὰ φάῃ μονάχος ὅ,τι εἶχε ἑτοιμάσει ἡ Μάρτζετ.

Ὁ κόσμος τοῦ φαινόταν ἀλλαγμένος, καλύτερος, καθὼς ὁ ἥλιος ἔμπαινε ἀπ' τὸ παράθυρο καὶ ζέσταινε τὴν κάμαρα.

Μισοκοιμήθηκε πάλι λίγο μετὰ τὸ φαγητό. "Οταν ξύπνησε, εἶδε τὴ Μάρτζετ νὰ χτενίζεται, καὶ νὰ πλένεται μὲ παγωμένο νερό.

Ζάρωσε τὰ φρύδια του. Μιὰ ἀνάμνησι τὸν τυραννοῦσε...

Ἡ Μάρτζετ εἶχε βάλει τώρα ἕνα φόρεμα ἀπὸ μεῦρο ταφτᾶ, μὲ κοντὰ μανίκια, τουαλέτα ἀταίριαστη σὲ μιὰ μοναχικὴ καλύβα τοῦ βουνοῦ. Τὸ φόρεμα αὐτὸ ἔκλεινε μ' ἕνα ἐκλαίρ, ποὺ ὁ Φάροου παρακολουθοῦσε τὴν καμπύλη γραμμή του.

Ἡ νέα γυναίκα τὸν κύτταξε, πάνω ἀπ' τὴ λεκάνη ποὺ πλενότανε.

— Ξαναβρῆκα τὸ φόρεμά μου στὴ βαλίτσα σας, τοῦ ἐξήγησε.

Ναί, ἦταν τὸ φόρεμα ποὺ τῆς εἶχε βγάλει ὁ Σὰμ "Ωγκυστιν καὶ τὸ εἶχε πετάξει ὕστερα στὸ Φάροου. Μὰ ἡ Μάρτζετ δὲ φαινότανε νὰ τοῦ δίνῃ καμμιὰ ἰδιαίτερη σημασία.

— Μὲ συγχωρῆτε. Δὲ σκόπευα νὰ τὸ κρατήσω... δικαιολογήθηκε ὁ Φάροου.

— Μὰ φυσικά! Τὸ ρίξατε μέσα στὴ βαλίτσα σας καὶ τὸ ξεχάσατε.

Ζέστανε νερὸ στὴ φωτιά, γιὰ νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ ξυριστῇ.

Δὲν πολυκουβεντιάσανε, ὅλο τὸ ὑπόλοιπο πρωΐ.

"Οπως ὅλοι ὅσοι περνᾶνε τὴ ζωή τους στὴ ζούγκλα, ὁ Φάροου δὲν ἦταν φλύαρος καὶ δὲν τὸν ἐνοχλοῦσε καθόλου ἡ σιωπή. Ὡστόσο τώρα τοῦφερνε κάποια ἀμηχανία. "Ηξερε πὼς ἦταν ἔνοχος ἀπέναντι στὴ Μάρτζετ καὶ ποθοῦσε ἀκόμα φλογερώτερα ἕνα χαμόγελο ἢ μιὰ λέξι της κάπου-κάπου.

Ἡ πιὸ ἀγαπητὴ τους ἀνάμνησι ἦταν ἡ στιγμὴ ποὺ εἶχε ξυπνήσει μὲ τὸ κεφάλι του ἀκουμπισμένο στὸ ἁπαλὸ μαξιλάρι τοῦ στήθους της. Ὡστόσο δὲν τὸ εἶχε ἐπιδιώξει, αὐτὸ ἡ Μάρτζετ. Προτιμοῦσε νὰ τοὺς χωρίζῃ μιὰ ἄβυσσος, κι' ἡ ἀφηρημένη ἐκφρασί της ἔκανε στάσεις.

Τὸ μεσημέρι, ὁ Φάροου ἀποφάσισε νὰ σηκωθῇ.

"Ηταν μονάχος. Ἡ Μάρτζετ εἶχε βγῇ ἔξω πρὶν ἀπὸ μιὰ ὥρα, χωρὶς νὰ τοῦ δώσῃ καμμιὰ ἐξήγησι.

Ἐξακολουθοῦσε νᾶναι ἀδύνατος. Κουράστηκε πολὺ γιὰ νὰ ντυθῇ. "Ενοιωσε ὅμως μιὰ ἱκανοποίησι καὶ αὐτοπεποίθησι, ὅταν αἰσθάνθηκε πάνω του τὰ ροῦχα του.

Πῆγε ὣς τὸ παράθυρο καὶ κύτταξε τὸ τοπίο. Πίσω ἀπ' τὴν καλύβα, τὸ ἔβαφος κατηφόριζε ἀπότομα πρὸς τὸ βάθος μιᾶς στενῆς κοιλάδας. αὐλακωμένης ἀπὸ ρυάκια, ἀνάμεσα σὲ δάση καὶ βράχους. Ἕνα ἄστρο καὶ γυαλιστερὸ χαλὶ σκέπαζε τὸ κάθε τι. Ἕνα κοπάδι ἀγριόχηνες πέρασε ἀπὸ πάνω, πετῶντας πρὸς τὸ βορρᾶ, σὲ τριγωνικὸ σχηματισμό.

"Υστερα ὁ Φάροου εἶδε τὴ Μάρτζετ ποὺ ξαναγύριζε, γλυστρῶντας ἀνάμεσα στὰ πανύψηλα καὶ χιονοφορτωμένα δέντρα. Εἶχε σκυμμένο τὸ κεφάλι της καὶ φαινόταν συλλογισμένη.

"Εβγαλε μιὰ φωνὴ ἐκπλήξεως, ὅταν τὸν εἶδε ντυμένο.

— Βιαστήκατε πολύ! τὸν μάλωσε. Ξαναπέσετε ἀμέσως στὸ κρεβάτι!

— Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ τὄπαθα αὐτό, ἀπάντησε ἐκεῖνος. Ξέρω πόσο βαστᾶνε τὰ κότσια μου.

— "Ας εἶναι! Γιατί νὰ προσπαθῶ νὰ σᾶς πείσω: Αὐτοκτονῆστε, ἀφοῦ τὸ θέλετε.

Ὁ Φάροου γέλασε, βλέποντάς την θυμωμένη. Κι' ἐκείνη ἀκόμα περισσότερο γι' αὐτό.

Ὡστόσο, ὁ Φάροου δὲν ἦταν δυσαρεστημένος γιὰ τὴ μικρὴ σκηνὴ ποὺ τοῦ ἔκανε. Κάθε ἄλλο μάλιστα! Προτιμοῦσε νὰ τὴ βλέπῃ θυμωμένη, παρὰ ψυχρὴ κι' ἀδιάφορη.

Ἐνῶ ἀνακάτευε τὶς κατσαρόλες γιὰ τὸ μαγείρεμα, τοῦ πέταξε:

— Φαντάζομαι, πὼς θεωρεῖτε τὸν ἑαυτό σας ἱκανὸ ἀκόμα καὶ γιὰ νὰ σωφάρετε!

— Ὄχι ἀκόμα, τῆς ἀπάντησε. Οὔτε κι' ὁ δρόμος ἄλλωστε εἶναι κατάλληλος. Σήμερα ἔχομε Τεταρτη... δὲν εἶν' ἔτσι; "Ισως τὴν Παρασκευή...

Κύτταξε τὸ παράθυρο. Ἡ Μάρτζετ εἶπε:

— Αὐτὸ ὅμως σημαίνει ἄλλες δυὸ νύ... ἄλλες δυὸ μέρες, ἤθελα νὰ πῶ!

Εἶχε κοκκινίσει ξαφνικά, βλέποντας πὼς γύρισε καὶ τὴν κύτταξε.

— "Εχετε δίκηο, στὸ κάτω-κάτω, πρόσθεσε. Φύγετε, ὅταν δυναμώσετε καλά.

Ἐκεῖνος χαμογέλασε καὶ ξαναγύρισε στὸ παράθυρο.

— Χιόνι... μουρμούρισε. Κόντευα νὰ ξεχάσω τί ἦταν αὐτὸ τὸ πράγμα, ἐκεῖ κάτω στὴν Ἀφρική...

Μείναμε κι' οἱ δυὸ ἀμίλητοι γιὰ πολλὴ ὥρα. "Υστερα ὁ Φάροου πῆγε νὰ πάρῃ τὸ ντουφέκι του, ποὺ τόχε ἀφίσει τέσσερες μέρες ἀκαθάριστο. Σκόνταψε ὅμως στὴ βαλίτσα τῆς νέας γυναίκας, ποὺ ἔπεσε, ἄνοιξε καὶ σκόρπισε τὸ περιεχόμενό της.

"Εσκυψε ἀμέσως, γιὰ νὰ διορθώσῃ τὸ λάθος του. Ἡ Μάρτζετ γύρισε ἀμέσως πρὸς τὸ μέρος του.

— Ἀφῆστε τα, τοῦ εἶπε, μὴν κουράζεσθε. Θὰ τὰ μαζέψω ἐγώ...

Μὰ ἦταν πολὺ ἀργά! "Εμεινε καρφωμένη στὴ θέσι της, βλέποντας τί κρατοῦσε ὁ Φάροου: ἕνα νυχτικό της, ἀπὸ λεπτότατο καὶ διάφανο ὕφασμα μὲ χρῶμα ροδακινί.

Ὁ Φάροου διέκρινε μέσα ἀπ' αὐτὸ τὰ χοντρά του χέρια.

Κατάλαβε, πρὶν ἀκόμα σηκώσῃ τὸ κεφάλι του καὶ συναντήσῃ τὴ ματιὰ τῆς Μάρτζετ...

Τοῦ εἶχε πῆ ψέμματα τὸ προηγούμενο βράδυ. Κι' ἤξερε τὸ γιατί: Δὲν ἦταν ἀπὸ ἀνάγκη, ποὺ φοροῦσε τὸ χοντρὸ παντελόνι καὶ τὸ καουμπόϊκο πουκάμισό της ὅταν πλάγιασε δίπλα του, ἀλλὰ ἀπὸ φόβο μὴν ἔρθουν σ' ἐπαφή.

"Απλωσε τὸ ὕφασμα πάνω στὸ χέρι του, κι' ἀναδόθηκε ἀπ' αὐτὸ τὸ ἄρωμα τῆς Μάρτζετ.

Τὸ αἷμα χτυποῦσε δυνατὰ στὰ μελίγγια του. Ἡ ἀναπνοή του εἶχε γίνει γρήγορη, λαχανιασμένη. Ὁ ἀέρας τῆς καλύβας εἶχε γεμίσει ξαφνικὰ ἀπ' τὴν ἴδια ἠδυπάθεια, ὅπως στὴν πρώτη τους συνάντησι... Πάλευαν οἱ δυό τους μὲ τὰ μάτια, ἐνῶ τὸ στῆθος τῆς Μάρτζετ, ἀνεβοκατέβαινε γοργὰ κάτω ἀπ' τὸ μαῦρο ταφτά.

Ὁ Φάροου ἀνασηκώθηκε. Μὲ μιὰ ξαφνικὴ κίνησι, πέταξε τὸ νυχτικὸ μέσα στὴ βαλίτσα κι' ὕστερα προχώρησε πρὸς τὴν πόρτα.

Βγῆκε ἔξω καὶ περπάτησε στὸ χιόνι, ποὺ τοῦ ἔφτανε ὡς τοὺς ἀστραγάλους, μὲ τὸ κεφάλι σκυφτό, χωρὶς νὰ βλέπῃ τίποτα.

Πῆγε νὰ καθήσῃ μέσα στὴ Λίνκολν, ποὺ βρισκότανε πάντα στὴν ἴδια θέσι, μὲ τὸν προφυλακτῆρα της στραβωμένο ἀπ' τὸ χτύπημα πάνω στὸ δέντρο.

"Ανοιξε τὸ ραδιόφωνο καὶ προσπάθησε νὰ συγκεντρώσῃ τὴν προσοχή του σ' ὅ,τι ἄκουγε. Ἦταν ἕνα δελτίο εἰδήσεων: γεγονότα πάντα ὁμοια, ποὺ ἐξακολουθοῦσαν νὰ συμβαίνουν στὸν ἐξωτερικὸ κόσμο.

Δὲ γινότανε καθόλου λόγος γιὰ τὴ συμμορία Μπόκοκ.

"Επειτα ἀπὸ λίγα λεπτά, ὁ Φάροου ξαναγύρισε στὴν καλύβα κι' ἔφαγε ὅ,τι τοῦ εἶχε ἑτοιμάσει ἡ Μάρτζετ. Κανεὶς ἀπ' τοὺς δυό τους δὲν εἶπε λέξι, σὰν νὰ φοβόνταν πὼς ἡ παραμικρὴ φράσι θἄφερνε ἀπρόβλεπτα ἀποτελέσματα...

Μετὰ τὸ φαγητό, ὁ Φάροου ξαπλώθηκε στὸ κρεβάτι. Ἦταν βέβαιος πὼς δὲ θὰ μποροῦσε νὰ κοιμηθῇ. Κι' ὅμως τὸν πῆρε ἀμέσως ὁ ὕπνος...

"Οταν ξανάνοιξε τὰ μάτια του, βρέθηκε σ' ἕνα γνώριμο μισοσκόταδο. Ἡ Μάρτζετ μαγείρευε.

Ὁ Φάροου ἀσχολήθηκε μὲ τὸ καθάρισμα τοῦ πιστολιοῦ του ὥσπου ἑτοιμάστηκε τὸ φαγητό.

Φάγανε καὶ πάλι ἀμίλητοι. Σκέπτονταν κι' οἱ δυὸ πὼς πλησιάζε γρήγορα ἡ ὥρα νὰ πλαγιάσουνε...

Ὁ Φάροου εἶχε καθήσει στὸ πόδια τοῦ κρεβατιοῦ, μὲ τὸ τενεκεδένιο πιάτο του στὸ χέρι. Ἀπόφευγε ὅμως—ὅπως κι' ἡ Μάρτζετ—νὰ κυττάξῃ τὰ σκεπάσματα...

— Τζάκομπ... εἶπε ἀπότομα ἡ νέα γυναίκα.

Ἐκεῖνος ξαναγύρισε ἀμέσως στὴν πραγματικότητα.

— Τί εἶναι; ρώτησε.

— Δὲν ἀγαποῦσα τὸν Κλέλ, συνέχισε ζωηρὰ ἡ Μάρτζετ. Δὲν τὸν ἀγαποῦσα... ὅπως θὰ μποροῦσα νὰ τὸν ἀγαπήσω σήμερα. "Ημουν τότε δυὸ χρόνια μικρότερη, παιδὶ ἀκόμα, δίχως πείρα...

Ὡστόσο, γνωριζόμαστε καλά, ἀπὸ καιρό. "Ημαστε κι' οἱ δυὸ νέοι, γεμάτοι ὑγεία... Καὶ στὰ 18 χρόνια της, μιὰ κοπέλλα διψάει γιὰ ἔρωτα... "Θελα νὰ νοιώσω ἀντρικὰ χάδια. Ὑποθέτω πὼς ἦταν φυσικὸ ἐκ μέρους μου νὰ πιστέψω ὅτι ἐρωτευθήκα τὸν Κλέλ, σοβαρὰ καὶ γιὰ πάντα...

»"Οταν ἔφυγε, ἀναρωτήθηκα πολλὲς φορὲς ἂν εἶχα κάνει καλὰ νὰ τὸν παντρευτῶ. Μὰ δὲ ζήτησα ποτὲ νὰ ἐμβαθύνω σ' αὐτό, γιατὶ μοῦ φαινόταν ἄπρεπο, μιὰ κι' ἤμουν πιὰ παντρεμένη γυναίκα.

Σταμάτησε λίγο κι' ὕστερα συνέχισε πιὸ ἀργά, σὰν νὰ ζυγίζε τὶς λέξεις της:

— Τώρα ὅμως, ἂν εἶν' ἀλήθεια αὐτὰ ποὺ εἴπατε, βρίσκω πὼς ἔχασα τὸν καιρό μου προσπαθῶντας νὰ εἶμαι τόσο εὐσυνείδητη, τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ Κλὲλ μ' ἐξαπατοῦσε αἰσχρά. Αὐτὸ μοῦ δίνει τὸ δικαίωμα νὰ σκεφθῶ.

— Σᾶς εἶπα τὴν ἀλήθεια, Μάρτζετ. Λυπᾶμαι, ἀλλά...

— Τὸ ξέρω! Δὲν ταράχτηκε

Πρόσωπο
ΔΡΟΣΕΡΟ
ΝΕΑΝΙΚΟ
ΘΕΛΟΥΔΙΝΟ
ΜΕ ΛΑΔΙ ΧΕΛΩΝΑΣ
Dr. N. Aralle
Ἐξαφανίζει τὶς ρυτίδες, ξαναφέρνει τὴν ὀνοιξη στὴν ἐπιδερμίδα

LABORATOIRES BIOLOGIQUES «ARVAL» S. A. - SION (SUISSE)

«ΜΗ ΔΩΡΙΖΕΤΕ...»

ΛΕΓΕΙ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

"Οσο παράξενο καὶ ἂν σᾶς φαίνεται, αὐτὰ ἀνεκοίνωσε διὰ τοῦ Τύπου τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν.

Προτοῦ ὅμως σᾶς μιλήσω ἐν ἐκτάσει γι' αὐτό, δὲν ἀντέχω στὸν πειρασμὸ νὰ σᾶς ἐνημερώσω μιὰ στιγμὴ γιὰ κάτι ἄλλο, ποὺ ἐνδιαφέρει πιὸ ἄμεσα ἐμᾶς τὶς γυναῖκες.

Τὶς μέρες αὐτές, ἡ Τρικόζα προσφέρει μιὰν ἐντελῶς καινούργια καὶ ἀνανεωμένη συλλογὴ ὁλόμαλλων πλεκτῶν σὲ ἐντελῶς καταπληκτικὲς τιμές.

Γιὰ τὶς Ἀπόκρησες ἕνα πλῆθος ἀπὸ ἕξοχες καὶ ὡραιότατες ὁλόμαλλες ἀμπιγιὲ μπλοῦζες μὲ μονίκι τρουβὰ κάρ, πρωτότυπα γαρνιρισμένες, μὲ μόνον 140 δραχμές. Ὁλόμαλλες γυναικεῖες μπλοῦζες μὲ ὡραιότατο ντεκολτὲ καὶ τρουβὰ κάρ μανίκια μὲ μόνον 100 δραχμές (δὲν εἶναι τυπογραφικὸ λάθος. Γράφει ἀκριβῶς ἑκατὸ δραχμές). Χονδρὲς γυναικεῖες ζακέττες μὲ μεγάλο γιακᾶ, ποὺ κουμπώνουν κατὰ τρεῖς διαφορετικοὺς καὶ πρωτότυπους τρόπους, μὲ μόνον 265 δραχμές.

Πουλόβερ ἀνδρικὰ ὁλόμαλλα μὲ 160 δραχμές. Πουκάμισα ἀνδρικὰ ὁλόμαλλα μακρυμάνικα μὲ μόνον 190 δραχμές. Πουκάμισα ὁλόμαλλα ριγὲ γυναικεῖα μὲ 135 δραχμές. Παιδικὰ ὁλόμαλλα μπλουζάκια μὲ 65 δραχμές.

Καὶ ἀκόμα, ἕνας πλοῦτος ἀπὸ μοντέρνα λαχταριστὰ μοντέλλα, σ' ἕνα ὄργιο ἀπὸ εὐρωπαϊκὰ χρώματα καὶ ἀποχρώσεις, ποὺ πρώτη φορὰ συναντοῦμε. Πρῶτα μεταξὺ ὅλων τὰ γνωστά, τὰ ἀνυπέρβλητα, τὰ ὑπέροχα ὁλόμαλλα πλεκτὰ πανταλόνια Τρικόζα μὲ τὴν ἐγγυημένη τσάκισι, ποὺ δὲν χαλάει, οἱ πλισσὲ ὁλόμαλλες φοῦστες Τρικόζα, ποὺ τὸ πλισσέ τους δὲν χαλάει καὶ οἱ ἴδιες ὁλόμαλλες φοῦστες Τρικόζα, ποὺ δὲν λείπουν ἀπὸ τὴν γκαρδαρόμπα καιμιᾶς κομψῆς Ἑλληνίδος.

Τὰ πιὸ γνωστά, τὰ πιὸ φημισμένα ὀνόματα σ' ὅλο τὸν κόσμο, φοροῦν μὲ ὑπερηφάνεια πλεκτὰ Τρικόζα, ἄψογα σὲ ἐκτέλεσι, ἀνυπέρβλητα σὲ γραμμή, πρωτοπόρα σὲ ἐμφάνισι, φτιαγμένα ἀπὸ τὰ πιὸ ἔξοχα, ἀπὸ τὰ πιὸ φίνα μαλλιὰ τοῦ κόσμου. Παρὰ τὴν ἀνοδο τῆς τιμῆς τοῦ μαλλιοῦ, τὰ πλεκτὰ Τρικόζα ἐξακολουθοῦν νὰ προσφέρωνται σὲ τιμὲς ἀπίθανες καὶ ἀπίστευτες.

Τρικόζα στὴν Ἀθήνα, δυὸ βήματα ἀπὸ τὸ Σύνταγμα, στὴν στοὰ τῆς Ἑρμοῦ 6.

Τρικόζα στὴ Θεσσαλονίκη, Μητροπόλεως 51 (γωνία Καρόλου Ντήλ).

Καὶ τώρα, τὰ περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν... δώρων. Ἡ τόσο γνωστὴ καὶ ἀγαπητὴ μας Τρικόζα, μᾶς παρεκάλεσε νὰ δημοσιεύσουμε τὸ ἑξῆς μήνυμά της πρὸς τὶς ἀναγνώστριές μας:

Ναί, ἀγαπητές μας φίλες, εἶναι ἀληθινό. "Οσο παράξενο καὶ ἀκατανόητο καὶ ἂν σᾶς φαίνεται, τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν μᾶς ἀπηγόρευσε νὰ σᾶς διανείμουμε τὰ δῶρα, ποὺ σᾶς εἴχαμε ὑποσχεθῆ. Λυπούμεθα ἀφάνταστα, ποὺ πρέπει νὰ σᾶς τὸ ἐπιβεβαιώσουμε. Θελήσαμε νὰ δώσουμε λίγη χαρὰ στὶς καλές μας πελάτισσες ποὺ μᾶς τιμοῦν μὲ τὴν προτίμησί τους, χαρίζοντάς τους πολλὰ καὶ πλούσια δῶρα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ γνωστὸ ἀεροπορικὸ ταξίδι μετ' ἐπιστροφῆς τῆς 'Ολυμπιακῆς 'Αεροπορίας. Αὐτὸ ἀκριβῶς, τὴν διανομὴ αὐτὴ τῶν δώρων, ποὺ εἴχαμε ὑποσχεθῆ, ἀπηγόρευσε τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν.

Διαβάστε μόνες σας τὸ ἴδιο τὸ κείμενο τῆς ἀνακοινώσεως, ποὺ λέγει κατὰ λέξι τὰ ἑξῆς:

«Ὑπὸ τὴν μορφὴν διαφημίσεων προϊόντων κ.λ.π., δημοσιεύονται εἰς τὸν Τύπον προγράμματα διανομῆς δώρων παρεχομένων διὰ κληρώσεων ἢ διὰ παρεμφερῶς τρόπου εἰς τοὺς ἀγοραστὰς τῶν διαφημιζομένων προϊόντων κ.λ.π. Ἐπειδὴ ἡ τοιαύτη διανομὴ δώρων ἀποτελεῖ λαχεῖον ἀπαγορευόμενον ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ λαχείων οἱ δὲ ἐνεργοῦντες τοῦτο ὡς καὶ οἱ δημοσιεύοντες καθ' οἱονδήποτε τρόπον τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀπαγορευομένων λαχείων, τιμωροῦνται δι' αὐστηρῶν ποινῶν, φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιχειρήσεων τὰ ἀνωτέρω, ἵνα ματαιώσωσι τυχὸν μελετωμένας διανομὰς δώρων, αἵτινες ἐμπίπτουν εἰς τὰς ἀπαγορευτικὰς διατάξεις τοῦ νόμου, διότι ἄλλως θὰ ἐνεργηθῇ ποινικὴ δίωξις κατὰ τῶν παραβατῶν».

Ἀναστέλλομε, κατόπιν ὅλων αὐτῶν, τὴν διανομὴ δώρων τῆς Τρικόζα. Σᾶς βεβαιώνομε ὅμως ὅτι, παρ' ὅλον ὅτι εἴμεθα ἀναγκασμένοι νὰ συμμορφωθοῦμε πρὸς τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, δὲν θεωροῦμε τὸ ζήτημα λῆξαν. Ἀνεθέσαμε στὸ Νομικὸ Τμῆμα τῆς Τρικόζα νὰ ἐξαντλήσῃ κάθε νόμιμο μέσο γιὰ νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα αὐτὸ σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία ὅλων σας καὶ γιὰ νὰ ἐπιτραπῇ στὴν Τρικόζα νὰ διανείμῃ τὰ πλούσια δῶρα ποὺ εἶχε ὑποσχεθῆ στὶς φίλες καὶ πελάτισσές της.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ
πού ἀγοράζουν FAB τὴν θαυματουργὸ σκόνη πλυσίματος
ΠΛΕΝΕΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΛΕΥΚΟΤΕΡΑ ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΑ... ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΣΕ ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ

Τώρα...

24 δραχμῶν ΚΑΛΤΣΕΣ NYLON DOMINO 54/15

MONON Δρχ. 12

ΚΑΙ 2 ΑΔΕΙΑ ΚΟΥΤΙΑ FAB ἢ 6 ΜΙΚΡΑ

ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟΝ ΠΑΝΤΟΠΩΛΗ ΣΑΣ δύο ἀδείων κουτιῶν FAB ἢ ἓξ μικρῶν καὶ 12 δραχμὲς μόνον, δικαιοῦσαι ἕνα ζεῦγος ΚΑΛΤΣΕΣ Nylon Domino 54/15 τοῦ περιφήμου ἐργοστασίου Berkshire Hellas. Αὐτὲς οἱ κάλτσες πωλοῦνται στὰ καταστήματα 24 δρχ.

ΣΤΗ ΜΙΣΗ ΤΙΜΗ

ΚΕΡΔΙΖΕΤΕ ΔΙΠΛΑ ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΣ FAB

ΡΟΥΧΑ χωρὶς φθορά - ΧΕΡΙΑ γιὰ χειροφίλημα καὶ ἕνα ἐξαιρετικὸ ζεῦγος ΚΑΛΤΣΕΣ

FAB Ξανανιώνει ὅπ πλένει

ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΪΟΝ COLGATE - PALMOLIVE

ώστόσο όσο θάπρεπε, άπ' αύτή τήν άποκλπψη. Μάντευα ίσως άόριστα πώς θά τελείωνε έτσι, μέ κάτι πού θά μέ ντρόπιαζε...

»Δέ θυμώνω όμως μέ τήν ά λ η. Ούτε καί μέ τόν Κλέλ... Θυμόσαστε πού σάς ρώτησα κάποτε άν έπρεπε νά πάψω νά τόν άγαπάω γιά ό,τι έκανε; 'Εξακολουθώ λοιπόν νά πιστεύω πώς δέν είναι λόγος, αύτός. "Αν δέν ύπήρχε τίποτ' άλλο, θά τού έμενα άπόλυτα πιστή.

»Μά έχει χαθή άπό καιρό ό,τι κοινό είχαμε μεταξύ μας... Πρέπει νά μέ καταλάβετε, Τζάκομπ. Δέν τόν άγαπάω πιά, όχι γιατί είναι έγκληματίας, ούτε γιά όσα μού φανέξατε χτές τό βράδυ. Δέν τόν άγαπάω πιά γιατί δέν τόν άγαπάω. Αύτό είν' όλο.

— Μά γιά ποιό λόγο μού τά λέτε τώρα όλ' αύτά; ρώτησε ό Φάροου.

— Σάς ζητάω άλλη μιά φορά νά μή τόν σκοτώσετε.

— Δέ γίνεται, Μάρτζετ.

— Σάς παρακαλώ! Εϊσαστε κυνηγός, στό κάτω-κάτω. Πρέπει νά συμμορφωθήτε μέ τούς κανόνες αύτού τού σπόρ.

— Καταλαβαίνω τί θέλετε νά πήτε. 'Αλλ' αύτοί οί κανόνες έχουν γίνει μόνο καί μόνο γιά νά προστατεύουν τόν κυνηγό.

»Ξέρετε, άς πούμε, γιατί ένας κυνηγός δέν έπιτρέπεται νά πυροβολή ποτέ ένα ζώο καθιστό; 'Απλούστατα, γιατί, όταν κάθεται τό ζώο, είναι δύσκολο νά τό χτυπήση ή σφαίρα στά ζωτικά του όργανα.

Σώπασε μιά στιγμή. "Υστερα έξακολούθησε:

— Ποτέ μου δέν ξανάκανα κυνήγι τόσο ένδιαφέρον άπό τήν άποψη τού σπόρ... 'Υπάρχει ένας άλλος κανόνας, πού όρίζει πώς δέν πρέπει νά κάνη ό κυνηγός ό,τι είναι έξω άπ' τίς δυνατότητες τού ζώου πού κυνηγάει. 'Επί παραδείγματι, νά σκαρφαλώνη πάνω σ' ένα δέντρο γιά νά κυνηγήση άντιλόπες... Σ' αύτή λοιπόν τήν περίπτωσι, ό Κλέλ έχει τίς ίδιες δυνατότητες μέ μένα, άκόμα καί τά ίδια όπλα γιά νά μέ σκοτώση, άν μπορέση.

— Δέ μέ καταλαβαίνετε, Τζάκομπ! Πιστεύετε ίσως άόριστα πώς θά τελείωνε έτσι, μέ κάτι πού θά μέ ντρόπιαζε...

— Βεβαίως. Τί σχέσι όμως έχει ό Θεός μ' αύτή τήν ύπόθεσι; Κάνω άπλώς τή δουλειά μου, σάν κυνηγός καί σάν παληός ντέτεκτιβ.

— "Οχι! Θεωρείτε τόν Κλέλ σάν ζώο, άγρίμι, ένώ είναι άνθρωπος σάν κι' έμάς, έστω κι' άν έχη βάψει τά χέρια του στό αίμα! "Αν οί άνθρωποι δέν άξίζουν περισσότερο άπ' τά ζώα, τότε όλα όσα κάνουνε, όλα όσα δημιουργήσανε, δέ λογαριάζονται καθόλου...

»"Αν εϊν' ένα ζώο ό Κλέλ, τί είμαστε λοιπόν έμείς;

'Ο Φάροου κούνησε τό κεφάλι του.

— Δέν πρέπει νά ένδιαφέρεσθε τόσο γιά ένα δολοφόνο, είπε. "Εχει χάσει πιά τά δικαιώματά του. 'Η νέα γυναίκα πήγε κοντά του καί κάθησε χάμω, δίπλα του, κρατώντας τά γόνατά του.

— Λέτε πώς δέν έχει δικαίωμα. Μά δέν έχει νά σάς δώση λογαριασμό, ούτε σέ μένα, ούτε καί σέ κανέναν άλλον. Είναι ύπεύθυνος μονάχα άπέναντι στόν έαυτό του καί στή δικαιοσύνη.

»'Ανατράφηκα μέ τήν έννοια τής δικαιοσύνης, Τζάκομπ. 'Ο πατέρας μου, ό δικαστής, δέν ήταν τελειότερος άπ' τούς άλλους άνθρώπους, μά πίστευε στή δικαιοσύνη καί σ' αύτό τό νόμο. Τίποτα δέν έχει πιά νόημα, όταν κάθε άνθρωπος θέλει νά γίνη δικαστής γιά ό,τι τόν άφορᾶ. 'Ο κόσμος θά ξαναγινότανε τότε ζούγκλα...

»Σείς δέν εϊσαστε έπίσημος άστυνομικός, ούτε δικαστικός. Δέν έχετε έξουσιοδοτηθή άπό κανένα, παρά μονάχα άπό ένα γέρο δισχιλιόμετρα γιά έκδίκησι... Εϊν' έγκλημα αύτό πού έπιδιώκετε νά κάνετε!

»'Ο κ. Στένις κάνει άσχημα πού, θέλει νά έκδικηθή γιά τόν γυιό του. Μά έσείς κάνετε κάτι άκόμα χειρότερο, άφού δέν έχετε κάν νά ικανοποιήσετε μιά δική σας έκδίκηση. Σάς νοικιάσανε άπλώς, γιά νά δολοφονήσετε έναν άνθρωπο!

'Ο Φάροου σηκώθηκε.

— Κι' δν εϊχα κάποιον άλλο λόγο νά τόν σκοτώσω; είπε άπότομα. Ποιός σάς λέει ότι δέ σάς ποθώ τόσο έντονα ώστε νά θέλω νά τόν σκοτώσω γιά νά σάς άποκτήσω;...

'Η νέα γυναίκα ἄφισε ξαφνικά τά πόδια του. 'Αναστήκωσε τό κεφάλι της καί τόν κύτταξε, χλωμή, μέ τά χείλη μισανοιχτά.

— Θά ήταν πάντως δολοφονία, τραύλισε. Τουλάχιστον όμως θά ήταν μιά ύπόθεσι προσωπική, μέ ώρισμένα δικαιολογητικά...

Τόν κύτταξε στό πρόσωπο, μέσα στό σκοτάδι.

— Μά δέ χρειάζεται νά τόν σκοτώσετε γιά νά μ' άποκτήσετε, Τζάκομπ, πρόσθεσε. 'Αφού δέν είμαι κάν γυναίκα του...

— Τί πρέπει νά κάνω, γιά νά γίνετε δική μου; ρώτησε ό Φάροου μέ βραχνή φωνή.

— Τίποτα, άπάντησε ή Μάρτζετ. Εϊμ' έδώ, μαζί σας... στή διάθεσί σας.

Μά ό Φάροου δέν κουνήθηκε. 'Η συνείδησί του πάλευε μέ τόν πόθο του.

— Δέ θάθελα νά σάς έξαπατήσω, Μάρτζετ, είπε. Δέν έχω τίποτ' άλλο στόν κόσμο άπ' τό έπάγγελμά μου, καί είμαι πεπτωφανος γι' αύτό. Δέν άφίνω ποτέ στή μέση ένα κυνήγι πού άνέλαβα.

'Η νέα γυναίκα άναστέναξε. Τό στήθος της άγγιξε τό μπράτσο τού Φάροου, καθώς γύριζε πρός τό άλλο μέρος.

— "Εχω κι' έγώ τήν περηφάνεια μου, Τζάκομπ, είπε.

Κι' άπομακρύνθηκε λίγο μέ κουρασμένο ύφος. 'Ο Φάροου πίστεψε πώς ήταν πιά χαμένη γι' αύτόν...

—Σάς είπα πώς δέν είχατε νά κάνετε τίποτα γιά νά μ' άποκτήσετε, πρόφερε μαλακά. Δέ θάθελα ώστόσο νά σάς έξαγοράσω μ' αύτό τόν τρόπο. "Ισως θάπρεπε νά μεταχειρισθώ αύτό τό μέσον γιά νά σάς έπηρεάσω. 'Αλλά δέ μού τό έπιτρέπει ή περηφάνεια μου...

— Μή λέτε πιά τίποτα... τή διέκοψε ό Φάροου.

'Εκείνη έσκυψε γιά νά πάρη τό καουμπόικο πουκάμισο καί τό χοντρό παντελόνι, πού τάχε άφίσει δίπλα στή θερμόστρα. 'Ο Φάροου πετάχτηκε άπάνω. βρέθηκε κοντά της μέ δυό δρασκελιές, τής πήρε άπ' τό χέρι τά ρούχα έκείνα καί τά πέταξε μακρυά.

— "Οχι, είπε έντονα. Θά φορέσετε τό νυχτικό!

— Τζάκομπ... Δέν έχετε συνέλθει άκόμα...

Μά είχε σφιχτή κι' όλας στήν άγκαλιά του καί πρόφεραν κι' οί δυό τους λόγια άσυνάρτητα.

— 'Ω, άγάπη μου, δέ μπορώ πιά...

Είχε περάσει μιά βδομάδα άπό τότε πού ή Τύχη είχε κάνει νά συναντηθούνε σέ μιά κάμαρα ξενοδοχείου. "Εξη μέρες άπό τότε πού τήν είχε παρακολουθήσει, στό βάλτο. Τέσσερες μέρες άπό τότε πού τήν είχε φιλήσει βιαια στό Σικάγο. Καί δυό άπό τότε πού τόν είχε γδύσει, άναίσθητο άπ' τόν πυρετό, καί τόν είχε ξαπλώσει στό κρεβάτι...

Τού ἔφιγγε τό ένα χέρι. Μέ τ' άλλο, τό έλεύθερο, τράβηξε τό έκλαϊο τού φορέματός της.

'Ο Φάροου άνάπνεε λαχανιασμένα. Κι' ή Μάρτζετ έλεγε μέ τρεμουλιαστή φωνή:

— "Ηθελα νά σού τό πώ πρωτύτερα, άλλά δέν τολμούσα... Ποτέ δέν άγάπησα τόν Κλέλ όπως άγαπώ έσένα, μ' όλη μου τήν καρδιά καί τήν ψυχή... Θεέ μου! Νοιώθω τόσο κρύο όπου δέ μ' άγγίζεις, Τζάκομπ!..

"Εθγαλε τά παπούτσια της.

Ποτέ δέν είχε νοιώσει τόν έαυτό του τόσο δυνατό ό Φάροου, όσο όταν τή σήκωσε στά χέρια του.

'Η φωτιά ἔρριχνε τίς κοκκινωπές της άνταύγειες πάνω στό χλωμό δέρμα τής νέας γυναίκας καί στά ήλιοψημένα χέρια τού άντρα, πού τή σφίγγανε. Τά μαλλιά τής Μάρτζετ ήταν σκορπισμένα γύρω άπ' τό κεφάλι της, σάν ένας λαμπερός φωτοστέφανος. Τό στόμα της έκαιγε άπ' τό πάθος. "Ετσευε όλόκληρη άπό άνυπομονησία.

Ξεκόλλησε τά χείλια της άπ' τού Φάροου, γιά νά τού πή λαχανιασμένα:

— Δέν ήθελα νά σέ βαγκάσω, σού τ' όρκίζομαι! Σ' άγαπώ τόσο πολύ!... Πάντα σ' άγαποῦσα!

Μά έκείνος δέν είχε νοιώσει τή βαγκωματιά, όπως δέν ένοιωθε καί τά νύχια της, πού τού όργώνανε τούς ώμους. Αίσθανόταν μονάχα ένα φλογερό κῦμα πού τούς παρέσυρε καί τούς δυό...

ΙΖ'

Πέμπτη 10 Μαΐου, 8 τό πρωΐ

"Οταν ξύπνησε ό Φάροου, τ' άλλο πρωΐ, κρατοῦσε τή Μάρτζετ στήν άγκαλιά του, όπως καί χτές. Κι' έκείνη, όπως καί χτές, έμενε άκίνητη κυττάζοντας τό ταβάνι.

'Ο Φάροου άναρωτήθηκε μιά στιγμή μήπως είχε πάθει καί πάλι παραλήρημα, τή νύχτα. "Υστερα ξαναγύρισε στήν πραγματικότητά καί είπε τρυφερά:

— Καλημέρα, άγάπη μου!

'Η Μάρτζετ γύρισε τό κεφάλι της, τού χαμογέλασε καί μουρμούρισε, μ' ένα φιλί:

— Καλημέρα, χρυσέ μου.

— Σοῦ είπα πώς σ' άγαποῦσα;

— "Οχι άρκετές φορές.

— Σ' άγαπώ, Μάρτζετ.

— Εύχαριστῶ, καλέ μου. Δέ ζητάω τίποτα, δέν περιμένω τίποτα... μά μ' εύχαριστεί νά σ' άκούω νά μοῦ τό λές!

— Μέ πόσους τρόπους πρέπει νά σοῦ τό πώ;

Καί τήν έσφιξε μέ πάθος πάνω στό στῆθος του.

— Στάσου μιά στιγμή... είπε έκείνη.

Σηκώθηκε άπ' τό κρεβάτι, έτσι γυμνή όπως ήταν. Χαμογέλασε ντροπαλά, βλέποντάς τον νά τήν κυττάζη μέ λαχτάρα. "Υστερα έσκυψε γελώντας πάνω στή βαλίτσα της.

— Τί λές, άξίζει τόν κόπο νά φορέσω τώρα τό νυχτικό μου; τοῦ είπε τσαχπίνικα.

Τόν κύτταξε πάνω άπ' τόν ὦμο της, σοβαρεύτηκε καί πρόσθεσε:

— Θά σοῦ ζητήσω ώστόσο κάτι, Τζάκομπ: νά μέ πάρης μαζί σου, στήν 'Αφρική ή όπουδήποτε άλλού.

— Μά τό θέλω κι' έγώ, αύτό, ὅσο καί σύ!

— Ναί, άλλά... τώρα άμέσως, θέλω νά πώ! "Οχι ὕστερα!

Διάβασε τήν άπάντησι στό πρόσωπό του, πού σκλήρυνε άπότομα.

— Τόσο τό χειρότερο! συνέχισε. Είναι ή τελευταία φορά πού σοῦ τό ζητάω. Σοῦ τό ὑπόσχομαι.

— Μάρτζετ...

'Αφοῦ δίστασε λίγο, ή νέα γυναίκα τοῦ χαμογέλασε τρυφερά, θλιμμένα καί καρτερικά. "Εσκυψε ὕστερα τό ξανθό κεφάλι της πάνω άπ' τή βαλίτσα κι' άρχισε νά φάχνη μέσα.

— "Ας μή μιλᾶμε πιά γι' αύτό, Τζάκομπ... Τίποτα δέ μπορεί ν' άλλάξη τά αίσθήματά μου άπέναντί σου. Μήν τό ξεχνᾶς... Μά σκέφθηκα πολύ. Βλέπεις ἔχει νά κάνη ή πρόθεσί σου, κι' όχι τό άποτέλεσμα πού μπορεί νά ἐπηρεασθῆ άπό ἕνα ὁποισδήποτε περιστατικό.

»"Αν ἔμπαινα ἐμπόδιο στό δρόμο σου, ἄν σ' ἔκανα ν' ἀποτύχῃς, αὐτό δέ θ' ἄλλαζε καθόλου οὔτε σένα οὔτε τίς προθέσεις σου...

Σταμάτησε λίγο άναζητώντας τίς κατάλληλες λέξεις.

— Θέλω νά καταλάβης πώς θά σέ βοηθήσω γιατί σ' άγαπῶ, μ' ὅλο πού δέ συμφωνῶ μέ τά σχέδιά σου...

'Ο Φάροου άνακάθισε άπότομα στό κρεβάτι.

— Ξέρεις πού κρύβεται ὁ Κλέλ; φώναξε.

— Δέν... δέν ξέρω ὁλά...

'Η νέα γυναίκα άναστηκώθηκε καί προχώρησέ πρός τό κρεβάτι, κρύβοντας κάτι τι πίσω άπ' τήν πλάτη της.

— Έκείνη τή μέρα, στό Σικάγο, είχα φάξει στό διαμέρισμα τής Τερέζας Τάυλερ ὅταν γύρισες. Κι' είχα βρῆ σ' ένα συρτάρι αὐτό ἐδῶ.

Τοῦδωσε ἕνα τεῦχος ἀπό χοντρό χαρτί εἰκονογραφημένο μέ ζωηρά χρώματα. "Ηταν μιά πρεπαγκάντιστική τουριστική ἔκδοσι. Τό ξώφυλλο παρίστανε ἕνα «γκεῦζερ» σέ δράσι. 'Από κάτω ἔγραφε:

«'Επισκεφθῆτε τό Γέλλοουστον, τό μεγαλύτερο πάρκο τῆς 'Αμερικῆς γεμάτο θαύματα τῆς Φύσεως».

— Τό εἶχα μέσα στήν τσάντα μου, τήν πρώτη φορά πού μέ φίλησες, πρόσθεσε ἡ Μάρτζετ.

'Ο Φάροου φυλλομέτρησε τό τεῦχος, μέ ὁλοένα μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον. Παρέλειπε τά κείμενα καί καταβρόχθιζε μέ τά μάτια τά καταπράσινα δάση, τίς θερμές πηγές, τούς κόκκινους βράχους, τά ποτάμια μέ τίς χρυσές πέστροφες...

— Μπορεῖ Μάρτζετ! μουρμούρισε. Μπορεί νά πήγαν ἐκεί!...

Σηκώθηκε ἀπ' τό κρεβάτι καί πῆρε ἀπ' τή βαλίτσα του ἕνα χάρτη τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν.

— Τό πάρκο τοῦ Γέλλοουστον, εἶπε, ἄνοιξε γιά τό κοινό τήν 1η Μαΐου, δηλαδή ἀκριβῶς τή μέρα πού ἐξαφανίστηκε ἡ συμμορία. Τήν εἴχανε δῆ γιά τελευταία φορά στό Μπιούτ δηλαδή λίγο βορειότερα ἀπ' τό πάρκο... 'Εξ ἄλλου, ἡ Τερέζα κι' ὁ "Ωγκυστιν πῆραν ἕνα δρόμο πού πήγαινε πρός τά ἐκεῖ...

Σήκωσε τό κεφάλι του καί κύτταξε μ' ἀπορία τή Μάρτζετ.

— Μά γιατί μοῦ τόδωσες, αὐτό; τή ρώτησε.

— Γιατί εἶμαι γυναῖκα σου.

— Φοβᾶμαι πώς δέ σέ καταλαβαίνω.

'Η Μάρτζετ ἀναστέναξε.

— Κι' ἐγώ τό φοβᾶμαι πώς δέν καταλαβαίνεις... εἶπε.

— Ὁπωσδήποτε, θά φύγω αὔριο κι' ὅλας γιά τό Γέλλοουστον. "Ισως νά μήν εἶναι πολύ ἀργά...

— Θάρθῶ κι' ἐγώ μαζί σου.

'Ο Φάροου δίστασε. Προτιμοῦσε νάναι μονάχος, σ' ἕνα τέτοιο κυνῆγι... Μά τώρα ἡ Μάρτζετ ἀποτελοῦσε πιά ἕνα κομμάτι τοῦ ἑαυτοῦ του!

— Καί βέβαια θαρθῆς, τῆς εἶπε. 'Αμέσως μάλιστα! Βρίσκω πώς εἶσαι πολύ μακρυά μου, αὐτή τή στιγμή!

— Μά εἶναι καιρός νά ἑτοιμάσω τό πρωϊνό μας.

— Ν' ἀφίσης τό πρωϊνό καί νάοθῆς κοντά μου!

Τοῦβγαλε τή γλῶσσα. 'Εκεῖνος τήν κυνήγησε...

Πέρασαν τό πρωΐ μέ γέλια καί παιχνίδια. Τ' ἀπόγεμα ντύθηκαν καλά καί Βγῆκαν νά κάνουν ἕνα περίπατο στήν ἐξοχή, πιασμένοι ἀπ' τό χέρι.

Τό χιόνι ἔλυωνε γρήγορα, ἐξασκεπάζοντας τό γυμνό τοπίο. 'Εδῶ κι' ἐκεῖ ξεπροβάλλαν κοκκινωποί βράχοι. Σέ πολλά μέρη εἶχε φανῆ τό χορτάρι, σπαρμένο μ' ἀγριολούλουδα.

Κουβέντιαζαν οἱ δυό τους γιά τόν ἑαυτό τους, λέγοντας πῶς περίμεναν πάντα μέ λαχτάρα ὁ ἕνας τόν ἄλλο...

Φάγανε γρήγορα, τό βράδυ. "Υστερα ἔψειναν σφιχταγκαλισμένοι, ἀκούγοντας τά ξύλα πού τρίζανε μέσα στή θερμάστρα, τίς κουκουβάγιες πού σκούζανε, καί κάποιο-κάποιο τό γρύλλισμα μιᾶς ἀλεπούς...

— "Αν μπορούσαμε νά μείνουμε πάντα ἔτσι! φώναξε ἡ Μάρτζετ.

'Ο Φάροου τήν ἔσφιξε πάνω του μ' ἀγάπη...

Τ' ἄλλο πρωΐ, ἡ Μάρτζετ ἄρχισε νά ἑτοιμάζη τίς βαλίτσες τους χωρίς νά τῆς τό πῆ ἐκείνος. 'Ο Φάροου διώρθωσε ὅσο καλύτερα μποροῦσε τόν προφυλακτῆρα τῆς Λίνκολν, ἔτσι πού νά μή βρίσκη πιά πάνω στόν τροχό.

"Οταν ξαναγύρισε στήν καλύβα, βρῆκε τή Μάρτζετ νά τόν περιμένη, ἑτοιμη. Φοροῦσε τό σκωτσέζικο ταγιέρ της κι' ἀνακάτευε ἀφηρημένα τίς στάχτες στή σβυστή θερμάστρα.

Τόν ἀκολούθησε, ἀμίλητη. "Οταν ξανάκλεισαν πίσω τους τήν πόρτα τῆς καλύβας, ὁ Φάροου ἔπισε ἀπ' τούς ὦμους τή Μάρτζετ καί τῆς εἶπε:

— Θά ξανάρθουμε ἐδῶ μιά μέρα, οἱ δυό μας... Θά δῆς!

'Εκείνη δέ μίλησε, αὐτή κύτταξε πίσω της.

'Ο δρόμος, αὐλακωμένος ἀπό χαντάκια γεμάτα λυωμένο χιόνι, γλυστροῦσε ἀκόμα.

'Ο Φάροου σωφέριζε μέ πολλή προσοχή, ὥσπου νά βρεθῆ στό μεγάλο ἀσφαλτοστρωμένο δρόμο. 'Η Μάρτζετ τόν ἀκολουθοῦσε πάντα, μέ τό δικό της αὐτοκίνητο.

Τράβηξαν πρός τό νότο. "Ενα τέταρτο ἀργότερα, εἶχαν φτάσει στό Ρίτσλαντ Σέντερ, μιά μικρή πόλι, μέ γαλακτοκομική βιομηχανία. "Αφισαν σ' ἕνα γκαράζ τή Φορτ τῆς Μάρτζετ καί τό μεσημέρι, εἶχαν βγῆ πιά ἀπ' τό ἔδαφος τοῦ Οὑϊσκονσιν.

'Ο δρόμος πού ἀκολουθοῦσαν, ἦταν φαρδύς, ἴσιος καί ὁμαλός. 'Ο Φάροου πατοῦσε ὡς κάτω τό γκάζι.

Σταμάτησαν γιά τή νύχτα στό Μίτσελ τῆς Νοτίου Ντακότα καί ξεκίνησαν πάλι τό Σάββατο, πρίν ἡμερῶσῃ. Τό βράδυ, φτάσανε στό Κόντυ τῆς πολιτείας Γιοϋόμινγκ.

Τό ἑπόμενο πρωΐ θά μποροῦσαν πιά νά ἐξερευνήσουν τό «μεγαλύτερο πάρκο τῆς 'Αμερικῆς», τό Γέλλοουστον.

'Απ' τό Κόντυ, ὁ Φάροου τηλεγράφησε στό Γουόλτερ Στένις. Τόν κατατόπισε μέ συντομία γιά τίς πρόσοδους πού εἶχαν σημειώσει οἱ ἐρευνές του. 'Εκεῖνος γκρίνιαζε, γιατί τόν εἶχε ἀφίσει τόσες μέρες χωρίς εἰδήσεις του.

'Η κακοκεφιά του ὀφειλότανε πιθανώτατα στό ὅτι οἱ ἐφημερίδες δέ μιλοῦσαν πιά καθόλου γιά τή συμμορία Μπόκοκ. 'Ο Φάροου τοῦ ὑποσχέθηκε νά τόν εἰδοποιήση ἀμέσως μόλις θά εἶχε ἀνακαλύψει κάτι τό συγκεκριμένο.

— Μή ξεχάσης τή συμφωνία μας, τοῦ εἶπε ὁ Στένις. Θά βρῆς τό Μπόκοκ, ἀλλά δέ θά τόν ξεκάνης πρίν ἔρθω κι' ἐγώ ἐκεῖ γιά νά παρακολουθήσω τήν ἐκτέλεσι.

— Δέ συνηθίζω νά ξεχνάω, ἀπάντησε ξερά ὁ Φάροου.

Κι' ἔκλεισε τό τηλέφωνο.

Παροξυνεμένος κι' ὁ ἴδιος γιά τόν ἐρεθισμό πού ἔνοιωθε, ξαναγύρισε στό ξενοδοχεῖο ὅπου εἶχε ἀφίσει τή Μάρτζετ.

Τά ἐρωτικά τους ἀγκαλιάσματα, αὐτή τή νύχτα, ἦταν περιπαθέστερα ἀπό κάθε ἄλλη φορά.

Τό πρωΐ τῆς Κυριακῆς, σταμάτησαν στό Σύλβαν Πάς, στήν εἴσοδο τοῦ ἐθνικοῦ πάρκου τοῦ Γέλλοουστον. Πλήρωσαν 3 δολλάρια γιά τήν ἄδεια κυκλοφορίας μ' αὐτοκίνητο. Κι' ἄκουσαν τίς ὁδηγίες ἑνός δασοφύλακα μέ πράσινη στολή: 'Απαγορεύονταν μέσα στό πάρκο τά πυροβόλα ὅπλα καί τό κυνήγι, μέ ποινή προστίμου 500 δολλαρίων καί φυλακίσεως 6 μηνῶν.

'Ο Φάροου ἔγνεψε καταφατικά. Δέν ἀνησυχοῦσε, γιατί τά γτουφέκια του ἦταν καλά κρυμμένα κάτω ἀπ' τό πίσω κάθισμα τοῦ αὐτοκινήτου.

— Μήν τσίζετε τά ζῶα καί μήν τά πλησιάζετε πολύ, συνέχισε ὁ φύλακας.

'Η Μάρτζετ ἔρριξε μιά ματιά στό Φάροου κι' ἔσκασε στά γέλια. 'Ο δασοφύλακας ζάρωσε τά φρύδια του.

— Δέν εἶναι καθόλου ἀστεῖο, κυρία, εἶπε. "Ενα σωρό ἄνθρωποι, ὅπως ἐσεῖς, ξεχνᾶτε πῶς ἔχουν νά κάνουν μέ ἄγρια ζῶα, κι' ὄχι μέ σκυλάκια τοῦ καναπέ... 'Ακόμα κι' ὅταν δέ φαίνωνται κακά, μπορεῖ νάναι ἐπικίνδυνα.

— Μείνετε ἥσυχος, τοῦ ὑποσχέθηκε ὁ Φάροου.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

ΘΡΕΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΡΟΦΗ

ΑΛΕΚΤΟΡ

'Επαναπαυθῆτε στά πορίσματα τῆς 'Επιστήμης.

- Μετά τά 20 χρόνια σας, τά κύτταρα τοῦ δέρματος χάνουν λίγο-λίγο τό ὑγρό τους, ξηραίνονται κι' ἀφίνουν ἐλεύθερο τό ἔδαφος στίς ρυτίδες. 'Ο χειμώνας ἐπιταχύνει τήν «ἀφυδάτωση» καί τήν ξηρότητα τῆς ἐπιδερμίδος.
- Γι' αὐτό περιποιηθῆτε τακτικά τό πρόσωπό σας μέ Λανολίνη Μελπάν. Χάρις στά ΕΝΥΔΡΑ-ΜΟΡΙΑ τοῦ EXTRAIT PURIFIE A LA LANOLINE, πού περιέχει, ξαναδίνει στό δέρμα τά ΥΓΡΑ καί τά τροφοτονωτικά συστατικά πού ἔχασε, ἀποκαθιστᾶ τήν ἰσορροπία του καί τό διατηρεῖ ἁπαλό, δροσερό, βελούδινο.

Εἶναι μιά εὐλογία γιά τό δέρμα. ΜΕΛΠΑΝ

ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΕΛΛΗΝΟ-ΙΤΑΛΙΚΟ ΑΓΩΝΑ

Νὰ στηριχθοῦμε στοὺς νέους παῖχτες

Τα σχετικὰ εὐχάριστα συμπεράσματα γιὰ τὸ ποδόσφαιρό μας, ποὺ μᾶς ἀφισαν οἱ ἑλληνογιουγκοσλαϊκὲς συναντήσεις τῶν ἐφετεινῶν ἑορτῶν καὶ γιὰ τὰ ὁποῖα μιλήσαμε σὲ προηγούμενο σημειωμά μας, ἐνισχύθηκαν σημαντικά, μετὰ τὸν τελευταῖο ἑλληνοϊταλικὸν ἀγῶνα.

Ἡ συνάντησι τῶν Ἐθνικῶν στρατιωτικῶν ὁμάδων Ἑλλάδος — Ἰταλίας, ποὺ ἔληξε ἰσόπαλα 1 — 1, ἦταν ὡς ἀποτέλεσμα ἕνας τίτλος διακρίσεως γιὰ τὸ ἑλληνικὸ ποδόσφαιρο. Κι' αὐτὸ γιατὶ οἱ ἀντίπαλοί μας ἦσαν ἀπὸ τοὺς καλύτερους τῆς Εὐρώπης. Ἐκτός, ὅμως, ἀπὸ τὸ καθαυτὸ τιμητικὸ γιὰ τὰ χρώματά μας ἀποτέλεσμα ἰδιαίτερα ἀξιόλογο κι' ἐνθαρρυντικὸ ἦταν τὸ παιγνίδι ποὺ ἀναπτύξανε στὴ συνάντησι αὐτὴ οἱ Ἕλληνες παῖχτες. Ἀπὸ τὸ δεύτερο αὐτὸ προέρχεται καὶ ἡ ζωηρότερη ἱκανοποίησι τῶν Ἑλλήνων εἰδικῶν καὶ φιλάθλων. Μιὰ ἱκανοποίησι ποὺ μαρτυράει πὼς ἴσως ἀρχίζει γιὰ τὸ ἑλληνικὸ ποδόσφαιρο μιὰ νέα γόνιμη περίοδος.

*

Ἡ ἰταλικὴ ὁμάδα, κάτοχος μεγάλων διεθνῶν τίτλων μὲ ἄσσους διεθνεῖς φημισμένους, ποὺ ἔχουν διακριθῆ μὲ τὶς ξακουστές ὁμάδες Γιουβέντους, Ρόμα κ.ἄ., παρουσιάστηκε σὰν ἕνα σχεδὸν ἄρτιο συγκρότημα. Οἱ παῖχτες της κάτοχοι τῶν μυστικῶν καὶ τῆς τέχνης τῆς μπάλλας ἔβειαν σὲ πολλὲς περιπτώσεις τὰ ἐξαιρετικά προσόντα τους. Τόσο σὰν ἄτομα, ὅσο καὶ σὰν ὁμάς, οἱ ἀντίπαλοί μας κέρδισαν τὴν ἐκτίμησι καὶ πολλὲς φορὲς τὸ θαυμασμὸ τῶν φιλάθλων μας. Αὐτό, ὅμως, ἀκριβῶς, ἡ ἀξία δηλαδὴ τῆς ἰταλικῆς ὁμάδος εἶναι ἐκείνο ποὺ ἔδωσε αἴγλη καὶ σημασία στὴν ἐπιτυχία τοῦ δικοῦ μας συγκροτήματος.

Ἀληθινὰ χαρήκαμε στὸ γήπεδο τοῦ Νέου Φαλήρου, ἴσως γιὰ πρώτη φορὰ τόσο πολύ, τὴν ἑλληνικὴ ὁμάδα, ποὺ αὐτὴ τὴ φορὰ παρουσίαζε μιὰ ἐκπληκτικὴ πληρότητα. Ὅλες τῆς οἱ γραμμὲς δεμένες καὶ ἄρτια ἐξυπηρετούμενες. Ἄμυνα, μέσοι, ἐπίθεσι. Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερο εἶναι πὼς αὐτὴ τὴ φορὰ τὸ ἑλληνικὸ συγκρότημα δὲν παρουσίασε τὸ σχεδὸν μοναδικὸ ὅπλο του, τὴ γνωστὴ δηλαδὴ «εὐψυχία», μὲ τὴν ὁποία πάντα παρουσιαζόμαστε διεκδικητὲς ἑνὸς ἀποτελέσματος σὲ διεθνεῖς ἀγῶνες. Αὐτὴ τὴ φορὰ — παράλληλα πρὸς τὴν εὐψυχία, ἡ ὁποία βεβαίως, δὲν ἔλειψε κι' οὔτε ἔπρεπε νὰ λείψη — ἡ ἑλληνικὴ ὁμάδα παρουσίασε καὶ σύστημα, μεθοδικότητα, τεχνική.

Οἱ παῖχτες μας ἔκαναν ὡραῖες «μπσλλιὲς», ἐξύπνες, ἀκριβεῖς. Σὲ πολλὲς περιπτώσεις ἀνέπτυξαν τεχνικούς καὶ θεσματικοὺς συνδυασμούς, ἐνῶ σ' ἄλλες ἔβειξαν πρακτικὸ πνεῦμα, ἴσως ὄχι σὲ τέλειο βαθμό, ἀλλὰ πάντως ἱκανοποιητικό. Ἐξ ἄλλου, στὸν ἀγῶνα αὐτὸν πραγματοποιήθηκαν ἑλληνικὰ σούτ, ἄφθονα σούτ, περισσότερα ἀπὸ κάθε ἄλλη προηγούμενη συνάντηση ὁποιασδήποτε ἐθνικῆς μας ὁμάδος μὲ ξένη.

Εἶχε, λοιπόν, χαρίσματα ἀληθινὰ ἡ ἐθνικὴ στρατιωτικὴ μας ὁμὰς καὶ δικαιότατα μποροῦσε νὰ εἶναι καὶ νικήτρια τοῦ ὡραίου καὶ συναρπαστικοῦ ἐκείνου ἀγῶνος.

*

Ἐξαιρῶντας ἕνα μόνο παῖχτη, ὅλοι οἱ ἄλλοι ποὺ ἔπαιξαν στὴν ἑλληνικὴ ὁμάδα εἶχαν σχεδὸν ἀρίστη ἀπόδοσι. Ἀρχίζοντας μὲ τὴ σειρὰ τῆς συνθέσεως, ἀπὸ τὸν τερματοφύλακα, σημειώνουμε τὸ παιγνίδι κάθε ποδοσφαιριστοῦ μας:

Ὁ Θεοδωρίδης, τερματοφύλακας ἐμπιστοσύνης καὶ μεγάλης πείρας, πραγματοποίησε τρεῖς τούλάχιστον ἐξαιρετικὲς ἀποκρούσεις σὲ φοβερὰ σούτ τοῦ φημισμένου «κανονιέρη» Ντὰ Κόστα, τοῦ Ροτσόνι καὶ τοῦ Στακίνι. Γενικὰ κράτησε τὴ θέσι του κατὰ τὸν καλύτερο τρόπο καὶ εἶναι ἀπὸ τοὺς πιὸ διακριθέντας παῖχτες. Πολλοὶ εἶπαν ὅτι ἔχει κάποια εὐθύνη γιὰ τὸ γκὸλ ποὺ δέχτηκε. Ὅσοι ὅμως ἔχουν ἀγωνιστῆ στὸ γήπεδο, ξέρουν πολὺ καλὰ ὅτι ὅταν ὁ ἀντίπαλος κυνηγὸς φτάση 1 ἢ 2 μέτρα πρὸ τοῦ τερματοφύλακος, τότε μόνον ἡ τύχη μπορεῖ νὰ προστατέψη τὸν τελευταῖο.

Ἀπὸ τὴν τριάδα τῶν ὁπισθοφυλάκων μας — Ἀναστασιάδης, Στεφανάκος, Ἀρ. Καμάρας — ξεχώρισε ὁ κεντρικὸς Στεφανάκος μὲ τὸ θεσματικὸ παιγνίδι του, τὸ ὡραῖο του στύλ, τὶς ἀποφασιστικὲς ἐπεμβάσεις. Εἶναι ἀναμφιβόλως παῖκτης μὲ μέλλον καὶ κάποια μικρὰ λάθη — στὸ χαμηλό, ἰδίως, παιγνίδι — ποὺ παρουσιάζονται στὴν ἀπόδοσί του, ἀσφαλῶς θὰ ἐξαλειφθοῦν μὲ τὴν πεῖρα καὶ τὴν προπόνησι. Ὁ Ἀρ. Καμάρας, νέος καὶ γενναῖος παῖκτης, μὲ πλούσια σωματικὰ, ψυχικὰ καὶ πνευματικὰ προσόντα. Ἔπαιξε μὲ σταθερότητα, ἀλλὰ καὶ κάποια σκληρότητα. Καὶ στὸ πρόσωπο τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ νέου ἀνατέλλει ἕνας ἄσσος τοῦ ποδοσφαίρου μας. Ὁ Ἀναστασιάδης εἶχε ν' ἀντιπαλέψη πρὸς τὸν διαβολεμένο, ἀληθινά, ἑξτρέμ Σταϊκίνι, τὸν καλύτερο ἴσως παῖκτη τῆς ἰταλικῆς ὁμάδος. Αὐτό, φυσικά, προβάλλει καὶ σὰ δικαιολογία γιὰ τὴ σχετικὰ μειωμένη ἀπόδοσι τοῦ φιλόπαικτου παίκτου στὸ α' ἡμίχρονο. Στὸ δεύτερο μέρος ἡ ἀπόδοσι τοῦ Ἀναστασιάδη ἦταν πολὺ καλύτερη, χάρις σ' αὐτὴ δὲ κατώρθωσε ἀρκετὲς φορὲς ν' ἀναχαιτίση τὸ δαιμόνιο Ἰταλὸ κυνηγό.

Ἔξοχη κι' ἀνώτερη ἀπ' ὅλες τὶς ἑλληνικὲς γραμμὲς ὑπῆρξε ἡ γραμμὴ τῶν μέσων. Θαυμαστὴ ἡ ἀπόδοσι τοῦ Δερμάτη στὸ πρῶτο ἡμίχρονο καὶ τοῦ Λουκανίδη στὸ δεύτερο. Εἰλικρινὰ μᾶς συνεκίνησε ἡ ἠρωϊκὴ ἀλλὰ καὶ σοφὴ, ὅσο καὶ ἀκάματη προσπάθεια «ὧν χαφ αὐτῶν, ποὺ γέμισαν κυριολεκτικὰ τὸ γήπεδο μὲ τὸ παιγνίδι τους. Ἀποτελέσανε, ἀληθινά, τὴ σπονδυλικὴ στήλη τῆς ἑλληνικῆς ὁμάδος καὶ τὸ βασικὸ ἄξονα γύρω ἀπὸ τὸν ὁποῖο κινήθηκε αὐτή. Ὁ Ἀνδρέου ἐπίσης — ποὺ σὰν κυνηγὸς στὸ α' ἡμίχρονο ἔπαιξε μὲ ζωντάνια καὶ σημείωσε μὲ κεραυνοβόλο σοὺτ τὸ ἔξοχο ἑλληνικὸ γκὸλ — εἶχε ἐπίσης ἱκανοποιητικὴ ἀπόδοσι καὶ σὰν χάφ στὸ δεύτερο μέρος τοῦ ἀγῶνος.

Καλύτερος ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες κυνηγοὺς ὑπῆρξε ἀναμφισβήτητα ὁ δεξιοτέχνης Παπαεμμανουήλ. Ἦταν ἕνας τέλειος σχεδὸν κυνηγὸς καὶ ἀκαταπόνητος. Οἱ μπαλλιές του, ὡραιότατες. Ἐξύπνες καὶ δημιουργικές, προκαλούσανε ἀναστάτωσι τῆς ἰταλικῆς ἀμύνης. Τὰ σούτ του ἰσχυρότατα καὶ πολλὰ σὲ ἀριθμὸ ἐκφράσανε τὸ ἐπιθετικὸ πνεῦμα καὶ τὴν ἰσχὺ τῆς ἑλληνικῆς ὁμάδος. Ὁ Σιδέρης πλάϊ στὸν Παπαεμμανουήλ, σὰν κεντρικὸς κυνηγός, τῆς ὁμάδος μας ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς μαχητικώτερους Ἕλληνες παίκτες. Ἴσως νὰ τοῦ ἔλλειψε ἡ «φινέτσα» τοῦ σέντερ-φόρ. Ὡστόσο, ὅμως, ἦταν τόσο ἐπίμονα ἀγωνιστής, ὥστε ἀνάγκασε ν' ἀσχοληθῆ μαζί του ἡ ἰταλικὴ ἄμυνα, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο παίκτη.

Τρίτος σὲ γραμμὴ διακρίσεως "Ἕλληνας κυνηγὸς ἦταν ὁ Θεελλώδης Κώστας Παπάζογλου, τοῦ ὁποίου ἡ συμμετοχὴ στὸ β' ἡμίχρονο ἀνέβασε σημαντικὰ τὸ ἐπιθετικὸ πνεῦμα τῆς ὁμάδος μας. Ἂν ὁ συμπαθέστατος καὶ φιλότιμος αὐτὸς ἀγωνιστὴς μετεῖχε τῆς ὁμάδος ἀπὸ τὸ πρῶτο ἡμίχρονο, πιθανώτατα νὰ μὴ μᾶς εἶχε διασφύγει ἡ νίκη. Ὁ τεχνίτης Δραμινὸς κυνηγὸς Γρηγοριάδης ἐναρμονίστηκε γενικὰ στὸ παιγνίδι καὶ τὴν ἀπόδοσι τῶν συναδέλφων του. Ἐδειξε ὅμως διστακτικότητα καὶ βραδύτητα σὲ ὡρισμένες φάσεις, ποὺ ζημίωσαν. Ἐπίσης σὲ περιπτώσεις «εὐκαιρίας» ὑπῆρξε ἄστοχος. Πάντως σὲ γενικὲς γραμμὲς δὲν ὑστέρησε. Αὐτὸ ὅμως, δὲ μπόρεσε νὰ τ' ἀποφύγη ὁ Δείμεζης, ὁ ὁποῖος παρὰ τὴ φιλοτιμία του δὲ μπόρεσε νὰ προσαρμοστῆ στὸ παιγνίδι κι' ἀπετέλεσε τὴν «ἀχίλλειο πτέρνα» τῆς ἑλληνικῆς ὁμάδος.

*

Εἴπαμε καὶ στὴν ἀρχή, τὰ συμπεράσματα ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς ἀπὸ τὸν τελευταῖο Ἑλληνοϊταλικὸ ἀγῶνα εἶναι εὐχάριστα. Τὸ ἑλληνικὸ ποδόσφαιρο ἀναμφίβολα σημειώνει πρόοδο. Ἔπειτα ἡ ἰδέα τῆς ΑΣΕΛΕΑ νὰ χρησιμοποιήση νέους καὶ φορμαρισμένους παίκτες ἦταν ἐπιτυχής. Αὐτὸ μπορεῖ ν' ἀποτελέση δίδαγμα καὶ γιὰ τὴν δημιουργία τῆς «πολιτικῆς» Ἐθνικῆς μας ὁμάδος. Ἂς στηριχθοῦμε στοὺς νέους ποὺ διαθέτουν ταλέντο κι' ἐνθουσιασμό. Ἴσως ἔτσι κατορθώσουμε νὰ ἐπιτύχουμε καὶ τὴν πρόκρισί μας γιὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες. Αὐτὸ μέχρι πρὸ ὀλίγου φαινόταν ἀκατόρθωτο. Τώρα μπορεῖ νὰ προβάλη σὰ μιὰ γλυκειὰ, ἀλλὰ καὶ στηριζομένη ἐλπίδα. Ὁ Ἑλληνοϊταλικὸς ἀγώνας τῆς 27ης Ἰανουαρίου ἀποτελεῖ ἤδη τὴ βάσι γιὰ τὴ θεμελίωσι τῆς ἐλπίδας αὐτῆς.

Χ. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

✪✪

ΟΙ ΑΓΡΙΟΙ ΜΕ ΤΑ ΟΛΟΓΕΡΑ ΔΟΝΤΙΑ

Ὑπάρχει ἕνα μέρος τοῦ κόσμου ποὺ οἱ εὐτυχισμένοι κάτοικοί του ἀγνοοῦν τί θὰ πῆ πονόδοντος κοὶ ὀδοντογιατρός: Εἶναι ἡ περιφέρεια τῆς νοτιοδυτικῆς Ἀφρικῆς, ὅπου ζοῦν οἱ πρωτόγονες φυλὲς τῶν «Μπουσμεν».

Μολονότι οἱ ἐκεῖ θαγενεῖς αὐτοὶ δὲν καθαρίζουν ποτὲ τὰ δόντια τους, τὰ διατηροῦν ὁλόγερα σ' ὁλόκληρη τὴ ζωή τους. Οἱ ἐπιστήμονες τὸ ἀποδίδουν στὴ φυσικὴ τροφὴ ποὺ τρῶνε.

ΛΥΣΕΙΣ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ
τοῦ παρόντος τεύχους

Τετραπλῆ πυραμίδα

ΠΡΟΣ ΤΟ Α'.

2) ΝΗ. 3) ΜΗΝ. 4) ΝΗΜΑ. 5) ΜΝΗΜΑ. 6) ΜΗΝΥΜΑ.

ΠΡΟΣ ΤΟ Β'.

2) ΗΣ. 3) ΣΗΜ. 4) ΣΗΜΑ. 5) ΣΧΗΜΑ. 6) ΑΣΧΗΜΑ.

ΠΡΟΣ ΤΟ Γ'.

2) ΜΗ. 3) ΕΜΗ. 4) ΜΕΡΗ. 5) ΕΡΗΜΑ. 6) ΣΗΜΕΡΑ.

ΠΡΟΣ ΤΟ Δ'.

2) ΤΗ. 3) ΗΤΑ. 4) ΣΗΤΑ. 5) ΤΑΠΗΣ. 6) ΣΠΑΡΤΗ.

Σωστὸ — Λάθος

1) ΛΑΘΟΣ (στὶς ἀρχὲς τοῦ 20οῦ αἰῶνος). 2) ΛΑΘΟΣ (δολοφονήθηκε). 3) ΣΩΣΤΟ. 4) ΛΑΘΟΣ (ἡ δεύτερη. Πρώτη ἦταν ἡ Ὀκταβία). 5) ΛΑΘΟΣ (ἡ Ἀσία εἶναι κατὰ δυὸ περίπου ἑκατομμύρια τετραγωνικὰ χιλιόμετρα μεγαλύτερη). 6) ΣΩΣΤΟ. 7) ΛΑΘΟΣ (βασίνει περισσότερο). 8) ΛΑΘΟΣ (τὰ φύλλα ποὺ βρίσκονται χαμηλὰ περιέχουν λιγώτερη νικοτίνη ἀπὸ τὰ φύλλα τῆς κορυφῆς. 9) ΣΩΣΤΟ (ἡ ναρκωδι παραλύει τὴν ἀντίστασι τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ἰδιαίτερα τῶν πνευμόνων). 10) ΛΑΘΟΣ (θὰ ἔχη 50. Τὰ δυὸ τελευταῖα ἀντιπροσωπεύουν τὴν Ἀλάσκα καὶ τὴ Χαβάη). 11) ΛΑΘΟΣ (στὴν Δυτική, Κόγκο, Δαχομέη Νιγηρία). 12) ΛΑΘΟΣ (μὲ δυὸ ρόδες).

Μικρὰ προβλήματα

1) Ἀκριβῶς 30 λεπτά. Τὸ ὅτι τὸ ρεῦμα τὸν παρασύρει κατὰ 1600 μέτρα τὴν ὥρα θὰ ἔχη ὡς μόνο ἀποτέλεσμα νὰ βγῆ στὴν ἀπέναντι ὄχθη 800 μέτρα χαμηλότερα ἀπὸ τὸ σημεῖο στὸ ὁποῖο μπῆκε στὸ ποτάμι.

2) 63 (κάθε ἀριθμὸς εἶναι διπλάσιος τοῦ προηγουμένου σὺν μιὰ μονάδα.

3) Ἀπάντησε 120. Ἐγὼ ξέρομε καλὰ πὼς δ.τι πολλαπλασιαστῆ μὲ τὸ 0 δίνει μηδὲν γιὰ γινόμενο.

4) 126 θεατὰ πλατείας καὶ 324 στὸν ἐξώστη. ("Αν ἦσαν ὅλοι στὸν ἐξώστη, ἡ εἰσπραξὶ θὰ ἀνεροχόταν σὲ 450 Χ 18 = 8100. Ἡ διαφορὰ τῶν 882 δραχμῶν θὰ καλυφτῆ ἀπὸ 8992 : 7 = 126 θεατὰς τῆς πλατείας).

Ἐλλιποσύμφωνον

«Κόρακας κοράκου μάτι δὲν βγάζει».

Μετανοκαμματισμὸς

ΚΑΣΠΙΑ — ΑΣΠΙΣ.

Διπλῆ ἀκροστιχὶς

ΠΡΑΣΙΝΟΝ — ΚΙΤΡΙΝΟΝ: 1) Πόκερ. 2) Ροῖτά. 3) Ἀλτῆρ. 4) Σέραι. 5) Ἰλισός. 6) ΝιΝος. 7) Ὄπος καὶ 8) Νάνος.

Μανικὴ εἰκών

Ἡ κόττα (ΝΙΚΟ, ΤΑ μάτια).

Ἡ λύσις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 782 σταυρολέξου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) ΑΜΕΣΑ — ΑΜΟΝΙ. 2) ΜΠΑΝΑΝΑ — ΑΜΑΛΙΑΣ. 3) ΠΑ — ΚΑΡΙΣ — ΜΕΡΟΣ — ΤΑ. 4) ΙΣΤ — ΣΠΕΤΣΕΡΗΣ — ΣΑΔ. 5) ΣΤΟΚ — ΑΡΑ — ΣΗΣ — ΜΑΜΑ. 6) ΣΙΝΑΣ — ΑΡΜΟΣ — ΒΟΤΑΝ. 7) ΑΧΟΛΟΣ — ΙΟΣ — ΚΑΝΑΤΑ. 8) ΑΪΑΚΟΣ — ΛΑΧΑΝΑ. 9) ΝΟΤΑΡΑΣ. 10) ΑΜΑΔΙΣ — ΝΟΜΙΚΑ. 11) ΙΜΑΤΙΑ — ΚΟΚ — ΣΑΚΑΚΙ. 12) ΚΑΤΗΣ — ΠΑΙΑΝ — ΤΕΡΑΣ. 13) ΑΡΙΣ — ΤΑΜΡΙΣ — ΣΙΚΑ. 14) ΝΤΑ — ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ — ΑΙΔ. 15) ΑΙ — ΑΙΚΑΡ — ΝΑΒΙΣ — ΟΑ. 16) ΑΝΑΚΑΡΑ — ΑΙΑΝΤΙΣ. 17) ΚΡΑΣΙ — ΑΣΤΟΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΠΙΣΣΑ — ΙΚΑΝΑ. 2) ΜΑΣΤΙΧΑ — ΑΜΑΡΤΙΑ. 3) ΑΠ — ΤΟΝΟΙ — ΜΑΤΙΑ — ΝΚ. 4) ΜΑΚ — ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ — ΑΑΡ. 5) ΕΝΑΣ — ΣΟΚ — ΔΙΣ — ΒΙΚΑ. 6) ΣΑΡΠΑ — ΣΟΝΙΑ — ΤΟΚΑΣ. 7) ΑΝΙΕΡΑ — ΣΟΣ — ΠΑΤΑΡΙ. 8) ΑΣΤΑΡΙ — ΚΑΜΑΡΑ. 9) ΜΟΝΑΧΟΙ. 10) ΑΜΕΣΟΣ — ΚΑΡΙΝΑ. 11) ΑΜΕΡΗΣ — ΛΑΝ — ΝΙΚΑΙΑ. 12) ΜΑΡΗΣ — ΚΑΣΟΣ — ΣΟΒΑΣ. 13) ΟΛΟΣ — ΒΑΧ — ΜΑΤ — ΣΙΝΤ. 14) ΝΙΣ — ΜΟΝΑΔΙΚΕΣ — ΣΤΟ. 15) ΙΑ — ΣΑΤΑΝ — ΚΑΡΙΑ — ΙΣ. 16) ΣΤΑΜΑΤΑ — ΑΚΑΚΙΟΣ. 17) ΑΔΑΝΑ — ΙΣΑΑΑ.

Λόγια ΤΗΣ ΚΑΡΑΒΑΝΑΣ

Ὁ κ. ἀνώτερος

ΜΕΓΑΛΩΣΑΝΕ σήμερα τὰ φόντα μας. Πᾶνε πιὰ τὰ φανταράκια. Ἀρκετὰ πιὰ οἱ... κατώτεροι. Περιμένουν καὶ οἱ βαθμοφόροι τὴ σειρά τους. Καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλους ὁ Γιάννης ὁ Πίστρας, ὁ Πυροτεχνίτης (ἔτσι λένε τοὺς ὑποδεκανεῖς στὸ Πυροβολικό). Ὁ Ἰωάννης Πίστρας τοῦ Γεωργίου, κλάσεως 1915, ὑπηρετῶν εἰς τὰ Ὀβιδοβόλα τῶν 15 καὶ 5. Τὸ τί γινότανε τώρα μὲ τὸ νούμερο τῆς κλάσεως τοῦ Γιαννάκη καὶ μὲ τὸ νούμερο τῶν κανονιῶν, ποὺ ὑπηρετοῦσε, δὲν περιγράφεται μὲ λόγια.

Τὰ μπέρδευε ὁ καϋμενούλης κατὰ τὸν κωμικώτερο τρόπο. Ποτὲ δὲ μπόρεσε ὅσο ὑπηρέτησε στὸ στρατὸ νὰ τὰ ξεχωρίση.

— Σὲ ποιὰ Πυροδολὶ κὰ ὑπηρετεῖς Πίστρα;

— Στὰ Ὀβιδοβόλα τῶν δεκαπέντε.

— Καὶ ποιᾶς κλάσεως εἶσαι;

— Τοῦ δεκαπέντε καὶ πέντε...

Τώρα θὰ ρωτήσετε πῶς κατάφερε ὁ Γιαννάκης μας νὰ γίνη ὑποδεκανέας. Μὰ ὑποδεκανεῖς δὲ γίνονται κατ' ἀρχὴν οἱ μορφωμένοι καὶ οἱ εὐφυεῖς. Αὐτοὶ γίνονται δεκανεῖς, λοχίαι κλπ. Ὑποδεκανεῖς γίνονται οἱ πιὸ καλοὶ καὶ πειθαρχικοὶ στρατιῶτες. Ἐ! καὶ νὰ βλέπατε τὸ Γιάννη μας στὴν ἐκτέλεσι τῶν καθηκόντων του. Σωστὸς κέρβερος. Ἀλλοίμονο στὸ τεμπέλη καὶ στόν... κοπανατζῆ. Θὰ ἦταν πρῶτος καὶ καλύτερος στὴν ἀναφορὰ τῆς ἑπομένης. Δὲν ἀστειεύτηκε ὁ κ. Πυροτεχνίτης. Ἐλάτε ὅμως ποὺ, ὅσο καὶ ἂν ἦταν πειθαρχικὸς καὶ καλὸς στρατιώτης, ἔπεφτε καὶ αὐτὸς καμμιὰ φορὰ σὲ παραπτώματα. Σπανιώτατα βέβαια καὶ ἀσήμαντα τὰ παραπτώματα, ἱκανὰ ὅμως γὰ ἐπισύρουν τὴν κατσάδα τοῦ λοχαγοῦ. Ἐδῶ ὅμως τὰ μπλέξαμε. Γιατὶ ὁ Γιάννης μας στενοχωριόταν πολὺ ὅταν γιὰ κανένα τέτοιο παράπτωμα τὸν παρατηροῦσε ὁ λοχαγός του. Τὸ ἔπαιρνε ἀπὸ πόνου. Καὶ μάλιστα ὅταν ἡ παρατήρησι γινόταν παρουσία καὶ τῶν ἄλλων ἀνδρῶν τῆς Πυροβολαρχίας. Τί διάβολο; Ἀνώτερος αὐτὸς καὶ νὰ τὸν παρατηροῦν μπροστὰ στοὺς κατωτέρους; Γι' αὐτὸ καὶ μιὰ μέρα...

— Πῶς τὸ ἔκανες αὐτὸ Πίστρα; — τοῦ λέει σὲ δριμὺ τόνο ὁ λοχαγός του. Δὲ τὸ περίμενα ποτὲ ἀπὸ σένα. Ἀκοῦς ἐκεῖ. Νὰ πέφτης ἐσὺ ποὺ θεωρῶ γιὰ πρότυπο στρατιώτου, σὲ τέτοια παραπτώματα...

Ὁ Γιάννης δὲ βγάζει ἅχνα. Κουνάει μονάχα τὸ κεφάλι του καὶ κάτι ψιθυρίζει.

— Τί; Ἔχουμε καὶ μουρμούρες τώρα, τοῦ ξαναλέει ὁ λοχαγός. Μπράβο Πίστρα.

—Δὲ μουρμουοιζω κύριε λοχαγέ...ἀλλά...

— Τί ἀλλὰ καὶ ξεαλλά... Τί θὲς γὰ πῆς;

— Νά, κὺρ-λοχαγέ,.. θέλω νὰ πῶ ὅτι... ὅταν οἱ κατώτεροι βλέπουν ἐμᾶς τοὺς ἀνωτέρους νά... διαφωνοῦμε καὶ νὰ κάνη παρατήρησι ὁ ἕνας τοῦ ἄλλου, τὶ πειθαρχία θέλεις νὰ κρατήσουν καὶ τὶ σεβασμὸ νὰ μᾶς ἔχουν;

Ἐκεῖ ὅμως ποὺ ἦταν ἄφθαστος ὁ κ. Πυροτεχνίτης, ἦταν στὶς θεωρίες. Νά, ἀκοῦστε τον σὲ θεωρία περί... τηλεγράφου:

— Τηλέγραφος παιδιὰ εἶναι μιὰ ἐφεύρεσι ποὺ μᾶς ἐπιτρέπει νὰ συνεννοούμαστε ἀπὸ μακρυά. Λειτουργεῖ μὲ ἠλεκτρισμό. Εἶναι κάτι χεροὺλια ποὺ τὰ χτυπᾶμε συνθηματικὰ καὶ τὰ συνθήματα αὐτὰ περνᾶνε μέσα ἀπὸ ἕνα σύρμα φτάνουν στὸ προορισμό τους. Καταλάβατε;

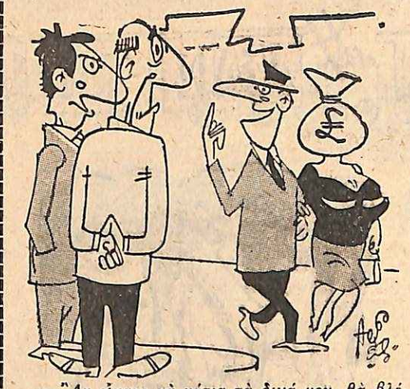
Οὐδεμία ἀπάντησι. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ κύριος Πυροτεχνίτης προσθέτει:

— Γιὰ νὰ σᾶς δώσω νὰ τὸ καταλάβετε καλύτερα, θὰ σᾶς φέρω ἕνα παράδειγμα. Ὑποθέστε ὅτι ἔχουμε ἕνα σκυλί. Ἕνα σκυλὶ ὅμως πάρα πολὺ μεγάλο. Τόσο μεγάλο ποὺ, ὅταν εἶναι ξαπλωμένο, τὸ κεφάλι του εἶναι στὸ Καραπῆγι καὶ ἡ οὐρά του στὴν Ἀθήνα. Ἐ! λοιπόν... πατᾶμε ἐμεῖς τὴν οὐρὰ τοῦ σκύλου ἐδῶ στὴν Ἀθήνα κι' αὐτὸ γαυγίζει στὸ Καρπενῆσι. Καταλάβατε τώρα;

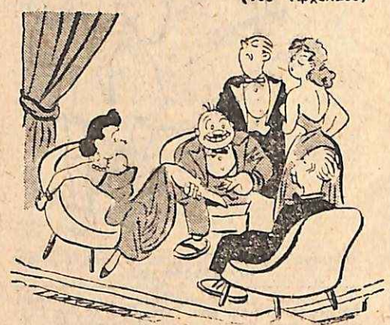
— Μπορῶ νὰ ρωτήσω κάτι; λέει τότε ἕνας πυροβολητής. Καλὰ μὲ τὸν τηλέγραφο μὲ σύρμα. Καταλάβαμε πῶς γίνεται. Πῶς γίνεται ὅμως μὲ τὸν ἀσύρματο;

— Καὶ μὲ τὸν ἀσύρματο τὸ ἴδιο συμβαίνει. Μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι ἐδῶ λείπει... τὸ σκυλί..

Δ. Γ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

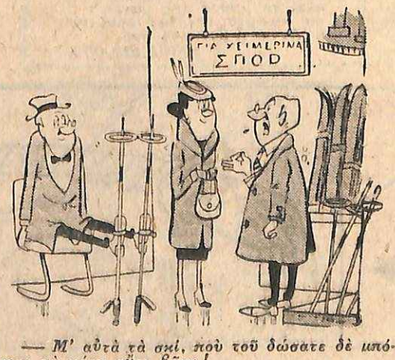

—"Ἂν εἴγατε τὰ μάτια τὰ δικά μου, θὰ βλέπατε γιατὶ τὴν ἀγαπῶ!... (Τοῦ Ἀρχέλαου)

— Νὰ τὰ ὡραῖα παπούτσια, ποὺ γάρισα στὴ γυναῖκα μου, στὴ γιορτή της!

— Μ' αὐτὰ τὰ σκί, ποὺ τοῦ δώσατε δὲ μπόρεσε νὰ κάνη οὔτε βῆμα!...

Τὰ βάσανα ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΠΙΕΤ

Ἡ Ριρίκα

Β.Α.Γ., βάϊ, τουρλοῦ - τουρλοῦ ἀποτυχημένα ἐρωτικὰ νταλαβέρια ἔκω, ποὺ τελειώνουν γιαβρούμ ποὺ ἀρχίσουνε. Μὲ φλόγα ἀπὸ σπιρτόξυλα μοιάζουνε π' ἀνάβει στραβά, ἕνα πάφ ποὺφ κάνουνε καὶ μπὶρ τακικὰ σόρρα, αὐτὴ φλόγα σβύνει. Ἴστὲ μποῦ!

"Ετσι, λοιπόν, ἀναγνῶστα ἐφεντη, τὴν ἱστορία. Ἕνα τίποτα πῆγε νὰ γίνη κάτι καὶ πόμεινε τίποτα!

Γιαβᾶς γιαβᾶς μπίτισε, ἤσβυσε, ξεχάστηκε, σὰν ἕνα μαραφέτι ποὺγινε καὶ δὲν ἤγινε. Ἀναντίμ;

Μποῖλὲ ρεζιλῆκι ἤπατα μὲ μιὰ τσὸκ γκιουζέλ μικροῦλα, ποὺ γκιρίσα κι' εἶχε μάτια ξεφτέρια, μάγουλα, μπράτσα σεκέρια, καὶ στῆθος ἰκὶ τανὲ περιστέρια!

Στὸ δρόμο στολισμένη, παφουαριασμένη, ἅμα περπατοῦσε, ὁλοι σουρουσούϊλεν τὴ γλυκοκυττάζανε καὶ φωνάζανε:

— Ἀμάν, μπαριπουαρα μου, τσουρεκάρα μου ἐσύ!

Αὐτὴ ὅμως σηναμασία ἴτις ντὲν ἤδινε γιαβρούμ.

Κι' ἔτσι μιὰ μέρα κολακεμένη, φχαριστημένη ποὺ ἔγῆκε μὲ βάρκα τσάρκα, τρακάραμε ψιλὸ ὡραῖο μοιραῖο ἤκαινα.

— Μαζμαζέλ!

— Νὲ ἰστίορσσουν, ἀφεντικό; ρώτησε.

— "Αφ ἐντέρσιν γκὲλ μπακαλούμ, κάτι νὰ σὲ κεράσω γιαβρούμ!

— Τσὸκ τεσεκιοὺρ ἐντέριμ, φχαριστῶ, πολὺ εὐγενικὸς εἶσαι. Ἀφερίμ!

— Λοιπόν, μποῖλὲ ὅλσαν. Ἔλα νὰ σὲ κεράσω γιαβρούμ.

Κι' εὐτὺς σὲ μιὰ «κρεμερὶ» - μεμερὶ μπήκαμε καὶ δροσιστήκαμε καὶ συστηθήκαμε.

— Τ' ὀνομά σας;

— Ριρίκα! Τὸ δικό σας;

— Καραμπέτ!

Μοῖλὲ γνωριμία ἔνηκε, ὁ σεβντᾶς φούντωσε μέσα στὰ τζιγέρια μας, καὶ ραντεβοῦ μας συνεχιστήκανε, παθητικὰ λόγια μοῦλεγε, ἐγκὼ χέρια τση φιλοῦσα, ἅμα πέρα ἀπ' αὐτὰ τίποτα!

— Βρὲ γιαβρούμ, ἕνα φιλάκι!

Μπαϊλντισμένος γύρευα, ἅμα αὐτὴ τυμωμένη φώναζε:

— Καραμπὲτ τί εἶναι αὐτὰ ποὺ λές; Γιὰ γιὰ μὲ φιλήσης πρῶτα, τὰ πρέπει γιὰ τὴν ἀγάπη σου νὰ σιγουραριστῶ.

Εἶπε καὶ ξακολούθησε:

— "Αν εἶχες ὅμως ἕνα πορτατίφ ραδιοφωνάκι!

— Γιατί μπέ;... Τί τὸ ἤτελες;

— "Θέλεα νὰ τὸ παίρνουμε μαζί μας στσ' ἐκδρομές, θὰ μποροῦσαμε, θὰ μεθο

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

Τὰ δυὸ ἀδέλφια

ΜΙΑ φορὰ κι' ἕναν καιρὸ ζοῦσαν δυὸ ἀδέλφια. Ἀπὸ μικρὰ παιδιὰ εἶχαν χάσει τὸν πατέρα τους καὶ τὴ μητέρα τους καὶ μεγάλωσαν ἔχοντας μεγάλη ἀγάπη μεταξύ τους.

Μιὰ μέρα τὰ παιδιὰ πῆραν τὴν ἀπόφαση ν' ἀφήσουν τὸ χωριό τους καὶ νὰ πᾶνε σ' ἄλλα μέρη γιὰ νὰ βροῦν καλλίτερη τύχη.

Κι' ἕνα πρωϊνό, μὲ τὸ δισάκκι στὸν ὦμο κι' ἕνα ραβδὶ στὸ χέρι ξεκίνησαν.

Ὅλη τὴν ἡμέρα περπατοῦσαν στὴν ἐρημιά, μὰ καὶ ἡ νύχτα τοὺς βρῆκε στὸ δρόμο. Ἀκούραστοι ὅμως καὶ νέοι ὅπως ἦταν, συνέχισαν καὶ τὴν ἄλλη μέρα καὶ κοντὰ πιὰ τὸ μεσημέρι μπῆκαν σ' ἕνα δάσος. Ἐκεῖ κοντοστάθηκαν, ἀνοιξαν τὸ δισάκκι τους, ἔφαγαν κάτι γιὰ νὰ πιαστοῦν καὶ ξάπλωσαν κάτω ἀπὸ ἕνα πελώριο δέντρο.

Κι' ἀφοῦ χόρτασαν τὸν ὕπνο, σηκώθηκαν γιὰ νὰ συνεχίσουν τὸ δρόμο τους. Ξαφνικά, μὲ τὰ πρῶτα βήματα ποὺ κάνανε, ἀντίκρυσαν μπροστά τους μιὰ μεγάλη πέτρινη σκάλα. Πάνω σ' αὐτὴν ἦταν γραμμένα κάτι περίεργα γράμματα. Προσπάθησαν νὰ τὰ διαβάσουν καὶ νὰ ἐξηγήσουν τί ἐσήμαιναν τὰ λόγια κείνα. Ἀπ' τὰ πολλὰ ξεχώρισαν τὰ λόγια: «Ὅποιος βρεθῆ μπροστά σ' αὐτὴν τὴν πλάκα, ἂς περάση ὅλο αὐτὸ τὸ ἀπέραντο δάσος τραβώντας πρὸς τὴ Δύσι. Μέσα στὸ δάσος θὰ συναντήση ἕνα ποτάμι. Ἂς τὸ περάση κολυμπώντας, ὥσπου νὰ φτάση στὴν ἄλλη ἀκρη. Ἐκεῖ θὰ βρῆ μιὰ ἀρκούδα, ποὺ κοντά της ἔχει τὰ τέσσερα ἀρκουδάκια της. Ἂς προσπαθήση νὰ πάρη τ' ἀρκουδάκια, χωρὶς νὰ κάνη τὴ μάνα νὰ τὸ νοιώση, κι' ἂς τρέξη ν' ἀνέβη στὸ ἀντικρυνὸ βουνό. Πάνω σ' αὐτὸ εἶναι ἕνα σπίτι καὶ μέσα σ' αὐτὸ βρίσκεται ἡ ἀληθινὴ εὐτυχία».

Τ' ἀδέλφια διάβασαν καὶ ξαναδιάβασαν τὰ γράμματα τῆς πλάκας κι' στάθηκαν κάμποση ὥρα σκεφτικοί. Ἔπειτα, ὁ μικρὸς εἶπε στὸ μεγάλο:

—Ἀδελφέ μου, πᾶμε; Ποιὸς ξέρει, μπορεῖ νὰ σταθοῦμε τυχεροί, νὰ περάσουμε τὸ ἀπέραντο δάσος, νὰ βροῦμε τὸ ποτάμι, νὰ πάρουμε τ' ἀρκουδάκια ἀπ' τὴ μάνα τους, νὰ πᾶμε στὸ βουνὸ κι' ἐκεῖ νὰ βροῦμε τὴν εὐτυχία, ποὺ χρόνια τώρα δὲν ξέρουμε τί πάει νὰ πῆ...

Ὁ μεγάλος τότε τοῦ ἀπορρίθηκε:

—Ἐγώ, ἀδελφέ μου, δὲν ἔχω σκοπὸ νὰ περάσω τὸ δάσος, νὰ τρέχω πίσω ἀπ' τὸ ποτάμι, νὰ τὸ βάλω μὲ τὴν ἀρκούδα ποὺ σὰν μάνα θὰ χυμήξη νὰ μὲ φάη, γιατὶ θὰ τολμήσω νὰ τῆς πάω τὰ παιδιά της. Σὲ συμβουλεύω νὰ μὴ βάζης κι' ἐσὺ ἕνα τέτοιο πρᾶγμα στὸ νοῦ σου. Πρῶτα - πρῶτα γιατὶ δὲν ξέρεις ἂν εἶναι ἀλήθεια ὅσα εἶναι γραμμένα πάνω στὴν πλάκα. Ἂς ποῦμε ὅμως ὅτι ὅλα ἐκεῖνα τὰ λόγια εἶναι ἀλήθεια κι' ὅτι θὰ μπορέσουμε νὰ περάσουμε τὸ ἀπέραντο δάσος. Ἂν μᾶς πιάση ὅμως ἡ νύχτα κι' ἐγὼ δὲ βροῦμε τὸ ποτάμι, τότε τί θὰ κάνουμε ἐκεῖ; Μὰ κι' ἂν τὸ βροῦμε, πῶς θὰ τὸ περάσουμε; Ἴσως εἶναι πλατύ, μεγάλο κι' ὁρμητικό. Κι' ἂν πάλι κατορθώσουμε καὶ τὸ περάσουμε, νομίζεις πὼς εἶν' εὔκολο ν' ἀνταπέξη τ' ἀρκουδάκια ἀπὸ τὴ μάνα τους; Δὲν τὸ πιστεύω. Ἡ ἀρκούδα θὰ μᾶς ξεσκίση καὶ τοὺς δυὸ κι' ἀντὶ νὰ βροῦμε τὴν εὐτυχία, θὰ χάσουμε τὴ ζωή μας γιὰ τὸ τίποτα. Ἀλλὰ κι' ἂν πετύχουμε ν' ἀρπάξουμε τὰ ἀρκουδάκια, δὲ θὰ μπορέσουμε νὰ φτάσουμε τὸ βουνὸ τρέχοντας, χωρὶς νὰ σταματήσουμε οὔτε στιγμή. Καὶ τὸ πιὸ σπουδαῖο εἶναι ἂν θὰ βροῦμε τὸ σπίτι. Κι' ἂν τὸ βροῦμε τί εἶδους εὐτυχία θὰ συναντήσουμε σ' αὐτό; Ἴσως ἡ εὐτυχία ποὺ μᾶς περιμένει ἐκεῖ δὲ θὰ σημαίνη τίποτα γιὰ μᾶς...

Ὁ μεγάλος δὲν δέχτηκε ν' ἀκολουθήση τὸν ἀδελφό του...

—Ἀδελφέ μου, ἀποκρίθηκε τότε ὁ μικρός, δὲ συμφωνῶ μαζί σου. Ὅταν βάζης ἕνα σκοπὸ στὴ ζωή, πρέπει νὰ μὴ τὰ ψιλολογᾶς. Δὲν γράφωνε τὰ λόγια ἐκεῖνα πάνω στὴν πλάκα χωρὶς λόγο. Τὰ λέει καθαρά, σταράτα. Πρῶτ' ἀπ' ὅλα δὲν ἔχουμε νὰ χάσουμε τίποτα, ἂν δοκιμάσουμε. Ὕστερα ἂν δὲν πᾶμε ἐμεῖς, κάποιος ἄλλος θὰ διαβάση τὰ λόγια αὐτὰ τῆς πέτρινης πλάκας καὶ θὰ τρέξη νὰ βρῆ τὴν εὐτυχία, ἐνῶ ἐμεῖς θὰ μείνουμε χωρὶς νὰ τὴ νοιώσουμε.

Κι' ὁ μεγάλος ἀδελφὸς ἀποκρίθηκε:

—Πρέπει νὰ ξέρης, ἀδελφέ μου, ὅτι μιὰ παροιμία λέει: «Ὅποιος ζητάει τὰ πολλὰ χάνει καὶ τὰ λίγα». Κι' ἄλλη μιὰ λέει: «Καλλιο πέντε καὶ στὸ χέρι παρὰ δέκα καὶ καρτέρει...»

Ὁ μικρὸς ὅμως δὲν ἄλλαξε γνώμη κι' ἐπέμενε:

—Κι' ἐγὼ ξέρω μιὰ παροιμία ποὺ λέει: «Ὅποιος φοβᾶται ἀπὸ τὸν ἴσκιο του, ἂς κάθεται στ' αὐγά του». Καὶ μιὰ ἄλλη λέει: «Ἂν δὲν σπείρης δὲ θερίζεις». Θὰ πάω, λοιπόν, μόνος μου. Τὸ πῆρα ἀπόφαση.

Ἔτσι ὁ μεγάλος δὲν δέχτηκε ν' ἀκολουθήση τὸν ἀδελφό.

Κι' ὁ μικρὸς ξεκίνησε.

Περπάτησε-περπάτησε ὥσπου μπῆκε πιὰ στὴν καρδιὰ τοῦ ἀπέραντου δάσους. Ἐκεῖ ἀντίκρυσε μπροστά του νὰ κυλάη τὸ ποτάμι. Ἔπεσε μὲ θάρρος στὰ νερά του κολυμπώντας, ὥσπου ὕστερα ἀπὸ ὧρες ἔφτασε στὴν ἀντικρυνὴ μεριά. Προχώρησε ἴσα καὶ τότε εἶδε μιὰ μεγάλη ἄσπρη ἀρκοῦδα νὰ κοιμᾶται βαθειά, ἐνῶ πλάι της στέκοντον τὰ ἀρκουδάκια της. Χωρὶς, λοιπόν, νὰ χάση καιρὸ κι' ὁπλισμένος μὲ θάρρος, πλησίασε πατώντας στὰ δάχτυλα τῶν ποδιῶν του κι' ἅρπαξε τὰ ἀρκουδάκια, χωρὶς ἡ παχύδερμη ἀρκοῦδα νὰ τὸν πάρη εἴδησι. Τότε μαζί μ' αὐτὰ ἄρχισε ν' ἀνεβαίνη τρέχοντας τὸ βουνό, μὲ τὸ φόβο μὴ ξυπνήση ἡ ἀρκοῦδα καὶ τὸν κυνηγήση. Μόλις ἔφτασε, λοιπόν, στὴν κορυφή, εἶδε ν' ἁπλώνεται μπροστά του μιὰ μεγάλη πεδιάδα. Ἦταν μιὰ κοινούργια πολιτεία: γερμάτη σπίτια, πύργους καὶ παλάτια. Προχώρησε λίγο κι' εἶδε κόσμο ποὺ εἶχε ἐρθεῖ νὰ τὸν ὑποδεχτῆ. Στὴν ἄκρη σάστισε μὲ ὅσα ἔβλεπαν τὰ μάτια του. Σὲ μιὰ μεγάλη πλατεῖα ἕνα ὁλόχρυσο ἁμάξι τὸν περίμενε. Τὸν ἀνέβασαν ἀπάνω καὶ τὸν ἔφεραν σ' ἕνα ὡραῖο παλάτι, ὅπου τὸν ἀνακηρύξανε βασιλιὰ τῆς χώρας.

Ἡ βασιλεία τοῦ μικροῦ ἀδελφοῦ βάσταξε πέντε χρόνια. Μὰ μόλις ἔκλεισε ὁ πέμπτος χρόνος, ἄλλος βασιλιᾶς, πιὸ δυνατὸς ἀπ' αὐτὸν τὸν πολέμησε, κυρίευσε τὴν καινούργια πολιτεία καὶ τὸν ἔδιωξε.

Κι' ὁ μικρὸς ἄρχισε πάλι νὰ ταξιδεύη. Πῆρε ἔτσι τὸ δρόμο τῆς πατρίδας του. Ἀφοῦ πέρασε βουνά, ποτάμια, δάση ἔφτασε πιὰ στὸ μέρος ποὺ ἦταν ὁ μεγάλος του ἀδελφός.

Αὐτὸς ζοῦσε στὸ χωριό. Οὔτε φτωχὸς ἦταν... μὰ οὔτε κι' πλούσιος.

Τὰ δυὸ ἀδέλφια μόλις ἀντάμωσαν, χάρηκαν κι' ἔπεσε ὁ ἕνας στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ἄλλου.

—Ἔ, εἶπε ὁ μεγάλος βλέπεις πὼς εἶχα δίκηο, ποὺ δὲν ἤθελα νὰ σὲ ἀκολουθήσω; Τὰ πέντε χρόνια ποὺ ἐσὺ ἔλειπες, ἐγὼ ἔζησα ἤσυχος κι' εὐτυχισμένος. Παραδέχομαι πὼς ἐσὺ ἔγινες βασιλιᾶς. Μὰ καὶ πόσες φουρτοῦνες, ταλαιπωρίες καὶ ἔννοιες δὲν σ' ἔζωσαν ὅλον τοῦτον τὸν καιρό!

—Ἀδελφέ μου, ἀποκρίθηκε ὁ μικρός, δὲ μετανοιώνω γιὰ ὅ,τι ἔκανα. Σ' ὅλο μου αὐτὸ τὸ ταξίδι δὲν γόγγυξα καθόλου. Καὶ τὸ δάσος πέρασα καὶ στὸ ποτάμι κολύμπησα καὶ τ' ἀρκουδάκια πῆρα χωρὶς νὰ φοβηθῶ καὶ στὸ βουνὸ ἀνέβηκα χωρὶς δυσκολία. Ἔφτασα νὰ γίνω καὶ βασιλιᾶς. Μὰ εὐτυχία γιὰ μένα δὲν ἦταν αὐτή, γιατὶ ἀπ' τὰ πολλὰ ἀγαθά, ἔπεσα ξανὰ στὰ χαμηλά. Εὐτυχία γιὰ μένα ἦταν ποὺ εἶδα πολλὰ καὶ δοκίμασα πολλά.

»Καὶ ξέρεις μιὰ ἄλλη παροιμία ποὺ λέει: «Τὸ πρῶτο λάθος μάθημα καὶ δάσκαλος γιὰ τ' ἄλλα...».

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΣΑΣ

Ἡ βοσκοπούλα

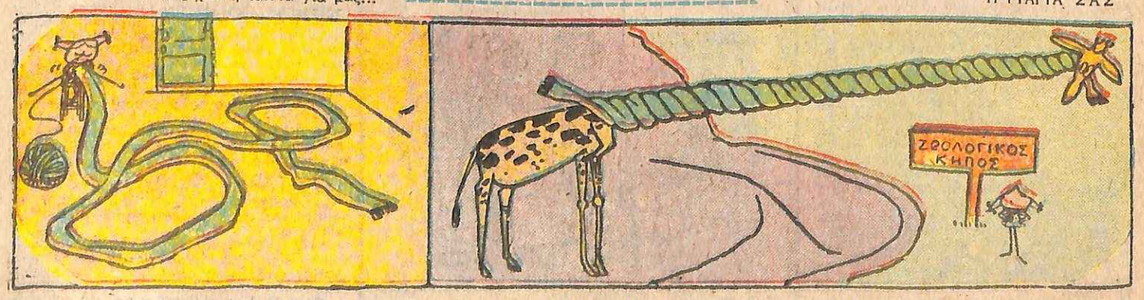
Ἡ Ἀννιὼ ἡ βοσκοπούλα
εἶναι μιὰ τρελλὴ παιδούλα
μὲ ογουρὰ ζανθὰ μαλλάκια
καὶ μὲ τ' ἄσπρα της τ' ἀρνάκια,
ἡ Ἀννιὼ ἡ βοσκοπούλα.

Ἡ Ἀννιὼ ἡ βοσκοπούλα
μὲ τὴν ρόδινη αὐγούλα
πάει ψηλὰ στὰ βουναλάκια
καὶ μαζεύει χορταράκια
ἡ Ἀννιὼ ἡ βοσκοπούλα.

Ἡ Ἀννιὼ ἡ βοσκοπούλα
δὲν ἐγνώρισε μανούλα
καὶ πατέρα κι' ἀδελφάκια,
ὅπως τάλλα τὰ παιδάκια,
ἡ Ἀννιὼ ἡ βοσκοπούλα.

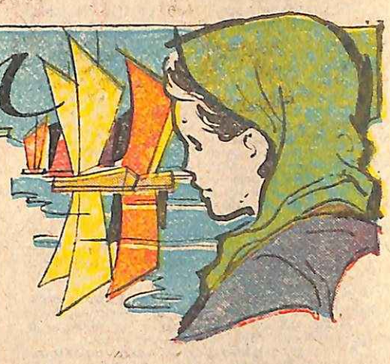
Ἡ Ἀννιὼ ἡ βοσκοπούλα
μέσα στὴ γλυκειὰ ὁροσούλα
κλεῖ τὰ μαῦρα της ματάκια
καὶ κοιμᾶται πλάϊ στ' ἀρνάκια,
ἡ Ἀννιὼ ἡ βοσκοπούλα.

ΜΑΡΙΑ ΦΑΛΑΓΓΑ

Ἡ Ζωΐτσα πλέκει κασκὸλ γιὰ τὴν καμηλοπάρδαλι

Η ΜΙΚΡΗ ΑΓΝΩΣΤΗ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Οἱ γυιοὶ τῆς γρηᾶς Γκὼτ πιάστηκαν ὡς λαθρέμποροι ἀπὸ τοὺς τελωνοφύλακες καὶ κλείστηκαν στὴ φυλακή. Τὴ γρηὰ Γκὼτ ὅμως τὴν ἄφησαν ἐλεύθερη, γιατὶ δὲ βρῆκαν ἀρκετὲς ἀποδείξεις γιὰ τὴν ἐνοχή της. Ἡ σύλληψι τῶν κακοποιῶν αὐτῶν ὀφείλεται στὸ φαροφύλακα Μουριέ, ποὺ τοὺς εἶδε νὰ ξεφορτώνουν στὸ γιαλὸ βαρέλια. Οἱ γυιοὶ τῆς Γκὼτ μάλιστα τοῦ ρίχτηκαν καὶ τὸν τραυμάτισαν, ἀλλ' εὐτυχῶς ἐλαφριά. Ἡ Σολὰνζ καὶ τὰ ἐξαδέλφια της, ποὺ εἶχαν πάει στὸ σπίτι του, τὸν ἀκολούθησαν στὸ φάρο, γιὰ νὰ δοῦν τὸ φανάρι του.

7ον

—Δὲν εἶναι ὁ βράχος τοῦ φούρ ποὺ θεωρήθηκε ὡς ὅριο μεταξὺ Μάγχης καὶ ὠκεανοῦ; ρώτησε ὁ κ. Σαρσέν.

—Καὶ φαίνεται, ἀποκρίθηκε ὁ Φίλιππος πὼς ἡ θάλασσα ἀλλάζει καὶ χρῶμα σ' αὐτὸ τὸ μέρος. Εἶναι πράσινη ἀπὸ τὴ μεριὰ τῆς Μάγχης καὶ σταχτιὰ στὸ μέρος τοῦ ὠκεανοῦ.

Ἡ Σολὰνζ γοητεύθηκε ἀμέσως.

—Πᾶμε στὸ βραχο τοῦ φούρ, μπαμπᾶ; παρακάλεσε.

Ὁ κ. Σαρσὲν ἄρχισε νὰ γελάη.

—Κουτὴ ποὺ εἶσαι! τῆς εἶπε. Τὰ περνᾶς γι' ἀλήθινὰ αὐτὰ ποὺ ἀκουσες ἀπὸ τὸν ἐξάδελφο σου;

—Μά...

—Θέλησε ν' ἀστειευθῆ! Οἱ γεωγράφοι μποροῦν μιὰ χαρὰ νὰ βαζουν ὅρια στὴ θάλασσα, ἀλλὰ ἡ ἐπιστήμη τους δὲν τοὺς ἐπιτρέπει νὰ μεταβάλλουν καὶ τὸ χρῶμα τῶν κυμάτων της!

—Μήπως φανταζεσαι ὅτι καὶ ἡ Χρυσῆ Ἀκτὴ εἶναι καμωμένη ἀπὸ χρυσὰ εἰκοσάφραγκα; ρώτησε ὁ ἀστεῖος Φίλιππος.

—Σιωπή! Μὴ γίνεσαι κακός, τὸν συμβούλεψε ὁ θεῖος του.

Ὁ Μουριέ, βλέποντας τὴ Σολὰνζ στενοχωρημένη, θέλησε νὰ φέρη κάποιον ἀντιπερισπασμό.

—Κατὰ μῆκος τῆς παραλίας, εἶπε, ὑπάρχουν κι' ἄλλοι φάροι ἐκτὸς ἀπὸ τοῦ φούρ. Τὸ ἀκρωτήριο Σαὶν Ματιέ κοντὰ στὴ Βρέστη, ὁ φάρος μὲ τὰ ὀχτὼ πατώματα στὰ περίχωρα τοῦ Παιμπόλ, καὶ τὰ ἑφτὰ φῶτα ποὺ φέγγουν στὸν ὅρμο τοῦ Σὰνκτ-Μάλο. Ὅλα αὐτὰ εἶναι ὡραῖα καὶ περίεργα. Ἀλλὰ ἡ ζωὴ τῶν φυλάκων εἶναι σκληρή. Βρίσκονται ὁλομόναχοι ἀπέναντι στὸν ὠκεανό, ποὺ βογγάει καὶ τρίζει σὰν τὸ «καρροτσάκι τοῦ θανάτου»...

Ἄρχισε νὰ γελᾶη στὴν ἀνάμνησι τῶν περιπετειῶν ποὺ σχετίζονταν μὲ τὴ νυχτερινὴ ἔξοδο τῆς Σολάνζ. Ἔπειτα ἡ ὑπόθεσι τῆς θυμιούλας, ἡ ἀγαθὴ φυσιογνωμία του σκυθρώπασε.

—Εἶδατε τὴ μικρὴ Ἄγνωστη αὐτὲς τὶς ἡμέρες;

—Ὄχι, ἀποκρίθηκε ὁ Φίλιππος κυττάζοντας τὴ Σολάνζ, ποὺ κοκκίνισε.

—Φαίνεται πὼς εἶναι ἄρρωστη ἀπὸ τὴ θλίψι ποὺ δοκίμασε. Ἡ Ἰουλιανὴ τῆς μίλησε χτές. Ἤθελε νὰ κρυφτῆ, τόση ντροπὴ ἐνοιωθε. Ἄμοιρη μικρούλα! Εἶναι ἀθῶα ὡς τόσο. Κι' ἔχει καλὴ καρδιά...

Ὁ Φίλιππος κύτταξε τὴ Σολὰνζ ποὺ ἡ κοκκινάδα της εἶχε μεγαλώσει.

Λοιπὸν ἡ γνώμη τοῦ Μουριὲ γιὰ τὴ θυμιούλα ἦταν ἴδια μὲ τοῦ ἐφημέριου, τοῦ κυρίου Σαρσὲν καὶ τῆς μὶς Βαρβάρας. Ἡ Σολὰνζ ἄρχισε νὰ αἰσθάνεται τύψεις, γιατὶ φάνηκε τόσο αὐστηρή. Καὶ μέσα στὴν καρδιά της, ποὺ δὲν ἦταν ὁλωσδιόλου κακή, ἐνοιωθε πικρὴ μεταμέλεια.

Ταραγμένη κάπως, χωρίστηκε ἀπὸ τὴ μικρὴ συντροφιὰ κι' ἄρχισε νὰ κυττάζη τὸν ὁρίζοντα. Ἤθελε νὰ διορθώση τὰ σφάλματά της, ἀλλὰ μὲ ποιὸν τρόπο θὰ τὸ κατώρθωνε; Ἀκόμα κι' ἐκεῖνα ποὺ εἶχε πῆ ὁ Μουριὲ γιὰ τὴ ζωὴ τῶν φαροφυλάκων, τὴ βύθισαν σὲ βαθειὰ συλλογή.

Ὡς ἐκείνη τὴν ἡμέρα, δὲν εἶχε καταλάβει πὼς ὅλος ὁ κόσμος γύρω της ἐργαζόταν: ὁ πατέρας της, ἡ μὶς Βαρβάρα, ὁ Μουριέ, ὁ φαζιόλ, ἡ Ἰουλιανή, ἡ θυμιούλα, τὰ ἐξαδέλφια της. Μονάχα αὐτὴ ἀφινόταν νὰ τὴ φέρνη ἐδῶ κι' ἐκεῖ ἡ ἰδιοτροπία κι' ἡ φαντασία της.

Αὐτὸ δὲν ἦταν κάπως ταπεινωτικὸ γιὰ μιὰ κόρη τῆς ἡλικίας της; Ἀλλὰ δὲν εἶχε τὸν καιρὸ νὰ συνεχίση αὐτὸν τὸν ἔλεγχο, γιατὶ ὁ κ. Σαρσὲν ἔδωσε τὸ σημεῖο τῆς ἀναχωρήσεως.

—Ἀπὸ τώρα κιόλας; παραπονέθηκε ὁ Φίλιππος. Θεῖε μου, θὰ ἔχετε τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ περάσω τὴ νύχτα μου στὸ φάρο;

—Πρέπει νὰ τὸ ἐπιτρέψη πρῶτα-πρῶτα ὁ Μουριέ, εἶπε ὁ θεῖος.

—Θὰ ἤθελα ἕναν τέτοιο καλὸ σύντροφο, εἶπε γελαστὸς ὁ φαροφύλακας, ἀλλὰ προβλέπω καταιγίδα...

—Τόσο τὸ καλύτερο! Θὰναι πολὺ ὡραιότερα τότε...

—Ὁ νέος εἶναι γενναῖος. Ἂς μείνη, λοιπόν, ἂν τὸ λέη ἡ καρδιά του...

—Εἶσθε βέβαιος πὼς δὲν ὑπάρχει κίνδυνος; ξαναρώτησε ὁ κ. Σαρσέν.

—Κανένας, ἀπολύτως. Μόνο ποὺ θὰ περάση μιὰ ἀσχημη νύχτα.

—Κοιμᾶμαι αὔριο διπλά. Μοῦ τὸ ἐπιτρέπετε, θεῖε μου, δὲν εἶν' ἔτσι; Σκεφθῆτε τί ὡραῖο θέμα θὰχω γιὰ τὶς ἐκθέσεις τῶν διακοπῶν...

—Καλά, σοῦ δίνω τὴν ἄδεια, ἀγύριστο κεφάλι. Πές μου, Μουριέ, μήπως ὑπάρχει καμμιὰ ἄλλη δυσκολία γιὰ τὴν παραμονὴ τοῦ ἀνεψιοῦ μου;

—Ὄχι. Μόνο ποὺ θὰ παρακαλέσω τὸ φίλτατο νὰ δειπνήση μαζί μας, ἂν καταδέχεται τὴ μαγειρικὴ τῆς Ἰουλιανῆς. Αὐτὸν τὸν καιρὸ ἀνάβω τὸ φάρο ἀπὸ νωρὶς κι' ἕνας αὐριανὸς μηχανικὸς πρέπει νὰ γνωρίζη κάθε λεπτομέρεια.

—Ὤ, πιστεύω, πὼς θὰ εἶμαι ἱκανὸς ἀπὸ τώρα ν' ἀνάβω τὸ φανάρι, εἶπε ὁ Φίλιππος καμαρώνοντας κάπως.

—Μπᾶ! Βλέπω μὲ λύπη μου πὼς δὲ μπορεῖς νὰ καυχηθῆς γιὰ μετριοφροσύνη. Λοιπόν, ἀγαπητέ μου, σοῦ ἐμπιστεύομαι αὐτὸν τὸ μικρὸ τολμηρὸ καὶ φεύγω. Μὰ πές μου, μήπως θὰ ἦταν καλύτερα νὰ ἐμενε καμμιὰ ἄλλη νύχτα;

—Ἀπεναντίας. Εἶναι πιθανό, τὴν ἐρχόμενη ἑβδομάδα, νὰ κληθῶ γιὰ τὴ δίκη αὐτῶν τῶν καταραμένων λαθρεμπόρων. Κι' ὁ ἀντικαταστάτης μου χωρὶς ἄλλο θὰ ἔχη πολὺ λιγώτερη διάθεσι νὰ ἱκανοποίηση τὴν ἐπιθυμία τοῦ Φιλίππου.

—Τί; Θὰ γίνη δίκη; Τώρα καταλαβαίνω γιατὶ εἶναι τόσο πολὺ ἐρεθισμένη ἡ θειὰ Γκώτ.

—Ναί. Τὰ ἔχει μαζί μου, μάλιστα. Ἐγὼ ὅμως δὲν ἔκαμα παρὰ τὸ χρέος μου! Καὶ μάλιστα ὄχι ὁλόκληρο, γιατὶ δὲν ἀνεκάλυψα ἀκόμη τὴν κρυψώνα τῶν κακοποιῶν.

—Δὲν ἔχετε καμμιὰ μαρτυρία;

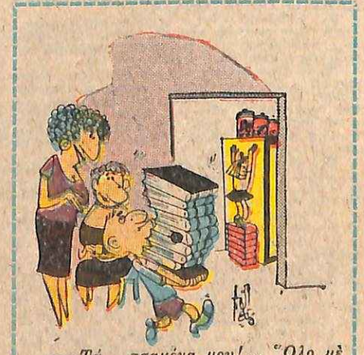
—Καμμιά. Νὰ δοῦμε τώρα τί θὰ καταφέρη ὁ φαζιόλ, ποὺ ἀνέλαβε τὴν ὑπόθεσι.

Κι' ἐνῶ μιλοῦσαν ἔτσι, κατέβαιναν.

—Λοιπὸν θὰ μείνω ἐδῶ ἀπόψε! φώναξε ὁ Φίλιππος, δρασκελίζοντας τὸ κατῶφλι τῆς μικρῆς κατοικίας τοῦ φαροφύλακα.

Μιὰ κραυγὴ χαρᾶς ὑποδέχτηκε ἀπὸ μέρους τῶν παιδιῶν τὸν ἐρχομό του. Ὅλοι τὸν ἀγαποῦσαν στὸ σπίτι τοῦ Μουριέ. Ἡ Σολὰνζ πειράχτηκε.

—Ἡ ἰδέα σου εἶναι κουτή, τοῦ εἶπε. Νομίζεις πὼς θὰ ψφεληθῆς ἂν περάσης τὴ νύχτα σου στὸ φάρο;

— Τά τσαμένα μου!... Ὅλο μὲ τὰ βιβλία ἀσχολοῦνται!...
(Τοῦ Ἀρχέλαου)

—Θὰ μάθω τὶς... ἀποχρώσεις τοῦ ὠκεανοῦ, εἶπε ὁ Φίλιππος μὲ περιπαιχτικὸ μορφασμό.

Ἐκείνη τοῦ ἔβγαλε τὴ γλῶσσα της καὶ πῆγε ν' ἀνταυώση τὸν πατέρα της.

Τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ κ. Σαρσὲν κι' ἡ κόρη του ἐτοῦ ἄν στὴ γωνιὰ τοῦ σπιτιοῦ, εἶδαν ξανὰ τὴ γρηὰ Γκώτ. Μὰ ἐκείνη δὲν τοὺς πρόσεξε.

Ἦταν σκυμένη γιὰ νὰ μαζέψη, φαίνεται, στὴν ἀμμουδιὰ ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ βοτάνια ποὺ ἔφτιαχνε τὰ μαγικά της πιοτά.

Ἡ Σολὰνζ σκέφτηκε πὼς ἔτσι, σ' αὐτὴ τὴ στάσι, ἔμοιαζε περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ μὲ μάγισσα. Καὶ ἡ ἐντύπωσι αὐτὴ θὰ ἦταν ἀκόμη ζωηρότερη, ἂν εἶχε δ ακρίνει τὴν ἔκφρασι τοῦ ἀγριου θριάμβου, ποὺ εἶχε ἡ γρηά, ὅταν ἀποτελείωσε τὴ μυστικὴ δουλειά της. Σηκώθηκε, στηρίχτηκε στὸ ραβδὶ της καὶ πῆρε τὸ δρόμο τῆς καλύβας της, καμπουριασμένη κάτω ἀπὸ τὰ πρῶτα φυσήματα τῆς μπόρας, ποὺ θὰ ξεσποῦσε.

ΙΑ΄

ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΗ ΤΩΡΑ;

Τὸ δεῖπνο, στὸ σπίτι τοῦ Μουριέ, ἦταν πολὺ χαρούμενο. Ἡ εὐθυμία τοῦ Φιλίππου μεταδόθηκε καὶ στὰ παιδιά. Τὸ βουντὸ τοῦ ἀνέμου, ποὺ λυσσομανοῦσε ἀπέξω, μεγάλωνε τὴν ἐντύπωσι τῆς ἀσφαλείας ποὺ ἔδινε αὐτὸ τὸ μικρὸ σφαλτὸ σπιτάκι.

—Μὰ ποῦ ἔχω βάλει τὸ φλασκί μου; ρώτησε ξαφνικὰ ὁ φαροφύλακας. Τί κουτὸς ποὺ εἶμαι! Τὸ ἀφησα ἔξω στὴ βροχή.

—Θραγκίσκα, τρέξε μιὰ στιγμὴ νὰ μοῦ τὸ φέρης.

Ἡ θραγκίσκα ὑπάκουσε καὶ γύρισε ἀμέσως.

—Νά, εἶπε ὁ φαροφύλακας, αὐτὸ εἶναι ποὺ μ' ἐμποδίζει νὰ κοιμᾶμαι στὰ ξενύχτια μου. Ἐσας δὲ σᾶς προσφέρω κυρ ε φίλιππε, γιατὶ φαντάζομαι πὼς ὁ κ. Σαρσὲν δὲ θὰ εὐχαρ στηθῆ, ἂν τὸ μάθη. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε ὅμως νὰ πιῶ στὴν ὑγειά σας.

Ἔκανε νὰ ξεβουλώση τὸ δοχεῖο καὶ σούφρωσε τὰ φρύδια του γυρίζοντας στὴ θραγκίσκα.

—Τρελλόκριτσο! τῆς εἶπε. Ποιὸς σοῦδωσε τὸ δικαίωμα νὰ βγάλης τὸ βουλώμα;

—Ἐγώ, πατέρα; εἶπε ἡ θραγκίσκα, ἀνοίγοντας μὲ κατάπληξι τὰ μάτια της. Τὸ φλασκὶ ἦταν κατάγης. Τὸ πῆσα καὶ τόφερα ἐδῶ, χωρὶς νὰ τὸ κυττάξω καθόλου.

—Καλὰ λές! εἶπε ὁ πατέρας, ἀφοπλ ομένος ἀπ' αὐτὸν τὸν τόνο τῆς μαθείας εἰλικρινείας. Ξέρω ἄλλωστε πὼς ἐσὺ δὲν εἶσαι οὔτε περίεργη, οὔτε λαίμαργη. Μὰ ἀφοῦ δὲν ἤσουν ἐσύ, τότε ποιὸς ξεβούλωσε τὸ φλασκί μου;

Μύρισε γιὰ μιὰ στιγμὴ τὸ περιεχόμενο τοῦ δοχείου. Καὶ μὴ βρίσκοντας καμμιὰ διαφορετικὴ μυρωδιά, πρόσθεσε:

—Ἄ, φαίνεται πὼς γελάστηκα. Δὲν εἶναι τίποτα. Στὴν ὑγειά σας, κύριε φίλιππε, καὶ στὴν ὑγειὰ τοῦ θείου σας, τοῦ ἀδελφοῦ σας καὶ τῆς Σολάνζ.

Μὰ αὐτὴ ἡ τελευταία πρόποσι ἀκούστηκε χωρὶς ἐνθουσιασμό. Ἡ μικρὴ κυρία τοῦ πύργου δὲν ἦταν ἀγαπητὴ στὸ σπίτι τοῦ φαροφύλακα.

Ὁ Φίλιππος ἀπεναντίας εἶχε μ ὰ καταπληκτικὴ ἐπιτυχία. Ἡ θραγκίσκα καὶ ὁ Πέτρος προτιμοῦσαν τὶς ἱστορίες του ἀπ' τὰ παραμύθια τῆς Γκώτ, γιατὶ αὐτὸς εἶχε τὴ συνήθεια νὰ τὶς ζωντανεύη μὲ σκετικὲς χειρονομίες.

Ὕστερ' ἀπὸ τὸ φαγητὸ ἄρχισε νὰ τοὺς διηγῆται μιὰ παράσταση στὸ κειμωνιάτικο Ἱπποδρόμιο, ὅπου εἶχε βρεθῆ στὶς διακοπὲς τῶν Χριστουγέννων.

—Ὁ κλόουν κάνει σὰν σβούρα, τοὺς ἔλεγε. Νά, ἔτσι, κι' ἔπειτα πέφτει πάνω

στή ράχη τοῦ ἀλόγου...

Ἕνα χτύπημα ἀκούστηκε τότε στήν πόρτα. Ἦταν ὁ φαξιόλ.

— Ἔμπα γρήγορα! τοῦ εἶπε ὁ Μουριέ. Κάνει ἕναν καιρό, ποὺ δέν εἶναι νὰ μείνη ἔξω οὔτε σκύλος.

— Τήν ἴδια γνώμη ἔχω κι' ἐγώ, εἶπε ὁ τελωνοφύλακας, γελώντας. 'Αλλ' ὡστόσο, φίλαράκο μου, εἶσαι ὑποχρεωμένος νὰ μ' ἀκολουθήσης.

Κι' ἐπειδή ὁ Μουριὲ ἀποκρίθηκε μ' ἕνα γνέψιμο ἀρνητικό, ὁ νεοφερμένος πρόσθεσε χαμηλόφωνα:

— Ἔκανα μιὰ ἀνακάλυψι πρώτης σχετικά μὲ τὸν κρυφώνα, καὶ δὲ θέλω νὰ σοῦ μιλήσω μπρὸς στὰ παιδιά.

Ὁ φαροφύλακας σηκώθηκε βιαστικά. Καὶ κυττάζοντας τὸ ρολόϊ του, εἶπε:

— Σ' ἕνα τέταρτο πρέπει ν' ἀνάψω τὸ φάρο. Μὰ ὡς τότε εἶμαι ἐλεύθερος. Καὶ γιὰ νὰ πῶ τὴν ἀλήθεια, θὰ εὐχαριστηθῶ νὰ περπατήσω λιγάκι. Νοιώθω τὸ κεφάλι μου βαρύ, σάν νὰ κακοδείπνησα. Ὁ ἀέρας θὰ μοῦ κάνη καλό...

— Θάχης ἀρκετὸν ἀπ' αὐτόν, ἔννοια σου. Ἐμένα ὅμως ἡ μύτη μου εἶναι παγωμένη.

— Πιὲς γιὰ νὰ ξεπαγώσῃ, εἶπε εὐθυμα ὁ φαροφύλακας στὸ συνομιλητή του.

Ἁπλωσε τὸ φλασκὶ στὸν τελωνοφύλακα, ποὺ ἤπιε μιὰ γουλιὰ καὶ πλατάγισε τὴ γλῶσσα του.

— Διάβολε! εἶπε. Εἶναι πρώτης ποιότητος, βλέπω. Ἂν δὲν σὲ γνώριζα καλά, θὰ ἔλεγα πὼς τὸ προμηθεύεσαι ἀπὸ τὸ κελλάρι τῆς νύφης Γκώτ.

— Εἶναι δῶρο τοῦ μηχανικοῦ μου, ἀποκρίθηκε ὁ Μουριὲ μὲ περηφάνεια, καὶ μπορεῖς νᾶσαι βέβαιος πὼς αὐτὸς πλήρωσε φόρο στὸ τελωνεῖο...

— Τότε, ἀφοῦ θἄκω τὴ συνείδησί μου ἥσυχη, ἂς πιῶ λίγο ἀκόμα.

Ἦτανε μιὰ νέα γουλιὰ καὶ οἱ δυὸ ἄντρες βγῆκαν ἔξω γελῶντας.

— Θὰ γυρίσω σὲ δέκα λεπτά, εἶπε φεύγοντας ὁ φαροφύλακας στὴν 'Ιουλιανή.

'Εκείνη ἦταν ἀφοσιωμένη στὶς δουλειὲς τοῦ νοικοκυριοῦ. Ἔκανε τὴν τουαλέττα τοῦ μωροῦ καὶ τὰ πλάγιασε, ἐνῶ ὁ φίλιππος ἐξακολουθοῦσε τὴ θαυμάσια περιγραφή του:

— Ὕστερ' ἀπὸ τὸν κλόουν, παρουσιάστηκε στὴ σκηνὴ ἕνας ἐλέφας. Εἶδατε ποτὲ σας ἐλέφαντα; Ὄχι, δὲν εἶν' ἔτσι; Θὰ σᾶς πῶ λοιπὸν ἐγὼ τί λογῆς εἶναι. Εἶναι ἕνα πελώριο ζῶο μὲ μ ὰ προβοσκίδα τόση... καὶ μὲ κάτι αὐτιὰ τέτοια, μιὰ μικρὴ ἀστεία οὐρὰ καὶ μὲ κάτι μεγάλα πόδια, ποὺ θὰ ἔλυωναν ἕναν ἄνθρωπο σὰν μυῖγα. Ὁ ἐλέφας ἔρχεται στὸ μέση τοῦ 'Ιπποδρομίου καὶ χαιρετάει: «Καλημέρα σας, κύριοι! Καλημέρα σας, κυρίες!...»

'Η ὀραγκίσκα κ' ὁ Πέτρος γελοῦσαν μ' ὅλη τὴν καρδιά τους. 'Αλλὰ τὸ ξέσπασμα αὐτὸ τῆς χαρᾶς κόπηκε ἀπὸ μιὰ παρατήρησι τῆς 'Ιουλιανῆς:

— Γιατί ὄργησε ὁ πατέρας;

'Η νέα ἦταν συνηθισμένη στὴ στρατιωτικὴ ἀκρίβεια τοῦ Μουριέ. Καὶ τώρα παραξενευόταν γιὰ τὴ μεγάλη του ἀργοπορία.

— Εἶπε πὼς θὰ νύριζε σὲ δέκα λεπτά. Καὶ νὰ ποὺ πέρασε ἕνα τέταρτο καὶ δὲ φάνηκε. Θὰ πάω νὰ δῶ...

— Καὶ θὰ μᾶς ἀφήσῃς μονάχους;

— Πιστεύω πὼς δὲν ἔχετε νὰ φοβηθῆτε τίποτα, ἀφοῦ θὰ εἶναι ὁ κύριος φίλιππος μαζί σας.

— Μπορεῖς νὰ εἶσαι βέβαιη, 'Ιουλιανή, πὼς δὲ θὰ πάθουν τίποτα τὰ μικρά.

Καὶ ἀπὸ τὸ ὕψος τῶν δεκατριῶν του χρόνων, ὁ φίλιππος κύτταζε τὴ ὀραγκίσκα καὶ τὸν Πέτρο σὰν μωρά.

Τὰ παιδιὰ δὲν πειοάχτηκαν καθόλου ἀπ' αὐτὸ τὸ ὕφος. Ὅταν ἔλειπε ὁ πατέρας τους καὶ ἡ μεγαλύτερη ἀδελφή τους, ἔ-

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

'Ετησία ..... Δρχ 240. —
'Εξάμηνος ..... » 120. —
Τρίμηνος ..... » 60. —

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

'Ετησία ..... Λίρες 'Αγγλίας 6 —
» ..... Δολλάρια 17 —
» ..... Φρ. Βελγ. 840
» ..... Φρ. Γαλλ. 8 650
» ..... Φρ. 'Ελβ. 73 —
» ..... Μάρκα Γερμ. 72 —

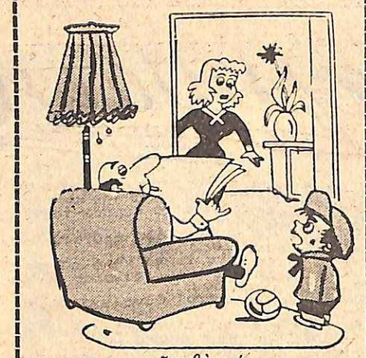
Ἐπιβάσιατα 'Εσωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς καὶ 'Εξωτερικοῦ διὰ τραπεζίτικης τοιαύτης πρὸς τὸ περιοδικὸ «ΘΗΣΑΥΡΟΣ». Δραγατσανίου 4 (Πλατεῖα Κλαυθμῶνος). 'Αθῆναι

«Ἐκδ. Μπακλατζῆς καὶ Σίας Ε.Ε. 'Εκδοτικὴ 'Εταιρεία «ΑΛΛΑΓΗ». Διευθυντὴς - Διαχειριστὴς καὶ ὑπεύθυνος κατὰ Νόμον

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΑΚΛΑΤΖΗΣ

'Οδὸς Ζωοδόνου Πηγῆς 38

'Υπεύθυνος Τυπογραφείου Σπ. Μπέλλας. 'Οδὸς Βουλγάρη 11 'Αθῆναι.

— Σέρω πῶς θὰ κάνουμε οἰκονομία, μπαμπᾶ! Ἂν ἡ μαμὰ δὲ μὲ πλέγη κάθε μέρα, θὰ χρειαζόμαστε πολὺ λιγώτερο νερό!...

νοιωθαν μιὰ πραγματικὴ ἀνάγκη προστασίας. Καὶ ἡ ὑπηρεσία ποὺ μποροῦσε νὰ τοὺς προσφέρη σ' αὐτὴ τὴν περίστασι ὁ νεαρὸς μαθητής, ἄξιζε περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη.

Πῆγαν κοντά του μὲ μιὰ κίνησι αὐθόρμητη, μόλις τοὺς ἄφησε ἡ 'Ιουλιανή. 'Αλλ' ὁ φίλιππος, μ' ὅλες του τὶς προσπάθειες, δυσκολευόταν νὰ ξαναβρῇ τὴν εὐθυμία του.

Εἶχε ἐπηρεαστῇ ἀπὸ τὸ ἀνήσυχο ὕφος τῆς 'Ιουλιανῆς. Καὶ ὅσο βαρραλέος κι' ἂν ἦταν, τὸ αἴσθημα τῆς εὐθύνης τὸν βάραινε ὁλοένα καὶ περισσότερο.

Τί θὰ γινόταν στὴν περίπτωσι, ποὺ ὁ Μουριὲ κι' ἡ κόρη του θὰ παρατείνανε τὴν παραμονή τους πέρα ἀπὸ τὴ συνηθισμένη ὥρα; 'Ο σπύργος ἦταν πολὺ μακρυὰ ἀπὸ τ' ἄλλα σπίτια, καὶ δὲ θὰ μποροῦσαν νὰ ζητήσουν βοήθεια.

Γιὰ νὰ περιπλανηθῇ στὰ βράχια μὲ τέτοιον καιρό, ἔπρεπε νὰ εἶχε γεννηθῇ στὴν ἀκρογιαλιὰ καὶ νὰ εἶχε μάθει ἀπ' τὴν παιδική του ἡλικία ν' ἀντιμετωπίζη τὴ μανία τῶν ἐξαγριωμένων στοιχείων. Ἐξ ἄλλου, δὲ μποροῦσε καὶ νὰ ἐγκαταλείψη τὰ παιδιά.

Τικ-τάκ... τικ-τάκ...

Τί γρήγορα ποὺ χτυποῦσε τὸ παλιὸ ρολόϊ τοῦ τοίχου!

Δέκα λεπτά... ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας, περνοῦν... Τὸ παιδὶ νοιώθει νὰ τὸ κυριεύῃ ἡ ἀπελπισία. Ξαφνικά, ἡ ὀραγκίσκα μουρμουρίζει μὲ πνιγμένη φωνή:

— Φοβᾶμαι!

Καὶ σχεδὸν ἀμέσως ὁ μικρὸς Πέτρος ἄρχισε νὰ κλαίῃ.

Ὁ φίλιππος τάχασε. Τί νὰ κάνη; Τί νὰ γίνῃ;

Σὲ μιὰ στιγμὴ σηκώθηκε κι' ἄρχισε νὰ

Η ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ ΣΑΣ

Τί εἶναι τὸ πλύσιμο!...

Στὸ σχολεῖο τοῦ Μάκη ὁ δάσκαλος τοὺς ἔβαλε νὰ γράψουν μιὰ ἔκθεσι.

— Τὸ θέμα μας, παιδιά, θὰ εἶναι: «Γιατί πρέπει νὰ εἴμαστε καθαροί».

Κι' ὁ Μάκης μόλις τ' ἄκουσε κατσούφιασε. Γιατί, ἕνα πρᾶγμα ποὺ βαρυόταν πολύ, ἦταν τό... πλύσιμο κι' ἕνα πρᾶγμα ποὺ φοβόταν περισσότερο ἦταν τό... νερό!

Ἔτσι ὅταν ἐφτασε στὸ σπίτι του καὶ κάθισε γιὰ νὰ γράψῃ τὴν ἔκθεσι, βρέθηκε σὲ πολὺ δύσκολη θέσι. Εἶχε περάσει κάμποση ὥρα καὶ δὲν εἶχε γράψει οὔτε μιὰ ἀράδα ὁ καψόμενος.

— Γιατί, παιδί μου, δυσκολεύεσαι γ' ἀνάπτυξη ἕνα τόσο εὔκολο θέμα; τὸν ρώτησε μὲ καλοσύνη ὁ πατέρας του.

Ὁ Μάκης, λοιπόν, ἀναγκάστηκε νὰ γεμίσῃ μὲ μεγάλη δυσκολία μιὰ κόλλα χαρτί.

— Τέλειωσα, μπαμπᾶ!... φώναξε κατόπιν. Θέλεις νὰ διαβάσῃς τὴν ἔκθεσί μου;

— Μπράβο, παιδί μου!... Γιὰ νὰ δῶ λοιπὸν τί ἔγραψες.. τοῦ εἶπε ὁ πατέρας του.

Κι' ἀφοῦ ἔβγαλε τὰ γυαλιά του ἄρχισε νὰ διαβάζῃ.

Σὲ μιὰ στιγμὴ ὅμως σταμάτησε καὶ διάβασε δυνατά, ἐνῶ κύτταζε τὸ Μάκη θυμωμένος:

— «Τὸ πλύσιμο εἶναι μιὰ ἐφεύρεσι ποὺ τὴ βρῆκε κάποιος μεγάλος ἐφευρέτης, ποὺ δὲν ἤταν ποτὲ μικρὸ παιδί...»

Κι' ὁ Μάκης γιὰ νὰ προλάβῃ τὸ κακό, βιάστηκε νὰ παρακαλέσῃ τὸ μπαμπά του:

— Μὴ τὸ σβύνετε, μπαμπᾶ... Ἀφῆστε το ἔτσι γιατὶ ὁ δάσκαλος μᾶς εἶπε νὰ γράψουμε ὅ,τι νοιώθουμε!...

ΜΙΚΥ - ΜΑΟΥΣ

κάνη βόλτες στὸ δωμάτιο, σὰν ἀρκούδα μέσα σὲ κλουβί.

'Από καιρὸ σὲ καιρό, ἄνοιγε τὴν πόρτα μὲ τὴ μάταιη ἐλπίδα ν' ἀκούσῃ τὴ χοντρὴ φωνὴ τοῦ Μουριὲ καὶ τὴ φωνὴ τῆς 'Ιουλιανῆς. 'Αλλὰ ἕνα φύσημα τοῦ ἀνέμου τὸν ξαναρίχνε μέσα στὴν κάμαρα.

'Η μέρα φεύγει γρήγορα καὶ νυχτώνει. Σὲ λίγο ἡ σκοτεινιὰ θἀρθῇ νὰ προσθέσῃ καὶ τὶς δικές της ἀνησυχίες κοντὰ σ' ἐκεῖνες ποὺ βασανίζουν τὴ ψυχὴ τοῦ ἀγοριοῦ. Νὰ μείνῃ; Νὰ φύγῃ;

— 'Ελᾶτε νὰ παρακαλέσετε μαζί μου τὸ Θεό, λέει στοὺς συντρόφους του.

Γονατίζουν ἀμέσως καὶ οἱ τρεῖς τους μπροστὰ στὸ εἰκονοστάσι, ὅπου ἡ 'Ιουλιανὴ εἶχε στολίσει μὲ χάρτινα τριαντάφυλλα καὶ μὲ ὡραῖα κοχύλια τὶς τρεῖς εἰκόνες: τῆς Παναγίας τοῦ 'Αγίου Νικολάου καὶ τῆς 'Αγίας Βαρβάρας, ποὺ προστατεύουν τοὺς θαλασσινούς.

Λένε εὐλαβικὰ μιὰ προσευχή. Κι' ἔπειτα ἡ ὀραγκίσκα μὲ τὴν ἀδύνατη φωνή της προσθέτει:

— 'Αγία Βαρβάρα μας, ἱερὸ λουλοῦδι τοῦ Θεοῦ, φύλαγε, σὲ παρακαλῶ, ὅλους τοὺς θαλασσινούς, ποὺ ἀγωνίζονται μὲ τὴ θάλασσα...

Μόλις ἀποτελείωσε τὴ σύντομη αὐτὴ δέησι, ἕνα χτύπημα ἀκούστηκε στὴν πόρτα καὶ τὴν ἔκανε νὰ τιναχτῇ.

— Ποιὸς χτυπάει; ρώτησε τρέμοντας ὁ λόχλιηρ.

Ὁ φίλιππος ἀνασήκωσε τὸ βαρὺ μοχλό, ποὺ ἀναγκάστηκε νὰ βάλη γιὰ νὰ μὴν παρασύρῃ ὁ ἄνεμος τὴν πόρτα καὶ τὴ ρίξη πρὸς τὰ μέσα..

Στὴ θέα τοῦ νεοφερμένου προσώπου, ἄφησε μιὰ χαρούμενη φωνή:

— 'Η θυμιούλα!

'Η κοπέλλα ἦταν πολὺ χλωμή. Τὰ μάτια της ἔλαμπαν μέσα στὸ σκοτάδι μ' ἕναν τρόπο παράξενο.

— Κύριε φίλιππε! φώναξε σμίγοντας τὰ δυό της χέρια. Πόσο εἶμαι εὐτυχισμένη, ποὺ σᾶς βρίσκω ἐδῶ! Μοῦ τὸ εἶπε πῆ ἡ 'Ιουλιανή...

— Εἴδατε τὴν 'Ιουλιανή; Ποῦ εἶναι;

— 'Εκεῖ κάτω... κοντὰ στὸν πατέρα της καὶ στὸ φαξιόλ. 'Ω, δὲν ξέρετε... Εἶναι τρομερό!

Κι' ἔκρυψε τὸ πρόσωπό της μέσ' στὰ χέρια, σὰν νὰ δίσταζε νὰ κάνη μιὰ σκληρὴ ὁμολογία. Ἔπειτα, συγκινημένη ἀπὸ τὴν ἀμηχανία ποὺ διάβαζε στὰ μάτια τοῦ φίλιππου, συνέχισε:

— Θὰ σᾶς τὰ πῶ ὅλα... κι' ὡστόσο ντρέπομαι πολύ... Σέρετε πὼς ἡ θειὰ Γκὼτ δὲν εἶχε συχωρέσει ποτὲ τὸ φαροφύλακα, ποὺ φρόντισε γιὰ τὴ σύλληψι τῶν ἀγοριῶν της. Τότε, γιὰ νὰ τὸν ἐκδικηθῇ, βρῆκε μιὰ διαβολικὴ ἐμπνευσι. Ἔκρυσε μέσα στὸ κρασί του ἕνα ναρκωτικὸ τόσο δυνατό, ποὺ, ἀφοῦ πιῇ κανεὶς ἀπ' αὐτό, κοιμᾶται ὁλόκληρες ὧρες. Εἶδα λίγο πρὶν τὸ φαροφύλακα στὴν καλύβα τοῦ φαξιόλ. Αὐτὸς κι' ὁ τελωνοφύλακας ροχαλίζαν. Ὅπως κοιμοῦνται πιά, τίποτα δὲ μπορεῖ νὰ τοὺς ξυπνήσῃ...

Ὁ φίλιππος σκίρτησε, γιατὶ τοῦ ἦρθε μιὰ σκέψι:

— Ἄ! φώναξε. Θυμᾶμαι τώρα πὼς ἡ γρηὰ γύριζε ἀπόψε ἔξω ἀπὸ τὸ σπιτάκι καὶ τὴν εἶδε ὁ Μουριέ. Μὲ ποιὸ σκοπὸ τὸ ἔκανε αὐτό;

— Δὲν τὸ μαντεύετε;

— Ὄχι.

'Η θυμιούλα ἔμεινε σιωπηλή. Τῆς φαινόταν πολὺ σκληρὸ νὰ τὸ φανερώσῃ. Μὲ τὴν κουδέντα αὐτή, ἡ νύχτα στὸ μεταξὺ ἔπεφτε σιγὰ-σιγά.

— Ἄναψε τὴ λάμπα, εἶπε ὁ φίλιππος στὴ ὀραγκίσκα.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια

Χιοῦμορ

Γιῶργος: Μαμά, εἶμαι ὑποβάτης!

Μαμά: Πῶς τὸ κατάλαβες;

Γιῶργος: Νά, τὴ νύχτα σηκώθηκα κι' ἔφαγα τὸ γλυκὸ ποὺ εἶχες στὸ μπουφέ!...

★

Ὁ δάσκαλος: Πέστε μου ἕνα ὑγρὸ ποὺ νὰ μὴν παγώνῃ!

Ἕνας μαθητής: Τὸ ζεστὸ νερό!

★

'Η φωφὼ βλέπει τὶς ρεκλάμες ποὺ εἶναι κολλημένες στοὺς τοίχους καὶ θαμάζει τὰ μεγάλα τους γράμματα. Ξαφνικὰ λέει:

— Τί μεγάλες πέννες ποὺ θὰ χρειάστηκαν γιὰ νὰ γράψουν τέτοια μεγάλα γράμματα!

★

Ὁ πατέρας: Προσέχετε τὰ παλιὰ καὶ λερωμένα βιβλία! Εἶναι γεμάτα μικρόβια.

Σάκης: Μὴ φοβᾶσαι, μπαμπᾶ, καὶ δὲν πιάνω ποτέ μου βιβλίο...

'Ο δόκτωρ Τζὼρτζ καὶ ἡ γυναῖκα του ἐπιθεωροῦν τὴ «μνήμη» τοῦ μηχανήματός του, ἀποτελουμένη ἀπὸ κλωστὲς κατεργασμένες μὲ καυστικὴ σόδα.

Ο ΖΩΝΤΑΝΟΣ ὑπολογιστής

Μιὰ ἀξιοθαύμαστη ἀπομίμησι τοῦ ἀνθρώπινου ἐγκεφάλου

ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΣ, ρώτησαν ἕνα "Αγγλο ἐπιστήμονα ἂν ἦταν δυνατὸ νὰ κατασκευασθῇ ἕνας ἠλεκτρονικὸς ἐγκέφαλος, ἱκανὸς νὰ σκέπτεται καὶ νὰ ἐνεργῇ ἀκριβῶς ὅπως καὶ τὸ ἀνθρώπινο μυαλό.

'Εκεῖνος, λοιπόν, ἀπάντησε μ' ἕνα κατηγορηματικὸ «ναί» — προσθέτοντας μόνο, ὅτι ἦταν κάτι ἐξαιρετικὰ δύσκολο, ποὺ θὰ κόστιζε πολὺ σὲ χρόνο καὶ χρῆμα.

— Μ' ἄλλα λόγια, ἐπέμεινε ὁ συνομιλητής του, τὸ ρομπὸτ αὐτὸ θὰ μποροῦσε νὰ κάνῃ ὅ,τι ἔκανε ὁ ἐγκέφαλος τοῦ Οὐΐνστον Τσῶρτσιλ;

— 'Ασφαλῶς, ἀπάντησε ὁ ἐπιστήμων. Γιατὶ κι' ὁ ἐγκέφαλος τοῦ Τσῶρτσιλ εἶναι κι' αὐτὸς ἠλεκτρονικὸς κατ' οὐσίαν, ἐφόσον λειτουργεῖ μὲ ἠλεκτρικὰ ρεύματα.

'Ο ἐπιστήμων αὐτὸς ἦταν ὁ δόκτωρ Φρὰνκ Τζώρτζ. Μποροῦσε δὲ νὰ μιλάῃ ἔγκυρα πάνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα, ἐφόσον, μαζὶ μὲ τὸ συνάδελφό του Μπέρναρ Τσάπμαν, ἔχουν κατασκευάσει τὰ σχέδια κι' ἔχουν ἀρχίσει τὴν κατασκευὴ ἑνὸς τέτοιου μηχανικοῦ ἐγκεφάλου.

Κατὰ τὴ γνώμη τους, τὸ κατασκεύασμά τους ἀποτελεῖται βασικὰ ἀπὸ τὶς ἴδιες χημικὲς οὐσίες καὶ λειτουργεῖ κατὰ τὸν ἴδιο θεμελιώδη τρόπο, μὲ τὸν ἀνθρώπινο ἐγκέφαλο. Δὲν εἶναι φτιαγμένο μόνο ἀπὸ μεταλλικὰ ἐξαρτήματα καὶ λυχνίες, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὑλικὰ παρόμοια μὲ τοὺς ὀργανικοὺς ἱστούς. 'Από μιὰ ἄποψι, μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ «ζωντανό».

Οἱ γνωστοὶ ἠλεκτρονικοὶ ἐγκέφαλοι, ὅσο τελειοποιημένοι κι' ἂν εἶναι, μένουν δοῦλοι τοῦ ἀνθρώπου. 'Αλλ' ὁ «ζωντανὸς ὑπολογιστὴς» — ὅπως ἔχουν βαφτίσει τὸ ἔργο τους οἱ Τζώρτζ καὶ Τσάπμαν — θὰ εἶναι ἀφεντικὸ καὶ θὰ μπορῇ νὰ λέῃ σὲ ἀνθρώπινα πλάσματα τί πρέπει νὰ κάνουν.

Θὰ εἶναι ἱκανὸς νὰ διευθύνῃ ἕνα ὁλόκληρο ἐργοστάσιο. Θὰ ἐλέγχῃ τὴν ἀγορὰ τῶν πρώτων ὑλῶν, θὰ ἐπιβλέπῃ κάθε στάδιο τῆς παραγωγῆς, θὰ σημειώνῃ καὶ θὰ διορθώνῃ τὰ λάθη, θὰ προσαρμόζῃ τὴν ποιότητα καὶ τὶς τιμὲς στὶς ἑκάστοτε συνθῆκες. 'Η μόνη βοήθεια, ποὺ θὰ χρειάζεται ἀπ' τὸν ἄνθρωπο, θὰ εἶναι μερικοὶ «δοῦλοι», γιὰ νὰ τοῦ παρέχουν στοιχεῖα καὶ πληροφορίες, καὶ λίγοι ἀκόμη γιὰ ὁρισμένες ἐργασίες συντηρήσεως στὸ ἐργοστάσιο.

'Επιπλέον, θὰ εἶναι ἀληθινὰ ἀλάνθαστος. Θὰ παίρνῃ τὶς ἀποφάσεις του καὶ θὰ δίνῃ τὶς διαταγές του σ' ἕνα κλάσμα τοῦ χρόνου, ποὺ χρειάζεται γι' αὐτὸ ὁ ἄνθρωπος. Καὶ τὸ κόστος λειτουργίας του θὰ εἶναι ἐλάχιστο, συγκριτικὰ μὲ τὶς οἰκονομίες, ποὺ θὰ ἐξασφαλίζῃ.

"Οπως εἴπαμε καὶ πιὸ πάνω, ὁ ἠλεκτρονικὸς ἐγκέφαλος εἶναι ἀναπόφευκτα δοῦλος τῶν ἀνθρώπων, ποὺ τὸν χειρίζονται. Μπορεῖ νὰ κάνῃ πολύπλοκους μαθηματικοὺς ὑπολογισμούς, ἀλλὰ μόνον ὅταν τὸν διατάξουν.

"Αλλοι τύποι τέτοιων μηχανημάτων «σκέπτονται» μ' ἕνα στοιχειῶδη τρόπο, βγάζοντας συμπεράσματα ἀπὸ ἕνα σύνολο γεγονότων. Στὴν πρᾶξι, εἶναι κι' αὐτὸ τὸ ἴδιο μὲ τὶς ἀρθρωτικὲς πράξεις. Γιὰ νὰ λειτουργήσουν ὅμως αὐτοὶ οἱ «ἐγκέφαλοι», πρέπει ν' ἀποταμιεύσουν μιὰ τεράστια ποσότητα πληροφοριῶν, σὲ μεγάλα μαγνητικὰ τύμπανα ἢ σὲ λυχνίες μὲ ὑδράργυρο. Τὸ ὅλο σύστημα εἶναι ὀγκῶδες, δύσχρηστο καὶ ἀκριβό.

'Αναζητῶντας, λοιπόν, κάτι ἁπλούστερο, φτηνότερο καὶ βολικώτερο, οἱ δυὸ "Αγγλοι ἐπιστήμονες ἐπινόησαν τὸ «ζωντανὸ ὑπολογιστή».

'Η ἀρχὴ ἀπ' ὅπου ξεκίνησαν, εἶναι ἁπλή: 'Εφ' ὅσον ὁ ἠλεκτρονικὸς ἐγκέφαλος καὶ ὁ ἀνθρώπινος λειτουργοῦν βασικὰ κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο, γιατὶ νὰ μὴν εἶναι καὶ ὅμοια φτιαγμένοι; Ὁ ἄνθρωπος εἶναι πολὺ μικρότερος ἀπὸ τὰ μηχανήματα αὐτά, κι' ὅμως μπορεῖ νὰ κάνῃ ἀπείρως πιὸ πολύπλοκα πράγματα. Ὡστόσο, σὰ σύνολο χημικῶν οὐσιῶν, τὸ ἀνθρώπινο σῶμα δὲν ἀξίζει παρὰ 40—50 δραχμές! "Αν μποροῦσε, λοιπόν, νὰ κατασκευασθῇ ἕνας μηχανικὸς ἐγκέφαλος μὲ τὶς ἴδιες ἀρχές, θὰ ἦταν ἀσυγκρίτως μικρότερος καὶ φτηνότερος ἀπὸ τοὺς ἠλεκτρονικούς.

'Απ' αὐτὴ τὴ σκέψι κινήθηκαν οἱ δόκτορες Τζώρτζ καὶ Τσάπμαν, γιὰ νὰ ἐπινοήσουν τὸ «ζωντανὸ ὑπολογιστή». Εἶχαν ὑπ' ὄψι τους τὸ ἐκπληκτικὸ πείραμα ἑνὸς συμπατριώτη τους ἐπιστήμονος, ποὺ εἶχε ἐπιτύχει ἕνα «ζωντανὸ» σύστημα ἀπὸ ὑλικὰ δίχως ζωή: Χρησιμοποίησε δηλαδὴ μόρια μετάλλου, μέσα σὲ μιὰ χημικὴ διάλυσι ἀπ' τὴν ὁποία περνοῦσαν ἠλεκτρικὰ ρεύματα. Παρατήρησε δὲ τότε, ὅτι τὰ μόρια αὐτὰ ἑνώνονταν μεταξύ τους καὶ σχηματίζονταν «κλωστές», κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο, ποὺ σχηματίζονται οἱ ζωϊκοὶ ἱστοί.

"Ετσι, δημιούργησε μιὰ στοιχειώδη μορφὴ ζωῆς.

"Οταν ἄλλαζε τὴν ἔντασι καὶ τὴ διεύθυνσι τῶν ἠλεκτρικῶν ρευμάτων, οἱ «κλωστὲς» γίνονταν μακρύτερες, ἢ σπάζανε καὶ ξαναφτιάζονταν.

"Αν λοιπὸν — σκέφθηκαν οἱ δόκτορες Τζώρτζ καὶ Τσάπμαν — τὰ ἠλεκτρικὰ ρεύματα ἀντὶ προσώπευαν στοιχεῖα καὶ πληροφορίες, τὸ σχῆμα τῶν «κλωστῶν», ποὺ θὰ σχηματίζονταν θὰ μποροῦσε νὰ μεταφρασθῇ σ' ἀπάντησι στὸ πρόβλημα, ποὺ θὰ εἶχε τεθῇ στὸ «ζωντανὸ ὑπολογιστή» τους.

Μ' ἐπαναστατικὸ ἐπίσης τρόπο ἔλυσαν τὸ ζήτημα τῆς μεταδόσεως τῶν πληροφοριῶν ἀπὸ ἕνα σὲ ἄλλο μέρος τοῦ μηχανήματός τους. Στὸ ἀνθρώπινο σῶμα, αὐτὴ ἡ μετάδοσι γίνεται ἀπὸ τὰ νεῦρα.

Συμβαίνει δηλαδὴ μιὰ χημικὴ ἀνταλλαγὴ μεταξὺ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ τοῦ νευρικοῦ ἱστοῦ, κι' ἀπ' αὐτὴν παράγεται ἕνα ἠλεκτρικὸ ρεῦμα, ποὺ μεταδίδει τὸ μήνυμα. Γι' αὐτὸ δὲ χρειάζεται ἠλεκτρικὴ μπαταρία τὸ ἀνθρώπινο σῶμα.

Κάτι ἀνάλογο ὅμως γίνεται στὸ ἐργαστήριο, ἂν ἔχωμε δυὸ χημικὲς οὐσίες, χωρισμένες μεταξὺ τους ἀπὸ μιὰ ἐπίσης χημικὴ μεμβράνη: Παράγεται καὶ πάλι ἕνα παρόμοιο ἠλεκτρικὸ ρεῦμα.

Τέτοιου εἴδους «νεῦρα» ἔχει, λοιπόν, ὁ «ζωντανὸς ὑπολογιστὴς» τῶν δυὸ "Αγγλων ἐπιστημόνων γιὰ τὴ μεταδίδασι τῶν πληροφοριῶν.

'Αλλ' οἱ δόκτορες Τζώρτζ καὶ Τσάπμαν ἔκαναν καὶ μιὰ ἄλλη σπουδαία ἀνακάλυψι, ποὺ ἀπομιμεῖται τὴν ὀπτικὴ μνήμη τοῦ ἀνθρώπου.

Βούτηξαν βαμβακερὲς κλωστὲς σὲ μιὰ διάλυσι καυστικῆς σόδας. Οἱ κλωστὲς αὐτὲς ἀφῆναν νὰ περάσῃ εὔκολα τὸ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα. Κάθε φορά, ὅμως, ποὺ περνοῦσε ἕνα ρεῦμα, αὔξανε ἡ ἀντίστασί τους, ἔτσι ὥστε τὸ ἑπόμενο ρεῦμα περνοῦσε κάπως πιὸ δύσκολα. Μ' ἄλλα λόγια, οἱ κλωστὲς «θυμόνταν» κατὰ ἕνα τρόπο ἀνάλογο μ' ἐκεῖνον ποὺ θυμᾶται ὁ ἄνθρωπος ὅσα εἶδε ἢ ἄκουσε.

Μ' ἕνα τέτοιο, λοιπόν, σύστημα «τεχνητῆς μνήμης» ἔχουν ἐφοδιάσει οἱ δυὸ ἐπιστήμονες τὸ «ζωντανὸ ὑπολογιστή» τους.

"Ετσι, τὸ μηχάνημά τους προσεγγίζει πολὺ τὸν ἀνθρώπινο ἐγκέφαλο, ἐνῶ συγχρόνως εἶναι μικρὸ σὲ διαστάσεις, φτηνὸ καὶ εὐκολομεταχείριστο.

Σὲ ὡρισμένα σημεῖα μάλιστα, πλεονεκτεῖ ἀπὸ τὸν ἐγκέφαλο τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι π. χ. ἀπείρως γρηγορώτερο στὴ λειτουργία. Αὐτὸ δείχνει, ὅτι ἡ σκέψι τοῦ ἀνθρώπου παρουσιάζει μιὰ σχετικὴ βραδύτητα, ὄχι ἀπὸ ἐλαττωματικότητα τοῦ μυαλοῦ του, ἀλλὰ γιατὶ τὰ μάτια καὶ τ' αὐτιά του ἀργοῦν κάπως νὰ συλλάβουν καὶ ν' ἀφομοιώσουν τὶς διάφορες πληροφορίες.

Στὸ «ζωντανὸ ὑπολογιστὴ» ὅμως, ἡ ἀφομοίωσι αὐτὴ γίνεται ἀμέσως, ἀστραπιαία.

Τελειοποιῶντας τὸ «ζωντανὸ ὑπολογιστή» τους καὶ παρατηρῶντας ὅ,τι συμβαίνει σ' αὐτόν, οἱ δυὸ ἐπιστήμονες ἐλπίζουν νὰ διαφωτίσουν διάφορα μυστήρια σχετικὰ μὲ τὸν τρόπο λειτουργίας καὶ τὶς ἀνωμαλίες τοῦ ἀνθρώπινου ἐγκεφάλου.

Η Αλληλογραφία μας

ΚΥΠΡΙΕΣ

Η Σόνια Κωνσταντινίδου, Μακεδονιτίσσης Νο 9 Στρόβολος, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήση με νέες άπό τήν Ἑλλάδα καί κατά προτίμησι άπό τήν Ἀθήνα, μέ σκοπό τήν ἀνταλλαγή κάρτ — ποστάλ.

Η Ειρηνούλα Αντωνιάδου, Λεόντος Σοφού 31, Λάρνακα, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ νέους άπ' ὅλο τόν κόσμο, μέ σκοπό τή σύναψι μιᾶς καλῆς φιλίας καί τήν ἀνταλλαγή φωτογραφιῶν.

Η Ρέα Χαραλαμπίδου (15 χρόνων), Βοϊωτίας Νο 2 Λεμεσός Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ μαθητές καί μαθήτριες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, ἰδιαίτερα ἀπό τήν Ἀθήνα, μέ σκοπό τήν ἀνάπτυξι μιᾶς ἀγνῆς φιλίας καί τήν ἀνταλλαγή κάρτ-ποστάλ μέ φωτογραφίες Ἑλλήνων ἠθοποιῶν. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

Η Στέλλα Σεργίδου (18 χρόνων), Πατριάρχου Γρηγορίου Νο 19, Λευκωσία Κύπρος ἐπιθυμεῖ ν' αλληλογραφήση μέ νέες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, κατά προτίμησι ἀπό τήν Ἑλλάδα μέ σκοπό τή σύναψι μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας.

Η Ἄννα Αντωνιάδου, Γιουσούφ Ἐφέντη Νο 1, Λάρνακα, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ νέους ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, μέ σκοπό τήν ἀνταλλαγή γραμματοσήμων.

ΚΥΠΡΙΟΙ

Ὁ Ζαχαρίας Ζαχαριάδης, Ι Χειτεστάν Λάρνακα, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ νέες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, ἰδιαιτέρως ἀπό τήν Ἑλλάδα, μέ σκοπό τήν ἀνάπτυξι μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας.

Ὁ Χριστάκης (21 χρόνων) καί ὁ Στέλιος (23 χρόνων), Ἀλσχύλου Νο 52, Λευκωσία, Κύπρος, ἐπιθυμοῦν ν' αλληλογραφήσουν μέ νέες ἡλικίας 16—20 χρόνων ἀπό τήν Κύπρο μέ σκοπό τή δημιουργία μιᾶς ἀγνῆς φιλίας.

Ὁ Χρῆστος Χριστοφίδης, Λάρνακος 22 Παλλουριώτισσα, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ Ἑλληνίδες ἡλικίας 15—17 χρόνων μέ σκοπό τήν ἀνάπτυξι μιᾶς ἀγνῆς καί σταθερῆς φιλίας.

Ὁ Λεωνίδας Δημητρίου, (19 χρόνων), Κάτω Περιβόλια, Κτήμα, Κύπρος ζητεῖ ν' αλληλογραφήση μέ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο μέ σκοπό τή σύναψι μιᾶς καλῆς φιλίας.

Ὁ Παμπος Καραμανλῆς, Ἡφαίστου Ν. 5. Βαρώσια, Κύπρος θέλει ν' αλληλογραφήση μέ νέες ἀπό τήν Ἑλλάδα, μέ σκοπό τή σύναψι μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας.

Ὁ Ἀνδρέας Α. Φραγκούδης, Κυθρέα, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεῖ ν' αλληλογραφήση μέ νέους μέ σκοπό τή σύναψι μιᾶς φιλίας καί τήν ἀνταλλαγή γραμματοσήμων.

Δυό φίλοι, ὁ Θεμιστοκλῆ Παπαδόπουλος καί ὁ Νικ. Ἰωάννου, Γρίβα Νο 1, Λευκωσία Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν μέ μαθήτριες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, ἰδίως ἀπό τήν Ἀθήνα, ἡλικίας κάτω τῶν 18 χρόνων μέ σκοπό τή σύναψι μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας. Παρακαλοῦν ὅσες ἀπαντήσουν νά στείλουν μιά φωτογραφία τους.

Ὁ Ἐλευθέριος Χριστοφόρου, Νέον Λειβάδι, Μόρφου Κύπρος, ζητεῖ ν' αλληλογραφήση μέ μαθήτες ἀπό τήν Ἑλλάδα, μέ σκοπό τήν ἀνάπτυξι μιᾶς καλῆς φιλίας.

Ὁ Ἀνδρίκος Ἡλία Κουλουμῆ Λύση, Ἀμοχώστου, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ νέους καί νέες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο πού ἀγαποῦν τά τραγούδια τοῦ Στέλιου Καζαντζίδη.

Ὁ Θεμιστοκλῆς Δημητρίου, Πωμός Πάφος, Κύπρος θέλει ν' αλληλογραφήση μέ μορφωμένες νέες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο στήν Ἑλληνική καί ἀγγλική γλῶσσα, μέ σκοπό τή δημιουργία μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας.

Ὁ Ἀνδρέας Π. Τσούντας, Ταχ. Κιβ. 191, Λευκωσία Κύπρος ζητεῖ ν' αλληλογραφήση μέ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο ἡλικίας 18—22 χρόνων.

ΝΑΥΤΙΚΟΙ

Ὁ NICOLAS KOUMANDAS, S/S THETIS LTD, FOUNTAIN HOUSE FENCHURCH ST., LONDON E.C.3., ENGLAND, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ τήν «Κουκλίτσα».

Ὁ EVANGELOS ECONOMOU, S/T KRINI 52 LIME ST., LONDON E.C.3., ENGLAND, ζητεῖ ν' αλληλογραφήση μέ νέες ἀπ' ὅλη τήν Ἑλλάδα, μέ σκοπό ὅ,τι ἤθελε ἐπακολουθήσει.

Ὁ L. BOLINAKI, S/S AMAZON Co FAROS SHIPPING Co LTD, 6 BEVIS MARKS 6, LONDON E.C.3., ENGLAND, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ νέες τελειόφοιτες Γυμνασίου, ἡλικίας 29—33 χρόνων.

Τρεῖς φίλοι, ὁ JOHN ASTERIS, (23 χρόνων), ὁ E. PARASKEVOPOULOS καί ὁ S. ANGELOPOULOS, (24 χρόνων), S/T NEFELI, Co STRATIS ANDREADIS 52 LIME ST. LONDON E.C.3., ENGLAND, ζητοῦν ν' αλληλογραφήσουν μέ νέες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, ἰδιαίτερα ἀπό τή Χίο, τήν Κρήτη καί τό Πορτ - Σάϊδ.

Ὁ DIMITRIOS TSIADOULOS, S/S THEONYMPHOS, Co S. POLEMIS SONS, 80 BROAD ST. N.Y. 4., NEW YORK, USA, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ νέες ἀπό τήν Ἀθήνα καί τή Μύκονο, μέ σκοπό ὅ,τι ἤθελε προκύψει.

Ὁ A. AGELETOPOULOS, S/T ANDROS TEMPESI ORION SHIPPING AND TRANDING Co, 29 BROADWAY, NEW YORK 6, N.Y., USA, ἐπιθυμεῖ ν' αλληλογραφήση μέ τήν «Ἀφρούλα».

Ὁ G. VLASSAKIS, S/T OLYMPIC LAKE, Co OLYMPIC MARITIME S.A., MONTE CARLO, MONACO, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ νέες ἀπό τήν Ἑλλάδα καί τήν Αἴγυπτο, μέ σκοπό τή σύναψι μιᾶς καλῆς φιλίας. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

Δυό φίλοι ναυτικοί, ὁ N. MACHIKAS καί ὁ G. CALAFATIS, S/S LO'IDA 52 BROADWAY R.M. 1008, NEW YORK 4., N.Y., USA, ἐπιθυμοῦν ν' αλληλογραφήσουν μέ τήν «Τασία» καί τήν «Ἀλεξάνδρα».

Ὁ NICK COXANIS, S/T ROKOS V. Co VERGOTTIS LTD, GREECHURCH LANE, LONDON E.C.3., ENGLAND, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ τήν «Ἀφρούλα» ἀπό τή Μεθώνη.

Ὁ SPIROS NIAMONITIS, S/S ARCHANGELOS Co G. M. LIVANOS SHIPPING Co R. 80 BROAD ST., NEW YORK 4., N.Y., USA, ἐπιθυμεῖ ν' αλληλογραφήση μέ τή «Φρύνη».

Ὁ DIONISIOS TSOUDIS, S/S ATLANTIC MARCHIONNES S. LIVANOS SHIP. LTD TRENT HOUSE, 55—53 ST. MARY AXE LONDON, ENGLAND, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ τήν ἀναγνώστριά μας «Ἔχασα τά πάντα» ἀπό τή Χαλκίδα.

Ὁ NICOLAOS THEODOROU, S/S TINOS Co COULANDRIS LTD, 27 LEADENHALL ST. LONDON E.C.3., ENGLAND, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ Ἑλληνίδες ἀπό τήν Ἀθήνα καί τόν Πειραιᾶ, μέ σκοπό ὅ,τι ἤθελε ἐπακολουθήσει.

Ὁ IOANNIS MAROUDAS καί ὁ EFSTATHIOS VLISMAS, S/T OLYMPIC VALLEY, CENTRAL AMERICAN AGENCY INC. 655 MADISON AVE. NEW YORK 21 N.Y., USA, ζητοῦν ν' αλληλογραφήσουν μέ νέες ἀπ' ὅλη τήν Ἑλλάδα, μέ σκοπό ὅ,τι ἤθελε ἐπακολουθήσει.

Τρεῖς φίλοι, ὁ M. ALISANDRATOS, ὁ GEORGIOS KEKATOS καί ὁ K. MOROS, S/S DEMOSTENES, Co VERGOTIS LTD, GRECHURCH LANE HOUSE, LONDON E.C.3., ENGLAND, ἐπιθυμοῦν ν' αλληλογραφήσουν μέ νέες ἀπό τήν Ἑλλάδα. Παρακαλοῦν ὅσες ἀπαντήσουν νά στείλουν μιά φωτογραφία τους.

Ὁ ANGELOS PEDARROS, M/V EUGENIE S. EMBIRICOS LTD, MARKS LAME 17—19, LONDON E.C.3., ENGLAND, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ τή «Θάλεια» ἀπό τήν Ἄρτα.

Ὁ MICHELARONIS, S/S THETIS, Co DRACOULIS LTD FOUNTAIN HOUSE, FENCHURCH ST. LONDON E.C.3, ENGLAND, ζητεῖ ν' αλληλογραφήση μέ τή «Μικρή Ἐλένη».

Ὁ DIMITRIOS PAPAGEORGIOU, S/S TINOS Co N.J. GOULANDRIS LTD, 27 LEADENHALL ST. LONDON E.C.3., ENGLAND, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ νέες ἀπό τήν Ἑλλάδα ἡ τό ἐξωτερικό, μέ σκοπό τή γνωριμία καί τό γάμο.

Ὁ G. DIMITRIOU καί ὁ G. PAPADOPOULOS, M/T LADY —DORO—ITHY, Co ANDREADIS -2 LINE STREET, LONDON E.C.3. ENGLAND, ζητοῦν ν' αλληλογραφήσουν μέ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, μέ σκοπό τήν ἀνάπτυξι μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας.

Ὁ IOANNIS BOSTANOGLOU καί ὁ ANDREAS MOSCHOVITIS, S/T MASTER MICHAEL, ESSO REFINERY SOUTHAMPTON, ENGLAND ἐπιθυμοῦν ν' αλληλογραφήσουν μέ νέες ἀπό τήν Ἑλλάδα. Ἰδιαίτερα ἀπό τόν Πειραιά καί τή Νάξο. μέ σκοπό τό γάμο.

Ὁ LEONIDAS PSARAKIS, S/S NATIONAL SERVANT, NATIONAL SHIPPING AND TRADING CORP., 10 COLUMBUS CIRCLE, NEW YORK 19, N.Y. 4, USA, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ νέες ἀπό τήν Ἀθήνα καί τόν Πειραιά, ἡλικίας 16—19 χρόνων.

Ὁ CHRIS BATLER καί ὁ A. BAROUN S/S ANDROS MENTOR, Co ORION SHIPPING Co, 29 BROADWAY, NEW YORK 6, N.Y., USA, ἐπιθυμεῖ ν' αλληλογραφήση μέ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, κατά προτίμησι ἀπό τόν Καναδᾶ καί τήν Ἀμερική, ἡλικίας 18—30 χρόνων, μέ σκοπό τή σύναψι μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Η HREA GHALANAKIS, Co SICO BOTTLING PLANTS P.O. BAG, CAIRO, EGYPTE, UAR, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ νέους καί νέες ἀπό τήν Ἑλλάδα μέ σκοπό τήν ἀνταλλαγή σκέψεων γιά ὁποιοδήποτε θέμα.

Η JENNY CALOGERA, 19 EDGAR GORRA ST. 19, ALEXANDRIE, EGYPTE, UAR, ἐπιθυμεῖ ν' αλληλογραφήση μέ νέους ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, ἰδιαιτέρως ἀπό τήν Ἑλλάδα καί τήν Ἀμερική, μέ σκοπό τή δημιουργία μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας. Παρακαλεῖ ὅσους ἀπαντήσουν νά στείλουν μιά φωτογραφία τους.

Η ALKMINI KAREZI, AYALI CESME SANTUR SOK. AVRAMOGLU AP 5/5 BEYOGLU, ISTANBUL, TURKIYE, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ νέους ἀπό τήν Ἑλλάδα, μέ σκοπό τή σύναψι μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας.

Η NINON καί ἡ MARINA KAZANTZI, AYVANSARAY KUNDAKCI SOK No 42, ISTANBUL, TURKIYE, ἐπιθυμοῦν ν' αλληλογραφήσουν μέ νέους ἀπό τήν Ἑλλάδα. μέ σκοπό τή σύναψι μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας.

Η S. PAPADOPOULOU, 5 RUE BENI — SOUEF CAMP DE CESAR, ALEXANDRIE, EGYPTE, θέλει ν' αλληλογραφήση, μέ σκοπό τήν ἀνταλλαγή γραμματοσήμων.

Η M. PAPACONSTANTINOU, 1 RUE TOGHRAEL SALAH EL DINE, ALEXANDRIE, EGYPTE ἐπιθυμεῖ ν' αλληλογραφήση, μέ σκοπό τήν ἀνταλλαγή γραμματοσήμων καί κάρτ-ποστάλ.

Η ANATOLIKO BOUBOUKI, BEYOGLOU, KALYONCU KULLUK TEH KUYU SOK. No 11, ISTANBUL, TURKIYE, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ μορφωμένους καί εὐπαρουσίαστους νέους, ἡλικίας ἄνω τῶν 26 χρόνων. Παρακαλεῖ ὅσους ἀπαντήσουν νά στείλουν μιά φωτογραφία τους.

Η MINA, ἡ DORIS, ἡ AGELA καί ἡ LIZA, (18 χρόνων), RUE HERMOUPOLIS No 1, IBRAHIMIEH, ALEXANDRIE, EGYPTE, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν μέ μορφωμένους καί εὐπαρουσίαστους νέους, ἡλικίας ἄνω τῶν 26 χρόνων. Παρακαλεῖ ὅσους ἀπαντήσουν νά στείλουν μιά φωτογραφία τους.

Η MINA, ἡ DORIS, ἡ AGELA καί ἡ LIZA, (18 χρόνων), RUE HERMOUPOLIS No 1, IBRAHIMIEH, ALEXANDRIE, EGYPTE, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν μέ νέους ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, μέ σκοπό τήν ἀνάπτυξι μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας.

Η HADJICECHRISTODOULOU, RUE DR. HOMED MAHOUMD No 2, GARE DE RAMLEH, ALEXANDRIE, EGYPTE, ζητοῦν ν' αλληλογραφήσουν μέ νέους ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, ἡλικίας 18—23 χρόνων, μέ σκοπό τή δημιουργία μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας.

Η TINA R. καί ἡ ROULLA V. (15 χρόνων καί οἱ δυό) POSTE RESTANTE, ALEXANDRIE, EGYPTE, UAR, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν μέ νέους, ἡλικίας 16 — 21 χρόνων, μέ σκοπό τή σύναψι μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας.

Ἑφτά φίλες ἀπό τήν Ἀλεξάνδρεια, ἡ DORA, ἡ EMILY, ἡ KETI, ἡ LILIANA, ἡ BETTY, ἡ KOULA καί ἡ ANNA, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν μέ νέους ἀπό τήν Ἑλλάδα καί ἀπ' ὅλο τόν κόσμο. Ὅποιος ἐπιθυμεῖ ν' αλληλογραφήση μέ μιά ἀπ' αὐτές ἄς ἀπευθύνη τό γράμμα: ANNA POUTHOULAKI, RUE EL HORREYA 181, HADRA, ALEXANDRIE, UAR.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ὁ George Andreadis, 593 Tremont St. Boston Mass. 18, USA, ἐπιθυμεῖ ν' αλληλογραφήση μέ τήν ἀναγνώστριά μας, πού κρύβεται κάτω ἀπό τό ψευδώνυμο «Στέλλα» ἀπό τό Μυστρᾶ.

Ὁ Sievros Kolisanis, Yeddikule Haci Kadin, Cadd. No 113)1, Istanbul Turkiye, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ τή «Νέλλη».

Ὁ Micos Papageorgiou, 221 25 Ave. S.W. Calgary Alka, Canata, ζητεῖ ν' αλληλογραφήση μέ τήν «Κλειώ» ἀπό τήν Ἀλεξάνδρεια.

Ὁ Andreas Palis καί ὁ Nicos Papageorgiou, 1225 14 Ave, SW Calgary Alta, Canada, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν μέ νέες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, μέ σκοπό τό γάμο. Παρακαλοῦν ὅσες ἀπαντήσουν νά στείλουν μιά φωτογραφία τους.

Ὁ Georges Miliotis, 15 First Ave. Toronti 8, Ontario, Canada, ζητεῖ ν' αλληλογραφήση μέ νέες, ἡλικίας 18 — 22 χρόνων, μέ σκοπό τό γάμο.

Ὁ Constantinos Anagnostopoulos, (24 χρόνων), 99 Cardigan St. Stanmore, Sydney, Australia, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ Ἑλληνίδες, ἡλικίας κάτω τῶν 25 χρόνων, μέ σκοπό τή σύναψι μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας καί ὅ τι ἄλλο ἐπακολουθήση. Φωτογραφία ἀπαραίτητη. Τό ἴδιο ἐπιθυμεῖ καί ὁ φίλος του Nicolo Papoulos, 99 Cardigan St. Stanmore, Sydney, Australia.

Ὁ JAMES OTOS, 69 E. POTNAM AVE., GRETNWICH CONN. U.S.A., θέλει ν' αλληλογραφήση μέ τή «Μαρίνα» ἀπό τή Χαλκίδα.

Ὁ GEORGE PANOPOULOS καί ὁ JIM PAPPAS, 158 VICTORIA RD MARRICKVILLE, SYDNEY, N.S.W., AUSTRALIA, ἐπιθυμοῦν ν' αλληλογραφήσουν μέ νέες ἀπφοίτους Γυμνασίου, κατά προτίμησι τῆς 8ης τάξεως, μέ σκοπό τό γάμο. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

Ὁ CHRISTOS ANASTASIADES, WUPPERTAL ELBERFELD LAURENTIUS ST, 4—6, GERMANY, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ νέες ἀπό τήν Ἑλλάδα καί ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, ἡλικίας 17—22 χρόνων μέ σκοπό τό γάμο. Φωτογραφία ἀπαραίτητη. Ὁ PARASCHOS DIMITRACOPOULOS, γιά τόν ὁποῖο ἰσχύει ἡ ἴδια διεύθυνσι, ἐπιθυμεῖ ν' αλληλογραφήση μέ νέες ἀπό τήν Ἑλλάδα καί ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, ἡλικίας 18—25 χρόνων, μέ σκοπό τή σύναψι μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας.

Ὁ CRONSIS POSIE RESTANTE, SCHONENWEROL SUISSE, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ Ἑλληνίδες ἀπό τό ἐξωτερικό καί τό ἐξωτερικό γαλλική ἡ ἀγγλική γλῶσσα. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

Ὁ ALBERIO CESSARINI, VIA MONTANARI 20, PRESSO ORSONI, BOLOGNA, ITALIA, ἐπιθυμεῖ ν' αλληλογραφήση μέ νέες ἀπό τήν Ἑλλάδα ἡ τό ἐξωτερικό, ἡλικίας 16—21 χρόνων, στήν Ἑλληνική ἡ Ἰταλική γλῶσσα. Μέ σκοπό τήν ἀνάπτυξι μιᾶς καλῆς φιλίας. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

Ὁ CHRISTSAPLIN, 2994 7 IN AVEN. WEST VANCOUVER B.C., CANADA, ζητεῖ ν' αλληλογραφήση μέ νέες ἀπό τήν Ἑλλάδα. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

Ὁ MIMIS ADAMANDIOU, K'OLN WERDENPESCH, BERNHARD FALK St. 19. GERMANY, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ τήν ἀναγνώστριά μας, πού κρύβεται κάτω ἀπό τό ψευδώνυμο «Χαρά».

Ὁ ESPADARO VIA NAZIONALE No 621, ROCCA LUMERA, MESSINA, ITALIA, ζητεῖ ν' αλληλογραφήση μέ μιά νέα μορφωμένη καί εὐπαρουσίαστη στήν Ἑλληνική ἀγγλική ἡ Ἰταλική γλῶσσα.

Ὁ HARALAMBOS IGLEZAKIS, STUTTM'ULLHAUSEN ALTINYER ST. 132, BEISCHMID, GERMANY, ἐπιθυμεῖ ν' αλληλογραφήση μέ τήν «Τίγρα» ἀπό τή Σάμο.

Ὁ DIMITRIOS ECONOMIDES, (28 χρόνων) CITE DE LA DREVE, No 6, HAVRE, BELGIQUE, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ νέες, μέ σκοπό τήν ἀνάπτυξι μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας.

Ὁ ELEFERIOS SAFARIS, 1225 14 AVE, CALGARY ALTA CANADA ζητεῖ ν' αλληλογραφήση μέ νέες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, ἡλικίας 17—22 χρόνων, στήν Ἑλληνική γλῶσσα, μέ σκοπό τήν ἀνάπτυξι μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας.

Ὁ PANAYIOTIS DIMITROPOULOS, RUA BARRAO DE CAMPINOS 276, SAO PAULO, BRASIL, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ νέες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, ἡλικίας 17—22 χρόνων, μέ σκοπό τό γάμο. Παρακαλεῖ ὅσες ἀπαντήσουν νά στείλουν μιά φωτογραφία τους.

Ὁ THEODOROS PROUSALIS, Ὁ NICOLAOS DIAMANTIDES καί ὁ LAZAROS NIKOLAIDES, BERGNEUSTAD K'OLNER STRASSE 267, GERMANY, ἐπιθυμοῦν ν' αλληλογραφήσουν μέ τίς τρεῖς φίλες ἀπό τήν Καβάλα πού κρύβονται κάτω ἀπό τά ψευδώνυμα «Ντόρα», «Νίκη» καί «Φαντίτσα».

Ὁ JEAN CHRISTOPOULOS, S. CECILIA IS. 107, 126 P) SSO BATTAGLIA, MESSINA, ITALIA, θέλει ν' αλληλογραφήση μέ νέες ἀπόκλειστικῶς ἀπό τήν Ἀμερική ἡ τήν Ἑλλάδα, εὐπαρουσίαστες καί μορφωμένες, μέ ἀποκλειστικό σκοπό τό γάμο.

Ὁ TAKIS SOTIRIOU, 440 DUNDAS ST. EAST, TORONTO, ONT. CANADA, ζητεῖ ν' αλληλ-

Η ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ...

Πρέπει νά ἑτοιμάσετε, φυσικά, κάτι γιά τό μεσημεριανό φαγητό. Τί καλά πού θά ἦταν ἐάν μποροῦσατε νά ἔχετε ἕνα φαγητό μέσα σέ... 2 λεπτά τῆς ὥρας! Ἔτσι κι' ἐσεῖς θά αἰσθανόσασταν καλύτερα, διότι δέ θά προσθέτατε στήν κούρασι τῆς ἐργασίας σας καί τήν ἀπασχόλησι τοῦ δύσκολου μαγειρεύματος, ἀλλά καί ὁ σύζυγός σας δέ θά ἔχη νά περιμένη ἀρκετή ὥρα ἀνυπόμονα μέχρις ὅτου ἑτοιμαστῆ τό φαγητό.

Τώρα χάρις στό «Νίντι», τό νέο θαυμάσιο προϊόν τῆς γνωστῆς σας, διά τά ἐξαιρετικά μακαρόνια της καί σοῦπες της, Βιομηχανίας ζυμαρικῶν «Ἥλιος» μπορεῖτε κάλλιστα νά ἔχετε ἕνα ὡραιότατο γεῦμα μόνο μέσα σέ... 2 λεπτά τῆς ὥρας! Τό Νίντι, παρασκευασμένο ἀπό ἐκλεκτό συμιγδάλι καί φρέσκα αὐγά, βράζει μόνο σέ 2 λεπτά τῆς ὥρας. Μή σᾶς φαίνεται περίεργο, διότι τό «Νίντι» ἔχει ὑποστῆ εἰδικήν ἐπεξεργασία ἀκριβῶς δι' αὐτόν τό σκοπό μέ εἰδικά αὐτόματα μηχανήματα, τά ὁποῖα εἰσήγαγεν προσφάτως ἀπό τήν Ἰταλία ἡ Βιομηχανία ζυμαρικῶν «Ἥλιος», ἡ ὁποία καί ἐγγυᾶται διά τήν ποιότητά του.

Μαγειρέψτε, λοιπόν, σήμερα «Νίντι» καί κάνετε μιά εὐχάριστη ἔκπληξι στόν σύζυγό σας!

ΒΑΦΕΙ ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΟΜΟΡΦΑΙΝΕΙ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ

Μόνη σας λούζεσθε στό σπίτι μέ τό Γερμανικό χρωμοσαμπουάν POLYCOLOR. Θά δώσετε στά μαλλιά σας τό *χρῶμα* καί τήν *ἀπόχρωση* πού θέλετε. Διαλέξτε ἀπό τή συλλογή POLYCOLOR τό μοντέρνο χρῶμα καί τήν ἀπόχρωση πού ταιριάζει στόν τύπο σας. Ὁ καθρέπτης σας θά σᾶς δείξη τά ἀποτελέσματα:

— Μέ POLYCOLOR, μαλλιά στό φυσικό τους χρῶμα, μαλακά, εὔκολα στό χτένισμα καί στήν περμανάντ, χεμάτα *ὑγεία, λάμψη, ὁμορφιά*.

— Τό POLYCOLOR λούζει σάν τό καλύτερο σαμπουάν καί τονίζει τό φυσικό χρῶμα ἤ ἀπόχρωση τῶν μαλλιῶν σας.

— Τό POLYCOLOR ξαναδίνει στά *λευκά* καί *γκρίζα*, μαλλιά τήν παληά ὁμορφιά ἤ τό φυσικό τους χρῶμα, *ξανθό, καστανό ἤ ἑκοῦρο*.

ΜΕ POLYCOLOR ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ ΔΕΝ ΞΕΘΩΡΙΑΖΟΥΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΚΟΚΚΙΝΙΖΟΥΝ ΠΟΤΕ

ΠΡΟΪΟΝ TheraChemie ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΔΩΡΕΑΝ ΣΥΜΒΟΥΛΗ: Ἐπισκεφθῆτε μας διά κάθε συμβουλή στό κεντρικό μας πρατήριο Κανάρη 2ᾳ Ἀθήνας ἤ συμπληρώσατε καί ἀποστείλατε τό παρόν ἀπόκομμα ταχ/δ μέ μιά τσέπα ἀπό τά μαλλιά σας εἰς τό: Γραφεῖα τῆς Γεν. Ἀντ/πείας POLYCOLOR, Πανεπιστημίου 9, Ἀθῆναι Τηλ. 27-397

Ὄνομα ..... Χρῶμα μαλλιῶν .....

Διεύθυνσις: ..... Ἐπιθυμητή ἀπόχρωσις .....

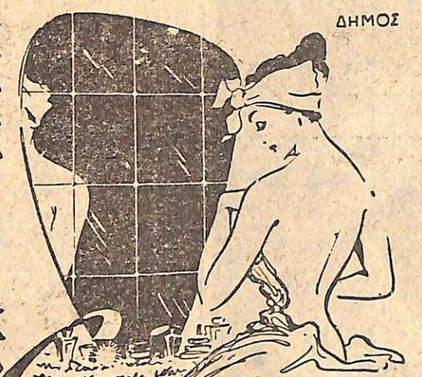
ΑΝΤ/ΠΟΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ, ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 42 ΤΗΛ. 21-645 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

POLYCOLOR ΠΡΩΤΟ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ
Λουτσίδου-Δημαζώ ΕΡΜΟΥ 51 ΤΗΛ. 35213
ΡΙΖΙΚΗ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ - ΓΕΝΙΚΗ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ Ἐπίσκεψις Δωρεάν

ΔΗΜΟΣ

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ

Ariette

Διά πρώτην φοράν έκυκλοφόρησαν στήν Ἑλλάδα Καλλυντικά ἀνώτερα τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

ΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ "ARIETTE„ δίνουν στό δέρμα τροφή τό προστατεύουν καί τό διατηροῦν νεανικό καί δροσερό.

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ "ARIETTE„ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ "ARIETTE„

Πωλοῦνται παντοῦ

λογραφήση μὲ τὴ «Στέλλα» ἀπὸ τὸ Μυστρᾶ.

Ὁ LOIZOS LOIZIDES, 1 UPSDELL AVEN. LONDON N. 13, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀπ' ἔλο τὸν κόσμο, ποὺ ἀγαποῦν τὴ ζωγραφική, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ σκέψεων.

Ὁ CHARIS AGELIDES, ὁ E. FILIPPOU καὶ ὁ AKIS AROSTIDES, KABATES SET Ü:SBU No 10) 3. ISTANBUL, TURKIYE, θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο ἰδιαίτερως ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ MICHAEL CHATZIIOANNIDES, HOTEL PENSION HAAS, HAMBURG 1, ERNST—MERK STRASSE 8, HAMBURG, GERMANY, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, κυρίως ἀπὸ τὸν Καναδᾶ, Ἀμερική, μὲ σκοπὸ τὴ δημιουργία μιᾶς καλῆς φιλίας καὶ ὅ,τι ἄλλο ἤθελε προκύψει.

Ὁ C. FOTOPOULOS, ὁ A. ALEXANDRAKIS καὶ ὁ P. KAZANTZIDES, RUE DE COUILLET 119, MARCINELLE, CHARLEROI, BELGIQUE, θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ Ἑλληνίδες ἀπὸ τὸ ἐσωτερικό καὶ τὸ ἐξωτερικό.

Ὁ MICHAEL TZOURMITES, K'OLN ENGELBONTST. No 67, GERMANY, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ Ἑλληνίδες, ἡλικίας μέχρι 25 χρόνων μὲ σκοπὸ ὅ,τι ἤθελε ἐπακολουθήσει. Παρακαλεῖ ὅσες ἀπαντήσουν νὰ στείλουν μιὰ φωτογραφία τους.

Ὁ DENIS STATHATOS καὶ ὁ J. KAVAZARAKIS, STUTTGART BAD GANNSTATT, LIEBENZELLER ST. No 8. GERMANY, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἡλικίας 20—25 χρόνων.

Ὁ MARIOS LEKAS, HAUPT ST. No 30, K'OLN-LONGERICH, GERMANY, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὶς ἀναγνώστριές μας, ποὺ κρύβονται κάτω ἀπὸ τὰ ψευδώνυμα «Τούλα Τ.» καὶ «Τίμη».

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ὁ Μίμης Ὑφαντής, (21 χρόνων) καὶ ὁ Νίκος Βελετάκος, (19 χρόνων). Κίου 22, Νέα Ἰωνία, Ἀθῆναι, Grèce, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ τὶς ἀναγνώστριές μας, ποὺ κρύβονται κάτω ἀπὸ τὰ ψευδώνυμα «Καμέλια» καὶ «Λουΐζα».

Ὁ Ε. Κατωπόδης, Βαθύ, Λευκάς, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴν ἀναγνώστριά μας, ποὺ κρύβεται κάτω ἀπὸ τὸ ψευδώνυμο «Ἀφροδίτη τῆς Μήλου».

Ὁ Παναγιώτης Σταυρόπουλος, Poste Restante, Κεντρικόν, Ἀθῆναι, Grèce, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικό, μὲ σκοπὸ τὴ σύναψη μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

Ὁ Ἀθανάσιος Ξενεμπίσης, (28 χρόνων), Β. Κωνσταντίνου 89, Πειραιεύς, Grèce, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἡλικίας 18 — 23 χρόνων, στὴν ἑλληνική, ἀγγλική ἢ γαλλική γλῶσσα.

Ὁ Ἰ. Ἀρώνης, Ἀνδρούτσου 91, Πειραιεύς, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ καὶ τὸν Καναδᾶ, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξη μιᾶς καλῆς φιλίας. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

Ὁ Γεώργιος Μάγκλαρης, Οἰκονομίδου 17, Τρίπολις, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπὸ τὸ ἐσωτερικό, ἡλικίας κάτω τῶν 20 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὴ σύναψη μιᾶς ἀγνῆς φιλίας.

Ὁ Δημήτριος Ρέσος, Σταυράκι, Ἰωάννινα, Grèce, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα.

Ὁ Τάκης Φούντας καὶ ὁ Ἐλευθέριος Γαβαλάς, Μαραθῶνος 49, Μεταξουργεῖον, Ἀθῆναι, θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ τὸν Πειραιᾶ ἡλικίας 17 — 20 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὴ σύναψη μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

Ὁ Τ. Χαραλαμπόπουλος καὶ ὁ Πάνος Παπαδόπουλος, Κυπαρισσίας 23, Πειραιεύς, ζητοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ τὴ «Λίζα» καὶ τὴν «Ἀνθίτσα».

Ὁ Τάκης Βήτας, Γεροστάθη 2, Ἄρτα, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικό, ἡλικίας 16 — 20 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὴ σύναψη μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας καὶ τὴν ἀνταλλαγὴ κάρτ-ποστάλ.

Ὁ Γ. Νικολόπουλος, Μινυῶν 12, Καστέλλα, Πειραιεύς, Grèce, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴν «Τιτίκα».

Ὁ Γ. Καραπετάκος, Καλπάκι 11, Αἰγάλεω, Ἀθῆναι, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ Ἑλληνίδες ἡλικίας κάτω τῶν 20 χρόνων.

Ὁ Ἰω. Νταμαδάκης, Μέγαρον Τσικούρα, Πλατεῖα Κοτζάμπαση, Χανιά, Κρήτη, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴ «Μόνη στὸν κόσμο». Μὲ τὴν ἴδια θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ καὶ ὁ Νικόλαος Πηλός, Κοτάρδου 1, Κέρκυρα, Grèce.

Ὁ Νικόλαος Τσουμάκος, Καρβελᾶ, Τύθειον, Λακωνία, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴν «Τερέζα» ἀπὸ τὴ Ν. Ὑόρκη.

Ὁ Κ. Μανωλόπουλος, Ἀρτάκης No 8, Ν. Σμύρνη, Ἀθῆναι, Grèce, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴν «Τιτίκα».

Ὁ Γ. Μπόϊκος, Μουσῶν No 55, Πειραιεύς, Grèce, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες, ἡλικίας 16 — 22 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξη μιᾶς ἀγνῆς φιλίας.

Ὁ Ἀριστείδης Καγκουράς, Poste Restante, Ἀθῆναι, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ Ἑλληνίδες ἀπὸ τὴν Κῶ) πολὶ καὶ τὴν Κύπρο, μὲ σκοπὸ τὴ σύναψη μιᾶς φιλίας.

Ὁ Ἀνδρέας Ρουμελιώτης, Καλαβρύτων 106, Πάτραι, Grèce, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ κυρίες, ἡλικίας 27—40 χρόνων.

Ὁ Θεόδωρος Μανιός, Μαμάη No 6Β, Ἀθῆναι, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴν «Ἥρα».

Ὁ Ἰωάννης Φιλίππου, (18 χρόνων), Καλύβια Θορικοῦ, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴ «Ντιάνα».

Ὁ Δ. Τζούμης, Δημ. Ἐμπορικὴ Σχολὴ Ναυτικοῦ, Ἀστρόπυργος, Ἀττική, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴ «Ντιάνα» καὶ τὴ «Σόφη».

Ὁ Ἀθανάσιος Μπίθας, Μακρῶν Τειχῶν 12 Πειραιεύς, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴ «Τρέζα».

Ὁ Πέτρος Ἀλσάμος, Κουντουριώτου 22, Ἀθῆναι, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴν «Ἀλέκα» ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια.

Ὁ Δ. Τσιγερίδης, Ἀμφισσα, Παρνασσίς, Grèce, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴ «Λευκὴ πεταλούδα».

Ὁ Μ. Ντινούλης, (17 χρόνων), Πόντου 51, Ἀμπελόκηποι, Ἀθῆναι, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες, ἡλικίας 14 — 17 χρόνων. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

Ὁ Γεώργιος Ἀλεξίου, Σόλωνος 31, Ἀθῆναι, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴν «Ἥρα» ἀπὸ τὴ Ν. Ὑόρκη.

Δυὸ φίλοι, ὁ Νικόλαος Τσαντήλας, (17 χρόνων) καὶ ὁ Μελέτης Ζωγράφος (20 χρόνων). Μάνδρα Ἐλευσῖνος, Ἀττική, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν ὁ πρῶτος μὲ μαθήτριες Γυμνασίου ἀπὸ τὴν Ἀθῆνα καὶ τὸν Πειραιᾶ, ἡλικίας 16 — 17 χρόνων καὶ ὁ δεύτερος ἐπίσης μὲ μαθήτριες, ἡλικίας 18 — 19 χρόνων.

Ὁ Γεράσιμος Δεπούντης, Παλαμηδίου 88, Πειραιεύς, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴ «Μίνα».

Ὁ Θ. Καλύβας, Πατρῶν Γερμανοῦ 18, Ἄνω Νέα Σμύρνη, Ἀθῆναι, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴ «Χαμένη στὴν ὁμίχλη».

Ὁ Ἰω. Πλατᾶς, Βούλγαρη 76, Πειραιεύς, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες, ἡλικίας 16—20 χρόνων, ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ καὶ τὸν Καναδᾶ, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ ὅ,τι ἤθελε ἐπακολουθήσει.

Ὁ Παναγιώτης Κούβαρης, (19 χρόνων) καὶ ὁ Σ. Κρητικός, (19 χρόνων), Poste Restante, Πειραιεύς, Grèce, ζητοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικὸ στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα.

Ἡ Βασίλισσα τῶν Κουζινῶν!

★ ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΥΤΟΜΑΤΗ
★ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΛΥΤΕΡΗ

● 3 καὶ 4 ἑστιῶν
● Φοῦρνος μεγάλος φωτιζόμενος θερμοστατικός
● Πυρὲξ φούρνου ● Γκρίλ
● Κούκοματ εἰδικὸ δι' αὐτόματον ψησιμον
● Αὐτόματος χρονοδιακόπτης ἑστιῶν καὶ φούρνου
● Εἰδικὴ ἑστία ταχείας θερμάνσεως

MALAG

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ

Ἀποκλειστικοί Εἰσαγωγεῖς:

ΡΑΔΙΟ ΑΘΗΝΑΙ

ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 11

Sabrina

●●● Κάθε γυναῖκα μπορεῖ νὰ ἀποκτήσῃ τὰ ὡραιότερα λαμπερὰ ματια.

★ Ἡ Κρέμα βλεφαρίδων "Sabrina" μεγαλώνει καὶ δυναμώνει τὶς ἀδύνατες κοντὲς καὶ σπασμένες βλεφαρίδες

★ Τὸ Ρίμμελ "Sabrina" διατηρεῖ τὶς βλεφαρίδες γυρισμένες πρὸς τὰ ἐπάνω καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας

★ Τὸ μολύβι φρυδιῶν "Sabrina" συμπληρώνει τὴν γοητεία τῆς γυναικείας ὁμορφιᾶς σας.

★ Μάτια λαμπερὰ σάν ἀστέρια μὲ Sabrina

ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ ΡΥΤΙΔΕΣ

Ἀδυνατίζετε ὅσο θέλετε καὶ ὅπου θέλετε, χωρὶς δίαιτα, χωρὶς μασάζ, χωρὶς φάρμακα καὶ κινδύνου, μιὰ κιλὸ σὲ κάθε θεραπεία ὑπὸ ἄμεσον ἰατρικὴν ἐπίβλεψιν.

ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ - ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ Β. ΜΕΓΑΛΟΦΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 19

(2ος ὄροφος). Τηλ. 612.728

ἀνακοινοῖ ὅτι ἐφαρμόζει ἀποκλειστικῶς διὰ πρώτην φορὰν τὴν ΝΕΑΝ ΠΑΡΙΣΙΝΗΝ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΝ μέθοδον τῆς ΠΛΗΡΟΥΣ ΕΞΑΦΑΝΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΡΥΤΙΔΩΝ, τοῦ διπλοῦ σαγωνιοῦ, τοῦ γυμναζομένου προσώπου. Ἀποτρίχωσις ριζική, πανάδες, φακίδες, δ α τ α ρ α χ α ὶ τοῦ στήθους.

ΑΚΜΗ - ΛΕΚΕΔΕΣ ΦΑΚΙΔΕΣ - ΡΥΤΙΔΕΣ

Χιλιάδες Κυρίες καὶ Δεσποινίδες ἐθεραπεύθησαν ριζικὰ ἀπὸ ΑΚΜΗΝ — ΛΕΚΕΔΕΣ — ΦΑΚΙΔΕΣ — ΡΥΤΙΔΕΣ — ΥΠΕΡΤΡΙΧΩΣΙΝ Παλαιότατων μὲ τὴν νέαν βιολογικὴν μέθοδον μεγάλων ἑλληνικῶν ἐπιστημόνων, ποὺ ἐφαρμόζεται μόνον εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον μας. Ἐγγυόμεθα τὴν τελείαν ἀπαλλαγήν σας.

Καὶ σὺ ἐργαζόμενη γυναῖκα ἡμπορεῖς νὰ περιποιηθῇς τὴν ὁμορφιά σου μὲ ὀλίγα χρήματα. Ἐπιστημονικὸν Ἰνστιτοῦτον Αἰσθητικῆς ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ Ἐ.Π.Ε. Καπνικαρέας 8, τηλ. 25.562, Ὧραι 10-2 & 4-8

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ

Γυναικολόγος - Μαιευτήρ. Δέχεται 9—12 καὶ 5—7 ὡς καὶ ἐπὶ συνεν τεύξει. Χαρ. Τρικούπη 113. Τηλ 613.610.

Ἐρωτικὸ ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟ

Ἀπαντήσεις ἐπιστολῶν

ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ "Η ΣΤΗΝ ΠΟΛΙ:

Ἡ Ἀπελπισμένη κόρη τῆς Ἐπαρχίας μοῦ ζητάει μιὰ συμβουλή: «Γράφτε μου, σᾶς παρακαλῶ, τί νὰ κάνω, ποὺ οἱ γονεῖς μου θέλουν νὰ μὲ παντρέψουν ἐδῶ στὸ χωριό; Ἡ ἀδελφή μου παντρεύτηκε στὴν Ἀθήνα καί, ὅπως μᾶς γράφει, περνάει καλά, γιατί νὰ μὴν παντρευτῶ κι' ἐγὼ στὴν Ἀθήνα;»

Οἱ γονεῖς της, ὅμως ξέρουν πολὺ περισσότερα ἀπὸ ἐκείνη. Ἔπίσης γνωρίζουν τὸν νέο ποὺ θέλουν νὰ τῆς δώσουν, καθὼς καὶ τὴν οἰκογένειά του. Γνωρίζουν τὶς ἀπαιτήσεις, ποὺ ἔχει ἡ πρωτεύουσα καὶ τὶς δυσκολίες ποὺ θὰ συναντήσουν γιὰ ἕνα γάμο στὴν Ἀθήνα. "Αν ἡ ἀδελφή της περνάη καλά, θὰ βρῆκε τὸν κατάλληλο γαμπρό, ποὺ τῆς ἔφερε ἡ τύχη της. "Αν παρουσιαζόταν κανένας τέτοιος, νομίζει ὅτι δὲ θὰ τὸν πάντρευαν καὶ ἐκείνη στὴν Ἀθήνα;

"Ἐπειτα, ἡ ζωὴ στὴν πρωτεύουσα δὲν εἶναι ὅπως τὴ νομίζετε. Μπορεῖ νὰ ἔχη πολλὲς διασκεδάσεις, ἀλλὰ ἔχει καὶ τεράστια ἔξοδα. Ρωτῆστε τὴν ἀδελφή σας, ποὺ τὰ περνάει καλά, μὲ τί τρόπο ζῆ.

Δὲ θέλω νὰ σᾶς στενοχωρήσω, ἀλλὰ κάνετε μιὰ σύγκρισι τῶν ὅσων κερδίζει ὁ ἄντρας τῆς ἀδελφῆς σας, καὶ τῶν ὅσων κερδίζει ὁ ἄντρας ποὺ θέλουν νὰ σᾶς δώσουν, καὶ ἀποφασίσετε.

"Ενα ἐπαρχιωτόπουλο: Σᾶς συγχαίρω γιὰ τὶς σκέψεις ποὺ ἔχετε γιὰ τὴν πατρίδα σας.

Γιὰ ἕνα καλὸ καὶ δραστήριο νέο ὁ τόπος μας προσφέρει πολλὲς εὐκαιρίες ἀποκαταστάσεώς του.

Βέβαια καὶ τὸ ἐξωτερικὸ δίνει αὐτὲς τὶς εὐκαιρίες, ἀλλὰ γιατί νὰ ταλαιπωνοῆθῆτε ἀφοῦ μπορεῖτε νὰ τὶς βρῆτε κι' ἐδῶ μὲ τὴν ἐργασία σας;

Μείνετε, λοιπόν, καὶ ἀποδείξτε σὲ πολλοὺς ἐπιπόλαιους, ὅτι ἀσκεῖ νὰ μὴν εἶναι κανεὶς τεμπέλης, γιὰ νὰ ἐπιτύχη περισσότερα ἀπὸ ὅσα ἐλπίζει!

Κοκκινομάλλα: Βέβαια πρέπει ν' ἀκούσετε τὴ μανούλα σας, ποὺ εἶναι καὶ ἄρωστη.

"Εχει μεγαλύτερη πεῖρα ἀπὸ σᾶς. Ξέρει, ὅτι ὁ νέος αὐτὸς δὲ θὰ γίνη ποτὲ ἄξιος νοικοκύρης, ἀφοῦ τὰ κατάφερε νὰ κλείση τὸ μαγαζί του καὶ νὰ δουλεύη σήμερα ὑπάλληλος μὲ μικρὸ μισθό.

Πῶς θὰ τὰ καταφέρη νὰ κρατήση στοὺς ὤμους του τὸ βάρος μιᾶς οἰκογενείας;

Ἐξ ἄλλου, σεῖς ἔχετε ἀποκτήσει ἀνώτερη ὀρθοφωσι καὶ δὲ θὰ μπορέσετε νὰ συμβιβάσετε.

Θὰ ἔχετε ἀργότερα ἀπογοητεύσεις τέτοιες ποὺ θὰ καταστρέψουν τὴν εὐτυχία σας καὶ τὰ ὀνειρά σας.

Μίμη: Ἐκεῖνη, ὅπως γράφετε, εἶναι ἕνα κορίτσι μορφωμένο καὶ συναισθηματικό. Σεῖς, ὅπως φλέπω ἀπὸ τὰ γράμματα σας, δὲν εἶστε τόσο μορφωμένος.

Κάτι τέτοιοι γάμοι, ἀρχίζουν μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸ τοῦ ἔρωτα, καὶ καταλήγουν σὲ πικρὲς διαπιστώσεις σχετικὰ μὲ τὴ μόρφωσι τοῦ καθενός. Καὶ τότε ἀρχίζει τὸ δράμα.

Πρέπει κι' οἱ δύο νὰ εἶναι πολὺ καλοί, νὰ ἔχουν πολλὰ ψυχικὰ χαρίσματα, γιὰ νὰ καταλήξουν σὲ μιὰ τελεία συνενόησι.

Ἀπὸ τοὺς τρόπους τῆς κι' ἀπὸ τοὺς δικούς σας τρόπους νομίζω πὼς θὰ συνενοηθῆτε μελλοντικῶς, καὶ θ' ἀποτελέσετε ἕνα καλὸ ζευγάρι. Δὲν πρέπει λοιπὸν οὔτε νὰ... τρελλαθῆτε οὔτε νὰ πεθάνετε.

Συνενοηθῆτε μὲ τοὺς γονεῖς της, κι' ἐλπίζω ὅτι μὲ λίγη ὑπομονὴ κι' ἐπιμονὴ θὰ πετύχετε τὸ σκοπό σας.

Ἡ τύχη μου δὲ μὲ βοηθάει: Ἡ φίλη σας ἀπὸ ὅσα μοῦ γράφετε, δὲν ἀγαπάει τὸν ἀδελφό της νύφης της ἀφοῦ ἀναρτιέται ἀν μπορῆ νὰ πάρη ἐκείνην, ποὺ τὶς συστήνουν οἱ γονεῖς της. Θὰ ὑπάρξη μεταξύ τους μιὰ μεγάλη συμπάθεια καὶ οἰκειότης, λόγω τῆς συγγενείας ποὺ δημιουργήθηκε.

"Αν ὅμως, ἐκείνος τὴν ἀγαπάη, γιατί τότε δὲ θάζει τὴν ἀδελφή του νὰ τακτοποιήση τὸ ζήτημα;

"Αν ὅμως, ὑπάρχουν οἰκογενειακὲς ἀντιπάθειες, ἄς μὴ δημιουργῆ ἡ φίλη σας ζητήματα καὶ ἂς ξεκαθαρίση φιλικὰ τὸ ζήτημα μὲ τὸν ἀδελφὸ τῆς νύφης της.

Διάνα: Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη, ποὺ ἡ συμβουλή μου ἔφερε τὸ εὐτυχὲς γεγονός, ποὺ ἐπιθυμούσατε. Σᾶς εὔχομαι τὸ συζυγικό σας ὅσο εὐτυχῆ.

Γιὰ τὸ ζήτημα τώρα ὅτι ἐκεῖνος δὲ θέλει νὰ πάρη μαζί του τὴ μητέρα του, ἐνῶ ἐσεῖς ἀγαπᾶτε τὴν πεθερά σας καὶ τὴ θέλετε, αὐτὸ πιὰ πρέπει νὰ κανονιστῆ μεταξύ τους.

Ἐκφράζετε τὴν ἐπιθυμία σας ποῦ καὶ ποῦ, ἀλλὰ μὴ τὸν στενοχωρῆτε. Πιθανὸν νὰ ἔχη λόγους, τοὺς ὁποίους σεῖς νὰ μὴν ἐξέρετε. Δὲν ἐμποδίζεστε ὅμως ἀπὸ τοῦ νὰ τὴ φλέπετε συχνὰ καὶ νὰ τὴν παρηγορῆτε.

Γιόλα: Δικαίωμά σας εἶναι ν' ἀγαπᾶτε ὅποιον θέλετε, ἀλλά, νομίζω, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἔχετε τὴν ἀπαίτησι, νὰ σᾶς ἀγαπᾶ, κι' ἐκεῖνος.

"Οπως ἐσεῖς τὸν ἀγαπᾶτε, μπορεῖ κι' αὐτὸς ν' ἀγαπάη καμμιὰ ἄλλη.

Καλὰ θὰ κάνετε, λοιπόν, νὰ τὸ πῆτε, στὴ μητέρα του, ἀφοῦ τὸ πῆρατε ἀπόφασι, γιὰ νὰ δῆτε τί θὰ σᾶς πῆ ἐκείνη.

Κι' ἂν ὑπάρχη λόγος, ποὺ ὁ γυιὸς της δὲ μπορεῖ ν' ἀνταποκριθῆ στὰ αἰσθήματά σας, τότε δὲν πρέπει νὰ ἐπιμένετε καὶ σεῖς. Δὲν εἶν' ἔτσι;

Μαίρη: Εἶστε ζωντοχήρα, πολὺ νέα, καὶ μ' ἕνα παιδί, ποὺ τὸ ἔχει ὁ πρώην ἄντρας σας. Ἐκεῖνος, ὅμως, τώρα σᾶς θέλει πάλι κοντά του.

Θέλετε, λοιπόν, νὰ πᾶτε, γιατὶ τὸν ἀγαπᾶτε πολύ, μά εἶστε δυστυχισμένη, γιατὶ σᾶς ζηλεύει καὶ σᾶς δέρνει.

Καὶ ρωτᾶτε:

«Πῶς νὰ τὸν κάνω, ὅταν πάω κοντά του, νὰ εἶναι καλός;»

Ἡ φίλη μας νὰ ξαναγυρίση κοντά του, μόνο ἂν ἐκεῖνος τῆς ὑποσχεθῆ ὅτι θ' ἀλλάξη συμπεριφορὰ ἀπέναντί της.

Βέρα: Ἀγαπᾶτε δύο ἄντρες καὶ ρωτᾶτε ἂν εἶναι... ἀμαρτία!

Τοῦ πρώτου ὁ σκοπὸς εἶναι «ὑλιστικός», σᾶς θέλει γιὰ γυναῖκα του, ἀλλὰ νομίζετε ὅτι λέει ψέματα.

Καὶ ρωτᾶτε τί νὰ τοῦ πῆτε, γιὰ νὰ σᾶς μιλάη «ἐλικινῶς».

Νὰ τὸν ἐγκαταλείψετε, ἀφοῦ δείχνει μάλιστα κακὲς προθέσεις ἀπέναντί σας.

Δὲ σᾶς συνδέει καμμιὰ ἀγάπη μαζί του, ἀφοῦ στὴν πραγματικότητα ἀγαπᾶτε καὶ κάποιον ἄλλο.

Μὴν ἐκτίθεστε, λοιπόν, καὶ σᾶς κοροϊδεύουν μὲ τὴν ἀφέλειά σας. Φανῆτε σοβαρή, δυνατὴ καὶ ἀποφασισμένη καὶ ἀπὸ τοὺς δυό.

Πρώτη ἀγάπη ἀληθινὴ Α-Λ. Χαλάνδρι: Τὸ γράμμα σας δὲ δείχνει εἰλικρίνεια γιὰ τὰ αἰσθήματά σας. Δὲν ἐξηγεῖστε τὴν ἀγάπη τῆς φιλίας ἀπὸ τὸν ἔρωτα.

Δὲν παίζουν ρόλο τὰ ἐπαγγέλματα καὶ τὰ πλούτη. Ρόλο σπουδαῖο παίζουν οἱ διαθέσεις. Κι' ἐσεῖς ἔχετε σκοπὸ νὰ φύγετε, νὰ πᾶτε τόσο πολὺ μακρυά, ποὺ εἶναι ζήτημα ἂν θὰ ξαναγυρίσετε σὲ 5—6 χρόνια.

"Εχετε, λοιπόν, τὴν ἀπαίτησι, νὰ τῆς ἀνοίξετε τὰ μάτια, νὰ τὴν κάνετε νὰ ὑποφέρη καὶ νὰ σβύνη μὲ τὸν καιρὸ περιμένοντας ἐσᾶς, ποὺ δὲν εἶστε βέβαιος οὔτε ἂν θὰ γυρίσετε νοήμονα, οὔτε ἂν θὰ μείνετε σταθερός; Γιατὶ σὲ τέτοια ταξίδια, τὶς περισσότερες φορὲς ἀλλάζουν τὰ αἰσθήματα.

Γιατί, λοιπόν νὰ τὴν παρασύρετε σὲ μιὰ αἰσθηματικὴ περιπέτεια, ἀβέβαιη κι' ἐπικίνδυνη.

ΜΙΡΑΝΤΑ

FLO·I·D

HAIR TONIC

ΚΑΤΑΡΓΕΙ 100% τὴν ΠΙΤΥΡΙΔΑ. Ἡ Λοσιὸν γιὰ τὰ μαλλιὰ FLO·I·D εἶναι ἀποτελεσματικὴ καὶ περιέχει ἕνα ἁπαλὸ καὶ εὐχάριστο ἄρωμα.

FLO·I·D

Γιὰ τὰ μαλλιά.

Δίδει ζωηράδα καὶ λαμπρότητα. Καθαρίζει ὅλο τὸ κεφάλι καὶ χαρίζει στιλπνότητα στὰ μαλλιά. Τὴν λοσιὸν FLO·I·D τὴν μεταχειρίζονται ἑκατομμύρια γυναῖκες στὴν Εὐρώπη καὶ Ἀμερική.

Ἀντιπροσωπεία: ΛΕΩΧΑΡΟΥΣ 19 Τηλ. 22-707

ΣΛΟΑΝΣ

Τὸ γνωστὸ ἀμερικανικὸ φάρμακο Σλόανς χρησιμοποιεῖται ἐπιτυχῶς ὡς ὑγρὸν δι' ἐπαλείψεις ἀπὸ 75 ἐτῶν εἰς ὅλον τὸν κόσμο, διὰ τὴν ἀνακούφισιν ἀπὸ τοὺς πόνους τῶν ρευματισμῶν, μυαλγιῶν, νευραλγιῶν, καὶ ἰσχιαλγιῶν.

Κυκλοφορεῖ τώρα καὶ ὡς ἀλοιφή, εὐχηστη, μὲ ὀσμὴ εὐχάριστη.

ΣΛΟΑΝ'Σ

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ — ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Γωνία: Ἀκαδημίας καὶ Χαριλ. Τρικούπη 18. Τηλέφ. 620.666

Δέχεται 5 — 8

ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ 850 ΔΡΑΧΜΩΝ PINGUINO

ΕΚΘΕΣΕΙΣ: ΓΑΜΒΕΤΤΑ 6 - Τηλ. 622 023

Ὁ πασίγνωστος στοὺς παλιοὺς ἀναγνῶστες μας Δρ. Κάμα ἀνέλαβε καὶ πάλι νὰ σᾶς παρουσιάζῃ σὲ κάθε τεῦχος μας ἕνα ἑβδομαδιαῖο ὡροσκόπιο, ποὺ θὰ σᾶς βοηθάῃ νὰ διοργανώσετε καλύτερα τὴ ζωή σας, ἐκμεταλλευόμενοι τὶς εὐκαιρίες καὶ ἀποφεύγοντας τοὺς κινδύνους ποὺ σᾶς ἀπειλοῦν. Οἱ δημοσιευόμενες προβλέψεις ἰσχύουν γιὰ τὴν χρονικὴ περίοδο

4—10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1960

ΥΠΟΘΕΣΣΕΙΣ... ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ... ΥΓΕΙΑ... ΤΥΧΗ...

ΚΡΙΟΣ: 22 Μαρτίου – 20 Ἀπριλίου

★ Προκειμένου ν' ἀκολουθήσετε νέο τρόπο ἐργασίας ἢ καὶ ν' ἀλλάξετε ἐργασία, ἡ στιγμὴ εἶναι ἡ πιὸ κατάλληλη. Ἡ τύχη εὐνοεῖ κάθε σας ἐνέργεια καὶ ἐξασφαλίζει θελτίωσι τῶν οἰκονομικῶν. ★ Ἐγγονιες οἰκογενειακῆς φύσεως κάνουν προσωρινὰ τὰ αἰσθηματικὰ ζητήματα νὰ περάσουν σὲ δεύτερη μοῖρα. ★ Οἱ παντρεμένοι θὰ δοῦν νέφη νὰ ἐυφανίζωνται στὸν ὁρίζοντα τῆς εὐτυχίας τους. ★ Τὰ ἄστρα σᾶς ἐξασφαλίζουν μιὰ ἀραιὰ ὑγεία καὶ σᾶς ἐπιτρέπουν ἔτσι ν' ἀναπτύξετε μεγάλη δραστηριότητα. ★ Ἀποφύγετε ὅμως κάθε εἶδους καταχρήσεις, γιατὶ θὰ γίνετε δυσάρεστες ἐκπλήξεις.

ΤΑΥΡΟΣ: 21 Ἀπριλίου – 21 Μαΐου

★ Εὐνοϊκὴ περίοδος γιὰ ὅλες τὶς δουλειές, ποὺ συσχετίζονται μὲ ταξίδια καὶ ἀπαιτοῦν συχνὲς μετακινήσεις. ★ Πρόσωπο τοῦ Τοξότου μπορεῖ καὶ θὰ προθυμοποιηθῇ νὰ σᾶς βοηθήσῃ. ★ Τὰ ἄστρα αὐξάνουν τὸν ἐρωτισμὸ καὶ σᾶς βοηθοῦν νὰ σημειώσετε εὔκολες κατακτήσεις, οἱ ὁποῖες ὅμως δὲ θὰ σᾶς ἐξασφαλίσουν τὴ χαρὰ ποὺ περιμένετε. ★ Ἡ τρίτη 9 ἐπικίνδυνη ἡμέρα. ★ Κάθε σας ἐπαφὴ μὲ κοφτερὰ ὄργανα ἀπαιτεῖ μεγάλη προσοχὴ καὶ προφυλάξεις. Προσέξετε ἐπίσης τὶς ἠλεκτρικὲς συσκευὲς καὶ τὰ καλώδια ποὺ πιάνετε. ★ Τὴν Τετάρτη 10 ἐλαφρὰ ἀδιαθεσία.

ΔΙΔΥΜΟΙ: 22 Μαΐου – 22 Ἰουνίου

★ Προσέξτε καὶ τὶς παραμικρότερες λεπτομέρειες. Ἀπὸ αὐτὲς θὰ ἐξαρτηθῇ κάτι σημαντικό. ★ Προκειμένου ν' ἀντιμετωπίσετε ἀντίπαλο, προτιμῆστε τὰ πλάγια μέσα καὶ τὴ διπλωματία. ★ Πρόσωπο, τοῦ ὁποίου θαυμάζατε τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴ σταθερότητα τῶν αἰσθημάτων, θὰ σᾶς ἀπογοητεύσῃ. Προσέξετε πολὺ τὴ στάσι, ποὺ θὰ τηρήσετε ἀπέναντί του. Προτιμώτερη ἡ ἀδιαφορία. ★ Αὔξησι τῆς νευρικότητος, ἰδίως μετὰ τὴν Δευτέρα 8. Θὰ ἠρεμήσετε κάνοντας τακτικοὺς περιπάτους στὴν ἐξοχή. ★ Ἀποφύγετε ὅμως τὴν ὑγρασία καὶ μὴ κυκλοφορῆτε μέσα στὴ βροχή.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ: 23 Ἰουνίου – 23 Ἰουλίου

★ Ἀναθεωρῆστε μερικὰ σχέδιά σας, τὰ ὁποῖα δὲν ἀπέδωσαν τὰ ἀποτελέσματα, ποὺ περιμένατε. ★ Θὰ παρουσιαστῇ εὐκαιρία, ποὺ κινδυνεύετε νὰ χάσετε, λόγω ἀνοήτων δισταγμῶν. ★ Προκειμένου νὰ διαλέξετε, προτιμῆστε πρόσωπο τῶν Ἰχθύων, μὲ τὸ ὁποῖο ταιριάζουν καλύτερα οἱ χαρακτῆρες σας. ★ Περίοδος γεμάτη εὐχάριστα ἀπρόοπτα καὶ ἐνδιαφέρουσες συναντήσεις. ★ Τυχερὸ τὸ 8. ★ Ὑγεία καλή, ἀποφύγετε ὅμως νὰ φορτώνετε τὸ στομάχι σας, ἰδίως τὸ βράδυ. ★ Ἀποφύγετε ἐπίσης τὴν ὑπερκόπωσι, ποὺ θὰ προκαλέσῃ διάφορες διαταραχὲς καὶ πρὸ παντὸς ἀϋπνίες.

ΛΕΩΝ: 24 Ἰουλίου – 23 Αὐγούστου

★ Ἐπιτυχίες καὶ ἀποτυχίες ἐναλλάσσονται κατὰ τὶς ἡμέρες αὐτές, λόγω ἀσταθείας στὶς ἀστρικὲς ἐπιρροές. ★ Μιὰ ἐργασία, ποὺ βρίσκατε ἀνιαρή, παρουσιάζεται ὑπὸ ἕνα νέο πρῖσμα. ★ Τὰ ἄστρα αὐξάνουν τὸ ρωμαντισμό σας. Αὐτὸ εὐχαριστεῖ πολὺ ἀγαπημένο πρόσωπο καὶ τὸ φέρνει πιὸ κοντά σας. ★ Οἱ φιλικὲς σχέσεις σᾶς ἐπιφυλάσσουν μιὰ μεγάλη ἱκανοποίησι. ★ Στὴν παραμικρότερη ἀνωμαλία, ἐλέγξετε τὴν καρδιά σας καὶ προφυλάξετε τὴν ἀπὸ κάθε ζοφερὴ συγκίνησι. ★ Κατὰ τὶς μετακινήσεις ἀπαιτεῖται μεγάλη προσοχή, ἰδίως σὲ ὁλισθηρὲς ἐπιφάνειες.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ: 24 Αὐγούστου – 23 Σεπτεμβρίου

★ Εἶστε κατὰ τὶς ἡμέρες αὐτὲς ὁ εὐνοούμενος τῆς τύχης. Κερδίζετε ἔτσι μιὰ ὑπόθεσι, ποὺ κινδυνέψατε γιὰ μιὰ στιγμὴ νὰ χάσετε. ★ Τὴ Δευτέρα 8 θὰ συμβῇ κάτι σημαντικό. ★ Εἶστε κατὰ τὶς ἡμέρες αὐτὲς ὁ εὐνοούμενος τῆς τύχης. Κερδίζετε ἔτσι μιὰ ὑπόθεσι, ποὺ κινδυνέψατε γιὰ μιὰ στιγμὴ νὰ χάσετε. ★ Τὴ Δευτέρα 8 θὰ συμβῇ κάτι σημαντικό. ★ Ἄκολουθῆστε σταθερὰ τὸ πρόγραμμα, ποὺ χαράξατε, καὶ μὴ ἀλλάξετε κάθε τόσο ἀποφάσεις. ★ Μὴ δημιουργῆτε χρέη. Θὰ γίνουν ἀφορμὴ μεγάλων ἀνωμαλιῶν στὸ προσεχὲς μέλλον. ★ Νέες προτάσεις. ★ Τὰ ἄστρα ἐπηρεάζουν δυσμενῶς τὶς αἰσθηματικὲς σχέσεις καὶ γεννοῦν δυσάρεστες ἀμφιβολίες, ὡς πρὸς τὰ αἰσθήματα ἀγαπημένου προσώπου. ★ Θυελλώδης συζητήσεις καὶ κίνδυνος ρήξεως. ★ Στὴν παραμικρὴ ἀδιαθεσία πάρετε ὅλα τὰ προφυλακτικὰ μέτρα, γιατὶ σᾶς ἀπειλεῖ γρίπη. Ἀποφύγετε τὴν ὑπερκόπωσι ἐπιτρέποντας ἔτσι στὸν ὀργανισμό σας ν' ἀντιδράσῃ. ★ Τυχερὸ τὸ 3.

ΖΥΓΟΣ: 24 Σεπτεμβρίου – 23 Ὀκτωβρίου

★ Εὐχάριστα περιστατικὰ διανθίζουν τὴν αἰσθηματική σας ζωή. ★ Γιὰ τοὺς νέους, ἕνας ἀρραβώνας διαφαίνεται στὸν ὁρίζοντα. ★ Φιλικὸ πρόσωπο θὰ ἐπιδείξῃ συγκινητικὸ ἐνδιαφέρον. ★ Καμμιὰ σοβαρὴ διαταραχή. ★ Νεφρὰ καὶ σηκότι παρουσιάζουν μόνο κάποια εὐαισθησία. ★ Ὁ ὕπνος εἶναι πολύτιμος, γι' αὐτὸ φροντίστε ν' ἀδήσετε τὶς ὧρες ποὺ τοῦ ἀφιερώνετε. ★ Τυχερὸ τὸ 7.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ: 24 Ὀκτωβρίου – 22 Νοεμβρίου

★ Ἐξαιρετικὰ εὐχάριστη περίοδος. Μιὰ ἰδέα σας θὰ κάνῃ ἐντύπωσι καὶ αὐτὸ θὰ βελτιώσῃ σημαντικὰ τὴν ἐπαγγελματική σας θέσι. ★ Ἡ τύχη θὰ εὐνοήσῃ καὶ τὶς πιὸ τολμηρές σας ἐνέργειες. ★ Ἔχετε συμφέρον νὰ περιβάλετε μὲ μυστικότητα τὶς αἰσθηματικές σας σχέσεις. ★ Ἀπὸ ἐρωτικὴς πλευρᾶς, ἡ περίοδος αὐτὴ θὰ σᾶς ἀφήσῃ πολὺ εὐχάριστες ἀναμνήσεις. ★ Ἐλαφρὸ κρυολόγημα, ποὺ θὰ ἀποδειχτῇ ὅμως πολὺ ἐνοχλητικό. ★ Ἀποφύγετε τὶς διασκεδάσεις, ποὺ σᾶς κουράζουν. ★ Κυνηγᾶτε ὅ,τι σᾶς κάνει νὰ γελᾶτε. Τὸ γέλιο εἶναι ἄριστο φάρμακο.

ΤΟΞΟΤΗΣ: 23 Νοεμβρίου – 22 Δεκεμβρίου

★ Καταλληλη περίοδος, γιὰ νὰ ἐπιτύχετε ἕνα δάνειο ἢ νὰ βρῆτε τὰ χρήματα, ποὺ σᾶς χρειάζονται γιὰ νὰ δώσετε μιὰ νέα ὦθησι στὴν ἐργασία σας. ★ Μὴ χάνετε πολύτιμο χρόνο. ★ Οἱ σχέσεις μὲ τὸ ἄλλο φῦλο περιοῦν ἀπὸ μιὰ κρίσιμη καμπή. Ἡ περίοδος εἶναι ὅμως κατάλληλη, γιὰ νὰ τὶς σταθεροποιήσετε. Αὐτὸ θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴ στάσι, ποὺ θὰ κρατήσετε. ★ Αὔξησι τῆς νευρικότητος. Ἰδίως μετὰ τὴν Δευτέρα 8. Θὰ ἠρεμήσετε κάνοντας τακτικοὺς περιπάτους στὴν ἐξοχή. ★ Ἀποφύγετε ὅμως τὴν ὑγρασία καὶ μὴ κυκλοφορῆτε μέσα στὴ βροχή.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ: 23 Δεκεμβρίου – 20 Ἰανουαρίου

★ Σημαντικὴ αὔξησι τῆς ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ αὔξησι τοῦ γοήτρου σας στὸ ἐπαγγελματικὸ περιβάλλον. ★ Οἱ προσπάθειες, ποὺ θὰ καταβάλετε τὶς ἡμέρες αὐτές, θὰ καταλήξουν σὲ ἀπόλυτη ἐπιτυχία. ★ Τὰ ἄστρα σᾶς ὦθοῦν στὴν ἀπομόνωσι. Πρέπει ὅμως ν' ἀντιδράσετε, γιατὶ αὐτὸ θ' αὐξήσῃ τὴν ἀδικαιολόγητη μελαγχολία σας. ★ Σᾶς ἀγαποῦν ἀλλὰ διστάζουν νὰ κάνουν τὸ πρῶτο βῆμα. ★ Προφυλαχτῆτε γιατὶ διατρέχετε τὸν κίνδυνο νὰ κρυολογήσετε. ★ Ἡ αἰσιοδοξία εἶναι ἀφέλιμη γιὰ τὴν ὑγεία σας, ἐνῶ ἡ ἀπαισιοδοξία ἐξασθενεῖ τὴν ἀντίδρασι τοῦ ὀργανισμοῦ. ★ Χρῶμα σας τὸ κόκκινο.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ: 21 Ἰανουαρίου – 19 Φεβρουαρίου

★ Ἀπὸ τὶς ἀποφάσεις, ποὺ θὰ πάρετε κατὰ τὶς ἡμέρες αὐτές, θὰ ἐξαρτηθῇ μιὰ σημαντικὴ σας ἐπιτυχία τὸν προσεχῆ Ἀπρίλιο. ★ Ἀπαιτεῖται ὅμως μεγάλη προσοχή, ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονή. ★ Στὸ ἀπομακρύνθηκε, μ' ἕνα θλιμμένο ὕφος. ★ Οἱ φιλικὲς σχέσεις σᾶς ἐπιφυλάσσουν μεγαλύτερες ἱκανοποιήσεις ἀπὸ τὶς αἰσθηματικές. ★ Μιὰ εἰλικρινὴς ἐξήγησι θὰ ἦταν πρὸς ὄφελος τοῦ αἰσθηματικοῦ σας δεσμοῦ. ★ Κίνδυνοι παρεξηγήσεων. ★ Γιαρὰ τὴν αὔξησι τῆς νευρικότητος, ἡ ὑγεία παραμένει καλή. ★ Πρέπει ν' ἀποφεύγετε τὰ ἀλλαντικὰ καὶ γενικὰ τὰ ἁλμυρὰ φαγητά. ★ Μειῶστε στὸ ἐλάχιστο τὴν ὀρθοστασία. ★ Τυχερὸ τὸ 5.

ΙΧΘΥΕΣ: 20 Φεβρουαρίου – 21 Μαρτίου

★ Θὰ ἔγετε κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ συζητήσεις, ποὺ θὰ παίξουν σημαντικὸ ρόλο, ἐπηρεάζοντας τὸ μέλλον σας ἀπὸ ἐπαγγελματικὴς πλευρᾶς. ★ Φροντίσετε οἱ ἀποφάσεις σας νὰ ἔχουν λογικὲς βάσεις. ★ Ἡ αἰσθηματικὴ ζωὴ περνᾶ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἤρεμες καὶ εὐχάριστες περιόδους τοῦ 1960. ★ Ἡ εἰλικρίνεια εἶναι ἄπαραιτητη, γιατὶ τὸ πρόσωπο, ποὺ σᾶς ἐνδιαφέρει, δὲ συγχωρεῖ τὸ ψέμα. ★ Ἀποφύγετε τὸ λίπος καὶ προτιμᾶτε λάδι στὰ φαγητά σας. Ἀπαιτεῖται ἐπίσης ἀποχὴ ἀπὸ τηγανητά, γιὰ νὰ προλάβετε ἀνωμαλίες καὶ ἐνοχλήσεις. Ἰδίως στὸ σηκότι. ★ Τυχερὸ τὸ 4.

ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΟΣ ΝΕΚΡΟΣ

Ὁ Ζὰκ Κλεμὸν κι' ἡ γυναῖκα του ἔφτασαν στὸ Σουδὰν μὲ κρυφὴ εὐχαρίστησι. Ἔλπιζαν πὼς θὰ ξεχνοῦσαν τὸν ἐφιάλτη τῆς ζωῆς τους στὸ Παρίσι καὶ πὼς θὰ βρίσκανε τὴν ψυχικὴ γαλήνη τους ποὺ τὴν εἶχε καταστρέψει τὸ φοβερὸ ἐκεῖνο δρᾶμα...

Πέρασαν μερικοὺς μῆνες ἤρεμους. Ἡ Μαρία φαινόταν πὼς εἶχε ξεχάσει τὰ περασμένα.

Ἕνα βράδυ ὅμως, ποὺ κάθονταν στὴ βεράντα τους, κύτταξε τὸν ἄντρα της μὲ μιὰ ἔκφρασι φρίκης καὶ τοῦ ψιθύρισε:

— Τὸν εἶδα, Ζάκ!...

— Ποιόν;

— Ἐκεῖνο... Τὸ Ζεράρ!

Ὁ Κλεμὸν τῆς χάϊδεψε τὰ μαλλιὰ καὶ προσπάθησε νὰ τὴν καθησυχάσῃ:

— Θὰ γελάστηκες πάλι, ἀγάπη μου. Δὲν πρέπει πιὰ νὰ τὸν συλλογίζεσαι...

—Ὄχι, αὐτὴ τὴ φορὰ εἶμαι σίγουρη! Τὸν εἶδα στὸ χωριὸ τῶν Ἰθαγενῶν! Μοῦρριξε μιὰ φλογερὴ ματιά... Στεκόταν μπροστὰ στὸ ραφτάδικο τοῦ Μορόνο... Μᾶς κυνηγάει, Ζάκ, γιὰ νὰ μᾶς βασανίσῃ, νὰ μᾶς ἐκδικηθῇ! Εἴμαστε χαμένοι!

Ὁ Κλεμὸν γέλασε. Μά, τὴν ἄλλη μέρα, ζήτησε πληροφορίες κι' ἔμαθε ὅτι εἶχε φτάσει πραγματικὰ ἐκείνες τὶς μέρες ἕνας Εὐρωπαῖος.

— Εἶναι κάπως παράξενος, τοῦ ἐξήγησαν. Ἦρθε μ' ἕνα καμιόνι... Μένει σὲ μιὰ καλύβα, στὸ χωριὸ τῶν μαύρων.

Ὁ Ζὰκ ἀποφάσισε νὰ ἐξακριβώσῃ ἀμέσως τὴν ἀλήθεια. Τὸν ἀναζήτησε καὶ τὸν βρῆκε.

Ἦταν ἕνας χλωμὸς κι ἀδύνατος ἄνθρωπος—σὰν νἀρχόταν ἀπ' τὸν ἄλλο κόσμο...

— Μπορῶ νὰ μάθω γιὰ ποιό λόγο ἤρθατε ἐδῶ; τὸν ρώτησε.

— Μήπως ἀπαγορεύεται;... ἀπόρησε ἐκεῖνος.

— Ἐλᾶτε! τοῦ φώναξε ὁ Ζὰκ θυμωμένος. Πέστε τὴν ἀλήθεια. Μᾶς κυνηγᾶτε!

— Γιὰ ποιό λόγο; Δὲ μ' ἐνδιαφέρει πιὰ ἡ ζωή σας.

— Ἀκοῦστε, κύριε Λάντ..

— Δὲν εἶμαι πιὰ ὁ Λάντ. Μὲ λένε Ζεράρ Μιλώ... Μὴν ξαναγυρίζετε στὰ περασμένα. Εἶμαι ἕνας ἄνθρωπος ποὺ γνώρισε τὸ θάνατο. Ὁ Λάντ δὲν ὑπάρχει πιά. Στὴ θέσι του, ζῆ σήμερα ὁ Μιλώ.

Κι' ἀπομακρύνθηκε, μ' ἕνα θλιμμένο ὕφος.

Γύρισε πάλι στὸ χωριὸ τῶν μαύρων. Ἡ μόνη του παρηγοριὰ σὲ κεῖνη τὴν ἐρημιὰ ἦταν ἕνα εἶδος πρωτόγονου βιολιοῦ. Οἱ ἦχοι του γαληνεύανε κάπως τὴν Ψυχή του. Ἦταν ἄλλοτε διάσημος μουσικός. Λάτρευε τὴ Μαρία καὶ συνέθετε ἀριστουργήματα γι' αὐτήν. Μὰ ἐκείνη νόμιζε πὼς τὴν παραμελοῦσε. Κι' ὅταν γνώρισε μιὰ μέρα τὸν Κλεμόν, παρασύρθηκε ἀπ' τὸν πειρασμό, ξέχασε τὸν ἄντρα της κι' ἔγινε δική του.

Ἕνα βράδυ ὅμως, ὁ Ζεράρ γύρισε νωρίτερα στὸ σπίτι καὶ τοὺς βρῆκε ἀγκαλιά. Κατάλαβαν τότε κι' οἱ τρεῖς πὼς βρίσκονταν μπροστὰ σὲ μιὰ καταστροφή.

Ὁ Ζεράρ εἶχε τὸ δεξὶ χέρι στὴν τσέπη του. Νόμισε λοιπὸν ἡ Μαρία πὼς θάβγαζε τὸ πιστόλι του νὰ τοὺς σκοτώσῃ. Πετάχτηκε τότε, ἄνοιξε ἀστραπιαῖα ἕνα συρτάρι, πῆρε ἕνα ρεβόλβερ καὶ πυροβόλησε, χωρὶς νὰ ξέρῃ τί κάνει...

Ὁ Ζεράρ σωριάστηκε χάμω, πλέοντας στὸ αἷμα του... Μῆνες ὁλόκληρους πάλεψε μὲ τὸ θάνατο, σὲ μιὰ κλινική. Τέλος, σηκώθηκε, ἀπὸ ἕνα θαῦμα.

Μὰ ἦταν τώρα ἄλλος ἄνθρωπος—ἕνας ἄνθρωπος ποὺ εἶχε δραπετεύσει ἀπ' τὸ βασίλειο τοῦ θανάτου! Τοῦ φαινόταν πὼς ἦταν ἕνας περιπλανώμενος νεκρός!

Ἡ δίκη τῆς Μαρίας τὸν ἄφισε ἀδιάφορο. Δὲν ἐπιθυμοῦσε τὴν τιμωρία της. Ἄλλωστε τὸ δικαστήριο τὴν ἀθώωσε, γιατὶ παραδέχθηκε πλήρη σύγχισι.

Ἐκείνες τὶς μέρες ὅμως, ὁ δυστυχισμένος Ζεράρ κατάλαβε μ' ἀπόγνωσι πὼς ἐξακολουθοῦσε νὰ τὴν ἀγαπάῃ! Προσπάθησε νὰ τὴν ξεχάσῃ, ταξειδεύοντας ἐδῶ κι' ἐκεῖ. Ἀλλὰ τοῦ κάκου... Δὲν εἶχε πιὰ δύναμι ν' ἀντιδράσῃ. Ἡ ζωή του εἶχε καταστραφῆ...

Ἀπὸ τόπο σὲ τόπο, ἔφτασε καὶ στὸ Σουδάν. Κι' ἐκεῖ ἡ ἀδυσώπητη μοῖρα του τὸν ἔφερε μπροστὰ στὴ Μαρία!

Στὸ μεταξύ, ἡ ζωὴ τῆς Μαρίας εἶχε γίνει ἀνυπόφορη. Μετὰ τὴ δίκη της, κατάλαβε μὲ τρόμο πὼς δὲν ἀγαποῦσε πιὰ τὸ Ζάκ. Ἦταν γι' αὐτὴν μιὰ περιπέτεια, καὶ τίποτ ἄλλο. Ἤθελε νὰ τοῦ τὸ φωνάξῃ, μὰ δὲ μποροῦσε. Τὸ ἔγκλημά της τὴ συνέδεε γιὰ πάντα μαζί του.

Οἱ τύψεις βασάνιζαν καὶ τοὺς δυό. Γιὰ νὰ ξεχάσουν, πῆγαν στὴν Ἀφρική. Κι' ἐκεῖ παρουσιάστηκε μπροστά τους, σὰν ἐκδικητής, ὁ ἄνθρωπος ποὺ εἶχαν «σκοτώσει».

Τὸ ἐφιαλτικὸ μαρτύριό τους ξανάρχισε...

Ὕστερα ἀπὸ μερικὲς μέρες, ἡ Μαρία πῆρε μιὰ μεγάλη ἀπόφασι. Κρυφὰ ἀπ' τὸ Ζάκ, πῆγε στὴν καλύβα τοῦ Ζεράρ. Μόλις τὴν εἶδε ἐκεῖνος, πετάχθηκε ὄρθιος.

— Δὲν περίμενες τὴν ἐπίσκεψί μου, ἔ; τοῦ εἶπε μὲ τρεμουλιαστὴ φωνή.

— Εἶχα τὴν ἐλπίδα πὼς θάρχόσουν μιὰ μέρα, τῆς ἀπάντησε.

— Μὰ τότε δὲ μὲ μισεῖς;

— Καθόλου! τῆς εἶπε μ' ἕνα πικρὸ χαμόγελο.

Ἡ Μαρία τὸν κύτταξε μὲ συμπόνια. Πῶς εἶχε καταντήσει! Ἦταν ἀληθινὰ ἕνας περιπλανώμενος νεκρός.

— Σοῦ ζητῶ συγγνώμη ποὺ σ' ἔκανα νὰ ὑποφέρῃς! τοῦ εἶπε. Ἐσὺ ἔχεις τὴν τέχνη σου, μπορεῖς νὰ παρηγορηθῇς... Ἄκουσέ με! Μ' ἀγαποῦσες ἄλλοτε! Γιατί δὲ μ' ἀφίνεις νὰ ἡσυχάσω; Γιατί μᾶς κυνηγᾶς; Γιατί θέλεις νὰ μᾶς ἐκδικηθῇς;... Λυπήσου μας, Ζεράρ!

Ἔκλαιγε μὲ λυγμούς, ἔκανε σὰν τρελλή. Τοῦ ζητοῦσε νὰ τοὺς λυπηθῇ... Μὰ μήπως ἐκεῖνοι τὸν εἶχαν λυπηθῇ; Δὲν τὸν εἶχαν σκοτώσει;..

— Φύγε ἀπὸ δῶ!... τῆς φώναξε, σὰν τρελλός. Ἐκεῖνη τρόμαξε κι' ἔσπευσε νὰ χαθῇ.

Ὁ Ζεράρ ἔνοιωθε πὼς ξαναπέθαινε— τώρα ποὺ εἶχε διαλυθῇ ἡ χίμαιρά του πὼς θὰ μποροῦσε κάποτε νὰ τὸν ξαναγαπήσῃ ἡ Μαρία! Τριγύριζε ἐδῶ κι' ἐκεῖ, σὰν φάντασμα. Ἡ Μαρία κι' ὁ Ζὰκ τὸν συναντοῦσαν παντοῦ καὶ τρέμανε. Συλλογίζονταν —καθένας χωριστὰ— πὼς ἡ μόνη σωτηρία τους ἦταν νὰ τὸν σκοτώσουν ἄλλη μιὰ φορά. Ἀλλὰ δὲ βρίσκανε πιὰ τὴ δύναμι...

Ἕνα βράδυ, γυρίζοντας στὴ βίλλα τους, τὸν συνάντησαν ἐκεῖ ἀπ' ἔξω. Ὁ Ζὰκ ἔγινε ἔξω φρενῶν καὶ τὸν ἅρπαξε ἀπ' τὸ λαιμὸ γιὰ νὰ τὸν πνίξῃ. Ἀλλὰ τὸν ἄφισε ἀμέσως, μὲ φρίκη. Εἶχε νομίσει πὼς κρατοῦσε στὰ χέρια του ἕνα νεκρό!

Μὲ μιὰ κραυγὴ τρόμου, τράβηξε τὴ Μαρία στ' αὐτοκίνητό τους καὶ ξεκίνησε σὰν τρελλός. Νὰ φύγουνε, νὰ πᾶνε μακρυὰ ἀπ' αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο! Ἦταν πιὰ ἀδύνατο νὰ ζήσουν ἐκεῖ!

Ὁ δρόμος περνοῦσε δίπλα στὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ, ποὺ ἦταν γεμάτος κροκοδείλους. Ἡ νύχτα ἦταν σκοτεινή. Ὁ Ζὰκ ἔσφιγγε σπασμωδικὰ τὸ βολάν.

Ξαφνικά, ἔκανε μιὰ ἀπότομη στροφή, καὶ τ' αὐτοκίνητο ἔπεσε μέσα στὸ ποτάμι...

Τὴν ἄλλη μέρα, τὸ βρῆκαν ἄδειο, στὴν ἄκρη τῆς ἄλλης ὄχθης. Ἡ Μαρία κι' ὁ Ζὰκ εἶχαν χαθῆ. Τοὺς εἶχαν καταβροχθίσει οἱ κροκόδειλοι.

Ρ. ΝΤΙΣΤΕΛΟ

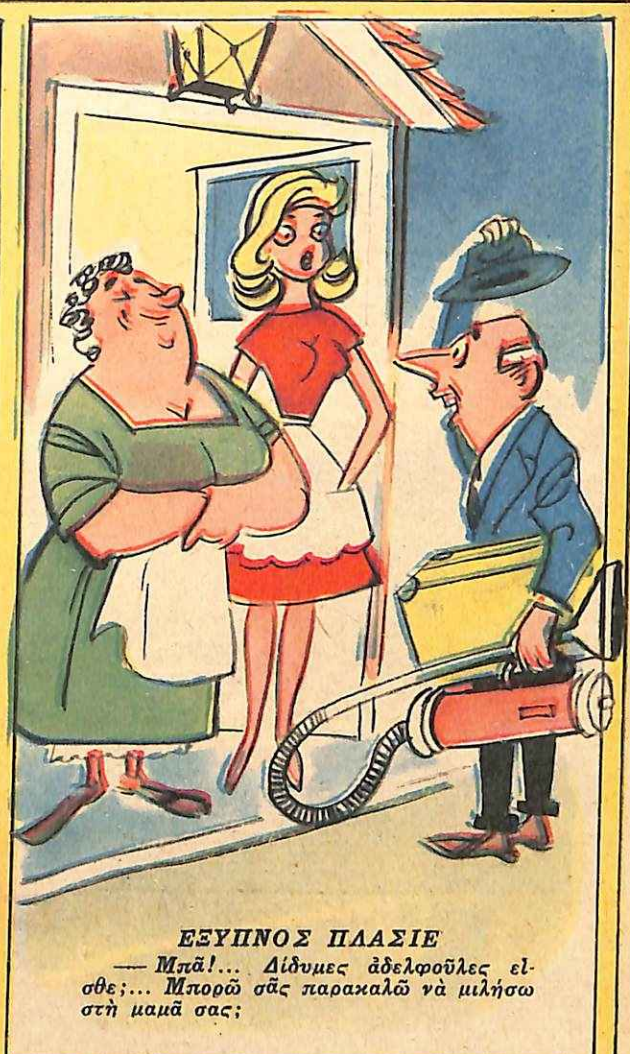
ΟΙ ΡΩΣΙΔΕΣ ΘΑ ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΖΩΝΤΑΙ

Τὸ παλιὸ καὶ λησμονημένο, γιὰ τοὺς Ρώσους, θέμα τῶν ἀρραβώνων, ποὺ εἶχε καταργηθῇ ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια μετὰ τὴν Ὀκτωβριανὴ Ἐπανάστασι, στὴν Σοβιετικὴ Ἕνωσι, πρόκειται τώρα νὰ ξαναγυρίσῃ. Ὁ λόγος, ποὺ ἐπέβαλε τὴν ἀναβίωσί του, εἶναι πὼς πάλλες γεναῖες Ρωσίδες ἔχουν ἀπογοητευθῇ ἀπὸ τοὺς γάμους, ποὺ ἔκαναν ὕστερα ἀπὸ μιὰ βραχυχρόνια γνωριμία, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀδεσθοῦν οἱ αἰτήσεις διαζυγίου. Γιὰ νὰ ἀποφεύγεται αὐτό, θὰ θεσπισθῇ τώρα ἕνα τρίμηνο διάστημα ἀρραβώνων. Πολλὲς μάλιστα, ρωσικὲς ἐφημερίδες συνιστοῦν νὰ μὴν περιορίζωνται οἱ γαμπροὶ ἀρραβωνιασμένοι στὸ σύντομο αὐτὸ διάστημα τῶν τριῶν μηνῶν, μὰ νὰ περιμένουν ἕξη τουλάχιστον μῆνες πρὶν ἀποφασίσουν νὰ παντρευτοῦν.

Μαζὶ μὲ τὸ θέμα τῶν ἀρραβώνων, ἀκόμη ἕνας σχετικὸς μὲ τὸ γάμο νεωτερισμὸς θὰ εἰσαχθῇ στὴ Ρωσία. Οἱ γαμπροὶ θὰ πάίρνουν στὸ ἑξῆς τρεῖς ἢ τέσσερις μέρες ἄδεια ἀπὸ τὴ δουλειά τους, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ κάνουν ἕνα μικρὸ ταξίδι. Ὅς τώρα, πρέπει νὰ ἐξηγήσωμε, τὸ γαμήλιο ταξίδι καὶ ὁ μῆνας τοῦ μέλιτος ἦταν πράγματα ἄγνωστα στὴ Ρωσία καὶ, γιὰ τοὺς νεόπαντρους, ἡ δουλειὰ στὸ γραφεῖο ἢ στὸ ἐργοστάσιο ξαναρχίζε ἀπὸ τὴ ἄλλο πρωὶ μετὰ τὸ γάμο τους.

Ζαχαρίας: Πώ! Πώ!... Συμφορά μου!...

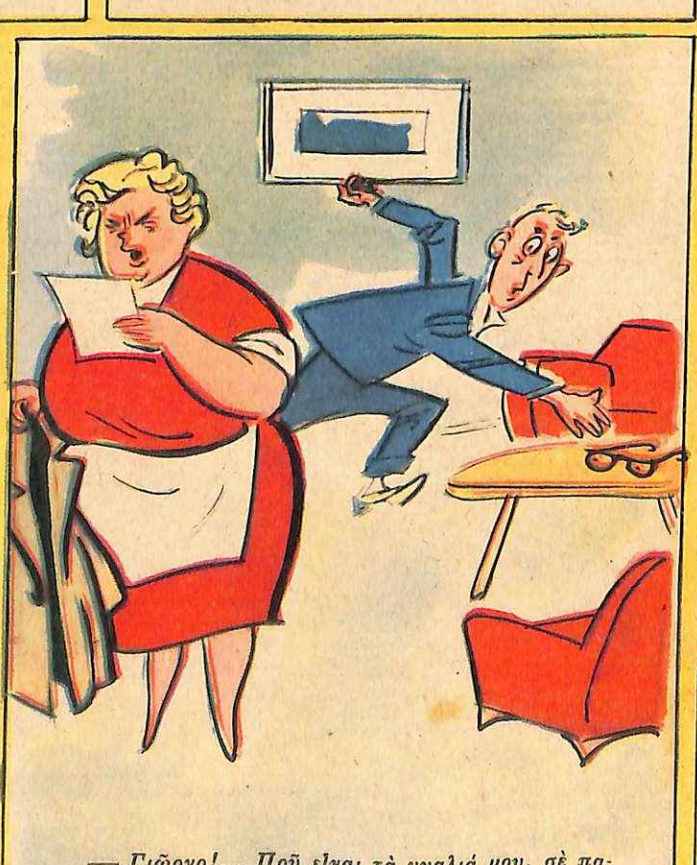

ΕΞΥΠΝΟΣ ΠΛΑΣΙΕ

— Μπά!... Δίδυμες ἀδελφοῦλες εἶσθε;... Μπορῶ σᾶς παρακαλῶ νὰ μιλήσω στὴ μαμᾶ σας;

— Τελειῶστε, παιδιά, γρήγορα τὴν πλακόστρωσι, γιατὶ θέλουμε νὰ τὴν ξαναχαλάσωμε γιὰ νὰ περάσωμε μερικὰ καλώδια!...

— Γιῶργο!... Ποῦ εἶναι τὰ γυαλιά μου, σὲ παρακαλῶ;

ΕΚΤΥΠ. «ΠΡΩΙΑ» Α. Ε.